

OTRDIENA, 2010. GADA 6. JŪLIJS

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 9.05)

2. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

3. Debātes par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma principu pārkāpumiem (paziņošana par iesniegtajiem rezolūcijas priekšlikumiem) (sk. protokolu)

4. Spānijas prezidentūras darbības pārskats (debātes)

Priekšsēdētājs. – Pirmais darba kārtības punkts ir Padomes un Komisijas paziņojumi — Spānijas prezidentūras darbības pārskats. Es laipni aicinu *Zapatero* kungu, kurš runās Padomes vārdā. *Zapatero* kungs, dodu jums vārdu.

José Luis Rodríguez Zapatero, *Padomes priekšsēdētājs.* – (ES) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es esmu ieradies šajās debātēs, lai sniegtu jums pārskatu un izvērtējumu par to, ko šajos sešos mēnešos ir paveikusi rotācijas kārtībā ieceltā Spānijas prezidentūra. Apmeklējot Parlamentu šā laikposma sākumā, es jums skaidroju, ka šim politiskajam periodam man ir divi galvenie mērķi.

Pirmais no tiem bija Lisabonas līguma — līguma, kas cenšas panākt pilnīgāku Eiropas vienotību, — īstenošana un stāšanās spēkā. Otrs galvenais mērķis, kas bija tieši saistīts ar minētajiem centieniem veidot aizvien ciešāku vienotību starp eiropiešiem, bija, tiecoties uzlabot ekonomisko situāciju, panākt daudz lielāku vienotību ekonomikas politikas jomā, risināt ar mūsu ekonomiku nelīdzsvarotību saistītās problēmas un radīt piemērotākus apstākļus Eiropas Savienības konkurētspējas uzlabošanai un labklājības saglabāšanai.

Šie bija divi galvenie mērķi. Es varu jums apliecināt, ka, īstenojot Lisabonas līgumu, rotācijas kārtībā ieceltā Spānijas prezidentūra ir apzinīgi veikusi savus pienākumus, lai nodrošinātu jauno līdzsvaru starp iestādēm un stiprinātu tās jaunās iestādes, kuras mēs, eiropieši, Lisabonas līgumā esam sev izveidojuši, proti, Eiropadomes prezidentūru, kuras uzdevums ir uzlabot Eiropas pārstāvību un nodrošināt politisko programmu nepārtrauktību Eiropas Savienības sistēmā, un augstā pārstāvja amatu, kas izveidots, lai sekmētu kopēju rīcību ārpolitikas jautājumos.

Jaunais iestāžu līdzsvars arī iezīmē būtisku pavērsiena punktu attiecībā uz Lisabonas līguma garu un burtu. Šis pavērsiena punkts ir Parlamenta jaunā loma — solis uz priekšu attiecībā uz Parlamenta tiesībām pārstāvēt Eiropas pilsoņus.

Šajos sešos mēnešos, priekšsēdētāja kungs, mēs esam centušies būt uzticīgi Lisabonas līguma burtam un garam kopā ar Parlamentu, kopā ar jauno Padomes priekšsēdētāju un vienmēr auglīgā, vienmēr pozitīvā un vienmēr praksē viegli īstenojamā dialogā ar Eiropas Komisiju. Eiropas Komisiju es minu pēdējo, lai atgādinātu Parlamentam, ka tās radīšanas gars un Lisabonas līguma gars aizsargā Kopienas iestādes un Kopienas metodi, kas ir patiesa garantija Eiropas Savienības būtībai un attīstībai. Kopienas iestāžu stiprināšana un atbildības

uzņemšanās kopā ar tām vienmēr ir bijis un vienmēr būs princips, ko ievēro Spānija un Spānijas valdība.

Saistībā ar Lisabonas līgumu rotācijas kārtībā ieceltā Spānijas prezidentūra patiešām ir apzinājusies to, ka mums pēc iespējas plašāk ir jāizmanto Kopienas metode, un mums ir jānostiprina nozīmīgāko Kopienas iestāžu ietekme, sekmējot to darbību un līdzatbildību par galvenajām Eiropas problēmām.

Dāmas un kungi, es sacīju, ka ekonomika — ekonomikas krīze un vēlme izveidot kopēju ekonomikas politiku un ciešāku ekonomisku savienību — neapšaubāmi ir bijusi Eiropas Savienības prezidentūras galvenais uzdevums. Es vēlos uzsvērt, ka šajā periodā mēs esam sasnieguši patiešām nozīmīgus rezultātus.

Ir būtiski uzlabota ekonomikas pārvaldība. Uzskatāmākais apliecinājums tam ir jaunie instrumenti, kas ir izstrādāti sarežģītu situāciju risināšanai — jauni sadarbības instrumenti, kas līdz šim Eiropas Savienībai bija sveši, piemēram, atbalsts, kas tika sniegts Grieķijai tās sarežģītajā situācijā ar valsts parādu, vai arī finanšu stabilitātes instruments, ko ir apstiprinājusi Padome un ECOFIN un ieviesušas 27 Eiropas Savienības dalībvalstis.

Kā jūs zināt, šajā periodā mēs arī pieņemām kopējo izaugsmes un nodarbinātības stratēģiju laikposmam līdz 2020. gadam. Šīs stratēģijas izstrādē mēs sadarbojāmies, atbalstīdami Komisiju. Šī stratēģija nosaka vērienīgākus mērķus attiecībā uz mūsu konkurētspēju, inovācijām, darbvietu izveidi un sociālo integrāciju, un šī ir stratēģija ar jaunu pārvaldību. Lisabonas stratēģijai bija pārvaldības problēma, turpretī ES stratēģija laikposmam līdz 2020. gadam ir izstrādāta tā, lai sekmētu jaunus darbības principus, nodrošinot gan Eiropas Savienības kopējo mērķu, gan katras valsts individuālo mērķu sasniegšanu.

Vienlaikus šajā periodā mēs esam sagatavojuši jaunu Stabilitātes un izaugsmes pakta sistēmu, kuras sīkāka izstrāde vēl ir priekšā. Tā ir jauna sistēma, kuras mērķis ir nodrošināt Stabilitātes pakta stingrāku ievērošanu, paredzot jaunus kritērijus un mehānismus preventīvu darbību veikšanai un Eiropas iestāžu garantijām.

Šajā periodā mēs arī esam ievērojami sekmējuši jaunu regulu paketes sagatavošanu finanšu jomā. Mēs zinām, ka krīzes sākums ir meklējams finanšu jomā, gan ne Eiropas Savienības robežās, bet Amerikas Savienotajās Valstīs. Mēs zinām, ka krīze smagi iespaidoja mūsu finanšu iestādes, un šodien mēs varam teikt, ka Parlamenta izlēmīgās iejaukšanās rezultātā finanšu uzraudzība praktiskā izteiksmē ir ievērojami uzlabota. Pēc dažiem mēnešiem mums būs jauns tiesiskais regulējums finanšu uzraudzības jomā, kas aptvers visus finanšu produktus un nodrošinās risinājumus krīzes situācijās. Tajā būs vēl vairāk preventīvu mehānismu, kurus izmantot gadījumos, kas var būt sistēmiski riski.

Saistībā ar šo es arī atzinīgi vērtēju Eiropadomes lēmumu veicināt uzticēšanos Eiropas finanšu iestādēm, publicējot mūsu banku stresa testus. Nav ne mazāko šaubu, ka šī pārredzamības veicināšanas formula ļaus daļēji atgūt šajā periodā zaudēto uzticēšanos.

Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Īsi sakot, ir panākti ievērojami uzlabojumi ekonomiskās vienotības jomā. Es tikai vēlos sacīt, ka šiem uzlabojumiem, manuprāt, ir jābūt paliekošiem divu būtiski svarīgu apstākļu dēļ, kas īpaši ekonomikas krīzes seku iespaidā Eiropā šajā periodā ir izraisījuši plašas publiskas politiskas debātes un pārdomas.

Viens ir saistīts ar Stabilitātes un izaugsmes pakta nostiprināšanu abās tā jomās — preventīvajā un korektīvajā —, lai varētu izmantot gan veicināšanas pasākumus, gan sankcijas, kā to jau no paša sākuma ieteica darīt rotācijas kārtībā ieceltā Spānijas

prezidentūra. Otrs ir saistīts ar makroekonomikas uzraudzību, kas paredz tādu indikatoru izstrādi, kas dotu iespēju izvērtēt konkurētspēju un nelīdzsvarotību saskaņotas rīcības sistēmā.

Saistībā ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā es vēlos uzsvērt iestāžu līdzsvaru, ko es pieminēju savas runas sākumā. Mēs esam pirmā rotācijas kārtībā ieceltā prezidentūra, kopš ir stājies spēkā Lisabonas līgums, un man jāatzīst, ka mēs esam noslēguši labu līgumu. Labāku līgumu. Līgumu, kas cenšas īstenot iespējami ciešāku savienību. Tomēr tas ir līgums, kas no visām 27 dalībvalstīm prasa lielu politisko gribu. Tas prasa, lai 27 valdībām pietiktu politiskās gribas nodot pilnvaras Eiropadomes priekšsēdētājam, piešķirt vēl lielāku iniciatīvas spēju Komisijai un, protams, atzīt Eiropas Parlamentam uzticēto patlaban izšķirošo, galveno lomu.

Un, ja Lisabonas līgums galvenokārt ir ceļš uz iespējami ciešāku savienību, tomēr pat visciešākā eiropiešu savienība nebūs reāla un uzskatāma, ja tā netiks atzīta pasaulē. Tādējādi ceļš uz iespējami ciešāku savienību neizbēgami ietvers ārpolitikas jomu, kam raksturīga aizvien lielāka vienotība, arvien plašāka kopīga nostāja un arvien noteiktāks vienots viedoklis, kādu daudzi mēs, proeiropeiski noskaņotie, vēlamies, lai Eiropa paustu pasaulē.

Šajā saistībā, lūdzu, ļaujiet man ļoti īsi raksturot pasākumus, ko mēs esam veikuši, lai sasniegtu minēto mērķi — ārpolitikas nostiprināšanu. Pirmkārt, rotācijas kārtībā ieceltā prezidentūra aprīlī izmantoja Eiropadomes piešķirtās pilnvaras, pieņemot politisku lēmumu par Eiropas Ārējās darbības dienestu. Šā gada 21. jūnijā Parlaments, Padome un Komisija panāca politisku vienošanos par jaunā Eiropas Ārējās darbības dienesta darbības uzsākšanu, par ko Parlamentam tieši šajā plenārsesijā ir jāpauž sava nostāja. Es ceru, ka iznākums būs labvēlīgs, jo šis neapšaubāmi ir jauns un būtisks balsts tai kopējai ārpolitikai un drošības politikai, kādu mēs vēlamies īstenot.

Vienlaikus mūsu prezidentūra ir aktīvi atbalstījusi Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos, kas kopā ar Komisiju un Padomi ir piedalījusies vairāku šajā periodā notikušu augstākā līmeņa sanāksmju sagatavošanā — sanāksmju ar Krieviju, Japānu, Pakistānu, Kanādu, Maroku, Latīņamerikas un Karību jūras reģionu. Tās ir nesušas svarīgus ieguvumus — tirdzniecības nolīgumus, kas stiprina Eiropas Savienības ekonomisko pozīciju, paver jaunas iespējas daudzām Latīņamerikas valstīm un nenoliedzami paplašina jau esošās spēcīgās saiknes starp Eiropas kontinentu un Latīņameriku kultūras, ekonomikas, politikas un sociālajās jomās.

Tāpat mēs esam stiprinājuši kaimiņattiecības. Mēs sarīkojām augstākā līmeņa sanāksmi ar Krieviju un, lai arī mums neizdevās šādu sanāksmi sarīkot ar Amerikas Savienotajām Valstīm, kā tas bija plānots mūsu sākotnējā rīcības programmā, vēlos norādīt, ka šajā periodā mēs ar Amerikas Savienotajām Valstīm esam panākuši vairākas ļoti svarīgas vienošanās. To vidū ir vienošanās par cīņu pret terorismu un tādas tiesiskā un politiskā ziņā tālejošas vienošanās kā *SWIFT* nolīgums, saistībā ar kuru izšķiroša loma bija arī Parlamentam, risinot jautājumu, kas pilnīgi noteikti nebija viegls un par kuru Parlamentam ir jāpauž sava nostāja šajā plenārsesijā. Tāpat 24. jūnijā Amerikas Savienotās Valstis un Eiropas Savienība parakstīja ekonomiski svarīgu nolīgumu gaisa satiksmes pakalpojumu jomā, tā saucamo „Atvērto debesu nolīgumu”, kas radīs kopēju transatlantijas aviācijas telpu, aptverot 60 % no visas pasaules pasažieru satiksmes.

Attiecībā uz Vidusjūras reģionu, kas, kā jūs zināt, ir viens no reģioniem, pret kuru Eiropas Savienībai ir ļoti uzmanīga attieksme, prezidentūra, vienojoties ar iestādēm un ņemot vērā reģionā pastāvošo konfliktsituāciju, nolēma pagaidām līdz novembrim atlikt Savienības

Vidusjūrai augstākā līmeņa sanāksmi. Mēs arī uzskatām, ka mēģinājums Savienības Vidusjūrai augstākā līmeņa sanāksmi sarīkot jūnijā būtu varējis apdraudēt Eiropas Savienības centienus, un visticamāk pienāks kāds daudz piemērotāks un konstruktīvāks brīdis, kad Eiropas Savienība varēs īstenot to ietekmi, kas tai jārealizē Vidusjūras reģionā, proti, sekmēt dialogu Tuvajos Austrumos.

Es vēlos uzsvērt, ka mūsu prezidentūras laikā Eiropadome savā augusta sanāksmē pirmo reizi atsevišķās debatēs apsprieda sadarbības politiku. Prezidentūra aktīvi iesaistījās notikumos, kas bija ļoti svarīgi iedzīvotājiem un kuru postošajam spēkam, piemēram, zemestrīcēm Haiti un Čīlē, bija smagas sekas, lai sadarbībā ar Komisiju, dalībvalstīm un augsto pārstāvi veicinātu sadarbību un solidaritāti.

Ir panākts ievērojams progress sarunās ar Horvātiju, ir noslēgtas trīs sarunu sadaļas un atvērtas piecas. Sarunās ar Turciju tika atvērta arī divpadsmitā sadaļa. Ir atsāktas sarunas ar Serbiju par asociācijas un stabilizācijas nolīgumu, tādējādi patlaban visas Balkānu valstis ir iesaistījušās Eiropas integrācijas procesā, un Eiropas nākotnes izredzes Balkānos ir ievērojami uzlabojušās.

Tāpat — kā to apstiprināja pēdējā Eiropadomes sanāksme — pēc dažu dalībvalstu iebildumu pārvarēšanas ir uzsāktas sarunas ar Īslandi. Tas ir ļoti labs jaunums šai valstij un apliecinājums tam, ka Eiropa turpina paplašināties, ka Eiropas Savienība joprojām ir gluži kā magnēts visām kaimiņvalstīm, un tādēļ tā visai pasaulei ir lielisks paraugs stabilitātes un attīstības jomās.

Priekšsēdētāja kungs, noslēgumā es ļoti īsi pakavēšos pie dažām iniciatīvām, kas ir tieši saistītas ar Eiropas Savienības paplašināšanos pilsonības kontekstā. Kā labi zināms, mēs esam veikuši pasākumus, lai uzsāktu pilsoņu iniciatīvas īstenošanu; tās īstenošana sarunu ceļā, kas veicama ar Parlamentu, nozīmēs ievējamu saistību uzņemšanos attiecībā uz pilsoņu līdzdalību Eiropas integrācijas procesā. Mēs vienprātīgi apstiprinājām mandātu Eiropas Savienības dalībai Eiropas Cilvēktiesību aizsardzības konvencijā, kas bija viena no Eiropas prezidentūras galvenajām prioritātēm, un mēs esam īstenojuši pasākumus, lai apkarotu dzimuma vardarbību un veicinātu līdztiesību, izveidojot Eiropas līmeņa novērošanas centru un sekmējot direktīvas izstrādi jautājumā par Eiropas aizsardzības rīkojumu sievietēm, kas kļuvušas par vardarbības upuriem.

Mēs arī apstiprinājām 2010. gada Stokholmas programmas rīcības plānu un iekšējās drošības stratēģiju. Runājot par citām jomām, mēs esam veikuši Eiropas Imigrācijas un patvēruma pakta sākotnējo izvērtēšanu, mēs esam pieņēmuši jaunus noteikumus par orgānu ziedošanu un pārstādīšanu, un mēs esam pieņēmuši direktīvu par pārrobežu veselības aprūpi. Īsi sakot, šie ir svarīgi jautājumi, kas tiešā veidā skar eiropiešu intereses saistībā ar viņu tiesību paplašināšanu un sekmē arvien lielāku viņu iesaistīšanos Eiropas politiskās gribas veidošanas procesā.

Priekšsēdētāja kungs, es beigšu ar ļoti īsu atskatu. Šajos sešos mēnešos mēs esam centušies īstenot ar iestādēm saistītās izmaiņas, un tam pilnīgi noteikti bija nepieciešams politisks redzējums, augstsirdība un apņēmība. Šajos sešos mēnešos mēs sākām risināt ar smagās ekonomiskās krīzes sekām saistītās problēmas, lai eiropiešos radītu pašāvilību un vienotību. Mēs apņēmāmies strādāt un mēs strādājam, lai nostiprinātu Eiropas ietekmi un klātbūtni pasaulē, būdami pārliecināti, ka šim projektam piemīt lielāks spēks un lielāka dzīvotspēja nekā sākumā, un ka tas eiropiešos rada lielu entuziasmu un paver plašas iespējas. Mēs esam pārliecināti, ka Lisabonas līgums Eiropai dod iespēju radīt politisku stabilitāti pasaulē, esot

demokrātiskas darbības, spēcīgas ekonomikas, konkurētspējas un sociālā modeļa uzturēšanas paraugam.

Visbeidzot, es vēlos pateikties Eiropas Parlamentam par sadarbību un Eiropadomes priekšsēdētājam *Van Rompuy* kungam par to, ka viņš rāda lielisku priekšzīmi atbildīguma un vadīšanas jomās. Es vēlos apsveikt Komisiju, jo tā saglabā stingru nostāju, uztur Kopienas garu un nebaidās no cīņas, lai to aizsargātu, lai arī mums, valstu valdībām, tas reizēm šķiet apgrūtināši. Tomēr tā ir īstā rīcība, kas veicina Eiropas integrāciju, kas apliecina kvēlu vēlēšanos ievērot Eiropas intereses un kas liek apzināties, ka šis ir īstais ceļš.

(Aplausi)

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs.* – (PT) Priekšsēdētāja kungs, godātie deputāti...

(ES) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Spānijas prezidentūra un pēdējie seši mēneši Eiropas Savienībai ir bijis ļoti īpašs laiks.

Pirmkārt, šis bija lielu pārmaiņu laiks — nesen stājās spēkā jauns līgums, kas piešķir jaunas pilnvaras Parlamentam, iedibināja jaunas attiecības starp Eiropadomi un rotācijas kārtībā iecelto prezidentūru un, pateicoties Parlamenta atbalstam, ļāva izveidot jaunu Komisiju. Turklāt papildus visam iepriekšminētajam šis bija ļoti saspringts laiks Eiropas ekonomikā, īpaši eiro zonā. Šī krīze mums uzlika jaunus pārbaudījumus un lika meklēt jaunus risinājumus.

Līdz šim mēs pārbaudījumu esam izturējuši. Mēs esam apliecinājuši, ka spējam īstenot bezprecedenta pasākumus, lai nodrošinātu eiro zonas finanšu stabilitāti. Tādējādi mēs esam turpinājuši ievērot solidaritātes un atbildīguma pamatprincipus, esam apstiprinājuši Grieķijai paredzētu glābšanas pasākumu kopumu, izveidojuši EUR 750 miljardu stabilizācijas mehānismu un sākuši strādāt pie Eiropas Savienības ekonomikas pārvaldības uzlabošanas, lai turpmāk gan izvairītos no krīzēm, gan tās novērstu.

Šodien es vēlos uzteikt Spāniju un tās prezidentūru Padomē, kas ir bijusi ļoti pozitīva un sekmīga un noritējusi sarežģītos un ļoti īpašos apstākļos. Minēto problēmu risināšanā būtiska nozīme bija priekšsēdētāja *Rodríguez Zapatero* pārliecinātajai personīgajai uzticībai Eiropas idejai un Kopienas būtībai un metodei. Izšķiroša nozīme bija arī visu Spānijas iestāžu pūliņiem. Liels paldies jums par to. Es esmu īpaši apmierināts ar to, ka mēs esam kopā strādājuši, lai šajos sešos mēnešos sasniegtu svarīgus rezultātus, sagatavojot Eiropas Savienībai gudru, ilgtspējīgu un iekļaujošu jaunas izaugsmes stratēģiju un pieņemot galvenos lēmumus, lai stabilizētu un stiprinātu Eiropas Savienības ekonomiku.

Pieņemdami stratēģiju „Eiropa 2020”, mēs pirmo reizi esam iedibinājuši tādu globālu pieeju, kas apvieno ar izpratni veidotu budžetu un strukturālas reformas, uzlabotu politikas un ekonomikas saskaņošanu un mūsu finanšu tirgu reformu. „Eiropa 2020” ir mūsu stratēģija Eiropas sociālajai tirgus ekonomikai 21. gadsimtā. Tā sekmēs visu pieejamo līdzekļu izmantošanu visos līmeņos, lai veicinātu darbvietu izveidi un jaunu izaugsmes iespēju izmantošanu.

Spānijas prezidentūra palīdzēja izstrādāt šo stratēģiju, un tās palīdzība bija īpaši vērtīga, panākot vienošanos par Komisijas izvirzītajiem pieciem pamatmērķiem. Šie mērķi ir svarīgi. Ar tiem stratēģija „Eiropa 2020” pauž politisku ziņu, kas ikvienam ir saprotama un pret kuru neviens nespēj iebilst — darbvietas, izglītība, inovācijas, vide un sociālā integrācija. Es īpaši vēlos uzsvērt Spānijas atbalstu tam, lai panāktu vienošanos par mērķi, kas paredz

cīņu pret nabadzību. Daudzi izteica šaubas, vai šāda mērķa noteikšana Eiropas sistēmā ir atbilstoša. Tomēr es uzskatu, ka, panākdami šo vienošanos, mēs esam apliecinājuši, ka sociālā dimensija ir neatņemama mūsu kopējā projekta sastāvdaļa.

Mūsu mērķiem piemīt katalizatora efekts. Tie ir labi izklāstīti un pareizi orientēti. Turklāt tie nodrošina struktūru, kas veicina attīstību un ļauj pārliecināties par sasniegto. Pēc tam, kad to jūnijā pieņēma Eiropadome, dalībvalstu un iestāžu rīcībā nu ir līdzekļi, lai stratēģiju „Eiropa 2020” īstenotu praksē, īpaši izmantojot septiņas galvenās iniciatīvas un valstu reformu programmas. Mūsu visu nākamais uzdevums ir to visu pārvērst reālos rezultātos.

Kopā ar Eiropas Parlamentu Spānijas prezidentūra ir panākusi arī ievērojamu progresu finanšu nozares regulēšanas jomā.

Es sacīju „progress,” paturot prātā Padomes un Parlamenta nostājas vēl tikai pirms sešiem mēnešiem. Tomēr es nelietoju vārdus „ievērojams panākums.” Jā, mēs esam ļoti tuvu tam, lai panāktu vienošanos par finanšu uzraudzības paketi, tomēr mēs nedrīkstam apstāties. Es aicinu visas dalībvalstis un visus Parlamenta deputātus uzņemties pilnu atbildību. Mērķis panākt, lai līdz šā gada beigām jaunā sistēma būtu ieviesta un darbotos, nav noteikts tikai praktisku ērtību labad. Tas ir svarīgs politisks signāls. Visām trim iestādēm patlaban ir jāspēr izšķiroši soļi, lai šo paketi apstiprinātu pirms vasaras brīvdienām. Manuprāt, būtu ļoti grūti izskaidrot mūsu G20 valstu partneriem, ka mēs, kas pirmie šo procesu uzsākām, nespējam pirmie to pabeigt.

Prezidentūra rīkojās ļoti pareizi, lielu uzmanību veltot Lisabonas līguma jauno instrumentu ieviešanai, un īpaši es vēlos izcelt to, kas panākts divās svarīgās lietās.

Pirmā ir Eiropas pilsoņu iniciatīva. Tā būs Lisabonas līgumā noteiktā mērķa — stiprināt tiešo demokrātiju Eiropas Savienībā — ļoti konkrēta un reāla izpausme. Komisija stingri atbalsta nolūku to īstenot pēc iespējas ātrāk. Pēc plašas apspriešanās, kurā bija iesaistītas visas ieinteresētās puses, mēs esam ātri sagatavojuši savu priekšlikumu. Es atzinīgi vērtēju to, ka Padome Spānijas prezidentūras pārstāvju vadībā patlaban ir noformulējusi savu nostāju un var sākt sarunas ar Parlamentu, kuram šajā jautājumā, protams, ir īpašas intereses un tiesības.

Otrkārt, Spānijas prezidentūras laikā Padome piekrita sarunu risināšanas norādījumiem par Eiropas Savienības pievienošanos Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai. Tā ir spēcīga mūsu vērtību izpausme un apliecinājums mūsu apņēmībai aizstāvēt cilvēktiesības un tiesiskumu.

Visbeidzot es vēlos uzteikt Spānijas ieguldījumu ES politikas jomu ārējās dimensijas sekmēšanā. Prezidentūra ir palīdzējusi sagatavot nepieredzēti lielu skaitu augsta līmeņa sanāksmju ar Eiropas stratēģiskajiem partneriem pasaulē. Es vēlos īpaši pieminēt ievērojamus rezultātus, kas tika panākti augsta līmeņa sanāksmēs ar Latīņamerikas un Karību jūras reģiona valstīm, kurās tika pabeigtas sarunas ar Andu Kapienu, parakstīti nolīgumi ar Peru un Kolumbiju un atsāktas sarunas ar Mercosur valstīm. Es arī vēlos pieminēt augsta līmeņa sanāksmi ar Maroku, īpaši tādēļ, ka tāda notika pirmo reizi.

Tāpat ir svarīgi šeit pieminēt Spānijas prezidentūras nozīmīgo ieguldījumu, noslēdzot sarunas par ES un ASV nolīgumu par Teroristu finansēšanas un izsekošanas programmu. Pateicoties prezidentūras pārstāvju un komisāres *Malmström* pūliņiem, patlaban mūsu rīcībā ir dokuments, kurā ir ņemtas vērā konkrētas Eiropas Parlamenta intereses. Es zinu, ka šodien Parlaments debatēs par *Alvaro* kunga ziņojumu, un es ceru, ka jaunā kompromisa

un debāšu rezultātā mēs nonāksim pie labvēlīga Parlamenta balsojuma nākamajā ceturtdienā.

Spānija ir devusi arī nepārvērtējamu ieguldījumu Eiropas Ārējās darbības dienesta izveidē. Pateicoties tās pūliņiem, baroneses *Ashton* apņēmībai un Eiropas Parlamenta palīdzībai, mēs esam panākuši politisku vienošanos, kas, esmu pārliecināts, Ārējās darbības dienestam dos iespēju sākt sekmīgi darboties. Dienests ir izveidots tā, lai tā darbs labi saskanētu ar Parlamenta, Padomes un Komisijas darbu ārējo attiecību jomā. Tādēļ es esmu pilnīgi pārliecināts, ka šī vienošanās ir pelnījusi Parlamenta atbalstu.

Diskusiju rezultātā mēs esam ievērojami pārvirzījušies uz priekšu arī jautājumā par grozījumiem, kas jāveic Civildienesta noteikumos un Finanšu regulā, un Padome un Parlaments patlaban ir gatavi iesaistīties pilnā koplēmuma procedūrā. Pats par sevi saprotams, ka Parlaments pilnā mērā izmantos savu ietekmi, lemjot par 2010. gada budžeta grozījumiem un izskatot 2011. gada budžeta grozījumu vēstuli, ko Komisija iesniegs pēc vasaras brīvdienām. Tikmēr augstajai pārstāvei un Komisijas priekšsēdētāja vietniecei būs nodrošināts tas politiskais atbalsts, kas viņai nepieciešams dienesta izveidei.

Spānija kā prezidējošā valsts var ar gandarījumu atskatīties uz vairākiem svarīgiem sasniegumiem, kas īstenoti ekonomikas, sabiedrības un iestāžu pārmaiņu laikā. Pēdējos sešos mēnešos, kad Eiropai nācās izjust vēl nebijušas grūtības, Spānija vēlreiz apliecināja, ka tā nopietni un ar uzticību Eiropai pilda rotācijas kārtībā ieceltās Padomes prezidentūras pienākumus. Tā darīja visu, kas bija tās spēkos, lai apliecinātu, ka Eiropa spēj darboties un gūt rezultātus, droši ķeroties pie to jautājumu risināšanas, kas rada bažas mūsu pilsoņiem. Tomēr mēs nedrīkstam iegrimt pašapmierinātībā, un mums ir jāturpina veidot stabili pamati nākotnei. Eiropas Komisija ar pilnu sparū strādā, lai sasniegtu šo mērķi, kopā ar Parlamentu, Eiropadomi un Beļģiju, kura patlaban veic rotācijas kārtībā ieceltās Padomes prezidentūras pienākumus un kura no Spānijas saņem pamatīgu sasniegumu bāzi. Spānijai es saku paldies, *muchas gracias*.

(Aplausi)

Joseph Daul, *PPE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāji, premjerministra kungs! Būdamā Eiropas Savienības Padomes prezidējošā valsts, Spānija ir centusies atrast savu vietu jaunajā iestāžu situācijā starp jauno Padomes priekšsēdētāju un augsto pārstāvi, un Eiropas Parlamenta kā viena no patstāvīgiem Eiropas likumdevējiem plašākajām pilnvarām.

Vienlaikus šī prezidentūra darbojās laikā, kad Eiropas ekonomika piedzīvoja ievērojamas grūtības, piemēram, eiro krīzi Grieķijā un aizvien pieaugošu sabiedrības neapmierinātību, kādu esam pieredzējuši Spānijā, kur bez darba ir gandrīz pieci miljoni cilvēku. Šādos apstākļos ir gūti vairāki panākumi — ir izveidoti Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismi, ir panākts progress finanšu tirgu regulēšanas jomā — saistībā ar šo, premjerministra kungs, es vēlos jūs lūgt turpināt darbu, lai mēs šos noteikumus saņemtu —, kā arī ir izveidots Eiropas Ārējās darbības dienests.

Tomēr ir grūti šos pozitīvos pasākumus attiecināt uz to vai citu rotācijas kārtībā ieceltu prezidentūru, Eiropadomes prezidentūru vai Parlamentu, un jebkurā gadījumā, kā jau jūs uzsvērāt, saistībā ar šiem pasākumiem ir piedzīvotas dažādas neveiksmes un kavējumi. Es īpaši gribu pieminēt Amerikas Savienoto Valstu un Eiropas augsta līmeņa sanāksmes atcelšanu, jo tādējādi mēs palaidām garām iespēju atjaunot svarīgu transatlantisko partnerību. Mana grupa vēlas, lai Eiropadome savā septembra augsta līmeņa sanāksmē par stratēģisko partnerattiecību jautājumiem atgūst zaudēto laiku, un mēs ierosinām izveidot

transatlantisku tirgu, kas pilnīgi noteikti radītu nozīmīgu iespēju veicināt izaugsmi un nodarbinātību abos kontinentos.

Dāmas un kungi, likmes ir augstas, un tādēļ mums ne tikai tirgiem, bet arī eiropiešiem ir jāapliecina, ka mēs esam pārliecināti — pārliecināti par mūsu kopējo spēju radīt inovācijas un iesaistīties uzņēmējdarbībā, un pārliecināti arī par to, ka Eiropa spēs atgūt konkurētspēju un tādējādi atsākt izaugsmi.

Lai šos rezultātus sasniegtu, ikvienai dalībvalstij ir jāveic savs uzdevums un jāgūst iedvesma no tā, ko tās kaimiņvalstis paveic labāk. Tomēr, lai orķestra spēle būtu saskaņīga, ir nepieciešams diriģents, un šim diriģentam ir jābūt eiropietim. Mana grupa cer, ka Eiropas līderi apliecinās savu vienotību un pārliecību un attiecīgi organizēs savu darbu. Mana grupa arī cer, ka Kopienas metode gūs virsroku pār starpvaldību metodi, kuras trūkumus uzskatāmi ir atklājusi pašreizējā krīze.

Premjerministra kungs, kā jau jūs teicāt, mēs arī pēc Spānijas prezidentūras plānojam tikpat nelokāmi uzstāt uz Kopienas metodes izmantošanu. Beļģijas prezidentūru gaida ļoti daudzi pārbaudījumi, un viņiem un mums visiem es ieteiktu rīkoties pazemīgi, bet vienlaikus efektīvi.

(Aplausi)

Martin Schulz, *S&D grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es sāksu ar kādu personīgu, tomēr ļoti svarīgu piezīmi. *Zapatero* kungs, politiskā loģika nosaka, ka man būtu jābūt priecīgam, ja *Angela Merkel* ir bēdīga, un ka parasti man būtu jābūt priecīgam tad, kad priecīgs esat jūs. Tomēr rītvakar pareizs būs pretējs apgalvojums, jo gan *Merkel* kundzei, gan man — mums abiem būs svētki, un man jūsu itin nemaz nebūs žēl.

(Aplausi)

Arī *Cohn-Bendit* kungs pēc īsa brīža mūs izklaidēs ar savām kļūdainajām zināšanām par futbolu, bet es tagad pievērsīšos Spānijas prezidentūrai.

Zapatero kungs, Spānijas prezidentūra ir guvusi vairākus ievērojamus panākumus, par kuriem es šobrīd vēlos runāt. Pēdējās pāris dienās sekmīgi pabeigtās sarunas par Eiropas Ārējās darbības dienestu, kas patiesībā bija ārkārtīgi smagas — un šo es vēlos īpaši uzsvērt — ir panākums, kas tika īstenots ciešā sadarbībā ar baronesi *Ashton* un pateicoties ievērojamam manu kolēģu, šā Parlamenta deputātu darbam. Tomēr noslēguma posmā izšķirošo ieguldījumu sniedza prezidentūra. Tas ir Spānijas prezidentūras panākums. Es īpaši vēlos pieminēt jūsu ārlietu ministru *Moratinos* kungu, kura darbība ievērojami veicināja sarunu sekmīgu pabeigšanu.

Spānijas prezidentūra ievērojami veicināja *SWIFT* nolīguma noslēgšanu. Īpaši es vēlos pateikties *Rubalcaba* kungam, bez kura līdzdalības *SWIFT* nolīgums nebūtu tāds, kāds tas ir patlaban. Komisijas priekšsēdētājam es vēlos sacīt šādus vārdus. Ja virsroku būtu guvusi Komisijas un īpaši komisāres *Malmström* mehānistiskā domāšana, mēs *SWIFT* nolīgumu nebūtu noslēguši. Šajā jautājumā īpaša pateicība pienākas Parlamentam un Spānijas prezidentūras pārstāvjiem.

Es ceru, ka mēs spēsim nonākt pie slēdziena attiecībā uz pasākumiem, kas vēl jāīsteno banku uzraudzības un finanšu tirgus regulēšanas jomā. Pēdējās pāris dienās šajā jautājumā mēs esam panākuši ievērojamu progresu. Mēs vēl neesam sasnieguši galamērķi, tomēr es ceru, ka mēs spēsim vienoties par saprātīgiem kompromisiem un nonākt pie saprātīgiem slēdzieniem. Turklāt mums Eiropai ir jānodrošina vadošā loma. Mums tas ir nepieciešams

arī tādēļ, ka mēs esam pārliecinājušies — ja eiropieši rīkojas vienoti — un arī tas ir Spānijas prezidentūras panākums —, mums ir lieliska iespēja definēt tādus Eiropas standartus, kādus mēs varam izmantot arī starptautiski.

Atskatīsimies vēlreiz uz pēdējo divu nedēļu notikumiem. Pagaidām mēs esam atvairījuši spekulatīvos uzbrukumus eiro. Kas notiek? Spekulanti redz, ka Eiropā īstenotie pasākumi aizsargā tās valūtu, tādēļ tagad tie savu uzmanību pievērš Amerikas Savienotajām Valstīm un spekulē ar dolāru. Tas, starp citu, būtu labs arguments visiem tiem, kuri piedalījās G20 valstu augsta līmeņa sanāksmē, lai sacītu Amerikas Savienoto Valstu prezidentam un pārējiem, ka viņiem nevajadzētu uzskatīt, ka kapitālistu uzmanības lokā esam tikai mēs. Viņi pievēršas tam, kas, pēc viņu domām, var visātrāk sniegt peļņu. Patlaban tas ir dolārs, bet, kas zina, nākamreiz tā varbūt būs sterliņu mārciņa vai vēl kāda cita valūta. Mums ir nepieciešami globālo noteikumi. Ieviešot tos daļēji, Eiropas mērogā, mēs rīkojamies pareizi, jo pēc tam mēs kā spēcīga Eiropas Savienība, varam tos ieviest arī starptautiskā līmenī. Arī šis ir solis pareizajā virzienā.

Zapatero kungs, es esmu pateicīgs jums par to, ka jūs kā Padomes priekšsēdētājs šeit skaidri pateicāt, ka atbalstāt Komisiju. Man reizēm rodas iespaids, ka to nevar teikt par visiem Padomē strādājošajiem. *Daul* kungs pilnīgi pareizi norādīja uz nepieciešamību aizstāvēt Kopienas metodi. Mums ir nepieciešama Eiropas iestāžu vienotība cīņā pret šo baidīto renacionalizācijas tendenci, kas jo īpaši valda Eiropadomē. Mums ir jārunā skaidra valoda, tādēļ liels paldies par *Van Rompuy* kungam dziedātajām slavas dziesmām. Arī man viņš šķiet diezgan apburošs, tomēr kā Parlamenta deputātam man jānorāda, ka mūsu sarunu partneris ir rotācijas kārtībā ieceltā prezidentūra. Es jau minēju trīs piemērus tam, ka mums un rotācijas kārtībā ieceltajai prezidentūrai, kuru, starp citu, vada politiķi un nevis kaut kādi Briseles administratīvajā mehānismā tupoši birokrāti, kā politiķiem — turklāt, būdams ministrs, jūs esat arī Parlamenta loceklis — parasti ir ievērojami labāka izpratne par to, kas notiek parlamentā nevis kādā oficiālā ģenerālsēkretariāta sanāksmē, pat ja to vada *Van Rompuy* kungs. Tādēļ es uzskatu, ka prezidējošo valstu iecelšana rotācijas kārtībā ir pierādījusi savu vērtību. Īpaši mums, Parlamentam, tas ir tiešs sarunu partneris, ar kuru mēs varam tieši risināt problēmas īpašā likumdošanas procesā. Viens Lisabonas līguma rezultāts, kurš, manuprāt, arī ir solis uz priekšu, ir fakts, ka Eiropas iestādes, ja tās strādā kopā, ja tās uzskata, ka tās cita citu papildina, var gūt daudz lielākus panākumus nekā tad, ja tās, kā tas bieži notiek Padomē, mēģina cita pret citu cīnīties.

Visā visumā Spānijas prezidentūra bija veiksmīga prezidentūra. Paldies jums par pūliņiem un paldies par uzmanību.

Alexander Graf Lambsdorff, *ALDE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Ja futbols netiek ieskaitīts runas laikā, arī es šobrīd lietošu kādu futbola analogiju. Spānijas prezidentūra, manuprāt, mazliet līdzinās *Fernando Torres* šajā Pasaules kausa izcīņā. Sākumā bija lielas cerības, tomēr pagaidām šajā turnīrā viņš ir radījis diezgan lielu vilšanos. Es no visas sirds ceru, ka uz *Fernando Torres* tas joprojām attieksies arī rīt, un mums nenāksies piedzīvot 2008. gada notikumu atkārtošanos.

Ekonomikas politikas jomā Spānijas prezidentūra sev noteica patiesi vērienīgu programmu — „Eiropa 2020”, stingrākas pašu kapitāla prasības bankām, riska ieguldījumu fondu regulēšana un Eiropas finanšu uzraudzības reforma. Tā bija pilnīgi pareiza pieeja krīzes periodā.

Tomēr mūsu grupas vārdā man jāteic, ka rezultāts mums ir licis vilties. Ne tik daudz pašā Padomes prezidentūrā kā tādā, bet gan dalībvalstīs. Mēs visi zinām, cik diplomātisks ir

Barroso kungs. Ja viņš saka — ir panākts zināms progress, bet ne ievērojami panākumi — tas nozīmē, ka viņš runā atklātu valodu.

Jā, bija iespējams panākt vienošanos par kapitāla prasībām, tomēr ne par riska ieguldījumu fondu regulēšanu. Šajā jautājumā sarunas atdūrās pret šķēršļiem, jo Padome nespēja izveidot kopēju nostāju, lai gan arī šeit ir jākaulējas. Padomei ir problēmas arī ar finanšu uzraudzības jautājumu. Vai dalībvalstis patiešām tic tam, ka kopējā finanšu pakalpojumu tirgū uzraudzību vispareizāk ir organizēt katras valsts līmenī? Krīze parādīja, ka šāda pieeja ir nesekmīga. Padome nedrīkst stāties ceļā efektīvai Eiropas finanšu uzraudzībai. Nodokļu maksātāji ne spēj, ne vēlas vēlreiz glābt banku sistēmu.

Gandrīz tas pats ir sakāms par stratēģiju „Eiropa 2020”. Padome izturas tā, it kā Lisabonas stratēģija nebūtu piedzīvojusi neveiksmi aplamu ideju dēļ. Tomēr tieši tā tas bija. Atvērtā koordinācijas metode izgāzās. Arī šajā jautājumā mums ir nepieciešama ciešāka Eiropas sadarbība. Lai nodarbinātības un izaugsmes stratēģija būtu sekmīga, tās pamatā ir jābūt Kopienas metodei. Jaunā stratēģija to neizmanto pietiekami plaši. Parlaments aicināja izmantot citādu pieeju.

Ja mēs Eiropā nevēlamies samierināties ar labklājības zaudēšanu uz ilgu laiku, mums jāklūst konkurētspējīgākiem. Lai to panāktu, mums ir vajadzīga efektīva izaugsmes stratēģija, kurai būtu veiksmes potenciāls. Lai to panāktu, mums ir jāveic finanšu tirgu regulēšana un pārorientēšana, lai tie atkal vairāk pievērstos reālās ekonomikas finansēšanai. Lai to panāktu, mums ir nepieciešama efektīva krīžu novēršana un krīžu pārvarēšana, izveidojot šā vārda cienīgu Eiropas finanšu uzraudzības iestādi un Eiropas valūtas fondu.

Tomēr, lai to panāktu, arī dalībvalstīm beidzot ir jāievieš kārtība savos budžetos, un mums ir nepieciešama labāka mūsu ekonomikas politikas koordinēšana Eiropas mērogā. Mēs nedrīkstam tiekties uz zemāko līmeni, mums ir jātiecas uz augstāko līmeni; mēs vēlamies panākt, lai lielākam dalībvalstu skaitam būtu lielāka konkurētspēja.

Ārpolitikas jomā mēs noteikti būtu panākuši daudz vairāk, ja Spānija būtu atzinusi Kosovu. Tādējādi Padomes nostāja šajā jautājumā bija vāja jau no paša sākuma. ASV un ES augsta līmeņa sanāksme un Savienības Vidusjūrai sanāksme tika atceltas.

Noslēgumā es vēlos izteikt vēl vienu piezīmi. Mūsu grupas attieksme pret sarunām ar Turciju ir ārkārtīgi konstruktīva, tomēr jaunas sadaļas atvēršana pēdējā prezidentūras dienā, gandrīz it kā tā būtu atlīdzība par Turcijas nepiedalīšanos ANO Drošības padomes sanāksmē par sankcijām pret Irānu, ir izsaukusi kritiku pat no Turcijas atbalstītājiem. Es uzskatu, ka sadarbība ar Turciju ir jāveido citādi, izmantojot atšķirīgāku un uzņēmīgāku pieeju, pārdomātāku pieeju, nevis pēdējā mirklī jāsteidzas pieņemt sasteigtus lēmumus.

Daniel Cohn-Bendit, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es neizteikšos par futbolu. Es zinu, ka jūs visi tam esat par saprātīgu. Es tikai sacīšu — žēl, ka Gana izkrita no turpmākām sacensībām. Par to mēs visi varam būt vienisprātis, vai ne? Labi.

Parlamenta attieksme pret šodienas paziņojumiem, proti, ka mēs visi esam apmierināti, mani pārsteidz. Mēs runājam tukšu valodu. Ir panākts šāds progress, tāds progress un vēl kaut kāds progress, bet kaut kā man ir iespaids, ka ārpus Parlamenta neviens to nav pamanījis. Jūs varētu sacīt, ka tas ir saistīts ar mūsu šā brīža nespēju pietiekami labi izskaidrot paveikto, tomēr tā nav problēmas būtība. Skaidri un gaiši sakot, problēma slēpjas tajā, ka mums reizi par visām reizēm ir jāskatās patiesībai acīs. Un patiesība ir šāda — mēs pieņemam lēmumus par 2020. gadu, bet mēs nespējam ne santīma piešķirt septiņiem vai astoņiem galvenajiem projektiem. Tas ne pie kā nenovedīs. Es jau dzirdu Padomi sakām,

ka mums krīzes dēļ ir jāsamazina Eiropas budžets. Tas nozīmē, ka mēs jau tagad varam uz ilgu laiku aizmirst par 2020. gadu.

Mēs vienmēr sakām — mēs vēlamies izaugsmi, izaugsmi, izaugsmi. Jā, bet kādu izaugsmi? Tie, kuri vēlas izaugsmi, nevar to panākt tikai ar taupīšanu. Mums ir vajadzīgs Eiropas fonds. Jā, bet tam jābūt fondam, kas domāts solidaritātei un ieguldījumiem. Kur patlaban Eiropa runā par ieguldījumiem? Kur? Es ne reizi neesmu dzirdējis tos kādā runā pieminam. Tiesa, jūs esat pilnveidojuši Stabilitātes paktu, kas nozīmē vēl vairāk sankciju, kurām nebūs rezultātu, ja vien netiks stimulēta ekonomika. Jūs varat izziņot tik daudz sankciju cik vēlaties, no tām nebūs nekāda labuma. Lai panāktu pozitīvu ekonomikas izaugsmi jeb, citiem vārdiem sakot, ilgtspējīgu izaugsmi un apkārtējai videi labvēlīgu izaugsmi, ir arī jāiegulda līdzekļi noteiktās nozarēs. Par to šodien es neesmu dzirdējis neko — pat ne pušplēsta vārda.

Man vēl ir kas sakāms par *SWIFT*. *Schulz* kungs, Parlaments pieņēma lēmumu par vienu vienīgu *SWIFT* punktu. Gadījumā, ja amerikāņi izvirza prasību, kādai tiesu iestādei ir jāuzrauga, vai viņu prasība ir likumīga. Tagad mēs saņemam nolīgumu, kuru jūs atzīstat par labu esam, un atbilde ir Eiropols. Es nezināju, ka Eiropols ir tiesu iestāde — tas nūdien man ir kas jauns. Kāds amerikāņu policists jautā eiropiešu policistam, vai viss ir kārtībā, un jūs ticat, ka eiropiešu policists sacīs amerikāņu policistam — nav gan? Tās ir pilnīgas muļķības, jo abu valstu policijām ir jāsadarbojas. Tās nevar viena otru uzraudzīt. Neviena tiesību sistēma neparedz, ka vienai policijai ir jāuzrauga otra policija. Savā pašreizējā izskatā *SWIFT* nolīgums neatbilst tām Eiropas Parlamenta prasībām, par kurām mēs šeit nobalsojam. Arī jums vajadzētu par to runāt un nevis celt šo nolīgumu debesīs, jo tā gluži vienkārši nav taisnība.

(FR) Premjerministra kungs! Ņemot vērā jūsu pieredzi rotācijas kārtībā ieceltā prezidentūrā, es domāju, ka pastāv ar iestādēm saistīta problēma.

Es uzskatu, ka pēc sešiem mēnešiem... nu, tas mums būs jāvērtē pēc pāris nākamajām prezidentūrām. Es neticu, ka uz rotācijas principa balstīta prezidentūra un pastāvīga priekšsēdētāja amats spēj darboties tā, kā šīs iestādes definē Lisabonas līgums. Tas acīmredzami nestrādā. Nākotnē mums ar skaidru prātu būtu jāķeras pie šīs problēmas apspriešanas.

Timothy Kirkhope, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs! Šī prezidentūra darbu sāka kritiskā laikā, kad uz spēles bija likts ļoti daudz kas. Kā pirmajai rotācijas kārtībā ieceltajai prezidentūrai, kam bija jāvada Eiropadome un arī Vispārējo lietu padome, tai būtu bijis jārada jauna veida prezidentūra, veidojot konstruktīvas attiecības ar priekšsēdētāju un augsto pārstāvi. Pastāvīgi strādājot Padomē un sagatavojot Eiropadomes sanāksmes, tai būtu bijis jāspēlē būtiska loma, veicinot modernas un progresīvas Eiropas reformu programmas īstenošanu un stājoties pretī krīzēm ekonomikā, valsts parādu jomā un eiro zonā, Eiropas Savienība bija pelnījusi pozitīvu darbību.

Tā vietā šī prezidentūra diemžēl pārāk bieži šķīta interesējamies par plakātiskiem saukļiem nevis lietas būtību. Tā ierosināja sarīkot transatlantisku augsta līmeņa sanāksmi, kuru tā nespēja noorganizēt, vienlaikus īstenojot tādu politiku Kubas jautājumā, kas ir destabilizējusi transatlantiskās attiecības, un nekādi neveicināja šīs nozīmīgās salas cietumos ieslodzīto cilvēku atbrīvošanu. Tā centās sarīkot Savienības Vidusjūrai augsta līmeņa sanāksmi, tomēr sanāksme tika atcelta.

Šķiet, ka ārpolitikā viņu vienīgais noturīgais mērķis bija mēģināt likt šķēršļus augstajai pārstāvei, kritizējot viņu, piemēram, par neierašanos uz sanāksmēm un tomēr, godīgi sakot, ņemot vērā prezidējošās valsts pieredzi augsta līmeņa sanāksmju organizēšanā, es tīri labi varu saprast viņas nepatiku pret šo sanāksmju iekļaušanu savā dienaskārtībā.

Runājot par ekonomiku, Spānijas prezidentūra bija praktiski nejūtama. Banku stresa testu paziņošana nenoliedzami ir nozīmīgs solis, tomēr neizliksimies, ka tas ir kas līdzvērtīgs pilnīgi pabeigtai atlabšanas stratēģijai. Ir grūti atvairīt priekšstatu, ka eiro zonas krīzes laikā prezidentūras galvenais mērķis bija paslēpties, bet ar budžeta deficītu, kas pārsniedz 11 %, iespējams, viņiem bija labs iemesls izvairīties no starptautiskas uzmanības. Valsts ar lielu deficītu un pieticīgu pašu ekonomikas reformēšanas plānu nespēja uzņemties Eiropas līdera lomu vai rādīt priekšzīmi, un tādējādi vēsturiskā iespēja, ko radīja pirmā prezidentūra pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā, tika zaudēta.

Spānija ir viena no galvenajām Eiropas Savienības dalībvalstīm, tai ir cildens mantojums un aktīva mūsdienu demokrātija. Tai ir tik daudz, ko piedāvāt, un Parlamentā strādā daudzi izcili deputāti no Spānijas. Tomēr šī neiedvesmojošā, blāvā prezidentūra ir pievilusi Padomi, pievilusi Eiropas Savienību un, man ir žēl to teikt, pievilusi arī pašu Spāniju.

Willy Meyer, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (ES) Priekšsēdētāja kungs, Zapatero kungs, Barroso kungs! Redziet, Zapatero kungs, ja nenotiks izmaiņas Eiropas Savienības ekonomikas pamatvirzībā, lai arī kura valsts nebūtu rotācijas kārtībā ieceltā prezidentūra, tā ir nolemta Eiropas sociālā modeļa izārdīšanai Tāda ir kailā patiesība. Tas ir iemesls ģenerālstreikiem Grieķijā, Itālijā, Francijā, Portugālē un nākamajam 29. septembrī Spānijā.

Šie ģenerālstreiki ir strādnieku un pensionāru atbilde uz šo ekonomikas virzību, kurai piekrītat jūs un ievērojams šā Parlamenta vairākums. Valda liela vienprātība. Tikai paskatieties uz atšķirībām, kas dzirdamas valstu debatēs, tomēr, ierodoties šeit, jūsu vidū valda pilnīga saskaņa. Tas it tādēļ, ka šeit jūs visi esat vienisprātis par ekonomikas politikas pamatvirzienu, kas soda strādniekus un pensionārus, kuri nav vainojami šajā krīzē. Viņi par to nav atbildīgi, tomēr viņiem nāksies par šo krīzi maksāt.

Tādēļ, priekšsēdētāja kungs, manuprāt, pats būtiskākais jautājums ir tas, vai mums pietiks spēka mainīt šo ekonomikas virzienu, kas apdraud sociālo modeli un sociālo un teritoriālo kohēziju. 20. gadsimta 80. gadu beigās Vašingtonas konsenss pārvietojās uz Briseli. Nekāda iejaukšanās ekonomikā, visi valsts īpašumā esošie stratēģiskie pakalpojumi jāprivatizē un jāīsteno pasākumi, lai izbeigtu tirgus regulēšanu. Šī politika, kas paredz neiejaukšanos ekonomikā, Eiropas Savienībā ir izraisījusi agrāk nepiedzīvotu krīzi, un tā apdraud Eiropas sociālo modeli. Tādēļ patlaban amatā esošajam priekšsēdētājam nav nekādu iespēju glābt situāciju, ja netiek mainīts šis modelis, kas Briseles konsensu ir padarījis par neveiksmīgā Vašingtonas konsensa kopiju. Tā ir kopija, priekšsēdētāja kungs.

Jūs sākāt ar Lisabonas stratēģiju, kas ir pārlicenoša izgāšanās. Tas nebija jūsu kompetencē un tomēr, neraugoties uz šo pārlicenošo neveiksmi — tika mērķēts uz 3 % izaugsmi, plānots sasniegt 20 miljonus darbvieta un 3 % no IKP paredzēt pētniecībai un izstrādei — tiek ieviesta cita stratēģija, kuras pamats ir tas pats — mēs neiejaucamies ekonomikā, mums nav ne valsts instrumentu, ne Eiropas valsts kases, ne Eiropas fiskālās politikas, ne aktīvas nodarbinātības politikas, ne nodarbinātības politikas rūpniecības jomā. Mums nav neviena paša instrumenta, un mēs apņēmīgi turpinām īstenot šo neveiksmīgo politiku. Tādēļ loģiski, ka Eiropas strādnieku kustības atbilde nevar būt citāda. Tā ir kustība, kas ir ļoti centusies saglabāt sociālo modeli, un tādēļ tās atbilde ir ģenerālstreiki. Ģenerālstreiki.

Tādēļ, priekšsēdētāja kungs, mēs neesam vienisprātis par šīs prezidentūras laikā sasniegto, un es jums saku, kā jau es teicu sākumā, ja netiks mainīta ekonomikas politika, lai arī kura valsts nebūtu rotācijas kārtībā ieceltā prezidentūra, tā būs nolemta Eiropas sociālā modeļa izārdīšanai.

Visbeidzot par ārpolitiku — mēs nepiekrītam, ka Eiropas doktrīna kaimiņattiecību politikas jomā tiek attiecināta uz tām valstīm, kas neievēro asociācijas nolīgumu 2. pantu. Uz Izraēlas pastrādāto kara noziegumu pret humānās palīdzības flotili bija jāreaģē, nekavējoties iesaldējot...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Marta Andreasen, EFD grupas vārdā. — Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos uzrunāt Zapatero kungu. Jūs veicāt ES rotācijas kārtībā ieceltās prezidentūras pienākumus tāpat, kā jūs vadāt savu valsti, Spāniju, proti, uzgriezis muguru saviem pilsoņiem. Šodien es atkal vērsos pie jums, lai atgādinātu par bēdīgi slaveno zemju sagrābšanu Spānijā — jautājumu, kura sakarā es jūs pirmo reizi uzrunāju janvārī. Jūs neesat darījis neko, lai rastu risinājumu tam neprātam, kas skar simtiem tūkstošu cilvēku visā Spānijā, kuru mājas tiek konfiscētas un nojauktas.

Pirms dažām dienām Andalūzijas plānošanas inspekcijas vadītājs atzina, ka tikai šajā reģionā vien tas attiecas uz 300 000 mājām. Tā nav tikai saujiņa Lielbritānijas pilsoņu, kā daži no mums vēlas domāt. Ieteiktais risinājums — īpašnieki var savas mājas legalizēt, samaksājot nodevu. Zapatero kungs, viņi jau ir samaksājuši. Mani vēlētāji man regulāri jautā, kas vada Spāniju. Westerdale kungs raksta — viņš baidās, ka ir nonācis situācijā, kas līdzinās Lielbritānijas pilsoņu piedzīvotajam Zimbabvē prezidenta R. Mugabe valdīšanas laikā, un brīnās, kādēļ pret viņu šādi izturas draudzīgā Eiropas valstī. Tādēļ viņam šķiet, ka Eiropas Savienība nespēj aizsargāt Lielbritānijas pilsoņus.

(ES) Vai jūs apzināties, Zapatero kungs, ka pašreizējā situācija ir cilvēktiesību pārkāpums un arī būtisks elements tajā krīzē, ko patlaban piedzīvo Spānija? Vai jūs cerat, ka Eiropas Savienība metīsies glābt valsti, kurā turpinās šie pārkāpumi, ja centrālā valdība nebūs pieņēmusi lēmumu iejaukties?

Kas attiecas uz mani, jūs varat būt droši, ka es turpināšu aizstāvēt visus cilvēkus — britus, spāņus un visus eiropiešus —, kas cieš šīs netaisnības rezultātā.

Francisco Sosa Wagner (NI). — *(ES)* Priekšsēdētāja kungs! Zapatero kungs, jūs izvēlējāties kļūdainu pieeju. Jūs domājat, ka patiešām vadīsiet Eiropu un jums būs kāda ietekme uz tiem zobrajiem, kas liek kustēties sarežģītajai Eiropas mašīnerijai. Jūs sākat tam ticēt, jo jūs ļāvat sev apkārt esošajiem cilvēkiem pasludināt, ka pasaule jūsu prezidentūras laikā piedzīvos zvaigžņu brīdi. Nekas no tā visa nav īstenojies.

Palūkosimies konkrētāk. Runājot par sešiem Spānijas prezidentūras mēnešiem, es vēlos nošķirt politisko vadību no vienas puses un darbu, ko paveikuši strādnieki mašīntelpās, no otras puses. Neveiksmi ir piedzīvojuši pirmā, un neveiksmes cēlonis ir pienācīgas iniciatīvas trūkums no valdības vadītāja puses, kurš Eiropas prezidentūru veidoja saskaņā ar svārsta principu. Tomēr es vēlos izcelt strādnieku pūliņus un viņu cienījamo vēlmi kalpot Eiropai un Spānijai. Priekšsēdētāja kungs, tas, ka Spānijai ir brīnišķīga profesionāļu komanda, ir fakts, un ir žēl, ka ikdienas darbā viņi ir tik ļoti nobīdīti malā.

Vienlaikus ir jāatzīst, ka šo sešu mēnešu laikā ir pieņemtas vairākas uzslavas cienīgas iniciatīvas. Kā piemērus es ar gandarījumu varu minēt orgānu ziedošanas un transplantācijas plānu un darbu, kas paveikts pacientu tiesību jomā saistībā ar pārrobežu veselības aprūpi.

Ar jauno stratēģiju „Eiropa 2020” un īpaši ar Eiropas Ārējās darbības dienestu saistītās norunas — šie abi jautājumi joprojām ir pārāk vāri un ir palikuši vairāk gaisā karājoties.

Ir žēl tā, kas notika ar Eiropas aizsardzības rīkojumu sievietēm, kas kļuvas par vardarbības upuriem, un Kopienas pamatpatents nesa tikpat skumjus rezultātus attiecībā uz tūkstošiem uzņēmumu iztikas līdzekļiem, kurus daļēji bloķēja Spānijas likumdošanas radītās lingvistiskās problēmas.

Tomēr tieši vērienīgi politiski pasākumi bija pēdējais piliens, lai izgāšanās būtu īpaši iespaidīga — sākot ar Vidusjūras valstu augsta līmeņa sanāksmi un beidzot ar Eiropas Savienības un Amerikas Savienoto Valstu augsta līmeņa sanāksmi — turklāt jūsu pašu valdība bija tā, kas radīja pārlieku lielas cerības attiecībā uz pēdējo sanāksmi. Tomēr mums būtu jāpiekrīt, ka nespēja īstenot jūsu politiku Kubas jautājumā ir bijusi ļoti labvēlīga pašiem kubiešiem.

Visbeidzot to, kas ir panākts ceļā uz labāku Eiropas ekonomikas pārvaldību, nekādi nevar attiecināt uz jūsu prezidentūru, jo jūs uzkrītoši nepiedalījāties visu svarīgāko jautājumu izskatīšanā.

Nu tad, ardievu, Spānijas prezidentūra! Gribu minēt vienu pozitīvu secinājumu, kas ir gūts no šīs pieredzes — mana, pārliecināta Eiropas atbalstītāja, izteikums ir satraukta, domājot, ka šis varētu nozīmēt to, ka rotācijas kārtībā mainītajām prezidentūrām līdzšinējā izskatā varētu būt pienācis gals. Tie būtu ļoti jauni, jo līdz brīdim, kamēr Eiropa nenostiprinās savas kopējās iestādes, saliedēti apvienojot to fragmentus, tai joprojām būs risks noslāpt neatbilstības vakuumā.

Jaime Mayor Oreja (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, *Zapatero kungs!* Pirmie seši mēneši pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā prasīja un bija pelnījuši politiskās attieksmes maiņu.

Ja ekonomikas un finanšu krīzi izraisīja novēršanās no „īstās” ekonomikas un traucēta „neīstās” ekonomikas attīstība, to pašu var attiecināt uz politisko vidi.

20. janvārī šajā Parlamentā *Rodríguez Zapatero* paziņoja, ka viņa prezidentūrai būs četras — un nevis divas — prioritātes: pirmkārt, kopējs enerģētikas tirgus; otrkārt, ieguldījumi informācijas sabiedrībā; treškārt, ilgtspējīga ekonomika vai rūpniecība, tostarp plāns izstrādāt elektrisku transportlīdzekli; ceturkārt, Boloņas augstākās izglītības telpas pabeigšana. Es sev jautāju — cik lielā mērā šie izsludinātie uzdevumi tuvojas tai realitātei, ko mēs esam piedzīvojuši?

Savā pirmajā uzrunā, kurā viņš definēja minētos uzdevumus, viņš ne reizi nepieminēja vārdus „deficīts” vai „parāds”. Prezidentūra pašos pamatos krasi mainījās *ECOFIN* sanāksmē šā gada 9. un 10. maijā, un sākās eiro krīze.

Viņš turpināja rīkoties ar novēlošanos un neveiksmīgi. Tā kā krīzes diagnoze nebija nepietiekami tālredzīga, ne pamatīga, īstenojot Eiropas Savienībai nepieciešamos pasākumus, nācās improvizēt. Bija vēl arī kādas papildu grūtības — pateicoties viņa piekoptās ekonomikas politikas rezultātiem, cilvēks, kas vadīja rotācijas kārtībā iecelto prezidentūru, nespēja uzņemties daļu no vadības, kas bija nepieciešama risinājuma rašanai, un tādējādi viņš kļuva par daļu no problēmas.

Lai arī pēc līguma stāšanās spēkā rotācijas kārtībā ieceltās prezidentūras nenoliedzami ir citādas, tik akūtā ekonomikas krīzes situācijā tās vai nu aizstāv savas tiesības, vai arī to darbība kļūst vēl ierobežotāka un tās nomāc pārliecības un uzticības trūkums viņu īstenotajai ekonomikas politikai pašu valstīs, kā tas bija šajā gadījumā.

Priekšsēdētāja kungs, pati lielākā krīze, ko piedzīvojam mēs, politiķi, ir uzticības krīze. Tik plaša mēroga uzticības krīzi ir iespējams atrisināt tikai tad, ja mēs uzdrīkstamies runāt patiesību.

Šīs prezidentūras trešās fikcijas raksturojumu bija šā rīta runa, kurā klausoties šķita, ka priekšsēdētājs ir ieinteresēts tikai un vienīgi savas prezidentūras cildināšanā.

Jautājums, kas mums pašiem sev jāuzdod, ir — vai mēs spēsim neatgriezties pie improvizēšanas, un vai tā vietā mēs spēsim diagnosticēt un paredzēt precīzu krīzes norisi, kurai būs sociāla dimensija.

(Aplausi)

Juan Fernando López Aguilar (S&D). —(ES) Priekšsēdētāja kungs! 25 gadu laikā Spānija ir bijusi Eiropas Savienības prezidējošā valsts četras reizes, un, tāpat kā iepriekšējās trīs reizes, arī šoreiz prezidentūras pienākumus tā veica atbildīgi un ar dedzīgu uzticību Eiropai.

Galvenais, ka tās darbībai bija panākumi. Tās prezidentūra vēl nekad nebija noritējusi tik smagos apstākļos kā patlaban, kas pilnīgi noteikti ir pats sarežģītākais laiks visā Eiropas Savienības vēsturē. Šīs krīzes kontekstā priekšsēdētāja *Rodríguez Zapatero* paziņojumā minētie panākumi ir divtik ievērojami, jo krīze nav tikai ekonomikā. Tā ir skārusi arī politiku. Tā ir ietekmējusi tās uzticības saites, kas saista dalībvalstu sabiedrību ar Eiropas projektu un Eiropas iestādēm. Sekojošajās vēlēšanās daudzi pilsoņi nedevās pie vēlēšanu urnām, jautājot sev, kas ir vainojams šajā krīzē — finanšu tirgi, kuri nav atbildīgi neviena priekšā, vai valdības, kuras ir demokrātiski atbildīgas savu pilsoņu priekšā?

Neraugoties uz to visu, Eiropas Savienības ekonomiskā un politiskā pārvaldība šajos sešos mēnešos, kas sākās ar novēlotu Lisabonas līguma ieviešanu un īstenošanu, ir uzlabojusies, un tas ir iedrošinājums. Tagad, atbilstoši Lisabonas līguma izveidotajai trijotnes dinamikai, šīs prezidentūras proeiropeiskā virzība tiek nodota nākamajām prezidentūrām — Beļģijai un Ungārijai. Ikvienam ir jāapzinās, ka nevienu no globalizācijas izraisītajām grūtībām, kas saistītas ar demogrāfijas, enerģijas un sociālo jomu, kā arī cīņu pret nabadzību, neviena valsts nevar pārvarēt vienatnē. Mums ir jācīnās vienotiem spēkiem, citādi Eiropas Savienība var pamazām sākt ieslīgt atpalcībā.

Gūtā mācība ir skaidra. Mēs esam ieraudzījuši savas vājās vietas — vienotā valūta situācijā, kad trūkst saskaņotības fiskālajā, budžeta un ekonomikas jomā, reakcijas laiks, saskaroties ar apjomīgām un straujām pārmaiņām. Atcerēsimies Eiropas Savienības devīzi — vienoti daudzveidībā. Nekādā gadījumā mūsu vienotība nedrīkst izjukt grūtību priekšā. Turpmāk ikvienai prezidējošajai valstij ir jādomā globāli nevis lokāli. Vēl vairāk — ikvienai prezidējošajai valstij līdztekus savām likumīgajām interesēm ir jārīkojas „eiropeiski”, darbojoties Eiropas vārdā un Eiropas labā.

(Aplausi)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). —(ES) Priekšsēdētāja kungs, priekšsēdētāj R. *Zapatero*! Krīze mūs ir piespiedusi īstenot ekonomikas pārvaldības pasākumus saistībā ar finanšu uzraudzības paketi, kas sabruka vakar pusdivos naktī, radīt glābšanas fondu, izveidot

Eiropas Ārējās darbības dienestu un stratēģiju „Eiropa 2020” ar tās radikālo apņemšanos veikt inovācijas.

Lai vadītu šos projektu, ir nepieciešams ne tikai prestižs, bet arī vara un atzinība. Skatoties no šāda viedokļa, jūs sasaistīja un ierobežoja šausminošie dati, kas tika saņemti no Spānijas, un nemitīgās baumas par tās maksātspēju un valsts budžeta deficītu. Papildus iepriekšminētajam improvizēšana un vēlme steigšus radīt labu tēlu negatīvi iespaidoja labu ideju, piemēram, Eiropas aizsardzības rīkojuma, izstrādi. Vēl varam arī jautāt, vai rotācijas kārtībā notiekoša prezidējošo valstu maiņa patiešām palīdz nostiprināt Eiropas vadošo lomu.

Runājot par Basku zemi — mēs vēlamies dzelzceļa līniju sarakstā iekļaut visu „Y Vasca” līniju. Nav panākts nekāds progress tādās jomās kā basku valodas kā Eiropas mazākumtautību valodas atzīšana, ekonomiskais nolīgums ar Basku zemi un Basku zemes policijas *Ertzaintza* iekļaušana Šengenas sistēmā. Spānija un Francija apņēmas vadīt plāna izstrādi anšovu jautājumā, kas bija tik nozīmīgs nozarei, pēc tam, kad bija panākta vienošanās ar šīm valstīm un Parlamentu.

Lisabonas līgumā nav progressa ne reģionālajā jomā, ne pielikumos par subsidiaritāti un proporcionalitāti, kā jūs apgalvojāt. Un galu galā jūs atkal neizrādījāt pietiekamu cieņu Parlamentam. Jūs neuzaicinājāt mūs uz Spānijas prezidentūras atklāšanu, un pirms uzstāšanās šeit jūs sniedzāt kopsavilkumu Spānijas parlamentā. Mēs turpināsim pieprasīt, lai Eiropas reģioni tiktu sadzirdēti.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – *(ES)* Priekšsēdētāja kungs! Man jāatzīst, ka šī prezidentūra mūs ir pievīlusi pašos pamatos, jo tā vietā, lai, kā mēs cerējām, uzticīgi kalpotu Eiropas tautām un pilsoņiem, tā turpināja kalpot Eiropas valstīm un tirgiem.

Mēs negaidījām rezultātus — galu galā tā nav konkrēti jūsu, bet gan sistēmas vaina — tomēr mēs patiešām cerējām, ka jūs veiksiet vadītāja lomu. Jūs to darījāt — un ar to es jūs apsveicu —, piemēram, veicinot Eiropas aizsardzības rīkojuma izstrādi. Tomēr būtu bijis labi šo vadītāja ietekmi īstenot arī citās jomās, piemēram, lai sekmētu finanšu uzraudzību Eiropas mērogā, apņemtos īstenot Eiropas mēroga finanšu reformu vai arī patiešām apņemtos īstenot finanšu darījumu aplikšanu ar nodokli. Vides jomā jūs joprojām izvairāties atzīt energoefektivitātes nozīmi, jūs turpināt subsidēt akmeņogles un jūs joprojām nevēlaties ieraudzīt, ka tiek izpostītas piekrastes. Man *SWIFT* nav laba ziņa, tā ir ļoti slikta ziņa.

Visbeidzot par cieņu pret tautām — man jums jāteic, ka Katalonijā mēs, kā jūs zināt, esam dziļi vīlušies. Pagājušajā nedēļā pieņemtais lēmums ir licis daudziem kataloniešiem, kuri, tāpat kā es, ir labvēlīgi noskaņoti pret Eiropu, nopietni pārvērtēt to, kāda ir mūsu loma tajā Eiropā, kādu mēs vēlamies veidot un par kuras daļu mēs sevi uzskatām, un šajā jautājumā mums jūsu pietrūka.

Paweł Robert Kowal (ECR). – *(PL)* Priekšsēdētāja kungs! Manuprāt, ir ļoti grūti izvērtēt prezidentūru, kas pati sev noteica patiešām vērienīgus mērķus. Iespējams, viena no šīs prezidentūras problēmām bija tieši šie vērienīgie mērķi un turklāt vēl arī tas, ka šī prezidentūra sākās brīdī, kad Lisabonas līguma noteikumi izmainīja Eiropas Savienības iestāžu sistēmu. Šīs prezidentūras pozitīvajiem sasniegumiem es pieskaitītu faktu, ka galu galā tika sagatavota un pieņemta stratēģija „Eiropa 2020”, lai gan patiešām pastāv arī bažas, ka nākotnē to gaida Lisabonas stratēģijas liktenis, tomēr Spānijas prezidentūra to nekādi neietekmēs.

Diemžēl ir acīmredzams, ka ārpolitikas jomā Spānija nebija gatava veikt savus pienākumus. Eiropas Savienības un Amerikas Savienoto Valstu augsta līmeņa sanāksme nebija pilnībā sekmīga, un arī mani interesējošajos jautājumos — Austrumu partnerības jomā — netika panākts pilnīgi nekāds progress. Pat ar jaunā komisāra *Füle* kunga lielisko darbinieku palīdzību, manuprāt, neizdevās paspert pilnīgi nevienu soli uz priekšu jautājumā par vīzu režīma ar Ukrainu atcelšanu vai atvieglošanu, kas būtu varējis būt tāds kā sākumpunkts, sākums kaut kam konkrētam Austrumu partnerības jomā. Protams, arī *Ashton* kundzei šajā jomā būtu vajadzējis kaut ko darīt, tomēr arī viņa nerīkojās. Mēs nedrīkstam pieņemt situāciju, ka Eiropas Savienības mērķi ir atkarīgi no tā, kura valsts ir prezidējošā. Ja prezidē dalībvalsts no dienvidiem, tā īsteno ar dienvidiem saistītus mērķus, ja tā ir no austrumiem, tā strādā pie gluži citu mērķu sasniegšanas.

Niki Tzavela (EFD). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Ņemot vērā to, kādi izvērtās pēdējie seši mēneši, Spānijai kā prezidējošajai valstij atlika visai maz laika savu pienākumu veikšanai, un, iespējams, mums nevajadzētu būt pārāk kritiskiem. Tomēr praksē es vēlos norādīt uz divām kļūdošām iespējām, kuras Spānijas prezidentūras pārstāvji palaida garām neizmantojot.

Pirmkārt, jūs neizmantojāt lielisku iespēju izstrādāt rīcības plānu Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu enerģētikas tirgus racionālai sakārtošanai; šajā jomā valda haoss, un mēs visi cerējam, ka Spānijas prezidentūra šajā haosā ieviesīs kārtību.

Otrkārt, attiecībā uz Eiropas izaugsmes perspektīvām jūs neizmantojāt iespēju veicināt iestāžu sistēmas sagatavošanu LNG [sašķidrīnātās dabasgāzes] jomā, kas ir dominējošais kurināmais energoresurss Eiropas un Vidusjūras reģiona valstīs.

Neraugoties uz to, es izsaku jums pateicību un atzinību par jūsu darbu Padomē.

Werner Langen (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Zapatero* kungs! Spānijas prezidentūra bija zaudētu iespēju pusgads. Janvārī *Zapatero* kungs šeit ieradās kā toreadors, kurš vēlējās nospriest uz ceļiem finanšu tirgu, tomēr galu galā izrādījās, ka viņam nebija šim nolūkam piemērota zobena.

Spānijas prezidentūra nav atstājusi paliekošas pēdas, *Zapatero* kungs! Mums ir palicis iespaids, ka tā darbojās negribīgi, tai lielā mērā pietrūka iniciatīvas, un visā visumā tā bija nesekmīga par spīti atsevišķu cilvēku vislabākajiem centieniem. Mēs patiešām apzināmies, ka jums nācās risināt ārkārtīgi lielas problēmas pašu valstī, kurās daļēji vainojama droši vien bija arī valdība. Tomēr tā vietā, lai atjaunotu stabilitāti Eiropā un vadītu to finanšu krīzes laikā, Spānija pielēja eļļu ugunij. Lietojot futbola terminoloģiju, varētu sacīt, ka jūs iesitāt bumbu savos vārtos.

Es minēšu tikai dažus piemērus. Jūs sacījāt, ka saglabājāt uzticību Lisabonas līguma garam un burtam. Es vēlos to apšaubīt. Glābšanas pasākumu kopums ir pretrunā ar līgumiem un 352. pantā noteiktajām Parlamenta tiesībām budžeta jautājumos. Netika iesaistīts pat Parlamenta priekšsēdētājs. Mums nav vienošanās par finanšu tirgu uzraudzību vai regulēšanu, tā vietā pie šiem jautājumiem mēs patlaban strādājam ar Beļģijas rezidentūru. Nav panākta konkrēta virzība uz priekšu Stabilitātes un izaugsmes pakta jautājumā. Tie ir fakti. Turklāt ekonomikas un monetārās politikas jomā Monē metode, proti, Kopienas metode, tika norakstīta 2010. gada 9. maijā.

Tādējādi šis nav visai labs sekmju izraksts. Jūs, un to es saku ar lielu nožēlu, vēloties, lai iznākums būtu citādāks, neesat atstājuši paliekošas pēdas.

(Runātājs piekrita atbildēt uz cita deputāta uzdotu jautājumu saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Martin Schulz (S&D). – (DE) *Langen* kungs! Vai jūs nebūtu tik laipns un to pašu kritiku, ko jūs veltījāt *Zapatero* kungam, neveltītu arī kanclerei *Merkel*? Tas veicinātu jūsu argumentācijas iekšējo saskaņotību.

(Aplausi)

Werner Langen (PPE). – (DE) *Schulz* kungs, mēs neatrodamiem ne Vācijas Bundestāgā, ne Vācijā. Mēs patlaban apspriežam Spānijas prezidentūru. *Zapatero* kungs sacīja, ka viņš visu esot īstenojis pēc vislabākās sirdsapziņas. Realitāte ir citāda.

Protams, ka savu viedokli es darīšu zināmu arī Francijas un Vācijas valdībām, es šādi jau esmu rīkojies Komisijas priekšsēdētāja gadījumā. Tomēr šeit mēs runājam par amatā esošu Padomes priekšsēdētāju, kuram ir noteikta atbildība, un nevis par Vācijas iekšējiem politiskajiem ķīviņiem. Tomēr mēs varētu parunāt arī par tiem, *Schulz* kungs.

(Aplausi)

Linda McAvan (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Premjerministram *Zapatero* kungam Spānijas prezidentūras laikā nācās risināt vairākas sarežģītas problēmas, un Eiropai šis ir pārbaudījumu laiks, tomēr es esmu gandarīta, ka vienlaikus viņš uzmanības lokā paturēja citus pilsoņiem svarīgus likumdošanas jautājumus — ir gūti ievērojami panākumi pārrobežu veselības aprūpes jomā, panākta vienošanās par orgānu ziedošanu un politiska vienošanās par zāļu drošuma uzraudzību. Es vēlos uzteikt Spānijas ierēdņu darbu, ar kuriem es, būdama ziņotāja, kopā strādāju pie šīs lietas. Viņi strādāja ārkārtīgi profesionāli un kopā ar Eiropas Parlamentu viņi ir sagatavojuši ļoti labu tiesību aktu. Šonedēļ mēs balsosim arī par tādiem jautājumiem kā nelegāla mežistrāde un rūpnieciskās emisijas. Tie ir ievērojami panākumi.

Runājot par Spānijas problēmām īpašumu jomā, premjerministra kungs, šodien jūs redzējāt, ka ir cilvēki, kas vēlas veidot savu politisko kapitālu, izmantojot parasto ļaunību problēmas, kuri baiļojas par saviem mūža ietaupījumiem. Par šo jautājumu mēs esam diskutējuši ar jums un jūsu valdību un ierēdņiem, un es ceru — es zinu —, ka jūs mūsu sacītajā ieklausīsieties, jo mēs zinām, ka jums rūp pilsoņi; tādējādi mēs ceram uz konstruktīvākām sarunām.

Paldies jums par darbu vides un veselības jomā, un mēs ceram uz turpmāku sadarbību ar jums.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, *Zapatero* kungs! Janvārī jūs sacījāt, ka jūsu mērķis ir atdzīvināt Eiropas Savienību, tomēr tieši Eiropa jūs ir piespiedusi mainīt savu autarķisko politiku krīzes novēršanas jautājumā.

Situācija Spānijas ekonomikā 2010. gadā atsauc atmiņā 1959. gadu. Gluži tāpat kā toreiz, ir bijis jāpārvar Spānijas valdības mazkustīgums, un pēc tam Spānijai ir ieteicams veikt visaptverošu darba tirgus reformu.

Jūsu prezidentūra Eiropā bija ļoti vāja. Jūs izvairījāties pieņemt svarīgus lēmumus. Lēmumam par Eiropas finanšu uzraudzību vai direktīvai par spekulāciju fondiem, kuras izstrāde sākās pagājušajā gadā, jau bija jābūt pieņemtiem, tomēr jums trūkst vadītāja spēju. Lietojot futbola terminoloģiju, *Felipe González* šādu bumbu pilnīgi noteikti būtu iesitis vārtos.

Jūsu prezidentūras laiks sakrita ar Spānijas ekonomikas sabrukumu, par kuru jūs tikāt brīdināts. Es pats jums janvārī atgādināju Eiropas Komisijas drūmās prognozes, kas jūs bezdarbības rezultātā ir īstenojušās — bezdarba pieaugums, nekontrolēts valsts budžeta deficīts un uzņēmumiem izsniegto banku kredītu apjoma kritums. Tādēļ šodien ļoti daudziem Spānijas uzņēmumiem starptautiskie finanšu tirgi joprojām nav pieejami.

Zapatero kungs, es jums piedāvāju šodien Parlamentā runāt kataloniešu valodā, bet jūs pilnībā novērsāties. Es redzu, ka jūs piekrītat „galīgajam risinājumam” kataloniešu valodas jautājumā.

Noslēgumā, jūsu frivolitāšu iedvesmots, es citēšu dažas *A. Machado* rindas: „Kastīlija [...], kas valdīja vakar, ietinusies savās skrandās, nonievā visu, ko tā nepazīst.”

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, *Zapatero* kungs! Neskatoties uz jūsu solījumiem šā gada janvārī, Spānija nav izvedusi mūs no krīzes, un nav parādījusi vadītāja prasmi Eiropas Savienības ārējā darbībā.

Konkrēti runājot, kas notika ar Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu augsta līmeņa sanāksmi vai augsta līmeņa sanāksmi ar Amerikas Savienotajām Valstīm? Kad tiks atzīta Kosova? Kur ir pasākumi, kas garantē stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošanu? Kādā veidā jūs esat veicinājis kārtības ieviešanu finanšu tirgos, kopējā enerģētikas tirgū vai augstākās izglītības telpā? Kuros dokumentos jūs esat definējis, ka Vidusjūras ass ir prioritāte?

Seši mēneši ir bijis vairāk nekā pietiekami ilgs laiks, lai Eiropa saprastu, ka jūsu atrašanās Padomes priekšsēdētāja amatā un jūsu valdība ir neveiksmīgs modelis. Daudzi no mums šo modeli piecieš stipri vien ilgāk.

Nav ne mazāko šaubu, ka jūs un jūsu valdība ir lielisks mācību līdzeklis, kas palīdz saprast, kādēļ mēs vēlamies būt Eiropas Savienības dalībvalsts.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kung! Spānija šogad patiešām ir bijusi fantastiska, priekšsēdētāj *Zapatero*, bet tā nav jūsu Spānija. Jā gan, tā ir *V. Del Bosque*, *I. Casillas* un *D. Villa* Spānija, kas šogad ir fantastiska, un nevis Eiropas Savienības Spānijas prezidentūra, kas pārāk ilgi šķita pilnībā attālinājusies un neieinteresēta šā kontinenta liktenī krīzes laikā.

Tomēr pirms sešiem mēnešiem, kad jūs izklāstījāt savu programmu, es jūsu sacītajā par spīti mūsu ideoloģiskajām atšķirībām manīju vairākas pozitīvas pazīmes, īpaši attiecībā uz cilvēku līdztiesību. Diemžēl sākotnējā uzticība Spānijai kā prezidējošajai valstij nav attaisnojusies ne vismazākajā mērā.

Zapatero kungs, es patlaban tikai un vienīgi paužu daudzu deputātu, tostarp dažu jums politiski tuvu deputātu, domas. Mēs domājam, ka jūs gluži tāpat kā Barselonas procesā glābjaties tukšā nominālismā, kurā rezultātu paziņošana nozīmē to pašu ko šo rezultātu sasniegšana.

Šīs nostājas iemesls sakņojas radikālajā politiskajā nostājā, kas nav atbrīvojusies no jūsu smagās ideoloģiskās ietekmes pat dziļās krīzes periodā. Šajos sešos mēnešos mums bija vajadzīgs pragmatisms un vēlēšanās visā pilnībā balstīties uz Eiropas Savienības pamatvērtībām. Daudzās runās jūs izlēmāt runāt par utopiskām idejām, kurām vairs nav ne mazākā sakara ar realitāti, un samierināties ar anēmiskiem sešiem mēnešiem, neraugoties uz ievērojamo palīdzību, ko jums sniedza Parlaments, piemēram, saistībā ar Eiropas Ārējās darbības dienestu.

Zapatero kungs, neņemiet ļaunā šo atklāto kritiku. Tās iemesls nav vēlme oponent, balstoties uz iepriekš izveidotiem uzskatiem, bet gan vērtējums, un jūs darītu pareizi, ja ņemtu to vērā...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Jens Geier (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Barroso* kungs, *Zapatero* kungs! Raugoties no to deputātu viedokļa, kuri šajā Parlamentā atbild par budžeta kontroli, Spānijas prezidentūra ir iegājusi vēsturē. Mēs esam pateicīgi, ka šai prezidentūrai ir izdevies viest skaidrību Padomes budžeta izpildes apstiprinājuma procedūrā. Līdz šim Padome atteicās Eiropas Parlamentam iesniegt pienācīgus pārskatus.

Sanāksmes labākajā gadījumā bija neformālas. Dokumentus nācās lasīt kopā pa gabaliņam, vai arī tie nebija pieejami. Atbildes uz jautājumiem bija neapmierinošas. Padome visā nopietnībā atsaucās uz 1970. gada vienošanos, tā saucamo „džentlmenisko vienošanos”, kurā it kā esot izskaidroti visi ar budžeta izpildes apstiprināšanu saistītie jautājumi, lai gan tie šajā dokumentā vispār nav pieminēti.

Patlaban situācija ir mainījusies. Padomes ģenerālsekretārs ir piekritis ieviest patiešām šā vārda cienīgu budžeta izpildes apstiprinājuma procedūru pārredzamā procedūrā saskaņā ar demokrātijas normām. Šis Spānijas prezidentūras panākums apliecina Spānijas valdības demokrātisko un eiropeisko pārliecību. Tādēļ tā ir pelnījusi šā Parlamenta uzslavu.

Luis de Grandes Pascual (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, *Zapatero* kungs! Ticiet man, es šodien būtu gribējis teikt pavisam citādus vārdus. Šo sešu mēnešu sākumā jūs bijāt godkāres pilni un ar savām pretenzijām latīņu pacēlāt tik augstu, ka, salīdzinot to ar faktiski sasniegto, vilšanās bija neizbēgama. Pilnīgi noteikti skaidrs ir tas, ka jūs nespējāt tikt galā sarežģīto situāciju, jo jums pietrūka vadītāja spēju un uzticamības.

Jūs pats reiz norādījāt, ka Eiropas Savienība ir klubs, kurā ir savi noteikumi, un es jums piekritu. Tomēr tas bija jūsu uzdevums pieprasīt, lai šie noteikumi tiktu ievēroti. Patiesībā tā bija Spānijas valdība, kurai bija steidzami jāpilda savi pienākumi.

Šādā kontekstā pozitīvie sasniegumi, lai gan to netrūkst, ir bijuši necili. Atšķirībā no manis jums bija laiks par tiem runāt.

Demokrātija ir sistēma, kuras pamatā ir sabiedriskā doma. Situācija izskatās šādi — prezidenta *B. Obama* nievājošā izturēšanās, arī Vidusjūras valstu augstākā līmeņa tikšanās atcelšana un izziņotās Eiropas Savienības un Amerikas Savienoto Valstu augsta līmeņa sanāksmes atcelšana ir patiešām lielas neveiksmes.

Steigšanās par katru cenu panākt improvizētas vienošanās nav nākusi par labu priekšstatam par Spānijas vadīšanas veidu — ja tas ir veids, kā sasniegt cienījamu mērķi, to varētu raksturot ar vārdu „amatierisks”.

Spānija ir dižena valsts un tāda tā būs arī turpmāk, lai arī tās vadīšana šajā periodā bija vāja. Mūsu diplomātu un ierēdņu sejas nav pakustējies ne vaibsts un, pateicoties tam, Spānija saglabās savu prestižu.

Patiesība ir tāda, ka, vērtējot šīs prezidentūras sasniegumus, situācija Spānijā tiks uzskatīta par svarīgāku nekā tas, kas tika vai netika paveikts šeit. Cilvēkam, kurš savu valsti ir ievējis nenoteiktības un nemieru posmā, bija grūti būt vadītājam tik sarežģītos apstākļos.

Labākajā gadījumā šo prezidentūru var raksturot kā skumji neizdevušos.

Zita Gurmai (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Lai arī ES jaunais tiesiskais regulējums tika pieņemts līdz 2009. gada beigām, tas bija Spānijas prezidentūras uzdevums piespiest Eiropu rīkoties un likt jaunajam regulējumam strādāt.

Spānijas prezidentūra izdarīja to, kas no tās tika gaidīts pašos svarīgākajos ar iestādēm saistītajos jautājumos. Ne vienmēr mēs bijām vienprātis, tomēr mēs sākām Lisabonas regulējumam piešķirt dzīvību un konkrētas nianses. Līdztekus šiem šķietami tehniskajiem jautājumiem mūsu spāņu draugu sagatavotajai prezidentūras programmai netrūka politisku ambīciju. Viņi rādīja priekšzīmi, kā strādāt, lai īstenotu dzimumu līdztiesību un veicinātu sieviešu tiesības. Milzīgs paldies šai prezidentūrai, īpaši *Garrido* kungam un viņa komandai, par to, ka šī bieži novārtā atstātā problēma pēdējos sešos mēnešos ir bijusi uzmanības centrā. Mums vēl nav izdevies pabeigt Eiropas aizsardzības rīkojumu, bet es ceru, ka mēs to paveiksim Beļģijas prezidentūras laikā.

Spānija attaisnoja arī uz to liktās lielās cerības demokrātisko tiesību jomā. Tas acīmredzami atspoguļojas viņu čaklajos pūliņos panākt, lai pēc iespējas ātrāk sāktu darboties Eiropas pilsoņu iniciatīva. Jo, pateicoties tam, referenti, proti, *Alain Lamassoure* un es, Konstitucionālo jautājumu komitejā jau ir sagatavojuši darba dokumentu par Eiropas pilsoņu iniciatīvu.

(ES) Vēlreiz milzīgs paldies jums par paveikto un es ceru, ka mēs turpināsim strādāt, lai sasniegtu jūsu nospraustos mērķus. Apsveicu!

Jan Olbrycht (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Zapatero kungs! Spānijas prezidentūras darba izvērtējums mums ir ārkārtīgi nozīmīgs, jo šī ir pirmā prezidentūra, kas darbojās saskaņā ar Lisabonas līgumu, un, piemēram, mums, poļiem, tas ir svarīgi, jo mēs gatavojamies Polijas prezidentūrai. Es vēlos jautāt, vai stāvoklis, kas patlaban faktiski ir sasniegts, pašreizējais stiprina nākamās prezidentūras vai ne.

Man nākas atzīt, ka šī prezidentūra apstiprināja mūsu pirms tam pastāvējušās aizdomas — Lisabonas līgums, kura nolūks bija atbalstīt stipras Eiropas veidošanos, faktiski ir novedis pie Kopienas metodes vājināšanās. Diemžēl Spānijas prezidentūras laikā tas bija redzams ļoti uzskatāmi, un pats labākais piemērs tam ir Parlamenta ietekmes vājināšanās 2020. gada stratēģijas izstrādes procesā.

Savas prezidentūras laikā Spānija iesaistījās interesantā darbā, tostarp ļoti interesantā sanāksmē Toledo par pilsētu lomu, un tas ir pelnījis atzinību. Tomēr mums, Eiropas Parlamenta deputātiem no citām dalībvalstīm, ir ļoti svarīgi vērot arī to, kas notiek pašā Spānijā, jo darbošanās prezidentūrā nav tikai jautājums par vadīšanu, vienlaikus tas ir arī jautājums par visas Eiropas Savienības vadīšanu. Šajā sakarā mums ir ļoti svarīgi, kādā stāvoklī ir Spānijas ekonomika, tostarp prezidentūras laikā, kā arī izvirzītie argumenti. Mums ir svarīgs arī tas, kādu sociālo un pilsonisko modeli Spānija atbalsta un kā tā aizstāv līgumā noteikto, kas paredz, ka ar ģimeni saistītie jautājumi ir tikai un vienīgi dalībvalstu kompetencē. Tas ir jautājums, kas mums rada ļoti lielas bažas.

Tunne Kelam (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Spānijas prezidentūra sakrita ar laiku, kad Eiropas Savienībā iestājās dziļa finanšu un uzticības krīze. Prezidējošo valsti šī krīze skāra ļoti smagi. Uzticības trūkums ES ekonomikai un vienotai valūtai sakņojas milzīgā parādu slogā, kas joprojām lielā mērā raksturo mūsu dzīvesveidu — dzīvošanu šodien uz rītdienas rēķina. Pagājušajā nedēļā „*Economist*” jautāja: „Vai pastāv dzīve pēc parāda?”

Premjerministrs minēja, ka viens no prezidentūras mērķiem bija veicināt konkurētspēju, tomēr nav piedāvāts reāls pasākumu kopums, lai risinātu vērtību krīzi, morāles krīzi vai pat tas, kā būtu praktiski iespējams atgriezties pie sabalansēta budžeta.

Vairākas reizes mums pietrūka Padomes klātbūtnes Strasbūrā jautājumu laikā. Daudzi Eiropas Parlamenta deputāti joprojām gaida, kad viņiem būs iespēja Padomei uzdot jautājumu par to, kā jauno Eiropas drošības un sadarbības politiku varētu attiecināt uz ieroču tirdzniecību ar trešām valstīm, un vai mēs beidzot varētu galīgi vienoties par to, ka pirms tiek pieņemts lēmums partneriem ārpus ES pārdot modernas militāras tehnoloģijas, ir jākonsultējas ar Padomi.

Visbeidzot es esmu noraizējies, ka Spānijas darba kārtībā nekāda lielā vērība netika pievērsta kibernetiskajiem draudiem. Notiek slepena kibernetisko izstrāde, bet mums nav ne mazākā priekšstata, kā un kur tie varētu tikt izmantoti. ES ir jāuzņemas vadošā loma debatēs par to, kā samazināt kibernetiskā draudus, kā ierobežot kibernetiskus pirms jau ir par vēlu un lai izpētītu, vai pastāv kādas iespējas vienoties par labas uzvedības noteikumiem kibernetiskajā telpā.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Priekšsēdētāja kungs! Politika, kādu Spānijas prezidentūras laikā īstenoja ES iestādes, postoši ietekmēja Eiropas strādnieku šķiras ļaudis. Mēs pieredzējām verdzisku padošanos finanšu tirgu haizivīm, tādējādi plēsonīgajām bankām un riska ieguldījumu fondu pirātiem bija ļauts lielākā mērā kontrolēt ekonomikas politiku nekā šķietami stabilajām valdībām. Priekšsēdētāja Barroso un ES Komisijas darbība šo tirgus haizivju darbību veicināja, pieprasot vispārējus samazinājumus valsts izdevumu un pakalpojumu jomās, un arī jūs, Zapatero kungs, veicinājāt šo spekulantu darbošanos tirgos. Tā vietā, lai ar tiem cīnītos, kā to būtu darījusi īsta sociālistu partija, jūs, klausot viņu pavēlei, nežēlīgi samazinājāt Spānijas tautas dzīves līmeni. Patlaban mēs piedzīvojam sociālu murgu — masveida bezdarbu un dzīves līmeņa aplūkšanu ar nodokli visā Eiropā. Es apsveicu Spānijas darbaļaudis ar to, ka viņi ar skaļiem streikiem cīnās pret šiem samazinājumiem. Ir acīmredzams, ka, slīgstot dziļāk krīzē, kapitālistiskā iekārta izraisa arvien lielāku un lielāku postu. Mums tā ir jāizslauka un tās vietā jārada sociālistiska un demokrātiska sabiedrība, kas patiešām spēj pārveidot mūsu ļaužu dzīves Eiropā.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Es uzskatu, ka mums ir atzinīgi jāvērtē Spānijas prezidentūras pārstāvju īpašie centieni šajā ārkārtīgi sarežģītajā laikā. Viens svarīgs sasniegums ir Eiropas finanšu stabilizācijas mehānisma izveide, kas paredz līdz 60 miljardu eiro liela finanšu atbalsta sniegšanu valstīm ārkārtas gadījumos.

Ārpolitikas jomā Spānijas prezidentūra panāca pozitīvus rezultātus pēc sarīkotajām augsta līmeņa sanāksmēm, īpaši ar Latīņameriku.

Konkrēti runājot, sarunu atsākšana par ES un Mercosur valstu asociācijas nolīgumu radīs brīvas tirdzniecības telpu 750 miljoniem cilvēku. Tomēr ir jāveic rūpīgs šā nolīguma ietekmes izvērtējums, jo, kā teica komisārs Ciolos, šis nolīgums lauksaimniecības produktu importa pieauguma dēļ var nelabvēlīgi iespaidot Eiropas lauksaimniekus.

Glenis Willmott (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es vēlos apsveikt Zapatero kungu par viņa daudzajiem panākumiem, kas īstenoti Spānijas prezidentūras laikā.

Iepriekš mēs dzirdējām kritiskus izteikumus par problēmām, kas saistītas ar īpašumiem Spānijā. Tiesa, tās skar daudzus tūkstošus Spānijas pilsoņu un parasto ļaužu, kuri ir izvēlējušies apmesties uz dzīvi Spānijā. Ir viegli klaigāt, malā stāvot, lai nonāktu avīžu pirmajās lappusēs, tomēr, ja mēs patiešām vēlamies šo problēmu atrisināt, mums ir vajadzīga konstruktīva sadarbība. Tieši to mēs, Lielbritānijas leiboristu delegācija, vēlamies panākt.

Es esmu gandarīta, ka kopā ar kolēģi *Michael Cashman* mēs nesam tikāmie ar mūsu Eiropas Parlamenta Spānijas kolēģiem cerībā izveidot komisiju Spānijā, kura varētu izmeklēt tos gadījumus, kad cilvēki ir godprātīgi iegādājušies īpašumu un pienācīgi izmantojuši tiesisko sistēmu. Tas būtu liels solis uz priekšu tiem daudzajiem cilvēkiem, kuri šo problēmu dēļ ir nonākuši cietēja lomā. Mēs sagaidām, ka jūs to pilnībā atbalstīsiet, un ceram, ka mums arī turpmāk būs iespēja ar jums šajā jautājumā sadarboties.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, *Zapatero* kungs! Spānijas prezidentūras seši mēneši bija īpašs laiks — smags un eksperimentāls laiks. Šī bija pirmā reize, kad prezidentūra veica savus pienākumus pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā, kas no jauna definēja un noteica prezidējošās valsts pilnvaras. Politisko, ekonomisko un finanšu neveiksmju kontekstā prezidentūras jaunais pienākums — sadarbība ar nesam amatā iecelto Padomes priekšsēdētāju — neizvērtās par lielu problēmu.

Izrādījās, ka nebija iespējams turpināt darbu ne pie plānotās Eiropas Savienības un Amerikas Savienoto Valstu augsta līmeņa sanāksmes, jo prezidents *B. Obama* atteicās to apmeklēt, ne arī pie jautājuma, kas bija svarīgs Spānijai — projekta Savienība Vidusjūrai. Brīdī, kad Eiropas Savienību skāra ārkārtīgi smaga ekonomikas krīze, vadības grožus savās rokās pārņēma Vācija un Francija, nosakot toni Grieķijai paredzētajā finanšu palīdzības programmā. Finanšu sabrukuma ēna klājās arī pār pašu Spāniju. Tādēļ nav nekāds pārsteigums, ka šajā prezidentūrā priekšplānā izvirzījās citu valstu iesaistīšanās. Daudz lielāka vērība tika pievērsta eiro zonas nākotnei, nevis Spānijas prezidentūras prioritātēm. Šīs problēmas tagad nāksies pārņemt arī Beļģijas prezidentūrai.

Andreas Mølzer (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Vispārzināms ir fakts, ka Spānijas prezidentūrai bija ļoti daudz problēmu. Tā vietā, lai tradicionālā spāņu manierē ķertos vēršim pie ragiem, ātri un drosmīgi piespiežot pieņemt nepieciešamo jauno regulējumu par finanšu tirgiem un reitingu aģentūrām, Spānijas prezidentūra meklēja glābiņu mirkļa atvieglojumā un atlika apjomīgus projektus, lai tos risinātu nākamā prezidējošā valsts.

Šā gada sākumā tika paziņots, ka Spānijas prezidentūra ir vēsturiska robežzīme. Patiesībā šie seši mēneši ir bezjēdzīgi izšķiests laiks, un mēs turpinām akli soļot pa aplamo ceļu uz centrālismu, kā to nosaka Lisabonas līgums. Tā kā ir labi zināms, ka Spānijai pašai ir milzīgas finanšu problēmas, tā līdztekus citām problēmām bija pārņemta arī ar finanšu krīzes pārvaldīšanu. Spānijas vadībā Eiropas Savienība atkal ir parādījusi pārējai pasaulei savu politisko bezjēdzīgumu. Svarīgas sanāksmes izgāzās, un bija iespējams vienoties tikai par pagaidu pasākumiem.

Lai nu kā, šī prezidentūra bija unikāla. Nekad agrāk Eiropas Savienības līgumi nav pārkāpti tik masveidīgi kā ar šiem miljoniem vērtajiem glābšanas pasākumiem, kas drīz vien gāzīsies pār mūsu galvām, jo tie ir tikai attālinājuši brīdi, kad mums nāksies ķerties pie patieso ES problēmu risināšanas.

Danuta Jazłowiecka (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Šā gada sākumā mēs bijām pilni baiļu globālās krīzes dēļ, bet arī pilni cerību, jo stājās spēkā Lisabonas līgums. Janvārī Spānijas premjerministrs mūs iepazīstināja ar vērienīgiem plāniem, kas bija jāīsteno viņa vadībā. Diemžēl ne pārāk liela to daļa izrādījās īstenojama. Tomēr tas nav galvenais iemesls, kādēļ Spānijas prezidentūru nav iespējams vērtēt pozitīvi.

Tās galvenā vaina bija haoss, kuru tik pravietiski pareģoja Bīna kunga seja, kuru kāds datorpirāts ievietoja Spānijas interneta vietnē. Haoss izpaudās situācijā, kad no vienas puses Madride radīja ārkārtīgu sajukumu Eiropas Savienības ārējā darbībā, ielaužoties augstās

pārstāves darbības sfērā, bet no otras puses tā neīstenoja nevienu aktīvu pasākumu, lai reaģētu uz arvien dziļāko budžeta krīzi. *Zapatero* kungs nespēja sajūst Eiropas Savienības noskaņu, kad bija nepieciešams spēcīgs vadītājs — nevis starptautiskajā arēnā, bet pašā Eiropas Savienībā. Eiropas Savienības galvenā problēma bija nevis politika Kubas jautājumā, Ķīnai uzliktais ieroču embargo vai Tuvo Austrumu miera process, bet gan Eiropas novājināšanās, ko izraisīja Grieķijas, Itālijas, Portugāles un pašas Spānijas budžeta problēmas.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Es vēlos apsveikt premjerministru *Zapatero* kungu un Spānijas prezidentūru, jo viņi spēja pilnībā pievērsties Eiropai, neraugoties uz sarežģīto politisko un ekonomisko situāciju pašu mājās. Spānijas, Beļģijas un Ungārijas prezidentvalstu trijotnes vārdā es vēlos pateikties premjerministram par Lisabonas līguma ieviešanu, kas tagad ir spēkā. Būdamā prezidējošā valsts, Spānija sāka īstenot arī ekonomikas pārvaldību. Tomēr Beļģijas prezidentūrai un es baidos, ka pat Ungārijas prezidentūrai, šajā jomā vēl būs palicis ļoti daudz darāmā. Spānijas prezidentūra arī sāka ieviest kārtību spekulatīvu starptautisku naudas darījumu jomā un finanšu tirgos. Beļģijas un Ungārijas prezidentūrām šī politika būs jāturpina. Noslēgumā es vēlos pateikties Spānijas prezidentūrai par tās ilgstošo un intensīvo pievēršanos kopējai lauksaimniecības politikai. Šogad tiks pabeigts Komisijas dokuments un Ungārijas prezidentūru gaida karstas debātes. Tāpat es vēlos Spānijas prezidentūrai pateikties par valsts ministres *Villaruz* kundzes vizīti Ungārijas Lauksaimniecības akadēmijā, kur viņa 500 Ungārijas lauksaimniecības produktu ražotājus iepazīstināja ar kopējās lauksaimniecības politikas koncepciju.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Vispirms man kā futbola līdzjutējam ir jāpauž liels gandarījums par to, ka Pasaules kausa pusfinālā trīs no četrām ir Eiropas Savienības komandas, un, nebaidīdamies no iebildumiem, es varu teikt — ja mana valsts, Īrija, piedalītos, arī mēs būtu pēdējā četriniekā!

Runājot par Spānijas prezidentūru, es uzskatu, ka mēs to vērtējam pilnīgi aplamā veidā. Mēs neesam ņēmuši vērā to, ka jaunais Lisabonas līgums ir pašos pamatos mainījis gan prezidentūras darbību, gan to, kā tā turpmāk būtu vērtējama. Mēs pārāk daudz runājam par vadīšanas spējām, panākumiem, galvenajiem projektiem un tā tālāk. Prezidentūras uzdevums patiesībā ir norišu veicināšana, un tieši šādi tā turpmāk būtu jāvērtē.

Ievērojot godīgu attieksmi pret spāņiem, jāatzīst, ka viņi paveica labu darbu, pārejot no darbības pirms Lisabonas, uz darbību pēc Lisabonas. Īpaši finanšu jomā patlaban ir ieviesti pasākumi, lai iegrožotu patvaļīgas bankas un vājas valdības. Tādēļ Spānijas darbība nebija nemaz tik slikta un mums ir jānovērtē viņu pūliņi, īstenojot pāreju līdz šim vissarežģītākajā prezidentūras periodā.

(Aplausi)

José Luis Rodríguez Zapatero, *Padomes priekšsēdētājs.* – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Vispirms, dāmas un kungi, es jums visiem vēlos pateikties par interesi, ko jūs izrādījāt par Spānijas prezidentūru Eiropas Savienībā. Dažās runās klausoties, man šķita, ka šī interese vairāk līdzinājās vēlmei būt vai uzstāties Spānijas parlamentā nevis Eiropas Parlamentā, un, ņemot vērā laika ierobežojumu, es nevarēju atbildēt uz katru runu atsevišķi. Patiesību sakot, varbūt daži cilvēki izjūt nostaļģiju pēc šīs vietas, un es to ļoti labi saprotu. Es viņus cienu un respektēju, tomēr patlaban svarīgākā ir pašreizējā situācija, un mēs atrodamies nevis Spānijas Parlamentā, bet Eiropas Parlamentā un spriežam par citiem jautājumiem.

(Aplausi)

Bija vēl kāds runātājs, kuram, manuprāt, arī bija tendence uzskatīt, ka viņam ir tādi paši pienākumi kā Spānijas parlamenta kolēģiem vai arī ka viņam ir jāiesaistās viņu darbības sfērā, sniedzot palīdzīgu roku saviem politisko un ideoloģisko uzskatu biedriem. Taču es uzskatu, ka mums šeit ir darāmas citas lietas. Mēs esam šeit, lai apspriestu un izvērtētu nozīmīgākos prezidentūras darba tematus un to, kas paveikts sešos mēnešos, kurus Spānija bija prezidējošā valsts. Tiesa, jūs varējāt uzdot individuālus jautājumus, tomēr es nespēju uz tiem visiem atbildēt. Savā pirmajā runā es vēlējos noteikt divas perspektīvas, kurām, pēc manām domām, bija jābūt vienojošajai tēmai pārdomātā, mierīgā un objektīvā šo sešu mēnešu analīzē.

Pirmkārt, šī bija pirmā rotācijas kārtībā ieceltā prezidentūra, kurai bija jāķeras pie jaunā līguma īstenošanas, kas, pirmām kārtām, ir līgums, kas maina iestāžu noteikumus un vadīšanas veidu 27 valstu savienībā, kura, kā labi zināms, ir institucionāli sarežģīta. Kā eiropietis un Eiropai labvēlīgi noskaņots valdība es uzskatīju, ka pirmais uzdevums, ko es šajos sešos mēnešos apņēmos īstenot, bija panākt, lai nebūtu pilnīgi nevienas sūdzības, nevienas neveiksmes, nevienas ar iestādēm saistītas aizķeršanās, un lai no pašas pirmās dienas jaunajām iestādēm būtu nodrošināta pilnīga politiskā un funkcionālā likumība, kas tām nepieciešama savu uzdevumu veikšanai. Tādējādi būtu iespējams vieglāk veidot attiecības starp tām iestādēm, kas kā, piemēram, Komisija, ir, teiksim tā, jau nostabilizējušās, un jauno iestāžu sistēmu.

Es ar gandarījumu sacīt, ka Spānija kā prezidējošā valsts par savu konstruktīvo attieksmi ir saņēmusi tikai un vienīgi atbalstu gan no Komisijas, gan Padomes, gan Eiropas Parlamenta, un es jutos iepriecināts, ka šodien netika izteikta neviena kritiska piezīme attiecībā uz lielākajām iestādēm. Šis bija mūsu pirmais lielais uzdevums tajā Eiropas Savienībā, kādu mēs to esam izveidojuši. Man pazemīgi jāsauc — un tikpat pazemīgi es atbildētu *Schulz* kungam, kura patlaban šeit nav klāt, jo viņam nācās doties uz sanākumiem par nostāju dialogā par finanšu pārraudzību, tādēļ viņš atvainojas —, ka mēs, protams, ceram, ka rītvarak triumfēs radošums un mums, spāņiem, būs svētku diena, kurā es pilnībā dalīšos ar visu politisko spēku pārstāvjiem, gluži tāpat kā *Schulz* kungs dalīsies priekā ar kancleri *A. Merkel*, ja viņiem būs tāda iespēja; galu galā tas viss nāks par labu Eiropai, un tas vienmēr ir gandarījums — Spānija ir darījusi savu darbu, lai nodrošinātu Lisabonas līguma apmierinošu darbību, un tā ir darījusi šo darbu no pašas pirmās dienas, rūpēdamās, lai visas iestādes justos ērti, pildot savus pienākumus, un mēs varētu turpināt veidot lielāku vienotību.

Otrs galvenais mērķis, *Oreja* kungs, jau no pirmās prezidentūras dienas bija panākt progresu ekonomiskās vienotības un kopīgas ekonomikas politikas jomā. Digitālais tirgus, ciktāl tas ir attīstījies, un elektriskā transportlīdzekļa plāns, ciktāl arī tas ir attīstījies, nav nekas vairāk kā līdzekļi ekonomiskās vienotības stiprināšanai — gluži tāpat kā iekšējais tirgus. Tādēļ nošķirsim galvenos mērķus un to, kas ir līdzekļi, lai šī ekonomiskā vienotība veicinātu lielāku konkurētspēju un apvienotu visu eiropiešu sinerģiju tādās jomās kā enerģētika, rūpniecība, inovācijas, pētniecība, konkurētspēja un, cerams, arī nodarbinātība un citas jomas.

Tagad palūkosimies uz sasniegto. Pastāv iespēja, ka mērķis, kas ir pilnīgi likumīgs, nav kopīgs visiem. Tomēr, ja mērķis, kā to definēja Spānijas prezidentūra, bija panākt lielāku vienotību ekonomikas politikā, tad tas ir īstenots pat lielākā mērā nekā mēs cerējām. Pirmkārt, tāpēc, ka mums ir finanšu pārraudzība, un es ceru uz vienošanos, kas nodrošinās vēlamo mērķu sasniegšanu, kā arī regulējums, kas aptver visus finanšu produktus; un otrkārt, mums ir pamudinājums īstenot Stabilitātes pakta reformu, lai panāktu lielāku

stingrību un precizitāti attiecībā uz budžetiem, un jauni instrumenti, lai nodrošinātu Stabilitātes pakta ievērošanu. Starp citu, ja reiz mēs tik daudz runājam par noteikumiem, man jāpiebilst, ka kopš eiro ieviešanas Spānija Stabilitātes pakta ir ievērojusi daudz rūpīgāk nekā daudzas citas valstis to valstu vidū, kuras pieminēja viens no šā Parlamenta deputātiem.

(Aplausi)

Tādēļ palūkosimies uz faktiem. Jā, jā, palūkosimies uz faktiem. Spānija ir valsts, kas visprecīzāk ir ievērojusi Stabilitātes pakta, un ir daudzas citas valstis, kas ir to pārkāpušas pat līdz septiņām reizēm — tās līdz septiņām reizēm ir izmantojušas noteiktus paņēmienus. Galu galā tieši tāda ir situācija. Pilnīgi noteikti skaidrs ir tas, ka šajos sešos mēnešos mēs esam spēruši soli uz priekšu attiecībā uz jauniem Stabilitātes pakta noteikumiem, paredzot vairāk stimulējošu pasākumu, vairāk soda sankciju un vairāk prasību. Pievērsīsimies citiem apsvērumiem un valstu makroekonomikas stāvokļa analīzei, tostarp, konkurētspējai.

Spānija, tāpat kā Somija, pati ir pieteikusies, lai Komisija izvērtētu valsts, kā es ceru, konkurētspējas potenciālu, un mēs turpināsim īstenot stratēģiju „Eiropa 2020”, kas arī tika apstiprināta šajā periodā, ar nolūku izlabot Lisabonas stratēģijas kļūdu — pārvaldību. Tāpēc valstu mērķi būs daudz augstāki, tāpēc būs uzraudzība, būs ieteikumi un būs — un ir jābūt — lielākai katras valsts un, protams, Komisijas līdzatbildībai par stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošanu. Tas viss raksturo šā brīža situāciju attiecībā uz ciešāku ekonomisko vienotību, kam es pievienotu valstu parādu krīzes notikumu sekas — pieņemtos finanšu stabilizācijas instrumentus un apņemšanos atbalstīt Grieķiju — saistības, kuras Spānija, protams, atbalstīja un ievēroja jau no paša sākuma, gluži tāpat kā mēs esam rīkojušies attiecībā uz Grieķijas atbalstīšanu. No paša sākuma. Savas saistības mēs izpildīsim visas līdz pēdējai.

Šie visi ir fakti, un daži no jums, dāmas un kungi, šeit bijāt visai daiļrunīgi — daži izcili, citi ne tik ļoti. Tomēr, ja mūsu nolūks bija panākt apmierinošu Lisabonas līguma ieviešanu, tad mēs to esam panākuši. Ja mēs nolēmām kopā ar Komisiju virzīties uz tādu ekonomikas savienību, kas būtu daudz saliedētāka, stiprāka un ar kopīgu ekonomikas politiku vairāk jomās, mēs esam panākuši arī to. Attiecībā uz ārpolitiku — taisnība, augsta līmeņa sanāksme ar Amerikas Savienotajām Valstīm nenotika, bet tika noslēgti divi lieli nolīgumi. Taisnība ir arī tā, ka tika noslēgti lieli nolīgumi un sarīkotas augsta līmeņa sanāksmes ar Latīņameriku. Taisnība ir arī tā, ka attiecībā uz Savienību Vidusjūrai saprāta balss mums lika sanāksmi nerīkot, kas nebūt nenozīmē, ka ar Savienību Vidusjūrai saistīto plānu īstenošana ir apturēta, un sanāksme notiks, tiklīdz tā spēš veicināt mieru Tuvajos Austrumos. Tādējādi, ar augsta līmeņa sanāksmēm vai bez tām — kā gadījumā ar Amerikas Savienotajām Valstīm — tika panāktas svarīgas vienošanās.

Protams, lai gan prezidentūra vēlējās sevi pierādīt jau no pašas pirmās dienas, tā nevēlējās iesaistīties strīdā par to, kurai no Eiropas iestādēm ir vadošā loma. Bija svarīgi pieņemt stratēģiju „Eiropa 2020”, un tā ir pieņemta; bija svarīgi pieņemt valstu finanšu atbalsta mehānismu, un tas ir pieņemts; bija svarīgi ieviest finanšu uzraudzības pasākumu kopumu, un tas ir izdarīts; bija svarīgi pieņemt SWIFT, un es ceru, ka Parlaments to pieņems; bija svarīgi sākt īstenot tā saucamo „Eiropas orderi”, un tā īstenošana ir uzsākta; svarīgs bija pārrobežu nolīgums veselības aprūpes jomā, un tas ir noslēgts. Svarīgs ir viss nolīgumu kopums. Būdamā prezidējošā valsts, Spānija ar savu enerģiskumu vai ar ierēdņu, spāņu ierēdņu, smagu darbu veicināja visu šo jautājumu risināšanu, un tas ir jāatzīst visos gadījumos, lai gan noteikti atradīsies kādi, kas negribēs atzīt šo panākumu politiskos aspektus, politiķiem šie ierēdņi ir jāiedrošina un jānovērtē.

Kāda Parlamenta deputāte norādīja uz situāciju, kādā saistībā ar īpašumiem ir nonākuši Eiropas — galvenokārt Lielbritānijas — pilsoņi mūsu valstī, īpaši piekrastē. Man ir jānorāda, ka, būdams Spānijas valdības vadītājs, es nevaru piekrist tam, ka zināma Lielbritānijas politiskā grupējuma pārstāve šo situāciju salīdzināja vai drīzāk mēģināja salīdzināt ar citu situāciju, faktiski pieminot Zimbabvi. Es tam nekādā veidā nevaru piekrist — tas ir nepieņemami, tādēļ es to nepieņemu. Es to pilnībā noraidu. Mana valsts ir tiesiska valsts.

(Aplausi)

Mana valsts ir tiesiska valsts, tā pakļaujas likumiem un tā nodrošina likumu ievērošanu, un tiesas ir tās, kam šie likumi ir jāpiemēro. Mēs būtu pirmie, kas justu līdzi cilvēkiem, šajā gadījumā Lielbritānijas pilsoņiem, kuri varētu būt kļuvuši par dažu īpašuma nozares haizivju afēru upuriem, un mēs pie šīs problēmas strādājam kopā ar Eiropas Parlamentu un kopā ar Parlamenta grupām. Mēs strādāsim un darīsim visu, kas būs mūsu spēkos. Turklāt Eiropas Parlaments vairākas reizes ir pieprasījis, lai Spānija aizsargātu savu piekrasti un tās vidi, un mums ir likums par piekrastes zonām, kura mērķis ir tās aizsargāt īpašumu krīzes periodā — mums tas ir jāpiemēro. Vienlaikus no šīs varenās iestādes — Eiropas Parlamenta — mums ir jāmudina aizsargāt piekrastes un jācīnās pret nepareizu izmantošanu, kas var ietekmēt dabas teritorijas, vides teritorijas un piekrasti, kuru mēs esam apņēmiņas pilni aizsargāt.

Noslēgumā, priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties grupu priekšsēdētājiem un īpaši *Daul kungam* un *Schulz kungam* par viņu nosvērto toni šajā sēdē. Būdamā prezidējošā valsts, Spānija ir ievērojusi savas apņemšanās eiropeiski un ar vēlmi atbalstīt Eiropu, tā ir ievērojusi savas apņemšanās lojāli un bijusi gatava sadarboties ar Komisiju, Parlamentu un Padomi, un tā ir bijusi gatava sev atvēlētajā laikā strādāt, lai īstenotu mērķus ekonomikā un ārējās darbības jomā, un kopumā tā šos mērķus ir īstenojusi apmierinoši. Protams, ne visos gadījumos un ne visos mūsu ierosinātajos jautājumos, bet, palūkojoties vēlreiz — un patlaban es vistiešāk vērsos pie klausītājiem no manas valsts — raugoties uz to, ko apstiprināja Spānijas parlaments, mēs redzam, ka tas ir īstenots apmierinošā līmenī.

Jebkurā gadījumā es kā Padomes priekšsēdētājs esmu ārkārtīgi pateicīgs Eiropas Parlamentam un īpaši Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam par sadarbību šajā sešu mēnešu periodā. Mēs jutām, ka jūs mūs atbalstāt, priekšsēdētāja kungs. Mēs jutām, ka jūs mūs saprotat, ka jūs mūs iedrošināt. Mēs jutāmies tuvi šai iestādei, lai gan reizēm tajā skanēja skarbi vārdi. Lai kā arī nebūtu, mēs jutāmies tuvi Eiropas Parlamentam, un mūs iedvesmo apziņa, ka tas ir mūsu, to cilvēku pusē, kas patiešām ir proeiropeiski noskaņoti, kas uzticīgi kalpo Eiropai un kas ir pārliecināti, ka nav labāka ceļa uz galamērķi kā došanās uz to kopā, esot vienotiem un reizēm atstājot sīkas domstarpības citai reizei.

(Aplausi)

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, es runāšu ļoti īsi. Jautājumi būtībā bija domāti Spānijas premjerministram, bet es gribētu izmantot šo iespēju un izteikt savas pārdomas saistībā ar bažām, par kurām runāja vairāki cienījamie deputāti. Es domāju kolēģus deputātus *Daul kungu*, *Schulz kungu* un *Lambsdorff kungu*. Tas ir ar iestādēm saistīts jautājums, un es vēlos vēlreiz pateikties Spānijas premjerministram *Zapatero kungam* par viņa uzticību Eiropai un Kopienas metodei.

Manuprāt, ir ļoti pareizi norādīt, ka ļoti daudz kas bija atkarīgs no šīs pirmās rotācijas kārtībā ieceltās prezidentūras. Kā rotācijas kārtībā ieceltā prezidentūra interpretēs Lisabonas līgumu? Realitātē, kā jau Spānijas premjerministrs sacīja, tas tika interpretēts atbilstoši Kopienas būtībai.

Mēs vēlamies, lai mūsu sistēma, kas ir ļoti sarežģīta sistēma un joprojām tāda būs arī saskaņā ar Lisabonas līgumu, strādātu efektīvāk. Es domāju, ka pienāks laiks, kad mums būs jāveic nesaudzīgas izmaiņas mūsu iestāžu attīstībā, jo, patiesību sakot, pat tagad, kad mums ir Lisabonas līgums, parastajiem pilsoņiem reizēm ir grūti pilnībā izprast Eiropas Savienības darbības principus.

Tomēr es vēlos uzsvērt, kā jau iepriekš tika teikts, ka Spānija mūsu kopējā projekta struktūrā ir ienesusi šo Eiropas ierosmi — virzību, kuru, es zinu, atbalsta arī lielākais Parlamenta deputātu vairākums.

Lisabonas līgums vienmēr ir atbalstījis stiprāku Eiropu, nevis vājāku Eiropu. Lisabonas līgums turpina uzturēt Kopienas būtību, piešķirot lielākas tiesības Parlamentam, izveidojot pastāvīga priekšsēdētāja amatu Eiropadomē, izveidojot augstā pārstāvja posteni, kas vienlaikus ir arī Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieks, un paplašinot Komisijas pilnvaras ārējos jautājumos vai, piemēram, Stabilitātes un izaugsmes paktā noteiktajos nodokļu ieturēšanas mehānismos.

Lisabonas līgums atbalsta stiprāku Eiropu, nevis vājāku Eiropu. Tomēr tas nenožīmē varas centralizāciju Eiropā, bet gan to, ka pieaug tās vērtība, no kuras ieguvēji esam mēs visi — dalībvalstis / Eiropas iestādes. Un Spānijas prezidentūras interpretācija veicināja stiprākas Eiropas veidošanos.

Tomēr, kā jau to ļoti labi pateica Spānijas premjerministrs, līgums neatrisina visas problēmas. Ir svarīgi, lai 27 valstu valdības īstenotu līguma politisko gribu, jo realitātē Eiropas iestādēm ir tieksme instinktīvi darboties saskaņā ar Kopienas principu. Mums ir jāaicina arī mūsu dalībvalstis, mūsu 27 dalībvalstis, īstenot Lisabonas līgumu atbilstoši Kopienas būtībai.

Spānija ir parādījusi priekšzīmi. Es esmu pārliecināts, ka Beļģija, pārņemot rotācijas kārtībā ieceltās Padomes prezidentūras pilnvaras, turpinās ievērot šo pašu pieeju vai pat izmantos to vēl plašāk, ņemot vērā mums zināmo Beļģijas lielisko eiropiskas rīcības tradīciju.

Tomēr ir būtiski, lai Parlaments, Komisija, Padome un Eiropadome patiešām apņemtos rīkoties eiropiski, īstenojot šo līgumu, kas mums ļaus daudz efektīvāk atsaukties uz mūsu pilsoņu cerībām un bažām. Tādēļ es vēlos vēlreiz pateikties Spānijas valdībai, tās premjerministram, visiem sabiedrotajiem un arī visai Spānijas komandai, kas šo iepriekšējo mēnešu laikā strādāja ar ļoti lielu apņēmību; reizēm tas bija ārkārtīgi grūti.

Patiesībā šie bija vissmagākie mēneši visā Eiropas integrācijas vēsturē, šis bija tās pārbaudījumu laiks. Īstais stresa tests nepārbauda bankas, bet gan Eiropas Savienību un mūsu vēlmi būt vienotiem eiro zonā un Eiropā. Tieši šajā ārkārtīgi sarežģītajā situācijā, stājoties spēkā jaunam līgumam, Spānija pārņēma rotācijas kārtībā ieceltās prezidentūras pienākumus kopā ar Komisiju, kas stājās amatā februārī. Šai Komisijai ir mazāk nekā pieci mēneši. Arī mēs esam darījuši visu, kas bija mūsu spēkos, lai atgūtos no šīs pārejas izraisītās kavēšanās, un, taisnību sakot, mums ir godīgi un patiesi jāatzīst Spānijas prezidentūras centieni.

Tādēļ, protams, bez aizspriedumiem pret šajā Parlamentā pastāvošo politisko viedokļu daudzveidību, es vēlos uzsvērt, ka mums visiem, kas tic Eiropai, ir jābūt vienotiem vienalga, vai mēs esam centriski, kreisi vai labēji noskaņoti, un tāpat vienotām ir jābūt dažādajām iestādēm. Mums ir jābūt vienotiem, lai mēs padarītu stiprāku mūsu Eiropas projektu.

Priekšsēdētājs. – Paldies, *Barroso* kungs. Es vēlreiz vēlos pateikties Spānijas prezidentūras pārstāvjiem un *Zapatero* kungam. Tādējādi šī punkta izskatīšana ir pabeigta.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Es vēlos atzīmēt Spānijas prezidentūras paveikto, ņemot vērā īpaši sarežģītos apstākļus šā gada pirmajā pusē. Pirmkārt, Spānijas prezidentūras pilnvaru laiks sakrita ar periodu, kad pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā notika pāreja uz jaunu iestāžu struktūru. Tagad ir radīti jauni amati, piemēram, Padomes priekšsēdētājs un augstais pārstāvis ārlietās. Šajā jaunajā iestāžu kontekstā es vēlos izcelt arī Parlamenta pienākumu un pilnvaru paplašināšanu. Otrkārt, šī prezidentūra darbojās laikā, kad Eiropu skāra smaga finanšu un sociālā krīze. Prezidentūra piedzīvoja uzbrukumu eiro valūtai un Grieķijas krīzi, un tā cīnījās ar satraucošu bezdarba pieaugumu un deficītu pašu valstī. Tā veicināja līdz 75 miljardu eiro vērtā finanšu stabilizācijas mehānisma izveidi un uzlabojumus finanšu tirgu regulēšanas jomā. Vienlaikus Spānija, būdama prezidējošā valsts, nekad neizlaida no uzmanības loka Eiropas prioritāšu īstenošanu politikas jomās, īpaši saistībā ar vidi. Ņemot vērā iepriekšminēto, es vēlos uzsvērt sadarbību ar Spānijas prezidentūru, sagatavojot un apspriežot manu ziņojumu par bioloģiskajiem atkritumiem, ko tā bez ierunām atbalstīja un kuru Parlaments ar pārliecinošu balsu vairākumu šonedēļ pieņēma.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Diemžēl Spānija, būdama prezidējošā valsts, nemeklēja atbildes uz nopietnajām problēmām, kuras piedzīvo Eiropas Savienība. Turklāt šajā laikā tika īstenoti nepieņemami pasākumi, kas uzskatāmi liecina par solidaritātes trūkumu. Piedevām tas, ko viņi izdarīja saistībā ar valsts parādu, ir ļoti nopietni.

Patiesībā prezidentūra gaidīja, kamēr lēmumus pieņems Vācija, un ļāva problēmai ieilgt, kas radīja nopietnas sekas Grieķijai, Portugālei un pašai Spānijai. Tas arī parāda to, kam Eiropas Savienībā galu galā pieder vara. Lielvaru saraksts kļūst arvien īsāks, ietverot Vāciju un, labākajā gadījumā, vēl arī Franciju.

Lēni rastajiem risinājumiem attiecīgi bija slikta kvalitāte. Tā vietā, lai mudinātu bagātākās valstis ievērot solidaritāti un palielinātu solidaritātes pasākumiem paredzēto Kopienas budžetu ar mērķi garantēt patiesu sociālo un ekonomisko kohēziju, Spānijas prezidentūra vērsās pie Starptautiskā Valūtas fonda un aizdeva naudu Grieķijai ar tādiem procentiem, kas ir augstāki pat par tiem, kādus Eiropas Centrālā banka iekasē no privātajām bankām. Lai stāvokli padarītu vēl ļaunāku, tika uzspiesti nepieņemami nosacījumi, kuru rezultātā par krīzi, kuru ES palīdzēja radīt, nākas maksāt strādājošajiem un sabiedrības nabadzīgākajiem locekļiem tikai tādēļ, lai veicinātu ekonomisko un finanšu grupējumu peļņu. Stratēģijas „Eiropa 2020” apstiprināšana nozīmēs to, ka mēs turpinām īstenot šo pašu pieeju.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), rakstiski. – (PL) Nesen noslēgtā Spānijas prezidentūra Eiropas Savienības Padomē vismaz dažu iemeslu dēļ bija viena no svarīgākajām prezidentūrām pēdējā desmitgadē.

Pirmkārt, Spānija saņēma sarežģīto uzdevumu „izmēģināt” Lisabonas līguma ieviestās izmaiņas. Šīs izmaiņas tika sekmīgi īstenotas, neraugoties uz to, ka gandrīz līdz pašam prezidentūras sākumam valdība Madridē nezināja, uz kura līguma balstīsies viņu Eiropas Savienības darba programma.

Otrkārt, Spānijai nācās stāties pretī smagākajai finanšu krīzei visā vienotās valūtas, eiro, vēsturē. Visiem tiem, kuri skeptiski izturas pret tikko pabeigto prezidentūru, es vēlos

atgādināt, ka tieši Spānijas valdība bija viena no pirmajām, kura pienācīgi aplēsa krīzes mērogu un pieprasīja ieviest efektīvus pretpasākumus, tostarp sankcijas par pieļaujamā budžeta deficīta pārsniegšanu.

Treškārt, ir jānovērtē Spānijas prezidentūras milzīgais ieguldījums sarunās par SWIFT nolīgumu un Eiropas Ārējās darbības dienesta izveidē. Pateicoties Madrides darbam, kas, pirmajā acu uzmetienā nelikās īpaši efektīvs, vienošanās abās jomās patlaban ir viena rokas stiepiena attālumā. Rezultāti, ko ir īstenojusi Spānijas prezidentūra Eiropas Savienības Padomē, pilnīgi noteikti ir uzskatāmi par sekmīgiem. Cerēsim, ka Beļģijas prezidentūra, kas tikko ir sākusi darbu, saglabās pašreizējo darba tempu un ies to pašu ceļu, ko ir ieminusi valdība Madridē.

Ioan Mircea Paşcu (S&D), rakstiski. – Nesen kāds Komisijas pārstāvis publiski izteica nožēlu par to, kādā veidā Rumānijas parlaments ir veicis grozījumus likumā par Nacionālās Integrācijas aģentūras darbību. Taču Rumānijas parlaments īstenoja Konstitucionālās tiesas lēmumu, kas dažus sākotnējā likuma pantus pasludināja par antikonstitucionāliem. Fakts, ka Rumānijas valdība, iekšpolitisku motīvu vadīta, nav reaģējusi un tas, ka Komisija, iespējams, uzskata, ka ir pieņemami pret korupciju Rumānijā cīnīties ar līdzekļiem, kas neatbilst šīs zemes likumiem, šīs piezīmes nepadara par pieņemamām, jo patiesībā tās apšaubā Konstitūciju, valsts parlamenta darbību un dalībvalsts suverenitāti, un tādēļ tas ir principa un nevis politiskas iespējas jautājums! Turklāt, ja rumāņi ir „korumpēti”, kas tad bija tie, kas viņus „korumpēja”?

Joanna Senyszyn (S&D), rakstiski. – (PL) Es apsveicu Spānijas prezidentūras pārstāvjus ar Eiropas Savienības vadīšanu pagājušajos sešos mēnešos. Šī bija smaga un nozīmīga prezidentūra. Smaga tādēļ, ka tā bija pirmā prezidentūra pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā, un amatā stājās Eiropadomes priekšsēdētājs un augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos. Prezidentūras programma tika sagatavota uz iepriekšējā līguma pamata, jo sagatavošanās posmā Lisabonas līguma liktenis vēl nebija skaidrs. Krīze Grieķijā apgrūtināja prezidentūras mērķu īstenošanu. Vēl viens apgrūtinājums bija novēlota jaunās Eiropas Komisijas sastāva apstiprināšana, kas notika 2010. gada februārī, un no tā izrietoša aizkavēšanās likumdošanas programmas pieņemšanā.

Šī prezidentūra bija nozīmīga: a) iestāžu jomā, jo līdz ar jaunā līguma pieņemšanu tā izveidoja noteiktus iestāžu darbības principus un b) ilgtermiņā, jo, pieņemot stratēģiju laikposmam līdz 2020. gadam, tā noteica Eiropas Savienības darbības virzienus nākamajiem 10 gadiem.

Zapatero kunga sociālistu valdības sasniegumi, kas būtu jāatzīst kā paši svarīgākie, ir: a) darbības plāna pieņemšana, lai īstenotu Stokholmas programmas noteikumus (sadarbība iekšlietu un tiesību sistēmas jomā), b) prezidentūras apņemšanās izskaust vardarbību pret sievietēm, c) Padomes 2010. gada 3. un 4. jūnija sanāksmē piešķirtās pilnvaras veikt sarunas par pievienošanos Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai, d) Pastāvīgās komitejas operatīvai sadarbībai iekšējās drošības jautājumos darba uzsākšana un e) Eiropas Parlamenta un Padomes regulas priekšlikuma pieņemšana, kas izveido pilsoņu iniciatīvai nepieciešamās procedūras un nosacījumus.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), rakstiski. – (RO) Eiropas Savienības Spānijas prezidentūra noteica sev mērķi — pilnīgu un ātru Lisabonas līguma noteikumu īstenošanu. Tādējādi ir radīts jauns iestāžu līdzsvars, kas Eiropas Parlamentam un valstu parlamentiem piešķir plašākas pilnvaras un arī Eiropas dimensiju cilvēktiesību ievērošanas jautājumam.

Laikā, kamēr Spānija bija Eiropas Savienības prezidējošā valsts, tika panākts būtisks progress tādās jomās kā pilsoņu iniciatīvas īstenošana, speciālistu viedokļi, kas valstu parlamentiem jāsniedz saskaņā ar Lisabonas līguma papildprotokoliem, jauni noteikumi, kas nosaka izpildvaras deleģējumu Komisijā, kā arī Eiropas Ārējās darbības dienests. Mēs esam gandarīti par to, ka ir noslēgts ASV un ES „Atvērto debesu nolīgums”, kura mērķis ir aptvert 60 % no starptautiskajiem pasažieru pārvadājumiem, kā arī par ES un Kanādas vienošanos īstenot vienotu regulējumu civilās aviācijas un gaisa transporta drošības jomās. Es arī vēlos apsveikt progresu, kas panākts saistībā ar ES un *Mercosur* valstu sadarbības nolīgumu.

Tomēr vienlaikus Spānijas prezidentūras laikā Eiropas Savienība piedzīvoja satraucošu bezdarba pieaugumu saistībā ar ekonomikas un finanšu krīzi, kas sākās 2008. gadā. Tādēļ es uzskatu, ka bezdarba samazināšanai un ilgtspējīgas ekonomiskās izaugsmes nodrošināšanai joprojām ir jābūt galvenajai prioritātei arī tajā laika periodā, kad ES prezidējošā valsts būs Beļģija.

(Sēde uz dažām minūtēm tika pārtraukta)

SĒDI VADA: S. LAMBRINIDIS

Priekšsēdētājs

5. Nolīgums starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm par tādu finanšu ziņojumapmaiņas datu apstrādi un nodošanu, kurus Eiropas Savienība dara pieejamus Amerikas Savienotajām Valstīm, lai īstenotu Teroristu finansēšanas izsekošanas programmu (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir *Alexander Álvaro* ziņojums Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā par Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm par tādu finanšu ziņojumapmaiņas datu apstrādi un nodošanu, kurus Eiropas Savienība dara pieejamus Amerikas Savienotajām Valstīm, lai īstenotu Teroristu finansēšanas izsekošanas programmu (11222/2010 – C7-0158/2010 – 2010/0178(NLE)) (A7-0224/2010).

Alexander Alvaro, *referents.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze! Es ļoti priecājos, ka komisāres kundze var būt šeit! Es esmu pārliecināts, ka prezidējošā valsts Spānija drīz vairs nepieprasīs diskusijas. Mēs *SWIFT* sistēmā esam nodevuši liela apjoma datus, un tagad mums ir svarīga sanāksme Parlamentā. Labi, lai tā būtu!

Februārī mēs, Parlaments, nosūtījām ļoti skaidru signālu, ka Lisabonas Līgums Eiropas Parlamentam ne tikai sniedz vairāk iespēju, bet paredz arī vairāk pienākumu. Mēs kopā ar Komisiju un Parlamentu esam atbildīgi par pārvaldi Eiropas līmenī. Komisijai tika lūgts iesniegt mums uzlabotu nolīgumu un vēlreiz sākt sarunas, un Eiropas Parlaments ir apstiprinājis šo sarunu mandātu. Ņemot vērā visus atšķirīgos viedokļus, kas varētu pastāvēt starp grupām, un īpaši jau atšķirīgos uzsvarus, manuprāt, būtu negodīgi teikt, ka Komisija nav panākusi īstu progresu. Tas mums ir pienācīgi jānovērtē, jo īpaši saistībā ar kārtību, kādā tā ir darbojusies, un tai pieejamajām iespējām.

Tomēr tajā pašā laikā turpmākās sarunās tika konstatēts, ka ļoti bieži ir lietots vārds „neiespējami”. Bija neiespējami kaut ko mainīt vai atsākt sarunas par nolīgumu. Bija neiespējami pieprasīt Amerikas Savienotajām Valstīm koncesijas, nemaz jau nerunājot par to, ka Eiropas Parlaments varētu kaut kādā veidā iespaidot Padomi. Personīgi es no šīs diskusijas uzzināju, ka politikā neeksistē vārds „neiespējami”, ja pastāv politiskā griba. Mēs

redzējām, ka Eiropas Parlaments sadarbībā ar Komisiju var nodrošināt uzlabojumus nolīguma tekstā. Pēc nolīguma parakstīšanas komisāre varēja vienoties ar ASV par svarīga lūguma — proti, lai Eiropas amatpersonas varētu Vašingtonā *in situ* uzraudzīt datu izgūšanu un nepieļaut to ļaunprātīgu izmantošanu — iekļaušanu nolīgumā, proti, tā 12. panta 1. punktā.

Turklāt svarīgs jautājums visām grupām bija liela apjoma datu nodošana Amerikas Savienotajām Valstīm. To mēs esam panākuši sadarbībā ar Padomi, un jāatzīst, ka, izdarot zināmu spiedienu, vidējā laika termiņā mēs varam šo problēmu atrisināt. Tas nenotiks vienas dienas laikā, bet Padome ir stingri apņēmusies pēc gada mums iesniegt juridiskos un tehniskos pamatnoteikumus attiecībā uz šo datu iegūšanu Eiropas teritorijā un ir noteikusi šo apņemšanos Padomes dokumentā – starp citu, mums nekad agrāk nav bijusi iespēja grozīt nevienu Padomes dokumentu, iekļaujot savu formulējumu, tāpēc šis ir unikāls gadījums.

Pēc trīs gadiem mums jāsaņem arī progresa ziņojums par to, cik tālu šī sistēma būs izstrādāta pa šo laiku. Šajā iestarpinātajā tekstā ir iekļauta atsauce uz nolīguma 11. pantu, proti, ka pēc trīs gadiem jāsaņem progresa ziņojums, un nolīguma 11. pants nosaka, ka gadījumā, ja Eiropas Savienība pati izstrādā procedūru, tad nolīguma teksts atbilstoši jāgroza abām pusēm — gan ASV, gan Eiropas Savienībai. Tas nozīmē, ka mums ir iespēja vēlreiz to pārskatīt, neradot nevienam pārsteigumus un nekaitējot savstarpējām interesēm. Mums ir izdevies nodrošināt, ka gadījumā, ja pēc pieciem gadiem šī sistēma neeksistēs, notiks nopietnas diskusijas un pēc tam sarunas, kā arī to, ka tad nolīgums būs jāizbeidz atbilstoši 21. panta 2. punktam un jāizstrādā jauns nolīgums, kuram būs atbilstošs pamats.

Vispirms man vēlreiz jānomierina tie, kas raizējas, ka viņu personīgie dati par banku darījumiem, ires maksājumiem un dažādiem pārskaitījumiem tiks nodoti ASV. Ir skaidri paredzēts, ka datu nodošana ASV neietver datu nodošanu ar valsts iekšējiem darījumiem. Arī Eiropas iekšējo bankas datu nodošana lielākoties nenotiks SWIFT sistēmā. Tie ir SEPA dati, kas ir skaidri izslēgti no šā Nolīguma piemērošanas jomas. Tāpēc paliek tikai dati par Eiropas Savienības darījumiem ar trešām valstīm, kurus nodos ASV un tur izvērtēs, līdz mēs to spēsim darīt paši.

Tā kā man pēc šīs sarunu kārtas vēl ir atlicis nedaudz laika, es nobeigumā vēlos pateikt, ka šis process mums ir iemācījis, ka Komisijai, Padomei un Parlamentam ir jāapvienojas un attiecībā uz koordināciju jāsadarbojas vēl labāk. Es uzskatu, ka attiecībā uz izmaiņām, kas ieviestas ar Lisabonas līgumu, mēs esam parādījuši, kādā veidā tās iespējams īstenot un ka kopīgi ar Komisiju un Padomi mēs esam apzinājušies savu pienākumu rast saprātīgu risinājumu.

Jau iepriekš tika minēts, ka ne visi deputāti ir apmierināti, bet es vēlos īpaši pateikties saviem kolēģiem, tostarp tiem, kas ir opozīcijā, par viņu vēlmi ierosināt galvenos jautājumus. Es vēlos pateikties arī kolēģiem no lielākām grupām, kuri otrdien būs gatavi kopā ar mums balsot par šo nolīgumu, par mūsu sadarbību un kopdarbu. Es jau teicu, ka īpaši cienu tos savus kolēģus, kas balsos pret, jo viņiem ir bijusi ļoti konstruktīva loma šajā procesā. Tomēr nekad nav iespējams panākt 100 % vienprātīgu balsojumu, ja ir četri sarunu partneri.

Stefaan De Clerck, *Padomes priekšsēdētājs*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Protams, iesākumā es vēlos pateikties referentam par viņa lielo darbu, kā arī komisārei *Malmström* kundzei par viņas lielisko un konstruktīvo darbu. Saistībā ar vadības nodošanas mākslu es, protams, vēlos mutiski pateikties prezidējošajai valstij Spānijai. Pirms minūtes šeit bija *Zapatero* kungs. Man ir tas gods būt vienam no pirmajiem Beļģijas prezidentūras

locekļiem šeit, Parlamentā. Mums rotējošo prezidējošās valsts statusu jācenšas izmantot pilnībā un ar beļģiem raksturīgo pārliecināšanas mākslu. Mēs drīz pilnībā atrisināsim jautājumu, kuram sagatavošanās darbu paveica Zviedrijas un Spānijas prezidentūras.

Parlamentam noteikti tajā ir bijusi sava loma. 2010. gada 11. februārī tas izlēma noraidīt pagaidu nolīgumu. Jauno nolīgumu apstiprināja 2010. gada 28. jūnijā. Tas, ka mēs šādā veidā, iestādēm savā starpā apspriežoties, panācām rezultātu, patiešām pierāda Eiropas lemšanas spēju. Es neuzskaitīšu visus daudzus uzlabojumus, tas jau tika darīts, bet tā vietā es minēšu tikai trīs galvenos. Viens svarīgs aspekts ir efektīvu tiesiskās aizsardzības līdzekļu ieviešana, lai ikviens varētu redzēt, vai viņa dati ir laboti, dzēsti vai bloķēti. 18. pants ir vērtīgs pants. 12. pantā iekļauts otrais uzlabojums. Es atklāti atzīstu, ka neatkarīgu uzraudzības iestāžu īstenotā uzraudzība ir pati par sevi saprotama un ka šis Parlamenta pieprasītās izmaiņas ir konstruktīvas. Tāpēc, ņemot vērā arī pievienotos paskaidrojumus un ieteikumus, uzlabots noteikti ir veids, kādā ikdienā jāveic *SWIFT* datu iegūšanas pārraudzība.

Treškārt, es esmu ļoti apmierināts, ka šis ir Eiropas risinājums un ka tajā jāpiedalās Eiropas Policijas birojam. Šīs metodes mums ir jāapgūst. Mums ir vairāk jāstiprina pašiem savas iestādes. Mums ir tām jāuzticas. Eiropas Policijas birojam ir pieredze saistībā ar datu aizsardzību, un mums ir jāpieņem, ka tā bija laba izvēle.

Turklāt ir jānorāda, ka Teroristu finansēšanas izsekošanas programmā jau ir panākti svarīgi rezultāti, un mums ir jāturpina aizsargāt savu pilsoņu drošību. Ir jācīnās pret terorismu, un mums jānodrošina, lai tas tiktu darīts. Šādā veidā ir nodots jau viens tūkstotis pieci simti lietu. Tāpēc es uzskatu, ka mums jāturpina īstenot šī pieeja, jo mēs, Padome, esam apņēmušies veikt pasākumus Eiropā ceļā uz progresu un savas Eiropas sistēmas izstrādi, nevis tikai paļauties uz mūsu partneriem un izmantot ASV sistēmu. Referents ir izklāstījis informāciju par pasākumiem, kas veicami pēc viena, trīs vai pieciem gadiem un ir iekļauti Padomes lēmuma projektā.

Tāpēc, dāmas un kungi, nobeigumā vēlos teikt, ka mums saviem pilsoņiem ir jāsniedz maksimāli iespējamās drošības garantijas. Šajā ziņā mums ir jāuzņemas atbildība un, to darot, mums ir jārod līdzsvars ar datu aizsardzību, bet paturot prātā savu apņemšanos izveidot aizsardzības mehānismus. Es jau iepriekš pateicos jums par jūsu atbalstu šim svarīgajam pasākumam, Eiropas Parlamenta svarīgajai intervencei, ko, es ceru, jūs neliegsiet.

Cecilia Malmström, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētāja kungs, es patiešām priecājos, ka šodien atkal esmu plenārsēdē, lai piedalītos šajās debatēs. Es īpaši priecājos, ka, izstrādājot šo tekstu, kuru jūs, cerams, šonedēļ apstiprināsi, mēs esam izveidojuši labu sadarbību starp visām trīs iestādēm, ko pieminēja arī referents un priekšsēdētāja kungs.

Tas bija iespējams vienīgi, tik cieši sadarbojoties, kā mēs to darījām: visām iestādēm, referentam, politiskajai grupai, komitejai un grupai nepiederošajiem pārstāvjiem. Es no sirds vēlos jums visiem pateikties par to!

Es esmu ļoti apmierināta, ka nolīgums, ko mēs parakstījām 28. jūnijā, ir jauns pamats un jauns sākums ES un ASV sadarbībai. Es priecājos, ka struktūras un procedūras darbojas labi — ne bez grūtībām, tomēr labi — un, pateicoties tam, mēs rekordīsā laikā spējam vienoties par šo nolīgumu, kas nodrošina labu augsta līmeņa aizsardzību personas datiem, tajā pašā laikā paredzot terorisma apkarošanas programmu, lai glābtu dzīvības gan Eiropā, gan ASV, gan arī citās pasaules daļās.

Nolīgums, kuram es lūdzu jūsu piekrišanu šonedēļ, būtiski atšķiras no tā pagaidu nolīguma, kuru jūs noraidījāt februārī. Minēšu tikai dažus aspektus.

Tas paredz pilnvaras publiskai Eiropas iestādei, proti, Eiropas Policijas birojam, pārlicināties, ka visi pieprasījumi ir, cik iespējams, konkrēti, lai samazinātu pieprasītās informācijas apjomu.

Tajā ir ņemts vērā Parlamenta aicinājums ievērot divēju pieeju, piedāvājot iespēju vidējā termiņā izveidot ES mehānismu, kas nodrošinātu datu iegūšanu Eiropas teritorijā un konkrētāku datu nodošanu.

Referents ir izklāstījis, kādus piesardzības pasākumus mēs veiksīm. Tūlīt pēc balsojuma es sāksu pētījumu, lai apsvērtu iespējas ieviest Eiropas sistēmu. Šī sistēma būs pamats pilnai ietekmes novērtēšanai, ņemot vērā Eiropas nākotnes Teroristu finansēšanas izsekošanas mehānisma juridiskos, tehniskos, ekonomiskos un citus aspektus.

Nolīgums ietver arī būtisku datu aizsardzību, reglamentējot pārredzamību, piekļuves tiesības, labošanu, dzēšanu un tiesisko aizsardzību. Tas paredz Komisijai tiesības iecelt personu, kas uzraudzīs datu iegūšanu ikdienā no Teroristu finansēšanas izsekošanas programmas datu bāzes un būs pilnvarota nosūtīt vaicājumus un pat bloķēt meklēšanu. Šī persona atradīsies telpās, kurās strādā ASV analītiķi, un tai būs neierobežota piekļuve meklējumiem Teroristu finansēšanas izsekošanas programmā, lai nodrošinātu pastāvīgu uzraudzību. Tas ir liels sasniegums.

Turklāt šis nolīgums paredz ES pilnvaras veikt regulāras un sīkas Teroristu finansēšanas izsekošanas programmas pārbaudes. Pirmā šāda pārbaude notiks sešus mēnešus pēc nolīguma stāšanās spēkā. Pārbaudes darba grupā būs datu aizsardzības eksperti un eksperti ar juridisku izglītību, un viņi varēs veikt izlases veida pārbaudes.

Daudzas no šīm izmaiņām ir tiešs rezultāts manām pārrunām ar Eiropas Komisijas referentiem — ar viņiem abiem, un es vēlos pateikties viņiem — un citiem politisko grupu galvenajiem pārstāvjiem. Tas patiešām ir Eiropas — Padomes, Parlamenta un Komisijas — sasniegums.

Šajā saistībā vēl viens svarīgs aspekts ir tas, ko jau minēja priekšsēdētāja kungs, proti, Teroristu finansēšanas izsekošanas programma palīdzēs uzlabot mūsu drošību. Dalībvalstis ir apstiprinājušas, ka Teroristu finansēšanas izsekošanas programmā iegūtā informācija, ko mums darīja zināmu ASV iestādes, ir ārkārtīgi vērtīga.

Mēs zinām arī to, ka kopš šā gada sākuma galvenie aizdomās turamie ir pazuduši no redzesloka, jo pēdējos sešos mēnešos ASV netika nodoti ES glabātie teroristu finansēšanas izsekošanas dati. Tā ir ļoti nopietna situācija, un es jūtos atvieglota, ka mēs tagad novēršam šo drošības spraugu.

Londonas spridzināšana notika tieši pirms pieciem gadiem. Šī skumjā gadadiena mums atgādina par upuriem un to ģimenēm, un mēs vēlamies, kaut šī traģēdija nekad nebūtu notikusi un nekad neatkārtotos. Mēs darīsim visu iespējamo, lai nepieļautu turpmākus uzbrukumus, un šis nolīgums ir svarīgs līdzeklis cīņā pret tādiem briesmīgiem uzbrukumiem kā šis.

Šo iemeslu dēļ es vēlos lūgt jūs otrdien dot savu piekrišanu nolīgumam. Es esmu pārlicināta, ka vairums no jums piekrīt referenta viedoklim un atzīst, ka šajā nolīgumā ir ieviesti daudzi svarīgi uzlabojumi.

(Aplausi).

Ernst Strasser, *PPE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze! Šis nolīgums nav parasts nolīgums; tas ir pagrieziena punkts Lisabonas līguma īstenošanā. Tajā Parlamentam ir noteikta atbildība; tajā Parlaments ir uzņēmis atbildību, un tajā Parlaments ir parādījis atbildīgu rīcību.

Otrkārt, tas Parlamentam ir liels politisks panākums attiecībā pret ASV, attiecībā pret Padomi un attiecībā pret Komisiju. Treškārt, tas ir liels panākums satura ziņā, jo pēc Parlamenta iniciatīvas šis nolīgums paredz mūsu pašu teroristu finansēšanas izsekošanas sistēmas uzstādīšanu, kas mums ir vajadzīga, lai mēs šeit, Eiropā, progresētu.

Mēs neesam sasnieguši visu, bet daudz kas ir iesākts, pateicoties Komisijas un Padomes lieliskajai sadarbībai — Padome bija ļoti aktīva — un sadarbībai starp politikajām grupām Parlamentā. Es īpaši pateicos referentiem par labu darbu!

Claude Moraes, *S&D grupas vārdā.* – Priekšsēdētāja kungs! Saistībā ar to, ka mūsu grupa noraidīja pagaidu nolīgumu par teroristu finansēšanas izsekošanas programmu, mēs priecājamies par prezidējošās valsts Spānijas un ASV lēmumu atsākt sarunas, lai vienotos par galvenajiem datu aizsardzības pasākumiem visiem ES pilsoņiem.

Šodien mūsu grupa var atbalstīt *Alvaro* kunga ziņojumu nevis tāpēc, ka nolīgums ir nevainojams, bet gan tāpēc, ka tas ietver galvenos aizsardzības pasākumu, kurus mēs visi sagaidām tik svarīgā starptautiskā norunā par datu apmaiņu, ko *Strasser* kungs nosauca par pavērsiena punktu. Tas liecina par Parlamenta spēju pēc Lisabonas līguma noslēgšanas pārstāvēt visu ES pilsoņu intereses darījumos ar Padomi, Komisiju un trešām valstīm. *Malmström* kundzes vārdiem sakot, tas ir jauns sākums.

Attiecībā uz centrālo jautājumu par liela apjoma ES pilsoņu datu nodošanu mēs esam vienojušies par tā saukto divējādo pieeju, apvienojot stingrus drošības pasākumus, piemēram, ES darbinieku iecelšanu ASV Valsts kasē, ar konkrētu grafiku Eiropas risinājuma izstrādei datu iegūšanai Eiropas teritorijā.

Šis nolīgums radīs nopietnu līdzsvaru starp terorisma apkarošanu un mūsu pilsoņu brīvību aizsardzību. Rīt savā vēlēšanu apgabalā Londonā mēs atzīmēsim 7/7 spridzināšanas gadadienu. Mēs visi zinām, par ko ir šis nolīgums, bet līdzsvars ir kritiski svarīgs. Jebkurās sarunās ir jārod kompromisi, bet mana grupa uzskata, ka ES pilsoņi var sajūst, ka viņu parlaments efektīvas prezidējošās valsts vadībā nodrošināja daudzus no drošības pasākumiem, ko tie gaidīja, un nolīgumu, kas galīgi pārspēs 27 divpusējo nolīgumu iespējas. Divpusējie nolīgumi var ietvert tādus elementus kā nediskriminējoša pārsūdzība, labošana un dzēšana un datizraces un profilēšanas aizliegums. ES labāk ievieš reālus drošības pasākumus, nevis divpusējus nolīgumus ar neparedzamām sekām.

Visu šo iemeslu dēļ mūsu grupa atbalstīs šo panākto vienošanos un ar lepnumu palīdzēs īstenot drošības pasākumus, ko mums ar referentu un visiem pārējo grupu deputātiem ir izdevies panākt ES pilsoņu un to brīvību vārdā.

Renate Weber, *ALDE grupas vārdā.* – Priekšsēdētāja kungs, atļaujiet man iesākumā apsveikt savu kolēģi *Alvaro* kungu ar šodienas rezultātu! Es zinu, ka viņš ir ļoti daudz strādājis, lai panāktu to, kas mums šodien te ir. Es vēlos pateikties arī *Hennis-Plasschaert* kundzei par viņas lielo darbu ar šo ļoti sarežģīto dokumentu kopumu laikā, kad viņa bija šā Parlamenta deputāte.

Šā nolīguma teksts nav perfekts. Tomēr mēnešos starp šodienu un februāri, kad mēs noraidījām pirmo redakciju, Parlaments ir pierādījis, ka pats var būt uzticams un atbildīgs spēles dalībnieks. No paša sākuma mūsu darbs bija konstruktīvs. Mūsu mērķis nekad nav bijis bez iemesla aizkavēt visu procesu, jo terorisma apkarošana mums ir tikpat svarīga kā mūsu ASV partneriem, bet tajā pašā laikā mēs nevēlamies upurēt savas vērtības un principus.

Balsosim par šo jauno nolīgumu, koncentrēsimies uz nākotni un nodrošināsim, lai gan Komisija, gan Padome izpildītu savus nolīgumā minētos solījumus, jo mūsu galīgais mērķis joprojām ir noturīgs un juridiski stabils Eiropas risinājums. Mēs apsolījām saviem pilsoņiem, ka datu iegūšana notiks Eiropas teritorijā, un mums ir jāpilda šis solījums.

Jan Philipp Albrecht, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Labi nodomi ir pretstats labajam. Redzot, kādos veidos un ar kādiem līdzekļiem iepriekšējie konservatīvo, sociāldemokrātu un liberāļu runātāji pamatoja savu iepriekšnorunāto atbalstu jaunajam SWIFT nolīgumam, man rodas iespaids, ka viņi ievēro principu, ka labākā aizsardzība ir uzbrukums, nevis ir patiešām pārliecināti par saviem vārdiem.

Faktiski jaunajā SWIFT nolīgumā nekādā ziņā nav izmainīts tas, par ko pārliecinošs vairums šā Parlamenta deputātu pauda savu kritiku, noraidot nolīgumu gan februārī, gan marta rezolūcijā. Joprojām milzīgs daudzums personisku banku datu par pilsoņiem, kuri lielākoties nebūs aizdomās turami, tiks nodoti ASV iestādēm, kas tos glabās veselus piecus gadus, un šos datus nepārbaudīs neatkarīgas tiesu iestādes.

ASV iestāžu pieprasījumus apstiprinās vienīgi Eiropas Policijas birojs, kas pats būs ieinteresēts izmeklēšanas rezultātos. Tas viss ir ne tikai nepareizi politiskajā ziņā un kaitē eiropiešu pamattiesību aizsardzībai, bet arī pilnīgi pretrunā Eiropas konstitucionālajām tiesībām. Gan Eiropas Cilvēktiesību tiesa un valstu konstitucionālās tiesas, gan arī datu aizsardzības inspektori uzskata, ka nolīgumā paredzētie pamatmehānismi ir pretrunā tiesību aktiem. Tāpat kā Eiropas Parlaments, arī mēs pirms balsošanas neesam lūguši izvērtējumu pat saviem juridiskajiem dienestiem.

Šo iemeslu dēļ mums, Parlamentam, nevajadzētu balsot par šādu nolīgumu. Tālab mēs, zaļie, atbalstītu otrreizēju noraidīšanu un patiesas sarunas par kopīgajiem principiem ar Amerikas Savienotajām Valstīm pirms šāda apjoma informācijas apmaiņas īstenošanas.

Timothy Kirkhope, *ECR grupas vārdā.* –Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties *Alvaro* kungam un viņa priekšgājējai *Hennis-Plasschaert* kundzei, kā arī ASV iestādēm un jo īpaši ASV vēstniekam *Kennard* kungam par viņu lielo darbu, neatlaidību un apņemšanos izstrādāt citu nolīgumu un saglabāt labas attiecības starp ES un ASV. Mums jāapsveic ASV par tās ilgstošo ticību, ka šajā ziņā ir iespējams progress, kā arī par ceļa turpināšanu uz ES un ASV starptautiska nolīguma noslēgšanu.

Es ticu, ka šoreiz pēc sešu mēnešu ilgām, veiksmīgām, bet izmēģinājuma sarunām mūsu labā griba ir daudz lielāka un mēs esam vienotāki. Parlamentam bija krietni jānopūlas, lai to sadzirdētu un tā viedokli respektētu. Visbeidzot mums ir iesniegts ne tikai jauns, bet arī uzlabots nolīgums — tāds, ar kuru mēs varam sadzīvot un par kuru mums būtu jāpriecejas, jo īpaši, ņemot vērā svarīgās mācības, ko guva gan Parlaments, gan ES iestādes. Šī vienošanās ir laba, salīdzinot ar iepriekšējo, un šoreiz tā ietver tiesu pārraudzību, ES īstenošanu uzraudzību, pārskatīšanas procedūras un bloķēšanas mehānismus. Tā mums ir iespēja nākotnē izveidot pašiem savu ES teroristu finansēšanas izsekošanas programmu. Tā noteikti ir vienlīdzīgāka, atklātāka un demokrātiskāka.

Tiem deputāti, kas joprojām raizējas — šis nolīgums nav ideāls, bet es gribētu Parlamentam atgādināt, ka mēs nedzīvojam ideālā pasaulē. Patiešām, mēs dzīvojam pasaulē, kas ir pilna briesmu, ko pirms brīža saistībā ar Londonu uzsvēra arī *Moraes* kungs. Tieši tāpēc ir vajadzīgs šāds nolīgums. Tādēļ mums ir ne tikai pienākums aizsargāt datus un savu pilsoņu tiesības, bet arī aizsargāt viņu drošību.

Vakar komiteja ar lielu balsu pārsvaru pieņēma šo nolīgumu. Tā bija veselā saprāta uzvara, un es ceru, ka tāds pats rezultāts tiks panākts arī Parlamentā, kad mēs balsosim visi kopā. Tagad ir laiks uz brīdi aizmirst katram par saviem ideāliem un rīkoties praktiski to cilvēku labā, kurus mēs pārstāvam. Tagad ir laiks atjaunot ES kā nopietnas starptautiskas organizācijas reputāciju. Tagad ir laiks mums rīkoties saprātīgi un atbildīgi. Tagad ir laiks Parlamentam balsot par labu šim tekstam, ko mana grupa noteikti darīs.

Rui Tavares, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (PT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Par ko mēs runājam? Mēs runājam par gandrīz 90 miljoniem finanšu ziņojumu mēnesī, kas gada laikā ir vairāk nekā viens miljards finanšu ziņojumu. Šo finanšu ziņojumu izcelsme ir Eiropā, un tos nosūta vai nu starp Eiropas valstīm, vai arī starp Eiropu un pārējo pasauli. Mēnešiem un gadiem mēs Parlamentā to esam saukuši par liela apjoma datu nodošanu, par datu masveida nodošanu.

Pirmoreiz februārī, kad Parlaments noraidīja nolīgumu, tas apsvēra atteikšanos nodot liela apjoma datus. Otrreiz Parlaments to izdarīja maijā, pieņemot rezolūciju, kurā skaidri norādīja, ka liela apjoma datu nodošana ir pretlikumīga. Tagad šis nolīgums tomēr paredz liela apjoma datu nodošanu. Tā ir šā nolīguma būtība; nolīguma būtība nav mainīta, un mēs visi šeit ļoti labi to zinām. Tāpēc ir pietiekami iemesli atkal balsot pret to.

Šim nolīgumam ir daudzi trūkumi. Sakot, ka tas dod tiesības veikt tiesu pārbaudi, tiesības uz pārredzamu procesu... dāmas un kungi, mēs visi pārāk labi zinām, ka tas ir administratīvs nolīgums ar Balto namu. ASV likumi nav mainījušies; Kongress neapsver iespēju tos mainīt. Šāda nolīguma dēļ tiek diskriminēti tie Eiropas pilsoņi, kas dzīvo Amerikas Savienotajās Valstīs. Skaistajiem vārdiem šajā nolīgumā nav nekāda praktiska pamata, un mēs to labi zinām.

Tomēr tad viņi mūs iepazīstina ar būtisku jautājumu saistībā ar Eiropas Policijas biroja lomu. Tomēr jānorāda, ka Eiropas Policijas biroja uzdevums nav aizsargāt datus. Mums ir Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājs, kura lomu šajā nolīgumā ne Eiropas Komisija, ne Padome nav vēlējusies norādīt.

Eiropas Policijas birojs ir aģentūra, kas jākontrolē, jo tai šis nolīgums ir izdevīgs. Tā saņem informāciju par policijas pavadieniem, bet nenodarbojas ar datu filtrēšanu, lai aizsargātu Eiropas pilsoņu datus. Mēs zinām, ka tas ir nepareizi; mēs zinām, ka tas ir gan nelikumīgi, gan pretrunā konstitucionālajiem tiesību aktiem. Tomēr vēl vakar Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja izdarīja Parlamentam „lāča pakalpojumu”, atsakoties lūgt Parlamenta Juridiskajam dienestam sniegt viedokli par Eiropas Policijas biroja lomu šajā saistībā, kas ir ļoti nepareizi, un mēs to zinām.

Kreiso grupa lūgs Juridiskā dienesta viedokli — un es vēlos pateikties mūsu kolēģim *Alvaro* kungam, kurš ir daudz strādājis un kura darbs ir bijis pārredzams, sadarbojoties ar visu grupu referentiem —, jo, dārgie draugi, mēs varam izvēlēties, vai mēs gribam zināt vai nē. Tā kā mēs esam likumdevēji, mūsu uzdevums ir paredzēt šā nolīguma juridiskās sekas, un Kreiso grupa noteikti balsos pret šo nolīgumu.

Gerard Batten, *EFD grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, šo nolīgumu ierosina saskaņā ar Lisabonas līgumu, un tāpēc tam trūkst jebkādas demokrātiskas leģitimitātes. Eiropiešiem bija sistemātiski liegts rīkot referendumus par Lisabonas līgumu, jo eiropilā politiskā elite zināja, ka tie noraidīs šo līgumu.

Šī ir problēma, ko turpmākajos gados mēs izjutīsim pastāvīgi. Jūs izveidojāt nelikumīgu valsti, un tagad jūs izstrādājat nelikumīgus likumus! Palūkojieties, kādā veidā tas tika darīts! Tiem nedaudzajiem deputātiem, kuriem bija piekļuve šim slepenajam ziņojumam vai slepenajam nolīgumam, tas bija ļauts tikai pēc tam, kad viņi bija parakstījuši apņemšanos neatklāt tā saturu. Vēl svarīgāk ir tas, ka eiropieši, kuriem informācija patiesībā pieder, nemaz nav informēti par nolīguma saturu. Respektīvi, ierosinātais tiesību akts ir pretlikumīgs saskaņā ar Apvienotajā Karalistē spēkā esošo datu aizsardzības likumu, kas reglamentē privātpersonu personas datu starptautisku nodošanu. Saskaņā ar šo likumu, šādu informāciju nedrīkst atklāt bez attiecīgo personu piekrišanas. ASV iestādes jau ir pierādījušas, ka tās vienkārši izmanto šos datus, kādā veidā un kad vien uzskata par nepieciešamu. ASV nevar uzticēt citu valstu tiesību ievērošanu.

Attiecīgie konfidenciālie un privātie finanšu dati pieder indivīdam, nevis Eiropas Savienībai vai Eiropas Parlamentam. Tiem nav tiesību atklāt šos datus nedz ASV, nedz kādam citam. Šķiet, Lielbritānijas pārstāvis Padomē ir ignorējis esošos valsts tiesību aktus, lai panāktu šādu vienošanos. Ar kādām tiesībām? Tomēr mēs visi zinām, ka pilnībā nedemokrātiskajiem un pretlikumīgajiem ES tiesību aktiem ir lielāks juridiskais spēks nekā valstu demokrātiskajiem tiesību aktiem!

Pret terorismu ir jācīnās, bet to nedrīkst izmantot kā ieganstu neievērot pilsoņu tiesības un aizsardzību. Tas ir tikai pats nesēnākais piemērs tam, kā ES veido nedemokrātisku, pretlikumīgu politisko valsti. Apvienotās Karalistes Neatkarības partija balsos pret.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, Nīderlandes Brīvības partija (PVV) balsos par labu nolīgumam ar ASV un tāpat arī par tā pamatā esošo ziņojumu. Man un arī visai manai partijai ir ārkārtīgi svarīgi sadarboties cīņā pret terorismu. Tomēr neaizmirsīsim, kāpēc diemžēl ir jāsadarbojas ar ASV šādā veidā. Pasauli aizvien vairāk apdraud džihads. Finansiāls un ideoloģisks ierosinājums cīņai pret Rietumu vērtībām rodams Vidējos Austrumos. Runāsim par to skaidru valodu!

Priekšsēdētāja kungs, es pats 2001. gada 11. septembrī biju Vašingtonā un apmeklēju katastrofas vietu Pentagonā dažas stundas pēc uzbrukuma. Gaisā bija jūtama neizprotama, nenosakāma ēkā ielidojušās lidmašīnas smaka. Tā bija briesmīga smaka: terorisma smaka. Ja šonedēļ mēs varētu novērst terora aktus, piekrītot nolīgumam ar ASV, tas būtu lieliski!

Simon Busuttil (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es esmu pilsonis, kas ievēro likumus, un vēlos, lai mana drošība tiktu aizsargāta, pārmērīgi neiejaucoties manā privātumā. Bet tieši tāpat es vēlos, lai, aizsargājot manu privātumu, netiktu upurēta mana drošība.

Noslēdzot šo nolīgumu, mēs esam izdarījuši tieši to. Mēs esam parādījuši, ka privātums un drošība katrā ziņā nav viena otru izslēdzošas lietas. Mēs esam parādījuši, ka mums var būt tās abas! Mēs esam pierādījuši, ka spējam rast taisnīgu līdzsvaru. Šī nav nekāda nulles summas spēle! Es uzskatu, ka tieši šādu līdzsvaru no mums gaida mūsu likumam paklausīgie pilsoņi. Tāpēc mums ir jāatbalsta šis nolīgums un būtu jālepojas ar atbalstu tam, jo mums ir bijusi svarīga loma tā izstrādē.

Birgit Sippel (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, vēlos izteikt piezīmi. Pieņemt vai noraidīt — abi lēmumi ir pelnījuši cieņu. Tomēr nav pieļaujami noteikti pārspīlējumi,

daļējas patiesības un meli, kurus bieži izsaka, vispār nezinot faktus, un kas pausti arī publicētajās debatēs. Noteikti vietā būtu lielāka objektivitāte un mazāk emociju.

Runājot par lietu, terorisma apkarošana ir demokrātisko vērtību un brīvību aizstāvēšana! Vienai no tām ir jāizmanto dati, turpretī otrai — augsta līmeņa datu aizsardzība. Tieši šajā ziņā, Eiropas Parlamentam izdarot spiedienu, mēs spējam panākt lielisku vienošanos: tā paredz pārbaudes, vai pieprasījuma pamatā patiešām ir pamatotas aizdomas par terorismu, un ES amatpersonu veiktas ikdienas pārbaudes ASV Valsts kasē attiecībā uz to, vai tiek izskatīti vienīgi tādi dati, kas attiecas uz aizdomās turētajiem teroristiem, tostarp ar iespēju pārtraukt datu iegūšanu. Mēs Parlamentā esam pārliecināti, ka šī svarīgā funkcija ir jāreglamentē nolīgumā ar visām iestādēm. Ik gadu jāpārskata atbilstība prasībām un datu aizsardzības inspektoru iesaistīšana, un glabāšanas perioda laikā, kas ir pieci gadi, jāveic ikgadēja revīzija, lai nodrošinātu, ka nevajadzīgos datus laikus dzēš.

Vēlreiz atkārtāju, ka nolīgums neattiecas uz datu nodošanu par Eiropas Savienības valstu savstarpējiem darījumiem. Tomēr ne viss ir panākts.

Piemēram, Eiropas Policijas birojs. Es vēlos lūgt Eiropas Komisijai negaidīt līdz 2013. gadam, bet ātri sagatavot tiesību aktu projektus, kas nodrošinātu Parlamenta kontroli, lēmumus pieņemot kopīgi.

Sophia in 't Veld (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, es balsošu par, bet diezgan nelabprāt un šauboties. Šim nolīgumam ir nopietni trūkumi, kas var radīt juridiskas problēmas. Tas paredz, ka galīgais lēmums ir tiesu, nevis politikas veidotāju ziņā, kā tam vajadzētu būt. Tādu starptautisku nolīgumu slēgšana, kas nav neapstrīdami, ir riskanta stratēģija. Tāpēc šis nolīgums nav iemesls gavilēm, tomēr tas ir mazākais no iespējamajiem ļaunumiem.

Lai gan es piekrītu daudzām to deputātu šaubām un bažām, kas balsos „pret”, noraidot šo nolīgumu, mēs neiegūsim labāku, un mēs visi to zinām. Kāpēc? Tāpēc, ka dalībvalstu valdības — nevis ASV valdība, bet mūsu pašu valdības — uzstāj, lai tiktu apstrādāti banku dati par Eiropas pilsoņu darījumiem ar trešām valstīm. Tikai pateicoties Eiropas Parlamentam, mūsu personas datus turpmāk filtrēs Eiropas iestādes, kuras mēs varam kontrolēt. Liela apjoma datu nodošanas izbeigšana ilgākā laika termiņā ir būtisks progress, kas mums būtu jāatzīst.

Visbeidzot, kolēģi, ja Parlaments nobalsos „pret”, tam ir grūts pienākums nodrošināt ātru un pilnīgu Padomes lēmuma īstenošanu.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties *in 't Veld* kundzei par runu! Beidzot viņa skaidri izskaidroja iemeslus savam balsojumam, jo sākumā divu lielo grupu runātāju runas nebija nekas cits kā miglas pūšana acīs.

Realitātē šis nolīgums nav būtiski atšķirīgs, vismaz attiecībā uz galvenajiem jautājumiem, kāpēc Eiropas Parlaments februārī to noraidīja. Tas joprojām neizslēdz nejaušu datu nodošanu un joprojām paredz datu glabāšanu piecus gadus. Joprojām Eiropas pilsoņiem Amerikas teritorijā nav pārsūdzības tiesību, un *Tavares* kungs aktualizēja ļoti svarīgu jautājumu par Eiropas Policijas biroju. Eiropas Policijas birojs nav tiesu iestāde, un to nesaku es — to saka teksti, līgumi. Par šiem būtiskajiem jautājumiem vienisprātis ir visi Eiropas un dalībvalstu datu aizsardzības uzraudzītāji.

Personīgi man ir sajūta, ka pēc muskuļu izvingrināšanas, kā jau jūs teicāt, *De Clerck* kungs, mēs tagad zemu klanāmies, un tās nav labas ziņas Eiropas pilsoņiem.

(Aplausi).

Andreas Mōlzer (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, tas, kāda vienošanās panākta *SWIFT* nolīgumā un tagad tiek saukta par datu aizsardzību, no eiropiešu puses faktiski ir apkaunojoša sevis maldināšana. Kamēr vien pilnīgi nevainīgi pilsoņi nokļūs ASV slepeno dienestu redzeslokā, datu pakotņu veidā nododot datus par darījumiem ārpus Eiropas, tā noteikti būs ņirgāšanās par datu aizsardzību.

Viņi diezgan īsi norāda, ka datu nodošanas sašaurināšana līdz datiem par atsevišķiem indivīdiem pašlaik nav tehniski iespējama. Ja pagaidām vēl nav iespējams ierobežot datu nodošanu līdz konkrētiem pieprasījumiem, tad šos datus vienkārši nevajadzētu sniegt, tas arī viss! Kad nolīgumu īsteno, varat būt droši, ka neviens nerūpēsies par ierobežojumu noteikšanu.

Pašas ES uzraudzības sistēma, kas jāveido, dažu gadu laikā izrādīsies placebo, kritiķus nomierinošs līdzeklis. Neierobežotu datu pakotņu glabāšana tik ilgu laiku — un pieci gadi, raugoties no informācijas tiesību aktu viedokļa, ir vesela mūžība — bez tiesas iejaukšanās ir pretrunā mūsu izpratnei par mūsdienīgu valsti, kuras pamatvērtība ir tiesiskums. Tādējādi šajā nolīgumā nekādā veidā nav uzlabota datu aizsardzība.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, mēs vēlamies apsveikt gan *Malmström* kundzi un *Alvaro* kungu, gan paši sevi par atbalstu, ko šim nolīgumam pauda dažādas grupas, kas šajā Parlamentā veido lielāko vairākumu. Cienīsim arī tos, kuri nepiekrīt šim nolīgumam!

Transatlantiskā drošība kopā ar demokrātiskām garantijām ir būtiska terorisma finansēšanas izskaušanai. Šodien mēs vēlreiz apliecinām savu atbalstu jaunajam nolīgumam, kas vairāk aizsargā sabiedrības intereses un kura tapšanā Parlamentam ir bijusi svarīga loma. Padomei ir jāsaprot un jāuzklausa citāds Parlaments, kura pilnvaras izriet no Lisabonas līguma, un vairāk un labākā veidā jāsadarbojas ar to.

ES ir vajadzīga pašai sava teroristu finansēšanas izsekošanas programma, kas būtu tāda, lai datu ieguve varētu notikt ES teritorijā un Eiropas amatpersonu uzraudzībā. Komisijai ir būtiska loma tā veicināšanā.

Visbeidzot, mēs nedrīkstam aizmirst, ka informācija, ko ASV ieguva, izmantojot *SWIFT*, bija noteicošais faktors uzbrukumam nepieļaušanā Barselonā, Madridē un džihāda apturēšanā Vācijā.

Es uzskatu, ka šis nolīgums ir lietderīgs.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! 2010. gada 1. februārī spēku zaudēja iepriekšējais *SWIFT* nolīgums ar ASV, un tagad mums ir jauns. Varētu vienkārši teikt, ka virsroku ir ņēmusi pienākuma apziņa, bet man tomēr tā nešķiet. Pietiktu salīdzināt iepriekšējo reglamentējošo nostāju ar šo, par kuru mēs vienojamies pēdējās dienās, lai pilnībā novērtētu, kas ir panākts, pateicoties Eiropas Parlamenta ieguldījumam, kā arī Komisijas un prezidējošās valsts Spānijas sarunām.

Mans publisko tiesību pasniedzējs mēdza teikt, ka vislabākā vienošanās ir tāda, kas jāuzlabo. Tāpēc mums ir jāvienojas par labu nolīgumu, kurā ir izklāstīta vēlme apkarot terorismu, un kopīga pretterorisma stratēģija, bet tagad mums ir jāiesaista trešās valstis, kas ir būtiski terorisma apkarošanai. Visbeidzot, es uzskatu, ka šis nolīgums izveido pienācīgu līdzsvaru starp tiesībām uz privātumu un tiesībām uz drošību.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos apsveikt komisāri *Malmström* kundzi, referentu *Alvaro* kungu un visus, kas sadarbojās saistībā ar šo dokumentu.

Eiropas Parlamenta balss kļūst sadzirdama; ir notikušas sarunas. Šis nolīgums ir gan savādāks, gan labāks nekā tas, ko mēs noraidījām februārī.

To sakot, es vēlos paskaidrot, ka es joprojām šaubos par 20. pantu. Tas ir formulēts tā, ka, šķiet, ir apšaubāma nolīgumā paredzēto tiesību efektivitāte, un es joprojām nepiekrītu Eiropas Policijas biroja izvēlei, kas nav nedz neatkarīga tiesu iestāde, nedz datu aizsardzības iestāde.

Es īpaši neticu, ka mēs spēsim noraidīt šo nolīgumu. Tas atšķiras no tā nolīguma, kuru mēs redzējām februārī, bet es joprojām neuzskatu, ka ir pareizi to apstiprināt, tāpēc es atturēšos.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Es noraidu opozīcijas izvirzītos argumentus. Es vēlos teikt, ka kopš februāra, kad kreisie spēki un eiroskeptiķi bloķēja SWIFT nolīgumu, banku dati ir nodoti bez jebkāda nolīgumā noteikta pamata. Neaizmirstiet, ka kopš 2001. gada septembra nav zināmi gadījumi, kad ļaunprātīgi būtu izmantoti sensitīvi eiropiešu dati. Es atzinīgi vērtēju to, ka, pateicoties Lisabonas līgumam, Eiropas Parlaments ir nodrošinājis, ka turpmāk dalībvalstīs par jebkāda veida personas datu nodošanu lems ES, nevis ASV amatpersona.

Es vēlos lūgt komisāres kundzei norādīt termiņu, līdz kuram būs nosaukti trīs kandidāti šim amatam. Es vēlos informēt neatlaidīgos ES un ASV sadarbības pretiniekus, ka mūsu pienākums ir efektīvi aizsargāt iedzīvotājus pret terora aktiem. Tagad šis nolīgums paredz stingras garantijas, tajā pašā laikā aizsargājot datus un nodrošinot iespēju ierosināt prasību tiesā gadījumā, ja ļaunprātīgi izmantoti komerciāli dati. Es vēlos par šādu rezultātu pateikties Komisijas un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas locekļiem.

Kinga Gőncz (S&D). – (HU) Es patiešām izteikšos īsi. Nolīgums nav nedz ideāls, nedz nevainojams, bet es domāju, ka tas ir labākais iespējamais nolīgums, kādu mēs varam panākt tik īsā laikā. Tas ir līdzsvarots, jo tajā ir pievērsta uzmanība gan Eiropas pilsoņu drošībai, gan to tiesībām uz brīvību un datu aizsardzību. Mums ir svarīgi to pieņemt jūlijā, jo tā būs drošības atslēga. Datu aizsardzības iemeslu dēļ ir svarīgi arī datus nenodot nekontrolētā veidā. Tekstā ir iekļautas vēl arī citas garantijas, daļēji saistībā ar datu izpaušanas pamatojumu un daļēji saistībā ar datu prioritāšu noteikšanas pamatu. Turpmāk piedāvātie tiesiskās aizsardzības līdzekļi būs pārredzami. Protams, joprojām ir neatrisināti jautājumi, ko iepriekš minēja mani kolēģi: Eiropas Policijas biroja izvēles motīvi un glabāšanas perioda ilgums. Papildus saturam ir svarīgi arī, lai mums būtu konkrēts grafiks Eiropas teroristu finansēšanas izsekošanas programmas izstrādei — gada laikā mēs saņemsim ierosinājums attiecībā uz to — un lai turpmāk attiecības starp Padomi, Komisiju un Parlamentu būtu citādākas.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, es atbalstu nolīgumu, kas paredz sniegt konkrētu informāciju par indivīdu, kas aktīvi un ar nolūku atbalsta terorismu un kura tiesības tiek aizstāvētas tiesā. Es vēlos pateikties *Alvaro* kungam un *Malmström* kundzei par to, ka viņi vismaz mēģināja to realizēt. Mēs teicām: nekāda liela apjoma datu nodošana nenotiks, bet tagad nolīgums paredz vismaz trīs gadus nodot liela apjoma datus. Mēs teicām, ka juridiskās noteiktības labad mūsu cilvēktiesības ir jāaizstāv tiesai, un tomēr tas būs Eiropas Policijas biroja ziņā, kas pierāda, ka nolīgumā ir ievērots nolīgums, nevis cilvēktiesības. Mums ir arī terorisma definīcija, kas ir saskaņā ar ASV definīciju, proti, tā ir pietiekami plaša, lai to varētu piemērot atbalsta organizācijām, kuras lojāli nedarbojas ASV politiskajās interesēs.

Nē, diemžēl cilvēktiesību aizsardzība šajā nolīgumā ir tikpat kaila kā slavenais imperators.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Mūsu debatēs galvenā uzmanība ir pievērsta diviem aspektiem. Pirmkārt, datu aizsardzībai, kas tagad tiek minēta ļoti bieži. Ir taisnība, ka dažas lietas ir uzlabotas, bet fakts ir tas, ka nav novērsta liela apjoma datu nodošana. Mani visvairāk kaitina tas, ka attiecībā uz datu aizsardzību faktiski ir paplašinātas Eiropas Policijas biroja pilnvaras: kāds tam ir likumīgais pamats?

Tomēr es vēlos arī skaidri norādīt, ka ir vēl viens svarīgs aspekts, par kuru mums ir jārunā ļoti nopietni, proti, ka, pat ja tiktu atrisinātas pilnīgi visas datu aizsardzības problēmas, jautājums paliktu, vai princips, saskaņā ar kuru profilakses nolūkos nodod banku datus par miljoniem eiropiešu, reāli palīdz apkarot terorismu. Es par to dziļi šaubos, un nav veikts nekāds izvērtējums šajā ziņā. Patiešām tiks ieviesta pilsoņu *de facto* uzraudzība, un es vēlos atgādināt, ka pat datu aizsardzības inspektors neredz vajadzību pēc šāda regulējuma.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) 28. jūnijā parakstīja jaunu nolīgumu par datu nodošanu Amerikas Savienotajām Valstīm par Eiropas Savienības pilsoņiem. Manuprāt, šajā nolīgumā veiktās izmaiņas nepavisam nav pārliecinošas.

Mēs runājam par to, kā ES amatpersonas Vašingtonā spēs iespaidot datu atlasī apstrādei. Protams, tas būs atkarīgs no šo amatpersonu kompetences, bet mums nevajag, lai viņi tur būtu un paustu viedokli, jo datu apstrādi veiks galvenokārt amerikāņu izlūkošanas dienestu darbinieki.

Mēs teicām arī, ka neatkarīga tiesa varētu mainīt lēmumu. Tomēr tiesa rīkosies, pamatojoties uz pilsoņu iesniegtajām sūdzībām, bet pilsoņi nezinās, ka viņus novēro izlūkošanas dienesti. Tad kā tiesa varēs lemt par kaut ko, ja tiesa nezinās, ka pilsoņi novēro?

Bija runa arī par to, kā ES nākotnē izstrādās pati savu procedūru, bet procedūrai jau ir jābūt pieņemtai un apstiprinātai.

Andrew Henry William Brons (NI). – Priekšsēdētāja kungs, tā sauktie drošības pasākumi, ko paredz jaunais nolīgums, ir ES kontroles elements pār nodoto liela apjoma datu iegūšanu ASV. Pat ja šo kontroli īstenotu labā ticībā, es neuzskatu, ka cilvēkiem būtu jāpārliecina atteikt ASV pieprasījumus datu iegūšanai, ja tiem nepatiesi teiktu, ka tas nepieciešams terorisma apkarošanai. Tomēr ASV ārpolitika ir daudz plašāka nekā tikai cīņa pret terorismu, un ir ļoti iespējams, ka ASV centīsies panākt piekļuvi finanšu datiem, ko izmantos pret citiem saviem politiskajiem pretiniekiem, ne tikai teroristiem.

Tomēr es iebilstu ne tikai pret šā nolīguma saturu. Par līgumiem, kas iespaido sensitīvu, konfidenciālu informāciju, ir atbildīgas suverēnās valstis, nevis tādas pārvalstiskas organizācijas kā ES.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Es vēlos pateikties *Malmström* kundzei un *Alvaro* kungam par ziņojumu. Mēs varam būt apmierināti ar panākto progresu attiecībā uz šo daudz apspriesto, bet svarīgo nolīgumu. Lai gan es, tāpat kā lielākā daļa PPE grupas, jau februārī balsoju par to, es uzskatu, ka jaunais formulējums garantē izdevīgākus nosacījumus ES pilsoņiem, par spīti bīstamajam novēlojumam. Mums bija jārod pienācīgs līdzsvars starp datu aizsardzību un drošību, un es uzskatu, ka lielā mērā mēs to esam izdarījuši. Tomēr mums ir svarīgi nākotnē izveidot pašiem savu drošības sistēmu terorisma finansēšanas izsekošanai, sistēmu, kas ES spēs darboties neatkarīgi. Sistēmas izstrādes un darbības laikā mums būs jāpārliecina, ka pilnībā tiek ievērotas pilsoņu tiesības uz datu aizsardzību.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Es vēlos apsveikt referentu *Alvaro* kungu un jau pašā sākumā norādīt, ka es atbalstu ES un ASV nolīgumu par banku datu nodošanu cīņā pret terorismu.

Jaunā nolīguma versija nodrošina labāku Eiropas pilsoņu tiesību aizsardzību. Eiropas banku klienti tagad varēs iegūt informāciju par to, kā izmanto viņu personīgos banku datus.

Es domāju, ka Eiropas Policijas birojam būs ārkārtīgi nozīmīga loma, jo tas pārbaudīs, vai ir pamats aizdomām, ka bankas klients ir terorists. Tas, ka Eiropas Komisija iecels personu, kas pārraudzīs datu iegūšanu ikdienā, stiprinās Eiropas Savienības lomu.

Visbeidzot es vēlos uzsvērt, ka mums ir jāsiglabā līdzsvars starp pienākumu nodrošināt pilsoņu drošību un pienākumu aizsargāt personas datus.

Stefaan De Clerck, *Padomes priekšsēdētājs.* – (NL) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungļi! Šīs bija kaislīgas debates! Es novērtēju dažādo politisko grupu un runātāju argumentus, bet es varu vienīgi pateikt, ka visā Eiropā, visos parlamentos noris debates par līdzsvaru starp drošību un terorisma apkarošanu, no vienas puses, un datu aizsardzību un privātuma aizsardzību, no otras puses. Mums ir ļoti jā rūpējas par šo līdzsvaru. Tas ir process, kas attīstās. Mēs sagatavojām nolīgumus, bet šos nolīgumus Parlaments noraidīja, un tagad mēs esam sagatavojuši jaunu nolīgumu, kas ir ievērojami labāks un turpinās attīstīties. Es esmu pārliecināts, ka šis nolīgums ir liels solis uz priekšu un ka tiks pieņemts arī pamatnolīgums par datu aizsardzību starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm, kas vēl ir jāapspriež un kas var būt nozīmīgs. Mums būs jāpārbauda, kādā veidā tiks organizēta pārraudzība, kas daļēji būs Komisijas ziņā, lai mēs varam veikt profesionālu Eiropas pārraudzību ASV. Tie visi ir konstruktīvi pasākumi.

Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungļi! Tomēr taisnība ir arī tas, ja, ja mēs šeit kritizējam Eiropas un ASV partnerattiecības, mums ir pienākums izstrādāt pašiem savu sistēmu, un mēs to esam izdarījuši. Ir ierosināta mūsu pašu sistēma, un darbs šajā jomā turpināsies. Ir viegli kritizēt sistēmu, kurā piedalās ASV, bet tādā gadījumā mums ir jābūt konsekventiem un jāpilda nolīgumā ietvertā vienošanās, proti, jāizstrādā sava Eiropas sistēma. Es uzskatu, ka šis ir nākamais solis, un tāpēc esmu pilnīgi pārliecināts, ka piekrišana šim nolīgumam ir konstruktīvs ieguldījums drošības palielināšanai Eiropā un ka tajā pašā laikā mēs izstrādāsim vairāk savu instrumentu, lai vēl plašāk varētu īstenot eiropesisku darba stilu. Tāpēc es ceru, ka tagad šis nolīgums saņems Parlamenta piekrišanu.

Cecilia Malmström, *Komisijas locekle.* – Priekšsēdētāja kungs, paldies par šīm debatēm! Jums šis nolīgums var patikt vai nepatikt. Visi nolīgumi, kurus mēs sagatavojam, gan iekšējie iestāžu nolīgumi, gan nolīgumi ar kādu trešo valsti, ir grūtu sarunu, lielu pūļu un kompromisa rezultāts. Kompromiss ir Kopienas metodes pamatā. Tas ne vienmēr ir 100 %, bet parasti tas ir apmierinošs, un mēs to varam pieņemt.

Jums tas var nepatikt, bet es uzskatu, ka ir netaisnīgi teikt, ka šis nolīgums ir līdzvērtīgs tam, kuru jūs noraidījāt februārī. Tā vienkārši nav taisnība. Ir veikti būtiski uzlabojumi attiecībā uz datu aizsardzību, pamattiesībām un integritāti. Pieprasījumi būs tik konkrēti, cik iespējams: pastāv vairāki pārskatīšanas un pārbaudes mehānismi, un apspriešanai ir izvirzīta arī ES teroristu finansēšanas izsekošanas programmas ideja. Pirms dažiem mēnešiem tā pat nebija darba kārtībā, un tas ir izdarīts, pateicoties jums, jūsu ļoti konstruktīvajai un atbildīgajai pieejai šim jautājumam un grūtu sarunu ceļā.

Tas ir bijis iespējams arī, pateicoties mūsu ASV partneru konstruktīvajai, atvērtajai un ļoti mērķtiecīgajai pieejai. Viņi ir uzklauzījuši un sapratuši mūsu bažas, un kopā mēs esam sagatavojuši nolīgumu, kurā tās ir ņemtas vērā, bet kurš ir arī līdzeklis cīņā pret terorismu un, cerams, nākotnē glābs dzīvības. Es esmu gatava apspriest sīkākus nākamā teroristu finansēšanas izsekošanas mehānisma aspektus un izstrādi un šā nolīguma īstenošanu.

Es vēlreiz vēlos pateikties ikvienam, kas piedalījās — referentam, ēnu referentiem, Padomei un politiskajām grupām — par šo ļoti konstruktīvo ziņojumu.

Alexander Alvaro, *referents*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es uzskatu, ka saistībā ar šīm debatēm mums jāņem vērā divas lietas. Pirmkārt, Eiropas Parlaments ir pierādījis, ka ir gatavs sadarboties atbilstoši Lisabonas līgumam. Garrido kungs norādīja, ka viņš bija nepietiekami novērtējis Eiropas Parlamentu. Es uzskatu, ka tā patiešām ir ne tikai attiecībā uz Parlamenta vēlmi sadarboties, bet arī attiecībā uz tā vēlmi rīkoties atbildīgi. Es ticu, ka ar šo mēs esam atklājuši jaunu ES likumdošanas laikmetu.

Tagad es vēršos pie saviem kolēģiem, kuri tikko runāja opozīcijā. Es cieniu jūsu iebildumus, bet es sagaidu, ka jūs tieši tāpat cienīsit patiesību. Fakts ir tāds, ka mēs esam panākuši vidēja termiņa risinājumu tam, kā mēs varam nepieļaut liela apjoma datu nodošanu. Iepriekš šajā nolīgumā nebija noteikumu, kas paredzētu juridiskas saistības vidējā termiņā pārtraukt liela apjoma datu nodošanu.

Apgalvot, ka mēs to panācām vienas nakts laikā, ir tikpat reāli kā apgalvot, ka vienas nakts laikā ir pārtraukta kodolenerģijas ražošana, kas ir neiespējami, raugoties gan no politiskā, gan no praktiskā viedokļa. Tāpēc visu cieņu, bet es ceru, ka mēs būsīm nedaudz godīgāki.

Priekšsēdētājs. Debātes tiek slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien, 8. jūlijā, plkst. 12.00.

Nākamais darba kārtības punkts ir balsošana.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

rakstiski. – Nodomātā ātri noslēgtā SWIFT nolīguma vietā Parlamenta iesaistīšanās piespieda Komisiju un ASV valdību vienoties par labu SWIFT nolīgumu. Tā ir liela uzvara Eiropai un turpmākajām transatlantiskajām attiecībām. Jā, galīgā nolīguma panākšanai vajadzēja nedaudz vairāk laika, bet tas nodrošina daudz lielāku līdzsvaru starp terorisma apkarošanu un pamattiesību aizsardzību nekā pirms dažiem mēnešiem. Tas pierādīja, ka Parlaments ir nopietns sarunu partneris, kas spēj atbildīgi un efektīvi īstenot savas jaunās pilnvaras. Un tas ASV valdības attiecībās ar ES ieviesa jaunu, ļoti vajadzīgu atklātības un sadarbības garu. Šis nav ideāls nolīgums. Es, piemēram, ceru, ka Komisija varēs izdomāt, kā panākt, lai Eiropas Policijas birojā būtu Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājs, kas pārraudzītu šos sākotnējos liela apjoma datu sūtījumus, tieši tāpat, kā mums izdevās panākt ES uzraudzītāja atrašanos Valsts kasē. Bet galu galā es nelokāmi ticu, ka šis krietni uzlabotais nolīgums — pretstatā pagājušā februāra ļoti problemātiskajam pagaidu nolīgumam — ir pelnījis Parlamenta piekrišanu.

Véronique Mathieu (PPE), *rakstiski*. – (FR) Es vēlos apsveikt Komisiju ar rezultātu, ko tā panāca pēc šīm grūtajām sarunām. Šis nolīgums atbilst prasībām, ko Parlaments izteica pirms dažiem mēnešiem. ASV iestādes ir piekritušas ieviest daudzas datu aizsardzības garantijas, ko neparedzēja iepriekšējais nolīgums. Šo dažu pēdējo mēnešu laikā daudzkārt ir uzsvērtas šādas datu nodošanas efektivitāte terorisma apkarošanā. Tomēr tagad ir pienācis laiks Eiropas Savienībai ieviest pašai savu mehānismu terorisma finansēšanas apkarošanai. Šajā ziņā es priecājos par Komisijas pausto vēlmi turpināt daru šajā jomā un vēlos lūgt Komisiju ierosināt konkrētus pasākumus, cik drīz vien iespējams. Visbeidzot šis „SWIFT darījums” bija Parlamenta iespēja īstenot jaunās pilnvaras, ko tam piešķīra Lisabonas līgums. Tagad gan dalībvalstis, gan mūsu partneri trešajās valstīs zina, ka, pieņemot šādus nolīgumus, tiem ir jāsadarbojas ar Parlamentu. Šā nolīguma saturs ir pierādījums šīm

jaunajām institucionālajām attiecībām. Mūsu bažas ir uzklausītas, un pamatotas atbildes ir atrastas.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Aizbildinoties ar terorisma apkarošanu, Amerikas Savienotajām Valstīm tiek nodoti liela apjoma dati par godīgiem Eiropas pilsoņiem. Pārveidotais SWIFT nolīgums šo situāciju gandrīz nemaina. Mēs nevaram apsolīt saviem pilsoņiem pienācīgu datu aizsardzību, jo sensitīvos datus glabā lielā apjomā, nevis tikai atsevišķās lietās, kurās ir pamats aizdomām. Datus patvaļīgi glabās veselus piecus gadus. Ir paredzēts, ka atbilstību datu aizsardzības noteikumiem garantēs Eiropas Policijas birojs, lai gan šī aģentūra pati ir ieinteresēta šo datu iegūšanā. Tādējādi izpildītājs uzrauga pats sevi — vai patiešām ir domāts, ka tā būs neatkarīga kontroles iestāde? ES pilsoņiem, kuru tiesības tiek pārkāptas, *de facto* nav nekādu iespēju veikt veiksmīgu tiesisko darbību. Pilsoņiem, pirmkārt, būs jāsedz izmaksas saistībā ar tiesvedības uzsākšanu ASV. Tas, ko februārī Eiropas Parlaments sākotnēji uzskatīja par panākumu, tagad ir kļuvis par izgāšanos. Pat referents atzīst, ka viņš nav pilnībā apmierināts. Nolīgums nenodrošina nekādu reālu, efektīvu datu aizsardzību un tāpēc būtu jānoraida.

Angelika Werthmann (NI), rakstiski. – (DE) Tagad ierosinātais SWIFT nolīgums pavisam noteikti ir uzlabots, jo ir svītrotā SEPA un iekļauta terorisma definīcija. Tomēr politiskās debātes par SWIFT skaidri rāda, cik grūti un svarīgi ir atrast un saglabāt līdzsvaru starp pilsoņu tiesībām un apņemšanos nodrošināt drošību pasaulē. Joprojām neatbildēti ir daudzi jautājumi. Piemēram, pirmkārt, kāpēc dati ir jāglabā veselus piecus gadus? Otrkārt, manuprāt, ja mums būtu bijis ilgāks laiks sarunām, mēs noteikti būtu varējuši pārskatīt vājās vietas un iesaistīt savu juridisko dienestu; tas mēs būtu varējuši sagatavot tādu nolīgumu, kas būtu pieņemams visiem — gan ES, gan ASV. Es domāju, ka pat pēc pārskatīšanas un vairākām koncesijām šis nolīgums joprojām nenodrošina proporcionalitāti starp drošības interesēm un tiesībām uz privātumu. Visbeidzot, es esmu pārliecināta, ka mēs būtu varējuši iegūt labāku, sīkāk izstrādātu rezultātu, ja abām pusēm — ES un ASV — būtu bijis ilgāks laiks sarunām. Paldies!

SĒDI VADA A. VIDAL-QUADRAS

Priekšsēdētāja vietnieks

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es vēlos vērst Eiropas Savienības uzmanību uz 250 eritrejiešu likteni, kuri rakstiski sūtītā vēstījumā lūdz palīdzību, jo Lībijas iestādes viņus aiztur Sahāras tuksnesī. Viņi mirst, viņiem vajadzīga palīdzība, un es lūdzu Eiropas Savienību pievērsties šim jautājumam.

6. Balsošanas laiks

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, lūdzu, vai drīkstu jūs lūgt uz mirkli pārtraukt balsošanu, jo pašlaik tiek dalīti *Partido Popular* balsošanas saraksti. Jūs pats to redzat.

Priekšsēdētājs. – Mēs tagad turpināsim balsošanu.

6.1. Dalībvalstu pievienošanās 1928. gada 22. novembrī Parīzē parakstītajai Konvencijai par starptautiskajām izstādēm (A7-0201/2010, George Sabin Cutaş) (balsošana)

**6.2. Konvencijas par Vidusjūras reģiona jūras vides un piekrastes aizsardzību
Protokola par kompleksu piekrastes teritoriju pārvaldību noslēgšana (A7-0191/2010,
Jo Leinen) (balsošana)**

**6.3. Nolīgums starp Eiropas Savienību un Īslandi un Norvēģiju par dažu Padomes
Lēmuma 2008/615/TI un Padomes Lēmuma 2008/616/TI noteikumu piemērošanu
(A7-0173/2010, Simon Busuttil) (balsošana)**

**6.4. Šveices un Lihtenšteinas dalība Eiropas Aģentūrā operatīvās sadarbības vadībai
pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (FRONTEX) (A7-0172/2010,
Philip Claeys) (balsošana)**

**6.5. Pieprasījums aizstāvēt deputāta Valdemar Tomaševski imunitāti (A7-0214/2010,
Bernhard Rapkay) (balsošana)**

**6.6. Statistikas datu kvalitāte pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras
kontekstā (A7-0220/2010, Othmar Karas) (balsošana)**

– Pirms balsojuma

Othmar Karas, *referents.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es vēlos tikai norādīt, ka ar šīs dienas lēmumu mēs izdarām kaut ko tādu, ko gribējām izdarīt 2004. gadā un ko Padome noraidīja 2004. gada pavasarī, proti, paplašināt Eurostat revīzijas iespējas, palielināt tā pilnvaru apjomu un automatizēt revīzijas procesu.

Šis ir pirmais svarīgais likumdošanas pasākums, reaģējot uz pieredzi dažās iepriekšējās nedēļās saistībā ar krīzi. Eurostat neatkarība jāstiprina, un tā atkarība no dalībvalstu dotajiem datiem jāmazina. Pašreiz notiekošais ir došanās pareizajā virzienā, bet, manuprāt, mēs vēl neesam tikuši līdz galam. Ir jābūt iespējai veikt kontroles apmeklējumus dalībvalstīs jebkurā laikā bez iepriekšējas vienošanās, un visiem attiecīgajiem datiem ir jābūt pieejamiem pārbaudei.

Jāintensificē sadarbība ar Eiropas Centrālo banku, un mums jānodrošina, ka Eurostat saņem lielāku finansējumu un lielāku skaitu darbinieku ar kvalitatīvas apmācības iespējām viņiem.

Ko Eiropas Parlaments vēlas papildus? Sankcijas pret dalībvalstīm, kuras vilto statistiku un piegādā melīgu statistiku. Komisijai jāsniedz Parlamentam vispusīgs ziņojums par kļūdām iepriekšējos sešos gados. Mēs gribam zināt, kur tika pieļautas kļūdas un kādas tās bija — vai politikas, tiesību, jurisdikcijas jautājumos —, lai mēs varētu izdarīt pienācīgus secinājumus.

Komisijai jāuzdod dalībvalstu statistikas iestādēm statistikas datu vākšanas saskaņošana un statistikas kritēriju saskaņošana un jāvirza šis jautājums uz priekšu. Šodien mēs speram pareizu un nozīmīgu soli, virzoties pretī neatkarībai un pilnvaru palielinājumam, bet mēs vēl neesam nonākuši ceļa galā. Mums jāturpina pa šo ceļu iet uz priekšu.

(Aplausi)

**6.7. Eiropas Savienības stratēģija Baltijas jūras reģionam un makroreģionu nozīme
turpmākajā kohēzijas politikā (A7-0202/2010, Wojciech Michał Olejniczak)
(balsošana)**

6.8. ES reģionālās politikas ieguldījums finanšu un ekonomikas krīzes apkarošanā, īpaši atsaucoties uz 2. mērķi (A7-0206/2010, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou) (balsošana)

– Pirms balsojuma

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, runājot ļoti īsi, mūsu grupa vēlas pieprasīt elektronisku balsojumu, balsojot pēc saraksta.

(Prasību par balsošanu pēc saraksta pieņēma)

6.9. Autobusu pasažieru tiesības (A7-0174/2010, Antonio Cancian) (balsošana)

6.10. Pasažieru tiesības, ceļojot pa jūru un iekšzemes ūdensceļiem (A7-0177/2010, Inés Ayala Sender) (balsošana)

6.11. Intelīgento transporta sistēmu ieviešana autotransporta jomā un saskarnes ar citiem transporta veidiem (A6-0211/2010, Anne E. Jensen) (balsošana)

6.12. Ziņošanas formalitātes kuģiem, kuri pienāk ostās vai atiet no tām (A7-0064/2010, Dirk Sterckx) (balsošana)

6.13. Ilgtspējīga nākotne transportam (A7-0189/2010, Mathieu Grosch) (balsošana)

– Pirms galīgās balsošanas

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas vārdā es vēlos pieprasīt balsošanu pēc saraksta galīgajā balsošanā, ja tas ir iespējams.

(Prasību par balsošanu pēc saraksta pieņēma)

6.14. Ikgadējais ziņojums par Lūgumrakstu komitejas darbību 2009. gadā (A7-0186/2010, Carlos José Iturgaiz Angulo) (balsošana)

6.15. Jauniešu piekļuves darba tirgum veicināšana un praktikanta, stažiera un mācekļa statusa nostiprināšana (A7-0197/2010, Emilie Turunen) (balsošana)

– Pēc balsošanas

Graham Watson (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs! Es kā priekšsēdētājs Delegācijai attiecībā ar Indiju priecātos, ja man būtu ļauts vērst Parlamenta uzmanību uz to, ka šodien pie mums galerijā viesojas grupa no *Lok Sabha*, Indijas parlamenta. Es esmu pārliecināts, ka Parlaments vēlas sveikt viņus.

(Aplausi)

6.16. Netipiski līgumi, droša profesionālā izaugsme, elastdrošība un jauni sociālā dialoga veidi (A7-0193/2010, Pascale Gruny) (balsošana)

6.17. Komisijas Zaļā grāmata par bioatkritumu apsaimniekošanu Eiropas Savienībā (A7-0203/2010, José Manuel Fernandes) (balsošana)

Priekšsēdētājs. Ar šo balsojums ir noslēgts.

7. Balsojumu skaidrojumi

Mutiski balsojumu skaidrojumi

Ziņojums: Othmar Karas (A7-0220/2010)

Ivo Strejček (ECR). – (CS) Es vēlos izskaidrot savu balsojumu attiecībā uz Karas kunga ziņojumu par statistikas datu kvalitāti. Ziņojumā ir liels skaits ļoti labu punktu, protams, bet es atturējos no balsošanas, jo neesmu vienisprātis ar referenta uzskatu, ka Eurostat būtu jāiegūst dominējošas tiesības bez iepriekšēja brīdinājuma iejaukties valstu statistikas iestāžu tiesību izpildē.

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, par žurnālistu klišeju ir kļuvis runāt par notikumiem Grieķijā kā par traģēdiju, bet es domāju, ka mēs varam tos skaidri definēt kā klasisku, Sofokla cienīgu traģēdiju. Mēs dzīvojām uzplaukuma gadu lepniecībā, kad izlikāmies, ka Grieķijas un Vācijas parādi ir savstarpēji apmaināmi. Tagad mēs izjūtam novēlotas tirgus korekcijas atriebi.

Bet katarse tika mākslīgi aizturēta. Mēs nevis ļaujam darboties dabiskām tirgus korekcijām, proti — Grieķijai kalt pašai savu valūtu un ar jaunu vērtību atgriezties Eiropas tirgos, bet gan turpinām šo izlikšanās politiku, ka labāka statistika vai lielāka reģionāla palīdzība, vai lielāka naudas apgrozība ar pārdošanas nodokļiem vai Eiropas parādu aģentūru palīdzību kaut kādā veidā attālinās nenovēršamo.

Faktiski tas, ko mēs darām, ir Grieķijas tautas un — es ceru, ka man nav taisnība —, iespējams, pārējo Vidusjūras valstu tautu nolemšana ilgiem lejupslīdes, stagnācijas un bezdarba gadiem, — bet mēs vismaz radām darbu paši sev, jo mēs attaisnojam paši savu eksistenci. Tādējādi mēs redzam Eiropas Savienības patieso nolūku, un tas ir pašai savu darbinieku nodarbināšana.

Syed Kamall (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, ja atskatās uz dažu dalībvalstu statistikas datu kvalitāti — kad bija skaidrs, ka tās tos falsificēja un nesniedza precīzu ainu par valsts ekonomikas stāvokli — es varu saprast prasību pēc labākiem statistikas datiem. Es domāju, mēs visi saprotam, ka mūsu valstu ekonomikas datu vākšanai ir jānotiek labāk. Bet ir svarīgi, lai to neizmanto kā aizbildinājumu tam, kas ir nosaukts par „Eiropas ekonomikas pārvaldību”. To nedrīkst izmantot kā aizbildinājumu ES iestāžu, Komisijas piekļuvei dalībvalstu budžetiem, pirms šo valstu budžeti ir iesniegti šo valstu parlamentiem.

Neizmantosim krīzi un krīzes laikā pieļautās kļūdas kā pamatojumu Eiropas ekonomikas pārvaldības palielināšanai. Mums tā jāizmanto krīzes mācību apguvei, lai nodrošinātu, ka mēs savācam labākus datus, kā arī to, ka mēs visi ieviešam kārtību paši savās mājās.

Ziņojums: Wojciech Michal Olejniczak (A7-0202/2010)

Tunne Kelam (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es atbalstīju ziņojumu par Baltijas jūras reģiona stratēģiju un esmu apmierināts, ka ir pieņemti mani grozījumi, taču dažās vietās es būtu vēlējies lielāku skaidrību. 34. punktā mēs aicinām Komisiju sniegt ietekmes uz vidi novērtējumu par enerģētikas infrastruktūras projektiem, bet neesam pieminējuši, ka

Komisija nav izpildījusi savu pienākumu sniegt objektīvu, neitrālu pētījumu par ietekmi uz vidi „Nord Stream” projektam. Mēs aicinām visas Baltijas jūras valstis pievienoties Espo Konvencijai, bet es domāju, ka būtu jēga arī nepārprotami uzaicināt Krieviju tai pievienoties. Tas nodrošinātu mūsu mērķa sasniegšanu.

Erminia Mazzoni (PPE). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es atbalstīju šo rezolūciju. Es uzskatu, ka Baltijas reģiona valstu ierosinātā iniciatīva ir ļoti svarīga, un šīs valstis ir panākušas to, ka beidzot mūsu sistēmā ir ieviests makroreģiona jēdziens.

Es uzskatu, ka šī iniciatīva ir vērtējama atzinīgi gan politiskā, gan stratēģiskā līmenī par tiem svarīgajiem aspektiem, ar kuriem tā papildina rīcības stratēģiju šajā jomā. Vissvarīgākā, manuprāt, ir perspektīva, kas paveras ar šo iniciatīvu un kas ļauj mums paredzēt citu makroreģionu radīšanu, kuri tad izmantos šo pieredzi kā izmēģinājuma projektu, iespējams, lai dotu tālāku virzību kohēzijas politikai.

Attiecībā uz šo iniciatīvu mans lūgums Komisijai par lielākas uzmanības veltīšanu attiecas uz finanšu līdzekļu nodrošināšanu, jo es pilnīgi atbalstu „nē”, kas izteikts visos līmeņos, par jaunu, papildu līdzekļu izmantošanu. Tomēr esmu tikpat pārliecināta, ka bez līdzekļiem šie lielie projekti — makroreģionu projekti — nevirzīsies uz priekšu, tāpēc šo līdzekļu apgādes regulējums ir svarīgs.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). - (LT) Es nobalsoju par šo dokumentu un esmu priecīga, ka tas ir pieņemts. Dokuments iztīrā Baltijas jūras stratēģiju un tās galveno mērķi — rosināt dalībvalstu darbību koordināciju par tādiem politikas aspektiem, kuriem ir teritoriāla ietekme. Šī stratēģija balstās uz četriem fundamentāliem politikas postulātiem, no kuriem viens ir ekoloģiski ilgtspējīgas vides aizsardzība. Tāpēc esmu priecīga, ka šis dokuments atspoguļo arī manus grozījumus par enerģētikas infrastruktūras projektu plānošanu un īstenošanu Baltijas jūras reģionā, kuriem varētu būt noteikta ietekme uz Baltijas jūras ekosistēmām. Mums jānodrošina arī pienācīgi jūrniecības principi, jāmazina lauksaimniecības ietekme uz Baltijas jūru, un es pilnībā piekrītu Eiropas Parlamenta atzinumam, ka stratēģijas pamatā mums jāstiprina sadarbība ar trešām valstīm. Tas jo īpaši attiecas uz vides jautājumiem. Tāpēc es ceru, ka pirms stratēģijas īstenošanas novērtējuma 2011. gadā mēs panāksim ievērojamu progresu un spēsim noteikt jaunu standartu.

Inese Vaidere (PPE). - (LV) Tātad — par Baltijas jūras stratēģiju. Baltijas jūras reģions sevī ietver plašas attīstības iespējas, un šai stratēģijai jau ir piešķirts zināms Eiropas Savienības finansējums, taču ir vajadzīga neliela vienība, kas nodarbotos specifiski ar Baltijas jūras stratēģijas ieviešanu. Ir nepieciešams izstrādāt arī konkrētas, koordinētas programmas sadarbībai ar privātajiem uzņēmumiem, inovācijai un pētniecības attīstībai. Baltijas jūras stratēģijas rīcības plānā ir paredzēta vienota patentu politika, atsevišķu vidējo un mazo uzņēmumu un Baltijas zinātnieku sadarbības tīklu, kā arī Baltijas jūras fonda pētniecībai un inovācijām izveide. Turpmākā ekonomiskā izaugsme būs tieši atkarīga no veiksmīgas inovāciju politikas arī Baltijas jūras reģionā. Pārāk ilgi ir atlikta „Rail Baltic” realizācija — tā ir jāīsteno iespējami īsā laikā. Ziņojums par Baltijas jūras stratēģiju atzīmē nepieciešamību palielināt Baltijas reģiona konkurētspēju, bet inovāciju un infrastruktūras projektu attīstīšana ir tam priekšnosacījums, tāpēc es šo ziņojumu arī atbalstīju.

Ziņojums: Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (A7-0206/2010)

Inese Vaidere (PPE). - (LV) Par ziņojumu attiecībā uz reģionālo politiku. Kohēzijas politikas otrais mērķis paredz palīdzības sniegšanu Eiropas reģioniem, kas saskaras ar bezdarbu, noziedzību un strauju iedzīvotāju skaita kritumu. Finanšu perspektīvā tam ir

piešķirti 54,7 miljardi eiro, tomēr Eiropas Savienības valstu starpā joprojām pastāv lielas ekonomiskās atšķirības, un tieši nabadzīgākie reģioni ir visvairāk cietuši no ekonomikas krīzes. Palīdzība tiem uzskatāma par absolūtu Eiropas Savienības reģionālās politikas prioritāti. Godīgas konkurences un ekonomiskās vienlīdzības nodrošināšana Eiropas Savienībai ir pirmais solis, bez kura noturīga attīstība nav iespējama. Reģionālajai politikai arī turpmāk jāatbalsta tie Eiropas reģioni, kuru IKP ir zemāki par Eiropas Savienības vidējiem rādītājiem. Ir atbalstāma nostāja, ka jāturpina attīstīt finansējuma elastīgumu, tomēr jācenšas uz tādu finansiālo un praktisko atbalstu vidējiem un mazajiem uzņēmumiem, kas nodarbojas ar inovācijām, [uz atbalstu] tehnoloģijām un uzņēmumiem — ko es arī pilnībā atbalstu. Paldies!

Priekšsēdētājs. – *Hannan* kungs, lūdzu, turpiniet mūs žilbināt ar savām grieķu klasikas zināšanām.

Daniel Hannan (ECR). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, jūs esat pārāk laipns, un ir prieks redzēt jūs priekšsēdētāja krēslā.

Priekšsēdētāja kungs, kuras ir visbagātākās valstis Eiropā vai, precīzāk, valstis ar visbagātākajiem pilsoņiem Eiropā? Es šajās dienās ieskatījos ESAO datus, un 2008. gadā, kas ir pēdējais gads, par kuru mums ir dati, visturīgākās valstis ir Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas locekles — neskatoties uz visu, ko tās ir pārcietušas! Neskatoties uz banku krīzi, kas nesamērīgi ietekmēja Šveici un Īslandi, ienākums uz vienu iedzīvotāju EEZ valstīs ir 214 % no šā ienākuma Eiropas Savienībā. Vīri no EBTA ir divreiz bagātāki nekā pilsoņi ES dalībvalstīs!

Kādēļ? Ļaujiet man izdarīt minējumu, ka tas varētu būt saistīts ar vienošanos, ko viņi ir panākuši ar Eiropas Savienību, kā rezultātā viņi ir brīvajā tirgū, bauda četras brīvības — cilvēku brīvu pārvietošanos un preču, pakalpojumu un kapitāla brīvu apriti —, bet viņi ir ārpus kopējās zivsaimniecības politikas un ārpus kopējās lauksaimniecības politikas, viņi kontrolē paši savas robežas un nosaka, kurš tās var šķērsot, viņi paši kārtro savus civiltiesību jautājumus, viņi kontrolē paši savas enerģijas krājumus, un viņi var pirkt un pārdot trešām valstīm bez pakļautības kopējam ārējam tarifam.

Vai mūsu valsts, Apvienotā Karaliste, nevarētu panākt kaut ko vismaz tikpat labu kā septiņi miljoni šveiciešu un četri miljoni norvēģu ir sasnieguši? Mēs esam 60 miljonu iedzīvotāju nācija, tirgotāju un uzņēmēju nācija, nācija, kuras kolonizēšanas enerģija ir skārusi katru kontinentu. Mēs to noteikti varētu, ja vadītu savas lietas savās interesēs.

Syed Kamall (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Vienmēr, kad runājam par ekonomikas un finanšu krīzi, ir svarīgi atskatīties atpakaļ un mācīties no šīs krīzes. Vai mēs esam guvuši mācību no tā, ka tieši nepienācīgs regulējums Amerikas Savienotajās Valstīs lika bankām piešķirt aizdevumus kredītnespējīgiem klientiem, tādējādi nenovēršami virzoties uz augsta riska kredītu krīzi, kad viens no desmit aizdevumuņēmējiem bija kredītnespējīgs klients, kas nevarēja atmaksāt šos aizdevumus, un mēs jutām sekas visā pasaulē? Vai esam mācījušies no valdībām, kuras drukā naudu tā, it kā naudai nebūtu nekādas vērtības, bet aizmirstam vienīgā ekonomista, kas paredzēja finanšu krīzi, Austrijas ekonomista *Ludwig von Mises* dotās mācības? Viņš teica, ka naudai ir vērtība, un ja jūs padarāt naudu lētu, uzņēmumi un indivīdi veic to, ko viņš nosauc par „ļaudabīgiem ieguldījumiem” un kas rada kredīta burbuli, un galu galā tirgus to noķer, un viss sabrūk. Tieši tā mēs rīkojamies, tieši tā sākās finanšu krīze, un pārlicināsimies, vai esam no tās mācījušies.

Ieteikums otrajam lasījumam: Antonio Cancian (A7-0174/2010)

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Es pilnīgi atbalstu *Cancian* kunga ziņojumu par autobusu pasažieru tiesībām. Neskatoties uz ANO Konvenciju par invalīdu tiesībām, šie cilvēki joprojām saskaras ar diskrimināciju piekļuvē transportam.

Vienlīdzīga piekļuve transportam ir viens no neatkarīgas dzīves pamata priekšnosacījumiem. Ņemot vērā to, ka ceļojumi visvairāk tiek veikti vietējā līmenī, piekļuve autobusu transportam ir būtiski svarīga cilvēkiem ar invaliditāti, tostarp neredzīgiem un vājredzīgiem cilvēkiem.

Es pilnīgi piekrītu ierosinātajiem grozījumiem, kas pastiprina cilvēku tiesības, kuriem ir fiziska invaliditāte, un konkrēti tiesības uz transportu, tiesības uz palīdzību un tiesības uz informāciju pieejamos veidos, tostarp Braila rakstā un palielinātā rakstā.

Es īpaši atzinīgi vērtēju prasību apmācīt autovadītājus un cilvēkus, kas strādā galapunktos, par jautājumiem, kas saistīti ar fizisku invaliditāti.

Šo tiesību nodrošināšana būtiski izmainīs mūsu neredzīgo un vājredzīgo līdzpilsoņu dzīvi.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Rezultāts balsojumam par *Antonio Cancian* ziņojumu parāda, ka Eiropas Parlamentam atšķirībā no Padomes ir skaidras prioritātes, īpaši attiecībā uz to pilsoņu tiesībām, kuri ceļo pa Eiropu ar autobusu. Šī mūsu stingrā nostāja ļaus nodrošināt labāku aizsardzību pasažieru tiesībām, jo īpaši pasažieriem ar invaliditāti un ierobežotu mobilitāti. Priekšlikums ir atcelt 11. pantu un tādējādi nedot iespēju atteikties no vietas rezervēšanas invalīdiem, un mēs nosakām arī pienākumu uzņēmumiem sniegt bezmaksas palīdzību pirms iekāpšanas autobusā, kā arī braukšanas laikā, kā tas ir gaisa transportā. Tas dos iespēju cilvēkiem ar fizisku invaliditāti patstāvīgi ceļot apkārt Eiropai, uzlabojot savas dzīves kvalitāti. Stingrā nostāja, ko Parlaments pieņēmis, met izaicinājumu dalībvalstīm, kuras, manuprāt, tagad nevarēs aizlaist nebūtībā mūsu priekšlikumu Padomei otrajam lasījumam.

Marian Harkin (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs! Es atbalstīju 15. grozījumu, jo es atbalstu atbrīvojumu uz ierobežotu laikposmu par vietējiem, reģionāliem, pilsētu, priekšpilsētu un lauku pakalpojumiem.

Manuprāt, ir jābažijas, ka dažas prasības un izmaksas, kas tiks pārceltas uz MVU, jo īpaši mazajiem operatoriem, būs tādas, ka tās dažus no viņiem var pat izstumt no uzņēmējdarbības. Es noteikti domāju, ka dažos gadījumos viņi var atteikties no noteiktiem maršrutiem un noteiktiem tirgiem, un tas atstās klientus bez pieejama sabiedriskā transporta. Man ir īpašas bažas par lauku transporta jomu. Varbūt viss būs kārtībā ar pilsētu un reģionālo transportu, bet, domājot par lauku transportu, mēs varam piedzīvot to — ja šis tiesību akts tiks pieņemts —, ka nonāksim situācijā, kad lauku transporta pakalpojuma sniedzēji vairs neturpinās apkalpot šos maršrutus.

Mēs Parlamentā vienmēr runājam par MVU pārslogošanu, par izmaksām un tā joprojām. Es domāju, ka pašreizējā ekonomiskajā situācijā saprātīgs kompromiss būtu paredzēt atbrīvojumu uz noteiktu laikposmu.

Ziņojums: Dirk Sterckx (A7-0064/2010)

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es nobalsoju par ziņojumu par priekšlikumu direktīvai par ziņošanas formalitātēm kuģiem, kuri pienāk Kopienas dalībvalstu ostās vai atiet no tām, jo es uzskatu, ka, radot jūras transporta telpu

bez šķēršļiem, piekrastes kuģošana varētu kļūt efektīvāka. Jūras kravas transports patiešām ir pakļauts ļoti sarežģītām administratīvām procedūrām.

Turklāt šajā situācijā problēmu rada saskaņota nozares regulējuma trūkums 2002. gada direktīvas atšķirīgās īstenošanas dēļ dažādās dalībvalstīs. Tāpēc ir nepieciešama precīza un sīki izstrādāta direktīva, kas, cik vien iespējams, samazina dažādu interpretāciju iespēju.

Šā jaunā tiesību akta galvenais mērķis ir vienkāršot administratīvās procedūras, vienlaikus domājot par modernu informācijas tehnoloģiju. Tādēļ es ceru uz labu sadarbības līmeni dažādo iesaistīto kompetento iestāžu starpā.

Ziņojums: Mathieu Grosch (A7-0189/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Transporta nozare ir viena no jomām, kas ietekmē ļoti daudzus izšķirīgus un svarīgus jautājumus Eiropas Savienībā: no iekšējā tirgus konkurētspējas līdz pilsoņu veselībai, no pilsētu transporta efektivitātes līdz drošībai uz ceļiem un no īpašu aģentūru izveides un stiprināšanas dažādiem transporta veidiem līdz CO₂ emisiju samazināšanai.

Tāpēc es uzskatu, ka tieši Eiropas Savienības pienākums ir formulēt transporta stratēģiju, kas garantē efektivitāti un ilgtspēju, kā arī finanšu pamatshēmu, kas spēj reaģēt uz turpmākajām problēmām ilgtspējīgā veidā. Tāpēc es sniedzu pilnīgu atbalstu *Grosch* kunga ziņojumam un apsveicu referentu par teicami veikto darbu.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Ir ļoti svarīgi mēģināt radīt ilgtspējīgu nākotni transportam un tādējādi arī nodrošināt, lai nākotnē būtu mazāk transporta radīto emisiju, neskatoties uz to, ka, skatot kopējo situāciju pašreiz, satiksme ir nenozīmīgs faktors, kas atbildīgs par mazāk nekā 10 % no visām emisijām. Kopumā tomēr ir svarīgi, lai, radot ilgtspējīgu nākotni, tas notiktu visās nozarēs.

Es domāju, ka ir ļoti svarīgi nodrošināt, lai vieni un tie paši noteikumi tiktu piemēroti visā Eiropas Savienībā. Pašlaik vēl ir dažas problēmas: kā mēs zinām, ir, piemēram, dažādas regulas par kuģošanu dažādās teritorijās. Saistībā ar to mums jānodrošina, lai Eiropas Savienībā kopumā tiktu piemēroti vieni un tie paši noteikumi, kad tie tiek formulēti, un tiek veidota ilgtspējīga transporta nākotne. Ir ļoti svarīgi arī mums dot ieguldījumu pētniecībā, tehnoloģijā un inovācijā, lai tādējādi mēs varētu atklāt pareizos transporta veidus un turklāt nākotnē samazināt transporta līdzekļu radītās emisijas.

Ziņojums: Carlos José Iturgaiz Angulo (A7-0186/2010)

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Lisabonas līguma stāšanās spēkā vēlreiz apstiprināja, ka lūgumraksta iesniegšanas tiesības ir Eiropas pilsonības stūrakmens. Nav nekādu šaubu, tas ir instruments, kas piešķir pilsoņiem iespēju pievērst Parlamenta uzmanību visām savām bažām saistībā ar Eiropas Savienības politikas un tiesību aktu dažādo ietekmi uz viņu ikdienas dzīvi.

Šogad statistika vēlreiz uzrāda pieaugošu pieprasījumu pēc palīdzības jautājumos, kas attiecas, piemēram, uz vidi, pamattiesībām, tieslietām, vienoto tirgu un Eiropas politikas attīstību. Kā uzsvērts iepriekšējo gadu ziņojumos, mēs varam tikai vēlreiz izteikt cerību, ka uzlabosies iestāžu komunikācija par dažādiem ziņošanas mehānismiem, kas ir pieejami pilsoņiem Eiropas līmenī, izveidojot „vienas pieturas aģentūras”, kuras varētu piegādāt viņiem nepieciešamos norādījumus, kā meklēt risinājumus viņu tiesību iespējamiem pārkāpumiem.

Mēs piekrītam referenta apgalvojumam, ka varētu izveidot tīmekļa vietni ar lielākām interaktīvām iespējām, kas ļautu pilsoņiem saņemt informāciju, kura viņiem vajadzīga, pirms viņi pieņem lēmumu doties uz vienu vai otru iestādi, izmantot vienu vai otru mehānismu.

Inese Vaidere (PPE). – (LV) Paldies, priekšsēdētāja kungs! 2009. gadā Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komiteja saņēma 1924 pilsoņu lūgumrakstus, tomēr tikai 46 % tika novērtēti kā atbilstoši komitejas darbības jomai. Tas liecina, ka pilsoņiem nav pietiekamas informācijas par to, kādā veidā var sazināties tiešsaistē ar Eiropas Parlamentu. Es gribētu teikt, ka ir jāuzlabo arī konkrētā Lūgumrakstu komitejas interneta vietne, jo lielākā daļa eiropiešu joprojām neko nav dzirdējuši par tiešsaistes problēmu risināšanas tīklu SOLVIT. Es gribētu uzsvērt arī to, ka ir izmantojamas arī tās iespējas, kā informēt tos pilsoņus, kam internets pagaidām nav pieejams. Es gribētu uzsvērt, ka Lūgumrakstu komiteja ir tiešākais un ātrākais eiropieša saziņas veids ar Eiropas Parlamentu kopumā, un šīs komitejas darbībai, manuprāt, ir jākļūst daudz atbildīgākai un aktīvākai, tāpēc es arī atbalstīju šo ziņojumu. Paldies!

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, Lūgumrakstu komiteja ir viens no Eiropas Savienības lielākajiem panākumiem. Es kopā ar citiem deputātiem esmu redzējis, kā tā sniedz mierinājumu, atbalstu un līdzjūtīgu ieklausīšanos cilvēkiem, kuri ir atdūrušies pret vilšanās un birokrātijas mūri paši savās valstīs. Tomēr pāris lietu jāveic, lai to uzlabotu: pirmkārt, mums jāpanāk, lai šī vēsts pilsoņiem tiktu labāk paziņota, otrkārt, mums jāpaātrina šis process, un, treškārt, dalībvalstīm jābūt obligātam pienākumam sniegt atbildi uz jautājumiem ātrāk, nekā tas notiek pašlaik. Atbilžu kavēšanās traucē procesu, un tas nerada apmierinošu situāciju.

Bet attīstība ir liela, un es izsaku atzinību komitejai un katram, kas ar to saistīts, par to, ka viņi iejūtīgi uzklausā cilvēkus, kuriem tas visvairāk vajadzīgs.

Priekšsēdētājs. – Kelly kungs, nākamreiz neaizmirstiet pierakstīties sarakstā, pirms jūs sākat skaidrot balsojumu, jo jūs nebijāt sarakstā, tāpēc arī es jūs neaicināju.

Seán Kelly (PPE). – *Mea culpa*. Es ņemšu to vērā.

Ziņojums: Emilie Turunen (A7-0197/2010)

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Ekonomikas krīzei ir bijusi īpaši intensīva ietekme uz jauniem eiropiešiem, iznīcinot viņu profesionālās izredzes un nododot viņus nenoteiktai aizmirstībai. Divdesmit procenti jauniešu līdz 25 gadu vecumam ir bezdarbnieki — 5,5 miljonu cilvēku armija, kuru nākotne ir nenoteikta.

Par laimi ekonomiskās un demogrāfiskās prognozes nākamajiem 10 gadiem paredz radīt 80 miljonus jaunu darbavietu visā Eiropā, no tām lielākā daļa prasīs augsta līmeņa profesionālo profilu. Nākamo paaudžu atbalstīšana tāpat ir reālā problēma, kas pārvarama, un tas ir vienīgais drošais ieguldījums Eiropas Savienības tagadnē un nākotnē. Pietiek nodarboties ar mācekļa un stažiera statusu, kas vairāk līdzinās ekspluatācijai nekā mācību posmam. Tāpēc es ceru, ka turpmāk, daļēji pateicoties šodien pieņemtajam dokumentam, katras iniciatīvas, kuras mērķis ir vairot nodarbinātību, uzmanības centrā būtu — bez nekādiem nosacījumiem un iebildumiem — jaunieši un viņu vajadzības.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, ir ļoti svarīgi veicināt un sekmēt jauniešu piekļuvi darba tirgum, un ir svarīgi, ka Turunen kundze ir sniegusi ziņojumu par šo tematu un Parlaments to ir pieņēmis. Tomēr pats par sevi tas nav pietiekami. Mums ir nepieciešama radikāla pārmaiņa attieksmē, ne tikai Parlamentā, bet arī dalībvalstīs, jo mēs

zinām, ka ir pieļauts pārāk augsts jauniešu bezdarba pieaugums. Tas Eiropas Savienībā ir gandrīz 20 %, un gluži vienkārši tā vairs nevar turpināties. Citiem vārdiem sakot, mums vajadzīgi praktiski pasākumi gan dalībvalstīs, gan Eiropas Savienības līmenī, nevis tik daudz dažādu rezolūciju un runu. To vietā mums ir vajadzīga ļoti praktiska rīcība.

Pašlaik darba tirgus nefunkcionē, un dažādu iemeslu dēļ jaunieši nevar piekļūt šim tirgum vai arī viņiem trūkst pieredzes. Ņemot vērā pašreizējo situāciju, patiešām ir ļoti svarīgi izveidot skaidrus ceļus, iespēju veidus, kas uzlabos darba izredzes jaunajiem un tādējādi radīs ilgtspējīgāku pamatu cerībai un nākotnei. Es ceru, ka šis ziņojums netiks vienkārši nolikts malā, bet ka tā saturs dalībvalstīs tiks arī īstenots dzīvē tā, lai mēs varētu padarīt situāciju jaunajiem vieglāku.

Radvilē Morkūnaitē-Mikulēnienē (PPE). – (LT) Jauniešu bezdarbs pašlaik ir īpaši asa problēma. 20 % mana vecuma cilvēku Eiropas Savienībā ir bez darba. Es balsoju par šo Eiropas Parlamenta nostāju, jo uzskatu, ka mēs raidām ļoti svarīgu politisku vēsti gan Eiropas Komisijai, gan dalībvalstīm par situāciju attiecībā uz jauniešu bezdarbu. Es domāju, ka pilnībā piekrītu ziņojumā izklāstītajām idejām par to, ka mums jāveicina un jāattīsta tādas programmas kā, piemēram, *Erasmus* jauniem uzņēmējiem un ka ir izšķirīgi uzsvērt to, cik svarīga ir neformāla izglītība jauniešu dzīvē un arodizglītība. Turklāt ir Eiropas Savienības ES 2020. gada stratēģijas mērķi. Joprojām tiek prognozēts, ka ekonomikas atlabšana notiks ar inovācijām, zaļām tehnoloģijām un jauniešu iekļaušanu darba tirgū, un tas ir ļoti svarīgi. Es vēlos dalīties ar Lietuvas pieredzi, kad darba devējiem tiek dotas nodokļu nosacījumu priekšrocības, ja viņi dod darbu jauniešiem, kuri pirmoreiz ienāk darba tirgū. Es ceru, ka dalībvalstu starpā būs cieša sadarbība, lai mēs varētu sasniegt šādus rezultātus.

Ziņojums: Pascale Gruny (A7-0193/2010)

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Viselastīgākie darba veidi bieži tiek formulēti netipiskos līgumos, kas nespēj garantēt darbinieku sociālo aizsardzību. Cīņai pret jauniem darba nedrošības veidiem jāsākas šajā Parlamentā, kam ir jābūt spējīgam garantēt lielāku elastību un drošību visiem darbiniekiem.

Šīs rezolūcijas pieņemšana, priekšsēdētāja kungs, ir pamats nodarbinātības drošības jaunam līmenim. Primārajam mērķim, palielinot iespēju atrast darbavietu, kas garantē labas attīstības izredzes, jābūt radīt iespēju arvien straujākai Eiropas ekonomikas atlabšanai. Tāpēc es ceru, ka visas dalībvalstis varēs ieguldīt lielākus resursus arvien specifiskāku un augstāka līmeņa profesionalitātes modeļu attīstībā.

„Jā” zināšanu un darba Eiropai, un tāpēc „nē” sociālas un darba nedrošības Eiropai!

Ziņojums: José Manuel Fernandes (A7-0203/010)

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Šīsdienas balsojums par J. M. Fernandes ziņojumu, kam es biju S&D grupas ēnu referents, ir skaidrs Parlamenta signāls, kas aicina Eiropas Komisiju nākt klajā ar konkrētu direktīvu par bioatkritumiem un, jo īpaši, par atsevišķas savākšanas sistēmas izveidi.

Bioloģiskie atkritumi — ja tos labi apsaimnieko — Eiropas Savienībai var kļūt par resursu biogāzes ražošanai, kas ir atjaunojamas enerģijas veids, kuru var pārvērst biometānā vai izmantot bāzes slodzes elektroenerģijas ražošanā. Man bažas radīja nesena Eiropas Komisijas paziņojums, kas pauda skepsi par domu nākt klajā ar īpašu priekšlikumu par tiesību aktu. Saistībā ar to sadarbībā ar citiem deputātiem ir nosūtīta vēstule komisāram

J. Potočnik ar mūsu lietas izklāstu. Es ceru, ka Komisija šo jautājumu pārdomās un drīz piedāvās mums dokumentu.

Radvilē Morkūnaitē-Mikulēnienē (PPE). – (LT) Bioloģiskie atkritumi tāpat kā visi atkritumi ir svarīgs un būtisks jautājums visiem Eiropas Savienības iedzīvotājiem. Stāvoklis dažādās ES dalībvalstīs ir atšķirīgs. Dažās dalībvalstīs 10 % bioloģisko atkritumu nonāk poligonā, diemžēl citās tajos nonāk līdz 90 %. Tāpēc mūsu uzdevumiem jābūt šādiem: pirmkārt, atkritumu novēršana un samazināšana, un, otrkārt, īpaši saistībā ar pašreizējo stāvokli ES sabiedrībai jāklūst par atkritumu pārstrādes sabiedrību. Runājot par kompostu, proti, saistībā ar bioloģiskajiem atkritumiem, mums jāapsver un jāizvērtē iespējas izmantot zemas kvalitātes kompostu, lai neradītu kaitējumu cilvēkiem vai videi. Tiklīdz Eiropas Savienības līmenī mēs būsim definējuši iespējas izmantot zemas kvalitātes kompostu un izlēmuši, kad komposts tiek uzskatīts par produktu un kad to uzskata par atkritumiem, dalībvalstīm būs vieglāk orientēties, risinot jautājumus attiecībā uz komposta izmantošanu. Tāpēc Eiropas līmenī ir vajadzīgs atbilstošs tiesisks regulējums.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, liels paldies par man doto iespēju izskaidrot balsojumu par Zaļo grāmatu par bioatkritumu apsaimniekošanu. Tā veido vispārēju pamatnostādni, un es piekrītu tās mērķiem. Tomēr es vēlos norādīt, ka Komisijai, pirms tā izstrādāja likumdošanas priekšlikumus, būtu vajadzējis pievienot mūsdienīgu globālu plānu, ņemot vērā mūsu saistības attiecībā uz pārtikas apgādes drošību un optimālām struktūrām gan ES, gan jaunattīstības valstīs, kurās miljoniem cilvēku cieš badu. Tai būtu jāveic padziļinātāku pētījumu par biomasas kā alternatīva enerģijas avota apstrādes vispārējo ietekmi uz vidi. Es, būdama ārste, uzskatu arī, ka ļoti būtiski ir dalībvalstīm uzraudzīt bīstamu toksisku un bioloģisku atkritumu drošu likvidēšanu.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

Ziņojums: George Sabin Cutaş (A7-0201/2010)

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Parīzes Konvencija regulē starptautisku izstāžu biežumu, kvalitāti un organizatoriskās procedūras. Referents, ko es atbalstīju, lūdz, lai dalībvalstis, kuras šī konvencija ietekmē un kuras vēl nav izpildījušas tās prasības, izpildītu tās iespējami drīz. Šis jautājums, manuprāt, ir ļoti svarīgs. Parīzes Konvenciju var parakstīt tikai dalībvalstis, nevis Eiropas Savienība. Tāpēc ir vitāli svarīgi, lai pēc iespējas vairāk valstu parakstītu šo konvenciju, kas ļaus jaunajām valstīm, kuras to parakstījušas, iesaistīties inovācijas izplatīšanā, kā to iepriekš darījušas citas, un arī dot savu artavu Eiropas sabiedrības izglītībā.

Mara Bizzotto (EFD), rakstiski. – (IT) Es ļoti atbalstu tehniskus pasākumus, lai sekmētu starptautisku izstāžu rīkošanu. Tikai efektīvu un, galvenais, funkcionālu zināšanu bāze, kas izceļ izcilību un inovāciju, ļaus praksē sasniegt izstāžu mērķi, kas norādīts Parīzes Konvencijā; citiem vārdiem sakot, es atbalstu ne tikai politisku veicināšanu, bet arī ekonomisku un sociālu kohēziju caur zinātnei.

Mário David (PPE), rakstiski. – (PT) Es nobalsoju par šo ieteikumu, kuram es pilnīgi piekrītu. Tomēr es vēlos norādīt, ka, manuprāt, šis ieteikums vairāk nevis ar savu saturu, bet ar piekrišanas procedūru, kas notiek saskaņā ar Reglamenta 81. pantu un ko sākotnēji ar Vienoto Eiropas aktu iekļāva *acquis communautaire*, ir labs piemērs mijiedarbei un vienmērībai, kādai jāpastāv starp Padomi un Eiropas Parlamentu. Faktiski sākotnējo dokumentu Padome iesniedza šā gada 5. februārī, pirms pieciem mēnešiem, un piekrišanas

procedūra ir jau noslēgta Eiropas Parlamentā. Es zinu, ka nākotnē ne visos jautājumos būs tik plaša vienprātība kā par šo. Tomēr tas ir labs piemērs.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Kad Starptautiskās tirdzniecības komiteja tika aicināta paust savus atzinumus par Reglamenta 81. un 90. panta kopējiem noteikumiem par atļaujas piešķiršanu dalībvalstīm pievienoties Parīzes Konvencijai par starptautiskām izstādēm, tā ar lielu pārsvaru atbalstīja iepriekšminētās atļaujas piešķiršanu, tikai diviem atturoties galīgajā balsojumā par priekšlikumu.

Faktiski savas vienkāršības un vispārējās vienprātības dēļ dotajai atļaujai nav vajadzīgs grozījums, jo tā veicina vienlīdzības saglabāšanu dalībvalstu starpā. Cits jautājums būtu, ja prasītu, vai tas ir Parlamenta izskatīšanas vērts jautājums un vai par to ir vērts balsot plenārsēdē.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) Lai nodrošinātu lielāku procedūru vienkāršību Eiropas Savienībā un veicinātu kultūras aktivitātes, kas rosina inovāciju un izglītību sabiedrības locekļu starpā, es atbalstu Padomes iniciatīvu radīt nosacījumus dalībvalstīm, kuras vēl nav pievienojušās Parīzes Konvencijai, to izdarīt, ievērojot ES ekskluzīvās pilnvaras, kas paredzētas Lisabonas līgumā. Ir ārkārtīgi svarīgi, lai būtu atbilstīga muitas procedūra, kas ļauj atbrīvot no nodevām un nodokļiem priekšmetu pagaidu importu un vēlāku eksportu uz starptautiskām izstādēm, kuras var ilgt no trim nedēļām līdz trim mēnešiem.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Starptautiskas izstādes ir ideāls veids, kā valstis cilvēkus no citām valstīm var iepazīstināt ar savu kultūru, ekonomiku un tradicionāliem izstrādājumiem. Šajās izstādēs parādītie izstrādājumi tiek pakļauti īpašai muitas procedūrai, ko regulē Parīzes Konvencija. Pašlaik 24 dalībvalstis ir pieņēmušas šo konvenciju. Šis Padomes lēmums ļauj dalībvalstīm, kuras vēl nav pieņēmušas šo konvenciju, to izdarīt, ievērojot ES ekskluzīvās pilnvaras, kas paredzētas Lisabonas līgumā.

Alajos Mészáros (PPE), *rakstiski*. – (HU) Balsojuma skaidrojums: tā kā Eiropas Savienība pati nevar pievienoties Parīzes Konvencijai, jo tikai suverēnas valstis var būt tās dalībnieces, es uzskatu, ka ir ārkārtīgi svarīgi, ka dalībvalstis izmanto šīs tiesības, kas tām piešķirtas arī saskaņā ar Lisabonas līgumu. Dalībvalstīm vitāli svarīgi ir atbalstīt starptautisku izstāžu organizēšanu arī šādā veidā, jo šādi notikumi Eiropas Savienības pilsoņiem ļauj piekļūt inovatīvai pētniecībai. Es pilnīgi piekrītu, ka valstīm, kuras organizē pasākumus, jāatļauj dalībniekiem preču pagaidu imports. Tāpēc es balsoju par šo rezolūciju. Paldies!

Andreas Mølzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Parīzes Konvencija nosaka noteikumus par tās kompetencē esošo starptautisko izstāžu biežumu, kvalitāti un procedūru. Tā arī precīzi regulē atsevišķu valstu muitas noteikumus par ievestajām precēm. Tādējādi valstīm ir pienākums pieņemt šīs preces. Izstāžu dalībniekiem tas nozīmē ievērojamu iebraukšanas procedūru vienkāršošanu. Es nobalsoju par ziņojumu, jo no kultūras viedokļa ir nepieciešams pēc iespējas vairāk vienkāršot preču ieviešanu, kuras paredzētas izstādēm.

Aldo Patriciello (PPE), *rakstiski*. – (IT) Parīzes Konvencija par starptautiskām izstādēm regulē izstāžu biežumu un kvalitāti. Tā attiecas uz visām starptautiskajām izstādēm, kuras ilgst no trim nedēļām līdz trim mēnešiem un pēc savas būtības nav komerciāla rakstura izstādes.

Tā kā konvencija regulē dažus aspektus, kas ir piekritīgi Eiropas Savienības muitas tiesību aktu kompetencei, dalībvalstij, kura vēlas tai pievienoties, vispirms ir jāprasa Eiropas

Savienības atļauja. Eiropas Savienība pati nevar pievienoties Parīzes Konvencijai, jo tikai suverēnas valstis var būt tās dalībnieces. Es tomēr atbalstu Padomes lēmuma mērķi ļaut attiecīgām dalībvalstīm, kuras vēl nav pievienojušās konvencijai, to darīt saskaņā ar Eiropas Savienības ekskluzīvajām kompetencēm.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) Parīzes Konvencijas par starptautiskām izstādēm nolūks ir regulēt tās kompetencē esošo starptautisko izstāžu biežumu, kvalitāti un procedūras.

Tā kā Parīzes Konvencija regulē jautājumus, kas ir Eiropas Savienības muitas jurisdikcijā, un Eiropas Savienība pati nevar pievienoties Parīzes Konvencijai, jo tikai suverēnas valstis var būt tās dalībnieces, dalībvalstīm, kuras vēlas pievienoties konvencijai, vajadzīga atļauja no Eiropas Savienības.

Es nobalsoju par šo ziņojumu, lai tādējādi trīs dalībvalstis, kuras vēl nav pievienojušās, arī varētu pievienoties Parīzes Konvencijai.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Parīzes Konvencijas par starptautiskām izstādēm funkcija ir regulēt tās kompetencē esošo starptautisko izstāžu biežumu, kvalitāti un procedūras. Starptautisko izstāžu galvenais nolūks, kā to nosaka Parīzes Konvencija, ir sekmēt inovāciju parādīšanu un dot ieguldījumu sabiedrības izglītībā. Tā kā tā regulē aspektus, kas ir piekritīgi Eiropas Savienības muitas jurisdikcijai, dalībvalstīm, kuras vēlas pievienoties konvencijai, ir vajadzīga ES atļauja. Eiropas Savienība pati nevar pievienoties Parīzes Konvencijai, jo tikai suverēnas valstis var būt tās dalībnieces. Līdz šim 24 dalībvalstis, izņemot Latviju, Luksemburgu un Īriju, ir pievienojušās Parīzes Konvencijai, un Latvija ir paudusi savu vēlēšanos pievienoties tai.

Padomes lēmuma nolūks ir tādā veidā dot iespēju dalībvalstīm, kuras vēl nav pievienojušās Parīzes Konvencijai, to izdarīt, ievērojot Eiropas Savienības ekskluzīvās kompetences, kas tai piešķirtas ar Lisabonas līgumu. Zaļo/ALE grupa ir sekojusi referenta priekšlikumam, piekristot Padomes lēmuma priekšlikumam par atļaujas došanu dalībvalstīm pievienoties Parīzes Konvencijai.

Oreste Rossi (EFD), rakstiski. – (IT) Mūsu balsojums ir par ziņojuma projektu, jo tā nolūks ir sekmēt inovāciju izstādes un veicināt sabiedrības izglītību. Itālija ir īpaši ieinteresēta šajā dokumentā, gaidot „EXPO 2015”, kam jānotiek Milānā.

Ziņojums: Jo Leinen (A7-0191/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Eiropas Savienība ir parakstījusi Barselonas Konvenciju, kas izstrādāta, lai aizsargātu Vidusjūru pret piesārņošanu, un tās pienākums ir veicināt kompleksu piekrastes teritoriju pārvaldību, ņemot vērā ekoloģisko interešu jomu aizsardzību un dabas resursu efektīvu izmantošanu.

Šā protokola tekstā ietverti noteikumi, kas attiecas uz saimniecisko darbību, tostarp būvniecību, tūrismu, zvejniecību, akvakultūru un jūrniecību Vidusjūras piekrastes teritorijās. Protokola mehānismi palīdz labāk koordinēt starp valsts, reģionālām un vietējām iestādēm darbības, kas veicina piekrastes reģiona pārvaldību.

Es nobalsoju par šo ziņojumu, jo tajā ir ietverti mērķi un principi, kas atbalsta pareizu piekrastes zonu pārvaldību un veicina dabas resursu ilgtspējīgu izmantošanu ar pārraudzības rīku palīdzību.

Mário David (PPE), rakstiski. – (PT) Es nobalsoju par priekšlikumu noslēgt Protokolu par kompleksu piekrastes teritoriju pārvaldību Vidusjūras reģionā (ICZM). Barselonas Konvencija atspoguļo kopējās bažas par dabas resursu kompleksu un ilgstošu pārvaldību visu to valstu starpā, kurām ir Vidusjūras piekrastes teritorijas.

Tomēr ES nav jāprobežojas ar vienkāršu līguma puses statusu. Tai jārikojas aktīvi, īstenojot ICZM protokolā paredzētos mērķus, piemēram, dabas resursu ilgtspējīgu izmantošanu un ekosistēmu saglabāšanu, un efektīvu regulas ievērošanu attiecībā uz saimniecisko darbību piekrastes teritorijās. ES loma varētu pat paplašināties līdz pareizai instrumentu izmantošanas pārraudzībai šo teritoriju kompleksā pārvaldībā, ņemot vērā to ekoloģisko un ainavisko nozīmi.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju Protokola par kompleksu piekrastes teritoriju pārvaldību pieņemšanu, kurā ietilpst vides aizsardzības pamatprincipi šajās teritorijās, tostarp ilgtspējīga resursu izmantošana, piekrastes ekosistēmu saglabāšana kopā ar konkrētiem noteikumiem, kas attiecas uz noteiktiem saimnieciskās darbības veidiem, kuri varētu ietekmēt piekrastes reģionus, piemēram, būvniecība, tūrisms, zvejniecība, akvakultūra vai jūrniecības darbības.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Protokola par kompleksu piekrastes teritoriju pārvaldību (ICZM protokols) mērķis ir pavērst pretējā virzienā vides apstākļu pasliktināšanās tendenci, kas ir konstatēta Vidusjūras reģionā pēdējās desmitgadēs un ir izpelnījusies vides speciālistu un kultūras darbinieku, piemēram, Spānijas rakstnieka *Arturo Pérez-Reverte* nosodījumu. Zivju resursu pārmērīga ekspluatācija, temperatūras celšanās, piesārņojums, vietējās floras izzušana un ārzemju sugu palielināšanās steidzami prasa kompleksu un koordinētu atbildes reakciju no tik daudzām Vidusjūras piekrastes valstīm, cik maksimāli iespējams. Eiropas Savienībai ir īpaši svarīga loma šajos kopīgajos centienos.

Tai jānodrošina, lai Vidusjūra, Rietumu civilizācijas šūpulis, saglabātu savu līdzsvaru ne tikai ekoloģiski un ainaviski, bet arī ekonomiskā nozīmē un lai tās stāvoklis būtu piemērots nodošanai mantojumā nākamajām paaudzēm, lai tās varētu atpazīt pagātnes zīmogu, prastu to izbaudīt un zinātu, kā to saglabāt nākotnei.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Savienība ir Konvencijas par Vidusjūras reģiona jūras vides un piekrastes aizsardzību (Barselonas Konvencijas) līgumslēdzēja puse kopā ar visām dalībvalstīm, kurām ir Vidusjūras piekraste. Saskaņā ar konvencijas 4. panta 3. punktu līgumslēdzējām pusēm jāsekmē piekrastes reģiona kompleksa pārvaldība, domājot par ekoloģiski un ainaviski nozīmīgu teritoriju aizsardzību un dabas resursu racionālu izmantošanu. Protokols par kompleksu piekrastes teritoriju pārvaldību Vidusjūras reģionā (ICZM) paredz kompleksas piekrastes teritorijas pārvaldības mērķus un vispārējos principus, piemēram, dabas resursu ilgtspējīgu izmantošanu un piekrastes ekosistēmu aizsardzību. Tajā ir iekļauti arī īpaši noteikumi par saimniecisko darbību piekrastes zonās, tostarp būvniecību, tūrismu, zvejniecību, akvakultūru un jūrniecību, kā arī noteikumi saistībā ar instrumentiem kompleksai piekrastes teritoriju pārvaldībai (piemēram, vides novērtējumi, valstu stratēģijas un uzraudzības mehānismi).

ICZM protokols jau ir apstiprināts Eiropas Savienības vārdā. Tagad Komisija ar priekšlikumu par Padomes lēmumu, kā iepriekš minēts, ierosina Padomei turpināt protokola noslēgšanu ES vārdā. Padomei tagad jāiegūst Parlamenta apstiprinājums pirms lēmuma pieņemšanas par protokola noslēgšanu.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Protokols par kompleksu Vidusjūras piekrastes teritoriju pārvaldību ir nozīmīgs Eiropas Savienības mēģinājums sekmēt piekrastes zonas kompleksu pārvaldību, domājot par ekoloģiski un ainaviski nozīmīgu teritoriju aizsardzību un dabas resursu racionālu izmantošanu. Saimnieciskā darbība reģionā, piemēram, būvniecība, tūrisms, zvejniecība, akvakultūra un jūrniecība ir jāpārdomā, jāpārvērtē un jāpakļauj plašākai izpētei, lai neapdraudētu reģiona ilgtspēju, kas ir vitāli svarīga nākamajām paaudzēm. Es tomēr uzskatu, ka, lai šādai iniciatīvai būtu drīzs efekts, ir jābūt pilnīgai savstarpējai sadarbībai starp Vidusjūras piekrastes valstīm.

Andreas Mölzer (NI), *rakstiski*. – (DE) ES jau ir devusi savu vārdu daudziem vides un dzīvnieku labturības instrumentiem. Pietrūkst galvenokārt īstenošanas un pārraudzības, kā tas vērojams, piemēram, saistībā ar nozvejas kvotām. Ekosistēmu aizsardzībai nākamo paaudžu labā jābūt ES galvenajām rūpēm, pat ja akvakultūras ar noteiktiem priekšnosacījumiem var dot labumu videi. Vissvarīgāk ir saglabāt korektu līdzsvaru starp vides aizsardzību un dzīvnieku labturību no vienas puses un ekonomiku no otras puses. Ar šo ziņojumu ES kļuva par Protokola par kompleksu piekrastes teritorijas pārvaldību pilntiesīgu dalībnieci. ES dalībvalstis, kurām ir pieeja jūrai, tomēr jau ir ICZM dalībnieces. Tā kā tas nonāk pretrunā ar subsidiaritātes apsvērumiem, es nobalsoju pret to.

Aldo Patriciello (PPE), *rakstiski*. – (IT) 2010. gada 19. februārī Komisija publicēja priekšlikumu Padomes lēmumam par Protokola par kompleksu piekrastes teritoriju pārvaldību jeb Protokola par Konvenciju par Vidusjūras reģiona jūras vides un piekrastes aizsardzību, ko pazīst arī kā Barselonas Konvenciju, noslēgšanu.

Tāpat kā visas ES Vidusjūras piekrastes dalībvalstis arī Eiropas Savienība ir konvencijas līgumslēdzēja puse un kā tāda sekmē piekrastes teritoriju kompleksu pārvaldību, jo īpaši, domājot par ekoloģiski un ainaviski nozīmīgu teritoriju aizsardzību.

ICZM protokolā ir paredzēti turpmāki mērķi, tostarp dabas resursu ilgtspējīga izmantošana un piekrastes ekosistēmu saglabāšana. Tas paredz arī vairākus noteikumus attiecībā uz saimniecisku darbību saistībā ar tūrisma, zvejniecību un akvakultūru. Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja mudina Parlamentu apstiprināt ICZM protokola noslēgšanu. Es pilnībā atbalstu komiteju, kas ierosina Padomei bez kavēšanās turpināt protokola noslēgšanu ES vārdā.

Rovana Plumb (S&D), *rakstiski*. – (RO) Vidusjūras piekrastes teritorijas joprojām izjūt lielu spiedienu uz vidi un palielinātu piekrastes resursu degradāciju.

Vidusjūras reģionā intensīvi izplešas pilsētas, kas saistās ar pakāpenisku dabas teritoriju un bioloģiskās daudzveidības zudumu un arvien lielāku konkurenci par ūdens resursiem. Piekrastes erozijas problēmas un piekrastes zemieņu applūšanu saasina pilsētu iespiešanās piekrastei tuvās un applūstošās teritorijās. Prognozētais iedzīvotāju skaita pieaugums, kas koncentrēts piekrastes pilsētu teritorijās, gandrīz divkārtos tūristu plūsmas un vēl lielāks transporta pieaugums visticamāk pastiprinās spiedienu. Līdz 2025. gadam gandrīz 50 % piekrastes varētu tikt apbūvēta, uzrādot pieaugumu no 40 % 2000. gadā. Turklāt Vidusjūras baseins pieder pie visneaizsargātākajām teritorijām attiecībā uz klimata pārmaiņu ietekmi.

Protokols nosaka pamatnostādnes, lai stimulētu saskaņotāku un kompleksāku pieeju, kas vajadzīga, lai šīs problēmas risinātu efektīvāk un panāktu Vidusjūras piekrastes teritoriju ilgtspējīgāku attīstību. Tāpēc es balsoju par šo ziņojumu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Mēs, zaļie, neesam guvuši pārliecību, ka mums būtu jāatbalsta J. Leinen priekšlikums piekrist Padomes nostājai šajā jautājumā.

Komisija faktiski 2010. gada 19. februārī publicēja priekšlikumu Padomes lēmumam noslēgt Eiropas Savienības vārdā Protokolu par kompleksu piekrastes teritorijas pārvaldību (ICZM protokols) Konvencijai par Vidusjūras reģiona jūras vides un piekrastes aizsardzību (šo konvenciju parasti pazīst kā Barselonas Konvenciju; to sākotnēji parakstīja 1976. gada 16. februārī un pēc tam grozīja 1995. gada 10. jūnijā).

Eiropas Savienība ir Barselonas Konvencijas līgumslēdzēja puse tāpat kā visas ES Vidusjūras piekrastes dalībvalstis. Saskaņā ar konvencijas 4. panta 3. punktu līgumslēdzējām pusēm jāsekmē kompleksa piekrastes teritoriju pārvaldība, domājot par ekoloģiski un ainaviski nozīmīgu teritoriju aizsardzību un dabas resursu racionālu izmantošanu.

Tomēr personīgi es uzskatu priekšlikumu par vāju: ņemot vērā, ka mums vajag vismaz 40 % aizsargātu teritoriju, es saistībā ar to neredzu stingru nostāju.

Oreste Rossi (EFD), rakstiski. – (IT) Es esmu par, jo protokolā iekļauti vispārējie mērķi un principi, tostarp dabas resursu ilgtspējīga izmantošana un piekrastes ekosistēmu saglabāšana, kā arī konkrēti noteikumi attiecībā uz saimniecisko darbību, piemēram, būvniecību, tūrismu, zvejniecību, akvakultūru un jūrniecības darbībām.

Ziņojums: Simon Busuttil (A7-0173/2010)

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) 2005. gada Prīmes līgums definē tiesisko pamatu, kura mērķis ir attīstīt sadarbību starp dalībvalstīm, lai apkarotu terorismu, pārrobežu noziedzību un nelegālu imigrāciju. 2007. gadā tika nolemts šo līgumu iekļaut ES tiesiskajā sistēmā. Prīmes lēmums un attiecīgi tā īstenošana nodrošina DNS datu, pirkstu nospiedumu un transporta līdzekļu reģistrēšanas datu apmaiņu, kā arī informācijas apmaiņu par svarīgiem pārrobežu kontroles notikumiem un informācijas sniegšanu, kura domāta terora aktu novēršanai. Šā nolīguma mērķis ir ļaut Īslandei un Norvēģijai pievienoties ES dalībvalstīm šajās apmaiņās, lai tādējādi stiprinātu sadarbību starp iestādēm, kuru kompetencē ir kriminālpārkāpumu novēršana un cīņa pret tiem.

Tā kā Īslande un Norvēģija ir saistītas ar Šengenu, ir svarīgi, ka ES atbalsta šo valstu pūles novērst un apkarot terorismu un visus pārrobežu noziedzības veidus, vienlaikus garantējot pamattiesību pilnīgu ievērošanu, proti, attiecībā uz personas datu aizsardzību un proporcionalitātes un nepieciešamības principu ievērošanu.

Mário David (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo nolīgumu starp Eiropas Savienību un Īslandi un Norvēģiju. Es uzskatu, ka pārrobežu sadarbības padziļināšana, jo īpaši tad, kad runa ir par terorisma un noziedzības apkarošanu, ir pozitīvs solis visām pusēm. Cieša sadarbība starp ES un tās kaimiņvalstīm tādus jautājumus kā, piemēram, organizētas noziedzības un terorisma apkarošana vai dalīšanās ar informāciju un policijas un tiesu sadarbība pastiprina drošības sajūtu starp eiropiešiem ne tikai ES, bet arī Eiropā tās plašākajā nozīmē.

Ioan Enciu (S&D), rakstiski. – Es balsoju par Padomes lēmumu par nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Savienību un Īslandi un Norvēģiju attiecībā uz pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, lai vērstos pret terorismu un pārrobežu noziedzību. Šis lēmums nosaka nepieciešamos administratīvos un tehniskos noteikumus automātiskai DNS datu, pirkstu nospiedumu un transporta līdzekļu reģistrēšanas datu apmaiņai. Sakarā ar Šengenas zonā piešķirtajām brīvībām ir nepieciešams arī attiecināt pārrobežu noziedzības un terorisma apkarošanai pieejamos rīkus uz tiem Šengenas dalībniekiem, kuri neietilpst ES. Es atbalstu šo nolīgumu, jo tas pastiprinās cīņu pret terorisma un noziedzības draudiem Šengenas

zonā. Būtu jāatceras, ka Šengenas zonas drošību vēl vairāk stiprinās SIS II sistēmas pilnīga īstenošana. Komisijai jāpieliek visas pūles, lai izbeigtu ilgstošo kavēšanos ar SIS II ieviešanu.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski. – (PT)* Terorisms rada vienu no lielākajiem draudiem mūsdienu sabiedrībai, un tāpēc tas ir pelnījis vislielāko noliegumu un iespējami vislielākās kopējās pūles to izskaust. Tagad ir skaidrs, ka dažādās dalībvalstīs atsevišķi nav spējīgas tikt galā ar arvien pieaugošiem globāliem draudiem un ka tos var risināt tikai tad, ja valstis apvieno savas pūles, efektīvi un ātri dalās ar informāciju un efektīvi formulē savas darbības metodes un līdzekļus.

Ņemot to vērā, es uzskatu, ka mums atzinīgi jāvērtē Eiropas Savienības nolīgums ar Īslandi un Norvēģiju — kaimiņvalstīm, kurām ir tādas pašas vērtības kā mums, jo īpaši vienāda uzticība demokrātijai un tiesiskumam, noraidot akla ekstrēmisma vardarbību pret neaizsargātiem pilsoņiem. Es ceru, ka to piemērošana pavērs ceļu stingrākai un labākai kolektīvai atbildes reakcijai uz problēmām, ko tiesībsargājošām sistēmām un policijas spēkiem rada terorisms un pārobežu noziedzība.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski. – (PT)* Šis attiecas uz teksta pieņemšanu nolīgumam starp Eiropas Savienību un Īslandi un Norvēģiju attiecībā uz dažu noteikumu piemērošanu, kas noteikti Padomes Lēmumā 2008/615/TI par pārobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši apkarojot terorismu un pārobežu noziedzību. Tas attiecas arī uz Padomes Lēmumu 2008/616/TI par to, kā īstenot Lēmumu 2008/615/TI par pārobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši, apkarojot terorismu un pārobežu noziedzību, tostarp tā pielikumu (05060/2009). Tā kā man nebija nekādu iebildumu pret to, es nobalsoju par nolīguma noslēgšanu.

Véronique Mathieu (PPE), *rakstiski. – (FR)* Es stingri atbalstu šā nolīguma pieņemšanu, jo tas paredz Prīmes lēmumu piemērošanu Īslandei un Norvēģijai. Lai gan šīs divas valstis nav Eiropas Savienībā, tās tomēr ir puses Šengenas sadarbībā, kas konkrēti nozīmē, ka pie iekšējām robežām starp šīm valstīm un pārējām Šengenas zonas valstīm netiek veiktas nekādas kontroles.

Šāda situācija pilnīgi pamato šo valstu lielāku iesaistīšanu pārobežu sadarbībā, efektīvi apkarojot terorismu un starptautisko noziedzību. Pateicoties šim nolīgumam, Norvēģijas un Īslandes iestādes varēs aktīvāk sadarboties šajās jomās, piemērojot abus Prīmes lēmumus, kuri jo īpaši paredz informācijas apmaiņu attiecībā uz DNS profiliem, pirkstu nospiedumu datiem un transporta līdzekļu reģistrāciju.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *rakstiski. – (FR)* Es balsuju pret šo pārobežu sadarbības nolīgumu starp Eiropas Savienību un Īslandi un Norvēģiju. Tas atļauj apmainīties ar datiem, kas savākti saskaņā ar kritērijiem, kuri ir neskaidri, kā arī patvaļīgi, piemēram, pieņemums par terorismu vai piedalīšanās lielās demonstrācijās. Vēlreiz tiek pārkāptas tiesības uz uzskatiem, slēpjoties aiz drošības apsvērumiem.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski. – (PT)* Lai Eiropas telpa arvien vairāk kļūtu par drošības un labklājības telpu, mums jāturpina pielikt pūles, sadarbojoties ar visām Eiropas valstīm, kas neietilpst ES teritorijā. Šis nolīgums starp ES, Īslandi un Norvēģiju atbilst šai pieejai, jo tas dos iespēju lielākai sadarbībai, apkarojot terorismu un pārobežu noziedzību.

Georgios Papanikolaou (PPE), *rakstiski. – (EL)* Es nobalsoju šodienas plenārsēdē Eiropas Parlamentā par ieteikumu par projektu Padomes lēmumam par nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Savienību un Īslandi un Norvēģiju par pārobežu sadarbības pastiprināšanu,

apkarojot terorismu un pārobežu noziedzību. Šis nolīgums ir vēl viena Eiropas Savienības iniciatīva, kas iecerēta, lai iznīdētu terorismu, un tā papildina Eiropas kopējās pūles šajā virzienā. Šādām iniciatīvām ir jābūt nepārtrauktām, ja vēlamies efektīvi apkarot teroristu darbību.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Lai gan Parlaments ir atbalstījis S. Busuttil priekšlikumu piekrist Padomes priekšlikumam par nolīgumu starp ES un Īslandi un Norvēģiju attiecībā uz dažu noteikumu piemērošanu, kas noteikti Padomes Lēmumā 2008/615/TI un Padomes Lēmumā 2008/616/TI, mēs, zaļie, atradām pārāk daudz neatbildētu jautājumu par to, kā tas tiks īstenots, tāpēc mēs neatbalstījām šo pieeju, un mēs esam nobalsojuši pret to.

Oreste Rossi (EFD), *rakstiski*. – (IT) Es esmu par, jo tas pastiprina pārobežu sadarbību starp ES, Īslandi un Norvēģiju cīņā pret terorismu un noziedzību.

Catherine Stihler (S&D), *rakstiski*. – Es no visas sirds atzinīgi vērtēju šo ziņojumu, kas bruģē ceļu Īslandes ienākšanai ES.

Ziņojums: Philip Claeys (A7-0172/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es balsoju par Claeys kunga ziņojumu, jo es piekrītu viņa vēlmei pozitīvi un, cik iespējams, ātri noslēgt nolīgumu starp Eiropas Savienību un Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par minēto valstu dalību FRONTEX darbībā.

Šo valstu reālais devums ES ārējo robežu kontrolē un uzraudzībā faktiski nozīmētu turpmāku palielinātu vērtību aģentūrai FRONTEX, kuras svarīgais darbs tagad, vairāk nekā piecus gadus pēc tās izveides sāk dot vēlamus rezultātus, apkarojot nelegālu imigrāciju un palīdzot dalībvalstīm.

Mara Bizzotto (EFD), *rakstiski*. – (IT) Balsojums par šo ziņojumu aicina Parlamentu paust savu viedokli par FRONTEX darba īstenošanu. FRONTEX darbības paplašināšana, ietverot Šveici un Lihtenšteinu, patiešām ir praktiski svarīga, bet, galvenokārt, tai ir svarīga nozīme no simboliska un programatiska redzpunkta. Eiropai jānodrošina visi iespējamie rīki un atbalsts aģentūrai FRONTEX un jācenšas, lai aģentūras darbs ģeogrāfiski būtu tik plašs un kvalitatīvi tik efektīvs, cik vien iespējams. Imigrācija un robežu kontrole līdz šim ir bijusi viena no vismazāk novērtētajām problēmām, ar ko saskaras Eiropas Savienība, kas pārāk bieži ir mēģinājusi vairīties no domas, ka robežu aizsardzība un nekontrolētas imigrācijas novēršana ir uzdevumi, ar kuriem Eiropai jānodarbojas vienoti.

Tāpēc es atzinīgi vērtēju katru notikumu, kas tuvina kontinentu vienotas telpas radīšanai migrācijas parādību un robežu kontrolei. Eiropas iestādēm jārīkojas atbilstīgi ārkārtas imigrācijas gadījumos: nav pieļaujama doma atstāt dalībvalstis vienas ar tādu problēmu kā masveida imigrācija, kas *de facto* tieši vai netieši ietekmē visu kontinentu. Tāpēc katrs centiens stiprināt FRONTEX ir jāvērtē atzinīgi.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *rakstiski*. – (EL) Es principiāli balsoju pret ziņojumu par Šveices un Lihtenšteinas dalību FRONTEX darbībā. Es esmu pret FRONTEX pastāvēšanu un vispārējo *modus operandi*. Tas ir mehānisms, kura centrālais uzdevums ir ķert cilvēkus, kas mēģina šķērsot ES robežas bez ceļošanas dokumentiem, tādā veidā, kas ne tikai neievēro cilvēku pamattiesības, bet arī liek daudziem no viņiem izšķirties par vēl bīstamākiem mēģinājumiem šķērsot robežas, bieži uz viņu pašu dzīvības rēķina, un, protams, stiprina cilvēku tirdzniecības bandas.

Tas ir ārkārtīgi dārgs militārs mehānisms, kura budžets būtu jāizmanto, lai apkarotu nabadzību imigrantu izcelsmes valstīs un dienestiem viņu sociālai integrācijai ES dalībvalstīs. Imigrācijas jautājums nav atrisināms, radot Eiropas cietoksni, apspiežot un apkarojot imigrāciju ar militāriem līdzekļiem vai ar masveida deportācijām, kas tiek izpildītas atbilstoši *FRONTEX* darbības nostādnēm.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) 2005. gadā izveidotās aģentūras *FRONTEX* galvenais mērķis ir koordinēt operatīvo sadarbību starp dalībvalstīm par jautājumiem, kas saistīti ar ārējo robežu vadību. Visām Šengenas *acquis* izpildē, piemērošanā un attīstībā iesaistītajām valstīm būs jāpiedalās šajā aģentūrā, un veids, kā katra no tām piedalīsies, tiks konkretizēts atsevišķos nolīgumos starp ES un attiecīgajām valstīm. Ja Šveice, no vienas puses, pievienojās Šengenei 2008. gada 12. decembrī, iegūstot tādu pašu dalības statusu kā Norvēģija un Īslande, protokols, kas tika parakstīts 2008. gada 28. februārī ar Lihtenšteinu, no otras puses, nevar tikt iekļauts pirms Lisabonas līguma stāšanās spēkā, un to pašlaik analizē Parlaments.

Neskatoties uz to, efektivitātes apsvērumu dēļ tika pieņemts lēmums iekļaut Lihtenšteinu šajā nolīgumā jau tagad, lai gan tas būs piemērojams tikai pēc tam, kad protokols būs noslēgts. Tāpēc es atbalstu šā nolīguma apstiprināšanu, kurš nosaka tiesības un pienākumus, kas nodrošinās Šveices un Lihtenšteinas efektīvu dalību *FRONTEX* darbībā, īpaši attiecībā uz balsosšanas tiesībām, finansiāliem ieguldījumiem un jautājumiem saistībā ar datu aizsardzību, konfidencialitāti utt.

Mário David (PPE), rakstiski. – (PT) Es esmu par šo priekšlikumu, kas mēģina tuvināt Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti ar *FRONTEX*. Kā noteikts *FRONTEX* regulā, dalībvalstis, kas iesaistītas Šengenas *acquis* īstenošanā un attīstīšanā, piedalās *FRONTEX* darbībā. Tomēr veids, kā tās piedalās, ir jānosaka ar nolīgumiem ar Eiropas Savienību. Tas nozīmē, ka šā nolīguma noslēgšana starp ES un šīm divām valstīm tik drīz, cik vien iespējams, būs ļoti pozitīva visām iesaistītajām pusēm. *FRONTEX* ir svarīgs Eiropas stratēģijas rīks cīņai pret nelegālu imigrāciju, un tā rīcībā jābūt līdzekļiem un nosacījumiem, lai efektīvi koordinētu operatīvo sadarbību starp dalībvalstīm jautājumos, kas saistīti ar vadību pie Eiropas Savienības ārējām robežām. Tāpēc šā nolīguma noslēgšana ļaus Šveices Konfederācijai un Lihtenšteinas Firstistei dot ieguldījumu ciešākai sadarbībai starp attiecīgajiem administratīvajiem dienestiem tajās un Eiropas Savienībā par jautājumiem, kas saistīti ar ārējo robežu kontroli un pārraudzību.

Ioan Enciu (S&D), rakstiski. – Es balsoju, lai atbalstītu P. Claeys ziņojumu par nolīguma noslēgšanu starp ES un Šveici un Lihtenšteinu par aspektiem minēto valstu dalībai aģentūrā *FRONTEX*. Svarīgo uzdevumu, ko *FRONTEX* veic, koordinējot sadarbību starp dalībvalstīm un ES nepiederošām Šengenas dalībniecēm robežu vadības jomā, var nostiprināt tikai ar Šveices un Lihtenšteinas dalību. Būtu jāatceras, ka Šengenas zonas drošību vēl vairāk stiprinās SIS II sistēmas pilnīga īstenošana. Komisijai jāpieliek visas pūles, lai izbeigtu ilgstošo kavēšanos ar SIS II ieviešanu.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Šveices Konfederācijas un Lihtenšteinas Firstistes dalība aģentūrā *FRONTEX* palielina tās rīcībā esošos līdzekļus un reakciju uz nelegālu imigrāciju, kas ietekmē valstis pie Eiropas Savienības ārējām robežām, kuras cieš tādu pašu problēmu dēļ kā ES saistībā ar nelegālas imigrācijas apkarošanu. Es atzinīgi vērtēju šo divu valstu gribu sadarboties, un es ceru, ka tā tiks īstenota efektīvi un auglīgi. Es ceru, ka šī pieredze darboties kopā izplatīsies arī citās jomās.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Aģentūra *FRONTEX* tika izveidota 2004. gadā atbilstoši nosacījumiem, kas izklāstīti Līguma par Eiropas Savienības darbību 66. panta 2. punkta a) apakšpunktā un 66. pantā, un tā sāka savu pienākumu veikšanu 2005. gada 1. maijā. Šī aģentūra tika radīta kā svarīgs rīks kopējā Eiropas stratēģijā nelegālas imigrācijas apkarošanai. Mērķis priekšlikumam par Padomes lēmumu, uz kuru attiecas pieņemšanas process, ir ES vārdā parakstīt un noslēgt nolīgumu starp Eiropas Savienību, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti, no otras puses, par aspektiem minēto valstu dalībai Eiropas Aģentūrā operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām — *FRONTEX*.

Es atzinīgi vērtēju šo nolīgumu, kas ļaus šīm divām valstīm dot ieguldījumu ciešākā sadarbībā par jautājumiem, kuri saistīti ar ārējo robežu kontroli un pārraudzību. Es ceru, ka dalībvalstis pieliks visas pūles, lai noslēgtu nepieciešamās ratifikācijas procedūras Šveices Konfederācijas un Lihtenšteinas Firstistes iespējami drīzākai sasaistei ar *FRONTEX*.

Nathalie Griesbeck (ALDE), rakstiski. – (FR) Kā Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas ēnu referente šajā jautājumā es nobalsoju par šo ziņojumu, kas dos atļauju Šveices un Lihtenšteinas dalībai aģentūrā *FRONTEX*. Aģentūrai *FRONTEX*, ko izveidoja 2004. gadā, ir mērķis izveidot operatīvu sadarbību starp dalībvalstīm attiecībā uz ārējo robežu vadību. Efektivitātes dēļ ir svarīgi, lai tajā piedalītos visas valstis, kas saistītas ar Šengenas nolīgumiem.

Clemente Mastella (PPE), rakstiski. – (IT) Es nobalsoju par atbalstu šim priekšlikumam par Padomes lēmumu, jo es uzskatu, ka *FRONTEX* — kas ir darbojies kopš 2005. gada — neapšaubāmi ir jau pierādījis, ka ir kopējās Eiropas stratēģijas svarīgs instruments pret nelegālu imigrāciju, bet es arī domāju, ka tas jāizvērs vēl tālāk šādā nozīmē.

Tas ir jautājums par dibināšanas tiesību akta piemērošanu, kas nosaka visu trešo valstu, kuras ir saistītas ar Šengenas *acquis* īstenošanu, piemērošanu un attīstību, dalību aģentūras darbībā ar mērķi attīstīt savus uzdevumus palīdzēt valsts robežsargu apmācībās un risku analīzē.

Lai gan mēs zinām, ka Šveices Konfederācija ir Šengenas zonā kopš 2008. gada 1. marta, bet Lihtenšteinas Firstiste vēl gaida uz īpaša protokola stāšanos spēkā, mēs katrā gadījumā atzinīgi vērtējam šā nolīguma noslēgšanu, jo uzskatām, ka tas var ļaut šīm divām valstīm dot ieguldījumu ciešākā koordinācijā starp dalībvalstu kompetentajiem administratīvajiem dienestiem. Tāpēc mēs ceram, ka dalībvalstis darīs visu, kas ir to spēkos, lai pabeigtu nepieciešamos ratifikācijas procesus tik ātri, cik iespējams, lai saistītu Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti ar aģentūru *FRONTEX*.

Véronique Mathieu (PPE), rakstiski. – (FR) Es nobalsoju par nolīguma noslēgšanu par Šveices un Lihtenšteinas operatīvās sadarbības aspektiem ar aģentūras *FRONTEX* darbībām.

Darbojoties kopš 2005. gada, šīs aģentūras svarīgā kompetencē ir sadarbības koordinēšana starp dalībvalstīm, veicot ārējo robežu kontroli. Tāpēc iniciatīva par arvien lielāku skaitu valstu, kas piedalās *FRONTEX* darbībā, mums jāvērtē atzinīgi, jo tā turpmāk stiprinās aģentūras *FRONTEX* operatīvās un budžeta pilnvaras. Savas atrašanās vietas dēļ šīs valstis vairāk piedalīsies lidostu un zemes robežu kontrolē nekā jūras ostu kontrolē. Šo robežu kontroles stiprināšana ir viena no lielākajām ES problēmām, ņemot vērā katru gadu konstatēto nelegālo zemes robežu šķērsošanas gadījumu ievērojamo skaitu.

Protams, saskaņā ar šo nolīgumu dalība notiks uz brīvprātības pamatiem, bet es ļoti ceru, ka nākamā regulas, ar ko izveidoja aģentūru *FRONTEX*, pārskatīšanā dalībvalstīm vairāk tiks noteikts pienākums sadarboties mūsu kopējo ārējo robežu vadībā.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Es balsoju pret šo ziņojumu. Tas atbalsta Šveices un Lihtenšteinas dalību *FRONTEX*, aģentūrā, kas simbolizē tādu Eiropas Savienības aizstāvētu politiku, kura vajā maznodrošinātus migrantus. Aģentūras *FRONTEX* „Eiropas patruļu pret nelegālu imigrāciju” rezultāts ir tikai tāds, ka migranti uzņemas arvien lielākus riskus, lai nokļūtu mūsu piekrastēs.

Tikai bagātības taisnīgas sadales politika, izbeidzot *EPA* metodi, ļaus mums pielikt punktu šai migrācijai, kuras iemesls ir bāds. Nemainīgi konkurētspējīgā Eiropa, ko liberāļi un sociāldemokrāti mums būvē, to tikai palielina.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Aģentūra *FRONTEX* tika radīta kā svarīgs rīks nelegālas imigrācijas apkarošanas kopējai Eiropas stratēģijai. Tās primārais pienākums ir koordinēt rīcību dalībvalstu starpā saistībā ar vadību pie ārējām robežām. Šīs sadarbības paplašināšana uz citām Eiropas valstīm ir ļoti svarīga cīņā pret nelegālo imigrāciju, jo tā dod aģentūrai lielākus materiālos resursus un vairāk darbaspēka tās mērķu sasniegšanai.

Alajos Mészáros (PPE), rakstiski. – (HU) Balsojuma skaidrojums: kopš savas izveidošanas 2004. gadā *FRONTEX* ir kļuvis svarīgs kopējās Eiropas stratēģijas instruments nelegālās imigrācijas apkarošanai. Šādas starptautiskas konvencijas ir apliecinājušas savu efektivitāti daudzos gadījumos un ir parādījušas, ka šādas apvienotas operatīvas pūles ir jāpaplašina un jāattiecinā arī uz valstīm ārpus Šengenas. Tieši tāpēc arī Šveicei un Lihtenšteinai ir jāpiešķir iespēja kļūt par pilntiesīgām dalībniecēm šajos sadarbības centienos. Es atzinīgi vērtēju nolīgumu un ceru, ka dalībvalstis pieliks visas pūles, lai nodrošinātu, ka šī pievienošanās tiek īstenota tik drīz, cik vien iespējams. Paldies!

Willy Meyer (GUE/NGL), rakstiski. – (ES) Es uzskatu, ka izveidot Eiropas Aģentūru operatīvās sadarbības vadībai pie ārējām robežām (*FRONTEX*) ir nepieņemami. Imigrācijas jautājums pieprasa no ES valstīm stratēģiju pret nabadzību un par nodarbinātību un mieru, kā arī godīgas tirdzniecības stratēģiju kā nozīmīgu ieguldījumu blakus esošo reģionu stabilitātē. Manuprāt, veids, kā ES risina migrācijas jautājumus, patiešām apkauno Eiropu. Šīs politikas galvenie eksponenti, kas migrāciju padara sodāmu un ignorē migrantu pamattiesības, ir *FRONTEX* nožēlojamā kaunpilnā direktīva un darbības. Dalībvalstis samazina savu attīstības palīdzību un novērš jaunattīstības valstis no Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanas. Es esmu pret Eiropas cietoksni, kas izmanto migrantus kā lētu darbaspēku bez darba drošības vai tiesībām, un arī pret pašreizējo represīvo ES imigrācijas politiku.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Mērķis mums iesniegtajam priekšlikumam par Padomes lēmumu ir parakstīt un noslēgt līgumu starp Eiropas Savienību, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti, no otras puses, par aspektiem minēto valstu dalībai Eiropas Aģentūrā operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām, kas pazīstama kā *FRONTEX*. *FRONTEX* tika nodibināta 2005. gadā un veic svarīgu darbu nelegālas imigrācijas novēršanā pie ES ārējām robežām.

Ar šo nolīgumu tagad būs iespēja arī Šveicei un Lihtenšteinai nodrošināt ciešāku kontroļu un uzraudzības koordināciju pie ārējām robežām starp attiecīgajām valstu iekšējām un ES aģentūrām. To es atbalstu bez nosacījumiem. Šā iemesla dēļ es esmu nobalsojis par šo nevainojamo *Claeys* kunga ziņojumu.

Aldo Patriciello (PPE), *rakstiski*. – (IT) Mērķis priekšlikumam par Padomes lēmumu ir parakstīt un noslēgt līgumu starp Eiropas Savienību, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti, no otras puses, par aspektiem minēto valstu dalībai aģentūrā FRONTEX.

Šī aģentūra ir iecerēta kā svarīgs kopējās Eiropas stratēģijas instruments pret nelegālu imigrāciju. FRONTEX, cita starpā, sniedz arī palīdzību dalībvalstīm valsts robežsargu apmācībās un piedāvā tām tehnisku palīdzību un atbalstu, organizējot kopējas izraidīšanas darbības un robežu uzraudzību. Nolīgums starp Eiropas Savienību un Šveici un Lihtenšteinu paredz arī noteikumus par ierobežotām balsošanas tiesībām Šveices Konfederācijas un Lihtenšteinas Firstistes pārstāvjiem FRONTEX vadības valdē, abu valstu finansiāliem ieguldījumiem FRONTEX budžetā un datu konfidencialitāti.

Nav iespējams citādi kā vien atzinīgi vērtēt šā nolīguma noslēgšanu, kas ļauj abām valstīm dot ieguldījumu ciešākā pārbaužu un uzraudzības koordinācijā pie ārējām robežām. Tāpēc es ceru, ka dalībvalstis darīs visu, kas ir to spēkos, lai pabeigtu nepieciešamās ratifikācijas procedūras tik ātri, cik iespējams, lai saistītu Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti ar aģentūru FRONTEX.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Mērķis priekšlikumam par Padomes lēmumu, uz ko attiecas šī piekrišanas procedūra, ir Eiropas Savienības vārdā parakstīt un noslēgt nolīgumu starp Eiropas Kopienu, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti, no otras puses, par aspektiem minēto valstu dalībai Eiropas Aģentūrā operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām, ko sauc FRONTEX. Mēs, zaļie, tajā nesaskatījām daudz problēmu, tādēļ nobalsojām par to.

Oreste Rossi (EFD), *rakstiski*. – (IT) Es atbalstu nolīguma parakstīšanu starp ES, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par šo abu valstu dalību aģentūrā FRONTEX.

Ziņojums: Bernhard Rapkay (A7-0214/2010)

Leonidas Donkis (ALDE), *rakstiski*. – (LT) Es kategoriski nepiekrītu mūsu kolēģa *Tomaševski* kunga apgalvojumiem par situāciju attiecībā uz Lietuvas poļu mazākumtautību un uzskatu tos par neobjektīviem un diezgan pārspīlētiem. Tomēr mūsu Seima Ētikas un procedūru komisijas mēģinājums izturēties pret Eiropas Parlamentu kā Lietuvas kalpotāju vai ierēdni arī bija diezgan neveiksmīgs un neatbilda realitātei. Morāles sviras, sabiedrības viedokļa izmantošana un vērsšanās pie etniskuma saziņas līdzekļos ir viena lieta, centieni ietekmēt EP deputāta apziņas un vārda brīvību politiskos lēmumos ir kaut kas pavisam cits. Mēs kļūdījāmies, un tāpēc vienīgais ceļš, kas mums pavērts, ir ar cieņu atzīt, ka šajā konfliktā *Tomaševski* kungam ir taisnība tehniskā un procedūras nozīmē, kā arī taisnība ir Eiropas Parlamenta iesniegtajam situācijas izvērtējumam. Tāpēc es balsoju par EP nostāju. Pretējā gadījumā tas būtu necienīgi ne tikai no EP redzespunkta, bet arī no Lietuvas redzespunkta.

Juozas Imbrasas (EFD), *rakstiski*. – (LT) Es piekrītu ziņojumam, jo *Tomaševski* kungam nedraud tiesas procedūras Eiropas Savienības Protokola par privilēģijām un neaizskaramību 8. panta nozīmē, un šis gadījums neattiecas uz deputāta neaizskaramību, jo deputātu nolikuma 2. pants nosaka, ka „deputāti ir brīvi un neatkarīgi”. Turklāt 3. pants nosaka, ka „1. Deputāti balso katrs atsevišķi un dara to personīgi. Viņi neseko nekādiem norādījumiem un nepilda saistošus uzdevumus. 2. Vienošanās par deputāta pilnvaru īstenošanas veidu nav spēkā.”. Tādējādi ir skaidrs, ka Valsts amatpersonu ētikas komisijas lēmums pārkāpj deputātu brīvības un neatkarības principus, ko nosaka Eiropas Parlamenta deputātu

nolikums, kas ir Eiropas Savienības tiesību sastāvdaļa. Tāpēc fakts, ka Lietuvas tiesību akti paplašina Valsts amatpersonu ētikas komisijas kompetenci, paredzot Lietuvā ievēlēto Eiropas Parlamenta deputātu darbības uzraudzību, ir Eiropas Savienības tiesību aktu pārkāpums.

Jarosław Kalinowski (PPE), *rakstiski.* – (PL) Mēs Eiropas Parlamentā ļoti bieži lejam par pamattiesību un pilsoņu brīvību aizstāvēšanu visā pasaulē. Parlaments piešķir Saharova balvu cilvēkiem, kas ir īpaši izcēlušies ar savu kalpošanu pilsonisko tiesību un minoritāšu tiesību aizstāvēšanai. Tomēr arī Eiropas Savienībā šīs tiesības tiek pārkāptas. Tas galvenokārt attiecas uz mazākumtautību tiesībām. Noteiktas dalībvalstis, un es ar to domāju par Lietuvu, nievājoši izturas pret Eiropas Padomes Cilvēktiesību pamatkonvenciju. Lietuvas parlaments ir aicinājis Eiropas Parlamenta deputātu *Valdemar Tomaševski* dot pārskatu par to, ka viņš Eiropas Parlamentā aizstāvējis mazākumtautību tiesības Lietuvā. Šī situācija ir neaptverama, nepieņemama un skandaloza. Es vērsos pie Eiropas Parlamenta Cilvēktiesību apakškomitejas un Eiropas Komisijas, lai nodrošinātu, ka Eiropas Savienības standarti par pamattiesību, brīvību un mazākumtautību tiesību jautājumiem tiek ievēroti visaugstākajā līmenī un piemēroti efektīvi.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski.* – (PT) EP deputāta pilnvaru neatkarības aizstāvēšana ir Parlamenta kompetence, un šo neatkarību nevar pakļaut apdraudējumam. Pēc Lietuvas Republikas Valsts amatpersonu ētikas komisijas lēmuma Parlamentam jāaizstāv *Tomaševski* kunga deputāta neaizskaramība, kura pilnvaru neatkarību šis lēmums ir apdraudējis.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *rakstiski.* – (PL) Mūsu kolēģa deputāta *Tomaševski* kunga lieta būtībā saistās ar divām problēmām. Pirmā problēma ir poļu mazākumtautības stāvoklis Lietuvā, kuras tiesības aizstāv *Tomaševski* kungs. Otro problēmu, varētu šķist, ir radījusi pirmā, bet faktiski tā nav. Lietuvas Republikas Valsts amatpersonu ētikas komisija ir izdevusi publisku brīdinājumu *Tomaševski* kungam, pamatojoties uz Valsts politiķu rīcības kodeksu. Situācija, kurā kādas dalībvalsts publiska iestāde brīdina EP deputātu par vārdiem, ko viņš teicis sakarā ar savu EP deputāta pienākumu veikšanu, ir nepieņemama. Tas, ka šī lieta attiecas uz mazākumtautības publisku aizstāvēšanu, nemazina situācijas nozīmi. Tieši otrādi, tas tikai padara to vēl briesmīgāku. Tāpēc es nolēmu atbalstīt pieprasījumu aizstāvēt *Valdemar Tomaševski* deputāta imunitāti un privilēģijas.

Ziņojums: **Othmar Karas (A7-0220/2010)**

Alfredo Antonozzi (PPE), *rakstiski.* – (IT) Es nobalsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka ir nepieciešams stiprināt *Eurostat*, ja gribam izvairīties no citiem Grieķijai līdzīgiem gadījumiem un neprecīzu statistikas datu sniegšanas. Faktiski lielāku pilnvaru piešķiršana *Eurostat* un ciešāka sadarbība starp *Eurostat* un ECB dos iespēju plānot un veikt daudz sīkāk izstrādātus pētījumus par ekonomikas un finanšu datiem.

Sophie Auconie (PPE), *rakstiski.* – (FR) O. Karas ziņojums ir saistīts ar Eiropas atbildi uz Grieķijas krīzi. Pārraudzības un ekonomikas pārvaldības uzlabošana šodien ir ārkārtīgi nepieciešama, jo īpaši, lai mazinātu tirgu neuzticību, kas vēl joprojām smagi gulstas pār Grieķiju, kā arī visu Eiropas Savienību. Tādējādi ziņojuma mērķis ir stiprināt *Eurostat*, lai izvairītos no Grieķijas situācijas atkārtotāšanās nākotnē un, konkrētāk, no kļūdainas statistikas. Es nobalsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka Eiropas Komisijas priekšlikums ir pieņemams pats par sevi, bet tas ir arī obligātais minimums, ko var pieņemt kā papildus uzraudzību.

Turklāt referents, manuprāt, pamatoti atbalsta ciešākas sadarbības perspektīvu starp Eiropas Komisiju (*Eurostat*) un Eiropas Centrālo banku, vienlaikus ņemot vērā abu iestāžu nozīmi un neatkarību.

Mara Bizzotto (EFD), rakstiski. – (IT) Balsojums par O. Karas ziņojumu pēc notikumiem, kuri galvenokārt ietekmēja Grieķiju, ir jautājums par atbildību. Nepatiesi statistikas dati, kvantitatīvi pārpratumi, kas galvenokārt ietekmē Komisiju un Grieķiju, prasa ne tikai to, lai *Eurostat* un dalībvalstu tam piešķirtās pilnvaras pārbaudīt datus tiktu apņēmīgi un loģiski stiprinātas, bet arī lai šīs represijas tiktu līdzsvarotas ar nodrošinātām obligātām garantijām valstu statistikas iestāžu neatkarībai. Tāpēc, ņemot vērā statistikas datu fundamentālo nozīmi labai, veselīgai Eiropas pārvaldībai, es pievienojos Karas kunga rosinājumam Komisijai rīkoties apņēmīgi un noteikti šajā jomā.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Eiropas Savienība ir guvusi mācību no Grieķijas pieredzes. Komisijas iniciatīva par regulējumu un jaunu pilnvaru piešķiršanu *Eurostat* novērsīs līdzīgu situāciju atkārtosanos turpmāk.

Tādēļ es domāju, ka Komisijas priekšlikumi ar Parlamenta grozījumiem ir jāīsteno tik ātri, cik iespējams, lai būtu iespēja nekavējoties rīkoties, ja rodas aizdomas, ka kāda dalībvalsts iesniedz nepatiesus statistikas datus. Eiropas Savienība nevar atļauties uzticēties vai pakļaut riskam finanšu tirgus situāciju, jo tā tiek uztverta kopumā un vainoti tiek visi, pat tad, ja kļūdās tikai viena valsts.

Ideja par *Eurostat* pārvēršanu par revīzijas iestādi tika noraidīta pirms pieciem gadiem. Nav nekādas jēgas mums domāt par to, „kas būtu, ja būtu”. Tomēr būtiski ir tas, ka priekšlikumam tagad ir visas iespējas tikt īstenotam. Precīzi, ticami statistikas dati ir priekšnosacījums, lai Ekonomikas un monetārā savienība darbotos pareizi. Faktiski *Eurostat* funkciju pārskatīšana var tikai paaugstināt uzticības līmeni starp Eiropas Savienības dalībvalstīm un pat stiprināt to ticamību.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es nobalsoju par rezolūciju, jo es piekrītu Komisijas priekšlikumam, kurā ieviesti attiecīgie Parlamenta grozījumi. Attiecībā uz šiem grozījumiem es vēlos norādīt, ka dalībvalstīm būs jāsniedz Komisijai (*Eurostat*) visa statistiskā un budžeta informācija, pamatojoties uz standartizētu, starptautiski pieņemtu uzskaites metodi. Tām ir arī jānodrošina, ka plānotā budžeta deficīta lielums un valsts parāda līmenis būtu tāds, kādu dalībvalstis noteikušas pašreizējam gadam. Šiem skaitļiem jāatbilst visjaunākajām oficiālajām prognozēm, pamatojoties uz visjaunākajiem budžeta lēmumiem un ekonomikas attīstību un perspektīvām kopā ar mēneša un ceturkšņa rezultātiem. Šie skaitļi jānosaka tik ātri, cik iespējams, attiecībā uz ziņošanas laikposmu.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Statistikas laba kvalitāte, uzticamība un precizitāte ir būtiska krīzes apstākļos, ko patlaban pārdzīvojam, ja negribam, lai atkārtotos tāda situācija kā Grieķijā. Šā iemesla dēļ es uzskatu, ka ir būtiski, lai uzņemtas politiskās saistības šajā jautājumā tiktu īstenotas efektīvi un stingri un lai statistikas dati atbilstu arī spēkā esošajiem Kopienas tiesību aktiem, piemēram, iesniedzot valstu drošības paziņojumus Komisijai (*Eurostat*).

No otras puses Komisijas (*Eurostat*) izmeklēšanas pilnvaras ir jāpaplašina, ļaujot veikt valstu statistikas pārvalžu inspekcijas bez iepriekšēja brīdinājuma, nodrošinot piekļuvi visai pārskatu un budžetu informācijai. Tas ļaus Komisijai izvērtēt valsts publisko finanšu stāvokli. Jāapsver arī finansiālu un nefinansiālu sankciju noteikšana par statistikas datiem, kas nav iesniegti atbilstoši Kopienas tiesību aktiem.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šis ziņojums ir vēl viens solis virzībā uz valstu iekšējo darbību pārraudzīšanu, šoreiz ar statistikas palīdzību. Piemēram, ir ierosināts veikt pārraudzības apmeklējumus dalībvalstī, kuras statistikas dati tiek rūpīgi pārbaudīti. Viņi grib, lai Komisija ar Eurostat starpniecību iegūtu tiesības piekļūt centrālās un valsts pārvaldes līmeņa, vietējo iestāžu un sociālās nodrošināšanas amatpersonu atskaitēm, tostarp sniedzot detalizētu uzskaites informāciju, statistikas pārskatus un attiecīgas aptaujas un citu ar šo saistītu informāciju, piemēram, par ārpusbilances darījumiem. Viņi prasa to visu, piebilstot, ka tas jādara atbilstīgi tiesību aktiem par datu aizsardzību un statistikas konfidencialitāti.

No otras puses, viņi uzstājīgi prasa stingru Stabilitātes pakta īstenošanu un uzskata, ka Komisijai būtu jāapsver sankciju noteikšana saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes paktu par jautājumiem, kas saistīti ar maldinošu makroekonomikas statistiku, ko sniedz dalībvalstis.

Praktiski, ja Komisija un Padome šos priekšlikumus pieņems, Komisijai (*Eurostat*) būs pieejama visa statistiskā un budžeta informācija, lai novērtētu datu kvalitāti valsts, reģiona un vietējos pārskatos, inventarizācijās, ziņojumu tabulās par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru (*EDP*), budžetā neparedzētu pārstāvju, bezpeļņas organizāciju un tamlīdzīgu iestāžu pārskatos, kas veido valsts pārvaldes sektoru valsts norēķinos.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Pašreizējā krīze nav radusies statistisku neprecizitāšu dēļ, bet valdošās liberālās elites apliecinātā dogmatisma dēļ. Ziņojums atbalsta obligātu Stabilitātes un izaugsmes pakta ievērošanu. Tas mudina ieviest iepriekš neizziņotas dalībvalstu budžetu pārbaudes. Tas ar aizdomām pamato politisku doktrīnu, pieprasot, lai dalībvalstis, kas falsificē savu statistiku, tiktu sodītas.

Eiropas projekts nevar atļauties, ka to jauc ar šādu autoritārismu, kas ir pretrunā ar tautu suverenitāti. Ir pienācis laiks mums veidot sadarbības un solidaritātes Eiropu un Eiropu, kas balstās uz savstarpējo uzticību, kura mums vajadzīga.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Ekonomikas faktiskā stāvokļa noskaidrošanai dalībvalstīs ir būtiski svarīgi, kāda kvalitāte un dzīvotspēja ir statistikas datiem par ES valstu ekonomiskās darbības rezultātu. Grieķijas statistikas dati, kas, spriežot pēc ziņām, bija neobjektīvi un neatspoguļoja ekonomikas realitāti, bija svarīgs brīdinājums veikt pasākumus, lai novērstu šādas situācijas atkārtošanos turpmāk. Šādā veidā *Eurostat* pilnvaru un tehnisko resursu stiprināšana ir vitāli svarīga, ja ES nevēlas pieredzēt situāciju, kad dalībvalstis ir sniegušas nepareizus statistikas datus. *Eurostat* pastiprināta uzraudzība, kas tiek īstenota bez brīdinājuma, būs ārkārtīgi svarīga nākamajai statistikas datu uzticamībai dalībvalstu ekonomikā.

Andreas Mølzer (NI), rakstiski. – (DE) Regulas grozījums attiecībā uz statistikas datu kvalitāti saistībā ar pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru ir īpaši svarīgs un steidzams pasākums, ņemot vērā pašreizējās budžetu problēmas lielākajā daļā dalībvalstu. Stabilitātes un izaugsmes paktu, kas tagad ir jāatdzīvina un stingri jāievēro, var saprātīgi pārraudzīt tikai tad, ja *Eurostat* saņems datus, kas nav sagrozīti un atbilst realitātei. Tagad mēs zinām, ka Grieķija ar krāpšanu panāca pievienošanos eiro zonai, apzināti iesniedzot nepatiesus datus Eiropas Savienībā.

Pats par sevi saprotams, ka tas ir skandāls. Kaut kas tāds nekad vairs nedrīkst notikt. Tāpēc vēl jo svarīgāk ir paplašināt *Eurostat* pilnvaras un dot iespēju veikt iepriekš nepaziņotus

kontroles apmeklējumus dažādās valsts aģentūrās. Tikai šādā veidā Stabilitātes pakts būs ieguldīto pūļu un izlietotā papīra vērts. Tāpēc es balsoju par šo ziņojumu.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE), rakstiski. – (RO) Statistikas datu kvalitāte ir īpaši svarīga patlaban, ņemot vērā nepieciešamību ātri reaģēt uz katru iespējamu ekonomisku brīdinājuma zīmi. Ja ir zināmi iepriekšēji dati, nav vajadzības pēc papildu argumentiem. Turklāt statistikas dati ir noderīgs rīks katrā nozarē, kurā Eiropas Savienībai ir pilnvaras, jo tie ir būtiski īstermiņa, vidēja un ilga laikposma lēmumu pieņemšanai. Jo labāka ir šo statistikas datu kvalitāte, jo labāk pieņemtie lēmumi atbildīs problēmām, ar kurām saskaras dalībvalstis un Eiropas Savienība kopumā.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Komisijas priekšlikums bija ļoti pozitīvs, un to uzlaboja šādi attiecīgi grozījumi, ko ieviesa Parlaments:

- ka Komisija (*Eurostat*) saņem pienācīgu kompetences pamatshēmu, atbilstošu personālu un iespējami daudz neatkarības;
- statistikas datu vākšanas saskaņošana;
- no dalībvalstīm saņemamās statistikas un budžeta informācijas standartizēšana;
- sankciju izstrāde Stabilitātes un izaugsmes pakta pamatnostādnēs attiecībā uz dalībvalstīm par sagrozītu makroekonomisko statistikas rādītāju iesniegšanu.

Tāpēc es balsoju par.

Ziņojums: Wojciech Michal Olejniczak (A7-0202/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Es atbalstīju šo ziņojumu. Eiropas Savienības stratēģija Baltijas jūras reģionam ir pirmais un līdz šim vienīgais mēģinājums radīt kompleksu kopēju attīstības stratēģiju. Pašlaik ir skaidrs, ka atsevišķu dalībvalstu veiktās darbības nav pietiekami efektīvas un ir fragmentētas, un tāpēc jāveicina sadarbība reģiona līmenī. Pašreiz ir disproporcija ekonomiskajā attīstībā un inovāciju jomā, un tādēļ ir nepieciešams palielināt potenciālu visās jomās, arī transportā, enerģētikā un tūrismā. Mēs nedrīkstam palaist garām iespēju izmantot Baltijas jūras stratēģijas un citu nākamo makroreģionālo stratēģiju pievienoto vērtību, lai sasniegtu jaunu sinerģijas līmeni, kas var mazināt esošās atšķirības, lai radītu pastāvīgu kopējas labklājības zonu ar augstu konkurētspējas līmeni, kas ir izšķirīgs, ņemot vērā iedzīvotāju novecošanos un jaunās ar globalizāciju saistītās problēmas.

Alain Cadec (PPE), rakstiski. – (FR) Es atzinīgi vērtēju ziņojumu par Eiropas Savienības stratēģiju Baltijas jūras reģionam. Makroreģionālā koncepcija nodrošina konkrētus risinājumus ļoti daudzām problēmām, ar kurām mēs patlaban saskaramies un kuras sniedzas pāri valstu robežām. Baltijas jūras stratēģija ir pirmais mēģinājums izmantot makroreģionus. Tā ļaus teritorijām, kas ir dažādas, bet saskaras ar līdzīgām problēmām, uzsākt kopīgu darbību elastīgā iestāžu sistēmā. Šis makroreģions nekonkurēs ar dalībvalstīm; tas papildinās tās. Tas balstīsies uz principu par partnerību starp dažādiem valsts iestāžu līmeņiem, privāto un brīvprātīgā darba sektoru.

Jaunā pārvaldības forma nenoliedzami nesīs pievienotu vērtību politikai vietējā, valsts un Eiropas līmenī. Būtu vērts makroreģiona koncepciju piemērot citām teritorijām, kam raksturīga spēcīga savstarpēja ekonomiska, vides un kultūras atkarība.

Referents pilnīgi pamatoti uzsver faktu, ka Baltijas jūras stratēģija ir izmēģinājuma projekts, no kura turpmākās stratēģijas saistībā ar makroreģioniem varēs smelties iedvesmu. Manuprāt, mums uzmanības centrā būtu jāliek Atlantijas loks, domājot par šīm turpmākajām stratēģijām. Ņemot vērā kopīgās problēmas, ar kurām saskaras šīs piekrastes teritorijas — Bretaņa, Kornvela, Galīcija un Algarve citu starpā —, Atlantijas makroreģiona radīšana dotu ieguldījumu kopīgai un saskanīgai attīstībai.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *rakstiski. – (PT)* Eiropas stratēģija Baltijas jūras reģionam ir pirmais mēģinājums radīt kopēju attīstības stratēģiju makroreģionam. Stratēģijas nolūks ir risināt kopīgas problēmas un mērķtiecīgi darboties kopīgu mērķu sasniegšanai. Šim reģionam ir divas galvenās interešu jomas: vide un zinātniska attīstība. Tā ir sarežģīta, bet interesanta stratēģija, ko varētu attīstīt arī pārējiem reģioniem Eiropā.

Leonidas Donskis (ALDE), *rakstiski. – (LT)* Kā lietuvietis un kā deputāts no Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas es vienmēr atbalstīšu stratēģiju, kas palīdz Baltijas jūras reģionam kļūt par ilgtspējīgas attīstības un reģionālas sadarbības prakses vislabāko piemēru. Rezolūcija par Eiropas Savienības stratēģiju Baltijas jūras reģionam, ko Eiropas Parlaments šodien apstiprināja ar ALDE grupas atbalstu, ir vērsta uz Lietuvas iespējām. Stratēģijas nolūks ir samazināt Baltijas reģiona atkarību no Krievijas enerģijas, savienot reģiona valstu enerģētikas tīklus un dažādot enerģijas avotus, nodrošināt dzelzceļa ass pagarināšanu no Berlīnes līdz Baltijas jūras krastam un atrisināt grūtības, šķērsojot robežu ar Krieviju. Šie ir četri soļi, kas īpaši svarīgi Lietuvai. Turklāt kopā ar citiem EP deputātiem mums izdevās vērst uzmanību uz faktu, ka Eiropas Komisijai jāuzmana un jāpārrauga, vai tādu pašu pieeju un starptautiskas konvencijas ievēro kaimiņvalstīs, īpaši tajās, kuras plāno būvēt kodolspēkstacijas ES ārējo robežu tuvumā. Visām Baltijas reģiona valstīm, arī Krievijai un Baltkrievijai jāievēro visstingrākie kodoldrošības un vides standarti. Tas ir mērķis, kuru es cenšos panākt ar savu rakstisko paziņojumu par kodolspēkstacijas būvi Baltkrievijā, kuru es iesniedzu EP deputātiem parakstīšanai, un es ceru, ka tas gūs vēl lielāku atbalstu pēc šīs balsošanas.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski. – (PT)* Kā es iepriekš atzīmēju attiecībā uz vides problēmām, Eiropas Savienībai jāpadara Baltijas jūra par vienu no savām prioritātēm sevišķi nopietno apstākļu dēļ, kas to ietekmē. Tā kā tagad tas ir viens no sakaru un apmaiņas galvenajiem ceļiem starp dalībvalstīm, tas atgādina mums par nozīmi, kāda Baltijas jūrai ir bijusi pagātnē. Tas izceļ arī nepieciešamību Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm atzīt, ka ir reģioni, kuriem ir priekšrocība, jo šīs dalībvalstis uzskata tos par funkcionāli integrētām vienībām savas identitātes, problēmu un attīstības vajadzību dēļ.

Baltijas jūrai un dalībvalstu reģioniem, kas atrodas tās piekrastē, ir vajadzīgās spējas, lai tie piedalītos un darbotos kā izmēģinājuma makroreģioni. Es ceru, ka secinājumi, kas radīsies, praksē īstenojot ES stratēģiju Baltijas jūras reģionam, ļaus precīzāk un pareizāk izvērtēt makroreģionu turpmāko nozīmi Eiropas kohēzijas politikā.

Bruno Gollnisch (NI), *rakstiski. – (FR)* Baltijas valstu sadarbības rosināšana, lai aizsargātu teritoriju un reaģētu uz kopējām problēmām, kas saistās ar ekonomikas, sociālām, enerģētikas un transporta lietām un tā tālāk, un patiešām, kāpēc nē? Tomēr man šķiet, ka šī sadarbība ļoti viegli varētu notikt bez Eiropas Komisijas iejaukšanās.

Tomēr patiesībā šā ziņojuma būtiskā daļa ir makroreģionu kā papildu pārvaldības līmeņa un varbūt, lai gan tikai nākotnē, kā Eiropas Savienības kohēzijas politikas daļas veicināšana. Šī kohēzija saistītos ar abpus robežām esošu reģionu apvienošanu, ja iespējams, Eiropas vietējo un reģionālo iestāžu grupu veidā, un šīs grupas obligāti būtu juridiskas personas

un „suverēnā” veidā izvēlētos valsts likumdošanu, kas tām būs noteicoša. Tas nekas, ka, lai to izdarītu, mums jāmeklē vai jāizgudro kopējas intereses kā reģionu apvienošanas kritērijs un jārada Eiropas nodoklis, lai to visu finansētu.

Lai ko referents par to neteiktu, viss izplēn, lietai nonākot līdz valstu robežu likvidēšanai un Eiropas ainavas atjaunošanai. Tāpēc neatkarīgi no intereses par Baltijas jūru un problēmām, ko tā var radīt, mēs balsojam pret šo ziņojumu.

Barbara Matera (PPE), rakstiski. – (IT) Es nobalsoju par Eiropas Savienības stratēģiju Baltijas jūras reģionam un makroreģionu nozīmi turpmākajā kohēzijas politikā. Piekritu *Olejniczak* kungam, ka stratēģijai Baltijas jūras reģionam jādarbojas kā ceļam, izmēģinājuma projektam turpmākai makroreģionu stratēģijai. Jaunajai makroreģionālajai pieejai Eiropas Savienības evolūcijā ir jātiecas radīt nosacījumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu nodarbinātību nākamajām paaudzēm, sekmētu kohēziju un īstenotu vides aizsardzības darbības ar inovācijām Eiropas valstīs, ilgtspējīgu attīstību, mobilitātes pieejamības uzlabojumiem reģionos un policentriskas attīstības sekmēšanu.

Tās ir kopējas intereses un mērķi, kas var emancipēt un līdzsvarot valstis, kuras patlaban veido Eiropas Savienību, kā arī veicināt jaunu valstu pievienošanu, Eiropas projekta nostiprināšanu un tā attīstīšanu arvien tuvāk kaimiņvalstīm. Es piekrītu galvenajai nozīmei, kas piešķirta dalībvalstīm, kuras līdz ar to tiek virzītas pretī jaunam pārvaldības līmenim, kas ļaus tām palīdzēt nomaļajiem un visneizdevīgākajā stāvoklī esošajiem reģioniem. Nobeigumā es uzsveru to, cik svarīga ir Komisijas nozīme, aicinot to strauji īstenot stratēģiju Baltijas jūras reģionam un radīt citus makroreģionus.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Šā ziņojuma vienīgais nopelns ir tāds, ka tas pieprasa piesārņojuma likvidēšanu Baltijas jūrā. Šī likvidēšana ir nepieciešama mūsu ekosistēmas saglabāšanai. Tā jāveic tik ātri, cik vien iespējams. Tomēr šim dokumentam ir raksturīgs tāds pats dogmatisms kā lielākajai daļai ziņojumu, par ko mēs balsojam. Lai gan tas pretendē uz ekoloģiski atbildīgu attieksmi, tas atsaucas uz kodolspēkstaciju attīstību reģionā, nenosodot to. Attiecībā uz postulēto vēlmi izveidot augsti konkurētspējīgus Eiropas makroreģionus, tas ir pilnīgi nepieņemami. Visos šajos reģionos viņi vēlreiz cenšas nojaukt labklājības valsti. Baltijas jūras reģiona atveseļošana nav izdarāma tā, kā piedāvā liberālisms.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Baltijas jūra ir viena no vispiesārņotākajām jūrām pasaulē, kas nozīmē, ka makroreģionu jēdziens, kas uzmanības centrā liek kopējus, visiem svarīgus mērķus vai attīstības problēmas saistībā ar ģeogrāfiskajām īpatnībām un nosacījumiem un mēģinājumu radīt kopēju, kompleksu attīstības stratēģiju šim makroreģionam, ir pilnīgi loģisks. Baltijas jūras kopējos resursus savā starpā daļa daudzas valstis, kā rezultātā tām rodas ievērojama savstarpēja atkarība, kas attaisno plašu stratēģiju šim reģionam. Stratēģija Baltijas jūras reģionam ir pirmais un līdz šim vienīgais mēģinājums radīt kopēju kompleksas attīstības stratēģiju makroreģionam, un tā ir jāskata kā izmēģinājuma projekts un piemērs Eiropas Savienībā.

Rolandas Paksas (EFD), rakstiski. – (LT) Es nobalsoju par ziņojumu par Eiropas Savienības stratēģiju Baltijas jūras reģionam un makroreģionu nozīmi turpmākajā kohēzijas politikā galvenokārt tādēļ, ka stratēģijas īstenošanas procesam jānotiek straujāk, jo īpaši, īstenojot enerģētikas politiku, kas ir viena no šīs stratēģijas prioritārajām jomām. Tā ir svarīga ES un dalībvalstu ārējo attiecību daļa. Mums jāattīsta sadarbība starp Baltijas valstīm un kaimiņvalstīm, neaizmirstot par reģiona energoatkarības samazināšanu. Ir ļoti labi, ka šajā stratēģijā ir atrasta vieta arī jautājumiem par kodoldrošību reģionā. Es ceru, ka, ņemot vērā

iecerēto kodolenerģijas paplašināšanu Baltijas jūras reģionā, ES valstīm ir jāseko stingrākiem drošības un vides standartiem un Eiropas Komisijai jāuzmana un jāpārrauga, vai tādu pašu pieeju un starptautiskas konvencijas ievēro kaimiņvalstīs un vai tās nepaliek tikai uz papīra, īpaši tajās valstīs, kuras plāno būvēt kodolspēkstacijas ES ārējo robežu tuvumā. Mums jānodrošina, ka gan ES dalībvalstīs, gan kaimiņvalstīs, īpaši Krievijā un Baltkrievijā, kam ir plāni par kodolspēkstaciju būvēšanu, uztver šos noteikumus nopietni. Baltijas kodoltrijstūris, kas tiek radīts, nav tikai Lietuvas, bet visas Eiropas jautājums. Krievijas un Baltkrievijas plāni būvēt jaunas kodolspēkstacijas ES austrumu robežu tuvumā rada nopietnus draudus vides drošībai gan Skandināvijā, gan Rietumeiropā.

Justas Vincas Paleckis (S&D), rakstiski. – (LT) Ir svarīgi, lai Eiropas Savienībā būtu makroreģionāls skatījums uz Baltijas jūras reģionu. Sadarbība vides, enerģētikas un citās jomās ar ES nepiederošām dalībvalstīm, piemēram, Krieviju un Baltkrieviju, arī ir auglīga. Bez šaubām es arī nobalsoju par šo ziņojumu, jo tas pareizi norāda, ka ES dalībvalstīm jāklūst par piemēru vides un kodolenerģijas drošības jomā, jo īpaši, būvējot jaunas kodolspēkstacijas. Mums jāprasa arī visaugstāko standartu ievērošana un laba sadarbība no saviem kaimiņiem, īpaši tiem, kuri plāno būvēt savas kodolspēkstacijas ES robežu tuvumā. Diemžēl es atturētos saukt par draudzīgu žestu Baltkrievijas lēmumu par jaunas kodolspēkstacijas novietošanu tikai 25 kilometrus no Lietuvas robežas un 50 kilometrus no galvaspilsētas Viļņas. Nevienas citas ES dalībvalsts galvaspilsēta nav tik tuvu Eiropas Savienības ārējām robežām un nesaskartos ar šādu situāciju. Vides NVO Baltkrievijā skandina trauksmes zvanus, jo pēc viņu domām starptautiskā drošība un vides standarti netiek ievēroti spēkstacijas projektēšanā un celtniecībā. Ir bažas, ka gan Baltkrievijas, gan Lietuvas sabiedrības iepazīstināšana ar projektu tiek organizēta virspusēji un neklieģ galvenās bažas. ES nevar aizliegt kodolspēkstacijas būvniecību tieši blakus Eiropas Savienības robežām. Tomēr mēs kopīgi varam runāt ar Baltkrievijas valdību par būves novietojumu. Briselei jāveic visi pasākumi, lai nodrošinātu, ka kodolspēkstacijas būvēšanas laikā mēs pārraugām, vai Baltkrievija pedantiski ievēro starptautiskās saistības saskaņā ar Espo Konvenciju un Orhūsas Konvenciju.

Raūl Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Stratēģija Baltijas jūras reģionam ir pirmais mēģinājums radīt kopēju attīstības stratēģiju makroreģionam. Tā ir teritorijas funkcionāla pievēršanās kopējiem attīstības mērķiem un problēmām ar noteiktām kopējām iezīmēm un ģeogrāfiski izšķirošiem faktoriem. Kā zaļie mēs uzskatām, ka ir svarīgi, ka Zaļo/EFA grozījumi tika pieņemti komitejā, turklāt uzsverot, ka makroreģionu attīstība pēc savas būtības ir papildinoša un tai nebūtu jāmēģina aizstāt ES finansējumu atsevišķām, vietējām un reģionālām programmām kā finansēšanas prioritātēm, un piešķirot izcilu nozīmi preču jūras pārvaldājumiem.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Šis ziņojums atbalsta svarīgo nozīmi, kāda ir makroreģionu stratēģijas attīstīšanai Eiropas Savienībā. Tos izprot kā teritoriju kopumu, kas sagrupējas, ņemot vērā kopējus mērķus un problēmas. Ziņojums ir veltīts ES stratēģijai Baltijas jūras reģionam izmēģinājuma iniciatīvas veidā. Es atbalstu šo priekšlikumu, jo uzskatu, ka būtiski svarīgs ir integrēts teritoriāls plāns, kas sekmē stratēģiju, kura balstās uz attiecīgo reģionu teritoriju kopējām interesēm, kam jāpaļaujas uz visu Eiropas politikas jomu devumu, tiecoties pēc saviem mērķiem, un jāvadās pēc Eiropas reģionālās politikas mērķiem, īpaši kohēzijas mērķa.

Šajā nozīmē tas norāda uz Zaļo grāmatu par teritoriālo kohēziju, kas skaidri parāda, cik svarīga ir iejaukšanās dažādos Eiropas Savienības reģionos, pamatojoties uz to funkcionālajām vajadzībām. Ir cerība, ka šī iniciatīva būs pirmā no turpmākajām, kas spēs

nodrošināt dažādus Eiropas makroreģionus ar piemērotām tiesiskām un programmatiskām pamatnostādņēm, kuru pamatā ir Eiropas teritoriālās sadarbības ideja.

Viktor Uspaskich (ALDE), *rakstiski*. – Mums un mūsu kaimiņiem ES stratēģija piedāvā milzīgu potenciālu vairākās politikas jomās. Veiksmīga stratēģijas īstenošana varētu vairot reģiona labklājību un pieejamību un nodrošināt drošību reģionā un aizsargāt vidi.

Optimālus rezultātus var sasniegt tikai, apvienojot resursus kopēji noteiktu mērķu sasniegšanai. Baltijas valstu ciešāka sadarbība samazinās atšķirības starp mūsu valstīm, palīdzēs saskaņot mūsu tirgus un padarīs tos pieejamākus.

Baltijas valstu ģeogrāfiskais stāvoklis un savstarpējā atkarība ir pamats stingrajai nostājai attiecībā uz ES stratēģijas izmantošanu, lai uzlabotu sakarus ar kaimiņiem ārpus ES. Iespējamās jomas sadarbībai ar Krieviju ir šādas: transporta savienojumi, tūrisms, pārrobežu veselības apdraudējumi, vides aizsardzība un enerģētika. Mums jārisina piemērotas infrastruktūras un pieejamības trūkums starp dažādiem transporta tīkliem.

Baltijas jūra ir viena no visvairāk piesārņotajām jūras teritorijām pasaulē; tikai koordinēta vienota rīcība var to mainīt. Līdz šim stratēģijas īstenošana ir notikusi lēni. Mums jāpaātrina process un jāpalielina piepūle.

Skatoties uz priekšu, es uzskatu, ka turpmāk stratēģijas darba plāns attīstīsies tad, kad ES prezidentūrā nonāks Baltijas valstis — Polija 2011. gadā un Lietuva 2013. gadā.

Artur Zasada (PPE), *rakstiski*. – (PL) Es apsveicu referentu par ļoti labi sagatavoto ziņojumu. Protams, es atbalstīju ziņojumu par Eiropas Savienības stratēģiju Baltijas jūras reģionam un makroreģionu nozīmi turpmākajā kohēzijas politikā. Dokuments attiecas uz vairākiem būtiskiem jautājumiem: vidi, enerģētiku un ārlietām. Manuprāt, viena no Baltijas jūras reģiona svarīgākajām problēmām ir efektīva dažādu transporta veidu tīkla radīšana. Es priecājos, ka dokumenta galīgajā redakcijā ir iekļauts mans grozījums, kas uzsver Centrāleiropas transporta koridora svarīgo nozīmi. Transporta tīklu attīstība un visiem reģioniem nodrošināts pareizais piekļuves līmenis infrastruktūrai ir Eiropas Savienības reālas kohēzijas garantija.

Joachim Zeller (PPE), *rakstiski*. – (DE) Esmu gandarīts, ka ziņojums par stratēģiju Baltijas jūras reģionam ir saņēmis tik plašu atbalstu Parlamentā, un, būdams savas grupas ēnu referents, es vēlos pateikties referentam par viņa konstruktīvo sadarbību. Ziņojums atspoguļo dažādās problēmas, ar kurām saskaras valstis, kas robežojas ar Baltijas jūru, un aicina pievērsties problēmām, kas saistītas ar rīcību vides kaitējumu gadījumos Baltijas jūrā, ekonomikas attīstību un transporta infrastruktūras attīstīšanu pārrobežu, makroreģionālā sadarbībā, un atrast tām risinājumu. Krievija, Baltkrievija un Norvēģija ir iesaistāmas šajā sadarbībā. Tam ir nepieciešama starpdisciplināra sadarbība, tostarp Eiropas Parlamenta komitejās. Šī makroreģionālā stratēģija Baltijas jūrai ir izmēģinājuma projekts. Tas, vai makroreģiona struktūra ir vai nav kohēzijas politikas turpmākais ceļš uz priekšu, būs atkarīgs no šā izmēģinājuma projekta panākumiem. Reģioni pie Baltijas jūras, kas jau sadarbojas savā starpā, bet jo īpaši dalībvalstis, tagad tiek mudināti īstenot šo stratēģiju dzīvē. Eiropas iestādēm, īpaši Eiropas Komisijai jāveic savs uzdevums nodrošināt sadarbību un atbalstu.

Ziņojums: Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (A7-0206/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *rakstiski*. – (PT) Es nobalsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka ieguldījums, ko ES reģionālā politika var dot Eiropas ekonomikas atdzīvināšanas plānam,

ir būtisks. Reģionālā politika ir jāuzlūko kā ES ilgtermiņa attīstības politika, kas cīnās par atjaunotu konkurētspēju un nodarbinātību dalībvalstīs. Cīņa pret ekonomikas un finanšu krīzi ir palīdzējusi arī paātrināt un vienkāršot kohēzijas politikas programmas, kam, manuprāt, ir absolūti vislielākā nozīme budžeta politikas būtiskai labošanai. Tas vajadzīgs arī, lai pārvarētu pašreizējās vides grūtības: paātrinot programmas, tiks veicināta ES, dalībvalstu un to reģionu nostiprināšana. Tāpēc ir svarīgi tiekties uz šo programmu lielāku konkurētspēju, ilgtspēju un elastību kā mērķi globalizētas pasaules kontekstā. Es uzskatu arī, ka ir būtiski turpināt pievērst īpašu uzmanību reģioniem, kuri minēti 2. mērķī, palīdzot ekonomikas un sociālās sfēras pārveidošanai šajās zonās, parādot visas to iespējas un sekmējot visu to rīcībā esošo līdzekļu un rīku koordinēšanu, lai veicinātu izaugsmi un nodarbinātību.

Alfredo Antonozzi (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es nobalsoju par šo ziņojumu, jo zinu, cik izšķirīgi svarīga ir reģionālā politika, palīdzot mums stāties pretī ieilgušās ekonomikas un finanšu krīzes sekām, ko mēs izjūtam. Diemžēl tā sauktie Eiropas 2. mērķa reģioni krīzes dēļ ir samaksājuši ļoti augstu cenu ar bezdarba un sociālas atstumtības posmiem. Tāpēc es uzskatu, ka priekšlikums aktīvi atbalstīt MVU šajos reģionos, lai saglabātu esošās darbavietas un, iespējams, radīt jaunas, ir sevišķi noderīgs.

Sophie Auconie (PPE), *rakstiski*. – (FR) Mums jāzina, ka Eiropas Savienības reģionālā politika ir galvenais Eiropas faktors ekonomikas atdzīvināšanā; kā uzsvērts ziņojumā, tā ir vissvarīgākais ES ieguldījumu avots reālajā ekonomikā. Tomēr ir svarīgi, ka ekonomikas atdzīvošanās mūsu reģionos notiek ne tikai tagad, bet tā notiks arī vidējā un ilgā termiņā. Tieši tāpēc R. Kratsa ziņojums, par kuru es nobalsoju, izvirza mērķi novērst strukturālās problēmas, īpaši attiecībā uz konkurētspēju un nodarbinātību. Patlaban mūsu reģionos krīze ietekmē visus. Mazie un vidējie uzņēmumi, piemēram, sastop arvien vairāk un vairāk grūtību, izmantojot mikrofinansējumu un mikrokredītus. Tāpēc mūsu pamatmērķis ir padarīt savus reģionus pievilcīgākus, kas galu galā ļaus palielināt ieguldījumu savos reģionos, ja būs nepieciešams.

Zigmantas Balčytis (S&D), *rakstiski*. – (LT) Es atbalstīju šo ziņojumu. Pienācīgi koordinēta ES reģionālā politika var stiprināt konkurētspēju un nodarbinātību ES reģionos. Sakarā ar globālo finanšu un ekonomikas krīzi un pašreizējo ekonomiskās darbības palēnināšanos ES reģionālā politika ir galvenais praktiskais instruments, kas dod izšķirošu ieguldījumu Eiropas Ekonomikas atveseļošanas plānā. Es uzskatu, ka turpmāk reģionālai politikai jābalstās uz prioritātēm, kas noteiktas ES 2020. gada stratēģijā, piemēram, progresīva, ilgtspējīga izaugsme, kas panākta, izmantojot jaunus veidus, kā sasniegt ilgtspējīgu ekonomisku izaugsmi un sekmēt labākus uzņēmējdarbības nosacījumus ar godīgu konkurenci, darbavietu radīšanu, uzņēmējdarbību un inovāciju visiem reģioniem, MVU attīstīšanu un to izaugsmes potenciāla atbalstīšanu. Struktūrfondu izmantošana ir īpaši būtiska saistībā ar reģionālo politiku, un tāpēc es uzskatu, ka struktūrfondu elastīguma palielināšanās ļaus mums nekavējoties sākt plānotās programmas, kuru īstenošana dos ieguldījumu ekonomiskās un sociālās situācijas uzlabošanā atsevišķos reģionos.

Mara Bizzotto (EFD), *rakstiski*. – (IT) Eiropas Savienība vienmēr ir veltījusi maz uzmanības MVU, nododoties vairāk vārdiem nekā darbiem politikas jomās, kas pievēršas konkurētspējai un inovācijai. Galvenais, šī Eiropa stāv tālu nost no vietējām iestādēm un tām pārvaldes iestādēm, kuras atrodas vistālāk no centra, bet vistuvāk pilsoņiem.

Tomēr referentes izvirzītie fundamentālie argumenti ziņojumā, par kuru mēs šodien balsojam, fundamentālā loģika, ko viņa iezīmē, ir atzīstama, jo, no mana viedokļa skatoties,

tā pievērš pienācīgu uzmanību nepieciešamībai vairāk izmantot ES līdzekļus, lai pārvarētu krīzi un depresīvo teritoriju vai to teritoriju, kuras pakļautas ekonomiskai un sociālai lejupslīdei, grimšanu nabadzībā. Turklāt, kā norādīts ziņojumā, tieši plašā MVU pasaule ir tā, kura Eiropas Savienībai būtu patlaban jāizvēlas par mērķi, veltot tai jaunus un konsekventākus centienus, ja tā patiešām grib palīdzēt izvilkt kontinentu no krīzes.

Mūsu MVU, kas veido līdz 99 % no Eiropas ražotspējīgās struktūras, ir vajadzīga brīvība no birokrātijas. Tomēr pašlaik, ņemot vērā smagos nosacījumus, ar ko šie uzņēmumi jo īpaši saskaras, arī tiem vajadzīgs atbalsts, lai pārvarētu kredīta pieejamības problēmas un piemērosanos arvien sarežģītākam un konkurētspējīgākam globālam tirgum.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *rakstiski*. – (RO) Eiropas Savienība un tās dalībvalstis saskaras ar lielu finanšu, ekonomikas un sociālo krīzi. Tām jāpieliek ievērojamas pūles, lai nodrošinātu tik daudz darbavietu, cik iespējams, un sasniegtu visaugstāko iespējamo nodarbinātības līmeni Eiropā.

Lai pārvarētu krīzi, ES jāpastiprina savi centieni ieguldīt prasmēs, profesionālā apmācībā un ilgtspējīgu darbavietu radīšanā. ES 2020. gada stratēģijai mērķtiecīgi jāuzsāk efektīva un plaša Eiropas nodarbinātības iniciatīva, kas, piemēram, pastiprinās aktivizācijas shēmas, īpaši cilvēkiem ar zemu kvalifikāciju, ar individuālu konsultēšanu, darbinieku intensīvu apmācību vai papildu apmācību un kvalifikācijas celšanu, mācekļu programmām, subsidētām darbavietām un neatmaksājamiem piešķirumiem pašnodarbinātām personām un uzņēmumiem darbības uzsākšanai.

Šos pasākumus var finansēt Eiropas Sociālā fonda Maksājumu komiteja. Agrīna iejaukšanās ir nepieciešama brīdī, kad darbavietas tiek reāli zaudētas, galvenokārt, lai samazinātu risku, ka cilvēki tiek izstumti no darba tirgus. Šie pasākumi ir vajadzīgi brīdī, kad ES 27 dalībvalstu bezdarba līmenis ir pieaudzis no 8 % 2009. gadā līdz 9,6 %.

Alain Cadec (PPE), *rakstiski*. – (FR) Kohēzijas politika veido svarīgu finansēšanas avotu Eiropas reģioniem, un šajā nozīmē tai ir izšķiroša nozīme cīņā pret ekonomikas un finanšu krīzi.

Es esmu vienprātis ar referenti, kura uzsver 2. mērķa īpašo nozīmi. Ja struktūrfondiem noteikti jādod ieguldījums, lai pirmkārt un galvenokārt palīdzētu attīstībā atpaliekošiem reģioniem ātrāk attīstīties, pārējiem reģioniem ir jābūt pieejamam finansējumam, kas pielāgots problēmām, ar kurām tie saskaras. Kopš 2006. gada reformas 2. mērķis ir devis ieguldījumu reģionālas konkurētspējas un nodarbinātības nostiprināšanā ar EUR 54,7 miljardu finansējumu 2007.-2013. gada laikposmā. Šis ieguldījums reģionālās ekonomikas konkurētspējā ir vēl nozīmīgāks ekonomikas krīzes apstākļos.

Pieliekot pūles inovācijā, pētniecībā un attīstībā, Eiropas Savienība spēs atgūt un stabilizēt ilgtspējīgu attīstību un kvalificētas darbavietas. Saistībā ar debatēm par Eiropas finanšu prognozēm laikposmā pēc 2013. gada Eiropas Parlamentam ir būtiski atcerēties savas 2. mērķa saistības. Kohēzijas politikai joprojām ir jābūt stiprai un labi finansētai politikai, un tāpēc es uzsvērtu nepieciešamību saglabāt finanšu līdzekļus 2. mērķim. Tas ir vitāli svarīgi visu Eiropas reģionu konverģences veicināšanai.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Šis ziņojums galveno uzmanību pievērš ES reģionālās politikas devumam ekonomikas krīzes risināšanā. Struktūrfondi ir būtiski investīcijām jomās, kas dod ieguldījumu ražīguma uzlabošanā un ekonomikas izaugsmē. Struktūrfondu nozīme kļūst īpaši svarīga ierobežota budžeta apstākļos, kad dalībvalstīs sarūk valsts investīcijas. Šie fondi ir izšķirīgi arī finansēšanas iniciatīvām, kuru mērķis ir

sagatavot Eiropu situācijai pēc krīzes, piemēram, spēju palielināšanas pasākumiem eiropiešiem jaunās jomās un jaunās tehnoloģijās.

Mário David (PPE), rakstiski. – (PT) Ņemot vērā, ka nesen pieņemtā ES 2020. gada stratēģija ir strukturēta, pamatojoties uz ekonomisku, sociālu un teritoriālu kohēziju, dinamisku kohēzijas politiku, un ka struktūrfondi ir neatvietoājams rīks ilgtspējīgas un iekļaujošas izaugsmes mērķa sasniegšanai dalībvalstīs, īpaši reģionos, es balsojumā pilnībā atbalstīju ziņojumā ietvertos priekšlikumus. Saistībā ar ekonomikas un finanšu krīzi, ko ES pašreiz izjūt, reģionālā un kohēzijas politika un īpaši 2. mērķa programmas iegūst vēl lielāku nozīmi ekonomikas atlabšanas procesā kā stimuls konkurētspējai un darbavietu radīšanai reģionālā un vietējā līmenī, sniedzot būtisku atbalstu valsts ieguldījumam.

Tāpēc es uzskatu, ka lielākas elastības ieviešana ir gluži pozitīva un ka kohēzijas politikas programmu vienkāršošana ir vitāli nepieciešama. No otras puses, tas nozīmē lielāku elastību ES līdzekļu piešķiršanā, lai tādā veidā ļautu reģioniem gūt pilnīgu labumu no atbalsta investīcijām infrastruktūrā, atbalstot savu uzņēmējdarbības kopienas, kas galvenokārt sastāv no maziem un vidējiem uzņēmumiem, un stimulējot pētniecību un modernizāciju rūpniecības un lauksaimniecības nozarē.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Ņemot vērā solidaritātes svarīgumu, es uzskatu, ka ir būtiski, lai Kopienas līdzekļi kohēzijas politikai tiktu īstenoti efektīvi. Tā kā man ir bijusi iespēja izteikties citos gadījumos, efektīva ES kohēzijas līdzekļu piešķiršana ir vitāli svarīga nelīdzsvarotības mazināšanai dažādos ES 27 reģionos, lai palīdzētu atvieglināt nelīdzsvarotību un veicinātu Eiropas konkurētspēju. Ir būtiski palīdzēt attīstīties apgabaliem, kuriem mazāk labvēlīgi apstākļi, palielināt līdzekļu efektīvu piešķiršanu inovācijai, tehnoloģijai un izglītībai un īstenot pasākumus, lai stimulētu nodarbinātību un īpaši konkurētspēju. Arī ES 2020. gada stratēģijas mērķiem jābūt virzošajam spēkam šajā jautājumā.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Reģionālā kohēzija ir Eiropas Savienības pamatmērķis, un tai ir īpaša nozīme šajos smagās un ilgstošās krīzes apstākļos, kas spēcīgi ietekmē bezdarba līmeni īpaši trūcīgākos reģionos.

2006. gada reformā 2. mērķis saistījās ar reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības stiprināšanu pavisam 168 reģionos 19 dalībvalstīs, kas atbilst 314 miljoniem iedzīvotāju, ar EUR 54,7 miljardu kopējo finansējumu (nedaudz mazāk par 16 % no visiem līdzekļiem) 2007.-2013. gadam. Aptuveni 74 % no šīs summas tiek virzīta zināšanu un inovācijas uzlabošanai (33,7 %) un lielākam skaitam un labākām darbavietām (40 %).

Es atbalstu apņēmību ieguldīt reālajā ekonomikā un atbalstīt mazos un vidējos uzņēmumus, par prioritātēm atzīstot inovāciju, konkurētspēju un nodarbinātību. Tā ir pamatnostādne, kas nosaka un stiprina ES 2020. gada stratēģiju inteliģentai, ilgtspējīgai un iekļaujošai izaugsmei.

Tāpēc es vēlos uzsvērt, ka dalībvalstīm un to attiecīgajiem reģioniem nekavējoties jāpieteicas uz Eiropas līdzekļiem, kas tiem ir pieejami. Šis ir jautājums, kas šajā ekonomikas un finanšu krīzē ir kļuvis nozīmīgāks, kā es par to esmu brīdinājis, runājot šeit Parlamentā un dažādās uzrunās Portugālē.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Apspriežamais ziņojums nav vēl viens mēģinājums piedot grēkus tiem, kuri patiešām ir atbildīgi par ekonomikas un finanšu krīzi, ko mēs pašlaik izjūtam, tas nav arī vēl viens mēģinājums iespējamo krīzes pārvarēšanu uzdot vienīgi darba ņēmējiem un sabiedrībai. Dokuments lielā mērā aizstāv galvenās ES

2020. gada stratēģijas prioritātes un aicina turpmāk pastiprināt politiku, veicinot to ar pasākumiem, kas izmanto Eiropas vienoto tirgu. Mums jāatceras, ka šīs prioritātes ir tās pašas, ko atzina uzlabotā Lisabonas stratēģija, tās pašas, kuras pamatoja un veicināja sabiedrisko pakalpojumu privatizācijas procesus, regulējuma mazināšanu atļaišanai un darba apstākļu pasliktināšanos, bezdarba palielināšanos un kampaņu par sociālu regresu — tas ir, pašreizējās kapitālisma sistemātiskās krīzes strukturālos cēloņus.

Struktūrfondi vai jebkurš cits reģionālās politikas finanšu rīks, kura mērķis galvenokārt ir kohēzija, ir jānovirza patiesi nepieciešamai ekonomikas attīstībai un sociālam progresam, teritoriālai kohēzijai un reģionālo atšķirību mazināšanai. Tie nav jāizlieto ierasti nepareizā veidā, lai finansētu politiku, kuras sekas būs pretējas deklarētajiem mērķiem un kura tikai vairo jaunas un dziļākas krīzes arī turpmāk.

Juozas Imbrasas (EFD), rakstiski. – (LT) Priekšsēdētāja kungs, mēs patlaban apspriežam ekonomikas un finanšu krīzi, bet vai mēs patiešām varam mācīties no šīs krīzes? Neatbilstīgs regulējums Amerikas Savienotajās Valstīs, kur bankas izsniedza aizdevumus maksātnespējīgiem klientiem, kas nebija spējīgi tos atdot, nenovēršami noveda pie sliktu aizdevumu krīzes, un mēs joprojām vēl ilgi izjutīsim tās sekas visā pasaulē arī turpmāk. Tāpēc Eiropas Savienības reģionālā politika kļūst par galveno ekonomikas atlabšanas plāna daļu, kas veido galveno Kopienas investīciju avotu reālajā ekonomikā, bet Eiropas Savienībai trūkst efektīvu mehānismu ekonomikas koordinācijai un līdzsvarotai izaugsmei. Kohēzijas politikai ar struktūrfondi un citām darbībām ir vissvarīgākā nozīme. Reģionālā politika nav tikai līdzeklis, kā nekavējoties noslāpēt ekonomikas un finanšu krīzes ietekmi, bet tā ir arī ilgtermiņa politika cīņai pret strukturālajām problēmām, kuru atklāšanos un rašanos veicināja krīze, īpaši attiecībā uz konkurētspēju un nodarbinātību dalībvalstīs. Arī Lietuvai ir svarīgi atgūties no krīzes tik ātri, cik iespējams, un veltīt īpašu uzmanību konkurētspējas un nodarbinātības palielināšanai dalībvalstīs.

Iosif Matula (PPE), rakstiski. – (RO) Es nobalsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu reģionu konkurētspēju un nodarbinātību par kohēzijas politikas galveno faktoru, ņemot vērā pašreizējo finanšu krīzi, kas ir apturējusi ekonomiskās izaugsmes procesu.

Mums tagad ir svarīgi ņemt vērā ES 2020. gada stratēģijas prioritātes, lai noteiktu un īstenotu jaunus faktoros, kas veicina ekonomikas izaugsmi un ES sociālās un teritoriālās kohēzijas konsolidāciju. Teritoriāla kohēzija palīdz vairo dažādo reģionu konkurētspēju, lai tādējādi padarītu tos, cik iespējams, pievilcīgus. Tā nodrošina arī izcilus priekšnoteikumus uzņēmējdarbībai un MVU attīstīšanai.

Turklāt galvenā vērība šajā ziņojumā ir veltīta pasākumu izmantošanai, lai paātrinātu kohēzijas politikas programmu īstenošanu. Mērķis ir mobilizēt resursus un rīkus, kas vajadzīgi, lai piešķirtu finansiālu atbalstu vietējā un reģionālā līmenī. Ņemot vērā šo nolūku, tiek apsvērtas gan pašreizējās vajadzības, ko diktē pašreizējā ekonomiskā situācija, konkrētāk sakot, nepieciešamība atrast reālā laika atbildi, gan tiek noteikti ilgtermiņa pasākumi.

Strukturālās programmas jāīsteno nevis kā aizsargājoša iejaukšanās, kas virzīta uz ekonomikas izdzīvošanu, bet kā turpmākas ilgtspējīgas attīstības mērķi.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Pozitīvā reakcija uz finanšu un ekonomikas krīzes apkarošanu ir apliecinājusi ES reģionālās politikas svarīgo nozīmi. Neskatoties uz to, konkrēti 2. mērķis attiecas uz vairāk nekā 300 miljoniem cilvēku trūcīgākos reģionos, kuri arī izjūt šīs nopietnās krīzes sekas. Tādēļ šis ir īstais laiks, kad stiprināt 2. mērķa rīkus, lai sasniegtu ES 2020. gada stratēģijas būtiskās prioritātes.

Robert Rochefort (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Es nobalsoju par *Kratsa-Tsagaropoulou* kundzes ziņojumu par ES reģionālās politikas devumu cīņā pret finanšu un ekonomikas krīzi. ES reģionālā politika, galvenais Kopienas investīciju avots reālajā ekonomikā, var dot izšķirīgu ieguldījumu Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānā. Ne mazāk kā EUR 55 miljardi ir piešķirti pasākumiem uzņēmumu atbalstīšanai saistībā ar Eiropas reģionālo politiku 2007.-2013. gada laikposmā. Šī palīdzība ir būtiska — īpaši palīdzība maziem un vidējiem uzņēmumiem, kurus ekonomikas krīze ir nopietni novājinājusi —, un tā ir jāpalielina. Ieguldījumi pētniecībā, attīstībā, inovācijā un izglītībā arī ir jāpastiprina, lai atbalstītu ekonomikas izaugsmi un nodarbinātību mūsu teritorijās — es īpaši domāju par Francijas dienvidrietumu vēlēšanu apgabalu, kuru es pārstāvu. Visbeidzot, ES reģionālā politika būs patiesi efektīva tikai tad, ja tā panāks reālu sadarbību starp vietējām, reģionālām, valsts, pārrobežu un Eiropas iestādēm.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Saistībā ar globālo finanšu un ekonomikas krīzi ES reģionālā politika dod ieguldījumu ekonomikas atveseļošanas plānā, paātrinot kohēzijas politikā iekļauto programmu īstenošanu. Programmu „iepriekšējās finansēšanas” politika saskaņā ar 2007.-2013. gada kohēzijas politiku deva tūlītēju EUR 6,25 miljardu likviditāti investīcijām 2009. gadā atbilstīgi finansēšanas pasākumu kopumu pamatnostādņem, par kurām vienojās ar dalībvalstīm.

Komitejas līmenī tika pieņemti Zaļo/EFA grozījumi par šādiem jautājumiem: 2. mērķim piešķirto finanšu instrumentu atbalsts struktūrām, kas darbojas sociālas, integrējošas ekonomikas jomā; lielāka aizsardzība vides un atjaunojamās enerģijas potenciāla attīstībai kā jomām, kurās ir pierādāma ES intervences pievienotā vērtība; un pienācīgās darbības veikšana (īstermiņa un ilgtermiņa pasākumi) pilsētvides reģioniem un pilsētu centriem, kuri rada īpašas un būtiskas sociālas problēmas (paaugstinātu bezdarba līmeni, marginalizāciju, sociālu atstumtību utt.), kas ir padziļinājušās krīzes ietekmē.

Catherine Stihler (S&D), *rakstiski*. – Ir tik svarīgi, lai mēs rīkotos kolektīvi visā ES, apkarojot globālo ekonomikas krīzi, ar kuru mēs saskaramies. Es pilnībā atbalstu šo ziņojumu.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *rakstiski*. – (SV) Es atturējos no balsošanas par šo ziņojumu. Tajā ir noteikti uzskati, kuriem es no sirds piekrītu, piemēram, rindkopa par sieviešu līdzdalības palielināšanu darba tirgū. Tomēr man ir šaubas par pārlieko pievēršanos konkurētspējai, kas caurvij dokumentu. Patstāvīgais ziņojums pieprasa palielinājumu par vairāk nekā 25 % īpaši 2. mērķī iekļautajiem reģioniem, lai palielinātu konkurētspēju. Tas jāizdara reģionālās politikas budžeta plānā. Attiecībā uz šo nav veikti nekādi atbilstīgi novērtējumi par ietekmi uz vidi. Ir nepieciešams vispārējs novērtējums 450 programmām, kas ietilpst Kohēzijas fondā, Eiropas Sociālajā fondā un 2007. gadā izveidotajā Globalizācijas pielāgošanas fondā, lai redzētu, kā šie atbalsta veidi darbojas no sociālā un dzimumu līdztiesības viedokļa. Pašreiz tie pārklājas cits citam, rezultātā radot neskaidrību. Es nepiekrītu arī par ziņojumā pausto uzskatu, ka ES reģionālā politika ir īpaši izšķirīga Eiropas atlabšanai. Nevis tā, bet Stabilitātes pakta traucējošie kritēriji ir tie, kuri virza dalībvalstis uz algu, pensiju, sociālā nodrošinājuma samazināšanu, kas nozīmē, ka atlabšana notiks daudz ilgāk — neatkarīgi no ES devuma.

Nuno Teixeira (PPE), *rakstiski*. – (PT) Reģionālās attīstības komitejas ziņojuma pieeja situācijai, kuru izjūt dalībvalstis un to reģioni, ir reālistiska un ļoti savlaicīga, ņemot vērā ekonomikas un finanšu krīzes radīto postu Eiropā. Tā kā es esmu no Madeiras, kas ir attāls reģions, ko klasificē kā reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķa reģionu, šeit

apskatītais jautājums man ir dziļi pazīstams un būtisks, kas ir iemesls, kāpēc es esmu nolēmis balsot par šo ziņojumu. Kopienas kohēzijas politikas 2. mērķis cer attīstīt reģionus, kas saskaras ar nopietnām bezdarba problēmām un kam ir strukturālas grūtības, kuras vēl vairāk saasina pašreizējā krīze.

Lai pilnībā īstenotu reģionālo politiku un Eiropas 2020. gada stratēģijas mērķus, ir nepieciešams stiprināt reģionu konkurētspēju, attīstot nodarbinātības un ekonomikas politiku. Tikai tādā veidā Eiropa varēs sasniegt efektīvu, gudru, ilgtspējīgu un integrētu izaugsmi. Šo iemeslu dēļ es atbalstu referentes viedokli, kas ierosina lielāku elastību Kopienas līdzekļu un palīdzības piešķiršanā, lai skartie reģioni varētu gūt labumu no modernizācijas un atbalsta, kas pāries reālā attīstībā un ar laiku sagatavos ceļu ilgtspējīgākai ekonomikai.

Viktor Uspaskich (ALDE), rakstiski. – Vienota, efektīva ekonomikas koordinācijas un līdzsvarotas izaugsmes mehānisma trūkuma dēļ Eiropas Savienības iekšienē kohēzijas politika ir galvenais faktors, kas palīdz mums atgūties. Īpaši struktūrfondu 2. mērķis ir bijis — un ir — viens no vissvarīgākajiem kohēzijas politikas pīlāriem, sevišķi saistībā ar izeju no ekonomikas krīzes. Tādām valstīm kā Lietuva elastīgāka piekļuve ES reģionālajiem fondiem ievērojami palīdzēs krīzē vismagāk skarto jomu atveseļošanās procesam. Elastīgā finansēšana radītu jaunas darbavietas, un tai būtu jāiekļauj dažādas jomas: investīcijas infrastruktūrā, atbalsts maziem uzņēmumiem, profesionāla apmācība un rūpniecības un lauku modernizācija. Ir svarīgi, lai šie instrumenti netiktu lietoti tikai kā ugunsdzēsības intervences. Mūsu centieniem ir jāpievēršas arī ilgtermiņa pārstrukturēšanas rezultātiem un pārejai uz ilgtspējīgāku ekonomiku — elastība ir izšķirīga arī ilgtermiņa politikā. 2. mērķis, un kohēzijas politikas citas sadaļas arī var vēlreiz palīdzēt samazināt plaisu starp ES dalībvalstīm. Lietuvai īpaši svarīgi ir nonākt tur, kur tā bija pirms finanšu cunami, un atgūt savu smagā darbā panākto „Baltijas tīģera” statusu.

Derek Vaughan (S&D), rakstiski. – Es atbalstīju šo rezolūciju, jo ES reģionālie fondi ir ļoti svarīga palīdzība jomām, kuras pašreizējā krīze skārusi vismagāk. Elastīga piekļuve šiem līdzekļiem ir nepieciešama, lai reģioni gūtu labumu no investīcijām infrastruktūrā un atbalsta mazajiem uzņēmumiem. Es pilnībā piekritu, ka ir svarīgi uzlabot palīdzību 2. mērķa reģioniem; šajos reģionos ir panākts liels progress iepriekšējos gados, un mums jānodrošina, ka pašreizējā krīze nekavē turpmāku virzību uz priekšu šajos trūcīgajos apgabalos. Kohēzijas politikas programmu īstenošana ir jāpaātrina, lai šiem reģioniem palīdzētu šajos apstākļos. Ir svarīgi nodrošināt, ka konkurētspēja tiek saglabāta arī pēc 2013. gada un netiek izņemta no reģionālās politikas jomas.

Ieteikums otrajam lasījumam: Antonio Cancian (A7-0174/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE), rakstiski. – (IT) Es nobalsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka Eiropas Parlamenta dotie novērtējumi un ieteikumi šajā dokumentā, kura mērķim jābūt veicināt autobusu transporta nozares attīstību līdz gaisa un dzelzceļa transporta nozares kvalitātes līmenim, ir stingri atbalstāmi. Diemžēl Padome ir vājinājusi, ja ne atcēlusi gan Komisijas noteikumus, gan lielāko daļu Eiropas Parlamenta grozījumu pirmajā lasījumā.

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Šā ziņojuma nolūks ir uzlabot autobusu pasažieru tiesības, ieceri, ko es atzinīgi novērtēju, balsodama „par”. Mana nostāja ir pozitīva arī attiecībā uz lielākām ērtībām šajos transporta veidos cilvēkiem ar invaliditāti un cilvēkiem ar ierobežotu pārvietošanās spēju, kā arī lielākām garantijām visiem pasažieriem nelaimes gadījumos un arī kavēšanās vai atcelšanas gadījumos.

Tomēr man šķita pareizāk atturēties no balsošanas par 14. grozījumu. Lai gan tas pieļauj iespēju dalībvalstīm piešķirt atbrīvojumu no regulas piemērošanas attiecībā uz pilsētas, piepilsētas un reģionālā transporta pakalpojumiem, es domāju, ka tas nav pietiekami tālejošs un ka tas nosaka pārāk daudz ierobežojumu, īpaši attiecībā uz palīdzību, kas nepamatoti ietekmētu mazus un vidējus uzņēmumus.

Tas viss bija saistīts ar balsojumu par otro lasījumu. Svarīgākais tagad ir panākt vienošanos ar Eiropas Savienības Padomi, lai šī regula varētu stāties spēkā.

Liam Aylward (ALDE), rakstiski. – (GA) Es vērtēju atzinīgi priekšlikumā teikto par noteikumu izveidi pasažieru pārvadāšanai autobusos, lai novērstu diskrimināciju pret invaliditāti. Es vērtēju atzinīgi tajā teikto par samērīgu atlīdzību un pienācīgas palīdzības sniegšanu pasažieriem atceļšanas vai kavēšanās gadījumā.

Tomēr ir jānodrošina, lai šī priekšlikuma dēļ maziem pārvadātājiem nebūtu jāpārtrauc laukos sniegtie pakalpojumi birokrātijas vai pārlietu augstu apdrošināšanas izmaksu dēļ. Ļoti daudzus autobusu pakalpojumus Īrijā sniedz vietējie pārvadātāji, mazi uzņēmumi un ģimeņu uzņēmumi. Pārmērīgs vietējo un reģionālo pakalpojumu regulējums nozīmētu ievērojamu finansiālu un administratīvu slogu uzņēmumiem, kas jau tagad cīnās ar grūtībām.

Lauku autobusu pakalpojumi ir vitāli svarīgi lauku dzīvē. Tā ir „zaļāka” transporta sistēma un bieži vienīgais transporta veids tālo lauku reģionu iedzīvotājiem. Ir jānodrošina, lai šiem uzņēmumiem netiktu uzkrāts pārāk liels slogs, slogs, kas izstumtu tos no uzņēmējdarbības. Pasažieriem nav jācieš šā priekšlikuma dēļ ne ierobežotāku pakalpojumu, ne augstāku cenu dēļ.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Es atbalstu šo regulu par autobusu pasažieru tiesībām. Šīs regulas mērķis ir noteikt pasažieru tiesības, pārvietojoties ar autobusu, lai uzlabotu šā transporta veida pievilcību un panāktu vienādus nosacījumus pārvadātājiem no dažādām valstīm un starp dažādiem transporta veidiem. Turklāt mums jānodrošina autobusu pasažieriem tādas pašas tiesības, kādas jau noteiktas gaisa un dzelzceļa transporta jomā. Pasažieriem jābūt tiesībām uz kompensāciju, ja brauciens kavējas vai tiek atcelts, viņu bagāža tiek nozaudēta vai gadījumos, kas saistās ar pasažieru nāvi vai miesas bojājumiem. Ir jāizveido sistēma sūdzību izskatīšanai un kaitējumu apmaksas veikšanai. Mums jānodrošina tiesības uz mobilitāti personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotu pārvietošanās spēju, sniedzot palīdzību par brīvu, ja tā nepieciešama.

Jan Březina (PPE), rakstiski. – (CS) Autobusu transports ir vienīgais transporta veids, kurā vēl joprojām nav Eiropas mēroga noteikuma par pasažieru tiesībām. Atšķirīgu pasažieru aizsardzības līmeņu saglabāšana atkarībā no izmantotā transporta veida ir nepieņemama. Tāpēc es nobalsoju par ziņojumu par autobusu pasažieru tiesībām. Diemžēl dalībvalstis sadarbojas ar transporta operatoriem kā cimds ar roku un pretojas stingrākām pasažieru tiesībām. Tomēr Eiropas Parlaments skaidri nosaka, ka personām, kas pārvietojas ar autobusu, būs tādas pašas tiesības kā personām, kuras pārvietojas ar lidmašīnu vai pa dzelzceļu. Es atzinīgi vērtēju to, ka gadījumos, kad autobusu pienākšana kavējas, pasažieriem būs tiesības uz kompensāciju līdz 25 % no biļetes cenas, ja nokavēšanās pārsniedz vienu stundu, un 50 % no biļešu cenas par kavējumiem, kas ir ilgāki par divām stundām. Manuprāt, gadījumā, ja savienojums ir atcelts vai nokavēts ilgāk par divām stundām, pasažieru tiesības ievērojami nostiprina iespēja izvēlēties starp brauciena turpināšanu līdz galamērķim bez papildu maksas vai saņemt atmaksātu biļetes cenu un kompensāciju līdz 50 % no biļetes cenas.

Cits panākums ir pasažieru tiesības pieprasīt pārtiku, iekārtošanu viesnīcā un pārvietošanas pakalpojumus, ja atiešana tiek atcelta vai aizkavēta ilgāk par vienu stundu tālsatiksmes maršrutos. Eiropas Parlaments apstiprināja arī prasību transporta pakalpojuma sniedzējiem būt atbildīgiem par bagāžas zudumu vai bojājumu līdz EUR 1800 un par rokas bagāžu līdz EUR 1300.

Carlos Coelho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Šīs regulas mērķis ir izveidot kopēju pamatu autobusu pasažieru tiesībām, garantējot viņiem aizsardzības līmeni, kas samērojams ar jau izveidoto līmeni citiem transporta līdzekļiem, piemēram, vilcieniem un lidmašīnām. Pasažieru pārvadāšanas autoceļu transporta līmenī ir svarīgi panākt salīdzināmus nosacījumus starp pārvadātājiem no dažādām dalībvalstīm un starp dažādiem transporta līdzekļiem, kam jāietver atbildība par nāvi un miesas bojājumiem, kompensāciju un tūlītēju palīdzību brauciena atcelšanas vai kavēšanās gadījumā, neaizmirstot iespēju, ka pasažieri var iesniegt sūdzību, ja uzskata, ka viņu tiesības nav ievērotas.

Es jūtos vīlies par vēriena trūkumu Padomes priekšlikumā ne tikai tāpēc, ka tas ievērojami sašaurina šīs regulas jomu, bet arī tāpēc, ka tas pazemina pasažieru aizsardzības līmeni, izmantojot autotransportu ES iekšienē. Man nav šaubu, ka ir svarīgi saglabāt uzņēmumiem ekonomisku dzīvotspēju un ņemt vērā īpašos apstākļus šajā nozarē, kurā uzņēmumu lielākā daļa ir mazi un vidēji uzņēmumi. Tomēr ir svarīgi arī nodrošināt, lai būtu līdzsvars starp ekonomikas pīlāru un pasažieru tiesību aizsardzības pīlāru.

Edite Estrela (S&D), *rakstiski*. – (PT) Es nobalsoju par ziņojumu par autobusu pasažieru tiesībām, jo ar to tiek palielinātas to sabiedrības locekļu tiesības, kuri izmanto šos transporta līdzekļus, tostarp paredzēta kompensācija pasažieriem par kavēšanos, atcelšanu vai nelaimes gadījumiem, un palīdzība cilvēkiem ar invaliditāti.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Neatkarīgi no izmantotā transporta līdzekļa pasažieriem ir tiesības uz labu kvalitāti un drošu pakalpojumu. Tādēļ es uzskatu, ka priekšlikums ieviest saskaņotus noteikumus par autobusu pasažieru tiesībām visā ES ir pozitīva rīcība. Turklāt es uzskatu, ka pasažieru tiesībām faktiski ir jābūt vienādām neatkarīgi no izmantotā transporta līdzekļa, izņemot gadījumus, kad tas neatbilst attiecīgā transporta līdzekļa raksturojumam. Šķiet pamatoti, ka dalībvalstīm jāaizstāv savas tiesības atbrīvot noteiktus pilsētu, piepilsētu un reģionālo pakalpojumu sniedzējus, arī tos, uz kuriem attiecas šī regula, ja par tiem ir saistoši iekšēji tiesību akti vai līgumsaistības attiecībā uz pasažieru tiesībām. Mēs nedrīkstētu aizmirst, ka Eiropā ir ne tikai lieli pārvadātāji, bet arī mazi un vidēji transporta uzņēmumi, un mums par tiem ir īpaši jā rūpējas. Nobeigumā es vēlos apsveikt referentu un ēnu referentus par darbu, kas veikts, lai panāktu samierināšanos ar Padomi, un es ceru, ka drīz varēs panākt vienošanos par šīs regulas galīgo redakciju.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) Eiropas Savienībai jā rīkojas stratēģiski un jāpiešķir prioritāte nosacījumu radīšanai, kas veicina un stiprina sabiedriskā transporta izmantošanu. Šis jautājums ir izšķirīgs, lai Eiropa, kas ir apņēmusies apkarot klimata pārmaiņas un pilsētvides piesārņošanu, gūtu panākumus, veicinot atjaunojamas enerģijas izmantošanu un samazinot atkarību no fosilām degvielām.

Saistībā ar šo es uzsvērtu šā ziņojuma devumu, nodrošinot ne tikai efektīvu savienojumu tīklu, bet arī nosacījumus par ērtībām, pakalpojumu kvalitāti, drošību un palīdzību. Tas cenšas saskaņot sabiedrības tiesības — šajā punktā es uzsveru savas rūpes par tiesībām personām ar invaliditāti vai ierobežotu pārvietošanās spēju — ar vajadzību ņemt vērā arī pārvadātāju dzīvotspēju, jo īpaši šajā smagajā ekonomikas krīzē.

Tas nozīmē, ka ir nepieciešams saskaņot uzņēmumu ekonomiskās dzīvotspējas saglabāšanu, ņemot vērā autobusu transporta rūpniecības īpašās iezīmes, ar pasažieru aizsardzības augstu līmeni, kas ir salīdzināms ar šo līmeni citos transporta veidos.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Grozījumi, kas ierosināti otrajā lasījumā garantē vispārēju pasažieru tiesību uzlabojumu sabiedriskajā autobusu transportā, ko mēs atbalstām. Mēs atzīmējam, ka apstiprinātie grozījumi uzlabo arī iepriekšējo variantu, īpaši ar šādām garantijām:

– pasažieriem jābūt iespējai izmantot savā labā noteikumus par pārskatatbildību, kas salīdzināma ar noteikumiem, ko piemēro citiem transporta līdzekļiem nelaiemes gadījumos, kuri izraisa nāvi vai miesas bojājumus;

– pārvadātājiem jābūt atbildīgiem par pasažieru bagāžas nozaudēšanu vai sabojāšanu saskaņā ar noteikumiem, kas salīdzināmi ar citos transporta veidos piemērojamajiem noteikumiem;

– pārvadātājiem jāievēro atbilstīgi piekļuves nosacījumi cilvēkiem ar invaliditāti un cilvēkiem ar ierobežotu pārvietošanās spēju;

– dalībvalstīm jāveicina sabiedriskā transporta lietošana un jāievieš sadarbspējīgas un savstarpēji savietojamu informācijas veidu sistēmas, lai informāciju par laika grafikiem un cenām nodrošinātu ar daudzu veidu biļetēm, optimizējot dažādu transporta līdzekļu izmantošanu un sadarbspēju. Šiem pakalpojumiem ir jābūt pieejamiem arī cilvēkiem ar invaliditāti;

– autobusu transporta uzņēmumiem jābūt atbildīgiem par zaudējumiem un kaitējumiem, kas rodas pasažieru nāves vai miesas bojājumu rezultātā, ko izraisījuši ar transporta pakalpojumu izmantošanu saistīti nelaiemes gadījumi.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Vairākus mēnešus Komisija ir pievērsusies patērētāju tiesībām, īpaši to pasažieru tiesībām, kuri ceļo ar visiem transporta veidiem. Tomēr tās attieksme pret autotransporta nozari, kas būtībā sastāv no maziem un vidējiem uzņēmumiem, nevar būt tāda pati kā attieksme pret aviosabiedrību vai dzelzceļa uzņēmumu, kā arī tā nevar uzlikt pienākumus, kuri rada proporcionāli lielākus ierobežojumus un daudz lielākas izmaksas maziem uzņēmumiem, kam jāriskē ar izstāšanos no uzņēmējdarbības, nekā lielai daudznacionālai apvienībai.

Milzīgā plaisa starp Parlamenta grozījumiem, kas ir ļoti dogmatiski, un kompromisu, kas panākts Padomē un ir pragmatiskāks, arī daudz ko izsaka. Turklāt es domāju, ka pastāv fundamentāla nevienlīdzība, pakļaujot uzņēmumus, kuri jau pēc definīcijas ir Eiropas teritorijas „ķīlnieki”, bargām saistībām, kas ierosinātas nelaiemes gadījumos, kamēr aviosabiedrības un jūras transporta uzņēmumus regulē starptautiski nolīgumi, kuri ļauj tiem izvairīties no kompensāciju maksāšanas par reāli radītajiem bojājumiem, kā to, šķiet, norāda traģiskais lidojums no Riodežaneiro uz Parīzi.

Nathalie Griesbeck (ALDE), rakstiski. – (FR) Autobusu pasažieriem jābūt tādām pašām tiesībām, kādas Eiropas likumdošana jau ir piešķirusi avio un jūras pasažieriem. Autobusu pasažieri nevar un nedrīkst būt vienīgie, kurus Eiropas Savienības regula neaizsargā. Tā ir galvenā vēsts, kuru es gribu darīt zināmu, balsojot par šo ziņojumu, un es paužu milzīgu nožēlu, ka nebija iespējams pieņemt kopēju pamatnostādni par visiem transporta veidiem. Es konkrēti balsoju par ļoti daudziem grozījumiem, kuru nolūks bija noteikt transporta uzņēmumiem lielāku atbildību bagāžas nozaudēšanas vai bojājumu gadījumā un jo īpaši

pasažieru miesas bojājumu vai nāves gadījumā. Galvenais, es atbalstīju priekšlikumus, kuru nolūks bija pastiprināt tiesības personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotu pārvietošanās spēju, padarīt transportu pieejamu šādiem cilvēkiem un nodrošināt viņus arī ar pieejama formāta informāciju, jo mēs esam atbildīgi par šo jomu. Es jūtos vilusies, ka nebija iespējams panākt kompromisu ar Padomi, kas ir izrādījusi savu nevēlēšanos virzīties uz priekšu. Tomēr, lai gan temats nav viegls, mums ir vajadzīga Eiropas pamatnostādne, lai aizsargātu pasažierus, un samierināšanas procedūra rudenī dos mums pamatu to apspriest vēlreiz.

Giovanni La Via (PPE), rakstiski. – (IT) Es nobalsoju par *Cancian* kunga ziņojumu visu pasažieru vārdā, kuriem jāsaņem uzmanība, ko viņi pelnījuši, gūstot miesas bojājumu, vai bagāžas bojājumu vai pārvadātāju sniegto pakalpojumu atcelšanas vai kavēšanās gadījumā. Tādējādi pārvadātāju atbildībai par pasažieru bagāžas nozaudēšanu vai bojājumiem jābūt līdzīgai citos transporta veidos piemērojamiem nosacījumiem. Īpaša uzmanība ir jāpievērš arī tiesībām pasažieriem ar invaliditāti un pasažieriem ar ierobežotu pārvietošanās spēju, kuriem jābūt iespējai saņemt pienācīgu palīdzību un izmantot ietaises, kas īpaši viņiem atvieglos piekļuvi sabiedriskā transporta pakalpojumiem. Šādā nolūkā es ceru, ka dalībvalstis uzņemsies reālas saistības uzlabot pašreizējos nosacījumus un infrastruktūru, lai nodrošinātu personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotu pārvietošanās spēju tāda pakalpojuma sniegšanu, kāds atbilst viņu vajadzībām.

David Martin (S&D), rakstiski. – Lielākas tiesības autobusu pasažieriem ir ārkārtīgi vajadzīgas, un regulas projekta otrais lasījums atkārtoti apstiprina dažus ārkārtīgi nepieciešamus noteikumus par pārvadātāju atbildību, par pasažieru tiesībām kavēšanās vai atcelšanas gadījumos un īpaši par personu ar invaliditāti un personu ar ierobežotu pārvietošanās spēju tiesībām. Tagad, kad mums būtu jāveicina sabiedriskais transports kā efektīva un videi draudzīga izvēles iespēja, šie jaunie noteikumi pasažieriem piešķirs tiesības, kas viņiem attiecīgi pienākas.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Autobusu pasažieru tiesību trūcīgais regulējums ir radījis vajadzību pieņemt šo normatīvo rezolūciju, jo pasažieru tiesības vienmēr ir jāargā neatkarīgi no transporta veida, kuru viņi izmanto. Ļoti svarīgi ir arī pielāgot transporta infrastruktūru, jaunus transportlīdzekļus un atjaunotus lietotus transportlīdzekļus pasažieru vajadzībām, kuriem ir ierobežota pārvietošanās spēja.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), rakstiski. – (PL) Viens no ES iestāžu uzdevumiem ir nostāties pilsoņu pusē konfliktos ar uzņēmēju vidi — cilvēkiem, kas pieliek visas pūles, lai iegūtu maksimālu peļņu. Šīs pūles bieži saduras ar to personu tiesībām, kuriem ir invaliditāte un kuri bieži sastopas ar diskriminējošām situācijām, kad viņi mēģina pārvietoties vai vēlas izmantot transporta pakalpojumus. Diskriminācijas aizliegums autobusu transportā ierobežotas pārvietošanās spējas dēļ ir liels panākums cīņā par vienlīdzīgām līdzdalības tiesībām sabiedrībā personām ar invaliditāti. Svarīga iezīme regulā par autobusu pakalpojumiem ir atlīdzība par pakalpojuma atcelšanu vai kavēšanos, kas ir kaut kas līdzīgs tam, ko zinām gaisa transportā. Tam jābūt visu transporta pakalpojumu veidu standartam, jo tas rāda pārvadātāja cieņu pret pasažieri. Tādas pašas sajūtas ir par noteikumiem, kas liek transporta uzņēmumiem maksāt atlīdzību nelaimes gadījumu upuriem gan par veselības zaudēšanu, gan bagāžas bojājumu. Tie ir pasākumi pareizajā virzienā, jo tie nostiprina pilsoņu pozīciju attiecībā ar transporta uzņēmumu. Ņemot vērā šos noteikumus, es nolēmu atbalstīt ieteikumu otrajam lasījumam par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu par autobusu pasažieru tiesībām un par grozījumiem Regulā (EK) Nr. 2006/2004.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es nobalsoju „par”, un es apsveicu *Cancian* kungu par ziņojumu, kas man šķiet pamatīgs. Es atzinīgi vērtēju uzmanību, kas tiek veltīta pasažieriem ar invaliditāti un pasažieriem ar ierobežotu pārvietošanās spēju, kuriem sabiedriskais transports nozīmē būtisku līdzekli, kā integrēties sabiedrībā, un mazo un vidējo uzņēmumu vajadzībām. Vairumā gadījumu autobusu transporta pakalpojumus sniedz mazi uzņēmumi. Es uzskatu, ka autobusu pasažieriem jānosaka tiesību un garantiju kopums, tāpat kā tās ir noteiktas dzelzceļa un gaisa pasažieriem, bet jāņem vērā šā pakalpojuma veida konkrētās īpatnības. Tāpēc es pilnīgi atbalstu *Cancian* kunga priekšlikumu un viņa ļoti līdzsvaroto pieeju.

Frédérique Ries (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Šī ir regula, kas ietekmē Eiropas pilsoņu ikdienas dzīvi, bet kuras pieņemšana ir novēlota, jo Eiropas Parlaments uzskatīja, ka Padomes nostājai trūkst vēriena un tā ir nepieņemama. Autobusu pasažieriem tāpat kā cilvēkiem, kas pārvietojas ar citiem transporta veidiem, ir būtiskas tiesības, kuras mēs mēģinām garantēt ar šo regulu: kompensācija, ja ir reisa kavēšanās, atcelšana, bagāžas nozaudēšana vai bojājums; diskriminācijas nepieļaušana pret pasažieriem ar invaliditāti vai ierobežotu pārvietošanās spēju; un, galvenais, autobusu vadītāju atbildība miesas bojājumu vai nāves gadījumā.

Pēdējos gados braucieni ir kļuvuši ievērojami demokrātiskāki, un mums par to jābūt gandarītiem. Tomēr mēs nevaram mazināt cenas, ja tas nozīmē, ka tiks apdraudēta drošība simtiem tūkstošu bērnu, vecu cilvēku un ģimeņu, kas ceļo pa mūsu Eiropas automaģistrālēm katru gadu. Ar šīs regulas pieņemšanu Parlaments ir apliecinājis vērienīgu ieceri izbeigt uzņēmumu negodīgu rīcību, sniedzot kārdinošus piedāvājumus, kas piesaista klientus, kuriem ne vienmēr ir cita izvēles iespēja ceļošanai.

Robert Rochefort (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Es nobalsoju par A. *Canciani* ziņojumu par autobusu pasažieru tiesībām. Šī regula ir būtiska attiecībā uz ceļotāju tiesību aizsargāšanu tādā nozīmē, ka tā nosaka Eiropas noteikumus par informāciju, kas jāsniedz pasažieriem pirms ceļojuma un tā laikā, par palīdzību un kompensāciju, ja ceļojums tiktu pārtraukts, un konkrētiem pasākumiem cilvēkiem ar ierobežotu pārvietošanās spēju.

Tā kā Padome ir skaidri atkāpusies no vērienīgās pieejas, ko mūsu asambleja bija pieņēmusi pirmajā lasījumā, pašreizējais balsojums parāda mūsu vēlēšanos izstrādāt plaša mēroga ziņojumu, un mēs mierīgi virzāmies pretī samierināšanas procedūrai. No šā viedokļa es esmu īpaši priecīgs par skaidro signālu, ko mēs raidām Padomei ar visiem šodien pieņemtajiem grozījumiem saistībā ar transporta uzņēmumu atbildību, lai tā būtu kompensācija par bagāžas nozaudēšanu vai bojājumu vai kompensācija par miesas bojājumiem vai pat daudz traģiskāk, par pasažieru nāvi. Esmu pārliecināts, ka Padome ir ievērojusi mūsu apņēmību.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – A. *Cancian* ieteikums par autobusu pasažieru tiesībām tika pieņemts, tostarp punkti attiecībā uz tik svarīgiem aspektiem kā noteikumi par atbildību nelaiemes gadījumos (2.), atbildību par bagāžas nozaudēšanu vai bojājumu (3.), atbildību par nāves vai personas miesas bojājumu iestāšanos (4.), kā arī precīzāki formulējumi par pasažieru aprūpi kavēšanās vai pārtraukumu gadījumā. Tagad esam sasnieguši samierināšanas procedūras posmu.

Oreste Rossi (EFD), *rakstiski*. – (IT) Lai gan Padomes priekšlikums neietver regulārus pilsētu, piepilsētu un reģionālo transporta pakalpojumus, kā arī pārrobežu pakalpojumus, dodot dalībvalstīm iespēju izvairīties no tiesību akta piemērošanas valstu pakalpojumiem 15 gadus, ziņojums būtiski atjauno sākotnējā ziņojuma svarīgos pasākumus. Tie ir šādi:

pakalpojuma sniedzēja atbildība, kas jāpielīdzina atbildībai pārējos transporta veidos, īpaši veļtita uzmanība palīdzībai un avansa maksājumiem nelaiemes gadījumos; pasažieru tiesības atiešanas atcelšanas un kavēšanās gadījumā un tiesības personām ar invaliditāti vai ierobežotu pārvietošanās spēju. Tāpēc mēs esam balsojuši „par”.

Vilja Savisaar (ALDE), rakstiski. – (ET) Šodienas balsojums par ziņojumu par autobusu pasažieriem ievieš grozījumus, kas, no vienas puses, izmaksā dārgi, bet kas tomēr ir nepieciešami, lai garantētu visiem eiropiešiem vienādas iespējas izmantot šādus pakalpojumus. Manuprāt, mums pilnībā jāatbalsta, ka turpmāk iepirktiem autobusiem un uzceltām autostacijām jābūt piemērotām personām ar invaliditāti un cilvēkiem ar īpašām vajadzībām. Vienlaicīgi es uzskatu, ka ir būtiski veikt papildu pielāgojumus un piemērot noteikumus, lai garantētu pasažieru tiesības gan atcelšanas gadījumos, gan rīcību saistībā ar bagāžu. Eiropas iedzīvotāji ir pelnījuši precīzus un konkrētus noteikumus, kas garantē pakalpojuma kvalitāti un konkrētāz abu pušu tiesības un pienākumus.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Šodien mēs nobalsojam par diviem ziņojumiem, kas ir ārkārtīgi svarīgi pasažieru ikdienas dzīvē un kuru nolūks ir nodrošināt attiecīgo pakalpojumu lietotājiem tādas tiesības, kas ir salīdzināmas, cik iespējams, ar jau esošām tiesībām citos transporta līdzekļos. Padomes izklāstītā nostāja attiecībā uz ierosināto regulu atsauc ne tikai Komisijas 2008. gadā iesniegtā priekšlikuma saturu, bet arī Parlamenta pieņemto nostāju pirmajā lasījumā. Ja sekotu tai, lielā mērā tiktu ierobežots ziņojuma diapazons un atbrīvota autobusu pakalpojumu sniedzēju lielākā daļa no nākamās regulas darbības sfēras. Turpretī es vēlos redzēt tiesiskas aizsardzības pamatu, kas pilnībā var pievērsties situācijām, kad nozaudēta bagāža, pakalpojumi kavēti un atcelti, īpaši tādu nostādni, kas pieprasa uzņēmuma atbildību nāves un miesas bojājumu gadījumos.

Tādēļ es nobalsoju par grozījumu, ko iesniedza mans kolēģis *Canciani* kungs, lai nodrošinātu, ka attiecīgie pasažieri, īpaši pasažieri ar invaliditāti un ierobežotu pārvietošanās spēju, var izmantot šo transporta veidu un tiek nodrošināti ar atbilstīgu aizsardzības līmeni, ņemot vērā smago ekonomisko vidi, kurā dzīvojam, un vajadzību saglabāt uzņēmumus, kas piedāvā šos pakalpojuma veidus.

Ieteikums otrajam lasījumam: Inés Ayala Sender (A7-0177/2010)

John Attard-Montalto (S&D), rakstiski. – Par nobalsoto ziņojumu ir šādas bažas:

– regulas darbības jomas paplašināšana, iekļaujot tajā arī mazus kuģus, uzliktu papildu slogus mazo kuģu operatoriem, un daudzos gadījumos viņiem nebūtu iespējams ievērot regulas prasības;

– vairākos grozījumos atbildība par ievērošanu tiek adresēta ostas iestādēm; ja pasažieru termināļi ir privatizēti, kā tas ir Maltas gadījumā, šādai atbildībai būtu jāgūlsta uz ostas termināļiem, nevis ostas iestādēm;

– kompensācijas līmeņi ļoti bieži tiek uzskatīti par pārāk augstiem, bet kavēšanās ilgumi, kas ierosināti ziņojumā, tiek uzskatīti par pārāk ierobežojošiem, ja ņem vērā, ka atiešanas un ierašanās laika ievērošana, ceļojot ar kuģi, daudz vairāk ir atkarīga no laika apstākļiem, nekā izmantojot citus transporta veidus;

– ierosinātais divpadsmit mēnešu termiņš īstenošanai ir pārāk īss; divdesmit četru vai trīsdesmit sešu mēnešu laikposms ir piemērotāks.

Sophie Auconie (PPE), *rakstiski.* – (FR) Es nobalsoju par šo regulas projektu par pasažieru tiesībām, ceļojot pa jūru vai iekšzemes ūdensceļiem, jo man šķiet, ka ir izšķirīgi palielināt savu Eiropas līdzilvēku tiesības. Pateicoties šim ziņojumam un ceļotāju aizsargāšanas procesam Eiropas Savienībā, īpaši uzlabotas tiks tiesības cilvēkiem ar invaliditāti un cilvēkiem ar ierobežotu pārvietošanās spēju. Es novērtēju arī to, ka ziņojumā tika ņemti vērā ārkārtas apstākļi. Pat ja šie apstākļi ir ārkārtēji, to rašanās var radīt nopietnas problēmas ceļotājiem. Šā ziņojuma mērķis ir arī sekmēt palīdzību, pārtransportēšanu, izdevumu atmaksāšanu un kompensāciju pasažieriem, kas nokļuvuši šādā situācijā. Tas viss bija saistīts ar balsojumu par otro lasījumu. Tagad ir svarīgi panākt vienošanos ar Eiropas Savienības Padomi, lai šī regula varētu stāties spēkā tik ātri, cik iespējams.

Carlos Coelho (PPE), *rakstiski.* – (PT) Pilnīgu jūras pasažieru transporta tirgus liberalizāciju var sasniegt tikai tad, ja patērētāji (ne tikai uzņēmumi) no tā var gūt maksimālu labumu. Ir izšķirīgi, lai patērētājiem būtu dotas efektīvas tiesības nodrošināt, ka liberalizācija dod reālu izvēles iespēju. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka 22 no 27 ES dalībvalstīm ir jūras piekraste, tāpēc obligāti jāgarantē drošība un noteiktība šā transporta līdzekļu lietotājiem, lai mēs varētu saskaņot šo pasažieru aizsardzības pasākumus ar pasākumiem citu transporta līdzekļu pasažieriem. Ir vērts atcerēties, ka jūras pasažieru tiesību regulējums dažos jautājumos bija izklaidēts un būtiski atšķirīgs starp valstīm. Ar šo jauno tiesisko kārtību Eiropas sabiedrība varēs sagaidīt, ka situācijas, kurās notiek kavēšanās, atcelšana vai tiek liegta iesēšanās, tiks nekavējoties kārtotas, un ka tiks nodrošināta obligāta informāciju pasažieriem un līdzekļu sūdzības iesniegšanai un kompensācijai.

Es uzskatu, ka Eiropas Parlamenta izveidotie noteikumi attiecībā uz pasažieriem ar invaliditāti vai ierobežotu pārvietošanās spēju ir īpaši svarīgi, sevišķi attiecībā uz pieejamību, nediskriminēšanu un palīdzību. Nosakot vispārēju aizliegumu atteikt šādu cilvēku pārvadāšanu, tiek dots ieguldījums cīņā pret sociālu atstumtību un tuvinās cilvēkiem Eiropas Savienību bez iekšējām robežām.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski.* – (PT) Sekojot Kopienas veismīgajām iniciatīvām avio un dzelzceļa pasažieru tiesību regulējumā, mums tagad ir priekšlikums par pasažieru tiesību regulējumu jūras un iekšzemes ūdensceļu transportā. Kā es teicu par ieteikumu, par kuru mēs tikko kā nobalsojām, tie nosaka, ka neatkarīgi no izmantotā transporta līdzekļa pasažieriem ir tiesības uz labu kvalitāti un drošu pakalpojumu. Šā iemesla dēļ es uzskatu, ka priekšlikums ieviest saskaņotus noteikumus par autobusu pasažieru tiesībām visā ES ir pozitīva rīcība. Turklāt es uzskatu, ka pasažieru tiesībām faktiski ir jābūt vienādām neatkarīgi no izmantotā transporta līdzekļa, izņemot gadījumus, kad tas neatbilst attiecīgā transporta līdzekļa raksturojumam.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski.* – (PT) Es atbalstu šo ziņojumu, jo tas atbalsta vienādu attieksmi un kritērijus attiecībā uz dažāda veida — gaisa, jūras vai zemes — sabiedriskā transporta lietotājiem, lai nodrošinātu, ka sabiedrības locekļu tiesības ir aizsargātas ārkārtas un izņēmuma situācijās, kas var izveidoties, izmantojot jūras transportu. Atbildība par pierādījumiem, ka kuģis nevar veikt transportēšanu ārkārtas apstākļu vai nelabvēlīgu laika apstākļu dēļ, nepārprotami ir uzdots pārvadātājam. Es vēlos norādīt, ka drošības apstākļus nedrīkst atstāt bez ievēribas, un nekādā gadījumā tie nav padarāmi par relatīviem.

Sūdzību sistēmai ir jābūt pasažieriem pieejamai un skaidrai. Es esmu priecīgs, ka tādi aspekti kā sūdzību iesniegšanai atvēlētais laika posms, paziņojumu kavēšanās, iekārtas apmaiņa un kompensācijas ir uzlaboti no pasažiera redzespunkta. Cīņa pret atstumtību ir ES

prioritāte. Tāpēc es uzskatu, ka tiesības pasažieriem ar invaliditāti un ierobežotu pārvietošanās spēju ir stingri jāgarantē.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es nobalsoju par *Ayala Sender* ziņojumu par pasažieru tiesībām, ceļojot pa jūru vai iekšzemes ūdensceļiem, jo uzskatu, ka ir svarīgi, lai šie pasažieri varētu izmantot tādas pašas tiesības un garantijas kā avio pasažieri. Kad notiek kavēšanās, iziešana no ierindas, bagāžas zaudējums vai nopietnāka nelaime, transporta uzņēmumam jāuzņemas atbildība un pasažieriem jābūt aizsargātiem un, ja nepieciešams, jāsaņem pareiza atlīdzība. Es esmu priecīga par konkrēta pasākuma pieņemšanu, ar kuru transporta uzņēmumiem tiek noteikts pienākums aprūpēt personas ar invaliditāti vai ierobežotu pārvietošanās spēju un attiecīgi apmācīt savu personālu.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Jaunās tiesības, kas piešķirtas pasažieriem uz kuģiem, ir jāuztver atzinīgi. Daudzos Skotijas apgabalos iedzīvotāji ir atkarīgi no pasažieru prāmjiem, un ir pareizi, ka cilvēki, kas dzīvo šajās kopienās, saņem spēcīgu patērētāju aizsardzību. Šā tiesību akta ES līmeņa mērogs sniegs aizsardzību arī maniem vēlētājiem, kas ceļo uz ārzemēm, kā arī daudzajiem tūkstošiem cilvēku no visas pasaules, kuri ierodas, lai priecātos par Skotijas kalnu un salu skaistumu.

Juozas Imbrasas (EFD), rakstiski. – (LT) Es piekrītu priekšlikumam par pasažieru tiesībām, ceļojot pa jūru un iekšzemes ūdensceļiem, kas kopā ar priekšlikumu par autobusu pasažieru tiesībām ir dokumentu kopuma daļa, ko Eiropas Komisija iesniedza 2008. gada decembrī. Šie priekšlikumi mēģina balstīties uz tiesībām, ko saskaņā ar esošo Eiropas Savienības tiesību aktu ieguvuši avio un dzelzceļa pasažieri — piemērs ļoti sekmīgai ES likumdošanai, kas ir devusi reālas tiesības Eiropas Savienības pilsoņiem —, attiecinot līdzīgas tiesības, ņemot vērā attiecīgo nozaru īpatnības, uz jūras un iekšzemes ūdensceļu transportu. Šis transporta veids kļūs pievilcīgāks, uzticamāks, un tajā būs vienlīdzīgi konkurences apstākļi pārvadātājiem no dažādām dalībvalstīm. Regulas pieņemšana, kas nosaka jaunus noteikumus, palielinās aizsardzību visiem pasažieriem kopumā un īpaši personām ar invaliditāti un ierobežotu pārvietošanās spēju. Tomēr regulas darbības jomas pārmērīga paplašināšana, iekļaujot tajā mazus kuģus, nestu papildu slogu mazu kuģu operatoriem, un līdz ar to daudzos gadījumos viņiem varbūt būtu neiespējami ievērot regulas prasības.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Savienībai ir jā rūpējas par to pasažieru tiesībām, kuri ceļo pa jūru un iekšzemes ūdensceļiem, lai viņiem būtu augsta līmeņa aizsardzība, kas ir salīdzināma ar jau esošo aizsardzību citos transporta līdzekļos. Labums jāgūst arī pasažieriem, kam slimības, vecuma vai kāda cita faktora dēļ ir ierobežota pārvietošanās spēja, tieši ar tādiem pašiem nosacījumiem kā pārējiem pasažieriem. Tas nozīmē, ka ir jāveic ieguldījums termināļos un ostās.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Kuģu pasažieriem neatkarīgi no tā, vai viņi ceļo pa iekšzemes ūdensceļiem vai jūru, jāpiešķir tādas pašas tiesības kā avio vai dzelzceļa pasažieriem. Šiem pasažieriem jābūt arī iespējai iesniegt kompensācijas pieprasījumus. Arī šajā gadījumā galvenais ir nodrošinājums cilvēkiem ar īpašām vajadzībām. Es nobalsoju par šo ziņojumu, jo no visas sirds atzinīgi vērtēju visu šo pasākumu kopumu, kurā ietilpst arī autobusu pasažieru tiesības.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Pieņemot *I. Ayala* ieteikumu par to pasažieru tiesībām, kuri ceļo pa jūru un iekšzemes ūdensceļiem, pilnībā tika pieņemta vienošanās ar Transporta padomi, tādējādi regula ir pabeigta otrajā lasījumā. Tomēr man jāpauž savas bažas par to, ka viens no iekļautajiem grozījumiem, 82. grozījums, ko kopīgi

iesniedza S&D, EPP, ALDE un ECR grupa, ievērojami vājina tiesības personām ar ierobežotu pārvietošanās spēju.

Oreste Rossi (EFD), *rakstiski*. – (IT) Neskatoties uz to, ka ziņojums velta īpašu uzmanību tiesību palielināšanai pasažieriem ar samazinātu pārvietošanās spēju un ka tiesību akti pasažieru labā ir stingrāki, mēs balsojam pret šo priekšlikumu, jo uzskatām, ka ir skaitliski ierobežojumi, kas neļauj tiesību aktu piemērot pilnā mērā.

Laurence J.A.J. Stassen (NI), *rakstiski*. – (NL) Nīderlandes Brīvības partijai (PVV) ļoti rūp pasažieru tiesībās, īpaši pasažieru ar invaliditāti tiesībās, un tādēļ mēs vēlamies sniegt šiem pasažieriem vislabāko aizsardzību. Tomēr mēs neuzskatām Eiropas tiesību aktu par labāko instrumentu pasažieru tiesību aizsardzībai. PVV uzskata, ka pasažieru tiesību atbilstīgas aizsardzības nodrošināšanai ir jāpaliek dalībvalstu atbildībā. Pati Nīderlande vislabāk spēj izstrādāt politiku savām vajadzībām. Piemēram, Nīderlandei jau ir izstrādāta politika vietējā līmenī pasažieru infrastruktūrai un pasažieru ar invaliditāti piekļuvei, ceļojot pa jūru un iekšējiem ūdensceļiem. Dalībvalstis, reģioni un pašvaldības pašas vislabāk spēj spriest par to, kas ir nepieciešams, lai nodrošinātu valsts un vietējās vajadzības.

Turklāt faktiski šis Eiropas uzspiestais tiesību akts varētu radīt papildu izmaksas maziem termināļiem un pašnodarbinātiem uzņēmējiem, kuras varētu izspiest viņus ārā no uzņēmējdarbības. Turklāt šis priekšlikums beigsies ar to, ka Nīderlandei būs turpmāk jāapmaksā daļa no rēķina par pielāgojumiem valstīs, kurām pašām nav kārtības mājās. Tas mums lika balsot pret šo priekšlikumu.

Nuno Teixeira (PPE), *rakstiski*. – (PT) Šā ziņojuma mērķis ir dot jūras transporta pasažieriem tiesību aizsardzības pamatu, kas līdzinās jau esošajai aizsardzībai dzelzceļa un avio transportā, īpaši koncentrējot uzmanību uz pasažieriem ar invaliditāti un ierobežotu pārvietošanās spēju. Es ar gandarījumu vēlreiz atzīmēju atsaukšanos uz dabas katastrofām, kas diemžēl arvien biežāk atkārtojas Eiropā un izsauc liela mēroga postījumus, radot potenciāli traģiskas situācijas. Tāpēc tās jāņem vērā, lai varētu veikt piesardzības pasākumus un pēc tam pieprasīt palīdzību.

Es uzskatu arī, ka ir derīgi uzsvērt nozīmi, kas piešķirta nepieciešamībai nodrošināt, lai informācija pasažieriem, īpaši tad, ja viņi ir ārzemnieki, tiktu sniegta skaidrā veidā, jo īpaši, kad tā attiecas uz viņu tiesībām kavēšanās un sūdzību gadījumā. Šo iemeslu dēļ es nobalsoju par grozījumiem, kas iesniegti Padomes nostājam.

Derek Vaughan (S&D), *rakstiski*. – Es pilnībā atbalstu lēmumu par kompensāciju prāmju un kuģu pasažieriem, kad viņi saskaras ar kavēšanos vai atcelšanu. Pasažieriem pienākas tāda pati aizsardzība pret pārrāvumiem kā aviotransporta nozarē. Pakalpojumu pieejamībai ir jābūt prioritātei, un es esmu gandarīts, ka šajā regulā tiek ņemtas vērā tiesības pasažieriem ar invaliditāti — invaliditātes dēļ nedrīkst tikt liegtas pasažieru iesēšanās tiesības. Es ceru, ka drīzumā tiks veikti turpmāki pasākumi, lai panāktu vienošanos par autobusu pasažieru tiesībām, lai nodrošinātu aizsardzību cilvēkiem, kas ceļo Eiropā.

Ieteikumi otrajam lasījumam: Antonio Cancian (A7-0174/2010) un Inés Ayala Sender (A7-0177/2010)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Patērētāju tiesības ir jāaizsargā. Šā tiesību akta darbības virziens ir pareizs, piešķirot lielākas tiesības autobusu pasažieriem. Jūras transporta pasažieriem būs tādas pašas tiesības kā lidmašīnu un vilcienu pasažieriem, kas atbalstītas ar Eiropas tiesību aktiem. Piemēram, pasažieriem būs tiesības uz

kompensāciju par kavēšanos, atcelšanu vai nelaimes gadījumiem, un pasažieriem ar invaliditāti būs tiesības uz palīdzību.

Carlo Fidanza (PPE), *rakstiski. – (IT)* Mēs būtu varējuši šodien rīkot svinības, ja kopīgi būtu apstiprinājuši abas regulas par pasažieru tiesībām, ceļojot pa jūru un iekšzemes ūdensceļiem, un autobusus pasažieriem, bet mēs šo iespēju esam palaiduši garām. Es atzinīgi vērtēju regulas pieņemšanu attiecībā uz ceļošanu pa jūru un iekšzemes ūdensceļiem. Īpaši jāatzīmē divi ļoti pozitīvi aspekti — jaunu noteikumu ieviešana par kompensācijām nokavēšanu un atcelšanu dēļ un par vispusīgas palīdzības garantiju pasažieriem ar invaliditāti. Tomēr, neskatoties uz Parlamenta teicami veikto darbu, nav bijis iespējams pieņemt regulu par autobusu pasažieriem otrajā lasījumā. Rodas gandrīz tāds iespaids, ka Padome nevēlas šo regulu, pārmērīgi ierobežojot tās darbības jomu, kavējot tās stāšanos spēkā un nepiedāvājot gandrīz nekādu aizsardzību cilvēkiem ar invaliditāti. Mēs negribam uzspiest pārāk lielu slogu tūkstošiem mazu un vidēju uzņēmumu šajā nozarē, bet pienācīgs aizsardzības standarts ir jāgarantē. Es ceru, ka samierināšanas procedūrā būs sasniedzams pieņemams kompromiss.

Ieteikums otrajam lasījumam: Anne E. Jensen (A7-0211/2010)

Sophie Auconie (PPE), *rakstiski. – (FR)* Šā ziņojuma nolūks ir paātrināt inteligento transporta sistēmu ieviešanu un sadarbību autotransporta jomā Eiropas Savienības līmenī. Man vienmēr rūp teritoriālās kohēzijas uzlabošana ES iekšienē, un es uzskatu, ka šī direktīva būs solis uz priekšu šajā virzienā. Tāpēc es to atbalstīju, vēl jo vairāk tāpēc, ka direktīva, ko pieņēmusi parlamentārā Transporta un tūrisma komiteja, līdzsvaroti risina jautājumu par personas datu aizsardzību. Tāpēc es ceru, ka tiks sasniegta vienošanās ar Padomi otrajā lasījumā, jo šī ir direktīva, kas var tikai vairot eiropiešu uzticību transportam Eiropas Savienības iekšienē.

Zigmantas Balčytis (S&D), *rakstiski. – (LT)* Es atbalstīju šo regulu par inteligento transporta sistēmu ieviešanu autotransporta jomā un saskarnēm ar citiem transporta veidiem. Lai atrisinātu arvien pieaugošas ceļu infrastruktūras problēmas, ir priekšlikumi ieviest mūsdienīgas informācijas un komunikāciju tehnoloģijas. Tomēr vispirms jāizstrādā specifikācijas par šo veidu izmantošanu, piemēram, informācija par ceļojumiem ar dažādiem transporta veidiem, satiksmes pakalpojumu nodrošināšana, informācija par drošām stāvvietām kravas un komerciālajiem transportlīdzekļiem un saskaņotas *eCall* sistēmas ieviešana visā Eiropā. Tomēr Komisijai vispirms jāizstrādā gada darba programma, kas jāīsteno dalībvalstīm. Savukārt dalībvalstīm jāveic nepieciešamie pasākumi, lai nodrošinātu efektīvu un saskaņotu transporta veidu un pakalpojumu ieviešanu un izmantošanu Kopienā: atjauninātu autotransporta informāciju un sadarbību starp vadības centriem.

Carlos Coelho (PPE), *rakstiski. – (PT)* Informācijas un komunikāciju tehnoloģiju izmantošanas efektivitāte autotransporta jomā ir neapstrīdama. Tomēr ir pierādīts, ka inteligento transporta sistēmu (ITS) izmantošana notiek sadrumstaloti un neefektīvi. Nekavējoties jāizveido tiesisks pamats, kas saskaņo sistēmu darbības un rada mehānismu efektīvai sadarbībai starp visām ITS ieinteresētajām pusēm. Tāpēc es atbalstu direktīvas par ITS pieņemšanu tik ātri, cik iespējams, lai paātrinātu šo tehnoloģiju ieviešanu autotransporta nozarē un saskarnēs ar citiem transporta veidiem. Šī jaunā direktīva dos vērā ņemamu ieguldījumu vides stāvokļa uzlabošanā, enerģijas efektivitātē, autotransporta drošībā un pasažieru un kravas pārvietošanās spējā. Ir jānodrošina iekšējā tirgus pareiza funkcionēšana.

Edite Estrela (S&D), *rakstiski.* – (PT) Es nobalsoju par ziņojumu par inteligēnto transporta sistēmu ieviešanu autotransporta jomā un saskarnēm ar citiem transporta veidiem, ņemot vērā to, ka tās ļaus izveidot labāku drošību un Eiropas transporta sistēmu organizāciju, padarot tās efektīvākas no ekonomikas un vides redzespunkta.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski.* – (PT) Šis ir priekšlikums tiesiska pamata radīšanai inteligēnto transporta sistēmu (ITS) īstenošanai Eiropā autotransporta jomā un saskarnēs ar citiem veidiem (globālās pozicionēšanās sistēmu, automātisko trauksmes sistēmu un satiksmes kontroles instrumentiem). Šī direktīva ir iecerēta, lai nodrošinātu lielāku sadarbību transporta sistēmā un radītu efektīvu sadarbības sistēmu starp visām pusēm, kam ir interese par ITS. Četras konkrētās prioritārās jomas ir šādas: i) labāks satiksmes maršrutu un ceļojuma datu izmantojums; ii) Eiropas transporta koridoru vadība; iii) drošība uz ceļiem; un iv) transportlīdzekļu integrēšana transporta infrastruktūrā. Visi šie mērķi ļaus autotransportam kļūt efektīvākam, drošākam un zaļākam un dos labāku sadarbību ar citiem transporta veidiem, un šā iemesla dēļ radīs nosacījumus efektīvai ITS sistēmu piemērošanai. Vienošanās, kas panākta ar Padomi un izklāstīta ieteikumā, kā teica referente, tiks „kompensēta kavēšanās ITS lietotņu un pakalpojumu pielietošanā un novērsta neefektīva pārvietošanās, padarot transportu efektīvāku, ar augstāku drošuma līmeni un drošāku, vienlaikus palīdzot sasniegt politisko mērķi attiecībā uz ekoloģiskāku transportu”.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski.* – (PT) Pamata izveidošana sistēmas īstenošanai, kas veicina koordinētus starpsavienojumus un informācijas apmaiņu starp dažādām inteligēntām zemes transportu sistēmām, būs galvenais faktors efektīvākas zemes mobilitātes nodrošināšanai Eiropas Savienībā.

Savienojot un saskaņojot dažādo zemes satiksmes informācijas sistēmu pilno potenciālu, kuras pašlaik darbojas nesavienotā veidā, neatkarīgi cita no citas, tiks iegūtas lielas ekonomiskas un sociālas priekšrocības, arī dzīves kvalitātes nozīmē, dodot iespēju drošākai un videi draudzīgākai ceļojumu plānošanai un īsākiem un ātrākiem braucieniem. Labāka infrastruktūras publiska vadība un transporta politikas attīstība arī būs izšķirīga. Ja gribam, lai šai iniciatīvai būtu lielāks iespaids, es vēlos norādīt uz specifiskāciju attīstīšanas lielo nozīmi autotransportam, īpaši attiecībā uz savienojumiem ar citiem transporta veidiem.

Es atbalstu Parlamenta nostāju par dalībvalstu iesaistīšanu lietotņu un sadarbīgīgu pakalpojumu ieviešanā inteligēntām transporta sistēmām kopā ar uzsvaru vajadzībai nodrošināt netraucētu piekļuvi un efektīva mehānisma radīšanu sadarbībai visu ieinteresēto pušu starpā.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *rakstiski.* – (FR) Es ar sajūsmu nobalsoju par šo ziņojumu, jo tas veicina tā saukto inteligēnto transporta sistēmu attīstību, tas ir, jaunu tehnoloģiju izmantošanu transporta jomā. Šīs sistēmas dos iespēju labāk pārraudzīt un vadīt autosatiksmi, kā arī dos lielāku nekaitīgumu un drošību autotransporta lietotājiem. Tās dos iespēju nodrošināt drošāku un lētāku autotransportu, kā arī satiksmes sastrēgumu un siltumnīcas efektu izraisošo gāzu izplūdes samazināšanu. Šajā sakarā ziņojuma pieņemšana ir liels panākums eiropiešiem, kas pirmie gūs labumu no šo jauno, ar transportu saistīto tehnoloģiju ienākšanas, un es esmu priecīga par to.

Juozas Imbrasas (EFD), *rakstiski.* – (LT) Es nobalsoju par šo dokumentu, jo tas paātrinās inteligēnto transporta sistēmu risinājumu īstenošanu. Dažos pēdējos gados šo risinājumu īstenošana notika lēnāk nekā citu transporta veidu risinājumu fragmentēta īstenošana, kas rada lielu atšķirību valstu, reģionu un vietējos risinājumos. Mūsdienīgu transporta sistēmu īstenošana ir vērtējama atzinīgi, un mums tā jāveic, cieši sadarbojoties ar visiem attiecīgajiem

valsts un privātā sektora dalībniekiem. Tāpēc šī vienošanās palīdz atrisināt kavēšanos un novērst efektivitātes trūkumus ceļojuma laikā, padarot transportu efektīvāku, drošāku, tīrāku un samazinot braucienu ilgumu, un tas neapšaubāmi dos labumu transporta lietotājiem.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Intelīģento transporta sistēmu ieviešana autotransportā un tā saskarnēs ar citiem transporta veidiem ir būtiska sistēmu sadarbības nodrošināšanā, garantējot netraucētu piekļuvi visiem transporta veidiem un sadarbības mehānismu radīšanu starp visiem ieinteresētajiem inteliģento transporta sistēmu īstenošanā. Normatīvās rezolūcijas projekta apstiprināšana ir svarīgs panākums ceļā uz inteliģento transporta sistēmu ieviešanu.

Andreas Mölzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Ja inteliģentās satiksmes sistēmas tiek reāli īstenotas, tām jābūt sadarbspējīgām. Grūtības ar mobilo telefonu lādētājiem šajā ziņā bija mums mācība: kopēji standarti ir jāizveido iepriekš. Tika domāts arī par savstarpēju atzišanu un datu aizsardzību, tāpēc es to apstiprinu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Zaļie/EFA ir atbalstījuši A. Jensen ieteikumu par inteliģentajām transporta sistēmām. Vienošanās ar Padomi tika pieņemta, un direktīva ir pabeigta otrajā lasījumā.

Oreste Rossi (EFD), *rakstiski*. – (IT) Mēs nobalsojām par šo ziņojumu, jo tas dod pamatu inteliģento transporta sistēmu ieviešanai dalībvalstīs ar nolūku radīt koordinētu un integrētu sistēmu. Īpaša uzmanība jāpievērš jautājumam par privātumu, veidojot galveno principu sarakstu, kas būs jālieto turpmākajās darbībās.

Vilja Savisaar (ALDE), *rakstiski*. – (ET) Es atzinīgi vērtēju to, ka šīs dienas balsojumā mēs apstiprinājām inteliģento transporta sistēmu izmantošanu autotransportā un to saskarnēs ar citiem transporta veidiem. Transporta un tūrisma komitejā es atkārtoti esmu vērsusi uzmanību uz inteliģento transporta sistēmu lietderību un nepieciešamību, un, protams, arī uz ietekmi, kāda to lietošanai ir gan uz transportu, gan vidi. Ir labi, ka Padome ir atkāpusies no sava sākotnējā uzskata un ka viņi atbalsta šo sistēmu strauju un plašu ieviešanu. Īsi sakot, mēs varam teikt, ka inteliģentās transporta sistēmas palīdzēs mums nodrošināt vienmērīgu un netraucētu satiksmi, palielināt pasažieru drošību un saglabāt vidi.

Ziņojums: Dirk Sterckx (A7-0064/2010)

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Visi pasākumi, kuru mērķis ir vienkāršot procedūras un atbrīvot transportu Eiropas Savienībā no nevajadzīgām formalitātēm, ir vērtējami atzinīgi un ir pelnījuši manu atbalstu. Mēs nevaram aizmirst, ka lielāka birokrātija nozīmē lielākas izmaksas uzņēmumiem un bieži - efektivitātes zudumu, ko nevar pieļaut pašreiz, proti, laikā, kad mēs izlaužamies no krīzes. Mēs zinām, ka administratīvā sloga (un tā izraisīto papildu izmaksu) dēļ jūras kravu transports ir kļuvis mazāk pievilcīgs un šis slogs ir radījis nopietnus šķēršļus tā pilnīgai attīstībai; tā tas ir par spīti tam, ka šis transporta veids ir mazāk kaitīgs videi, un tādēļ - transporta veids, kurš ir visvairāk jāveicina un jāatbalsta ekoloģiskas attīstības kontekstā. Šā iemesla dēļ es ar entuziasmu atbalstu pašreiz iesniegto priekšlikumu par administratīvo vienkāršošanu (izmantojot samazinātas muitas formalitātes, augu veselības pārbaūžu pamatnostādnes un dokumentu racionalizāciju), un es ceru, ka tas nodrošinās stimulu jūras transportam Eiropas Savienībā.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) Šajā laikā, kad nopietna ekonomikas krīze un gausums dažādās nozarēs apvienojas ar dalībvalstu grūtībām valsts finanšu jomā, es uzskatu, ka tiesību aktu un noteikumu vienkāršošanai ir jābūt prioritātei, lai uzņēmumu un iestāžu darbības nosacījumus padarītu efektīvākus.

Kuģniecība ir pakļauta sarežģītām administratīvām procedūrām pat attiecībā uz tādiem kuģiem, kuri kuģo starp divām ES ostām un kuri neienāk trešo valstu ostās, un tas rada izdevumus un nevajadzīgas izmaksas. Tādēļ es atbalstu birokrātijas samazināšanas pasākumus, kas lietderīgi izmanto jaunas tehnoloģijas un sekmē vienotas Eiropas telpas jēdzienu, atceļot sarežģītas administratīvas procedūras un nodrošinot papildu ieguvumus, pateicoties administratīvā sloga samazināšanai.

Šī iniciatīva, lai atbrīvotu Eiropas Savienības iekšējo jūras kravu transportēšanu no nevajadzīgas birokrātijas un racionalizētu procedūras dažādu dalībvalstu ostās, ir būtiska, lai veicinātu Eiropas jūras transporta nozari bez šķēršļiem un nodrošinātu nosacījumus pievilcīgākiem, efektīvākiem, ekonomiskākiem un videi nekaitīgiem transporta pakalpojumiem.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Es ar pārliecību balsoju, lai pieņemtu šo normatīvo rezolūciju, jo tā paredz noteikumus par to administratīvo formalitāšu vienkāršošanu, kuras ir piemērojamas kuģiem, kas ienāk dalībvalstu ostās vai iziet no tām. Es esmu gandarīta, ka tā tika pieņemta ar milzīgu vairākumu. Tagad uz kuģiem nebūs attiecināmas sarežģītas un atkārtotas administratīvas formalitātes: tiks izveidota standartformula, kā arī jauna elektroniska sistēma, kas ļaus ātri un vienkārši apmainīties ar informāciju starp kuģi un ostas iestādi. Šis ziņojums ir būtisks solis virzībā uz to, lai izveidotu lielu Eiropas jūras satiksmes tīklu bez šķēršļiem, ko es jau vairākus gadus esmu aicinājusi darīt.

Juozas Imbrasas (EFD), *rakstiski*. – (LT) Es atbalstīju šo ziņojumu, jo uz jūras transportu attiecas sarežģītas administratīvas procedūras pat tādā gadījumā, ja kuģi kursē starp divām ES ostām un nepiestāj trešās valsts ostā. Tā rezultātā rodas papildu administratīvais slogs un tādējādi — papildu izmaksas saistībā ar preču transportēšanu, izmantojot kuģi. Tādēļ jūras kravu transports kļūst mazāk pievilcīgs, un tas nozīmē, ka tas netiek izmantots optimālā apmērā. Mums ir jāveicina elektroniskas datu apmaiņas plašāka izmantošana un „e-jūras” sistēmu ieviešana, vienots kontaktpunkts, jāsamazina formalitātes, jāracionalizē kustības plūsma un telpa ostās, jāizmanto kopēja valoda un jāvienkāršo procedūra, lai iegūtu apliecību par atbrīvojumu no pienākuma izmantot loča pakalpojumus.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Jūras transports neapšaubāmi ir viens no videi visnekaitīgākajiem transporta veidiem, un tādēļ tas ir jāatbalsta, lai tas varētu palīdzēt sasniegt ar vidi saistītos mērķus, ko ir noteikusi ES stratēģija 2020. gadam. Starptautiskās krīzes laikā šī transporta veida paplašināšana ietver to izmaksu samazināšanu, kas ietilpst administratīvajos pienākumos, ko prasa no kuģniecības uzņēmumiem. Tādējādi ir jāvienkāršo un jāharmonizē formalitātes, ko prasa ES tiesību akti. Ir būtiski izveidot lielu Eiropas transporta telpu bez šķēršļiem.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Zaļo/ALE grupa atbalstīja D. Sterckx ziņojumu par formalitātēm attiecībā uz kuģiem jūras ostās. Tādējādi tika pieņemta vienošanās ar Padomi, un direktīva ir pabeigta pirmajā lasījumā.

Oreste Rossi (EFD), *rakstiski*. – (IT) Neskatoties uz to, ka Eiropas jūras transporta telpas bez šķēršļiem izveide ir būtiski svarīga Eiropas jūras transportam, jo tā paplašina iekšējo

tirgu Eiropas Savienības iekšējam jūras transportam, novēršot šķēršļus un vienkāršojot administratīvās procedūras, kuras ir uz to attiecināmas, mēs atturējamies balsojumā, jo šajā ziņojumā ietilpst daži jutīgi punkti, piemēram, jautājums par datu aizsardzību.

Nuno Teixeira (PPE), *rakstiski*. – (PT) Brīvas aprites mērķa sasniegšana Eiropas Savienībā ietver arī jēdziena par Eiropas jūras telpu bez robežām īstenošanu, kuras mērķis ir atcelt vai vienkāršot pārbaudes, ko piemēro kuģiem un precēm Eiropas Savienībā. Tādēļ deklarēšanas formalitātes, ko prasa kuģiem, tiem ienākot dalībvalsts ostās vai no tām izejot, ir jāvienkāršo, un ir jāievieš elektroniska datu pārvades sistēma (*SafeSeaNet*), ar kuru valsts sistēmām ir jābūt sadarbspējīgām, pieejamām un atbilstīgām.

Ņemot vērā, ka jūras telpa, kurā būtu mazāk oficiālu šķēršļu, dos iespēju jūras transportam kļūt pievilcīgākam un efektīvākam un tādā veidā dos ieguldījumu, lai sekmētu saistītās darbības, proti, darbības attiecīgās piekrastes zonās, piemēram, salu gadījumā, es balsoju par šiem pasākumiem, kas ierosināti šajā ziņojumā.

Ziņojums: Mathieu Grosch (A7-0189/2010)

John Attard-Montalto (S&D), *rakstiski*. – Aviācijai attiecībā uz CO₂ emisiju samazināšanu ir kāda nopietna problēma, proti, tai ir ļoti ierobežots samazināšanas potenciāls, kaut arī šeit runā par 2 % no cilvēku radītajām emisijām (tās ir 3 % no visām emisijām, ņemot vērā, ka daba emitē 97 %). Tā var samazināt CO₂ tikai, izmantojot šādas jomas: labākas tehnoloģijas — jaunākās jau tiek izmantotas; darbības procedūras — degvielas cena nodrošināja, ka tās tika ieviestas; vienotā Eiropas gaisa telpa — šis jautājums ir atkarīgs no valdībām, un debātes par to sākās pirms 40 gadiem: vienīgais, ko mēs ieguvām pagājušā gada aprīlī, bija „vienotā tukšā gaisa telpa” ar vulkāna pelnu krīzi, kas bija stihiska nelaime, par ko aviosabiedrībām bija jāapmaksā rēķins; un biodegviela — ja šajā jomā nebūs nopietnu valdības un ES investīciju, tā nekad neieraudzīs dienasgaismu komerciālos daudzumos.

ES aviācijas nozare jau ir milzu grūtībās. Šajā ziņojumā ierosinātais nesola labas izredzes transporta ilgtspējīgai nākotnei, jo īpaši, ja paredz garantēt Līgumā noteikto pārvietošanās brīvību tādiem cilvēkiem kā, piemēram, maltiešiem, kuriem nav piekļuves alternatīvam transporta veidam, lai nokļūtu pārējā ES un citās pasaules daļās.

Sophie Auconie (PPE), *rakstiski*. – (FR) Mums ir nopietni jāapsver Eiropas transporta sistēmas nākotne triju iemeslu dēļ: Eiropas Savienības paplašināšanās līdz 27 dalībvalstīm, mūsu pienākumi attiecībā uz vidi un mūsu apņemšanās attiecībā uz pasažieru drošību. Šie apsvērumi ir temats šim ziņojumam, kurš, kā es uzskatu, ir nozīmīgs vismaz divējādā ziņā: pirmkārt, jautājumā par efektīvas komodalitātes ideju, kas drīzāk aizstāv papildināmību, nevis konkurenci dažādo transporta veidu starpā, un, otrkārt, attiecībā uz transporta ilgtspējības nepieciešamību, kas pieprasa mums strādāt transporta dekarbonizācijas, kā arī inteliģento transporta sistēmu attīstības virzienā. Tomēr es atbalstīju iesniegto grozījumu par 32. punktu, kas ievieša Eiropas transporta fonda jēdzienu. Man šķiet, ka transportam domāts neatkarīgs fonds apdraudētu kohēzijas politiku, ņemot vērā, ka 60 % no šai politikai paredzētajiem līdzekļiem ir piešķirti transportam. Apsvērumi par struktūrfondu organizāciju ir jāizstrādā kopīgi un globālā veidā, ņemot vērā nākamās daudzgadu finanšu sistēmas kontekstu.

Liam Aylward (ALDE), *rakstiski*. – (GA) Es balsoju par šo ziņojumu, jo transporta nozarē ir vajadzīga skaidra un konsekventa politika. Transporta jautājumi ir vienotā tirgus pamatā: transporta nozare rada darbavietas, sniedz atbalstu un palīdzību uzņēmumiem visā Eiropā un sekmē ilgtspējīgu izaugsmi un konkurētspēju Eiropā.

Šajā ziņojumā ir vērojama tiekšanās pēc labākas izpildes un augstākiem vides standartiem. Turklāt par prioritāti ir jāizvirza drošība transportēšanas politikas jomās, un ziņojumā ir lūgums Komisijai, lai labākās prakses veicināšanas nolūkos tiktu veikts pētījums par drošības standartiem un par noteikumiem attiecībā uz pārāk ātru braukšanu dalībvalstīs.

Pēc manām domām ir jānosaka skaidri mērķi, ja grib sasniegt nozīmīgus rezultātus. Šajā ziņojumā ir pieminēts mērķis par 40 % samazināt ceļa lietotāju — gan gājēju, gan transportlīdzekļu vadītāju — nāves gadījumu un nopietnu traumu skaitu. Īrija šajā ziņā jau ir veikusi labu darbu un šogad ir saņēmusi Eiropas Satiksmes drošības padomes uzslavu. Kopš 2001. gada par 41 % ir samazinājusies mirstība uz Īrijas ceļiem, un šis ziņojums var palielināt šo uzlabojumu.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Transporta nozare ir ļoti svarīga attiecībā uz centieniem izveidot Eiropas kopējo tirgu. Turklāt šī nozare ir ES un tās reģionu attīstības svarīga sastāvdaļa, jo šīs nozares atbildībā ir veidot 10 % no ES iekšzemes kopprodukta un vairāk nekā 10 miljonus darbavietu. Tādēļ mums ir jānodrošina labāka piekļuve transportam, kā arī infrastruktūras izveide un uzlabošana, un jāveicina dažādu transporta veidu izmantošana. Mums ir arī jācinās ar galveno problēmu — satiksmes negatīvo ietekmi uz veselību un vidi un jāpanāk transporta radīto CO₂ emisiju daudzuma samazinājums, izmantojot tādas ilgtspējīgus pasākumus kā, piemēram, no dažādiem avotiem iegūtas enerģijas koordinēšana, atbalsts zinātniskai pētniecībai un videi mazāk kaitīgu tehnoloģiju un transporta veidu attīstība. Tomēr, lai izpildītu šos uzdevumus, mums ir vajadzīgs lielāks finansējums ne tikai no dalībvalstīm, bet arī no ES līdzekļiem.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Transporta nozare Eiropā ir būtiska, ņemot vērā gan pakalpojumu, ko tā sniedz Eiropas sabiedrībai, gan arī ietekmi uz nodarbinātību un vidi. Šī rezolūcija veido Eiropas transporta politikas galveno balstu nākamajiem 10 gadiem, īpašu uzmanību pievēršot transporta sistēmu ietekmes samazināšanai, reaģējot uz klimata pārmaiņu problēmu. Transporta veido 25 % no CO₂ emisijām Eiropā. Lai samazinātu šo ietekmi, būtiska nozīme ir mazāk piesārņojošu transportlīdzekļu un efektīvāku transporta sistēmu esamībai.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) Ziņojums par ilgtspējīgu nākotni transportam ir pozitīvs signāls par labu efektīvai un integrētai transporta nozarei Eiropā. Ja netiks paātrinātas savstarpējas atzīšanas un atļauju piešķiršanas procedūras transportlīdzekļiem, piekļuve tirgum arī turpmāk būs ilga un dārga. Mazāk autotransporta, vairāk dzelzceļa, upju un jūras līniju kravu pārvadājumiem, kā arī vide, kas tiek nodrošināta un aizsargāta, — šie projekti iezīmē mums ideālas Eiropas vīziju. Tomēr realitāte ir mazliet atšķirīga. Visi šie projekti nāk par vēlu politiskas gribas, dalībvalstu savstarpējās koordinācijas un finansējuma trūkuma dēļ. Nav daudz faktu, kas liecinātu par kopējiem mērķiem. No šā brīža līdz 2020. gadam Eiropas Savienībai būs jāsakaras ar daudziem izaicinājumiem: nākamā Eiropas Komisijas Baltā grāmata par Eiropas transporta politiku turpmākajiem 10 gadiem sniedz izdevību attīstīt globālu, integrētu un šķērsvirziena stratēģiju, kas ir spējīga reaģēt uz nākamo gadu izaicinājumiem. Rezolūcija, ko mēs tikko esam pieņēmuši, ir spēcīgs signāls Eiropas Komisijai, pirmais atspēriena punkts šai stratēģijai, un tās mērķis ir vēlreiz noteikt transportam tā vietu Eiropas politikā.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsojumā atbalstīju ziņojumu par ilgtspējīgu nākotni transportam, jo transporta ilgtspējība ir pamatā ne vien vides apsvērumiem, bet arī ES sociālajai, ekonomiskajai un teritoriālajai kohēzijai. Ir vajadzīgi lielāki centieni un

inovatīvi investīciju veidi, kas dos iespēju pabeigt Eiropas transporta tīklu un nodrošināt ilgstošu transporta attīstību vidējā termiņā un ilgtermiņā.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Saskaņā ar ziņojumā sniegtajiem datiem ES transporta nozare veido 10 % no labklājības (IKP), nodrošina ar darbu vairāk nekā 10 miljonus cilvēku un rada 25 % no kopējā CO₂ emisiju daudzuma. Šie skaitļi vēl vairāk apliecina to, ka, lai runātu par ES nākotni, lai runātu par ES stratēģiju 2020. gadam vai pat runātu par kohēzijas politikas jomām, ir jārunā arī par transportu. Lai gan transporta politikā prioritāte ir jāpiešķir pasažieru un lietotāju drošībai (un tādēļ mēs esam apstiprinājuši divas iniciatīvas attiecībā uz pasažieru tiesībām), šajā politikā nedrīkst aizmirst pārējos mērķus, piemēram, visu reģionu saskaņotu un harmonisku attīstību, piekrastes un zemes vidienes savienošanu un lielu pilsētu savienošanu ar mazāk attīstītiem reģioniem vai vides aizsardzību un CO₂ emisiju samazināšanu, piešķirot prioritāti tādiem mazāk piesārņojošiem transporta veidiem kā jūras un dzelzceļa transports, kuriem ir jāklūst par prioritāti kravu pārvadājumos. Piemērots un efektīvs transporta tīkls ir pamatā tam, lai praksē izveidotu iekšējo tirgu un nodrošinātu cilvēku brīvu pārvietošanos un preču brīvu apriti. Šā iemesla dēļ mēs šodien arī esam balsājuši par priekšlikumu attiecībā uz inteligentajām transporta sistēmām (ITS), kuras dos iespēju integrētākai, drošākai un efektīvākai Eiropai.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) Transporta nozarei ir liela nozīme Eiropas iekšējā tirgū. Šī nozare efektīvi nodrošina cilvēku un preču brīvu apriti visā Eiropas Savienībā. Tā ir arī būtiska sastāvdaļa ES un tās reģionu attīstībā, un tai ir tieša ietekme uz sociālo kohēziju šajos reģionos. Tādēļ transporta politika nav jānodala no citām politikas jomām, vai tā būtu reģionālā, vides, ekonomikas, sociālā vai nodarbinātības politika. Iekšzemes kopprodukta izpratnē transporta nozare veido 10 % no ES labklājības un nodrošina vairāk nekā 10 miljoniem darbavietu, bet tā arī rada aptuveni 25 % no kopējā CO₂ emisiju daudzuma. Es tādēļ gribētu norādīt, ka transporta dekarbonizācija ir jānosaka par prioritāti. Šajā kontekstā ir vērts atzīmēt ārējo izmaksu internalizēšanas iespēju.

Tomēr tā var tikai tādā gadījumā nozīmīgi sekmēt dūmgāzu, trokšņa un problemātisko posmu samazināšanu transporta nozarē, ja tiek izpildīti divi nosacījumi: no vienas puses, ārējo izmaksu internalizēšanai ir jāaptver visi transporta veidi, un, no otras puses, ieņēmumiem ir jāatbalsta ilgtspējīga infrastruktūra.

João Ferreira (GUE/NGL), *rakstiski*. – (PT) Ziņojums ietver pamatnostādnes transporta nozares nākotnei, ko mēs uzskatām par neapstrīdamu nepieciešamību, piemēram, investēšana transporta veidos, kas ir ilgtspējīgāki vides ziņā un to piemērota savienošana, ilgtspējīgu pilsētas mobilitātes plānu izstrāde, sabiedriskā transporta veicināšana, pasažieru tiesību atzīšana, jo īpaši attiecībā uz pasažieriem ar ierobežotu pārvietošanās spēju, un tādu pasākumu pieņemšana, kuru mērķis ir ceļu satiksmes drošības palielināšana un šīs nozares darba ņēmēju tiesību ievērošana. Tomēr šis paziņojums par pamatnostādņēm, kuras ir jāievēro, ir pretrunā uzsvaram, kas tiek likts uz iekšējā tirgus pabeigšanu; citiem vārdiem sakot, tas ir pretrunā ar centieniem atcelt regulējumu šajā nozarē, proti, dzelzceļa transportā, jūras transportā un piekrastes transportā vai gaisa transportā.

Kā skaidri parāda dažādu dalībvalstu pieredze (kas nav ietverta ziņojumā), sabiedriskā transporta nozares nojaukšana, tās privatizēšana ar tai sekojošu peļņas loģikas piemērošanu, tādējādi atceļot sabiedrības veiktas demokrātiskas pārbaudes šajā nozarē, noved pie rezultātiem, kas ir tieši pretēji ziņojumā paustajiem nodomiem. Rezultāts ir apkaunojoša situācijas pasliktināšanās šajos pakalpojumos, ko raksturo sociālās funkcijas pārtraukšana

un tādu raksturīgu iezīmju likvidēšana drošības līmenī kā kvalitāte un pieejamība vai darbinieku tiesības citu jautājumu starpā.

Carlo Fidanza (PPE), *rakstiski*. – (IT) M. Grosch ziņojums ir lielisks sākumpunkts, kad gaidām Eiropas Komisijas Balto grāmatu. Komodalitātes un sadarbības labāka attīstība, īpaša koncentrēšanās uz drošības jautājumu (kas dažās jomās ir jāgarantē, palielinot aģentūru nozīmi), vienotā tirgus pabeigšana un investīcijas ITS pētniecībā un attīstībā ir tās pamatnostādnes, kuras ir jāievēro. Tomēr viens no lielākajiem gaidāmajiem izaicinājumiem, bez kura pārējie mērķi tiks ignorēti, ir piemērota finansējuma garantēšana TEN-T tīkliem, sākot ar nākamo finanšu plānu, izmantojot atbilstīga fonda izveidi. No šīs perspektīvas Vidusjūras reģions ir jāuzskata par dabisku saikni starp ES un jaunizveidotajiem tirgiem pasaules Austrumos. Visbeidzot es piekrītu, ka ir vajadzīgas lielākas investīcijas pilsētas mobilitātē un modernākā kravas transporta loģistikā, lai atvieglotu pārslodzes pilsētu teritorijās un samazinātu piesārņotāju emisijas.

Bruno Gollnisch (NI), *rakstiski*. – (FR) Šis ziņojums aicina veidot drošāku, efektīvāku transportu, kas rada mazāku piesārņojumu. Citiem vārdiem sakot, tikai ļoti parastas un ļoti acīmredzamas lietas.

Tomēr vairāki punkti pievērša mūsu uzmanību un motivēja mūs balsot pret šo ziņojumu: pastāvīga pievēršanās CO₂ emisijām ar saistošiem mērķiem, bet jūras transporta SOx un NOx emisijas ir pieminētas tikai garāmejojot, un patiesībā tām ir piešķirtas ekoloģiskas vērtības; priekšlikums izveidot Eiropas Autotransporta aģentūru, kuras nozīmība ir, maigi izsakoties, apšaubāma, ņemot vērā kritiku par daudzo esošo Eiropas aģentūru samazināto efektivitāti, nozīmīgajām izmaksām un vadību pēc nejaušības principa; priekšlikums izveidot Eiropas Transporta fondu un tādējādi radīt papildu izdevumus, nesniedzot nekādu sīkāku informāciju par to, kā tas tiks finansēts; un pats galvenais, atkārtoti paustais apgalvojums, ka nozares liberalizācijas palielināšana un piekrastes navigācijas palielināšana atrisinātu visas problēmas.

Tomēr mēs zinām, ka šai liberalizācijai ir bijusi negatīva ietekme, sevišķi uz esošās dzelzceļa infrastruktūras uzturēšanu un tādējādi uz drošību. Mēs arī zinām — vai mums būtu jāzina — tas apmērs, kādā valsts transporta atvēršana ārvalstu operatoriem rada negodīgas konkurences problēmas.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *rakstiski*. – Parlaments šodien ir raidījis spēcīgu vēsti, ka Eiropai ir vajadzīgs ilgtspējīgāks transportu. Manai valstij, Skotijai, ir daži no pasaulē vērienīgākajiem tiesību aktiem klimata pārmaiņu jomā, un Skotijas valdība ir aktīva, veicinot ilgtspējīga transporta iniciatīvas, ietverot atbalstu braukšanai ar velosipēdu un iešanai kājām, maza oglekļa emisiju apjoma transportlīdzekļiem un alternatīvai degvielai. Šodienas balsojums pieprasa vienotāku domāšanu visā Eiropā.

Bogusław Liberadzki (S&D), *rakstiski*. – (PL) Es atbalstīju šā ziņojuma galīgo redakciju. Man ir lieli iebildumi attiecībā uz iznākumu balsojumam par 6. grozījumu, ko bija iesniegusi deputātu grupa no Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas.

Orīginālā teksta būtība bija tāda, ka Kohēzijas fonda neizmantotos resursus var izmantot transporta investīciju vajadzībām. To pamato investīciju vajadzības saņēmējdarbības, ko var ļoti vienkārši saprast, aplūkojot Polijas piemēru. Turklāt mēs bijām cerējuši, ka TEN-T saņems aptuveni EUR 23 miljardus lielu summu, bet mēs saņēmām trīs reizes mazāku summu. 6. grozījums nenodrošina nekādus papildu līdzekļus transportam, un tas neatbrīvo līdzekļus, kuri netiek izmantoti saviem plānotajiem mērķiem. Tā vietā, lai padarītu

finansējumu elastīgāku, mēs esam ieguvuši finansējumu, kas nav elastīgs vispār. Es vēlētos pateikties tiem kolēģiem, kuri balsoja, lai 6. grozījums tiktu noraidīts.

Petru Constantin Luhan (PPE), rakstiski. – (RO) Transportam ir daudzfunkcionāls raksturs, tam ir tieša ietekme uz ekonomikas, sociāliem un teritoriāliem jautājumiem. Tas ir nozīmīgs faktors Eiropas Savienības un tās reģionu attīstībā, jo tas ir būtisks Eiropas ekonomikai. Transporta nozare veido aptuveni 7 % no Eiropas Savienības IKP un vairāk nekā 5 % no visām darbavietām.

Tajā pašā laikā transports sniedz pilsoņiem piekļuvi daudzām brīvībām, ko tie izmanto, piemēram, brīvībai strādāt un dzīvot dažādās pasaules daļās, brīvībai nodarboties ar uzņēmējdarbību un veidot personiskus kontaktus.

Es balsoju par šo ziņojumu, jo es atbalstu Eiropas transporta politikas mērķi. Tas nozīmē izveidot ilgtspējīgu transporta sistēmu, kas nodrošinātu visas mūsu pilsoņu ekonomiskās, sociālās un ekoloģiskās vajadzības, un sekmēt iekļaušanu veicinošas sabiedrības un pilnībā integrētas, konkurētspējīgas Eiropas radīšanu.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Šis dokuments nenodrošina resursus, lai ieviestu tos augstos sociālos un vides standartus, kuri ir būtiski transporta nozarē. Iekļaujoties oglekļa tirgus kontekstā, dodot iespēju palielināt gaisa satiksmi, atbalstot apņēmīgu šīs nozares liberalizāciju, lai palielinātu konkurētspēju, šis ziņojums samazina līdz nullei visas tās ekoloģiskās prasības, kuras ir sava nosaukuma cienīgas.

Pievēršoties vienīgi infrastruktūrai un neņemot vērā šīs nozares darbinieku algu nosacījumus, ziņojums parāda sociālo vienaldzību, kas ir apliecinājums postošajam liberālismam, kurš nogalina Eiropas projektu. Es balsoju pret šo ziņojumu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Transporta nozare ir būtiska ES un tās reģionu ekonomiskajai attīstībai, jo tā tieši ietekmē šo reģionu konkurētspēju un sociālo kohēziju. Tā arī sekmē iekšējā tirgus attīstību un konsolidāciju. Ņemot vērā tās nozīmi ekonomikā, šai nozarei būs būtiska nozīme ES stratēģijā 2020. gadam, īpaši attiecībā uz CO₂ emisiju samazināšanu. Tādējādi, neskatoties uz nozares nozīmi ekonomikā, nodarbinātībā un sabiedrības profesionālajā un privātajā mobilitātē, ir vajadzīgas investīcijas, lai uzlabotu transportu, raugoties no vides viedokļa, sevišķi autotransportu, kā arī drošību, jo šī nozare bija atbildīga par aptuveni 39 000 cilvēku nāves gadījumiem 2008. gadā. Tādējādi, neskatoties uz krīzi, kas negatīvi ietekmēja šo nozari, šis ir laiks, kad jāuzsāk nozares būtiska pārveide, veidojot to drošāku, ilgtspējīgāku un efektīvāku.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Mēs esam tikpat tālu no ilgtspējības sasniegšanas transporta nozarē kā vienmēr. Problēma ir ne vien koordinācijas trūkums valstīs, bet arī valstu starpā, kā to parāda pārrobežu dzelzceļa transporta piemērs. Mēs atpaliekam no grafika pat attiecībā uz nozīmīgajiem transporta tīkliem, kas ietilpst TEN projektos, nemaz nerunājot par to, ka esam ārkārtīgi tālu no tiem saskaņotajiem grafikiem, kas atkal ir tikuši pieprasīti. Šis ziņojums būtībā ir gandrīz kā senu, neīstenotu stratēģiju pārveidojums. Tādēļ es atturējos.

Cristiana Muscardini (PPE), rakstiski. – (IT) Plenārsēdē pieņemtais dokuments mudina Eiropu virzīties uz priekšu tādā īpaši delikātā nozarē kā transports, kas ir vienotā tirgus atbalsta punkts. Cilvēku pārvietošanās un preču aprīte ir atkarīga no transporta, un tas nodrošina nodarbinātībai un ekonomikas izaugsmei vajadzīgo teritoriālo kohēziju līdztekus izmaksu sazarojumam un vides aizsardzībai.

Mēs uzskatām, ka lielāka uzmanība ir jāpievērš arī drošībai transporta nozarē, proti, drošībai attiecībā uz transportētām precēm, pasažieriem un transporta tīklu kopumā.

Eiropas ekonomika un tādēļ arī nodarbinātība ir atkarīga no transporta ilgtspējīgas nākotnes. Tādēļ Eiropas Savienībai ir jāstrādā ātri, lai nodrošinātu dalībvalstīm kādus steidzamus mērķus, piemēram, īstenošanas grafiku mazajai infrastruktūrai, kuras trūkums kavē preču un cilvēku vienmērīgu plūsmu, radot nopietnu kaitējumu ekonomikai un palielinot piesārņojumu.

Tādēļ mums ir vajadzīgi vienādi grafiki visā Eiropā, lai pabeigtu šos darbus, kā arī noteikti grafiki to ceļu vai dzelzceļu remontam, kuri ir slēgti dabas apstākļu vai neparedzētu gadījumu dēļ. Autotransporta kādas daļas pāreja uz dzelzceļa vai ūdens transportu, ko līdz šim palēnināja daudzās kavēšanās, ir nepieciešama, lai novērstu darbavietu zudumu un tam sekojošu iedzīvotāju daļas novešanu nabadzībā.

Visbeidzot ir jāpievērš īpaša uzmanība nomaļām un mazāk attīstītām teritorijām, kuras turpina tādas būt pietiekami dzīvotspējīgas infrastruktūras trūkuma dēļ.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par M. Grosch ziņojumu, jo uzskatu, ka pamatnostādnes un prasības, ko tas satur, ir līdzsvarotas un to mērķis ir transporta ilgtspējīga attīstība, kas atbalsta gan ekonomikas izaugsmei stratēģiski svarīgu nozari, gan Eiropas pašas izaugsmi, līdztekus arī pievēršoties vides jautājumiem.

Transporta nozare sekmē ES attīstību un konkurētspēju, kā arī iekšējā tirgus pabeigšanu, un tā ietekmē arī iedzīvotāju dzīves kvalitāti. Komodalitāte, sabiedrisko pakalpojumu kvalitāte, uzlaboti ilgtermiņa plāni infrastruktūrai un tehniskai sadarbībai, kā arī atbalsts tehnoloģiskiem jauninājumiem, pētniecībai, energoefektivitātei, tīrām tehnoloģijām un drošībai — tie ir būtiski faktori, ko, es ceru, Komisija ņems vērā, izstrādājot nākamo Balto grāmatu.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) Satiksmes dekarbonizācija ir nozīmīgs politisks uzdevums, kas turpmāk ir jārisina ar lielāku apņēmību, jo transporta radītā kaitīgā ietekme uz veselību un vidi ir vēl viena būtiska problēma, jo īpaši ievērojot pasākumus cīņā pret klimata pārmaiņām.

Dekarbonizācija var tikai tādā gadījumā nozīmīgi samazināt dūmgāzu apjomu, trokšņus un arī satiksmes šauros posmus, ja tiek izpildīti divi nosacījumi: ārējo izmaksu internalizācijai ir jāaptver visi transporta veidi, un iegūtie ieņēmumi ir jāizmanto, lai uzlabotu infrastruktūras ilgtspējību.

Nedrīkst par zemu novērtēt finanšu un ekonomikas krīzes ietekmi uz transporta nozari, jo šī nozare pierādīja, ka tā ir maz aizsargāta pret krīzi. Es uzskatu, ka šī krīze ir jāuztver kā izdevība turpmāk piedāvāt plānotu atbalstu transporta nozarei, veicinot investīcijas. Šīm investīcijām ir ne vien jānodrošina ātra palīdzība, bet arī jāpalīdz uzlabot vides aizsardzības rādītājus un drošību un arī jārada jaunas zaļās darbavietas, attīstot gan valsts instrumentus, gan Eiropas politiskos instrumentus. Komisijai un dalībvalstīm ir jāturpina labākās prakses apmaiņa (piemēram, kā daļa no Mēru konvencijas un CIVITAS iniciatīvas), piedāvājot kopienām iespēju mācīties no citu Eiropas iedzīvotāju pieredzes.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – M. Grosch patstāvīgais ziņojums par ilgtspējīgu nākotni transportam tika pieņemts ar ievērojamu balsu vairākumu (559 balsis „par”, 34 — „pret”, 82 atturoties). Zaļo/ALE grupa balsoja par. Diemžēl tika noraidīts mūsu 4. grozījums (par 30 % CO₂ samazinājumu visai transporta nozarei (169 — „par”, 497 —

„pret”) un 5. grozījums (par ilgtspējīgas ES infrastruktūras līdzfinansējuma kritērijiem (123 — „par”, 540 — „pret”). Arī REGI komitejas 6. grozījums (par ES transporta līdzfinansējuma koordinēšanu, aizstājot transporta fonda izveidi) tika noraidīts ar nelielu balsu vairākumu (311 — „par”, 364 — „pret”).

Oreste Rossi (EFD), *rakstiski*. – (IT) Šis priekšlikums der kā pamats Komisijas Baltās grāmatas sagatavošanai, īpaši attiecībā uz vides aizsardzību. Mēs atbalstām šo rezolūciju, neskatoties uz riskiem, ko rada pārāk ekstrēmistiskās nostājas, kuras Parlaments jau ir pieņēmis. Mums ir jāpanāk līdzsvars starp vajadzību aizsargāt vidi un pašreizējo ekonomikas krīzi, kuru mēs pieredzam. Mēs vērtējam pozitīvi lielo uzsvāru uz drošību.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *rakstiski*. – (SV) Šis ziņojums ietekmēs nākamā Zaļo grāmatu par integrētu transporta politiku. Es balsoju pret šo ziņojumu, jo tas atbalsta transporta politikas pilnīgu liberalizāciju. Dalībvalstis tiek spiestas atteikties no savas fiskālās un sociālās politikas lielas daļas, kā arī no tādām jomām kā izglītība un apmācība, proti, jautājumiem, kas ietilpst dalībvalstu kompetencē.

Nuno Teixeira (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es uzskatu, ka transporta nozarei ir būtiska nozīme Eiropas Savienības un tās reģionu attīstībā, ņemot vērā tās ietekmi uz šo reģionu konkurētspēju un ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju un tās ieguldījumu Eiropas iekšējā tirgus efektīvā izveidē. Ir svarīgi paredzēt transporta nākotni ilgtspējības un savstarpējās savietojamības izteiksmē, un šajā ziņā es atzinīgi vērtēju tos šī dokumenta ierosinājumus, kuri nosaka mērķus, kas jāsasniedz līdz 2020. gadam, līdztekus mērķim par CO₂ emisiju un to kaitīgo sekū samazināšanu. Es arī pozitīvi raugos uz domu par efektīvu komodalitāti, kas ir pat vēl nozīmīgāka attālākos reģionos, piemēram, Madeiras reģionā, īpaši attiecībā uz autoceļu, jūras un gaisa transporta savstarpēju savienošanu.

Es tomēr neatbalstu iniciatīvu par īpaša fonda izveidi, lai veicinātu transporta nozari, jo es uzskatu, ka finansēšana ir jāturpina, izmantojot dažādos jau esošos veidus un ievērojot kohēzijas politikas prioritātes, kuru koordinācija ir jāsekmē dažādo Eiropas politikas jomu īstenošanā.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *rakstiski*. – (RO) Es balsoju par M. Grosch ziņojumu par ilgtspējīgu nākotni transportam, jo uzskatu, ka tā ieteikumus vajadzētu iekļaut nākamajā Baltajā grāmatā par Eiropas transporta attīstību.

Transporta nozare ir pamatnozare ES ekonomikas attīstībai un konkurētspējai, kā arī ES ekonomiskajai un sociālajai kohēzijai. Tomēr diemžēl šai nozarei piešķirtie līdzekļi ir neatbilstīgi. TEN-T budžets laika posmam no 2007. līdz 2013. gadam ir tikai EUR 8,013 miljardi, un līdzekļi, kas ir piešķirti transportam, izmantojot kohēzijas politiku, ir tikai 11 % no šai politikai piešķirtā kopējā budžeta.

Es aicinu ES piešķirt papildu līdzekļus Eiropas transporta sistēmas attīstībai un tās integrēšanai ar ES kaimiņvalstu transporta sistēmām. Tādēļ es balsoju pret 6. grozījumu. Šis grozījums paredz aizstāt tāda transporta fonda izveidi, kam būs vairāk resursu par tiem, kas jau ir ES budžetā, ar transporta finansēšanas dažādo pašreizējo avotu izmantošanas koordinācijas mehānismu. Pats par sevi saprotams, ka ES ir labāk jākoordinē pašreizējie transporta finansēšanas avoti, bet ir ārkārtīgi svarīgi izveidot jaunus instrumentus, lai finansētu darbu, kas ir iekļauts transporta infrastruktūras attīstīšanā.

Viktor Uspaskich (ALDE), *rakstiski*. – Pašlaik Baltijas valstis lielā mērā ir izolētas no Eiropas transporta tīkla. Mums ir jācenšas ciešāk integrēt Baltijas jūras reģionu TEN-T

prioritārajos virzienos, ietverot dzelzceļa asi no Berlīnes uz Baltijas jūras piekrasti (*TEN-T 1*) un jūras maģistrāles (*TEN-T 21*). Lielāks uzsvārs ir jāliek arī uz tuvsatiksmes jūras transportu un iekšējo ūdensceļu transportu, kas ir rentabls, kā arī arvien nekaitīgāks videi. Lai saglabātu konkurētspēju arī turpmāk, daudzām Eiropas ostām, piemēram, Klaipēdai Lietuvā ir jāmodernizē sava infrastruktūra. Tomēr nevajag par zemu novērtēt finanšu krīzes ietekmi uz transporta nozari. Ņemot vērā transportam nepieciešamo investīciju mērogu, ir būtiski nodrošināt Eiropas sadarbību un projektiem piešķirt prioritāti piesardzīgi. Transporta ir vairāk nekā tikai kravas automobiļi, satiksme un tarifi. Transporta ir saistīts arī ar personu pārvietošanās un preču aprites brīvību, kā arī ar Eiropas vienotā tirgus attīstību. Tas arī veicina nodarbinātību. Pats svarīgākais, kā mums traģiski atgādināja nesenās nozīmīgās vilcienu un lidmašīnu katastrofas, drošībai arī turpmāk ir jābūt vienai no nākotnes transporta politikas prioritārajām jomām.

Artur Zasada (PPE), rakstiski. – (PL) Man bija prieks dzirdēt šodienas balsojuma rezultātus. M. Grosch ziņojums ir ierosinājis sasniegt neparasti vērienīgus mērķus līdz 2020. gadam. Citu jautājumu starpā tas atbalsta drošības uzlabošanu uz ceļiem, fatālu negadījumu samazināšanu par 40 %, autotransporta CO₂ emisiju samazināšanu par 20 % un autobusu, tramvaju un vilcienu pasažieru skaita dubultošanu.

Es piekrītu šā dokumenta kopējam vēstījumam: ir būtiski radīt ilgtspējīgu un saskaņotu nākotnes redzējumu transportam kā iekšējā tirgus pamatnozarei, kas garantētu personu brīvu pārvietošanos un preču brīvu apriti un nodrošinātu visas Eiropas Savienības teritoriālo kohēziju.

Es tomēr nevarēju piekrist vienam referenta priekšlikumam. Man ir šaubas par priekšlikumu izveidot transporta fondu. Turpmāk tas var izraisīt atkāpšanos no pašreizējās sistēmas, kas atdala struktūrfondus no Kohēzijas fonda.

Ziņojums: Carlos José Iturgaiz Angulo (A7-0186/2010)

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Ar Lisabonas līguma stāšanās spēkā kā Eiropas pilsonības pamatelements vēlreiz tika apstiprinātas tiesības iesniegt lūgumrakstu Eiropas Parlamentam. Tomēr pastāvīgas neskaidrības par ES, dalībvalstu un Eiropas iestāžu kompetencēm liecina par to, ka Eiropas iedzīvotāji vēl nav pilnībā informēti par savām tiesībām. Tādēļ, balsojot par šo ziņojumu, es atbalstīju ieteikumu par labāku informētību attiecībā uz lūgumrakstu izskatīšanas procedūru. Ar lūgumrakstu iesniegšanu iedzīvotājiem tiek dota iespēja Eiropas Parlamentam uzticēt savas raizes par dažādo ES politikas virzienu un tiesību aktu ietekmi uz viņu ikdienu. Šajā ziņojumā ir arī ierosinātas vairākas, manuprāt, saprātīgas iespējas, piemēram, Eiropas Parlamenta portāla, kas veltīts lūgumrakstiem, uzlabošana un centralizētas struktūras, kas varētu sniegt norādījumus iedzīvotājiem, izveide.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Parlaments tieši pārstāv Eiropas Savienības iedzīvotājus. Tiesības iesniegt lūgumrakstus ir līdzeklis, kā iedzīvotājiem vērsties pie saviem pārstāvjiem, ja iedzīvotāji uzskata, ka ir aizskartas viņu tiesības. Parlamentam ir pienākums izmeklēt šādus gadījumus un darīt visu iespējamo, lai novērstu likuma pārkāpumus, sniedzot iedzīvotājiem pašus piemērotākos un drīzāk pieejamos aizsardzības līdzekļus. Iesniegto lūgumrakstu skaits ir palielinājies, un, kaut arī ne visi no iesniegtajiem lūgumrakstiem ir atzīti par pieņemamiem, tas liecina, ka arvien vairāk iedzīvotāju ir informēti par šādām tiesībām. Tādējādi ir iespējams novērtēt Eiropas tiesību aktu ietekmi uz ES iedzīvotāju ikdienas dzīvi.

Ar Lisabonas līgumu kā Eiropas pilsonības pamatelements vēlreiz tika apstiprinātas minētās tiesības, radot vajadzīgos priekšnoteikumus, lai iedzīvotāji varētu ciešāk iesaistīties ES lēmumu pieņemšanā un centienos nostiprināt tās leģitimitāti un pārskatatbildību. Manuprāt, ir svarīgi īstenot iniciatīvas, kuras veicina sabiedrības lielāku līdzdalību. Tādēļ būtu lietderīgi izveidot lūgumrakstu daudzposmu interaktīvu matricu portālu, ar ko iedzīvotājus varētu informēt par to, ko iespējams panākt ar lūgumrakstu iesniegšanu, kā arī ES atbildības jomām.

Mário David (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šā ziņojuma galvenajiem punktiem un apsveicu Lūgumrakstu komiteju ar 2009. gadā paveikto darbu. Komitejai šis bija īpaši grūts gads, jo tās darba kārtību noteica iedzīvotāji, kuri izmantoja savas tiesības iesniegt Parlamentam lūgumrakstus.

Ar Lisabonas līguma stāšanās spēkā kā Eiropas pilsonības pamatelements vēlreiz tika apstiprinātas tiesības iesniegt lūgumrakstu Eiropas Parlamentam. Tomēr par nepieņemamiem atzīto lūgumrakstu skaits liecina, ka tiesības iesniegt lūgumrakstus kā instruments, ar ko iedzīvotāji var uzticēt Parlamentam savas raizes par dažādo ES politikas virzienu un tiesību aktu ietekmi uz viņu ikdienu, līdz šim nav ticis pareizi izmantots.

Šis fakts norāda uz nepieciešamību turpināt īstenot centienus, lai informētu Eiropas iedzīvotājus par viņu rīcībā esošajiem ES mehānismiem un instrumentiem. Tādēļ es atzinīgi vērtēju priekšlikumu izveidot centralizētu struktūru, kas varētu sniegt norādījumus Eiropas iedzīvotājiem, kad viņi centīsies rast risinājumu tiem jautājumiem, kuri ir saistīti ar viņu tiesību pārkāpumiem.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Ar Lisabonas līgumu, kurš stājās spēkā 2009. gada 1. decembrī, tika radīti vajadzīgie priekšnoteikumi, lai iedzīvotāji varētu ciešāk iesaistīties ES lēmumu pieņemšanā un centienos nostiprināt tās leģitimitāti un pārskatatbildību. Ir skaidrs, ka ES tiesību aktiem ir tieša ietekme uz iedzīvotājiem. Tādēļ iedzīvotāji ir jārosina pieņemt stingru līdzdalību veicinošu pieeju, lai viņi varētu sniegt komentārus par ES tiesību aktu efektivitāti, trūkumiem un nepilnībām. Ar Lisabonas līgumu apstiprinātās tiesības iesniegt lūgumrakstus nodrošina Eiropas iedzīvotājiem tiesības vērsties Parlamentā, ja viņi uzskata, ka ir aizskartas viņu tiesības.

Parlamentam ar Lūgumrakstu komitejas starpniecību ir pienākums veikt izmeklēšanu un darīt visu iespējamo, lai novērstu pārkāpumus. Esmu pārliecināts, ka Parlaments aktīvi piedalīsies jaunās pilsoņu iniciatīvas izstrādē, lai ar šo instrumentu varētu pilnībā sasniegt noteiktos mērķus un nodrošināt lielāku pārredzamību un pārskatatbildību ES lēmumu pieņemšanā, ļaujot iedzīvotājiem ieteikt ES tiesību aktu uzlabojumus vai papildinājumus.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Lūgumrakstu komitejas ikgadējais ziņojums ir apliecinājums tam, ka Eiropas iedzīvotāji arvien biežāk vēršas pie saviem pārstāvjiem, ja uzskata, ka ir aizskartas viņu tiesības. Tādēļ ir svarīgi atvieglot lūgumrakstu iesniegšanas procesu, jo īpaši, izmantojot internetu un elektroniskos saziņas līdzekļus. Vairumā lūgumrakstu ir norādīts uz nepareizu Eiropas tiesību aktu piemērošanu attiecībā uz iekšējo tirgu un ar vidi saistītos jautājumos, jo šīs ir jomas, kurās dalībvalstis nespēj īstenot ES direktīvu prasības.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par Lūgumrakstu komitejas ikgadējo ziņojumu.

Ar Lisabonas līguma stāšanās spēkā ir radīti nepieciešamie priekšnoteikumi, lai iedzīvotāji aktīvāk un ar lielāku atbildību iesaistītos lēmumu pieņemšanā. Lūgumraksti ir daudzsoļš

un nozīmīgs instruments, ar kuru tiek uzraudzīta ES tiesību aktu īstenošana dalībvalstīs, un no šā viedokļa ļoti liela nozīme ir sadarbībai ar kompetentajām dalībvalstu un vietējām iestādēm un Komisiju, ar kuru ir svarīgi izvērst atšķirīgu un efektīvāku sadarbību.

Jaunās pilsoņu iniciatīvas izstrāde ir ļoti nozīmīga, lai mazinātu plaisu iedzīvotāju, kā arī Eiropas iestāžu starpā. Turpmāk vēl vairāk ir jāstiprina un jāattīsta šā mehānisma mērķis, proti, likvidēt pašreizējo demokrātijas deficītu, kā arī jāvērs uz to Eiropas iedzīvotāju uzmanība. Tādēļ es atzinīgi vērtēju ierosinātās iniciatīvas attiecībā uz attīstību un informācijas izplatīšanu, izmantojot jaunās tehnoloģijas, jo īpaši internetu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – *Iturgaiz kunga ziņojums par Lūgumrakstu komitejas darbību 2009. gadā tika pieņemts ar balsu vairākumu bez balsojuma pēc saraksta. Tomēr es esmu nedaudz vilies, jo mēs, Zaļie/EFA, esam zaudējuši četrus no pieciem grozījumiem, kuri attiecas uz: Lūgumrakstu komitejas tiesībām pārbaudīt dalībvalstu tiesu spriedumus, ja ar tiem ir pārkāptas ES tiesību aktu prasības; Komisijas pienākumu veikt pārkāpumu izmeklēšanas procedūras par ikgadējā ziņojumā ietvertajiem konkrētiem lūgumrakstu gadījumu piemēriem; Lūgumrakstu komitejas iekšējām procedūrām, kā arī darba metodēm. Vienīgais mūsu grozījums, kurš tika pieņemts, ir apsvērums par pārmērīgi lielām tiesas procedūru izmaksām atsevišķās dalībvalstīs, tādēļ iznākums varēja būt labāks.*

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Es balsoju par šo Eiropas Parlamenta rezolūciju, jo tajā ir aplūkots ziņojums par Parlamenta Lūgumrakstu komitejas darbību 2009. gadā. Šajā rezolūcijā minētā komiteja ir novērtējusi situāciju attiecībā uz Eiropas iedzīvotāju tiesībām darīt zināmu savu viedokli Eiropas iestādēm. Tādēļ tas ir demokrātijas un pilsonības instruments.

Galvenie lūgumrakstu temati attiecas uz vidi, pamattiesībām, tieslietām un iekšējo tirgu, un to iesniedzējas galvenokārt ir Vācija, Spānija, Itālija un Rumānija.

Es esmu gandarīta ne tikai par panākumiem, kurus ir guvusi Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komiteja, īstenojot ieteikumus attiecībā uz sava darba uzlabošanu, bet arī par priekšlikumiem, kuru mērķis ir ļaut Eiropas iedzīvotājiem labāk īstenot tādas tiesības, kā izteikt prasību attiecībā uz procedūru vienkāršošanu un jo īpaši iespēju iesniegt lūgumrakstus ar interneta starpniecību.

Tomēr man jāizsaka nožēla par to, ka Francijas iedzīvotāji reti izmanto šo procedūru.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), rakstiski. – Es balsoju par *Iturgaiz kunga ziņojumu par Lūgumrakstu komitejas darbību 2009. gadā. Kaut arī šis ziņojums ir galvenokārt tehniska satura, manuprāt, tajā ir aplūkoti daži nozīmīgi jautājumi, kurus mums turpmāk nāksies risināt. Kā minēts ziņojumā, 46 % lūgumrakstu, kuri tika iesniegti 2009. gadā, tika atzīti par nepieņemamiem. Tas ir pārāk liels skaitlis. Tādēļ es atbalstu ziņojumā izteikto ieteikumu uzlabot iedzīvotāju informētību ar Eiropas Parlamenta lūgumrakstu portāla starpniecību. Lūgumraksti ir nozīmīgi, jo tie dod Eiropas Parlamentam iespēju kontaktēties ar saviem vēlētājiem un otrādi. Ir svarīgi, lai iedzīvotāji saprastu, kādus jautājumus ietvert lūgumrakstos un kādas darbības viņi ir tiesīgi veikt.*

Ziņojums: Emilie Turunen (A7-0197/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Piekļuves darba tirgum, kā arī darba kvalitātes veicināšana ir Lisabonas stratēģijas izaugsmei un nodarbinātībai, kā arī Eiropas Jaunatnes pakta galvenās prioritātes. Lai šo mērķi saglabātu, ir nepieciešami gan dalībvalstu, gan arī Eiropas Komisijas neatlaidīgi centieni. Šāsdienas balsojumam izvirzītajā pašiniciatīvas

ziņojumā ir ietverta virkne noteikumu, kuros ir uzsvērtā nepieciešamība dalībvalstīm pastiprināt centienus izstrādāt saskaņotu politisko stratēģiju, kurā galvenā uzmanība tiktu vērsta uz darbaspēka pieprasījumu un piedāvājumu un kura palīdzētu risināt gan ar nodarbinātības kvantitāti, gan kvalitāti saistītus jautājumus, tādējādi veicinot jauniešu piekļuvi darba tirgum.

Alfredo Antoniozzi (PPE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par šo dokumentu, jo zinu, ka finanšu krīze ir smagi skārusi Eiropas jauniešus, kuru bezdarba rādītājs ir 20 %, kas divas reizes pārsniedz kopējo bezdarba rādītāju, un diemžēl, tiek lēsts, ka tas turpinās paaugstināties. Tādēļ ir nepieciešama stratēģija, kuras mērķis būtu veicināt jauniešu piekļuvi darba tirgum un nodrošināt drošu pāreju no skolas un akadēmiskās vides uz darba vidi.

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Ekonomikas lejupslīde ir skārusi visu Eiropas Savienību un vairāk nekā jebkad agrāk pakļāvusi jauniešus nodarbinātības nestabilitātes un jo īpaši bezdarba riskam. Bezdarbs jauniešu vidū rada ne tikai ekonomiskas, bet arī sociālas izmaksas. Šā pašiniciatīvas ziņojuma mērķis ir konstatēt pašreizējās problēmas un ieteikt tām risinājumu. Kas attiecas uz tā būtiskākajiem aspektiem, tajā ir izteikts aicinājums veikt ekonomiskus un politiskus ieguldījumus jaunās darba vietās, izglītībā un apmācībā, stabilākās sociālās drošības sistēmās, tādējādi nodrošinot darba tirgus dinamiku un pienācīgu nodarbinātības kvalitāti. Es balsoju par šo ziņojumu, jo pilnībā atbalstu šos mērķus. Protams, runa nav vienīgi par to, ka mums ir publiski jāapstiprina šie mērķi, bet gan drīzāk par to, ka ir jāizstrādā ekonomiskā un sociālā politika Eiropas līmenī, lai veicinātu jauniešu piekļuvi darba tirgum.

Mara Bizzotto (EFD), rakstiski. – (IT) Es nevaru neatbalstīt *Turunen* kundzes ziņojumu par jauniešu piekļuvi darba tirgum veicināšanu un praktikanta, stažiera un mācekļa statusa nostiprināšanu. Jauniešu nodarbinātības krīze pašlaik patiesi ir viena no satraucošākajām problēmām, kuru ir izraisījusi ekonomikas krīze, tādēļ, lai to novērstu, ir nepieciešama tūlītēja un konkrēta iesaistīšanās.

Ņemot vērā iepriekš teikto, es tekstā esmu veikusi dažus grozījumus, kuros no vienas puses ir atspoguļots tas, cik nozīmīga ir saikne starp mācību vidi un Eiropas uzņēmumiem, lai izveidotu nepieciešamās prasmes, bet no otras puses — uzsvērtā elastdrošības nozīme, jo tā palīdz saskaņot uzņēmumu un gados jaunu darba ņēmēju intereses.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Pašlaik aptuveni vienai ceturtdaļai ES jauniešu vecumā līdz 25 gadiem nav darba. Tas nozīmē, ka faktiski gandrīz 6 miljoni jauniešu pašlaik ir bezdarbnieki. Šo realitāti atspoguļo arīniecīgie dalībvalstu budžeti, no kuriem tiek uzturēti šie jaunieši, neiekasējot no viņiem nodokļus un maksājumus.

Tādēļ gan dalībvalstīs, gan ES līmenī ir jāizstrādā nodarbinātības veicināšanas programmas skolu beigušajiem un entuziasma pilnajiem jauniešiem, kuri cilvēkresursu ziņā ir kā neizmantota dārgumu lāde un var gūt izcilus panākumus no ekonomiskā viedokļa.

Šī ir pirmā reize pēdējo 30 gadu laikā, kad Eiropa ir saskārusies ar tik šokējošiem skaitļiem jauniešu nodarbinātības jomā. Atsevišķi pētījumi liecina, ka tie cilvēki, kuri jaunieša vecumā ir bezdarbnieki, turpina ciest no šā statusa radītajām sekām arī turpmākajā dzīvē, kā rezultātā Eiropas un dalībvalstu budžetiem tiek radīts nevajadzīgs slogs.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Es atturējos no balsojuma par šo ziņojumu, jo, neraugoties uz tā sākotnējā formā ietvertajiem pozitīvi vērtējamiem apsvērumiem attiecībā uz gados jaunu darba ņēmēju tiesībām, Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja diemžēl ir pieņēmusi dažus ļoti negatīvus grozījumus. Neraugoties uz

centieniem atbalstīt gados jaunu darba ņēmēju tiesības un nodrošināt viņiem sociālos pakalpojumus, referente diemžēl atbalsta elastdrošības pieeju. Tomēr mēs zinām, ka jauniešu nodarbinātībā ne tikai nav iespējams līdzsvars starp elastīgumu un sociālo drošību, bet arī to, ka šāda pieeja ir izraisījusi darba attiecību pārstrukturēšanu, veicinājusi pamattiesību atcelšanu un tiek īstenota nevis darba ņēmēju un sabiedrības, bet gan uzņēmumu interesēs.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Pašreizējā ekonomikas krīze ir izraisījusi ievērojamu bezdarba pieaugumu un ir sevišķi smagi skārusi jauniešus. ES aptuveni 21,4 % jauniešu ir bezdarbnieki, tādēļ viņi paliek atstatu no tautsaimniecības. Problēmu vēl vairāk saasina fakts, ka ar sabiedrības novecošanos tiek apdraudēta ES ekonomikas un sociālā nodrošinājuma sistēmas nākotne. Tieši gados jauniem strādājošajiem parasti ir visnestabilākais darbs, proti, zemas kvalitātes pagaidu darbs ar zemāku atalgojumu un sociālo nodrošinājumu.

Ir svarīgi, lai jaunās nodarbinātības iespējas būtu lietderīgas, regulāras un pastāvīgas un veicinātu jauniešu pašpietiekamību. Dalībvalstu pienākums ir sniegt ekonomiskus un politiskus ieguldījumus jaunu darba vietu radīšanā. Tām ir jānodrošina vienlīdzīga piekļuve izglītībai, veicot ieguldījumus izglītībā uz apmācību, kā arī stiprinot izglītības ievirzes sistēmas, lai mazinātu mācību pārtraukšanas un neizdošanās risku.

ES pienākums ir noteikt kopējas stratēģijas, tādēļ es atbalstu referentes priekšlikumu attiecībā uz Eiropas Jaunatnes garantiju, kas ES katram jauniešim ne vēlāk kā četrus mēnešus pēc darba zaudēšanas nodrošinātu tiesības saņemt darba, prakses vai papildu apmācību piedāvājumu.

Mário David (PPE), rakstiski. – (PT) Jauniešu bezdarbs ir viena no nopietnākajām problēmām ES, kurai nepieciešams tūlītējs risinājums, jo pašlaik 5,5 miljoni ES jauniešu vecumā līdz 25 gadiem ir bezdarbnieki. Šīs strukturālās problēmas ekonomisko un sociālo ietekmi lielā mērā ir saasinājusi pašreizējā ekonomikas krīze. Tādēļ, ar lielu atbildības sajūtu un apzinoties, ka jaunatnes jautājums ir jāizvirza par politiskās darba kārtības prioritāti, es balsoju par šo ziņojumu. Jauniešu bezdarbs rada sociālos un ekonomiskos riskus un izmaksas mūsu sabiedrībai, kā rezultātā mazinās ekonomikas izaugsmes iespējas, vājinās nodokļu bāze, kas apgrūtina ieguldījumus infrastruktūrā un sabiedrisko pakalpojumu jomā, palielinās sociālās palīdzības izmaksas, kā arī rodas ilgtermiņa bezdarba un sociālās atstumtības risks. Manuprāt, mēs nevaram pieļaut Eiropas jaunatnes zaudēšanu sociālās atstumtības dēļ. Gluži pretēji, Eiropa lielā mērā būs ieguvēja, ja, izmantojot integrētu pieeju, kopējās stratēģijas, kā arī saskaņotu izglītības, finanšu, nodarbinātības un sociālās politikas apvienojumu, kas stiprina mūsu jaunatnes politiku, šie jaunieši tiks iekļauti darba tirgū un kļūs par pilntiesīgiem sabiedrības locekļiem.

Proinsias De Rossa (S&D), rakstiski. – Es atbalstu šo ziņojumu, kas aicina dalībvalstis izvērst tādus efektīvus centienus kā, piemēram, nodarbinātības subsīdijas vai apdrošināšanas iemaksas jauniešiem, kas garantēs pienācīgus dzīves un darba apstākļus. Jaunajiem vecākiem ir jānodrošina labākas bērnu aprūpes iespējas, piemēram, dienas skolas, kā arī jānodrošina publiskā un privātā sektora darba devēji izveidot bērnu uzraudzības struktūras, lai veicinātu jauno māšu līdzdalību darba tirgū. Dalībvalstīm ir jānodrošina, lai visiem jauniešiem individuāli tiktu nodrošinātas tiesības uz pienācīgu ienākumu līmeni, kas viņiem sniegtu iespēju dzīvot ekonomiski neatkarīgu dzīvi. Parlaments aicina Padomi un Komisiju ierosināt priekšlikumu par Eiropas Jaunatnes garantiju, kas Eiropas Savienībā katram jauniešim ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc darba zaudēšanas nodrošinātu tiesības saņemt darba, prakses,

papildu apmācību vai pusslodzes darba un mācību piedāvājumu. Pašreizējās krīzes rezultātā mūsu jaunieši var kļūt par zudušo paaudzi. Eiropai ir jānodrošina jaunajiem absolventiem, kā arī pārējiem jauniešiem, kuri uzsākt darba gaitas pirmo reizi, piekļuve kvalitatīvai praksei un darba vietai.

Harlem Désir (S&D), rakstiski. – (FR) Pašlaik vairāk nekā 20 % jauniešu Eiropā ir bez darba, un daudzi citi strādā gadījuma rakstura darbus, kas negarantē sociālo drošību. Mācību kursu skaita palielināšanās ir iemesls jaunu un aktīvu cilvēku pārejai darbā uz nepilnu slodzi. Tādējādi tiek veicināts sociālais dempings, kas savukārt negatīvi ietekmē pārējos darba ņēmējus un mudina uzņēmējus samazināt atalgojumu un normālo darba vietu skaitu. *Turunen* kundzes ziņojumā ir izteikts aicinājums Komisijai un dalībvalstīm veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu jauniešu piekļuvi augstas kvalitātes apmācībai, kā prioritāti izvirzot darbu, kā arī lai garantētu viņiem pienācīgu ienākumu līmeni.

Ir nepieņemami, ka atsevišķas dalībvalstis ir paredzējušas jauniešiem zemākus minimālās algas līmeņus. Šajā ziņojumā Parlaments aicina ieviest Eiropas Jaunatnes garantiju, kas Eiropas Savienībā katram jauniešim ne vēlāk kā četrus mēnešus pēc darba zaudēšanas nodrošinātu tiesības saņemt darbu, prakses, papildu apmācību vai pusslodzes darba un mācību piedāvājumu. Parlaments aicina arī izstrādāt Eiropas stažēšanās kvalitātes hartu, kurā tiktu ietvertas normas attiecībā uz prakses ilgumu, minimālo algu un sociālā nodrošinājuma pabalstiem.

Robert Dušek (S&D), rakstiski. – (CS) Ekonomikas krīzes rezultātā ES ir palielinājies bezdarba līmenis. Šī problēma vismagāk ir skārusi jauniešus un personas, kurām tuvojas pensionēšanās vecums. Pašlaik vairāk nekā 5,5 miljoni jaunieši vecumā līdz 25 gadiem ir bez darba. Citiem vārdiem sakot, tie ir 21,4 %, un šis rādītājs divas reizes pārsniedz kopējo bezdarba rādītāju ES. Jauniešu bezdarbs ir liela problēma. No vienas puses tas jauniešos rada cerību un mērķu zudumu, veicina pakāpenisku sociālo atstumtību, kā arī vājina valsts nodokļu bāzi un palielina sociālās izmaksas, bet no otras puses – palielina nabadzību, saslimstību un noziedzību. Eiropā mēs, kā jau ierasts, sagaidām, ka jaunieši palīdzēs saviem vecākiem un vecvecākiem, jo īpaši šajā krīzes laikā.

Kā gan viņi var attaisnot mūsu cerības, ja paši ir bez darba jau savas darba dzīves sākuma posmā? Visām dalībvalstīm, pamatojoties uz situāciju savā valstī, ir jāizvirza prioritātes un jāizstrādā stratēģija, tomēr, lai izskaustu jauniešu bezdarbu, mums ir jābūt arī kopējai ES stratēģijai. Šajā ziņā *Turunen* kundzes ziņojums ir pirmais solis, un es to pilnībā atbalstu.

Ioan Enciu (S&D), rakstiski. – (RO) Es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu par jauniešu piekļuves darba tirgum veicināšanu un praktikanta, stažiera un mācekļa statusa nostiprināšanu, jo tas ir solis ceļā uz darba kvalitātes uzlabošanu Eiropā, kā arī viens no ES stratēģijas 2020. gadam mērķiem.

Jauniešu bezdarbs pašlaik ir viena no nopietnākajām Eiropas problēmām. Visām dalībvalstīm ir jāveic pasākumi, lai izskaustu jauniešu bezdarbu, izvirzot politiskās prioritātes un izstrādājot stratēģijas, kuras atspoguļo katras valsts konkrēto situāciju. Vienlaikus ES ir jābūt vienotai, īstenojot kopējo stratēģiju. Jaunatnes problēmas risināšanai ir nepieciešama integrēta un saskaņota pieeja, kura apvieno intervenci gan makroekonomikas, gan mikroekonomikas līmeņos, koncentrējot galveno uzmanību uz darbaspēka pieprasījumu un piedāvājumu, un risinot gan ar nodarbinātības kvantitāti, gan kvalitāti saistītus jautājumus. Mums ir nepieciešams saskaņots izglītības, finanšu, nodarbinātības un sociālās politikas apvienojums.

Veicot ekonomiskus un politiskus ieguldījumus jaunās darba vietās, izglītībā un apmācībā, stabilākās sociālās drošības sistēmās, dinamiskākā darba tirgū un pienācīgas kvalitātes nodarbinātībā, mēs varam pārveidot Eiropas darba tirgu un pārorientēt pašreizējās tendences virzienā uz labāku jaunatnes nākotni.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par ziņojumu par jauniešu piekļuves darba tirgum veicināšanu un praktikanta, stažiera un mācekļa statusa nostiprināšanu, jo abi šie priekšnosacījumi ir garantija tam, lai jauniešiem nenāktos maksāt par pašreizējās krīzes radītajām sekām. Ir jāveicina arī jauno māšu līdzdalība darba tirgū, nodrošinot labākas bērnu aprūpes iespējas.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Referente sava paskaidrojuma nobeigumā ir teikusi šādus vārdus: „Pārvērtīsim zudušo paaudzi cerību paaudzē.” Es atzinīgi vērtēju šajā paziņojumā ietvertu vēlmi un apņēmību un vēlos pārliecināties, ka tas būs iespējams. Es atzīstu, ka pastāv nošķirtība starp skolu vai akadēmisko dzīvi un darba tirgu, kā arī to, ka tā ir jānovērš, lai atvieglotu pāreju no izglītības uz darbu un novērtētu mācības gūto zināšanu piemērotību profesionālajā dzīvē. Kaut arī tiem, kuri pašlaik mācās, pašreizējais stāvoklis ir acīmredzams uzlabojams, salīdzinot ar agrāko, daudzos gadījumos praktiķiem tomēr netiek nodrošināta efektīva, viņu pašreizējam vajadzībām atbilstīga apmācība.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Pašreizējās ekonomiskās krīzes rezultātā vairāk nekā 5,5 miljoni jaunieši vecumā līdz 25 gadiem ir bez darba, un šis rādītājs divas reizes pārsniedz kopējo bezdarba rādītāju. Bezdarbs jauniešu vidū rada mūsu sabiedrībai lielas sociālās un ekonomiskās izmaksas, kas mazina ekonomikas izaugsmes iespējas, vājina nodokļu bāzi, mazinot ieguldījumus infrastruktūrā un sabiedrisko pakalpojumu jomā, palielinot labklājības izmaksas, un nepietiekami efektīvi tiek izmantoti resursi izglītībā un apmācībā. Cilvēkresursu ziņā Eiropas jaunatne ir kā neizmanto tu dārgumu lāde, tādēļ ekonomiskā un sociālā situācija nosaka nepieciešamību rīkoties.

Tādēļ es esmu gandarīts, ka šis ziņojums ir pieņemts, jo tā mērķis ir aktīvāk iesaistīt jauniešus darba tirgū, nodrošinot labākas darba vietas, kā arī atvieglot viņu pāreju uz darba tirgu un cīnīties pret nedrošiem darba apstākļiem. Šajā kontekstā es vēlos atgādināt par saviem priekšlikumiem, norādot, ka ES budžetā 2011. gadam jautājums par jaunatnes nodarbinātību ir jāizvirza par prioritāti. Es gribētu vēlreiz atsaukties uz priekšlikumu palīdzēt jauniešiem rast savu pirmo darba vietu Eiropas darba tirgū ar *Erasmus* nodarbinātības programmas starpniecību.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Ar šo ziņojumu, protams, tiek uzsvērts, cik nopietna problēma ir jauniešu bezdarbs, jo tā rādītājs divas reizes pārsniedz kopējo bezdarba rādītāju, tomēr, neraugoties uz to, nav ierosināti pasākumi šās problēmas atrisināšanai. Lai novērstu minēto problēmu, ir jāpārtrauc īstenot gan Stabilitātes pakta, gan arī pašreizējā monetārā, liberālā un antisociālā politika.

Kaut arī ziņojumā ir uzsvērtā nepieciešamība cīnīties pret jauniešu bezdarbu, veicinot viņu apmācību un nodarbinātību, kā arī nepieciešamība novērst pārkāpumus, kuri ir saistīti ar neapmaksātu stažēšanos un praksi, uzskatot tās par pastāvīga darba aizstājējām, nevis par izglītības un apmācību daļu, tajā nav norādīts drošs veids izejai no šīs situācijas.

Tomēr lielākas bažas rada priekšlikums attiecībā uz elastdrošību kā līdzekli jauniešu bezdarba problēmas atrisināšanai un pārejas no izglītības uz darba tirgu veicināšanai. Diemžēl praktiski jauniešiem tas nozīmē slikti apmaksātu un nedrošu darbu bez jebkādam izaugsmes iespējam. Tādēļ mēs atturamies no balsošanas.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Pašlaik Eiropā bez darba ir 5,5 miljoni jauniešu vecumā līdz 25 gadiem. Tas nozīmē, ka gandrīz katrs piektais jauniešs ir bezdarbnieks, neskaitot tos, kuri strādā gadījuma rakstura darbus. Jaunieši vecumā līdz 25 gadiem bija pirmie, kurus skāra pašreizējā ekonomikas krīze. Tādēļ jauniešu apmācības politikai ir jābūt vērienīgai, lai nodrošinātu viņiem iespēju gūt prasmes, kuras varētu labāk pielāgot uzņēmumu vajadzībām. Ir jānodrošina lielāks skaits stažēšanās un mācekļa prakses vietu, vienlaikus garantējot to kvalitāti, izvērtējot apmācību saturu, prakses termiņu un atalgojumu, lai nepieļautu, ka darba devēji ļaunprātīgi izmanto jauniešus. Tomēr, neraugoties uz tās ierobežotajām „sociālajām” kompetencēm, Eiropas Savienībai ir jāveicina mobilizācija šajā jomā, tādēļ es ar pārliecību balsoju par šo rezolūciju, kurā ir piedāvāti atsevišķi veidi, lai atrisinātu šo sarežģīto situāciju, ar kuru ir saskārušies Eiropas jaunieši.

Sylvie Guillaume (S&D), *rakstiski*. – (FR) Ņemot vērā grūtības, ar kurām ir saskārušies Eiropas jaunieši, proti, bezdarbu, kā arī ar atalgojumu saistīto finansiālo un sociālo nedrošību, šās situācijas atrisināšanai ir nepieciešama tūlītēja un konkrēta Eiropas Parlamenta rīcība. Tādēļ es balsoju par *Turunen* kundzes ziņojumu, jo tajā ir ierosinātas vairākas Eiropas jauniešu aizsardzības garantijas, piemēram, Eiropas stažēšanās kvalitātes hartas izstrāde, nosakot minimālo algu ikvienam jauniešim, kā arī Eiropas Jaunatnes garantijas ieviešana. Pat ja visi šie priekšlikumi nebūs saistoši, manuprāt, izstrādājot ES politiku, Eiropas jauniešu vajadzības ir jāņem vērā vairāk, jo viņi ir tās nākotne.

Nadja Hirsch, Britta Reimers un Michael Theurer (ALDE), *rakstiski*. – (DE) Protams ir svarīgi izstrādāt stingrākus noteikumus attiecībā uz stažēšanos. Vācijas Brīvās demokrātiskās partijas pārstāvji Eiropas Parlamentā to atbalsta. Jaunieši bieži strādā vairākus mēnešus, nesaņemot par to atalgojumu, cerībā, ka ar laiku viņi tiks pieņemti darbā uz pastāvīgu laiku. Tas ir nepieņemami. Stažēšanās nedrīkst iznīcināt darba vietas. Kaut arī šās dienas balsojums ir pavēris iespēju turpmākam neapmaksātas stažēšanās aizliegumam, mūsaprāt, situācija pilnībā netiks atrisināta. Diemžēl neapmaksātas stažēšanās iespējas, kuras ilgums varētu būt, piemēram, trīs mēneši, joprojām saglabāsies. Pastāv daudzas bezpeļņas un sociālas organizācijas, kurās jaunieši var gūt aizraujošu un interesantu pieredzi, tomēr bieži vien tās nespēj izmaksāt atlīdzību par stažēšanos. Noteicošajam faktoram ir jābūt prakses ilgumam. Gadījumos, kad stažēšanās ilgst vairāk nekā sešus mēnešus, darba devējs var cerēt uz praktikanta darba ražīgumu, tādēļ no šā brīža būtu jāsamazina izmaksas atlīdzību. Šās dienas lēmums ir nepraktisks un ir pārāk tālejošs, tādēļ mēs neatbalstām šo rezolūcijas daļu.

Elie Hoarau (GUE/NGL), *rakstiski*. – (FR) Jauniešiem nevajadzētu palikt bez darba vairāk nekā četrus mēnešus, un šim pagatavojumam es piekrītu. Ziņojumā par jauniešu nodarbinātību ir izteikts priekšlikums attiecībā uz Eiropas Jaunatnes garantiju, lai viņiem tiktu nodrošināts pienācīgs atalgojums, kā arī labākas kvalitātes mācekļa prakses vietas. Ņemot vērā augsto jauniešu bezdarba līmeni attālākajos Eiropas reģionos, jo īpaši Reinjonā, es pilnībā atbalstu visus pasākumus, kuru mērķis ir iesaistīt jauniešus darba tirgū un novērst viņu ļaunprātīgu izmantošanu. Ja ir jābūt kādam spēkam, kas garantēs, lai katram jauniešim ne vēlāk kā četrus mēnešus pēc darba zaudēšanas nodrošinātu tiesības saņemt darba, prakses, papildu apmācību vai pusslodzes darba un mācību piedāvājumu, tad šā ziņojuma loģiskam iznākumam ir jābūt konkrētiem Parlamenta pasākumiem. Tādēļ es balsoju par šo ziņojumu.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *rakstiski*. – Manas kolēģes *Turunen* kundzes ziņojumā ir izteikts nopietns aicinājums dalībvalstīm nodrošināt lielāku skaitu un labākas kvalitātes mācekļa prakses vietu. Stažēšanās nodrošina jauniešiem ļoti būtisko piekļuvi darba tirgum,

kas, savukārt, mums palīdzēs uzlabot ekonomisko situāciju. Pagājušajā gadā Skotijas valdība izvirzīja mērķi nodrošināt 18 500 mācekļa prakses vietu gadā. Šis mērķis tika sasniegts jau līdz martam, nodrošinot 20 000 prakses vietu. Ir svarīgi, lai šis labais darbs turpinātos, un ES dalībvalstu valdībām ir jācenšas radīt vairāk iespēju mūsu jaunajai paaudzei.

Juozas Imbrasas (EFD), rakstiski. – (LT) Es piekrītu šim ziņojumam, jo ekonomikas lejupslīde ES ir izraisījusi ievērojamu bezdarba pieaugumu, un jauniešus šī problēma ir skārusi nesamērīgi smagi. Pašlaik vairāk nekā 5,5 miljoni jaunieši vecumā līdz 25 gadiem ir bez darba, kas veido 21,4 %, un šis rādītājs divas reizes pārsniedz kopējo bezdarba rādītāju. Bezdarbs jauniešu vidū ir viena no Eiropas nopietnākajām problēmām. Tas mūsu sabiedrībai rada lielas sociālās un ekonomiskās izmaksas, kas mazina ekonomikas izaugsmes iespējas, vājina nodokļu bāzi, mazinot ieguldījumus infrastruktūrā un sabiedrisko pakalpojumu jomā, palielinot labklājības izmaksas, un nepietiekami efektīvi tiek izmantoti resursi izglītībā un apmācībā. Visām dalībvalstīm ir jārikojas un jāizskauž bezdarbs jaunatnes vidū, ņemot vērā dalībvalstu specifiskās iezīmes. Mums ir jānodrošina izaugsme un jārada jaunas darba vietas, jo īpaši jauniešiem, kā arī par prioritāru jānosaka uzņēmējdarbības un izglītības darbinieku sadarbība. Dalībvalstīm ir jānodrošina visu sabiedrības locekļu vienlīdzīga piekļuve izglītībai, garantējot obligātās tiesības uz labi finansētu bezmaksas izglītību no bērnudārza līdz augstskolai un sniedzot finansiālu atbalstu jaunajiem studentiem. Mums ir jānodrošina arī turpmāk ieguldīt izglītībā un apmācībā, pat tad, ja pastāv fiskāli un sociāli ierobežojumi. Jauniešiem ir svarīga finansiālā neatkarība, lai viņiem būtu iespēja dzīvot ekonomiski neatkarīgu dzīvi.

Giovanni La Via (PPE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par šo ziņojumu par jauniešu piekļuves darba tirgum veicināšanu un praktikanta, stažiera un mācekļa statusa nostiprināšanu, jo uzskatu, ka ir svarīgi veicināt un atbalstīt jauniešu nodarbinātību. Diemžēl pašlaik mēs esam saskārušies ar nopietnu finanšu krīzi, kura ir radījusi ievērojamu bezdarba pieaugumu, jo īpaši jauniešu vidū. Jaunākie dati liecina, ka vairāk nekā 5,5 miljoni jaunieši vecumā līdz 25 gadiem ir bez darba, kas veido 21,4 % no Eiropas jauniešiem, un šis rādītājs divas reizes pārsniedz kopējo bezdarba rādītāju. Ņemot vērā šo situāciju, Komisijai un Padomei tika izteikts aicinājums izstrādāt nodarbinātības stratēģiju, koncentrējoties uz tādiem politikas virzieniem, kuru mērķis ir garantēt Eiropas jauniešu piekļuvi darba tirgum un tādējādi novērst mūsu sabiedrībai radītās sociālās un ekonomiskās izmaksas. Vēl viena prioritāte ir pasākumu kopums, lai nodrošinātu stabilus ieguldījumus izglītībā, pētniecībā un veicinātu mobilitāti, kā arī atvieglotu to jauniešu piekļuvi finansēšanas instrumentam, kuri vēlas izveidot savu uzņēmumu.

Thomas Mann (PPE), rakstiski. – (DE) Es šodien balsoju par pašiniciatīvas ziņojumu par jauniešu bezdarba apkarošanu. Pieņemot šo ziņojumu, mēs esam nolēmuši veikt stingrus pasākumus stažieru ļaunprātīgas izmantošanas novēršanai. Parlaments ir izteicis aicinājumu Komisijai un dalībvalstīm sagatavot priekšlikumus attiecībā uz obligātajiem stažēšanās standartiem. Ir jāierosina iniciatīva par Eiropas stažēšanās kvalitātes hartu. Vairākus gadus es esmu piedāvājis daudziem jauniešiem iespēju stažēties savā birojā Briselē vai Strasbūrā. Tādēļ es atbalstu priekšlikumu par stažieru statusa nostiprināšanu. Šajā globalizētā darba tirgus un finanšu krīzes laikā sevišķi liela nozīme ir praktiski nozīmīgai, piemērotai apmācībai. Stažēšanās nodrošina jauniešiem lielisku iespēju uzzināt, kādas ir prasības darba tirgū, un pārbaudīt savas spējas.

Ņemot vērā iepriekš teikto, prasības ir tādas, ka praktikantiem ir tiesības uz taisnīgiem nodarbinātības noteikumiem, kuru mērķis ir nodrošināt apmācību, nevis aizstāt pastāvīgos

darbiniekus. Papildus prakses un iegūstamās kvalifikācijas aprakstam hartā noteiktajos stažēšanās standartos ir jāietver darba laika ierobežojums un ieteikumi attiecībā uz atalgojumu. Tas ir nepārprotams vēstījums Eiropas jauniešiem.

David Martin (S&D), *rakstiski*. – Šim ziņojumam ir ļoti liela nozīme, jo tajā ir izteikts aicinājums dalībvalstīm pievērst īpašu uzmanību jauniešu nodarbinātības problēmām. Finanšu krīze ir negatīvi ietekmējusi jauniešu nodarbinātību, kuras līmenis atsevišķās dalībvalstīs ir sasniedzis 40 %. Ņemot vērā šķēršļus, ar kuriem jaunieši ir spiesti saskarties, piemēram, problēmas saņemt atalgojumu, kas nodrošina iztiku, un ierobežotas bērnu aprūpes iespējas jaunajiem vecākiem, ir svarīgi viņiem palīdzēt atgriezties darba tirgū. Apzinoties jauniešu bezdarba ilgtermiņa negatīvo ietekmi uz sabiedrību, es atbalstu Parlamenta aicinājumu attiecībā uz Eiropas Jaunatnes garantiju, kas Eiropas jauniešiem nodrošinās tiesības saņemt prakses, apmācību un darba piedāvājumu.

Iosif Matula (PPE), *rakstiski*. – (RO) Mēs bieži sakām, ka jaunieši ir Eiropas nākotne. Neraugoties uz īstenotajām stratēģijām, statistika liecina, ka bezdarbs jauniešus ir skāris neproporcionāli. Fakts, ka jauniešu bezdarba rādītājs divas reizes pārsniedz kopējo bezdarba rādītāju, ir šokējošs. Diemžēl arī turpmākās prognozes nav daudzsološas.

Ņemot vērā iepriekš teikto, es atzinīgi vērtēju ziņojuma projektu par jauniešu piekļuves darba tirgum veicināšanu, jo īpaši tādēļ, ka mēs nevaram paredzēt, kad beigsies ekonomiskā lejupslīde. Es personīgi iesniedzu vairākus grozījumus, pamatojoties uz Kultūras un izglītības komitejas sagatavoto atzinumu par šāsdienas balsojumam izvirzīto ziņojuma projektu. Es esmu uzsvēris uzņēmējdarbības izglītības nozīmi jauna veida pakalpojumiem nepieciešamo prasmju attīstībā, kā arī nepieciešamību izstrādāt īpašas programmas jauniem cilvēkiem ar invaliditāti. Ja mums neizdosies īstenot šos pasākumus, būs grūti garantēt maksimālās iespējamās iespējas piekļūt darba tirgum.

Manuprāt, ne mazāk svarīgi ir izstrādāt mobilitātes programmas jaunajiem darba devējiem, nodrošināt mācekļu prakses, lai papildinātu mācību programmas, kā arī sniegt jauniešiem iespējas iegūt pieredzi, tādējādi veicinot piekļuvi darba tirgum.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Bezdarbs jauniešu vidū ir viena no Eiropas nopietnākajām problēmām. Ekonomiskā lejupslīde šo problēmu ir vēl vairāk saasinājusi, jo pašlaik bez darba ir vairāk nekā 5,5 miljoni jaunieši vecumā līdz 25 gadiem. Tas nozīmē, ka, nenovēršot sociālo atstumtību, mēs riskējam zaudēt veselu paaudzi, tādējādi apdraudot ES ekonomikas un sociālo nākotni. Bezdarbs jauniešu vidū mūsu sabiedrībai rada lielas sociālās un ekonomiskās izmaksas, kas mazina ekonomikas izaugsmes iespējas. Tas vājina nodokļu bāzi, mazinot ieguldījumus infrastruktūrā un sabiedrisko pakalpojumu jomā, palielinot labklājības izmaksas, un nepietiekami efektīvi tiek izmantoti resursi izglītībā un apmācībā. Tādēļ es balsoju tieši tā un ne citādi.

Andreas Mølzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Bezdarbs galvenokārt ir skāris jauniešus un sievietes, un pašreizējās ekonomikas lejupslīdes laikā tas turpina pieaugt. Iesaistīties darba tirgū kļūst arvien grūtāk. Šī situācija tiek izmantota ļaunprātīgi, un gados jauni darba ņēmēji ir spiesti biežāk veikt riskantus īstermiņa darbus vai arī ilgstoši tiek izmantoti prakses vietās. Tikai tad, ja mēs parūpēsimies par jauno paaudzi un vairosim viņu izredzes iekļūt darba tirgū, viņi, no vienas puses, varēs sniegt devumu sabiedrībai, bet, no otras puses, gūs iespēju kādreiz izveidot savu ģimeni. Nedrošs darbs nozīmē to, ka mums nevajadzētu būt pārsteigtiem par zemu dzimstības līmeni. Es atturoš no balsošanas, jo ar šo ziņojumu netiek nodrošināta viena pieeja un dažas problēmas tajā nav aplūkotas padziļināti.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), *rakstiski*. – (FR) Es gribētu apsveikt *Turunen* kundzi ar viņas ziņojumu, kurā Padomei un Komisijai ir ieteikts ierosināt priekšlikumu par Eiropas Jaunatnes garantiju, kas Eiropas Savienībā katram jauniešim ne vēlāk kā četrus mēnešus pēc darba zaudēšanas nodrošinātu tiesības saņemt darba, prakses, papildu apmācību vai daļlaika darba un mācību piedāvājumu.

Es aicinu Komisiju un Padomi, ņemot vērā šo ziņojumu, izstrādāt Eiropas stažēšanās kvalitātes hartu, lai nodrošinātu tās izglītojošo vērtību un novērstu ļaunprātīgu darbaspēka izmantošanu. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka daži dalībvalstu tiesību akti ir uzskatāmi par diskriminējošiem no ienākumu viedokļa, jo tie liedz jauniešiem iespēju kļūt finansiāli neatkarīgiem. Centīsimies kopā ar Padomi un Komisiju nodrošināt jauniešiem pienācīgu atalgojumu.

Cristiana Muscardini (PPE), *rakstiski*. – (IT) Plenārsēdē apstiprinātie pasākumi liecina par to, cik svarīgi ir īstenot uz tiesībām balstītu pieeju jautājumiem, kas saistīti ar jaunatni un nodarbinātību, kā arī to, ka nedrīkst tikt apdraudēts jauniešu pienācīgas nodarbinātības kvalitatīvais aspekts un tādi darba pamatstandarti kā darba kvalitāte, darba laiks, minimālā alga, sociālā drošība, kā arī praktikantu un strādājošo aroveselība un darba drošība.

Šajos ekonomikā un nodarbinātībai tik grūtajos laikos ir svarīgi, lai jaunieši nepārprotami apliecinātu, ka Eiropas nākotne nevar būt saistīta vienīgi ar pakalpojumu ekonomikas stiprināšanu, bet ir jāaizsargā arī ražošanas nozare un jāattīsta pētniecība, izmantojot Eiropas finansējumu, kas šajā globalizācijas laikmetā ir jānovirza arī intelektuālā īpašuma un amatniecības nozares aizsardzībai, un tam ir jābūt mazo un mikrouzņēmumu attīstības un nodarbinātības veicināšanas instrumentam.

Turklāt mums vēl ir daudz darāmā, lai nodrošinātu visu izglītības un kvalifikāciju sistēmu saskaņošanu. Dalībvalstīm ir jāīsteno kolektīvie centieni līgumu saskaņošanā, lai atvieglotu jauniešu iekļūšanu darba tirgū un sekmētu atvieglotu piekļuvi kredītiem, tādējādi palīdzot viņiem iegādāties vai īrēt mājvietu dzīvošanai, kur nepieciešamības gadījumā varētu veikt arī pašnodarbinātas personas darbības.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *rakstiski*. – (PL) Krīze vissmagāk ir skārusi tos, kuri darba tirgū ir iesaistījušies nesen. Nav šaubu, ka jauniešu bezdarbs pašlaik ir vislielākā ES problēma. Pat ja viņiem izdodas atrast darbu, līgumi ļoti bieži tiek noslēgti uz konkrētu laiku. Arī prakse ir dažādu emociju iemesls. No vienas puses, tā sniedz iespēju iegūt jauniešiem tik nozīmīgās praktiskās iemaņas. No otras puses, praktiski tas bieži vien nozīmē, ka algota darbinieka vietā darbu veic praktikants, nesaņemot par to atalgojumu. Daži Polijas uzņēmēji uzskata, ka ikvienu labi apmaksātu speciālistu var aizstāt noteikts skaits praktikantu bez atalgojuma. Šāda pieeja negatīvi ietekmē darba tirgu un jo īpaši darba ņēmējus. Es ļoti atzinīgi vērtēju to, ka Parlaments ir pievērsis šim jautājumam uzmanību, kā rezultātā ir izstrādāti vairāki pasākumi gados jaunu darba ņēmēju situācijas uzlabošanai. Es šos pasākumus atbalstu, tādēļ esmu nolēmis atbalstīt arī šo ziņojumu par jauniešu piekļuves darba tirgum veicināšanu un praktikanta, stažiera un mācekļa statusa nostiprināšanu.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es atbalstu *Turunen* kundzes ziņojumā pieņemto nostāju, jo jauniešu bezdarbs ir viena no satraucošākajām ES problēmām. Nenovēršot sociālo izstumtību, mēs riskējam zaudēt veselu paaudzi, kamēr spriedīsim par ES ekonomikas un sociālo nākotni.

Bezdarbs jauniešu vidū rada mūsu sabiedrībai lielas sociālās un ekonomiskās izmaksas, kas mazina ekonomikas izaugsmes iespējas, vājina nodokļu bāzi, mazinot ieguldījumus infrastruktūrā un sabiedrisko pakalpojumu jomā, palielinot labklājības izmaksas, kā arī nepietiekami efektīvi tiek izmantoti resursi izglītībā un apmācībā. Eiropas Savienībai ir nepieciešamas kopīgas stratēģijas.

Mums ir nepieciešama integrēta un saskaņota pieeja, kas apvieno intervenci gan makroekonomikas, gan mikroekonomikas līmeņos, kurā galvenā uzmanība ir vērsta uz darbaspēka pieprasījumu un piedāvājumu, lai nodrošinātu gan nodarbinātības kvantitāti, gan kvalitāti. Veicot ekonomiskus un politiskus ieguldījumus jaunās darba vietās, izglītībā un apmācībā, stabilākās sociālās drošības sistēmās, dinamiskākā darba tirgū un pienācīgas kvalitātes nodarbinātībā, mēs varam pārveidot Eiropas darba tirgu un pārorientēt pašreizējās tendences, lai nodrošinātu jauniešiem labāku nākotni.

Georgios Papanikolaou (PPE), *rakstiski*. – (EL) Šā ziņojuma 63. punktā ir uzsvērts tas, cik svarīga jauniešiem ir finansiālā neatkarība, kā arī izteikts aicinājums dalībvalstīm nodrošināt, lai katram jauniešim tiktu nodrošinātas tiesības uz pienācīgu ienākumu līmeni, kas sniegtu iespēju dzīvot ekonomiski neatkarīgu dzīvi. Šis konkrētais punkts ir ietverts ziņojumā laikā, kad Eiropas jaunieši ir saskārušies ar sevišķi lielām grūtībām. Daudzās ES dalībvalstīs ir reģistrēts nepieredzēti augsts bezdarba līmenis. Tipisks piemērs iepriekš minētajam ir Grieķija, kur bezdarba līmenis jauniešu vidū pašlaik ir 27,5 %. Vienlaikus finanšu pielāgojuma radītais lejupējais spiediens uz algām liedz jauniešiem iespēju kļūt finansiāli neatkarīgiem un aiziet no mājām, lai izveidotu savu ģimeni. Mūsdienās jauniešiem ir nepieciešams pienācīgs ienākumu līmenis, lai viņi varētu nostāties paši uz savām kājām un dzīvī izvēlēties savu ceļu. Kaut arī 63. punkts ir deklaratīvs, tas ir solis pareizajā virzienā, un tādēļ es balsoju par šo ziņojumu.

Rovana Plumb (S&D), *rakstiski*. – (RO) Problēmas, kuras būs jāatrisina, lai izveidotu „jaunās paaudzes Eiropu”, ir ieguldījumu aktīva piesaiste, jaunu darba vietu izveide un profesionālās apmācības piedāvājuma iespēju nodrošināšana.

Dalībvalstīm ir jāpanāk, lai darba devēji jauniešiem piedāvātu stabilus, ilgtermiņa darbus, nodrošinot viņu profesionālajām un intelektuālajām spējām atbilstošu pienācīgu atalgojumu, aizsargātu no tādiem līgumiem, ar kuriem jaunieši tiek nostādīti neizdevīgā situācijā attiecībā pret darba devēju, nodrošinātu dzimumu līdzsvaru attiecībā uz nodarbinātības noteikumiem jauno sieviešu un vīriešu starpā viņu karjeras sākuma posmā, kā arī atvieglotu jauniešu, jo īpaši, jauno māšu piekļuvi sociālās labklājības sistēmas mehānismiem.

Frédérique Ries (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Ideālā pasaulē nebūtu tādas problēmas kā jauniešu bezdarbs. Diemžēl realitāte ir tāda, ka 5,5 miljoni Eiropas jauniešu vecumā līdz 25 gadiem ir bezdarbnieki vai arī strādā bez atalgojuma, tādējādi izjūtot šaubas un nenoteiktību savā ikdienas dzīvē. Kaut arī Apvienotā Karaliste, Spānija un Francija ir valstis, kuras šī problēma ir ietekmējusi visvairāk, situācija ir līdzīga arī Beļģijā. Kopš 2000. gada Briselē bezdarbs jauniešu vidū nav bijis mazāks par 30 %. Tas tāpēc, ka jaunieši priekšlaicīgi pamet mācību iestādes, viņiem trūkt valodu zināšanu, un sadarbība skolu un uzņēmumu starpā ir nepietiekama.

Tādēļ, neraugoties uz ierobežotajām iespējām sociālajā politikā, Eiropas Savienībai ir jāveicina jauniešu piekļuve darba tirgum. Tāds ir Turunen kundzes ziņojuma galvenais vēstījums. Tajā ir ieteikti jauni veidi jauniešu bezdarba samazināšanai. Jaunais ieteikums attiecībā uz Eiropas stažēšanās kvalitātes hartu, kuras mērķis ir novērst apmācības kursu

banalizēšanu, ir pamatots. Turklāt ziņojumā ir ierosināts vērienīgs priekšlikums katram jauniešim ne vēlāk kā četrus mēnešus pēc darba zaudēšanas nodrošināt tiesības saņemt apmācību piedāvājumu. Ziņojumā ir arī izteikts aicinājums nodrošināt jauniem un aktīviem cilvēkiem tiesības uz pienācīgu ienākumu līmeni neatkarīgi no tā, vai viņi ir ieguvuši izglītību vai nav. Tas tāpēc, ka mēs vienmēr atceramies savu pirmo algu.

Robert Rochefort (ALDE), rakstiski. – (FR) Es atbalstu savas kolēģes *Turunen* kundzes ziņojumu. Tā mērķis ir piedāvāt risinājumu Eiropas jauniešu bezdarba problēmai, jo, saskaņā ar *Eurostat* datiem, pašlaik katrs piektais jauniešs vecumā līdz 25 gadiem ir bez darba. Tāpēc palielinās nodarbinātības nestabilitāte, un darba devēji ļaunprātīgi izmanto šo situāciju. Jauniešu apmācības politikai ir jābūt vērienīgai, nodrošinot viņiem iespējas apgūt nepieciešamās prasmes, lai vieglāk varētu iesaistīties darba tirgū. Mums ir jāpalielina kursu un prakses vietu skaits, kas nodrošina iespēju attīstīt un uzlabot minētās prasmes, kā arī jāmudina uzņēmēji piedāvāt jauniešiem vairāk stažēšanās iespēju. Mums ir arī jānodrošina laba darba vietu kvalitāte. Šajā ziņā liels ieguldījums būtu obligātu stažēšanās standartu noteikšana, lai nodrošinātu kursu un mācekļa prakses izglītojošo vērtību. Šajos obligātajos standartos ir jāietver arī prakses ilgums, kā arī kursu apmeklētāju un stažieru minimālais atalgojums, jo tādējādi mēs varēsim aizsargāt jauniešus pret tādiem darba devējiem, kuri ļaunprātīgi izmanto darbaspēku.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Turunen kundzes sagatavotais teksts saskaņā ar balsojumu tika pieņemts Nodarbinātības un sociālo lietu komitejā. Mēs šajā tekstā neveicām grozījumus, jo tā formulējums ir labs, it sevišķi attiecībā uz jauniešu finansiālo neatkarību un piekļuvi bezmaksas izglītībai (PPE atsevišķs balsojums). Minētais ziņojums tika pieņemts ar balsu vairākumu. Tas ir labs pašiniciatīvas ziņojums ar izcilu tekstu, kuru var izmantot kā pamatu darbam ar jauniešiem un jauniešu nevalstiskajām organizācijām. Šā ziņojuma galvenie punkti attiecas uz Eiropas Jaunatnes garantiju, Eiropas stažēšanās kvalitātes hartu, ES jaunatnes darba grupas izveidi, kā arī aicinājumu ES iestādēm pārtraukt reklāmu par neapmaksātām stažēšanās un prakses iespējām.

Oreste Rossi (EFD), rakstiski. – (IT) Ir ļoti svarīgi, lai nākotnē Eiropa garantētu visiem jauniešiem drošas darba vietas. ES ir jāveic ieguldījumi tajos uzņēmumos, kuri rada jaunas darba vietas, nevis samazina to skaitu. Vienlaikus tai ir arī jāaizliedz preču tirdzniecība ar trešām valstīm, kurās netiek ievērotas strādājošo tiesības. Arodapmācībai ir liela nozīme. Mēs balsojam par šo ziņojumu.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Pašlaik 5,5 miljoni jeb 21,4 % no visiem jauniešiem vecumā līdz 25 gadiem ir bezdarbnieki. Šis rādītājs gandrīz divas reizes pārsniedz kopējo bezdarba rādītāju. Šajā, proti, Eiropas gadā cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību *Turunen* kundzes praktiskie ieteikumi ir jo īpaši nozīmīgi. Mums ir jānovērš jaunās paaudzes sociālā atstumtība, kā arī draudi ES ekonomikas un sociālajai nākotnei. Jauniešiem ne vēlāk kā četrus mēnešus pēc darba zaudēšanas ir jānodrošina tiesības saņemt darba, prakses, papildu apmācību vai daļlaika darba un mācību piedāvājumu. Ir jāizstrādā Eiropas stažēšanās kvalitātes harta, lai nodrošinātu prakses termiņa ierobežojumu, kā arī pienācīgu atalgojumu praktikantiem. Turklāt rezolūcijā ir izteikts aicinājums Eiropas Sociālajam fondam vismaz 10 % no šā fonda novirzīt jauniešiem paredzētiem projektiem. Eiropas Komisijai ir jānodrošina, lai dalībvalstu tiesību akti netiktu izmantoti jauniešu diskriminēšanai, bet garantētu viņu piekļuvi ar nodarbinātību saistītiem sociālajiem pabalstiem. Ilgtermiņa bezdarbs jaunieša vecumā laupa cilvēkam optimismu un pašapziņu, kā arī ticību nākotnei. Šo problēmu risināšana ir svarīgs atbildīgo politiķu uzdevums.

Marc Tarabella (S&D), *rakstiski*. – (FR) Es atzinīgi vērtēju Turunen kundzes ziņojumu par jauniešu piekļuves darba tirgum veicināšanu un praktikanta, stažiera un mācekļa statusa nostiprināšanu, kurā ir ierosināti vērienīgi, konkrēti un reāli pasākumi cīņai pret jauniešu bezdarbu. Ņemot vērā to, ka 21,4 % Eiropas jauniešu vecumā līdz 25 gadiem nav darba, ir pienācis laiks rīkoties. Mēs arī atbalstām priekšlikumu par Eiropas Jaunatnes garantiju, kas neļautu jauniešiem ilgāk kā četrus mēnešus palikt bez darba un garantētu viņiem tiesības uz kvalitatīvu praksi un pienācīgu atalgojumu.

Es jo īpaši vēlos uzsvērt nepieciešamību nodrošināt jauniešiem kvalitatīvu praksi, lai novērstu viņu ļaunprātīgu izmantošanu daudzos uzņēmumos un administratīvajās struktūrās. Praktikanti nav bezmaksas strādnieki un nevar aizstāt algotus darbiniekus. Saņemot minimālo algu, izglītojoša rakstura uzraudzības rezultātā viņiem ir jābūt ieguvējiem.

Viktor Uspaskich (ALDE), *rakstiski*. – Ekonomikas krīze vissmagāk ir skārusi tos, kuriem pieder mūsu nākotne. Ar 5,5 miljoniem bezdarbnieku vecumā līdz 25 gadiem, jauniešu bezdarba rādītājs ES divas reizes pārsniedz kopējo bezdarba rādītāju.

Pagājušajā gadā Lietuvā katrs vienpadsmitais jaunietis bija bezdarbnieks, salīdzinot ar 2008. gadu, kad bez darba bija tikai katrs divdesmit ceturtais jaunietis. Mums ir jāveicina jauniešu nodarbinātība, palīdzot viņiem pielāgot mācībās gūtās zināšanas darba tirgus vajadzībām. Tādi atbalsta pasākumi kā kvalitatīvas mācekļu prakses un stažēšanās varētu atvieglot pāreju no izglītības uz darbu. Tomēr ir svarīgi, lai stažēšanās un prakse neaizstātu pastāvīgu darbu, jo mums ir jāaizsargā jaunieši no viņu ļaunprātīgas izmantošanas, kā arī nedrīkst noniecināt priekšrocības, kuras sniedz neformālā izglītība.

Lietuvai ir ļoti svarīgi novērst aizvien pieaugošo intelektuālā darbaspēka emigrāciju. ES dalībvalstīm ir jāizstrādā jauniešu „noturēšanas” stratēģija, kaut arī to varēs sekmīgi īstenot vienīgi tad, ja viņi sajūtīs sevi kā novērtētu sabiedrības daļu. Ja mums neizdosies samazināt jauniešu bezdarba rādītāju, viņi kļūs par zudušo paaudzi ar sliktām nodarbinātības perspektīvām, kuriem vienlaikus būs jāatmaksā pieaugošais valsts parāds.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *rakstiski*. – (FR) Neraugoties uz to, ka šajā ziņojumā par jauniešu nodarbinātību ir rodami daži pozitīvi vērtējami aspekti, tostarp, atsevišķi grozījumi, kurus es ierosināju Kultūras un izglītības komitejā, proti, attiecībā uz sociālās ekonomikas darba vietu izveidi, cīņu pret diskrimināciju, atteikšanos banalizēt apmācības kursus, kā arī neformālās izglītības atzīšanu, es atturos no balsojuma par šo ziņojumu, jo tas ir galvenokārt vērst uz elastdrošības stratēģijas īstenošanu, kuras mērķis ir ieviest elastīgus un uzticamus līgumus, kā arī uz uzņēmumu īstermiņa vajadzību apmierināšanu.

Kaut arī šajā ziņojumā ir uzsvērts tas, cik nopietnas var būt krīzes izraisītā jauniešu masveida bezdarba sekas, vienlaikus tajā ir izteikts atbalsts ekonomikas jomas dalībniekiem paredzēto atbalsta pasākumu turpināšanai, kas ne tikai nav noritējuši veiksmīgi, bet ir veicinājuši jauniešu ļaunprātīgu izmantošanu darba vietās.

Ziņojumā ir saglabāta uzticība izglītības modernizācijas dogmai. Tajā pat ir ierosināts izvirzīt par prioritāti sadarbību starp uzņēmumiem un izglītības pakalpojumu sniedzējiem, kā arī jau agrīnā posmā iekļaujot sadarbību starp skolām un darba devējiem.

Ziņojums: Pascale Gruny (A7-0193/2010)

Sophie Auconie (PPE), *rakstiski*. – (FR) Šajā grūtajā ekonomikas krīzes laikā mūsu Eiropas sociālajam modelim vairāk nekā jebkad agrāk ir jābūt ekonomikas atveseļošanas un

izaugsmes galvenajam faktoram. To nedrīkst uztvert kā slogu, bet gluži pretēji — kā mūsu sabiedrības progresa dzinējspēku. Es balsoju par *Grundy* kundzes ziņojumu, kura mērķis ir uzsākt plašu Eiropas nodarbinātības iniciatīvu. Tajā ir izteikts aicinājums nodrošināt iespējas jebkurā Eiropas Savienības dalībvalstī uzsākt uzņēmējdarbību triju dienu laikā bez maksas. Formalitātes pirmo algoto darbinieku pieņemšanai darbā varētu nokārtot vienotā piekļuves punktā, pastiprinot aktivizēšanas shēmas, jo īpaši, attiecībā uz zemas kvalifikācijas darbiniekiem, izmantojot individuālas konsultācijas, intensīvas mācības vai pārkvalifikāciju un kvalifikācijas paaugstināšanu utt. Manuprāt, ilgtspējīga darba iespējas, kā arī jaunas izredzes nodarbinātības jomā jauniešiem un arī tiem, kuri ir zaudējuši darbu, ir *sine qua non*, lai eiropieši atgūtu uzticību mūsu sociālajam modelim. Turklāt šī uzticība mums būs ļoti svarīga arī turpmāk gan sociālu, gan arī politisku iemeslu dēļ.

Regina Bastos (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu par netipiskiem līgumiem, drošu profesionālo izaugsmi, elastdrošību un jauniem sociālā dialoga veidiem. Jaunus līgumu veidus ar vienu vai vairākām turpmāk uzskaitītajām pazīmēm uzskata par „netipiskiem” darba līgumiem, proti, ja tiek noslēgts līgums par nepilnas slodzes darbu, gadījuma darbu, pagaidu darbu, darbu uz noteiktu laiku, mājdarbu, tāldarbu vai nepilnas slodzes darbu, nedēļā strādājot 20 vai mazāk stundu. Finanšu un ekonomikas krīze, ar kuru pašlaik ir saskārusies Eiropas Savienība, var izraisīt darba tirgus nestabilitāti un sociālās atstumtības palielināšanos. Tādēļ ir radusies tūlītēja nepieciešamība palīdzēt dalībvalstīm nodrošināt iespējami daudz darba vietu, lai veicinātu nodarbinātību Eiropā. Mums ir jāpastiprina centieni veikt ieguldījumus prasmju, apmācību un ilgtspējīgas nodarbinātības attīstībā, veicinot elastdrošības principu popularizēšanu. Saskaņā ar ES stratēģiju 2020. gadam ir jāierosina skaidri priekšlikumi un konkrēti pasākumi darba vietu aizsardzībai un jaunu darba vietu radīšanai.

Mara Bizzotto (EFD), rakstiski. – (IT) Es ar savu balsojumu nevaru neatbalstīt *Grundy* kundzes ziņojumu, jo tā tekstā esmu veikusi vairākus grozījumus, kuri tika pieņemti Nodarbinātības un sociālo lietu komitejā.

Mans ieguldījums attiecas uz diviem turpmāk minētajiem aspektiem. Pirmais ir saikne starp apmācības kursiem un darba tirgus vajadzībām. Šā iemesla dēļ jauniešiem ir jāmaina savi uzskati par profesijām, kurās tiek izmantots roku darbs un kuras mūsdienās tiek uzskatītas par personas sociālā statusa pazeminātājām, neraugoties uz datiem par to, ka šādas profesijas nodrošina plašas darba iespējas, veicinot gan darba ņēmēju integrāciju darba tirgū, gan ekonomisko atdevi.

Otrais ir tāds elastības veids, kurš novērš darba ņēmēju izmantošanu un mazina nodarbinātības nestabilitāti, atmaskojot negodīgus darba devēju centienus aizstāt pastāvīgas darba attiecības ar nepastāvīgām. Es drīzāk atbalstu saprātīgas elastības veidu, ar kuru tiek veicināta pielāgošanās mainītajiem uzņēmējdarbības veidu nosacījumiem, ievēroti tirgus noteikumi, garantēta nodarbinātība, kā arī veicināta pat visneaizsargātāko grupu integrācija darba tirgū.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Es balsoju pret *Grundy* kundzes ziņojumu, jo, neraugoties uz to, ka ar Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas pieņemtajiem grozījumiem tas ir uzlabots, šajā ziņojumā tiek popularizēta elastdrošības pieeja un citi neolibērāli pasākumi, kuri veicina nodarbinātības nestabilitāti. Neraugoties uz to, ka šis ziņojums ir līdzsvarotāks nekā tā sākotnējais variants, tas joprojām ir saskaņā ar Komisijas Zaļo grāmatu par darba likumdošanas modernizēšanu un atspoguļo uzskatu, ka elastdrošība ir un tai arī turpmāk ir jābūt ekonomikas galvenajam instrumentam.

Šā ziņojuma pamatā ir uzskats, ka mūžizglītībai ir jāklūst par instrumentu, kurš tiek izmantots uzņēmēju interesēs, nevis darba ņēmēju personīgās un profesionālās izaugsmes veicināšanai. Tajā arī tiek uzsvērts, ka pašnodarbinātība ir tieši tā nodarbinātības forma, kuru vajadzētu popularizēt. Minēto iemeslu dēļ, proti, tā kā neatlaidīgi tiek uzspiesta līdzsvarotas elastdrošības pieeja, es balsoju pret Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas iesniegto rezolūcijas priekšlikumu.

Mário David (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par lielāko daļu ziņojumā ierosināto pasākumu. Ir tiesa, ka ekonomikas krīze ir izraisījusi netipisku darba līgumu skaita pieaugumu un nodarbinātības nestabilitāti. Šī situācija visvairāk ir skārusi jauniešus un sievietes. Tomēr, manuprāt, Eiropas sociālie modeļi, kuros ietverti ilgtspējīgas izaugsmes, pilnīgas nodarbinātības, sociālās attīstības, labklājības un sociālās aizsardzības mērķi, spēj palīdzēt Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm izkļūt no krīzes. Tādēļ es vēlos vērst jūsu uzmanību uz diviem jautājumiem, kuriem pašreizējos krīzes apstākļos ar nepieredzēti augstu bezdarba līmeni ES, manuprāt, ir liela nozīme kvalitatīvas un pilnīgas nodarbinātības aizsargāšanā un jaunu darba vietu radīšanā saskaņā ar ES stratēģiju 2020. gadam. Pirmais ir saistīts ar nepieciešamību palielināt ieguldījumus prasmju veidošanā, profesionālajā apmācībā un mūžizglītībā. Otrais jautājums ir saistīts ar elastdrošības stratēģiju efektīvu īstenošanu, kas ļaus reāli cīnīties pret nelegālo nodarbinātību, kā arī mazinās nodarbinātības nestabilitāti.

Proinsias De Rossa (S&D), rakstiski. – Es atbalstu šo ziņojumu, kura mērķis ir ierosināt rīcību ES līmenī, lai aizsargātu netipiskā nodarbinātībā iesaistītus strādājošos, kā arī veicinātu sociālo dialogu gan dalībvalstu, gan ES līmenī. Tā mērķis ir arī panākt, lai tiktu pārskatīta elastdrošības politika, kurā līdz šim galvenā uzmanība bija vērsta uz elastību, nevis darba ņēmēju drošību. Netipiski darba līgumi ietver līgumus uz noteiktu laiku, kā arī līgumus par nepilnas slodzes darbu, pagaidu darbu un tāldarbu, kā arī tādus jaunus veidus kā līgumus par „nulles laiku” un līgumus ar individuālā darba veicējiem, kuru skaitam ir tendence palielināties. Kaut arī šādu līgumu mērķis ir veicināt darba devēju un darba ņēmēju elastību darba tirgū, pētījumi liecina, ka tie bieži ir saistīti ar nodarbinātības nestabilitāti un no tās izrietošiem nestabiliem ienākumiem. Šādiem darba ņēmējiem bieži ir liegtas tādas būtiskas tiesības kā tiesības uz apmācību vai tiesības iestāties arodbiedrībā. Mūsu prioritāte ir cīņa pret nestabilu nodarbinātību, un šai prioritātei ir vēl jo lielāka nozīme pašreizējās krīzes apstākļos. Šī krīze nedrīkst būt iemesls vēl lielākai nodarbinātības nestabilitātei. Visiem strādājošajiem ir tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi neatkarīgi no darba līguma veida. Nevienam darbiniekam nekādos apstākļos nedrīkst liegt tiesības uz sociālo aizsardzību, apmācībām, kā arī tiesības iestāties arodbiedrībā.

Robert Dušek (S&D), rakstiski. – (CS) Ziņojums par netipiskiem līgumiem, drošu profesionālo izaugsmi, elastdrošību un jauniem sociālā dialoga veidiem ir reakcija uz situāciju darba tirgū pašreizējās ekonomikas krīzes apstākļos. Mums vajadzētu darīt visu iespējamo, lai saglabātu iespējami vairāk darba vietu, bet tām ir jābūt kvalitatīvām darba vietām. Pašlaik visā ES ir strauji palielinājies to cilvēku skaits, kuri tiek nodarbināti uz netipisku un ļoti netipisku līgumu pamata. Šādi līgumi tiek noslēgti, piemēram, uz laiku līdz sešiem mēnešiem, nosakot darba laiku līdz 10 stundām nedēļā, vai arī vienošanās ir mutiska. Parasti šādus līgumus noslēdz ar jauniešiem vecumā līdz 25 gadiem, vecāka gadagājuma cilvēkiem, kuriem tuvojas pensionēšanās vecums, vai arī ar sievietēm, kuras ekonomisku vai sociālu apstākļu dēļ ir spiestas piekrist darbam, pieņemot šādus noteikumus. Mums ir jāizvērtē, vai šī ir saprātīga reakcija pašreizējā tirgus situācijā, lai noskaidrotu, vai neierobežot šādu līgumu slēgšanas iespējas, vienlaikus darot visu iespējamo, lai ne tik lielā

mērā palielinātu darba vietu skaitu, cik uzlabotu to kvalitāti. Es pilnībā atbalstu šo ziņojumu un balsošu par tā pieņemšanu.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Pēdējos gados ekonomikas krīzes ietekmē bezdarba līmenis ES ir dramatiski paaugstinājies (10 % 2009. gada beigās). Pašreizējais modelis ir izrādījis neefektīvs un pietiekami neaizsargā nodarbinātību, tādēļ ir ļoti svarīgi, lai mēs meklētu jaunus krīzes pārvarēšanas veidus un izstrādātu piemērotu ilgtermiņa nodarbinātības politiku. Manuprāt, ir svarīgi veikt ieguldījumus darba ņēmēju apmācībā, individuālo prasmju attīstīšanā, kā arī inovācijā. Neelastīgi darba tiesību modeļi nav sevi attaisnojuši. Amerikas Savienoto Valstu piemērs liecina, ka jēdziens „elastība” nav sinonīms jēdzienam „nestabilitāte”, bet gan jēdzienam „dinamisks darba tirgus”. To apliecina ziņojumā minētie skaitļi, proti, ka tikai 10 % no visiem bezdarba periodiem ASV ilgst vairāk par vienu gadu, savukārt ES šādi periodi veido apmēram 45 %. Manuprāt, ASV gadījums ir piemērs tam, ko Eiropai vajadzētu censties sasniegt ar ES elastdrošības koncepciju. Uz netipiskiem līgumiem (par nepilnas slodzes darbu, maiņu darbu, gadījuma darbu, pagaidu darbu, mājdarbu, tāldarbu u.c.) nevajadzētu raudzīties ar neuzticību tikai tādēļ vien, ka tie ir *netipiski*. Sabiedrība ir attīstījusies, pasaule ir mainījusies, un darba attiecībām ir jāpielāgojas šīm pārmaiņām.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Nestandarta nodarbinātību raksturo jauni darba līgumu veidi, proti, līgumi par nepilnas slodzes darbu, gadījuma darbu, pagaidu darbu, darbu uz noteiktu laiku, mājdarbu, tāldarbu un nepilnas slodzes darbu, nedēļā strādājot 20 vai mazāk stundu. Pašreizējās ekonomikas krīzes dēļ zaudētās darba vietas bija galvenokārt darba vietas netipiskajās nozarēs, jo tajās strādājošajiem bija lielākas grūtības atrast jaunu darbu. Katru gadu vairāk nekā piektdaļa visu Eiropas strādājošo maina darba vietas. ES 45 % no visiem bezdarba periodiem ilgst vairāk par vienu gadu, savukārt ASV tādi periodi veido apmēram 10 %.

Padomei ir jāņem vērā šī realitāte un jāpieņem konkrēti pasākumi pienācīgas kvalitātes darba vietu aizsardzībai un ilgtspējīgu darba iespēju radīšanai saskaņā ar ES stratēģiju 2020. gadam. Visiem strādājošajiem neatkarīgi no nodarbinātības statusa ir jānodrošina pamattiesību kopums. Es joprojām atbalstu tūlītēju nepieciešamību paplašināt netipiskā nodarbinātībā iesaistīto strādājošo aizsardzību. ES nevajadzētu atteikties no sava sociālā modeļa, bet to stiprināt.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs balsojam pret šo ziņojumu par netipiskiem līgumiem, drošu profesionālo izaugsmi, elastdrošību un jauniem sociālā dialoga veidiem, jo, neraugoties uz dažiem pozitīvi vērtējamiem punktiem, piemēram, tādiem kā centieni pārvērst netipiskas nodarbinātības formas tipiskās darba attiecībās, ziņojumā kopumā galvenā uzmanība ir pievērsta elastdrošības jautājumam. Piemērs tam ir daudzi šā ziņojuma punkti, jo īpaši tas, kurā ir teikti šādi vārdi:

“uzskata, ka, ņemot vērā pašreizējo krīzi, ir būtiski Eiropas mērogā atjaunināt pašreizējo elastdrošības filozofiju, lai varētu paaugstināt gan produktivitāti, gan darba vietu kvalitāti, garantējot drošību, kā arī nodarbinātības un strādājošo tiesību aizsardzību,... vienlaikus pieļaujot uzņēmumu struktūras elastību, kas nepieciešama, lai tie veidotu darba vietas vai samazinātu to skaitu atkarībā no mainīgajām tirgus vajadzībām...”.

Mēs zinām, ka lielle uzņēmumi un dalībvalstu valdības nav meklējušas iespējas ES līmenī, lai „līdzsvarotāk un taisnīgāk īstenotu elastdrošības principus”, kas „strukturālu izmaiņu gadījumā padarītu darba tirgu noturīgāku”. Gluži pretēji, jo, piemēram, Portugālē

nodarbinātības nestabilitāte ir palielinājusies, bet drošība — mazinājusies, aizvien vairāk vājinot darba attiecības un strādājošo tiesības.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. — (FR) Individuālā darba popularizēšana ir nevis radījusi entuziasmu veidot jaunus uzņēmumus, bet gan apņēmības zudumu bezdarbniekos, kuri ir saskārušies ar nodarbinātības dienestu bezspēcību un neefektivitāti.

Netipiskus darba līgumus un nodarbinātības nestabilitāti ir veicinājusi politika, kuras mērķis ir atvērt tirgu ārvalstu konkurentiem. Tā rezultātā ir pazeminājušās algas un nodarbinātības līmenis, kas ir kļuvis par pielāgojamu mainīgo lielumu šajā negodīgas konkurences pasaulē. Kā liecina daudzu pētījumu dati, Eiropas pašreizējās imigrācijas politikas dēļ ir pazeminājušās vismazāk kvalificētā darbaspēka algas un pasliktinājušies viņu darba apstākļi. Turklāt nav ņemtas vērā viņu nesamērīgās publiskā finansējuma izmaksas un tādējādi atbildība par budžeta deficītu un valsts parādu, kā arī Eiropas sabiedrības kapitāla aizplūšana.

Tomēr, neraugoties uz visu iepriekš minēto, referente atbalsta vispārējo politisko loģiku, kura ir veicinājusi nodarbinātības nestabilitāti, bezdarbu, kā arī nekvalificēta darbaspēka pieaugumu. Šajā ziņojumā tiek atbalstīta elastdrošības pieeja, vienlaikus apzinoties, ka ES radītajā pasaulē uzņēmēji atcerēsies vienīgi šā vārda pirmo daļu, proti, elastību. Bezdarbnieki un strādājošie nedrīkst gaidīt Briseles aicinājumu — gluži pretēji!

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. — (FR) Es balsoju par Gruny kundzes ziņojumu par netipiskiem līgumiem, drošu profesionālo izaugsmi, elastdrošību un jauniem sociālā dialoga veidiem, jo dažos pēdējos gados ir būtiski palielinājies nestandarta nodarbinātības gadījumu skaits, proti, nepilnas slodzes darbs vai darbs, strādājot noteiktu stundu skaitu konkrētā periodā, kā arī tādēļ, ka mums ir jāaizsargā strādājošie. Krīze nedrīkst būt iegants gadījuma darbos strādājošo skaita pieaugumam. Ikvienam strādājošajam neatkarīgi no darba līguma veida ir jānodrošina pamattiesību kopums. Ziņojumā ir arī izteikts aicinājums dalībvalstīm pārskatīt elastdrošības politiku, lai nodrošinātu strādājošo lielāku aizsardzību, kā arī atkārtoti uzsvērtā sociālā dialoga un sociālās partnerības nozīme minēto problēmu risināšanā.

Elisabeth Köstinger (PPE), rakstiski. — (DE) Mūsdienu darba tirgu un ar to saistītās darba attiecības raksturo viens vārds, proti, elastdrošība. Tādējādi mums ir jāņem vērā divas lietas. No vienas puses, ir jānodrošina elastības iespējamība, veidojot darba attiecības, kuras neatbilst tradicionālajam regulējumam. No otras puses, ir jāgarantē šādos netipiskos nodarbinātības veidos iesaistītu strādājošo sociālā aizsardzība. Es atbalstu referentes izvirzītos priekšlikumus stiprināt centienus, lai radītu ilgtspējīgas darba vietas un nodrošinātu apmācību, vienlaikus palīdzot bezdarbniekiem un darba meklētājiem viņu meklējumos, nodrošinot individuālas konsultācijas un reintegrējot viņus darba tirgū. Tādēļ es atbalstu Gruny kundzes ziņojumu.

Thomas Mann (PPE), rakstiski. — (DE) Šodien es balsoju par Gruny kundzes pašiniciatīvas ziņojumu par netipiskiem darba līgumiem ES, ar kura palīdzību mēs varam paziņot divus ar darba tirgu saistītus nepārprotamus vēstījumus. Netipiskiem darba līgumiem Eiropā ir jābūt izņēmuma gadījumiem. Ir jāveicina pāreja uz stabiliem, labākas kvalitātes darba līgumiem, ar kuriem tiek nodrošināta strādājošo aizsardzība. Lai pielāgotos straujajām strukturālajām izmaiņām, ir nepieciešami elastīgāki nodarbinātības veidi. Tomēr netipiski līgumi nedrīkst kļūt par normu, ja tie ir saistīti ar vāju sociālo aizsardzību vai apzinātu ļaunprātīgu izmantošanu. Netipisku nodarbinātības veidu ļaunprātīga izmantošana ir nesavienojama ar Eiropas sociālo modeli. Šā modeļa piemērošanas veidi dažādās dalībvalstīs ir atšķirīgi, tomēr tas ir pamats sabiedrības atbalstam atbildīgai politiskai rīcībai. Lai nodrošinātu mazāk aizsargātu iedzīvotāju grupu aizsardzību, nav citu alternatīvu ne šajā

Eiropas gadā cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību, ne arī pašreizējos krīzes apstākļos pēc ekonomikas sabrukuma, kurš sākās 2008. gadā.

Tiem, kurus ir nesamērīgi skārusi nestandarta nodarbinātība, proti, sievietēm, vecāka gadagājuma cilvēkiem, kā arī jauniešiem, ir jāgarantē līdzdalība, taisnīgi nodarbinātības nosacījumi un pamattiesību aizsardzība. Lai risinātu šos jautājumus, gan dalībvalstu, gan Eiropas līmenī ir jāīsteno visaptveroši pasākumi, piemēram, masveida kampaņa pret nelikumīgu nodarbinātību, nestabilu darba vietu likvidēšana, kā arī papildus apmācību, kvalifikācijas celšanas un mūžizglītības iespēju nodrošināšana. Ir jārod līdzsvars starp produktivitāti, no vienas puses, un darba ņēmēju tiesību aizsardzību — no otras.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Ja Eiropa vēlas vairāk koncentrēties uz sabiedrības vajadzībām, tai ir jācenšas nodrošināt darba tirgus iekļaujošu izaugsmi. Šajos grūtajos ekonomikas un finanšu krīzes apstākļos tai ir jāizmanto visi tās rīcībā esošie līdzekļi, lai saglabātu darba vietas, jo īpaši tiem, kuri darba tirgū ir vismazāk aizsargāti. Dialogs un kolektīvās sarunas var palīdzēt ievērojami uzlabot un aizsargāt darba tirgu.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), rakstiski. – (FR) Iesākumā es vēlētos apsveikt Gruny kundzi ar viņas rūpīgi veikto darbu, kurā atspoguļojas centieni panākt vislabāko iespējamo kompromisu jautājumā par netipiskiem līgumiem. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka reformām darba tiesību jomā ir jābūt vērstām uz tādu darba ņēmēju aizsardzības palielināšanu, kuri veic savu darbu uz netipisku līgumu pamata, kā arī uz pārejas atvieglošanu no dažādām nodarbinātības un bezdarba situācijām. Tādējādi es vēlos aicināt Komisiju un dalībvalstu valdības ievērot savus pienākumus pret tiem darba ņēmējiem, kuri strādā, pamatojoties uz netipisku vai ļoti netipisku darba līgumu nosacījumiem un rast līdzsvaru starp viņu un pastāvīga darba veicēju tiesībām. Nobeigumā es vēlos īpaši uzsvērt to, ka standarta nodarbinātības modelim ir jābūt līgumiem par pastāvīgu darbu, kā arī to, ka elastdrošība nevar funkcionēt bez drošas sociālās aizsardzības.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par Gruny kundzes ziņojumu, kurš, manuprāt, ir pietiekami līdzsvarots un kurā ir aplūkota virkne sociālu un ekonomisku aspektu. Netipiskā nodarbinātībā iesaistītiem strādājošajiem var būt pievienotā vērtība pašreizējā ekonomikas atveseļošanas procesā, tādēļ ir jānodrošina arī šādu darba ņēmēju aizsardzība, attiecinot uz viņiem jau spēkā esošās direktīvas.

Ziņojumā ir ietvertas pamatnostādnes un ierosināti konkrēti pasākumi augstas kvalitātes darba vietu nodrošināšanai visā Eiropā. Manuprāt, ir ļoti svarīgi mudināt dalībvalstis aktīvi atbalstīt strādājošos un nodrošināt viņiem elastīgus darba apstākļus, tiesības uz atvaļinājumu, darba vienošanās, kuras paredz nepilnas slodzes darba iespējas, kā arī stimulus veikt darbu mājās.

Eiropai ir jāizvirza vienoti principi, jo īpaši koncentrējoties uz produktivitātes un nodarbinātības kvalitātes paaugstināšanu, stabilitātes un sociālās aizsardzības nodrošināšanu, kā arī atbalsta sniegšanu nelabvēlīgā situācijā esošām grupām.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) Eiropas Savienība ir saskārusies ar lielu finanšu un ekonomikas krīzi. Lai to pārvarētu, ir jāpastiprina centieni veikt ieguldījumu prasmju pilnveidošanā, apmācībās un ilgtspējīgu darba vietu veidošanā.

Šajā situācijā arvien vairāk parādās netipiski nodarbinātības veidi, kuri vismagāk ir skāruši jauniešus vecumā no 19–29 gadiem, vecāka gadagājuma cilvēkus, kuri ir vecāki par 50 gadiem, kā arī sievietes un mazkvalificētus cilvēkus. Zemās darba kvalitātes dēļ šiem

cilvēkiem ir vājāka sociālā aizsardzība, minimālas karjeras un apmācību iespējas, kā arī lielākas grūtības līdzsvarot profesionālo un ģimenes dzīvi.

Tādējādi ir jānodrošina arī to darba ņēmēju aizsardzība, kuri strādā, pamatojoties uz netipiskiem darba līgumiem, jāpastiprina cīņa pret nelikumīgu nodarbinātību, kā arī jāatvieglo pāreja no dažādām nodarbinātības un bezdarba situācijām.

Jebkuram nodarbinātības veidam ir jāgarantē tiesību kopums, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi, strādājošo veselības un drošības aizsardzību, apmācības pieejamību, kā arī tiesības uz kolektīvām sarunām, biedrošanās brīvību un pārstāvību.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Komitejā pieņemtais ziņojums tika pieņemts plenārsēdē. Teksts nerada nekādu kaitējumu, taču ir salīdzinoši vājš. Mēs, proti, Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas pārstāvji, uzskatāmības labad iesniedzām alternatīvu rezolūcijas priekšlikumu, lai plenārsēdē aizstāvētu savu viedokli. Diemžēl tam nebija iespējams nodrošināt balsu vairākumu. Kā jau mēs bijām paredzējuši, minētais priekšlikums tika noraidīts, tomēr to atbalstīja Sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa un daļa no Eiropas Apvienotās kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālās grupas.

Ziņojuma negatīvie aspekti ir šādi: tajā nav atsauces uz tiesisko regulējumu par vienlīdzīgām tiesībām un uz darba ņēmēja definīciju (tas veicina apiešanu); PPE grupas formulējumā pārāk bieži ir minēti jēdzieni „elastība” un „administratīvais slogs”, kā arī pārāk daudz tiek runāts par elastdrošību, apliecinot tai pārmērīgi lielu atbalstu.

Pozitīvie ziņojuma aspekti ir šādi: tajā tiek pausts uzskats, ka visiem strādājošajiem neatkarīgi no nodarbinātības statusa ir jāgarantē pamattiesību kopums; paredzēta paplašināta netipiskā nodarbinātībā iesaistīto strādājošo aizsardzība; noteikts, ka pārejai no dažādām nodarbinātības un bezdarba situācijām jābūt drošai; paustas bažas par Eiropas Kopienas Tiesas spriedumiem, kā arī uzsvērtā nepieciešamība sekmēt dialogu ar sociālajiem partneriem.

Oreste Rossi (EFD), *rakstiski*. – (IT) Mēs balsojam par šo ziņojumu, jo, no vienas puses, darba tirgum ir jābūt elastīgam, un jauniešiem ir jābūt gataviem pieņemt netipiskus līgumus, kuri ir nepieciešami viņu attīstībai, tomēr, no otras puses, mums ir jābūt modriem, lai nodrošinātu, ka šīs iespējas savā labā neizmanto negodīgi uzņēmēji, kuri ļaunprātīgi maksā jauniešiem nepietiekamu atalgojumu.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE), *rakstiski*. – (DE) ES ir būtiski palielinājies netipisku līgumu skaits. Tādēļ Grunys kundzes ziņojumā sniegtā analīze ir lietderīga un vērtējama atzinīgi. Kultūra, plašsaziņas līdzekļi un jo īpaši jaunie plašsaziņas līdzekļi ir tās jomas, kurās standarta līgumi mūsdienās ir retums. Piemēram, operatori un tehniskie speciālisti filmēšanas grupās parasti ir ārštata darbinieki, kaut arī šajā ziņā pastāv zināma atkarības pakāpe. Neraugoties uz to, ziņojumā nav minēti nepieciešamie politiskie pasākumi, lai minētajos gadījumos attiecīgajiem darbiniekiem tiktu nodrošinātas viņu tiesības, piemēram, tiesības uz pensiju un pārstāvību. Tādēļ mēs savā alternatīvajā rezolūcijas priekšlikumā esam gājuši tālāk. Mūsaprāt, visu veidu līgumiem ir jānodrošina vienādas tiesības, un šā principa ievērošana ir jāparedz ES tiesību aktos. Nedrīkst būt divas darba līgumu kategorijas. Mums, proti, Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas pārstāvjiem, šķiet, ka ir svarīgi ierobežot viltus pašnodarbinātības „pelēko zonu”. Tādēļ mēs vēlamies panākt, lai organizatoriskas un finansiālas atkarības gadījumā tiktu atzītas darba attiecības, nosakot

darbinieka statusu. Tas ir vienīgais veids, kā mēs varam nodrošināt cilvēka cienīgas vecumdienas tiem, kuri visu mūžu ir strādājuši.

Bart Staes (Verts/ALE), *rakstiski*. – (NL) Mūsdienās cilvēki ir iesaistīti visdažādākajos nodarbinātības veidos, strādājot kā pastāvīgi darbinieki vai (viltus) pašnodarbinātas personas, kā arī, pamatojoties uz darba līgumiem par pilnas vai nepilnas slodzes darbu, darbu uz noteiktu vai nenoteiktu laiku, mājdarbu vai pagaidu darbu. Būtībā darba devēju pieprasītā elastība bieži tiek īstenota uz darba ņēmējiem nepieciešamās aizsardzības rēķina. Šodien Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa iesniedza alternatīvu rezolūcijas priekšlikumu, kura mērķis ir galveno uzmanību vērst uz „darba ņēmēja” (neatkarīgi no līguma veida) nepārprotamu statusu un panākt, lai ar direktīvu tiktu nodrošinātas vienlīdzīgas tiesības visiem darba ņēmējiem. Šajā rezolūcijas priekšlikumā tas nav atspoguļots, un Parlaments nav izmantojis iespēju stiprināt sociālu Eiropu. Neraugoties uz to, es atbalstīju rezolūcijas sākotnējo variantu, jo tajā ir izteikts priekšlikums paplašināt visu strādājošo aizsardzību, nodrošinot tiem pamattiesību kopumu un atvieglojot pāreju no dažādām nodarbinātības un bezdarba situācijām, kā arī stiprināt arodbiedrību nozīmi.

Eiropas gadā cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību šāda pieeja patiesi ir vajadzīga, jo īpaši apzinoties, ka arvien vairāk cilvēku tiek nodarbināti, noslēdzot netipiskus līgumus. Eiropā 8 % strādājošo dzīvo nabadzībā un 17 % saņem zemu atalgojumu. Ir skaidrs, ka šajā situācijā ir jārikojas, tādēļ es atzinīgi vērtēju visa Eiropas Parlamenta nostāju.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *rakstiski*. – (SV) Es balsoju pret ziņojumu, kurā ir pausts atbalsts netipiskiem nodarbinātības veidiem, kaut arī, piemērojot labākus nosacījumus nekā tos, kas minēti ziņojumā attiecībā uz ļoti netipiskiem nodarbinātības veidiem, kuri ir pilnībā neregulēti un par kuriem vienošanās bieži vien tiek noslēgta ar rokas spiedienu starp darba devēju un darba ņēmēju. Ja salīdzinām šo ziņojumu ar Komisijas paziņojumu, kura pamatā ir Komisijas Zaļā grāmata „Darba likumdošanas modernizēšana, lai risinātu 21. gadsimta radītās problēmas”, varam secināt, ka procesa laikā tajā ir veikti uzlabojumi. Ziņojumā ir arī paustas bažas par ietekmi, ko rada pret arodbiedrībām vērstais Eiropas Kopienų Tiesas spriedums uz darba tirgu Eiropā. Tas ir svarīgi. Pašlaik lielajās valstīs, piemēram, Vācijā un Apvienotajā Karalistē, katra ceturtda darba vieta ir zemo algu sektorā. Bezdarbs un sociālais dempings ES iekšējā tirgū arodbiedrības un darbaspēka kustību ir nostādījis aizsargpozīcijās. Neraugoties uz to, manuprāt, ES nevajadzētu iesaistīties nodarbinātības veidu jautājuma risināšanā. Šis jautājums ir jārisina dalībvalstīm. Manā valstī ar šādiem jautājumiem saistītus koplīgumus apspriež neatkarīgas struktūras. Sākuma punktam ir jābūt standarta līgumam par pilnas slodzes darbu, vienlaikus saglabājot iespēju strādāt nepilnas slodzes darbu.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *rakstiski*. – (FR) Es balsoju pret šo rezolūciju, jo tajā tiek popularizēta elastīga nodarbinātība un elastdrošība, kā arī analizēti ar tām saistītie aspekti, proti, nodarbināmība, piemērotība, spēja pielāgoties nodarbinātības prasībām, kā arī uzņēmējdarbības gars.

Šīs rezolūcijas mērķis ir arī vienkāršot pieeju dažādu darba līgumu veidiem, aizbildinoties ar netipisku darba līgumu skaita samazināšanu un pārejas atvieglošanu starp dažādiem darba līgumu veidiem.

Tas tiesa, ka rezolūcijā ir atzītas pašreizējās krīzes sociālās sekas, jo īpaši nabadzīgo strādājošo un netipisku darba līgumu skaita palielināšanās, tomēr tajā ir arī pausta nožēla par to, ka uzņēmēji necenšas radīt jauna veida darba līgumus, kuri nodrošinātu pietiekami lielu elastību šajā krīzes situācijā.

Kopumā šo rezolūciju joprojām raksturo neolibērāla pieeja, kuras graujošajai ietekmei uz nodarbinātību un darba tiesībām mēs jau esam bijuši liecinieki daudzus gadus.

Ziņojums: José Manuel Fernandes (A7-0203/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), *rakstiski*. – (RO) Arvien lielāka resursu efektivitāte Eiropā ir viens no ES stratēģijas 2020. gadam prioritārajiem mērķiem. Atļaujiet man minēt vienu tās piemēru. Biogāze ir vērtīgs resurss, ko izmanto, lai ražotu elektroenerģiju un degvielu transportam un nodrošinātu gāzes tīklu. Efektīvākais biogāzes ražošanas veids ir organisko atkritumu izmantošana, kas ir izdevīga vienlaikus rūpniecībai, ekonomikai un videi.

Bioatkritumu otrreizējā pārstrāde var palīdzēt samazināt ķīmisko mēslojumu izmantošanu lauksaimniecībā, īpaši tādu, kuru pamatā ir fosfors, kā arī uzlabot augsnes ūdens saglabāšanas kapacitāti, lai uzturētu augstu produktivitātes līmeni. Šī saikne starp pāreju uz pārstrādājamo sabiedrību, zema oglekļa satura emisiju ekonomikas attīstību un darbavietu izveides potenciālu šajā jomā ir svarīga pašreizējā ekonomiskā, vides un sociālajā klimatā.

Alfredo Antonozzi (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka efektīva un ilgtspējīga bioatkritumu apsaimniekošana ir absolūta ES prioritāte, tostarp ņemot vērā to, ka ES katru gadu rodas no 76,5 līdz 102 miljoniem tonnu pārtikas un dārza bioatkritumu un 37 miljoni tonnu no pārtikas un dzērienu rūpniecības.

Sophie Auconie (PPE), *rakstiski*. – (FR) *Fernandes* kungs saņēma manu atbalstu viņa ziņojumam par Komisijas Zaļo grāmatu par bioatkritumu apsaimniekošanu Eiropas Savienībā. Es uzskatu, ka viņam ir ļoti pareizi izdevies izskatīt visus uzdevumus, no kuriem svarīgākie ir novēršana un otrreizēja pārstrāde. Bioatkritumiem ir nozīme globālākā jautājumā — cīņā pret klimata pārmaiņām. Tādēļ mums ir pilnībā jānodala bioatkritumi no standarta atkritumiem, kas ilgtermiņā ir vissliktākais risinājums. Tā vietā mums tie ir jāizmanto kompostēšanai vai bioenerģijas ražošanai, kā tas stingri uzsvērts ziņojumā. Visbeidzot, attiecībā uz bioatkritumu pašreizējo apsaimniekošanu starp dalībvalstīm pastāv liela dažādība. Kas attiecas uz mani, es atbalstītu vienu tiesību aktu, tādu kā to, kas ierosināts šajā ziņojumā. Visbeidzot, es vēlētos piebilst, ka bioloģisko atkritumu apsaimniekošana var veicināt Eiropas Savienības sociālo kohēziju, jo, piemēram, otrreizējās pārstrādes uzņēmums ir spēcīgs darbavietu radītājs.

Zigmantas Balčytis (S&D), *rakstiski*. – (LT) Palielinoties ES ekonomikai un teritorijai, tiek radīts arvien lielāks atkritumu daudzums. Lai efektīvi apsaimniekotu bioatkritumus, prioritātei jābūt atkritumu novēršanai vai samazināšanai. Lai sasniegtu šo mērķi, jābūt iesaistītiem iedzīvotājiem. Turklāt bioatkritumus var izmantot kā izejvielu, lai ražotu biodeģvielu, ko izmanto bioenerģijas, elektroenerģijas un transporta nozarēs. Efektīva bioatkritumu apsaimniekošana var veicināt ES mērķi līdz 2020. gadam nodrošināt, lai vismaz 20 % enerģijas būtu atjaunojamā enerģija. Tomēr, lai sasniegtu efektīvākas atkritumu avotu apsaimniekošanas un bioatkritumu apsaimniekošanas izmaksu samazināšanas mērķi, Eiropas Komisijai ir jāsaģatavo direktīva par bioatkritumu apsaimniekošanu. Šajā direktīvā ir jānosaka atkritumu vākšanas sistēmu izveide, kam dalībvalstīs jābūt obligātām, kā arī jānosaka valsts bioatkritumu apstrādes metodes, lai izvairītos no mazāk piemērotām metodēm, piemēram, apglabāšanas poligonā un dedzināšanas.

Mara Bizzotto (EFD), *rakstiski*. – (IT) Neskatoties uz dažiem iebildumiem par noteiktu šajā ziņojumā norādītu mērķu īstenojamību, es nolēmu atbalstīt un tādējādi balsot par *Fernandes* kunga ziņojumu. Tādu bioatkritumu apsaimniekošanas paņēmienu īstenošana, kuru mērķis ir novērst šādu atkritumu izmešanu poligonos, šķiet ne vien atbildīga rīcība

pret vidi un kopienām, bet arī stratēģisks ieguldījums, lai nostiprinātu potenciālu jaunu darba iespēju avotu.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Bioatkritumu dalīta savākšana un otrreizēja pārstrāde ir būtiska Eiropas ilgtspējīgai attīstībai. Es balsoju par šo ziņojumu, jo tajā tiek prasīts Eiropas Komisijai līdz gada beigām sagatavot priekšlikumu konkrētai direktīvai par bioatkritumiem. Jaunajā tiesību aktā būtu jānosaka prasība pēc dalītas bioatkritumu savākšanas un otrreizējas pārstrādes sistēmas.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Atkritumu apstrāde ir problēma, kas ietekmē Eiropu un visu cilvēci. Katru dienu tiek radīti tonnām atkritumu, nodarot kaitējumu videi un negatīvi ietekmējot sabiedrības veselību un dzīves kvalitāti. Pirmkārt, es vēlētos apsveikt referentu *Fernandes* kungu par viņa lielisko darbu. Pašreizējie tiesību akti attiecībā uz bioatkritumiem neatbilst šīs jomas noteikumu prasībām. Es augstu vērtēju iniciatīvu ierosināt konkrētu tiesību aktu, lai sasniegtu bioatkritumu efektīvas un ilgtspējīgas apsaimniekošanas mērķus (labāki tiesību akti, to vienkāršošana, skaidrība un noteiktība). Jautājums ir ne tikai par šo atkritumu kaitīgo ietekmi uz vidi parastos atkritumu poligonos; runa ir arī par to lielo nozīmi attiecībā uz zemes mēslošanu un visu tā pamatā esošo enerģijas potenciālu (izmantojot biogāzi), ko var izmantot elektroenerģijas ražošanai, apkures vajadzībām vai kā transportlīdzekļu degvielu.

Konkrēts tiesību akts par bioatkritumu apsaimniekošanu, manuprāt, pēc būtības izriet no Atkritumu pamatdirektīvas principu piemērošanas. Ir jāapkopo virkne standartu, jāaskaņo prakse un jāveicina iekšējais tirgus, veidojot vides, otrreizējās pārstrādes un videi draudzīgu darbavietu sinerģiju. Efektīva Eiropa resursu ziņā nav tikai Eiropa 2020. gadā; tā ir nākotnes Eiropa.

Mário David (PPE), rakstiski. – (PT) Bioatkritumu efektīva apsaimniekošana ne vien rada ar vidi saistītus ieguvumus, bet arī pozitīvi veicina sociālo un ekonomisko jomu. Tāpēc es balsoju par šī ziņojuma priekšlikumiem. Bioatkritumu apsaimniekošanas efektivitātes uzlabošanas nozīme, kā arī prioritātes piešķiršana to novēršanai un samazināšanai veicinās ilgtspējīgu attīstību un dabas resursu labāku apsaimniekošanu. Ir arī svarīgi neaizmirst par bioatkritumu labākas apsaimniekošanas pozitīvo ieguvumu, proti, ietekmi uz iekšējā tirgus darbību, uz nākotnes lauksaimniecību, saglabājot un atjaunojot augsnes auglību, un arī uz atjaunojamās enerģijas veicināšanu. Tādēļ prioritāte ir jāpiešķir bioatkritumu apsaimniekošanas jomas daudzo tiesību aktu apkopošanai vienā tiesību aktā, kā arī vajadzīgajai dalībvalstu politikas jomu saskaņošanai, izstrādājot konkrētu tiesību aktu par bioatkritumiem.

Robert Dušek (S&D), rakstiski. – (CS) Pēc enerģētikas, rūpniecības un lauksaimniecības atkritumi ir ceturtais lielākais siltumnīcefekta gāzu emisiju avots, un galvenais emisiju avots ir atkritumu poligoni. Atkritumu poligoni ir milzīgs drauds ne vien tāpēc, ka tajos izdalās metāns, bet arī atkritumu poligonu pazemes ūdens, augsnes un, protams, virszemes iespējamā piesārņojuma dēļ. Arvien lielākās teritorijās tiek radīta neatgriezeniska augsnes noplicināšana. Visā pasaulē bioatkritumi visbiežāk tiek izgāzti atkritumu poligonos, un tikai neliels daudzums tiek šķiroti un atkārtoti pārstrādāti. Eiropā katru gadu tiek radīti līdz 100 miljoniem tonnu virtuves atkritumu un dārza atkritumu, un līdz 37 miljoniem tonnu atkritumu no pārtikas un dzērienu rūpniecības. Tomēr bioatkritumiem ir liela nozīme cīņā pret klimata pārmaiņām, un, ja tos varētu izmantot, tiem ir milzīgs potenciāls atjaunojamās enerģijas ražošanā. Tagad eiropieši saprot, ka atkritumi jāšķiro. Tomēr bioatkritumi gandrīz vienmēr nonāk atkritumu poligonos.

Dažās vecākajās dalībvalstīs ir iespējams uzglabāt bioatkritumus konteineros, tos apstrādāt un turpmāk izmantot. Jaunajās dalībvalstīs gandrīz nav iespēju dalīt bioatkritumus, kā arī plastmasu, stiklu un papīru, jo cilvēkiem to nav, kur glabāt. Tādēļ ir būtiski katrā ES dalībvalstī radīt apstākļus bioatkritumu otrreizējai pārstrādei un turpmākai izmantošanai enerģijas ražošanā. Šajā ziņojumā šīs problēmas tiek risinātas pienācīgi, un es balsoju par tā pieņemšanu.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par ziņojumu par Komisijas Zaļo grāmatu par bioatkritumu apsaimniekošanu Eiropas Savienībā, ņemot vērā to, ka, nosakot obligāti dalītas bioatkritumu vākšanas sistēmas un otrreizējo pārstrādi, Eiropas Savienībā tiks nodrošināta labāka vides aizsardzība, un tiks sniegts atbalsts cīņā pret klimata pārmaiņā.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Vien redzot to, cik daudz bioatkritumu katru dienu tiek izmesti mūsu personīgā patēriņa rezultātā, mums būtu jāsaprot, ka ir jāapsver to labāki izmantošanas veidi un jāsamazina to ietekme uz vidi. Ja privātajam patēriņam pieskaita rūpniecisko patēriņu, šī nepieciešamība ātri sasniedz steidzami risināma jautājuma apmērus, un tai vajadzētu motivēt gan politisko lēmumu pieņēmējus, gan speciālistus neatlaidīgi pētīt vispiemērotākos procesus un metodes. Es uzskatu, ka direktīva, kuras mērķis būtu efektīvi uzlabot šāda veida atkritumu apsaimniekošanu, būtu ļoti noderīga visu dalībvalstu iedzīvotājiem.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju šīs rezolūcijas pieņemšanu, kurai esmu referents un kura atbalsta, ka līdz 2010. gada beigām ir jāizstrādā konkrēta direktīva par bioatkritumiem un jānosaka dalīta savākšanas sistēma dalībvalstīm, izņemot gadījumus, kad no vides un ekonomiskā viedokļa tā nav labākā iespēja.

Ir aprēķināts, ka ES katru gadu tiek saražoti aptuveni 100 miljoni tonnu bioatkritumu. Šī veida atkritumi ir ceturtais lielākais siltumnīcefekta gāzu emisiju avots Eiropas Savienībā, īpaši tie, kas izgāzti atkritumu poligonos. Šeit izklāstītās rezolūcijas mērķis ir atbalstīt bioatkritumu novirzīšanu no poligoniem, veicināt kvalitatīva komposta ražošanu, lai atjaunotu augsni bez ķīmiskām vielām, kā arī veicināt atjaunojamas enerģijas radīšanu. Līdz šim Eiropas Komisija ir uzstājusi, ka attiecībā uz šo atkritumu veidu direktīva nav vajadzīga.

Es ceru, ka par Vides ģenerāldirektorātu atbildīgais komisārs izlasīs šo ziņojumu, ņems vērā Parlamenta deputātu vairākuma nostāju un beigs domāt par šo jautājumu tik aprobežoti. Mūsu nostāja ir tālejoša un reālistiska. Mēs pieprasām konkrētu direktīvu, kas vieš skaidrību un noteiktību, un mēs ceram, ka komisārs ir labvēlīgi noskaņots pret Parlamenta vēlmēm.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Bioatkritumu apsaimniekošanu — absolūti nepieciešamu cilvēces veselīgai eksistencei un tās harmoniskai līdzāspastāvēšanai ar dabu — nedrīkst skatīt, ņemot vērā vienīgi komerciālas intereses. Šajā ziņojumā ir minēta „attiecībā uz dalībvalstīm noteikta obligātā atkritumu dalītā vākšana” un bioatkritumu piemērota apstrāde, izmantojot anaerobo pārstrādi un kompostēšanu. Lai gan mēs kopumā piekritam šiem principiem, tomēr mēs nevaram nenorādīt uz dažām problēmām. Papildus tehniskajām grūtībām, ko paredz šī apstrāde — un to nevar ignorēt —, tā ir arī daudz dārgāka. Šajā ziņojumā nav atbildēts uz jautājumu: kurš par to maksās?

Ziņojums ir pavisam attiecībā uz atkritumu ražošanas novēršanas pasākumiem, galveno uzmanību pievēršot gandrīz vienīgi tā otrreizējai pārstrādei. Samazināšana ir viens no labākajiem veidiem, kā cīnīties ar problēmām, kas saistītas ar atkritumiem. Es runāju par

iespēju veikt kompostēšanu mājās, kas ļautu lielai daļai bioatkritumu nenonākt kopējā apstrādes sistēmā — šis jautājums šajā ziņojumā nav apskatīts. Attiecībā uz kompostēšanu nepietiek ar vārdiem, ka mums tas ir jā dara. Ir jā rada apstākļi tās izmantošanai — bez ierobežojumiem un bez tehniskiem vai zinātniskiem pamatojumiem, kas tikai veicina spēcīgāku konkurenci mēslošanas līdzekļu rūpniecībā.

Françoise Grossetête (PPE), *rakstiski*. – (FR) Es balsoju par Zaļo grāmatu par bioatkritumu (bioloģiski noārdāmu atkritumu) apsaimniekošanu Eiropas Savienībā.

Pastāv liela atšķirība starp dalībvalstīm, kurās otrreizēju pārstrādi veic vismazāk — 90 % atkritumu poligonos, 10 % otrreizēja pārstrāde un enerģijas reģenerācija —, un tām, kuras ir pieņēmušas visefektīvākās pieejas — 10 % atkritumu poligonos, 25 % enerģijas reģenerācija un 65 % otrreizēja pārstrāde.

Bioatkritumiem ir liela nozīme cīņā pret klimata pārmaiņām, un tiem ir interesants potenciāls attiecībā uz augsnes aizsardzību un atjaunojamās enerģijas ražošanu. Dalībvalstīm ir jā veic pasākumi, lai veicinātu bioatkritumu dalītu vākšanu, piemēram, lai radītu kompostu. Mums ir vajadzīgs reāls Eiropas komposta tirgus, jo kompostēšana ir zaļajiem atkritumiem vislabāk piemērotākā apstrādes metode, un tās priekšrocība ir tā, ka to var izmantot augsnes mēslošanai.

Tādēļ bioatkritumu pienācīgai apsaimniekošanai būtu priekšrocības ne vien attiecībā uz vidi, bet arī ekonomiku.

Ian Hughton (Verts/ALE), *rakstiski*. – Plašais atbalsts, kas šajā Parlamentā ir pausts *Fernandes* kunga ziņojumam, ir labvēlīga zīme. Tas parāda, ka šis Parlaments ir vienots un uztver šo problēmu nopietni, un pauž skaidru vēstījumu citām iestādēm, kā arī dalībvalstīm. Skotijas valdība tikai pagājušajā mēnesī publicēja nulles atkritumu plānu, kurā tiek risināti daudzi jautājumi, kas ir apspriesti Komisijas Zaļajā grāmatā. Ir jā rīkojas ES līmenī, un šodienas balsojumam jā nodrošina, ka tiek panākts progress.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *rakstiski*. – (FR) Šajā ziņojumā ir pausta pareiza nostāja. Ierosinot atmest atkritumu izgāšanu poligonos par labu kompostēšanai un dedzināšanai un nodrošinot, lai dedzināšana ietvertu enerģijas ieguvu, tas daļēji atgriežas pie ekoloģiskās plānošanas sistēmas, ko mēs atbalstām. Es to vērtēju atzinīgi. Tomēr, atbalstot pārstrādi biodegvielas ieguvei un stimulus atkritumu apsaimniekošanas privatizēšanai, tajā ieskanas visas vecās liberālisma notis, neņemot vērā to nepilnības. Tādēļ es atturēšos.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es uzskatu, ka pasākumi, kuru mērķis ir uzlabot bioatkritumu apsaimniekošanu Eiropas Savienībā, ir būtiski, ņemot vērā lielo labumu, ko tie sniegs videi un ekonomikai. Līdz ar Eiropas Savienības ekonomisko un teritoriālo paplašināšanos arvien palielinās radīto atkritumu daudzums, un ir aprēķināts, ka gadā Eiropas Savienībā saražotais bioatkritumu daudzums ir aptuveni 100 miljoni tonnu pārtikas un dārza atkritumu, un 37 miljoni tonnu ar atkritumiem no pārtikas un dzērienu rūpniecības. Liela daļa šo bioloģiski noārdāmo dārza, virtuves un pārtikas atkritumu var un tos vajadzētu izmantot kā atjaunojamas enerģijas avotu un otrreizēji pārstrādātos materiālos. Šādi mēs varam ne vien dot ieguldījumu cīņā pret klimata pārmaiņām, bet arī veicināt veselīgākas augsnes un palēnināt bioloģiskās daudzveidības samazināšanos.

Andreas Mölzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Attiecībā uz vidi ir svarīgi, lai pieejamās izejvielas tiktu izmantotas saprātīgi, un tas arī nozīmē bioatkritumu otrreizēju pārstrādi, ja no atkritumiem nevar izvairīties. Šāda iedzīvotāju izpratne par ekoloģiskajiem aspektiem arvien pieaug, ļaujot viņiem labāk saprast vides un klimata aizsardzības mērķi. Tradicionāli

starp dalībvalstīm ir bijušas atšķirības, piemēram, attiecībā uz to, kā izmantot bioatkrītumus, lai ražotu enerģiju. Ņemot vērā, ka šajā jomā jau ir izdarīti ievērojami ieguldījumi, būtu saprātīgi atzīt valstu atšķirības saskaņā ar subsidiaritātes principu. Ziņojumā tas nav pietiekami ņemts vērā, tādēļ arī es atturējos no balsošanas.

Justas Vincas Paleckis (S&D), rakstiski. – Es balsoju par ziņojumu par Komisijas Zaļo grāmatu par bioatkrītumu apsaimniekošanu Eiropas Savienībā, kurā pausta stingra apņemšanās cīnīties ar klimata pārmaiņām un samazināt ekonomiskās izaugsmes negatīvo ietekmi. Kaut arī Eiropas iestādēs jau ir daudz spriests par bioatkrītumu apstrādi, nevar nepamanīt, cik ļoti situācija ir mainījies pēdējos gados. Tomēr debatēs ir jābūt iekļautam tehnoloģiskajam progresam — bez Lietuvas ES ir pievienojušās vēl 11 jaunas dalībvalstis, un katrai no tām ir specifiska atkrītumu apsaimniekošanas prakse. Laikā, kad tiek lēsts, ka bioatkrītumu daudzums Eiropas Savienībā gadā ir 76,5–102 miljoni tonnu pārtikas un dārza atkrītumiem un līdz 37 miljoniem tonnu no pārtikas un dzērienu rūpniecības, es uzskatu, ka ir ārkārtīgi svarīgi gatavoties debatēm par turpmākas politiskas rīcības vajadzību. Uzlabojot bioatkrītumu apsaimniekošanu un attīstot bioatkrītumus kā resursu, tiks radīti ievērojami ekonomiski, sociāli un vides jomas ieguvumi, un tas palīdzēs ES padarīt par resursus efektīvi pārstrādājošu sabiedrību.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Bioloģiski noārdāmie atkrītumi — bioloģiski noārdāmie dārza, virtuves un pārtikas atkrītumi — veido aptuveni vienu trešdaļu sadzīves atkrītumu, un tiem ir īpaši nozīmīga ietekme uz vidi. Ja šādi atkrītumi tiek izgāzti atkrītumu poligonos, tie izdala metānu — siltumnīcefekta gāzi, kas ir 23 reizes spēcīgāka par oglekļa dioksīdu un ir viens no galvenajiem klimata pārmaiņu iemesliem.

Kamēr atkrītumu apsaimniekošanu Eiropas Savienībā regulē plašs noteikumu kopums, bioloģiski noārdāmo atkrītumu jomā ir vieta turpmākiem uzlabojumiem, jo īpaši ņemot vērā to, ka šādus atkrītumus var otrreizēji pārstrādāt un izmantot kā atjaunojamas enerģijas avotu.

Tādēļ īpaša direktīva par bioatkrītumu apsaimniekošanu būtu izšķirīgs faktors, lai īstenotu principus, kas izriet no Atkrītumu pamatdirektīvas un no citām direktīvām par atkrītumu apsaimniekošanu kopumā. Man ir tikai viens iebildums, un tas attiecas uz to, ka direktīvai vietējā līmenī jābūt elastīgai, lai ļautu pieņemt vislabāko risinājumu attiecībā uz vidi un ekonomiku.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju to, ka šis ziņojums ir pieņemts ar pārliecinošu balsu vairākumu, jo tas attiecas uz būtisko jautājumu par bioatkrītumu apsaimniekošanu Eiropas Savienībā, un tajā ir prasīts, lai Eiropas Komisija sagatavotu tiesību aktu, ar ko izveidot obligātu dalītu atkrītumu vākšanas sistēmu visām dalībvalstīm.

Patiesi, atkrītumu apsaimniekošana ir nopietna un aktuāla problēma, kas steidzami jārisina, īpaši, ņemot vērā to, ka ES gadā rada aptuveni 100 miljonus tonnu bioatkrītumu. Ir arī jāuzsver — lai cīnītos ar klimata pārmaiņām, ko ES ir apņēmusies darīt un attiecībā uz ko tā ir pasaules līdere, ir vajadzīga pienācīga atkrītumu apsaimniekošana, ņemot vērā to, ka tas ir ceturtais lielākais siltumnīcefekta gāzu avots Eiropas Savienībā.

Bioatkrītumus var arī izmantot atkārtoti, lai ražotu bioenerģiju un biodeģvijas. Uz katrām 10 000 otrreizēji pārstrādātajām atkrītumu tonnām otrreizējās pārstrādes nozarē tiek radītas aptuveni 250 darbavietas. Pamudinājums sagatavot konkrētu direktīvu par bioatkrītumu apsaimniekošanu ir šī ziņojuma svarīgs ieguldījums, atzīstot to, ka pašreizējie

bioatkritumu standarti ir izklaidēti un tiem vajadzīga lielāka skaidrība, vienkāršība un juridiskā precizitāte.

Marit Paulsen, Olle Schmidt un Cecilia Wikström (ALDE), rakstiski. – (SV) Mēs esam izvēlējušies atbalstīt *Fernandes* kunga ziņojumu, lai norādītu, ka vides jomā saprātīga bioatkritumu apsaimniekošana Eiropā ir svarīga, ja mēs gribam samazināt klimata pārmaiņas un cīnīties pret vides iznīcināšanu. Tomēr mēs vēlētos uzsvērt, ka to vajadzētu paveikt, pareizi īstenojot un ievērojot pašreizējos tiesību aktus un nevis sarežģītā veidā palielinot noteikumu skaitu.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) Viens atkritumu apsaimniekošanas politikas stratēģisks mērķis ir pārveidot ES par pārstrādājošu sabiedrību. Nedrīkst izšķiest milzīgo atkritumu daudzumu, kas katru gadu tiek saražots ES (tiek lēsts, ka tie ir no 76,5 līdz 102 miljoniem tonnu bioatkritumu, tostarp aptuveni 8 miljoni tonnu Rumānijā). Bioatkritumiem ir svarīga nozīme cīņā pret klimata pārmaiņām (2004. gadā atkritumu nozarē kopumā izplūda 109 miljoni tonnu siltumnīcefekta gāzu), un tiem ir noderīgs potenciāls attiecībā uz augsnes aizsardzību un atjaunojamās enerģijas ražošanas veicināšanu.

Tas nozīmē, ka ilgtspējīgu attīstību var veicināt ar efektīvu resursu apsaimniekošanu. Tas paredz bioatkritumu pareizu apsaimniekošanu saskaņā ar ES standarta regulām, tehnoloģisko inovāciju veicināšanu un videi draudzīgu darbavietu izveidi (piemēram, otrreizējās pārstrādes nozarē uz katrām 10 000 tonnām otrreizēji pārstrādātu atkritumu tiek radītas 250 darbavietas).

Tādēļ, lai palīdzētu ekonomikai un videi, kā arī palīdzētu sasniegt ES 2020. gada stratēģijas mērķus, ir vajadzīga obligāta dalītas vākšanas sistēma, bioatkritumu otrreizēja pārstrāde, īpaša bioatkritumu direktīva, pētniecības un inovācijas veicināšana un iedzīvotāju izpratnes padziļināšana par pasākumiem atkritumu uzkrāšanas novēršanai.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Ziņojuma projektā jau bija svarīgākie jautājumi mums, Zaļajiem. Mēs galveno uzmanību pievēršām tam, lai uzsvērtu bioatkritumu reģenerācijas problēmas atkritumu sadedzināšanas veidā ar enerģijas reģenerāciju, norādot, ka par dedzināšanu daudz vēlamāka ir bioatkritumu otrreizēja pārstrāde, jo tā ne vien ļauj izvairīties no metāna gāzes izdalīšanās, bet arī dod ieguldījumu cīņā pret klimata pārmaiņām, piesaistot oglekli un uzlabojot augsnes kvalitāti. Tas tika iekļauts komitejā pieņemtā teksta apsvērumos.

Oreste Rossi (EFD), rakstiski. – (IT) Mēs atbalstām Komisijas Zaļo grāmatu par bioatkritumu apsaimniekošanu. Dalītas savākšanas sistēmu ieviešana, komposta standartu noteikšana, organisko atkritumu novēršanas pamatnostādņu izstrāde, dzīves cikla jēdziena piemērošana un atkritumu novērtēšana ir sākumpunkti, lai nodrošinātu lielāku efektivitāti un ietaupījumus, cerot, ka visās dalībvalstīs tiks noteikta obligāta dalītas vākšanas sistēma, izņemot gadījumos, kad tas nav praktiski ekonomisku vai vides iemeslu dēļ.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Bioatkritumu apsaimniekošana ES ir ārkārtīgi svarīgs mūsdienu jautājums ne vien tāpēc, ka ik gadu tiek saražots milzīgs atkritumu daudzums (aptuveni 139 miljoni tonnu), bet arī nepārtraukto klimata pārmaiņu dēļ, ko pašlaik pieredzam. Bioatkritumu radīšana pēc definīcijas ir neizbēgama, taču no to neatbilstošas apsaimniekošanas var izvairīties, īpaši gadījumā, kad tie tiek izgāzti atkritumu poligonos, kas ir galvenais avots, no kura gāzes izplūst ozona slānī.

Šos atkritumus var pārstrādāt, radot pievienoto vērtību sabiedrībai, ņemot vērā, ka, ja mēs varētu no tiem gūt labumu, mēs varētu atjaunot nozares un izmantot resursus, ko citkārt

neizmantotu. Es runāju arī par to vērtības palielināšanas kapacitāti, ražojot bioenerģiju, ko var pārveidot elektrībā un siltumā, vai ražojot biodeģvijas kā alternatīvu fosilo degvielu nodrošinājumam, kas nemitīgas izmantošanas dēļ ir gandrīz izlietots. Šis ziņojums ir svarīgs solis ceļā uz Eiropas Savienības ilgtspējīgu attīstību, un es pilnībā piekrītu referentam, ka labākais veids, kā sasniegt noteiktos mērķus gan attiecībā uz vides politiku, gan iekšējo tirgu, tiks radīts, izstrādājot tiesību aktu par bioatkritumiem.

Georgios Toussas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Grieķijas Komunistiskās partijas Eiropas Parlamenta deputāti balsoja pret šo ziņojumu, kurā tiek atbalstīta Komisijas Zaļā grāmata un lojāli turpināta pret vidi vērstā ES nostāja, atbalstot Kopienas iestāžu (Padomes un Komisijas) pieņemto jauktu atkritumu masveida sadedzināšanu un monopolu politiskos pārstāvjus Eiropas Parlamentā. Šajā ziņojumā prioritāte tiek piešķirta enerģijas reģenerācijai no sadzīves atkritumiem, veicot anaerobo pārstrādi, lai ražotu biogāzi, un uzskata, ka sadedzināšana ir nopietna alternatīva, lai gan ir zināms, ka tai ir negatīva ietekme uz vides piesārņojumu, tā rada kaitējumu un neveicina nekādus ieguvumus. Vienlaikus ziņojumā uz otro vietu tiek pazemināta anaerobā apstrāde — viegla, vienkārša, pārbaudīta un droša tehnoloģija, kas rada stabilu un kvalitatīvu produktu par daudz zemāku cenu. Tas tādēļ, ka tā negarantē lielus ieņēmumus kapitālam un nesaista to ar citām tikpat lielā mērā vidi iznīcinošām un Eiropu apvienojošām politikas jomām, lai veicinātu biomasas dedzināšanu un biodeģvijas ražošanu. Ziņojums pierāda, ka ES un kapitāla politiskā seja Eiropas Parlamentā ir tam, lai kalpotu monopola peļņai uz strādnieku veselības un dzīves rēķina.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Es balsoju par šo rezolūciju, kurā Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju rīkoties attiecībā uz bioatkritumu apstrādi un apsaimniekošanu — proti, atkritumu, kas rodas no ēdieniem un to sagatavošanas, zaļajiem atkritumiem (dārzeņi, parkiem utt.), rūpniecības (koksne utt.) — un jo īpaši — ierosināt konkrētu direktīvas projektu. Šādi Eiropas Parlaments atkārtoti pieprasījumu, ko tas pauda, 2008. gadā pārskatot Kopienas tiesību aktus par atkritumiem.

Eiropas Parlaments īpaši prasa, lai bioatkritumu šķirošana kļūtu obligāta, lai bioatkritumi tiktu otrreizēji pārstrādāti un lai komposts tiktu klasificēts pēc to kvalitātes.

Komisijai un dalībvalstīm ir jāveic pasākumi, lai eiropieši zinātu par bioatkritumu pārstrādes labvēlīgo ietekmi uz vidi. Tas ir tādēļ, ka šie atkritumi veido no 118 līdz 138 miljoniem tonnu organisko atkritumu un tādējādi lielākoties nonāk parasto atkritumu savākšanas vietās, lai gan tos varētu reģenerēt citiem nolūkiem.

Tādēļ Komisijai šajā saistībā ir jāķeras vēršim pie ragiem, jo īpaši ņemot vērā to, ka pēc neveiksmīgās Kopenhāģenas augstākā līmeņa sanāksmes vides problēmu risināšana pašlaik ir atlikta, un tas vēl ir maigi teikts.

8. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

(Sēdi pārtrauca plkst. 13.05 un atsāka plkst. 15.00)

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

9. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

10. Ekonomikas pārvaldība ES un eiro zonas valstīs un valstu budžetu uzraudzība (debātes)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Komisijas priekšsēdētāja paziņojums par ekonomikas pārvaldību ES un eiro zonas valstīs un valstu budžeta uzraudzību (2010/2773(RSP)).

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, ekonomikas pārvaldība ir būtisks uzdevums Eiropas Savienības nākotnei. Kad 1993. gadā priekšsēdētājs *Delors* skaidri norādīja uz ekonomikas politikas jomu ciešākas koordinācijas nepieciešamību, daudzas dalībvalstis to noraidīja.

Turklāt, kad 2008. gadā pirmā Komisija — kurā man bija tas gods būt par priekšsēdētāju — izvirzīja šo jautājumu savā ziņojumā par Ekonomikas un monetārās savienības desmitgadi, ieklausījās vien nedaudzi cilvēki. Tomēr es uzsvēru vajadzību nodrošināt adekvātu atbildi uz jautājumu par ekonomikas pārvaldību savās pašreizējo pilnvaru laika pamatnostādņēs, kuras mēs apspriedām aptuveni pirms gada.

Toreiz komisārs *Olli Rehn* ar jums to apsprieda viņa uzklaušīšanas laikā. Pa to laiku Komisija jau bija paziņojusi par savu nolūku ierosināt priekšlikumus par ekonomikas pārvaldības nostiprināšanu Eiropas Savienībā, īpaši eiro zonas valstīs. Diemžēl krīze ir parādījusi, ka mums bija taisnība. Tomēr tagad tiek atzīta šo debāšu steidzamība, un es varu tikai atzinīgi vērtēt to, ka beidzot ir radušies apstākļi, lai virzītos pretī īstai Eiropas ekonomikas pārvaldībai.

Rezultātā Komisija 12. maijā iesniedza detalizētus priekšlikumus. Šie priekšlikumi ir uzturējuši debātes, tostarp ar Eiropas Parlamentu, un jo sevišķi darba grupas darbu, kuru vada Eiropadomes priekšsēdētājs. Komisija ir apmierināta ar šī darba progresu un līdz šim panākto vienprātību, kas ļoti skaidri bija redzama Eiropadomē.

Lai saglabātu šo dinamiku, pagājušajā trešdienā Komisija vēlreiz pieņēma virkni priekšlikumu, kuras — tiklīdz tās būs pārvērstas par likumdošanas iniciatīvām — varēs īstenot, sākot ar 2011. gadu, ja tās tiks laikus pieņemtas. Šie priekšlikumi neparedz Līguma mainīšanu. Mums jārikojas tagad — pašreizējā juridiskajā kontekstā. Tas nav ierobežojums. Jaunās iespējas, ko piedāvā Lisabonas līgums, var izmantot, un tās ir pilnībā jāizmanto, jo mums vairs nav laika, lai gaidītu. Mūsu pilsoņi, mūsu uzņēmumi un mūsu ekonomika prasa, lai mēs uzņemtos iniciatīvas. Mūsu pienākums ir lemt un rīkoties tūlīt.

Ekonomiskās krīzes dēļ Eiropas Savienība ir saskārusies ar virkni nopietnu pārbaudījumu. Ekonomikas pārvaldības nostiprināšana, protams, ir tikai viens aspekts, Eiropas Savienībai reaģējot uz krīzi.

Šī reakcija ietver arī citas dimensijas: finanšu tirgu regulējuma visaptverošu reformu un priekšlikumus par jaunu Eiropas uzraudzības struktūru. Kā jau šorīt teicu, vienošanās tiks panākta turpmākajās dienās. Es aicinu visas partijas saglabāt pozitīvo virzību, lai nodrošinātu, ka jaunās iestādes var sākt darbu 2011. gada sākumā. Tas arī ļaus Eiropai saglabāt vadību, īstenojot mūsu G20 saistības šajā jomā: pasākumus nodrošināt finanšu stabilitāti, sākumā ar Grieķijas programmu un pēc tam ar mehānismiem eiro zonai kopumā, un kā pēdējais, bet ne mazāk svarīgais — programmu izaugsmei un nodarbinātībai, veicot strukturālas reformas, kas ir iekļautas stratēģijā „Eiropa 2020”.

Mūsu reakcija uz krīzi ir vienota. Mēs stabilizējam, mēs konsolidējam un mēs modernizējam. Mēs sagatavojam savu sociālo tirgus ekonomiku, lai nodrošinātu labāku nākotni iedzīvotājiem. Bet pagaidām ļaujiet man pievērsties pārvaldībai.

Dažos pēdējos mēnešos uzdevums galvenokārt ir bijis saistīts ar to, vai mūsu ekonomikas pārvaldība atbilst jaunajam spiedienam, kas tiek izdarīts uz mūsu ekonomisko un fiskālo stabilitāti. Mums ir līguma noteikumi, kas mums ļauj rīkoties. Mums ir iestādes. Mums jāpanāk, lai tas darbotos.

Mēs saskārāties ar reālu risku, un mēs tam veiksmīgi pretojāties. Tagad mēs novēršam nepilnības, kuras esam identificējuši, lai turpmāk novērstu šādus riskus. Pirmoreiz par Komisijā izstrādātājām idejām es Parlamentu informēju 12. maija paziņojumā. Mūsu debātes kopš tā laika ir atspoguļotas Komisijas 30. jūnija paziņojumā. Tagad mēs pārejam uz darbības posmu, un Komisija ir gatava iesniegt tiesību aktu priekšlikumus jau septembrī.

Pirms jautājumu detalizētas izskaidrošanas es vēlētos uzsvērt, cik daudz šis process ir guvis no darba ar Eiropadomi, darba grupas, kuru vada Eiropadomes priekšsēdētājs, un patiesi — Parlamenta apsvērumiem. Šis darbs ir palīdzējis radīt reālu virzību Eiropas līmenī. Es ceru, ka tas vēlāk izpaudīsies ātrā izskatīšanā un ātrā tiesību aktu priekšlikumu pieņemšanā.

Mūsu pieeja ekonomikas pārvaldībai ir visaptverošāku un efektīvāku noteikumu pieņemšana. Pašreizējais līgums mums ir devis plašu darbības jomu, lai to darītu, un es esmu pārliecināts, ka Kopienas metode mums vēlreiz dos pareizo atbildi.

Mums ir vajadzīgs spēcīgāks uzraudzības režīms. Tas nozīmē stingrāku un plašāku režīmu, kas ietver budžeta, makroekonomikas un strukturālās politikas jomas, režīmu, kas atzīst realitāti, ka katrai dalībvalstij ir sava specifika, bet režīmu, kas arī atspoguļo savstarpējo atkarību, kas, kā mēs visi zinām, ir Eiropas ekonomikas pamatā.

Ko tas nozīmē, runājot detalizētāk? Pirmkārt, mums ir vajadzīga plašāka koordinācija. Tās pamatā ir "Eiropas semestris". Tas uzlabos ekonomikas pārredzamību un veicinās *ex ante* salīdzinošos pārskatus starp dalībvalstīm. Ja dalībvalsts vienlaikus iesniegs savas stabilitātes un konverģences programmas un savas nacionālās reformu programmas, mums būs patiesi apvienota pieeja. Šī Eiropas perspektīva būs vērtīga dalībvalstīm, kad tās plānos, apspriedīs un pieņems savus valsts budžetus saskaņā ar valsts konstitucionālajām procedūrām.

Otrkārt, mums ir vajadzīga uzticamība, kas tiek radīta ar labāku ieviešanu. Tas nozīmē uzlabotu stimulu un sankciju instrumentu komplektu, gan preventīvu, gan koriģējošu pasākumu efektīvu sajaukumu. Mums ir vajadzīgs tāds Stabilitātes un izaugsmes pakts, kas ir mērķtiecīgs ne vien attiecībā uz deficīta kritēriju, bet arī parādu — pilnvērtīgs pakts, kas tiek ņemts vērā. Protams, visefektīvākās sankcijas ir tās, kuras nav jāizmanto, jo tās rada stimulu ievērot noteikumus, taču, lai to panāktu, noteikumiem ir jābūt pietiekami stingriem.

Šajā saistībā es vēlos izteikties ļoti skaidri. Bez stingrākas stimulu un sankciju sistēmas mēs neieviesīsim ekonomikas pārvaldību ticamā veidā. Ja dalībvalsts neievēros kopīgi pieņemtos noteikumus, tai jābūt gatavai paciest sekas. Tas arī nozīmē to, ka sankcijām jābūt izstrādātām tā, lai tās tiktu piemērotas visām dalībvalstīm vienlīdzīgi. Parlaments var būt drošs, ka Komisija darīs visu iespējamo, lai panāktu, ka tā notiks.

Attiecībā uz finanšu sankcijām mēs ierosinājām to pamatā izmantot plašāku izdevumu kopumu no ES budžeta nekā iepriekš. Īsi sakot, visām dalībvalstīm turpmāk būs jāsasaras ar risku zaudēt naudu no ES budžeta gadījumā, ja pastāvīgi netiks ievēroti fiskālie noteikumi.

Attiecībā uz Stabilitātes un izaugsmes pakta korektīvo daļu šo noteikumu ieviešanai arī jābūt gandrīz automātiskai.

Pasākumu laikam arī ir būtiska nozīme. Mēs nedrīkstam iekrist pārāk ilgas gaidīšanas slazdā, pirms sankcijas sāk tikt piemērotas. Stimuli un sankcijas ir jāievieš laikus, lai tiktu veikti pasākumi, pirms tiek zaudēta kontrole pār situāciju. Preventīva darbība var būt daudz efektīvāka par korektīvu darbību, taču tai vajadzīga disciplīna un politiskā griba.

Viens no mūsu pašreizējo noteikumu vajākajiem punktiem ir mehānismu trūkums to problēmu risināšanai, kas radās tā sauktajos „labajos laikos”. Patlaban mēs šo trūkumu labojam savos priekšlikumos, īpaši attiecībā uz eiro zonu.

Treškārt, mūsu uzraudzībā ir jāietver visi galvenie aspekti. Tā nedrīkst būt ierobežota tikai attiecībā uz fiskālo politiku. Mēs esam pieredzējuši, ka šāds šaurs skatījums neder. Mums ir vajadzīgi instrumenti, lai dalībvalstīs noteiktu makroekonomisku nestabilitāti.

Šāda nestabilitāte vājina ES un jo īpaši eiro zonas kohēziju. Visaptverošs rādītāju rezultātu apkopojums mums sniegs vajadzīgo, lai identificētu pieaugošas atšķirības un piedāvātu risinājumus. Tie, protams, ir jāpapildina ar piemērotiem šādu risinājumu ieviešanas mehānismiem.

Ceturtkārt, papildus stingrākiem fiskālajiem noteikumiem mums ir arī jāvirza strukturālās reformas, inovācija un tirdzniecība, kas Eiropai ļaus atgriezties uz pareizā ceļa attiecībā uz izaugsmi un radīs darbavietas nākotnei. Tāda ir mūsu stratēģijas „Eiropa 2020” būtība. Pirms divām nedēļām to apstiprināja Eiropadome. Tagad mums tā ir jāievieš, lai nodrošinātu, ka valsts un Eiropas politikas jomas ir pilnībā saskaņotas, radot pilnīgu ciklu, kurā izaugsme vienā Eiropas daļā palīdz attīstīt izaugsmi citā.

Piektkārt, ļaujiet atkārtot pārredzama un stabila finanšu tirgus regulējuma ārkārtējo nozīmi un aicināt visus šī procesa dalībniekus pēc iespējas ātrāk pieņemt vajadzīgās reformas.

Es vēlētos uzsvērt izvirzīto reformu vēsturisko dimensiju. Tās ir atbilde uz problēmām, ar ko Eiropā saskaras mūsu vienotā valūta, taču tām ir arī liela ietekme globālajos finanšu tirgos.

Ir pienācis laiks Ekonomikas un monetārajai savienībai piešķirt tās pilnīgai darbībai vajadzīgos instrumentus, lai nodrošinātu tās ticamību. Runa nav tikai par dažiem tehniskiem noteikumiem. Runa ir par eiro nākotni, un zināmā mērā varam sacīt, ka runa ir par mūsu Eiropas projekta nākotni.

Lai tas kļūtu iespējams, mums bez jebkādas šaubu ēnas ir jāparāda, ka pasaule ir mainījies un ka mūsu priekšlikumi par ekonomikas pārvaldību vairs nav tādi paši kā iepriekš, bet gan ir īsts jaunatklājums. Pašlaik ir izpildīti nosacījumi, lai Stabilitātes un izaugsmes pakta, ekonomikas pārvaldību un strukturālās reformas apvienotu saskaņotā sistēmā Ekonomikas un monetārajā savienībā.

Šai sistēmai vajadzētu īstenot visus mūsu kopējā mērķa instrumentus: struktūrfondus, budžeta uzraudzību un reformas, kas paredzētas stratēģijā „Eiropa 2020”.

Tā ir stratēģija visai Eiropas Savienībai. Tas nav tikai atšķirīgu stratēģiju papildinājums. Tā ir reāla ekonomikas stratēģija Eiropai, taču mums var būt Eiropas ekonomikas stratēģija tikai tad, ja mums ir patiesi ekonomiska pārvaldības sistēma. Tomēr stimulu un sankciju sistēmai vajadzētu atspoguļot to dalībvalstu īpašos pienākumus, kuras jau ir pieņēmušas vienoto valūtu, stingri ievērojot tiesisko regulējumu. Šīm dalībvalstīm ir kopējs produkts,

ko sauc par eiro, un būtu nepieņemami, ja dažu dalībnieku nepareiza rīcība apdraudētu visus pārējos.

Es esmu pārliecināts, ka šie priekšlikumi radīs Eiropas Savienības ekonomikas saskaņības būtiskas izmaiņas, vienlaikus saglabājot neizbēgamās īpatnības starp tām dalībvalstīm, kuras ir eiro zonas dalībvalstis, un, protams, ņemot vērā tās, kuras vēl nav.

Pašreizējā situācijā jārikojas tālejoši un drosmīgi — Komisijas priekšlikumos tiks pausts stingrs vēstījums gan ES, gan pasaulē, ka Eiropas Savienība spēj veikt savu uzdevumu. Tādēļ mūsu trim iestādēm ir ārkārtīgi svarīgi strādāt konsekventi un ciešā sadarbībā, lai pabeigtu un apstiprinātu šos priekšlikumus ar savstarpēju uzticēšanos un ticību mūsu kopīgai nākotnei.

Ir svarīgi, lai visi mūsu partneri pasaulē saprastu, ka mēs esam gatavi darīt visu nepieciešamo, lai aizstāvētu eiro un mūsu kopējās valūtas stabilitāti. Komisijas uzdevums ir izmantot savas iniciatīvas tiesības, lai sekmētu Eiropas un tās pilsoņu kopējās intereses. Tā ir apņēmusies veikt šo uzdevumu un ir pārliecināta, ka šie priekšlikumi Eiropai ir pareizais risinājums.

(Aplausi)

Corien Wortmann-Kool, *PPE grupas vārdā.* – (NL) Priekšsēdētāj *Barroso*, komisār *Rehn*, jūsu priekšlikumi ir svarīgs solis, lai nostiprinātu ekonomikas pārvaldību Eiropā. Es vēlētos jums izteikt atzinību par to, ka aktīvi izmantojat savas iniciatīvas tiesības, nevis gaidāt, lai redzētu, ko ierosinās Padomes darba grupa. Mūsu grupa, Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupa, atzinīgi vērtē šos priekšlikumus un vēlas ciešāk un aktīvāk sadarboties ar jums un Padomi, lai tos pabeigtu. Tā arī vēlas sadarboties, īstenojot nākamās pasākumus virzībā uz Kopienas metodi. Ir vajadzīgas nevis jaunas iestādes, bet gan spēcīga, neatkarīga Eiropas Komisijas loma, un tāda Eiropadome, kas apņemas ievērot kopēju pieeju un Eiropas Parlamenta demokrātisku kontroli. PPE grupa uzskata, ka šie ir aspekti, kas jāņem vērā, izstrādājot tiesību aktu priekšlikumus, kurus jums jāiesniedz mums septembra sākumā.

Mēs saistām lielas cerības ar „Eiropas semestri” un valstu rīcības programmu koordināciju. Lai nostiprinātu dalībvalstu konkurētspēju, tajās ir jāveic svarīgas reformas un sāpīgi pasākumi. Šādi mūsu pilsoņiem tiks radītas darbavietas un labklājība. Mēs lielas cerības saistām arī ar pasākumiem Stabilitātes un izaugsmes pakta nostiprināšanai ar „pātagu”, proti, sankcijām. Jūs šos pasākumus nosaucāt par instrumentu komplektu. Daudz kas būs atkarīgs no šī instrumentu komplekta konkrētā satura.

Vienai no Holandes futbola komandām ir devīze „Darbi, nevis vārdi”. Darbi, nevis vārdi ir tieši tas, ko vēlas Parlaments, kad runa ir par ekonomikas pārvaldības nostiprināšanu un arī kad runa ir par tiesību aktiem attiecībā uz finanšu iestāžu uzraudzību Eiropā. Padome pieņēma *Jacques de Larosière* ziņojumu, taču tas tagad ir jāievieš praksē, jātransponē tiesību aktos — uzraudzības iestādes ar reālām pilnvarām, kuras darbu var sākt 1. janvārī —, un tādēļ tagad Padomei tas faktiski ir jāizdara. Parlaments rīt balsos, taču mums ir jādod iespēja Padomei panākt vienošanos šī mēneša Ekonomikas un finanšu padomes sanāksmē. Tas nozīmē atbalstīt Parlamenta nostāju attiecībā uz šīs jaunās uzraudzības iestādes pilnvarām, jo Parlaments paudis stingru nostāju — ne vien savās interesēs, bet visas sabiedrības interesēs —, lai atjaunotu kārtību finanšu tirgos un lai mēs atkal varētu raudzīties nākotnē ar pašāvilību.

Stephen Hughes, *S&D grupas vārdā.* – Priekšsēdētāja kungs! Mūs māj bažas, ka priekšsēdētāja *Barroso* un komisāra *Rehn* priekšlikumos trūkst līdzsvara. Fiskālā stabilitāte nevar pastāvēt izolēti no spēcīgas ekonomiskās izaugsmes un augsta nodarbinātības līmeņa.

Pašreizējie un turpmāk plānotie taupības pasākumi radīs ilgstošu lēnas izaugsmes periodu, palielinot bezdarbu un dziļāku sociālo atstumtību.

Priekšsēdētāj *Barroso*, es zinu, jūs neuzskatāt, ka jauni bezdarbnieku miljoni un vēl lielāka sociālā atstumtība ir pieņemama cena, ko maksāt par strauju fiskālo konsolidāciju, taču šķiet, ka tas ir ceļš, pa kuru ejat. Manuprāt, savos pagājušās nedēļas priekšlikumos jūs neesat pamanījis būtiskāko. Attiecībā uz Eiropas ekonomikas politiku un tās pārvaldību ir vajadzīgs kvalitatīvs lēciens, taču tam jāved līdzsvarotas politikas programmas virzienā, apvienojot fiskālo atbildību ar ekonomikas efektivitāti un sociālo godīgumu. Jūs esat izlaidis vairākas ārkārtīgi svarīgas iespējas, kuras patiešām paredzētu kvalitatīvu lēcieni šajā jomā. Saistībā ar reālās ekonomikas politikas koordināciju Eiropai būtu jāparedz diferencēts konsolidācijas plāns, ar ko aizstāt tuvredzīgo „viens izmērs der visiem” taupības programmu, kurai nav ekonomiskas jēgas.

Otrkārt, jums jāizvirza ekonomikas politikas programma darbavietām un fiskālajai konsolidācijai. Pašlaik mums ir programma deficīta samazināšanai uz darbavietu rēķina.

Treškārt, mums ir vajadzīgi spēcīgi priekšlikumi par to, kā aizsargāt pienācīgu valstu finansējumu nesen pieņemtajai stratēģijai „Eiropa 2020”, tostarp par jauniem nodokļu ieņēmumiem no finanšu darījumu nodokļiem un citiem avotiem. Mums ir arī steidzami vajadzīgi rīcības priekšlikumi no jums, Komisijas, par to, kā pēc iespējas ātrāk novirzīt nodokļu slogu no darbaspēka. Vairākās dalībvalstīs nodokļi darbaspēkam ir daudz par augstu.

Pēdējais, bet ne mazāk svarīgais aspekts — atjaunotajā Stabilitātes un izaugsmes paktā jūs esat apstājies pie pozitīviem stimuliem, nevis negatīvām sankcijām, lai gan tas varētu būt ļoti daudzsološs virziens. Es ceru, ka jūs pārskatīsiet un rudenī ierosināsi līdzsvarotāku priekšlikumu kopumu.

Guy Verhofstadt, *ALDE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, ja drīkstu paust savu viedokli, es esmu apmierināts ar Komisijas priekšsēdētāja izklāstīto šīs paketes prezentāciju; es ierosinu jums to iesniegt, cik ātri vien iespējams, pamatojoties uz savām iniciatīvas tiesībām. Nolieciet to uz Padomes galda un iesniedziet to Eiropas Parlamentā, jo šāds ir Eiropas Savienības darbības mehānisms. Komisijai šajā ziņā ir iniciatīva.

Tādēļ es vēlētos novēlēt jaunizveidotajai darba grupai lielus panākumus, taču galu galā Komisijai būs jāievēro savi pienākumi un jāiesniedz priekšlikums dažādās iestādēs.

Tomēr, priekšsēdētāja kungs, par šo paketi ir daži jautājumi.

Pirmais jautājums, kas ir būtisks: kurš vadīs šo ekonomikas pārvaldību? Vai tās būs dalībvalstis, Padome vai Kopienas iestādes, proti, Eiropas Centrālā banka un Eiropas Komisija? Eiropas Parlamentam tas ir ļoti skaidrs — tām jābūt Kopienas iestādēm, jo es neesmu redzējis, ka dalībvalstis parādītu spēju pašas veikt šo kontroli. Tas nedarbojas — tas nav darbojies iepriekš, un tas arī nedarbosies turpmāk.

Otrkārt, es piekrītu, ka sankcijas ir jāparedz, taču ne tikai saistībā ar Stabilitātes paktu, jo, kā jau sacījāt, tas ir tikai viens politikas aspekts. Mums tas ir arī jādara, piemēram, attiecībā uz konkurētspēju, strukturālajām reformām un Eiropas ekonomiku. Sankcijām jābūt, un šajā saistībā es vēlētos aicināt, lai noteiktas dalībvalstis izrādītu lielāku konsekvenci. Tās aizstāv — pat pieprasa — sankcijas attiecībā uz Stabilitātes paktu, taču, kad mēs runājam par sankcijām attiecībā uz „Eiropa 2020” — no konkurētspējas viedokļa —, tās ir daudz atturīgākas. Ir jāizvēlas viens vai otrs. Ja mēs vēlamies sankcijas, tās jāpiemēro visās jomās.

Mans trešais komentārs ir par to, ka mums ir arī jādomā, Komisijas priekšsēdētāj, par ekonomikas izaugsmes stratēģiju. Mēs nevaram vienkārši teikt, ka mēs samazināsim deficītus. Šis samazinājums ir jāveic — un kā bijušais budžeta ministrs es vēlos samazināt deficītu —, taču papildus tam mums ir arī vajadzīga ekonomikas izaugsmes politika, un vienīgā institūcija, kas to var nodrošināt, ir Eiropas Savienība. Eiropas Savienībai ir kredībspēja, un tai ir mums vajadzīgās Eiropas infrastruktūras projekti, kā uzsvērts *Monti* kunga ziņojumā, un tādēļ Komisijai ir jāgatavo priekšlikumi arī šajā virzienā. Komisijai tas jā dara ne vien tāpēc, lai samazinātu deficītu — kas ir jā dara, jo to prasa Stabilitātes pakts —, bet arī, lai attīstītu ticamu ekonomikas izaugsmes stratēģiju, lai mēs neiekristu Japānas veida ekonomikas stagnācijas slazdā — kā tajā, kuru mēs pieredzējam vairāk kā desmit gadus.

Ceturtais elements ir stresa testi. Es esmu apmierināts ar to, ka ir pieņemts lēmums tos publicēt. Mums tas bija jā dara jau pirms gada, kā to izdarīja amerikāņi, jo tas ir vienīgais veids, kā atjaunot kredītu nodrošinājumu privātajā sektorā.

Visbeidzot — un ar šo es beigšu, priekšsēdētāja kungs —, attiecībā uz finanšu uzraudzību runāsim skaidru valodu: ar Parlamentu netiks panākta nekāda vienošanās, ja Padome un dalībvalstis neievēros to, ka konflikta gadījumā galavārds ir Eiropas iestādei. Tas ir būtisks aspekts. Turklāt tas Komisijas priekšlikumos ir atkārtots vairākkārt. Tas ir *Larosière* rīcības izejas punkts. Dalībvalstis to vēl nav sapratušas. Priekšsēdētāja kungs, ir pienācis laiks dalībvalstīm to pieņemt, citādi par finanšu pārvaldību netiks panākta vienošanās.

Sven Giegold, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, liels paldies par šo paziņojumu. Es uzskatu, ka mums vajadzētu būt ļoti uzmanīgiem un ļoti sarežģītā situācijā neturpināt atgriezties pie veciem paņēmieniem. Ar vārdiem „veci paņēmieni” es domāju to, ka labējās politiskās grupas uzsver budžeta deficīta un konkurētspējas problēmas, savukārt kreisās grupas turpina runāt par taupības pasākumu riskiem.

Kā es to saprotu, progresu mēs šādi nepanāksim. Tomēr, skaidri paskatoties uz šo priekšlikumu, jums jāatzīst, ka tajā ir būtiska progresa pazīmes, piemēram, attiecībā uz budžeta koordināciju. Tajā ir arī konkrēti minēti nestabilitātes aspekti. Vēl nesen bija gandrīz neiespējami nopietni runāt par nestabilitāti. Tas, ka dalībvalstīm jāpiemēro sankcijas, ja tās neveic savus pienākumus, arī ir progresa pazīme.

Tomēr šajā priekšlikumā ir arī nepilnības, ko mēs un mūsu pilsoņi vairs nevaram pieņemt. Te, protams, runa ir par ekonomikas pārvaldību un arī nodokļu jautājumiem. Tas, ka mums ir nodokļu paradīzes, lielas ekonomikas daļas, kurās netiek piemēroti nodokļi, nemaz nerunājot par pārmērīgu nodokļu konkurenci. Tiem jāpārstāj būt aizliegtiem tematiem, un, protams, tiem jābūt iekļautiem šādā paziņojumā.

Otrkārt, nepietiek ar to, ka budžeta politika tiek koordinēta tā, kā tas tiek aprakstīts. Mums ir jānodrošina, lai budžeta politika būtu precīziska, tādējādi ļaujot tai neutralizēt krīzes. Diemžēl tekstā tas nav minēts. Turklāt acīmredzot joprojām ir aizliegts sacīt, ka nestabilitātes gadījumā ir valstis, kurās ir deficīts, un valstis, kurās ir pārpalikums, un abas puses izdara savas konkrētās iemaksas. Diemžēl jums joprojām trūkst drosmes visu izskaidrot pietiekami skaidri.

Mums ir problēmas ar aktīvu cenām un burbuļiem. Arī tas šeit nav skaidri minēts. Gribu teikt, ka mums vajadzētu būt vismaz godīgiem un vienreiz atlikt malā savas ideoloģiskās atšķirības pēc šīs krīzes un paskatīties uz krīzes iemesliem, nevis skatīt šīs problēmas

vienpusīgi. Vairs nepietiek ar prātošanu par to, kā šajā krīzē panākt progresu. Mūsu pilsoņi sagaida holistiskus, visaptverošus risinājumus, un viņi tos ir pelnījuši.

Kay Swinburne, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs! Ekonomikas pārvaldība, uzraudzības struktūra, pārrobežu krīzes situāciju pārvaldīšanas instrumenti: tās visas ir ļoti svarīgas jomas laikā pēc finanšu krīzes. Visās šajās jomās mums ir jānodrošina, lai pēc iespējas ātrāk tiktu ieviesta spēcīga un elastīga struktūra, lai nodrošinātu, ka mēs varam sagatavot kopēju noteikumu kopumu — lai tas būtu par dalībvalstu kontiem un rīcību ekonomikas pārvaldības jomā vai par mūsu finanšu pakalpojumu reformu. Mums ir jāpanāk vienprātība. Rezultāts ir pilnībā jāisteno visām 27 dalībvalstīm, un tas ir pilnībā jāievēro. Jebkādām jaunām iestādēm ir jābūt apolitiskām, un personāla atlases pamatā pirmām kārtām jābūt sekmēm un spējām izpildīt veicamo uzdevumu. Mums ir jāpauž skaidrs vēstījums, ka šīs jaunās procedūras un uzraudzības iestādes, jo īpaši ierosinātā Eiropas Sistēmiskā riska padome, ir vajadzīgas un var darboties mūsu vēlētajū un mūsu kopīgo ekonomikas jomu labā.

Nesenajai finanšu un ekonomikas krīzei ir bijuši vajadzīgi drosmīgi pasākumi. Eiropā mēs esam konstatējuši jomas, kurās var novērst regulējuma nepilnības, un, cerams, arī uzlabosim savu tirgu un finanšu pakalpojumu pārredzamību kopumā. Neseno vienošanos par ASV finanšu likumprojektu daudzi ir novērtējuši kā ASV regulējošās reformas aizsteigšanos priekšā ES. Es šim secinājumam nepiekrītu. Ja mēs tuvākajās dienās un nedēļās spēsim panākt vienošanos par uzraudzības struktūru, mums būs stabila ES sistēma, kuras centrā būs jauna Eiropas Sistēmiskā riska padome un trīs Lamfalisi komitejas, kas būs pārveidotas par Eiropas iestādēm. Kad šī sistēma būs izveidota, tai vajadzētu nostiprināt finanšu sistēmas drošību, un tā pat var būt līdzeklis, lai uzlabotu finanšu pakalpojumu vienotā tirgus darbību.

Tomēr, darbojoties saskaņā ar šo programmu, mums ir jānodrošina, lai visas jaunizveidotās iestādes efektīvi sadarbotos ar valstu uzraudzības iestādēm un lai vienmēr šajās diskusijās un sarunās mēģinātu nodrošināt labāko struktūru, labāko uzraudzību un labāko rezultātu, nevis to, vai tajā ir vairāk vai mazāk eiropiskuma. Es izsaku atzinību par Komisijas uzmanību, risinot galvenos jautājumus, un uzskatu, ka — lai gan ar atšķirīgām metodēm — mēs drīz būsime izveidojuši globālu finanšu sistēmu, kas ir drošāka un labāk kalpo mūsu ekonomikai.

Lothar Bisky, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, pēc priekšlikumiem par pasākumiem, kurus Komisija pēdējās nedēļās ierosinājusi, lai novērstu draudošās krīzes, un kas ietver eiro glābšanas paketi un stratēģiju „Eiropa 2020”, kura no vienas puses ietver banku glābšanu un no otras puses paredz sociālā nodrošinājuma, algu un pensiju samazināšanu, tagad mums ir iesniegti priekšlikumi par Stabilitātes un izaugsmes pakta reformām. Mūsaprāt, šie Komisijas priekšlikumi par Stabilitātes un izaugsmes pakta reformām ir kļūdaini.

Komisija, sekojot priekšsēdētāja *Van Rompuy* vadītās darba grupas piemēram, nevēlas grozīt pakta saturu, un tā vietā vēlas sankcijas padarīt stingrākas un uzspiest atbilstību. Gan Komisija, gan Padome aicina dalībvalstīm ar deficītu piemērot turpmākus kontroles pasākumus un sodus. Tas nav darbojies iepriekš, un tas nedarbosies turpmāk. Tomēr jebkurā gadījumā mēs Eiropas Parlamenta Eiropas Apvienotās kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālajā grupā esam apmierināti, ka valstīm ar deficītu netika piemērotas Komisijas ierosinātās bargākās sankcijas.

Finanšu tirgu regulējums ir steidzams jautājums. Mēs no savas puses darīsim visu, lai atrisinātu šo situāciju. Eiropas pilsoņiem par to jau ir jāmaksā; arī Padomei beidzot vajadzētu sākt rīkoties.

Problēmas ar Stabilitātes un izaugsmes paktu neattiecas uz atbilstības trūkumu vai gada deficīta straujo samazināšanu līdz Māstrihtas līgumā noteiktajam 3 % mērķim attiecībā uz jauno parādu. Iespējams, tas var apstādināt izaugsmi eiro zonā, kas joprojām ir vāja un apdraudēta.

Pašreizējā ekonomiskā nestabilitāte Eiropas Savienībā ir jālikvidē, jo tieši no tās labumu gūst spekulanti. Viens no veidiem, kā to izdarīt, ir valstīm ar spēcīgu ekonomiku atmest savas agresīvās eksporta stratēģijas, kam ir postošas sekas citām valstīm. Tā vietā šīm valstīm ir jāpieliek lielāki pūliņi, lai nostiprinātu vietējos tirgus un palielinātu pieprasījumu. Stabilitātes un izaugsmes paktā ir jāiekļauj tādi kritēriji kā bezdarba līmenis un nabadzības izplatība. Ir jāveic fundamentāla pārveide, nevis jāpadara stingrāki tā nosacījumi.

Godfrey Bloom, *EFD grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, komisāri — trīs draugi, ja es jūs tā drīkstu saukt! Pagājušajā sesijā, priekšsēdētāja kungs, jums bija skriešus jādodas prom. Šķiet, jums bija steidzama tikšanās. Jūs nedzirdējāt manus viedos vārdus, un es esmu priecīgs, redzot, ka jūs esat šeit, lai tos šodien uzklausītu, jo man šķiet, ka man ir kas gudrs sakāms.

Pašlaik jūs esat tādā ķezā, vai ne? Jums gandrīz varētu just līdzī, bet, protams, jūs zināt, daļēji jūs paši sev to radāt. Kopīgās valūtas eksperiments ir eksperiments, kas bija lemts neveiksmē; atceros, ka es 1990. gados lasīju lekcijas Kembridžas Universitātē, skaidrojot, kāpēc eksperiments ir tik ļoti nepilnīgs un nevarētu darboties, un es tam devu aptuveni 10 gadu, un baidos, ka man būs bijusi taisnība — tas ir bijis nepilnīgs pat pēc jūsu pašu noteikumiem. Ieviešot eiro, jūs faktiski saplēsāt pats savu noteikumu kodeksu. Jūs to aizsviedāt! Jūs eiro zonā aicinājāt ikvienu fiskāli disfunkcionālu ekonomiku, tostarp Grieķiju, kas pasteidzināja eiro zonas sabrukumu, un tātad tas nav nekāds pārsteigums. Runājot par eiro galu, es neesmu nekāds atklājējs. Tas vienmēr ir bijis skaidrs, it kā tas jau būtu noticis. Tagad teikt, ka mēs tikko uzzinājām, ka Grieķija bija izputējusi, ir intelektuāli negodīgi. Tobrīd es biju Sītijā, un mēs pirkām Grieķijas obligācijas par 10 % kuponiem, tie nokritās līdz pieciem, un tā bija vienvirziena likme — līdzīgi kā likt uz uzvarētāju zirgu pirms sacensību sākuma!

Mūsu komercbankas ir nokļuvušas briesmīgā ķezā, jo tās pirka nevērtīgu parādu. Tās pārdalīja nevērtīgu parādu, no jauna iepakotu ar trīskāršu A novērtējumu. Ko pašlaik dara mūsu centrālās bankas? Pilnīgi to pašu. Tās pērk otrreizējā tirgū un pērk obligācijas ar augstu riska pakāpi, no jauna iepakojot tās kā trīskāršu A. Iesākumā jānorāda, ka tieši tā mēs iekūlāmies šajā ķezā. Ja vēlaties tikt no ārā no šīs ķibeles, jums jātiek vaļā no politiskās sistēmas atbalsta komercbankām un jātiek vaļā no centrālajām bankām, kuras faktiski ir daļa no problēmas, nevis risinājuma.

Marine Le Pen (NI). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Eiro zonas Eiropa piedzīvo vēl nepieredzētu ekonomisko lejupslīdi, ar zemāko izaugsmi pasaulē, ar lielāko bezdarbu un ar aizvien zemāku konkurētspēju. Šī pilnīgā neveiksme visiem kļūva redzama nesenojā valsts parāda krīzē, kas ietekmēja Grieķiju, un kas turpinās ietekmēt Spāniju, Portugāli, Itāliju un Franciju, šajās valstīs radot iedzīvotāju vispārēju grimšanu nabadzībā.

Jūs solījāt Eiropas valstu konvergenci un saskaņošanu. Šodien jūs mūs steidzināt uz sociālu un politisku sprādzienu. Jūs viens esat atbildīgs par šo pašreizējo traģēdiju, jo tik dažādām

ekonomikām uzspiežot vienotu, viendabīgu un totalitāru monetāro politiku, jūs veicinājat spekulācijas vienu un ekonomisku lēnīgumu citu vidū.

Kā gan var izskaidrot to, ka Spānija, kurai 2007. gadā bija 2 % budžeta pārpalikums, pašlaik piedzīvo 12 % deficītu, ja ne tādēļ, ka ECB vienotas un vienvēidīgas procentu likmes ir veicinājušas nebijušas spekulācijas nekustamo īpašumu tirgū šajā valstī, kura pašlaik ir pilna tukšu māju! Visa Eiropas banku nozare ir faktiski piesārņota ar šo jauno paaugstināta riska hipotekāro aizdevumu krīzi, kura sekas rada lielas bažas.

Jūsu vienīgā reakcija ir piedāvāt, lai mēs būtu neatlaidīgi šajā kļūmē, kaut gan jūs esat kļūdījies pilnīgi visā, turpinot Eiropas Savienības pārņemšanu un palielinot tās pilnvaras ar valstu budžetu augšupēju kontroli, kā arī uzspiežot Eiropas iedzīvotājiem nepieredzētas bardzības politiku. *Errare humanum est, perseverare diabolicum* – kļūdieties ir cilvēcīgi, turpināt kļūdieties ir velnišķīgi.

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs* . – Priekšsēdētāja kungs, es mēģināšu atbildēt uz dažiem konkrētajiem jautājumiem. Pirmkārt, *Corien Wortmann-Kool*, pateicos par jūsu atbalstu. Faktiski mēs uzskatām, kas tas palielinās uzticamību mūsu Stabilitātes un izaugsmes paktam, kā arī eiro un Eiropas projektam kopumā, un mēs uzskatām, ka Parlamentam ir jābūt cieši saistītam ar visiem šiem centieniem.

Pēdējā Eiropadomē, kad tur bija priekšsēdētājs *Buzek*, es norādīju, ka Parlaments ir pilnībā jāinformē par progresu diskusijās par Eiropas turpmāko ekonomikas pārvaldību.

Es domāju, ka dažas *Hughes* kunga un *Bisky* kunga paustās bažas ir jāapsver, taču faktiski es uzskatu, ka mūsu priekšlikumā ir apskatītas jūsu bažas, jo šajā priekšlikumā mēs sakām kaut ko jaunu — ka Stabilitātes un izaugsmes pakts nav viss, ka mēs saistām saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes pakta veikto pasākumu īstenošanas analīzi ar makroekonomisko nestabilitāti, ar konkurētspējas atšķirību problēmām. Tādēļ faktiski mēs ierosinām visaptverošu pieeju, kas vērš uzmanību ne tikai uz makroekonomiskajiem aspektiem, bet arī izaugsmi, kā ierosināja *Guy Verhofstadt*, kas pievērš uzmanību arī inovācijai, reformām. Tieši tas ir mūsu programmas „Jaunatne 2020” mērķis. Un, jā, *Verhofstadt* kungs, kā jūs pareizi minējāt, pašlaik mums svarīgākais ir iekšējais tirgus, un mēs pie tā strādājam, par pamatu izmantojot *Mario Monti* sagatavoto ziņojumu — ziņojumu, ko es viņam lūdzu sagatavot —, un komisārs *Barnier* rudenī iesniegs dažus ļoti svarīgus priekšlikumus, faktiski Vienotā tirgus aktu, lai risinātu šo jautājumu.

Tādēļ mūsu priekšlikumā runa nav tikai par piesardzību attiecībā uz makroekonomiskajiem aspektiem. Šodien mēs debatējam par ekonomisko pārvaldību, tādēļ ir dabiski, ka mēs skatāmies uz to, kas nav izdevies, bet es vēlētos uzsvērt, lūk, ko — runa nav tikai par makroekonomisko piesardzību, runa ir arī par izaugsmi un par mūsu reformu programmu. Šajā saistībā jauns ir tas, ka pašlaik pirmo reizi — ja, protams, par šo plānu galu galā varēs vienoties — mums ir šī visaptverošā pieeja, mēģinot skatīties uz visiem aspektiem. Jūs atcerēsieties, ka tad, kad es pirms dažiem mēnešiem izklāstīju stratēģiju „Eiropa 2020”, dažās Eiropas aprindās daži cilvēki teica: „Nē, jūs nedrīkstat to saistīt ar Stabilitātes un izaugsmes pakta, jo tā var vājināt Stabilitātes un izaugsmes pakta.” Es domāju, ka tagad visi piekrīt, ka makroekonomisko ierobežojumu apspriešanai nav jēgas, ja netiek spriests par strukturālām reformām un netiek skatīta konkurētspēja.

Tieši tāpēc es arī nepiekrītu tam, ka mūsu pieeja nav līdzsvarota. Attiecībā uz programmu „Jaunatne 2020” mēs cīnāmies, lai tajā tiktu iekļauti tādi mērķi kā nabadzības samazināšana, izglītība un nodarbinātība. Tāpēc patiesībā tā ir ļoti līdzsvarota pieeja, kurā mēs mēģinām

apvienot visus ekonomikas politikas instrumentus, lai būtu Eiropas dimensija un valsts dimensija un lai vienlaikus būtu ar konkurētspēju saistīti mērķi un ar sociālo iekļaušanu un izglītību saistīti mērķi.

Jums taisnība, *Verhofstadt* kungs; Komisijai ir jāgatavo priekšlikumi, un tieši to mēs darām. Mēs iesniegsim oficiālus priekšlikumus. Pašlaik tiek gatavota ļoti svarīga reforma. Tieši tādēļ *Olli Rehn* Komisijas vārdā sniedz savu ļoti svarīgo ieguldījumu darba grupā. Mēs uzskatām, ka ir ļoti svarīgi panākt zināmu vienprātību, jo šīs ir ļoti būtiskas izmaiņas, taču, protams, kad Komisijai būs pienācis laiks iesniegt tiesību aktu priekšlikumus, mēs to darīsim, un tieši tas ir labākais veids, kā piesaistīt jūsu Parlamentu.

Tomēr mēs arī vēlamies šajā visaptverošajā pieejā ietvert makroekonomisku uzraudzību ar *TIF*. Runa ir ne vien par sankcijām tiem, kuri nepilda dziļuma un deficīta kritērijus. Mēs arī mēģināsim nostiprināt koordināciju attiecībā uz makroekonomisko nestabilitāti.

Daži no jums jau minēja uzraudzību, un es vēlreiz vēlētos jums atgādināt, ka mūsu mērķis joprojām ir, lai jaunā iestāde būtu izveidota 2011. gada sākumā. Mums tas ir vajadzīgs, jo visas reformas pamatā ir šī jaunā struktūra. Dažās pēdējās dienās jauna Beļģijas prezidentūra ir atsākusi virzību, lai panāktu vienošanos. Abās pusēs dominē konstruktīva pragmatisma gaisotne. Es esmu pateicīgs par Parlamenta izrādītajiem centieniem. Es esmu pateicīgs par jūsu nelokāmo atbalstu. Vienlaikus es vēlētos jums lūgt turpināt centienus, lai dažu nākamo dienu laikā panāktu apmierinošu vienošanos. Es uzskatu, ka tas ir pa spēkam. Komisija ir devusi ieguldījumi, sagatavojot vairākus kompromisa dokumentus, un ir ļoti apmierināta, ka ir panākts progress. Tagad mēs aicinām abas likumdevējas iestādes uzturēt pozitīvu virzību. Kā sacīja *Swinburne* kundze, un viņai ir taisnība, amerikāņi ir paziņojuši par politisku vienošanos, taču viņi vēl nav pieņēmuši tiesību aktu. Dažkārt, lasot presi, šķiet, ka amerikāņi ir tikuši daudz tālāk par mums. Tā nav tiesa. Prezidents *Obama* G20 sanāksmē sacīja, ka viņam ir divpartiju vienošanās. Lieliski, un mēs to vērtējam atzinīgi. Taču faktiski mums vajadzētu pabeigt savu likumdošanas darbu krietni pirms Amerikas partneriem, un es uzskatu, ka mums to vajadzētu izdarīt, lai parādītu, ka esam vadībā arī attiecībā uz finanšu regulējumu un uzraudzību pasaules līmenī. Tas varētu tikai uzlabot Eiropas nozīmi šajā jautājumā.

Visbeidzot, daži no jums runāja par stresa testiem. Kā zināms, Komisijai ir būtisks uzdevums, veicinot pārredzamību un ziņojot par banku pašreiz notiekošo stresa pārbaūžu rezultātiem. Pēdējā Eiropadomē es paudu stingru lūgumu publiskot šos rezultātus. Kā zināms, tā ir valsts kompetence, taču es patiešām esmu ārkārtīgi apmierināts ar Eiropadomes vienošanos tā darīt. Šim lēmumam vajadzētu pārliecināt investorus, vai nu atceļot nepamatotas aizdomas vai risinot iespējamās atlikušās problēmas. Es esmu ļoti drošs par ES banku nozares kopējo elastīgumu, taču mums ir jāidentificē iespējami neaizsargātie punkti un tie jānovērš. Pilnīgi pārredzams stresa tests sniedz iespēju tā rīkoties. Ir jāizstrādā atbalsta mehānismi, ko nepieciešamības gadījumā aktivizēt, un tas arī ir valstu pienākums. Ja būs vajadzīga valsts iejaukšanās, to saskaņā ar Kopienas noteikumiem par valsts atbalstu laikus izskatīs Komisija. Eiropiešu lēmumu publicēt banku stresa testu atsevišķus rezultātus patiešām ļoti labi uztvēra G20 vadītāji pagājušajā nedēļā Toronto, un mēs uzskatām, ka tā var atjaunot uzticību mūsu kopējai sistēmai.

Tātad, kā redzat, mēs darbojamies vairākās frontēs. Šodien es esmu jūs iepazīstinājis ar pavisam nesen sagatavotiem priekšlikumiem attiecībā uz ekonomikas pārvaldību, taču mēs šos priekšlikumus nenošķirsim no citiem centieniem, ko īstenojam, lai mūsu ekonomikas politiku padarītu saskaņotāku, lai saprastu, ka monetārai savienībai bez noteikta veida ekonomikas koordinācijas nav jēgas. Es uzskatu, ka eiro stabilitāte ir visu

iedzīvotāju interesēs. Tas noteikti ir eiro zonas valstu interesēs, taču tas ir arī visas Eiropas Savienības interesēs un visu to interesēs, kuri vēlas atvērtus tirgus, atvērtu ekonomiku un atvērtas sabiedrības.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāj Barroso, paldies par jūsu pieeju un sadarbību ar Eiropas Parlamentu.

Debātes tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Tunne Kelam (PPE), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju Komisija sagatavotos priekšlikumus. Varu apliecināt, ka mēs EPP partijā un Eiropas Parlamentā esam gatavi sadarboties ar jums un Padomi šajā jautājumā. Eiropas pamatā ir cieša savstarpējā atkarība. Pašreizējā krīze parāda, cik svarīgi ir zināt vairāk par citu dalībvalstu problēmām un bažām un būt gataviem kopīgai rīcībai. Ierosinātie koordinācijas un kontroles mehānismi ir vajadzīgi, ņemot vērā gan Eiropas dimensiju, gan katras dalībvalsts konkrēto situāciju. Tomēr kontroles mehānismi nav risinājums, bet tikai līdzeklis. Tos nedrīkst pārvērtēt. Risinājums ir efektīvāks darbs, uzņēmējdarbība un inovācija. Risinājuma pamatā ir novēršana. Īpaša uzmanība ir jāpievērš budžeta regulējumiem un valsts parādiem. Tā vietā, lai finanšu kontroli sadalītu mazākās daļās, ir jāveic makroekonomiskās situācijas uzraudzība kopumā. Jaunā stimulu un sankciju duālā sistēma ir pelnījusi atbalstu. Es arī mudinu labāk izmantot Eurostat. Uzticami un laicīgi dati ir būtisks komponents, lai pieņemtu pareizos lēmumus. Es mudinu Padomi attiecībā uz ierosinātajiem pasākumiem izrādīt politisko gribu, lai mēs varētu pāriet pie praktiskās ieviešanas posma.

Alexander Mirsky (S&D), rakstiski. – (LV) Gribu pievērst kolēģu uzmanību nacionālo budžetu veidošanas problēmai. Nodokļu sistēma nevar kalpot tikai līdzekļu pieplūdei budžetā, bet tai ir jāregulē un jāoptimizē ekonomikas attīstība un jāgarantē valsts iedzīvotāju sociālā aizsardzība. Nodokļu sistēma Latvijā ir vērsta uz vienīgo rezultātu — jebkāda veidā šodien savākt līdzekļus. Liekas, ka Latvijas Republikas Finanšu ministriju neinteresē, kas notiks rītdien. Shēma, saskaņā ar kuru rīkojas Latvijas valdība, var novest pie tā, ka pēc gada valstī krasi samazināsies nodokļu maksātāju skaits un būtiski pieaugs bezdarba līmenis, kas rezultātā novedīs pie milzīgām sociālajām izmaksām. Tas viss ir nelōģiskas un neskaidras nodokļu likumdošanas rezultāts. Atsevišķos gadījumos valsts nodokļu iestāžu darbinieki pielieto „duļķaino” likumu, kā grib. Tas ir novedis pie daudzu uzņēmumu un komerciālo struktūru bankrotēšanas. Ir nepieciešams steidzami izveidot komisiju, speciālistu grupu, kuras darba mērķis būtu Latvijas nodokļu sistēmas izvērtējums. To, kas šodien notiek nodokļu sfērā Latvijā, var nosaukt ar vienu vārdu — nelikumība! Būtībā valsts atņem uzņēmējiem apgrozības līdzekļus.

11. Eiropas Centrālās bankas konkrētie uzdevumi saistībā ar Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas darbību — Eiropas Banku iestādes, Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādes un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes pilnvaras — Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde — Finanšu sistēmas makrouzraudzība un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas izveidošana — Eiropas Banku iestāde — Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestāde — Pārrobežu krīzes vadība banku nozarē (debātes)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir debātes par šādiem tematiem:

- ziņojums, ko Ekonomikas un monetārās komitejas vārdā sagatavoja *R. Tremosa i Balcells*, par priekšlikumu Padomes Regulai, ar kuru Eiropas Centrālajai bankai uztic konkrētus uzdevumus saistībā ar Eiropas Sistēmisko risku komitejas darbību [05551/2010 - C7-0014/2010 - 2009/0141(CNS)] (A7-0167/2010);
- ziņojums, ko Ekonomikas un monetārās komitejas vārdā sagatavoja *A. Sánchez Presedo*, par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai, ar ko groza Direktīvas 1998/26/EK, 2002/87/EK, 2003/6/EK, 2003/41/EK, 2003/71/EK, 2004/39/EK, 2004/109/EK, 2005/60/EK, 2006/48/EK, 2006/49/EK un 2009/65/EK saistībā ar Eiropas Banku iestādes, Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādes un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes pilnvarām [COM(2009)0576 - C7-0251/2009 - 2009/0161(COD)] (A7-0163/2010);
- ziņojums, ko Ekonomikas un monetārās komitejas vārdā sagatavoja *S. Giegold*, par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi [COM(2009)0503 - C7-0167/2009 - 2009/0144(COD)] (A7-0169/2010);
- ziņojums, ko Ekonomikas un monetārās komitejas vārdā sagatavoja *S. Goulard*, par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Kopienas finanšu sistēmas makrouzraudzību un Eiropas Sistēmisko risku komitejas izveidošanu [COM(2009)0499 - C7-0166/2009 - 2009/0140(COD)] (A7-0168/2010);
- ziņojums, ko Ekonomikas un monetārās komitejas vārdā sagatavoja *García-Margallo y Marfīla*, par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Eiropas Banku iestādi [COM(2009)0501 - C7-0169/2009 - 2009/0142(COD)] (A7-0166/2010);
- ziņojums, ko Ekonomikas un monetārās komitejas vārdā sagatavoja *P. Skinner*, par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādi [COM(2009)0502 - C7-0168/2009 - 2009/0143(COD)] (A7-0170/2010); un
- ziņojums, ko Ekonomikas un monetārās komitejas vārdā sagatavoja *E. Ferreira*, ar ieteikumiem Komisijai par pārrobežu krīzes vadību banku nozarē [2010/2006(INI)] (A7-0213/2010).

Ramon Tremosa i Balcells, *referents.* – Priekšsēdētāja kungs! Par šīs finanšu krīzes sākšanos ir atbildīgas valsts pārraudzības iestādes. Mūsu finanšu tirgi ir apvienoti Eiropas līmenī, un katrā valstī galvenās finanšu iestādes ir pārrobežu organizācijas, taču finanšu nozares uzraudzība joprojām notiek tikai valstiskā līmenī.

Pašreiz, ņemot vērā mūs piemeklējušo smago krīzi, pastāv tikai divas iespējas. Mēs varam vai nu pastiprināt nacionālo uzraudzības iestāžu darbību, vai arī radīt Eiropas līmeņa uzraudzības iestādes, lai Eiropas finanšu nozares uzraudzību pielāgotu globalizācijas procesam. Šajā ziņojumā es piedāvāju izveidot ciešāku saikni starp Eiropas Centrālo banku un Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju (ESRK). ECB prezidents vienlaikus būs ESRK valdes priekšsēdētājs un ārēji pārstāvēs ESRK.

Manuprāt, šīs finanšu krīzes laikā Eiropas Centrālā banka ir ieguvusi ticamību un kļuvusi par visā pasaulē atzītu iestādi. To ir atzinuši visā pasaulē, un arī daži angļu valodā runājošo valstu eksperti, piemēram, *David Marsh*, „*London and Oxford Group*” valdes priekšsēdētājs. Es uzskatu, ka Eiropas Centrālā banka ir Eiropas vienīgā neatkarīgā iestāde, kurai piemītīs

morālā un materiālā autoritāte, kas vajadzīga, lai nākotnē uzņemtos nozīmīgu lomu Eiropas finanšu tirgu un finanšu iestāžu uzraudzībā.

Lai saprastu, kāpēc ir vajadzīga ciešāka saikne starp ECB un ESRK, mēs varam palūkoties, kas notiek citās valstīs ārpus eirozonas. Pirms trim nedēļām es avīzē „*Financial Times*” ar prieku izlasīju, ka *George Osborne*, Apvienotās Karalistes finanšu ministrs un konservatīvo partijas pārstāvis, ir nolēmis veikt lielāko apvērsumu Sītijas noteikumos kopš 1997. gada. Apvienotā Karaliste sadala galveno finanšu regulēšanas iestādi un piešķir vairāk pilnvaru un ietekmes Anglijas Bankai. Līdzīgi mūsu pašreizējam priekšlikumam, Apvienotā Karaliste ir atcēlusi trīspusējo struktūru, ko veidoja Anglijas Banka, Finanšu pakalpojumu iestāde un Valsts kase. *G. Osborne* izteicās, ka šī struktūra nav novērsusi krīzi tādēļ, ka neviens nezināja, kurš ir atbildīgais. *G. Osborne* piešķirs Anglijas Bankai pilnīgu kontroli pār valsts ekonomikas sistēmisko risku uzraudzību, kā arī atsevišķu banku pārraudzību.

Es pilnīgi piekrītu *Osborne* kungam par to, ka mūsdienās tikai neatkarīgām centrālajām bankām piemīt tik plaša izpratne par makroekonomiku, autoritāte un zināšanas, kādas ir vajadzīgas nepieciešamo makrouzraudzības lēmumu pieņemšanai.

Ekonomikas un monetārajā komitejā par šo ziņojumu nobalsoja dažādu partiju pārstāvēts izteikts vairākums, tādēļ es uzskatu, ka, ņemot vērā šos argumentus, arī Apvienotās Karalistes Konservatīvā partija balsos par labu manam priekšlikumam Eiropas līmenī.

Runas noslēgumā vēlos teikt, ka šis nav īstais laiks debatēm par pakārtotas nozīmes reformām. Es zinu, ka ES pieaug valstu nacionālisma tendences, un es zinu, ka nav vienprātības par tik radikālu reformu, taču šī ir mūsu iespēja — vai nu ielēkt politiskā un ekonomiskā savienībā, vai arī atgriezties savās maksātnespējīgajās valstīs.

Noslēgumā vēlos teikt, ka, manuprāt, eirozonu var glābt tikai ciešāka un stiprāka savienība.

(Aplausi)

Antolín Sánchez Presedo, referents. – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Finanšu uzraudzības aktu kopums ir viens no nozīmīgākajiem likumdošanas pasākumiem, kas piedāvāti Eiropas Parlamentā, un tas ir izšķirošs solis virzībā uz labāku Eiropas Savienības ekonomisko pārvaldību.

Šī aktu kopuma izstrāde oficiāli sākās 2009. gada septembrī, kad Komisija, pamatojoties uz *de Larosière* grupas sagatavoto ziņojumu, piedāvāja normatīvo aktu priekšlikumus, un tai ir dziļas saknes Parlamentā.

Es vēlos vērst jūsu uzmanību īpaši uz visu to deputātu darbu, kuri gadiem ilgi ir aizstāvējuši Eiropas finanšu uzraudzības ideju, un jo īpaši to deputātu darbu, kuri pārstāv manu grupu.

Kad Padome Zviedrijas prezidentūras laikā pagājušā gada decembrī pieņēma savu nostāju, galvenās parlamentārās grupas uzskatīja, ka ar to nepietiek, lai risinātu atklātās nepilnības. Referenti vēlāk spēja panākt vispārēju vienošanos Ekonomikas un monetārajā komitejā, par kuru tika balsots šā gada 10. maijā.

Triologi sākās jau nākamajā dienā. Kopš tā laika ir notikusi virkne tikšanās: 18 sanāksmes Spānijas prezidentūras laikā un divas Beļģijas prezidentūras laikā. Ir panākts ievērojams progress galvenajos jautājumos, kas jau ir svarīgs vienošanās pamats: mērķu noteikšana; patērētāju aizsardzība; valsts iestāžu loma regulēšanas procesā; pārbaude attiecībā uz atbilstību tiesiskajiem standartiem; saistošas mediācijas sistēmas izveidošana; izstrādājumu pagaidu aizliegumi; sistēmisko risku jēdziena ieviešana un ar to saistītās uzraudzības

pastiprināšana; „ieinteresētās puses” jēdziena attīstība; aizsardzības pasākumu klauzulas pareiza izmantošana; iestāžu balsošanas sistēma, utt.

Iekļaujot šo punktu šīs plenārsēdes darba kārtībā, mēs bijām cerējuši, ka līdz šodienai pārrunu process būs jau noslēdzies. Mēs vēlējamies raidīt pozitīvu vēsti sabiedrībai un finanšu tirgiem, paziņot par savu ieinteresētību iestādēm, kas darbu sāks nākamā gada 1. janvārī, un solidarizēties ar Eiropadomi tās nostājā par labu pārrunu drīzai noslēgšanai.

Līdz pat pēdējam mirklim mēs esam bijuši gatavi vienoties par kompromisu, taču procedūras tehniskās, juridiskās un politiskās sarežģītības dēļ mums vēl nav izdevies apstiprināt tekstu galīgajā redakcijā.

Turklāt Padomes jaunā prezidentūra ir skaidri lūgusi tai dot laiku saskaņot savas nostājas, lai varētu panākt vienošanos jau pirmajā lasījumā.

Kā likumdošanas partneriem mums ir jāturpina strādāt, jo vēl aizvien ir iespējams panākt šādu vienošanos. Tādēļ mēs, referenti, esam nolēmuši balsot par dokumentu, kas atspoguļo mūsu pūles, apstiprinot Parlamenta plašās pilnvaras, taču neiesniedzot balsošanai normatīvā akta rezolūciju. Tā paliks nedaudz laika, lai dažās nākamajās nedēļās vienotos par kompromisu pirmajā lasījumā.

„*Omnibus*” direktīva, par kuru es esmu sagatavojis ziņojumu, iepazīstina ar jauno uzraudzības sistēmu, kas noteikta 11 Eiropas Savienības ar banku un vērtspapīru tirgiem saistītu nozaru direktīvās. Tādēļ tas nav parasts, vispārināts pārskats. Parlamentā ir liela vienprātība par to, ka izmaiņas jāveic, saglabājot *acquis communautaire*, pielāgojot komiteju procedūru Lisabonas līguma prasībām un uzlabojot Lamfalisi sistēmu finanšu pakalpojumu kontekstā.

Finanšu uzraudzībai jāpamatojas uz noteiktu standartu kopumu, uz vienotiem noteikumiem Eiropas līmenī, un, lai to panāktu, saskaņā ar Lisabonas līgumu visos nozaru normatīvajos aktos ir atzīta iestāžu nozīmīgā loma tehnisku vai pat regulējošu standartu izstrādē, izmantojot deleģētos aktus vai īstenošanas pasākumus. Komisijai ir dotas vajadzīgās pilnvaras, lai nodrošinātu šo normatīvo aktu pieņemšanu paredzētajos termiņos. Nozaru normatīvajos aktos iekļautas visas kompetences un pilnvaras.

Es ceru, ka pārrunas par šo direktīvu izdosies noslēgt veiksmīgi.

Sven Giegold, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Manuprāt, ir teju simboliski, ka Padomes sēdvieta ir tukša tieši tagad, kad mēs sākam apspriest šo tematu. Es zinu, ka Padomes locekļi šobrīd ir zvērestu pieņemšanas ceremonijā, kas tiem dod labu attaisnojumu šīs sēdes neapmeklēšanai. Tomēr Padomes tukšā sēdvieta atgādina, ka patlaban, pēc ļoti daudzām nedēļām un 18 dialogiem par galvenajiem tiesību aktu kopumiem, proti, tiem, kas saistīti ar ESRK un atsevišķajām uzraudzības iestādēm, mēs joprojām no Padomes neesam saņēmuši nekādu rakstisku paziņojumu par tās kopējo nostāju, kurā tā paustu savu viedokli par Parlamenta paveikto darbu.

Parlamentam ir šāds vēstījums, un to atbalsta liels vispārējs vairākums. Mēs neļausim Padomei mazināt *de Larosiere* grupas un pašas Komisijas iesniegto priekšlikumu būtību un padarīt tos par nacionāli aizspriedumainu, aprobežotu nostāju. Tā neņem vērā krīzes sakarā izdarītos secinājumus, bet tā vietā iesaistās aprobežotos ķīviņos par pilnvarām, neredz, kuri risinājumi ir izrādījušies efektīvi un kādai būtu jābūt finanšu uzraudzībai Eiropas iekšējā tirgū, toties cīnās par visu savu pilnvaru saglabāšanu, kuras, kā tas pēdējos gados bijis skaidri redzams, nebūt nav izmantotas efektīvi, jo Eiropas finanšu centri konkurē savā

starpā, cenšoties radīt vislabāko piedāvājumu, un cilvēki pa laikiem priecīgi izliekas nemanām neko no tā, kas notiek.

Kopš tā laika mums ir bijušas plašas diskusijas par daudziem tematiem. Eiropas Savienības pilsoņi nesaprot, kāpēc kopējas Eiropas Finanšu uzraudzības iestādes nodaļām būtu jāatrodas trīs dažādās pilsētās. Viņi arī cer, ka šīm iestādēm tiks piešķirtas efektīvas investoru un patērētāju aizsardzības tiesības. Pašreiz mēs Parlamentā esam nonākuši pie šāda lēmuma. Par laimi šķiet, ka pastāv arī vispārēja vienprātība par šī soļa nepieciešamību.

Atvasinājumu regula noteiks jaunu Eiropas tirgus infrastruktūru. Tam būtu jāklūst par normu, ka valsts manta Eiropā ir pakļauta arī Eiropas, nevis tikai valsts līmeņa iestāžu kontrolei. Mēs Parlamentā arī uzstājam uz to, lai jaunajām iestādēm tiktu piešķirtas tiesības aizliegt riskantus finanšu pakalpojumus.

Teikšu skaidri: mūsu mērķis nav panākt inovatīvu piedāvājumu aizliegumu finanšu tirgos. Tomēr, ja šāds pakalpojums izrādās riskants, būtu jāpastāv iespējai aizliegt to visā Eiropā. Pārrunās šis princips pašlaik ir apstiprināts, taču, kamēr tas tiek apspriests rūpīgāk, notiek mēģinājumi pakalpojuma aizliegumu padarīt tik sarežģītu, ka tas diez vai tiktu praktiski izmantots, katrā ziņā ne attiecībā uz inovatīviem finanšu pakalpojumiem.

Otrkārt, mēs jau ilgi debatējam par tiešajām lēmuma pieņemšanas tiesībām. Arī šajā gadījumā mums bija jācinās par ieteikumu jēgas saglabāšanu. Galvenais jautājums joprojām palicis neatbildēts: ja izraisās patiesa finanšu krīze, tad kurš izsludina ārkārtas situāciju? Padome uzstāj, ka tai pašai ir jālemj par lēmumu pieņemšanas tiesību pāreju no dalībvalstu kompetences uz Eiropas līmeņa iestādes kompetenci. Vai Padome to jebkad darīs? Tā grib āzi likt par dārznieku. Tas ir pilnīgi neloģiski, un arī Komisija ir pastāvīgi uz to norādījusi. Līdz šim Padomes nostāja ir bijusi nemainīga.

Padome arī uzstāj uz to, lai jebkurus Eiropas iestāžu lēmumus, kas pieņemti laikā, kad tās samazina dalībvalstu budžeta tiesības, varētu atcelt. Mēs ar prieku piekrītam šim principam, ja vien tas neattiecas uz nelielām summām un ja tas nav saistīts, piemēram, ar nodokļu ieņēmumu samazināšanu. To vajadzētu piemērot tikai tādos gadījumos, kad ar Eiropas līmenī pieņemtu lēmumu tiek piešķirtas lielas naudas summas.

Citiem vārdiem sakot, neraugoties uz pārrunām vairāku mēnešu un 18 dialogu garumā, daudzās jomās mēs joprojām neesam ne tuvu galīgajam lēmumam. Tagad tas ir Padomes ziņā. Mums šonedēļ jānobalso par šo jautājumu un jāparāda skaidra nostāja, lai nodrošinātu to, ka Padome beidzot ņem vērā mūsu pilsoņu aicinājumus un izveido efektīvu, vienotu Eiropas Finanšu uzraudzības iestādi, kas spēj adekvāti reaģēt uz krīzi. Šajā saistībā es esmu pārliecināts, ka mums Parlamentā turpināsies konstruktīva sadarbība, un es pateicos visiem saviem kolēģiem par viņu ieguldījumu.

SĒDI VADA: R. ANGELILLI

Priekšsēdētāja vietniece

Sylvie Goulard, *referente*. – (FR) Priekšsēdētāja kundze, komisāra kungs! Es domāju, ka, prezidentūras pārstāvjiem neesot klāt, mums šobrīd jānoskaidro mūsu nostāja un jāatskatās uz dažos iepriekšējos mēnešos paveikto.

Izdzīvojot krīzes smagāko periodu, visas iesaistītās puses — gan valdības, gan Parlaments, gan Komisija — piekrita, ka mums Eiropā vajadzīga spēcīga un labi organizēta finanšu uzraudzība.

Kopš tā laika Komisija ir savu darbu paveikusi. Tā uzdeva *Jacques de Larosière* sagatavot ziņojumu. Šis kvalitatīvais ziņojums kalpoja par pamatu vairāku tiesību aktu kopumam, kas, manuprāt, pauž lielu mērķtiecību attiecībā uz šo iestāžu izveidošanu.

Arī Parlaments ir savu darbu paveicis, un jo īpaši man jānorāda, ka pagājušajā maijā ECON parlamentārās komitejas sanāksmē mēs balsojām par stingru dokumentu, kurā bija izvirzītas pat augstākas prasības nekā Komisijas priekšlikumā un īpaša uzmanība pievērsta jaunākajiem notikumiem saistībā ar krīzi Grieķijā un eirozonā.

Savukārt Padome ir izvilksusi šķēres un jau no paša sākuma centusies apgriezt un novājināt Komisijas priekšlikumus. Pagājušajā decembrī Zviedrijas prezidentūra panāca vienprātīgu vienošanos, taču jau tās parakstīšanas dienā Parlaments to atzina par neapmierinošu. Spānijas prezidentūra iepriekšējos dažus mēnešus ir smagi strādājusi, tomēr tai nav izdevies atrisināt visus trūkumus, un tagad mums ir jauna prezidentūra, kas gan kopš pagājušās ceturtdienas ir izrādījusi lielu enerģiju, tomēr ir stājusies spēkā nesen.

Šī iemesla dēļ Parlaments piekrita, ka tam ir jāspēr visai sarežģīts solis, taču tāds, ko mēs varētu izskaidrot pilsoņiem un kas dotu iespēju Beļģijas prezidentūrai, vienlaikus nekompromitējot neko izšķiroši svarīgu.

Mēs pieliekam ievērojamas pūles, lai pavēstītu, ka rīt balsosim par ECON teksta grozījumiem; plenārsēdē ir Parlamenta sagatavotais teksts. Gluži vienkārši mēs nevaram pabeigt procedūru pirmajā lasījumā tā, lai sniegtu iespēju mūsu Beļģijas draugiem.

Es vēlētos uzsvērt tās jomas, kurās, manuprāt, dalībvalstīm būtu jārikojas, lai Parlaments varētu panākt vienošanos. Pirmkārt, tās ir efektivitātes problēmas. Iepriekšējie runātāji mums to lieliski atgādināja, un es vēlētos norādīt uz augsto vienprātības līmeni, kas valda četru galveno politisko grupu starpā un kas mums ļauj kopīgi virzīties tālāk.

Mums vajag, lai iestādes būtu Eiropas līmeņa; mums vajag, lai dažos, skaidri noteiktos gadījumos tās spētu pieņemt lēmumus Eiropas līmenī. Tas nav jautājums par valsts uztraudzības iestāžu aizvietošanu, bet gan par to, ka steidzami risināmas problēmas gadījumā vai situācijās, kad tirgū tiek piedāvāts kaitīgs pakalpojums, kad tiek pārkāpti Kopienas tiesību akti, kad valstu iestādes nespēj vienoties, mums iekšējā tirgū ir patiesa vajadzība pēc lēmumu pieņemšanas Eiropas līmenī. Mums nav vajadzīga drošības pasākumu klauzula. Tomēr es vēlētos komentēt šo jautājumu. No kā dalībvalstis vēlas sevi pasargāt, plānojot drošības pasākumu klauzulas pret Eiropu? Varētu padomāt, ka pastāv kāda sazvērestība, kurā cilvēki vēlas pagrabināties dalībvalstu naudas lādēs. Tas ir nožēlojami un smieklīgi. Mums vajadzīga sistēma, kas darbojas, ar ko ir iespējams pieņemt lēmumus un kas nepieļauj nepareizu izmantošanu, kā *Giegold* kungs mums to atgādināja, turklāt tāda, kas nedotu vispārīgas veto tiesības dalībvalstīm, kuras neko nevēlas darīt.

Efektivitātes nolūkos mēs arī gribam, lai šīs iestādes atrastos vienuviet. Mēs esam iesnieguši priekšlikumus un atbildes priekšlikumus, taču nu jau vairākas prezidentūras pēc kārtas nav uzskatījušas par vajadzīgu jebkādā veidā reaģēt. Es uzskatu, ka lūgums darba ņēmējiem veikt tik būtiskas izmaiņas, kādas ir šīs, vienlaikus apgalvojot, ka dalībvalstis nespēj iedomāties dažu iestāžu pārcelšanu uz vienu konkrētu pilsētu, ir nežēlīgs joks attiecībā pret mūsu līdzpilsoņiem.

Es arī vēlētos izteikties par problēmām, kas saistītas ar Parlamenta sniegto informāciju un to iestāžu kontroli, kuras mēs vēlamies redzēt neatkarīgas. Mēs vēlamies, lai tās būtu neatkarīgas, taču, tā kā mēs vēlamies to neatkarību, mēs vēlamies arī, lai būtu iespējama

atbildība un dialogs ar tautas ievēlētajām amatpersonām. Arī šajā jomā mēs esam izteikuši dažus lūgumus. Mēs esam lūguši arī lielāku atklātību no šīm iestādēm.

Noslēgumā es vēl gribētu izteikties par Amerikas Savienotajām Valstīm. Es vienmēr esmu pārsteigta, kad cilvēki mums saka, ka amerikāņi ir izvirzījušies mums priekšā. Esmu arī ievērojusi, ka vairākās valdībās diskusijas notiek divos posmos. Vispirms mēs atsakāmies no jebkāda federālisma. Mēs atsakāmies no jebkādas jaunas integrācijas pakāpes, un mēs nosodām Kopienas metodes. Toties vēlāk mēs vienmēr sevi salīdzinām ar ASV. Drīz pienāks laiks, kad mums būs jāpilda savas saistības.

Es vēlos stiprāku Eiropu. Mēs vēlamies darbotiespējīgas uzraudzības iestādes, kas pasaules mērogā spēj nodrošināt Eiropai vietu šajās sīvajās sacensībās, ko pašlaik piedzīvojam.

José Manuel García-Margallo y Marfil, referents. – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Kasandrai bija talants — paredzēt nākotni. Viņa bija arī nolādēta — neviens viņai neticēja. Un tādēļ krita Troja.

Jau pirms vairāk nekā 10 gadiem Parlaments paredzēja, ka tirgus liberalizācija, vienlaikus neizveidojot Eiropas līmeņa uzraudzības mehānismu, izraisīs sistēmas krīzi viena ļoti vienkārša iemesla dēļ: valstu iestādes, kuru jurisdikcija nesniedzas tālāk par valsts robežām, nevar uzraudzīt pārrobežu iestādes. To var darīt tikai Eiropas līmeņa iestādes. Mēs to nebijām ņēmuši vērā, un sākās krīze. Tirgus pārpludināja eksotiski piedāvājumi, kurus neizprata pat to izveidotāji. Neviens nevienam vairs neuzticējās un aizdevumus neizsniedza, un kredītu straume apsīka. Rezultāts: 23 miljoni bezdarbnieku un 3,5 miljardi eiro — trešdaļa mūsu kopprodukta — novirzīti, lai atbalstītu finanšu sektoru. Ko nu?

Mums te Parlamentā jau pāris dienu ir domstarpības ar Padomi. Parlaments ir diezgan daudz piekāpies, lai panāktu vienošanos, tāpat arī Komisija. Beļģijas prezidentūra ir izrādījusi lielu pretimnākšanu. Tā mums lūdza laiku. Mēs tai dosim laiku, bet parādīsim šodien, ka Parlaments ir vienots, ka mums ir ļoti skaidra nostāja! Lai to panāktu, balsosim rīt vienprātīgi par labu grozījumiem, ko kopīgi iesniegušas Parlamenta ietekmīgākās grupas! Ir dažas idejas, ko Parlaments vēlētos uzsvērt. Pirmkārt, krīze būs pārvarēta tikai tad, kad atjaunosies uzticība un pārrēķināšana saistībā ar tirgiem, iestādēm un pakalpojumiem. Tas būs iespējams vienīgi tad, kad būs izveidotas ticamas, efektīvas, neatkarīgas un demokrātiskai kontrolei pakļautas Eiropas uzraudzības iestādes, kuru darbība neaprobežosies ar valstu valdību radītu saukļu lēnprātīgu atkārtošānu.

Ko nozīmē Eiropas līmeņa iestāde? Tas nozīmē, ka šādām iestādēm ir reālas pilnvaras aizliegt kaitīgu pakalpojumu izplatīšanu tirgū; ka tām ir reālas iespējas izbeigt regulējošo noteikumu kropļošanu, kas traucē tirgus darbībai; tas nozīmē, ka šādām iestādēm ir reāla vara, ar ko valstu uzraudzības iestādēm likt vienmēr darboties Eiropas interešu labā. Valstu uzraudzības iestādes nedrīkst būt feodāli valdnieki ar absolūtu varu. Eiropas uzraudzības iestādei jānodrošina likumu ievērošana, valstu uzraudzības iestāžu adekvāta rīcība draudošas krīzes situācijā, kā arī spēja risināt konfliktus gadījumos, kad uzraudzītāju padomes to nevar vai negrib. Tām jāvar pieprasīt, lai privātas iestādes, kuru darbībā uzraudzītāju padomes atklājušas kādas neatbilstības Eiropas pamatnostādnēm, darītu to, kas tām jā dara.

Otra gūtā mācība ir tāda, ka pārrobežu iestāžu vidū pastāv kāda īpaša, unikāla kategorija: tā sauktās sistēmiskās iestādes. Vienkārša patiesība par kapitālismu ir tāda, ka, īstenojot to pareizi, nauda rodas, bet, īstenojot to nepareizi, nauda tiek zaudēta. Tas attiecas uz visu, izņemot sistēmiskās iestādes. Kad tām klājas labi, tās plaukst un zēl, bet, kad situācija pasliktinās, palīgā ir jānāk nodokļu maksātājam. Lai atrisinātu sistēmisko iestāžu problēmu,

ir tikai divi risinājumi, tikai divi: vai nu ir jāpiespējam lielākas maksātspējas un likviditātes kontroles pilnvaras to valstu uzraudzības iestādēm, kurās šīs sistēmiskās iestādes darbojas, kā rezultātā Eiropas Parlamentam ar šo jautājumu vairs nebūtu jānodarbojas, vai arī jāizveido patiesi Eiropas līmeņa iestādes, kā to piedāvā Parlaments.

Tas nozīmē, ka Eiropas uzraudzības iestādēm sistēmiskās iestādes jāpieskata sevišķi rūpīgi, jo to bankrots būtu postošs mums visiem. Tas nozīmē, ka Eiropas iestādei ir vajadzīgi problēmu risināšanas un kontroles mehānismi apdraudēto iestāžu stāvokļa stabilizēšanai, ja tas ir iespējams, vai to slēgšanai, ja tas nav iespējams. Glābšanas laivas ir jāgatavo jau pirms ceļojuma, nevis tad, kad vētra plosās jau pilnā sparā. Turklāt šīm sistēmiskajām iestādēm ir jāliek nodrošināt priekšfinansējumu, nodrošināt finansējumu noguldītāju interešu garantēšanai, kas ir mūsu galvenais mērķis, un krīzes izmaksu segšanai gadījumā, kad tāda rodas. Nedrīkst pieļaut, ka visa putra atkal jāizstrebj nodokļu maksātājiem. Kā mēdz teikt amerikāņi, nedrīkst pieļaut, ka par finansistu kļūdām maksā parastie iedzīvotāji.

Es vēlētos lūgt šodienas sēdē klāt neesošos Padomes pārstāvjus — viņi šorīt bija ļoti aktīvi, runāja pa telefonu, un izskatās, ka vētra ir pāri un viss norimis, tomēr viņu šeit nav — ar komisāra kunga starpniecību paust šīs pašas idejas. Padome lūdza laiku. Parlaments to deva. Tomēr esiet mierīgi: tā nav vājuma pazīme. Tā ir šī Parlamenta spēka pazīme. Mūsu spēku rada ticība tam, ko mēs sakām, un sajūta, ka mums ir sabiedrības atbalsts un piekrišana. Padomei un Komisijai, kura strādā lieliski, ir jāizmanto šis laiks, lai panāktu Parlamenta vienprātību par Eiropas virzienu virzībā uz Eiropu. Tām nevajadzētu šo laiku izmantot mēģinājumiem apvienot mazākumā esošo opozīciju, lai tā liktu šķēršļus Parlamenta darbam. Es lūdzu Padomi beidzot ieklausīties Kasandrā. Šodien Kasandras lomu spēlē sēdē runājušie referenti. Kasandra ir arī komisārs *Barnier*. Tie, kuri nav Kasandra, paši labi zina, kas viņi ir.

Uzklausiet Parlamentu, panāciet vienošanos, atkārtojiet šeit to, ko teicāt Toronto. Negrieziet kažoku uz otru pusi. Kā saka vecie kastīlieši, ja Padome to darīs, tad Dievs to atalgos, bet, ja ne, tad Dievs to piespiedīs. Dievs un Parlaments.

Peter Skinner, *referents*. – Priekšsēdētājas kundze! Es vēlētos koncentrēties uz *EIOPA* ziņojumu par Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādi. Lielākā daļa no jums zina, ka apdrošināšana un fondētās pensijas ir divi man ļoti tuvi temati, faktiski tie laikam ir tie temati, kas mani *ECON* komitejā interesē visvairāk.

„Maksātspēja II”, par kuru Parlaments pērn balsoja un par kuru es biju gatavojis ziņojumu, ir tas normatīvais akts, ar kuru es pašlaik visvairāk lepojos. Tas joprojām ir visaptverošākais nozaru tiesību akts finanšu pakalpojumu jomā, par kādu šis Parlaments ir balsojis. Es uzskatu, ka tas samazinās gan patērētāju izmaksas, gan esošos sistēmiskos riskus, ko rada apdrošināšanas nozare. Liela daļa „Maksātspējas II” attiecas uz to problēmu risināšanu, ar kurām saskaras uzraudzības iestādes un padomes, kontrolējot riskus un grūtības, kas saistītas ar lielām pārrobežu apdrošināšanas kompānijām. Tādēļ „Maksātspēja II” ir cieši saistīta ar priekšlikumiem attiecībā uz *EIOPA*. *EIOPA*, manuprāt, nodrošinās smērvielu „Maksātspējas II” efektīvākai darbībai.

Iespējams, tieši dalība „Maksātspējas II” izstrādē man lika pieteikties sagatavot šo ziņojumu. Es zināju, ka tieši šis konteksts mums ļautu patiesi uzlabot „Maksātspējas II” darbību. Tas nozīmēja arī to, ka *ECON* debatēs es nevarēju atbalstīt dažus savu kolēģu referentu vērienīgo plānu aspektus tajās viņu aprakstītajās jomās, ko sākotnēji varēju atbalstīt, piemēram, finanšu iestāžu ikdienas uzraudzība vai problēmu risināšanas finansējuma palielināšana līdz 2011. gada janvārim. Bankām vai kapitāla tirgiem tas var būt piemēroti, varbūt arī ne,

taču apdrošināšanas jomā debātes joprojām turpinās. Apdrošināšana nav tas pats, kas banku pakalpojumi, un es priecājos, ka mani kolēģi referenti to ir pieņēmuši.

Manis minētās problēmas daudzi tagad ir atzinuši par pamatotām, un neviena iesaistītā puse vairs neuzskata, ka pastāv domstarpības. Šajā jomā tieša uzraudzība un problēmu risināšanas finansējums ir turpmāko gadu jautājums, un, manuprāt, visi referenti tam piekrīt. Komisijas mērķis ir panākt, lai visas trīs nozaru starptautiskās uzraudzības iestādes būtu ar vienādu struktūru. Nozaru tiesību akti, šajā ziņā galvenokārt „Maksātspēja II” un PKUI, noteiks konkrētās EIOPA pilnvaras.

Līdz ar to referenti ir strādājuši pēc tāda principa, ka vienai starptautiskajai uzraudzības iestādei piemērotie noteikumi pašreizējā posmā ir jāiestrādā arī pārējo divu iestāžu noteikumos, un manas bažas par to, ka atsevišķi ar šo projektu saistītie uzstādījumi varētu būt nepiemēroti apdrošināšanai un pensijām, ir iemesls niansēm — ja tā var teikt — ko varam lasīt EIOPA noteikumos. Tie nebūs atšķirīgi, tomēr tie būs līdzsvaroti. Tās nav gluži tās svarīgākās jomas, tomēr es uzskatu, ka varam uz to paļauties, ka tas darbosies, turklāt kopumā darbosies tikpat labi kā pārējās nozarē.

Viens no maniem galvenajiem uzdevumiem bija nodrošināt līdzsvaru gan starpnozaru mikrolīmeņiem, gan tādām līmeņiem, kādā darbojas ESRK galvenie bankieri. Kaut gan es piekritu *Tremosa* kunga uzskatiem par centrālajām bankām, ir svarīgi, lai mums būtu līdzsvars arī mikrouzraudzības jomā. Tādēļ es ļoti priecājos par apvienoto komiteju, ko mums izdevies izveidot un nostiprināt un kurā mēs redzam, ka šis līdzsvars tiks saglabāts, kā arī par to, ka mani kolēģi referenti ir piekrituši šim principam, un es ceru, ka tam piekrīt arī Padome un Komisija. Šis ir patiens ieguvums Parlamentam. Manuprāt, visai svarīgi ir arī tas, ka viens no trim rotējošajiem uzraudzības iestāžu vadītājiem veiks ESRK priekšsēdētāja vietnieka pienākumus, lai nodrošinātu uzskatu daudzveidību jomās, kas skar reālās situācijas.

Mums jāņem vērā, ka EIOPA darbosies divās saistītās, tomēr atšķirīgās nozarēs, tādēļ mums jāiesaista arī ieinteresētās puses, kas šīs nozares pārstāvētu. Kā jau teicu, uz starptautiskajām uzraudzības iestādēm attiecas nozares tiesību akti, un attiecībā uz apdrošināšanu es domāju, ka „Maksātspēja II” un EIOPA ir lieliska kombinācija.

Saistībā ar pensijām jautājums vēl nav atbildēts. Daudz kas tagad būs atkarīgs no Komisijas ziņojuma par IORP, un es ceru, ka varēšu ar to aktīvi strādāt, tomēr uzskatu, ka šajā lietā mums jānoslēdz darījums — darījums, ko mēs noslēgsim tuvāko dienu vai varbūt nedēļu laikā un kas lielā mērā nāks par labu EIOPA un Parlamenta lomai tās pilnvaru noteikšanā, kā arī, manuprāt, pozitīvi ietekmēs patērētājus un iestādes visā Eiropā.

Elisa Ferreira, referente. – (PT) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Vēl nekad Eiropas projekts, kas ar tādām pūlēm veidots pēdējo 50 gadu garumā, nav bijis tik apdraudēts kā šodien. Eiropas sabiedrības neapmierinātība ir milzīga: finanšu sistēma, kam vajadzēja tai kalpot, ir iznīcinājusi tās ietaupījumus, pensijas, investīciju projektus un darbavietas; īsāk sakot, tā ir iznīcinājusi sabiedrības nākotni.

Darbības virziens visa finanšu pakalpojumu tirgus, banku, apdrošināšanas un vērtspapīru nozares vajadzīgajai nostiprināšanai ir skaidrs, un tas ir saistīts ar šodien Parlamentā apspriesto sistēmu. Patiesībā mums vajadzīga tāda spēcīga Eiropas līmeņa uzraudzības sistēma visiem produktiem un iesaistītajām pusēm, kuras rīcībā būtu efektīvas metodes un ieviešanas instrumenti, ar kuriem reaģēt reālā tirgus situācijā, kad valstu robežām nav nozīmes, jo īpaši Eiropas kontekstā.

Risku nevar un nevajag izskaust no finanšu tirgus, taču mums ir vajadzīgi noteikumi, kas šādu risku padara skaidrāku un kas novērš burbuļu uzkrāšanos, kuri plīstot nodara kaitējumu visai sistēmai un līdz ar to arī reālajai ekonomikai. Tomēr, ja, neraugoties uz šiem aizsardzības pasākumiem, nākotnē rodas jaunas krīzes, ir svarīgi, lai mums būtu pieejami mehānismi kaitīgās ietekmes samazināšanai, jo īpaši banku sistēmā, tādēļ ka tā ir izšķirošs faktors ekonomikas funkcionēšanai un eiropiešu ietaupījumu glabātuve. Tieši Eiropas Banku iestādes pilnvaras un kompetences nosaka spēju īstenot jaunu stratēģiju pārnacionālu banku nozares krīžu vadībā — šis apsvērums ir minēts arī manā ziņojumā.

Nav mūsu varā novērst banku bankrotu, taču mēs varam nodrošināt, ka to reorganizācija vai iespējama likvidācija tiek veikta uzmanīgi, tādā veidā samazinot negatīvo iespaidu uz pārējām sistēmas daļām un galvenais — pasargājot nodokļu maksātājus no krīzes radītajiem zaudējumiem. Lai to īstenotu, mums vajadzīgi vairāki jauni mehānismi, mums jāizstrādā noteikumi, definīcijas, metodes, instrumenti un terminoloģija, kas būtu kopēji visiem restrukturizācijā, reorganizācijā un likvidācijā iesaistītajām pusēm. Mums jāsaprot visi krīzes vadībai piemērojamie valstu tiesiskie regulējumi, tajā skaitā arī noteikumi par bankrotu un likvidāciju. Mums jāpiešķir uzraudzības iestādēm plašākas pilnvaras attiecībā uz iejaukšanos. Mums jānosaka skaidri kritēriji, ne tikai kvantitatīvi, bet arī kvalitatīvi, kas ļauj iejaukties grūtībās nonākušās iestādes darbībā. Mums jāsaprot rezerves plāni. Lai visas 27 dalībvalstis to izdarītu, būs vajadzīgs laiks.

Tomēr jāņem vērā, ka 70 % aktīvu pārvalda aptuveni 50 no Eiropas 12 000 bankām. Tas nozīmē milzīgu riska koncentrāciju, tomēr vienlaikus tā ir arī iespēja primāri iejaukties tieši šo banku darbībā. Tādēļ pastāv apstākļi, kas mums ļauj piedāvāt īpašu un steidzamu to banku uzskaitīšanas procesu, kuru lielums un attiecības ar citām bankām padara tās pārnacionālas, kā dēļ tām ir sistēmiska ietekme uz finanšu sistēmu. Šīm bankām jaunā Eiropas Banku iestāde var piemērot īpašu uzraudzību, pat darbojoties valstu uzraudzības iestāžu padomē. Ņemot vērā šādu banku radīto risku, ir iespējams un steidzīgi nepieciešams, lai tās sāktu veikt iemaksas fondā, no kura tiktu finansēta jebkāda vajadzīgā iejaukšanās; un ir svarīgi, lai Eiropas Banku iestāde izveido speciālistu grupu, kas koordinētu iejaukšanos gadījumos, ja šīs bankas nonāktu kādās grūtībās.

Priekšlikumu kopums nodrošina to, ka iejaukšanās sistēmisku, pārnacionālu banku darbībā ir konsekventa un saskaņota dažādo valstu starpā un galvenais, lai iejaukšanās atbilst Eiropā augstu vērtētam principam: šo banku radītā piesārņojuma izmaksas sedz pats piesārņotājs.

Šis priekšlikums ideāli iederas mūsu apspriesto noteikumu vidū, galvenokārt saistībā ar Eiropas Banku iestādes kompetencēm; es pat teiktu, ka tā būtu visuzskatāmākā iestādes efektivitātes pārbaude. Ekonomikas un monetārās komitejas balsojumā šo priekšlikumu atbalstīja izteikts vairākums deputātu — 87 %. Arī Parlamentā mēs rēķināties ar ievērojamu atbalstu balsojumā, jo zinām — ja lielākā daļa deputātu atbalstīs šo neparasto, reālistisko un pragmatisko priekšlikumu, mēs varēsim steidzīgi sākt īstenot vajadzīgos pasākumus, lai atjaunotu eiropiešu ticību Eiropai, tās finanšu sistēmai un jo īpaši tās banku sistēmai.

Olli Rehn, *Komisijas loceklis.* — Priekšsēdētājas kundze! Komisija augstu vērtē konstruktīvismu, kas valdīja dialogos, kuros tika apspriesti noteikumi par Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju. Es vēlos pateikties referentiem par līdz šim paveikto milzīgo darbu, kam vēl lemts turpināties.

Kā jūs labi zināt, pēdējais dialogotika vakar vakarā. Mums žēl, ka neizdevās panākt vienošanos, kuru tad varētu pieņemt pirmajā lasījumā šajā plenārsēdē, tomēr esam apmierināti, ka visas iesaistītās puses ir apņēmušās panākt tās pieņemšanu līdz septembrim.

Es saprotu, ka diskusijas Padomes un Parlamenta starpā lielā mērā attiecas uz cilvēkiem, iestādēm un to, kādi būs kura pienākumi ESRK. Vai ESRK priekšsēdētāju būtu jāievēl, vai arī par to būtu automātiski jāklūst ECB prezidentam? Vai ESRK galvenajā valdē un rīcības komitejā būtu jāiekļauj ārēji neatkarīgie eksperti, un, ja tā, tad vai viņiem būtu jāpiešķir balsis tiesības? Vai Ekonomikas un finanšu komitejas priekšsēdētājam būtu jāpiedalās ESRK darbā? Esmu pārliecināts, ka šos atšķirīgos Padomes un Parlamenta uzskatus ir iespējams apvienot kopīgā, abpusēji pieņemamā risinājumā.

Tas attiecas arī uz daudzajām diskusijām par Padomes un Parlamenta iesaistīšanos ESRK ieteikumu īstenošanā. Arī šajā jomā vienošanos nav grūti panākt. Es ticu, ka nav tādu domstarpību, ko nevarētu atrisināt ar nopietnām pārrunām un pareizi izvēlētiem vārdiem, kas ļautu izvairīties no pārpratumiem attiecībā uz abu pušu attiecīgajām privilēģijām.

Man ir mazliet žēl, ka Parlaments nevarēs jau šajā sēdē balsot par tekstu, kas jau pilnībā saskaņots ar Padomi, tomēr man prieks par visu izrādīto stingro apņemšanos panākt vienošanos līdz septembrim.

Noslēgumā ļaujiet man atklāti atzīt, ka mūsdienīga uzraudzības sistēma, kā arī iestāde, kas nodarbotos ar makrofinansiālās stabilitātes sistēmisko risku analīzi, mums bija ārkārtīgi vajadzīga jau ilgu laiku pirms tam, kad Eiropu skāra finanšu krīze. Ja mūsu rīcībā jau būtu bijusi šāda sistēma, mums tagad būtu daudz vieglāk novērst finanšu sistēmai nodarīto kaitējumu.

Tādēļ es vēlos vēlreiz uzsvērt, cik saprātīgs ir lēmums ātri — un noteikti līdz nākamā gada 1. janvārim — ieviest jauno uzraudzības sistēmu. Mūsu pilsoņi gaida tūlītēju rīcību, un tā ir visnotaļ iespējama, ja ņem vērā mūsu stingro vienprātību pamatjautājumos un to, cik tuvu mēs esam pat atsevišķu detaļu apstiprināšanai.

Vienlīdz svarīgi ir arī tas, ka ESRK ir patiesas ekonomiskās un monetārās savienības stiprākā pīlāra būtisks elements un līdz ar to arī nozīmīgs aspekts mūsu sistēmiskajā reakcijā uz finanšu krīzi. ESRK ir arī izšķiroša nozīme tajā, lai tiktu atjaunota un stiprināta pašreiz tik ļoti vajadzīgā uzticība Eiropas ekonomikai. Lai veicinātu ekonomikas atveseļošanos, lai stiprinātu sabiedrības uzticību, mums jārikojas vispusīgi: jānodrošina finanšu stabilitāte, jāveicina fiskālā konsolidācija, jāpabeidz labojumi finanšu sistēmā un jo īpaši jaunajā uzraudzības sistēmā, kā arī jāveicina ekonomikas pārvaldība. Tikai nodrošinot konkrētu un strauju progresu visās šajās jomās, mēs varam veicināt atveseļošanos un nostiprināt ekonomisko un monetāro savienību. Es rēķinos ar jūsu atbalstu šajos tik nozīmīgajos darbos.

Michel Barnier, *Komisijas loceklis.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Tā bija laba doma, ka Parlamentam jāiesaistās debatēs par krīzes uzraudzību un vadību.

Tāpat ir tikai godīgi par šiem abiem nozīmīgajiem tematiem runāt vispārīgākā kontekstā, jo mums būs jārikojas, lai nodrošinātu paaugstinātās prasības pēc kapitāla un lai uzlabotu uzņēmumu pārvaldību, kā arī lai to visu pabeigtu. Mēs pie tā vēl atgriezīsimies, jo man būs iespēja nākamo pāris nedēļu vai mēnešu laikā atkal strādāt ar vairākiem priekšlikumiem, kas ir iestrādāti darba kārtībā, ko Komisija apstiprināja 2. jūnijā, ko Finanšu ministru padome atbalstīja un ko Eiropadome ir pieņēmusi. Tāpat mēs varēsim pārliecināties — un es atbalsoju to, ko teica daudzi no jums —, vai pastāv reāla konsekvence starp lēmumiem, kas pieņemti G20 sanāksmē, lēmumiem, kas pieņemti Eiropadomē, un lēmumiem, ko tajā pašā jomā pieņēmusi Ministru padome.

Ir vairāki temati, kas iekļaujas šajā novēšanas, krīzes vadības un uzraudzības sistēmā. Es domāju par finansējumu problēmu risināšanai, ko mēs, līdzīgi kā *Ferreira* kundze, piedāvājam krīzes vadības kontekstā. Es domāju arī par *García-Margallo y Marfil* kunga agrākajiem priekšlikumiem, un 2011. gadā mēs iesniegsim tiesību aktu projektus par šiem tematiem. Tāpat ir jādomā arī par finanšu uzņēmumu pārvaldību un banku kapitālu. Es pie tā atgriezīšos, runājot par *Karas* kunga ziņojumu.

Es vēlētos pateikt dažus vārdus par šodien apspriestajiem diviem tematiem. Vispirms es runāšu par uzraudzību, kas faktiski ir sistēmas mugurkauls. Tas ir ļoti nopietns temats, un, kā jūs jau teicāt, ja mums neizdosies izveidot ticamas iestādes un Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju, daudzas citas reformas zaudēs savu efektivitāti. Pirms dažām nedēļām mēs runājām par reitingu aģentūrām — es pie tām vēl atgriezīšos — un par piesardzības noteikumu ieviešanu. Mums ir vajadzīga šāda ticama Eiropas līmeņa uzraudzības sistēma. Tādēļ es vēlos uzslavēt stingro mērķtiecību, ko dažos pēdējos mēnešos parādījuši jūsu referenti. *García-Margallo y Marfil* kungs, *Skinner* kungs, *Sánchez Presedo* kungs, *Goulard* kundze, *Giegold* kungs, *Tremosa i Balcells* kungs un *Balz* kungs, un jo īpaši viņu mērķtiecību attiecībā uz šo iestāžu pilnvarām un to juridiski saistošo autoritāti.

Te mēs redzam Komisijas priekšlikumu būtību un filozofiju. Mēs saskatījām arī dažas jaunas idejas, ko mums vajadzētu izmantot, lai uzlabotu Eiropas finanšu uzraudzības sistēmu un lai, kā *Giegold* kungs ieteica, stiprinātu patērētāju aizsardzību, galvenokārt tāpēc, lai aizliegtu atsevišķus finanšu pakalpojumus. Es domāju par iestādēm piešķirto lomu sistēmisko risku noteikšanā un krīzes situācijās. Es apsveru *Skinner* kunga ieteikumu stiprināt sadarbības komiteju. Es domāju par uzlabojumiem tirgu pārskatāmības uzlabošanā, ko mēs apspriedām *Sánchez Presedo* kunga izstrādātās „*Omnibus*” direktīvas kontekstā.

Tie ir tikai daži piemēri: grūtākais vēl tikai priekšā. Protams, mēs esam izdarījuši lielu darbu, katrā ziņā es pats esmu ar jums kopā strādājis piecus mēnešus. Mēs esam daudz ko panākuši, tomēr, pat ja atrodamies jau finiša taisnē, kā es ceru, mēs vēl neesam panākuši vienošanos un to, ko es nosauktu par dinamisku un ticamu kompromisu, kas nodrošinātu šīs sistēmas darbību. Lai gan tās pārstāvji šodien nav klāt, es vēlos apsveikt Beļģijas prezidentūru, kas jau kopš pirmajām savu pilnvaru stundām — 1. jūlija 10.00 no rīta — ir aktīvi darbojusies sava finanšu ministra *Didier Reynders* personā un kura vakar vēlu vakarā piedalījās dialogā ar daudziem no jums.

Es vēlos atkārtot *García-Margallo y Marfil* kunga teikto. Mums jāliek Padomei saprast, ka tagad ir īstais laiks rīkoties un panākt progresu. Arī citi to ir teikuši. Jebkurā gadījumā Komisija savas kompetences robežās darīs visu vajadzīgo, lai mudinātu Padomi izmantot jūsu piedāvāto iespēju — tā es saprotu šo situāciju. Bumba ir viņu laukuma pusē, un viņiem ir dotas šīs dažas dienas, lai panāktu saprātīgu un ticamu vienošanos. Jūs varat rēķināties ar manu laiku.

Es vēlētos teikt dažus vārdus par krīzes vadību un novēšanu, lai pateiktos *Ferreira* kundzei par viņas ieguldījumu. Es pats esmu ilgu laiku atbalstījis drošības pasākumus. Es ļoti ilgi esmu uzskatījis, ka attiecībā uz ekoloģisko risku, ražošanas risku un finanšu risku piesārņotājs ir tas, kuram būtu jāmaksā, ka dziedēšana vienmēr ir dārgāka nekā profilakse un ka gadījumos, kad nepieciešama vai nu dziedēšana, vai profilakse, ne jau nodokļu maksātājiem būtu jāsedz lielākā daļa izmaksu.

Lūk, kādus principiālos instrumentus mēs piedāvāsim Ministru padomei. Mēs piedāvāsim daudzus no *Ferreira* kundzes ieteiktajiem instrumentiem, un mēs tos pārstrādāsim normatīvo aktu projektos. Es apsolu, ka jums tiks iesniegts normatīvā akta teksts. Šis ir temats, ar ko

es jau pirmajā dienā, manis uzklaušīšanas laikā — 13. janvārī — un *ECOFIN* padomes laikā Madridē jums un ministriem biju apsoltījies strādāt. Jūs varat paļauties uz to, ka es iesniegšu šo ticamo instrumentu komplektu, kas būs balstīts uz *Ferreira* kundzes priekšlikumiem, jo es esmu pārliecināts, ka arī šajā jomā profilakse izmaksās lētāk nekā seku izlabošana.

Sebastian Valentin Bodu, *Juridiskās komitejas atzinuma sagatavotājs.* – (RO) Vēlos pateikt, ka runāšu kā atzinuma ēnu referents.

Pašreizējā finanšu krīze ir uzskatāmi parādījusi efektīvas pārvaldības trūkumu krīzes situācijās, kas radušās ES pārrobežu finanšu iestādēs.

Valstu līmenī ir apstiprinātas dažādas pieejas. Lielākoties iestādes ir vai nu izmantojušas valsts finansējumu, lai nodrošinātu bankām galvojumu, vai arī norobežojušas bankas aktīvus savas valsts teritorijā un izmantojušas valsts līmeņa instrumentus, lai atrisinātu krīzes situācijas, taču tikai valstī esošo filiāļu līmenī.

Šāda rīcība ir paaugstinājusi risku, kas saistīts ar uzticības zaudēšanu, konkurences kropļojumiem, juridisku neskaidrību un augstajām izmaksām, ko rada galvojumu nodrošināšana un kas jāsedz nodokļu maksātājiem.

Noslēgumā jāteic, ka mums vajadzīgi Eiropas līmeņa pasākumi, lai novērstu tādu krīzes vadību, kad pārrobežu banku grupa izmanto valsts līmeņa sistēmas, kas var būt ļoti dažādas, turklāt parasti aizsargā tikai valsts teritorijā esošās filiāles, bet nerisina problēmas, ar kurām ir saskārusies visa grupa kopumā.

Raffaele Baldassarre, *Juridiskās komitejas atzinuma sagatavotājs.* – (IT) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi! Krīze mums ir uzskatāmi likusi saprast, ka ciešāka koordinācija Eiropas līmenī ir neapstrīdams priekšnoteikums finanšu tirgu attīstībai un stabilitātei.

Līdz ar to es tikai uzsvēršu vienu pamatproblēmu, jo īpaši saistībā ar vēl arvien notiekošajiem sarežģītajiem dialogiem. Finanšu uzraudzības iestāžu pilnvarošana pieņem neatkarīgus, tieši saistošus lēmumus — kā to paredz noteikumu 10. pants — atbilst politiskajai vēlmei ātri reaģēt uz ārkārtas situācijām, taču saistībā ar ikdienas uzraudzību šādas pilnvaras ir pretrunā līguma 17. un 258. pantam, kuri nosaka, ka tikai Komisija ir pilnvarota nodrošināt Eiropas Savienības tiesību piemērošanu. Turklāt šādā gadījumā veidotos paradoksāla situācija, jo augstākajā uzraudzības iestādē ar valsts iestāžu starpniecību pārstāvētās dalībvalstis tad būtu netieši atbildīgas par ES tiesību aktu piemērošanu.

Kā Juridiskās komitejas atzinuma sagatavotājs es piedāvāju kompromisa grozījumu, kas pilnīgā saskaņā ar līgumu atrisinātu šo neatbilstību starp iestādēm piešķirtajām pilnvarām un Komisijas lomu un kompetenci. Es ceru, ka Juridiskās komitejas ieguldījumu var izmantot par pamatu turpmākiem kompromisiem ar citām Eiropas iestādēm, lai ātri nonāktu pie tik ļoti vajadzīgā risinājuma, kas turklāt būtu pilnīgi atbilstīgs Eiropas Savienības tiesību aktiem.

Klaus-Heiner Lehne, *Juridiskās komitejas atzinuma sagatavotājs.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Mums ir kopējs iekšējais tirgus, taču uzraudzības iestāde ir sadrumstalota. Ir skaidri redzams, ka šāda sistēma nevar darboties. Mums vajadzīgas spēcīgas Eiropas struktūras, kas izmanto dalībvalstu aģentūru pieredzi un plašās zināšanas un kam vienlaikus būtu iejaukšanās pilnvaras, ko izmantot ārkārtas situācijās. Kaut vai tiem uzkrautā milzīgā, krīzes radītā nodokļu sloga dēļ vien pilsoņi gaida, kad Parlaments bez kavēšanās pieņems ātru, saprātīgu lēmumu. Pilsoņiem neinteresē valstu līmenī

notiekošās varas spēlītes par to, kurš ko nosaka. Pilsoņi vēlas, lai tiktu pieņemts efektīvs lēmums problēmu atrisināšanai.

Objektīvi spriežot, ja ir jālemj par pasākumiem ārkārtas situācijā un ja koordinācija starp dalībvalstīm ir nepietiekama un neefektīva, tad šāds lēmums ir jāpieņem centralizēti visas Eiropas līmenī. Tieši pēc šāda principa tiek pieņemti lēmumi G20, G8, kā arī valstu un valdību vadītāju sanāksmēs, taču diemžēl ne Padomē. Padomes nostāja ir visai aprobežota. Sabiedrība šādu stratēģiju neatzīst par pieņemamu. Mēs gaidām, kad Padome sāks rīkoties.

Evelyn Regner, *Juridiskās komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāri! Ja Eiropas Savienības dalībvalstis vēlas būt ekonomiski un ārpolitiski spēcīgas, tām ir jādarbojas vienoti kā Eiropas Savienībai. Tādēļ Finanšu tirgus uzraudzības noteikumu kopums, maksimāli spēcīga Eiropas Sistēmisko risku kolēģija un spēcīga Eiropas — es uzsveru vārdu „Eiropas” — līmeņa banku, vērtspapīru un apdrošināšanas tirgu uzraudzības iestādes ir tieši tas, kas vajadzīgs.

Eiropas Sistēmisko risku kolēģija ir, ja atļausiet izteikt salīdzinājumu, kaut kādā ziņā līdzīga Vācijas federālajam prezidentam. Pašreizējā situācijā viņam nav nekādu plašu iekļaušanās pilnvaru — man gribētos, lai tās būtu plašākas — taču viņam var piemist liela morālā autoritāte. Tas nozīmē, ka viņš var atklāti izteikt brīdinājumus vai ieteikumus. Eiropas Parlaments — un es to uzskatu par sevišķu panākumu — arī uzstāja uz to, lai ESRK valdē tiktu iekļautas ieinteresētās puses no parasto iedzīvotāju vidus, proti, patērētāju aizsardzības grupas, arodbiedrības un zinātnieki. Es tiešām uzskatu, ka tā ir ārkārtīgi pozitīva rīcība, ko vajadzētu uzsvērt.

Tādēļ es vēlos aicināt dalībvalstis neapmierināties ar pagātnes novecojušajām metodēm 21. gadsimta ekonomiskās kārtības veidošanā, bet gan domāt un rīkoties eiropiski.

Françoise Castex, *Juridiskās komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāri! Finanšu tirgu Eiropas līmeņa uzraudzība ir mazākais, ko mēs varam darīt. Tas būs jāregulē ar reitinga aģentūru palīdzību. Mēs jau esam redzējuši, kādi spekulācijas instrumenti tiek izmantoti pret valstīm, taču uzraudzības iestādes nedrīkst atkārtot tās pašas kļūdas, darbojoties vienlaikus kā tiesnesis un kā zvērinātie. Līdz ar to kontroles jautājums nav atrisināts: kontrolei jābūt politiskai. Šie noteikumi ir vajadzīgi, taču ne pietiekami, ja mēs tos nepapildinām ar tādu eirozonas un Eiropas Savienības ekonomisko pārvaldību, kas ir plašāka par stabilitātes paktā paredzēto. Tie ir nepietiekami arī tādā gadījumā, ja mēs neīstenojam nopietnus pasākumus pret kapitāla aizplūšanu uz zemo nodokļu valstīm. Turklāt šī Eiropas līmeņa uzraudzība būs nepietiekama, ja mēs nerīkosimies tā, lai šie noteikumi tiktu ievēroti globālā līmenī.

Eiropas līmeņa noteikumi ir noderīgi, bet nepietiekami. Mums jānodrošina finanšu tirgu globāla uzraudzība.

Sajjad Karim, *Juridiskās komitejas atzinuma sagatavotājs*. – Priekšsēdētājas kundze! Ir skaidrs, ka daudzās dalībvalstīs ir bijušas problēmas ar finanšu sistēmas regulēšanu. Mēs nedrīkstam pieļaut, ka mūsu rīcība arī turpmāk ir tik neefektīva un nesaskaņota.

Apvienotajā Karalistē valdība īsteno radikālus pasākumus, lai valsts līmenī panāktu apvērsumu un vajadzīgās reformas. Līdzīgā veidā arī jaunajai Eiropas sistēmai ir radikāli jāuzlabo gan regulējošās uzraudzības kvalitāte, gan saskaņotība. Tai ir vajadzīga neatkarīga struktūra — patiesi neatkarīga regulējošā ziņā — taču ir jāatrod līdzsvars. Pašreizējie priekšlikumi Eiropas Savienībai ļautu anulēt valsts līmeņa regulatoru lēmumus, un pastāv

risks, ka tehniskie standarti var tikt izmantoti, lai faktiski veidotu un diktētu stratēģiskus lēmumus ES līmenī.

Dalībvalstis dara pareizi, pretodamās šādam pavērsienam. Apvienotās Karalistes un Vācijas nostāja ir pareiza. Komisār *Rehn*, komisār *Barnier*! Apvienotā Karaliste joprojām ir ieinteresēta kopīgā mērķa sasniegšanā, tomēr ir pareizi jāpiemēro subsidiaritātes principi.

Íñigo Méndez de Vigo, *Konstitucionālo jautājumu komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Es uzskatu, ka pastāv tikai divi risinājumi mūsu piedzīvotajai finanšu krīzei: vai nu mēs piešķiram plašākas pilnvaras valstu uzraudzības iestādēm, vai arī izveidojam Eiropas līmeņa uzraudzības iestādi un nododam pilnvaras tai. Priekšsēdētājas kundze, es priecājos, ka patlaban Parlaments ir cieši apņēmies, politiski apņēmies izveidot Eiropas līmeņa uzraudzības sistēmu, un, manuprāt, visas politiskās grupas par to ir vienisprātis.

Konstitucionālo jautājumu komiteja atbalstīs un līdz šim ir atbalstījusi visus institucionālos pasākumus, kas veicina attīstību šajā virzienā. Priekšsēdētājas kundze, man šobrīd liekas, ka pēc rītdienas, kad tiks pausta šī apņemšanās, Komisijai būs izšķiroša funkcija sarunās ar Padomi. Manuprāt, šajās sarunās par vissvarīgāko jautājumu kļūs tas, vai šīs Eiropas iestādes būs spējīgas strādāt ar grūtībās nonākušiem uzņēmumiem valsts līmenī, neiesaistoties valsts uzraudzības iestādei.

Tādēļ, komisāra kungs, vēlu jums panākumus šajā uzdevumā, kurš, manuprāt, šoreiz būs izšķirošais faktors uzraudzības un kapitāla nākotnē tiem, kas vēlas redzēt vienotāku Eiropu.

Priekšsēdētāja. – Es vēlos izteikt paziņojumu: daudzi no jums gluži pamatoti sūdzējās par Padomes pārstāvju neesamību, taču šodien Beļģijā notiek jaunā Parlamenta pirmā sēde, un tādēļ, ņemot vērā *force majeure* apstākļus, nav bijis iespējams nodrošināt Padomes pārstāvniecību. Tagad sāksim debates ar politisko grupu pārstāvjiem.

Markus Ferber, *PPE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāri, dāmas un kungi! Varētu brīnīties, ko gan mēs esam sasnieguši gada laikā, kas pavadīts diskusijās, debatēs un daudzās dialoga sēdēs, un es noteikti varu iedomāties jaukākus laika pavadīšanas veidus nekā atrasties šeit. Gadu pēc Eiropas Parlamenta vēlēšanām, kad mēs sabiedrībai paziņojām savu vēlmi sakārtot finanšu tirgu, mēs esam situācijā, kurā mūsu sekmes var novērtēt kā niecīgas vai vispār nekādas.

Problēma jau tika izskaidrota. Mums ir darīšana ar tirgiem, kas mūsdienās darbojas visas pasaules mērogā. Dalībvalstis joprojām uzskata, ka var izmantot savas uzraudzības struktūras noteikumu piemērošanai šādā vidē. Fakts, ka šāda pieeja vairs nedarbojas, nebija finanšu krīzes iemesls, taču tas padarīja Eiropas situāciju vēl smagāku. Tādēļ es vēlos jautāt, kad šī atziņa, kura tiek bieži pieminēta svinīgās runās, beidzot izpaudīsies politiskā rīcībā, kur tās jēga pēkšņi mainās un tā kļūst piemērojama nevis pilsoņu, bet gan biržu un banku aizsardzībai.

Šis ir tas uzdevums, kuru mēs kā Eiropas Parlaments esam apņēmušies izpildīt. Es ceru, ka arī dalībvalstis sniegs ieguldījumu šī mērķa sasniegšanā, jo mums ir kopēja atbildība par pareizu uzraudzības noteikumu piemērošanu pilsoņu interesēs, kas nodrošinātu personas ietaupījumu pastāvīgu drošību. Es, protams, ceru — un pašreiz vēršos pie komisāriem —, ka Komisija tagad darīs visu iespējamo, lai mēs pēc iespējas ātrāk panāktu labu risinājumu Eiropā dzīvojošo cilvēku interesēs.

Gianni Pittella, *S&D grupas vārdā.* – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Šķiet, ir skaidrs, ka lēmums, ko Parlaments grasās pieņemt – balsot par grozījumiem un nebalsot, atlikt balsojumu par normatīvo rezolūciju – ir izmisīgs mēģinājums atgādināt Padomei tās pienākumus, lai līdz septembra sesijai šī pakete tiktu apstiprināta pirmajā lasījumā. Atklāti sakot, es nespēju noticēt, ka valstu valdības joprojām tuvredzīgi nevēlas piešķirt mūsu izveidotajām uzraudzības iestādēm reālas pilnvaras. Tas ir līdzīgi kā izveidot iestādes, kas nespēj veikt uzraudzību — tad kāda ir to izveides jēga?

Kā labi zināms, Eiropas Parlaments nav ekstrēmistu armija, ka izsaka revolucionāras prasības. Mēs esam normāli cilvēki, kas dzīvo kopā ar citiem līdzpilsoņiem jeb starp tiem cilvēkiem, kas pārvalstu līmenī neregulēto finanšu tirgu katastrofu izjuta gan savā ikdienas dzīvē, gan savās kabatās. Mūsu priekšlikumi ir tie, kurus izteica *de Larosière* kungs, nevis *Robespierre* kungs, kā tas zināms komisāram *Barnier* kungam.

Mūsu draugi Padomē, pat ja jūs neesat šeit, jūs izlasīsiet šos vārdus. Mēs gaidām pozitīvu reakciju uz mūsu žestu saistībā ar atbildību, bet ja šāda reakcija nesekos, septembrī mēs balsosim un visiem Eiropas pilsoņiem pavēstīsim, ka mēs vēlamies tiešas pārraudzības pilnvaras pār finanšu starpniekiem, ka mēs vēlamies paplašināt EVTI uzraudzības pilnvaras līdz Eiropas mēroga iestādēm, kā arī ka mēs vēlamies, lai Eiropas iestādēm būtu pēdējais vārds valstu iestāžu domstarpībās.

Dārgie draugi Padomē, neslēpiet galvu smiltīs kā strausi. Realitāte ir skaudra, bet ar to ir jātiek galā, izdarot izvēli par labu drošībai un spēkam.

Sharon Bowles, *ALDE grupas vārdā.* – Priekšsēdētājas kundze! Neskatoties uz labajām lietām projektā „Maksātspēja II”, par kurām jau esam dzirdējuši, mēs apturējam grupas atbalsta režīmu, ņemot vērā bažas par tā praktisko izmantojamību ekonomiskās spriedzes laikā, tā mijiedarbību ar valstu maksātspējas likumiem un citu valstu uzraudzības iestāžu paustās šaubas. Krīzes laika gadījumi, piemēram, „*Fortis Bank*”, radīja pamatu šādām aizdomām, kā arī nepieciešamību pēc Eiropas uzraudzības sistēmas un disciplīnas. „Maksātspēja II” mani pārliecināja, ka finanšu iestāžu maksātspējas vai maksātspējas problēmu pārrobežu jautājumi ir jārisina Eiropas līmenī. Tas ir izaicinājums, taču vienlaikus tas ir bijis nopietns vienotā tirgus koncepcijas trūkums.

Ferreira kundzes ziņojumā ir aplūkoti daudzi no šiem problēmjautājumiem, un es izsaku viņai pateicību par to, ka ziņojumā ir iekļautas manas idejas par morālā kaitējuma novēršanu saistībā ar krīzes fondiem un 28. režīmu pārrobežu banku maksātspējas gadījumā. Pašlaik plānošana ir viss, un ārkārtas rīcības plāni, t.s. „pēdējās gribas” un noregulējuma mehānismi atklās daudz jauna par pašreizējo situāciju, kā arī sniegs aizsardzību nākotnē.

Philippe Lamberts, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos uzrunāt Padomi, un, acīmredzot, es, līdzīgi daudziem no mums, esmu vīlies, ka to nav iespējams izdarīt tiešā veidā, jo es vēlētos Padomei pateikt, ka Parlamenta rīcība šajā lietā ir pamatota. Tas vienkārši prasa Eiropas līmeņa uzraudzību Eiropas tirgus dalībniekiem un valsts līmeņa uzraudzību — attiecīgās valsts tirgus dalībniekiem. Tas prasa patērētāju aizsardzību un jo īpaši tādu produktu aizliegšanu, kurus šeit jebkurš atzītu par kaitīgiem, un ne tikai šeit, bet arī pašā nozarē, darba vietā. Ja tie ir kaitīgi, kāpēc tiem jāpiešķir atļauja? Ir acīmredzami, ka Parlaments prasa ierobežojošas darbības. Tas viss man nešķiet nekas ekstrēms. Kāpēc Padome to nevar pieņemt? Es domāju, ka mūsu līdzpilsoņu un šī Parlamenta pacietība tuvojas beigām. Ja mēs dosim Beļģijas prezidentūrai iespēju rīkoties, tas izmantos šo iespēju, un mēs redzēsim rezultātus jau nākamajā nedēļā.

Zināt, Beļģijā mums ir jāredz tādi saukļi kā „*Eigen volk eerst*” („Mūsu cilvēki — pirmie”) vai „Ja mēs kaut ko darām, mēs izdarām labāk”, un diemžēl mēs ar šādu nacionālo egoismu pārāk bieži sastopamies arī Eiropas līmenī. Tieši tas visdrošāk bruģē nākotnes pagrimuma ceļu šī kontinenta pilsoņiem, pilsoņiem, ar kuriem mēs tomēr varam lepoties. Līdz ar to, kā teica *Jean-Claude Trichet* kungs, līdztekus monetārās savienības ieviešanai mums ir nepieciešama ekonomiskā un budžeta savienība. Es nevaru to nosaukt citādāk kā par politisku savienību.

Ivo Strejček, *ECR grupas vārdā*. – (CS) Es klausos šīs pēcpusdienas debātes un domāju, ka ir pateikti vairāki ļoti nopietni vārdi. Pirmos izrunāja priekšsēdētājs *Barroso*, kurš teica, ka „mēs vēlamies darīt visu iespējamo, lai aizsargātu eiro”. Citus vārdus pauda kāds no jums, kurš teica, ka „stingrāka vai ciešāk uzraugoša Eiropas Savienība varētu aizsargāt finansiālo stabilitāti”. Šajos vārdos ir visu šo debāšu būtība par finanšu sistēmu un tās uzraudzību. Mums ir monetārā savienība. Monetārā savienība nav nodalāma — pat saskaņā ar ekonomikas zinātņi — no fiskālās savienības, kas, savukārt, nevar pastāvēt bez politiskas savienības.

Cilvēki, kas šeit sēž un skatās uz mums, varētu pamatoti jautāt: „Tātad kāds ir jūsu risinājums?” Mēs viņiem teiksim: „Mēs vēlamies izveidot politisku savienību, bet, ņemot vērā, ka mēs esam izgājuši cauri Lisabonas līguma katarsei, mums ir jārikojas bez jums. Mums ir jārikojas, nedodot jums iespēju izteikties.” Manuprāt, tā ir nepareiza pieeja.

Thomas Händel, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Šajā Eiropas Parlamentā mums ir pienākums stingri regulēt finanšu tirgus. Visi mūsu priekšlikumi ir ievērojami apcirpti dialogos. Padome un valdības nevēlas spēcīgas ieviešanas tiesības. *Giegold* kungs pašreiz notiekošo pareizi raksturoja kā aprobežotību. Šķiet, nav nolūka izstrādāt stingrākus noteikumus, bet gan vienkārši izveidot sistēmu ar neredzamu mazāku noslieci uz sabrukšanu. Mēs iegūsim fragmentāru uzraudzības struktūru, kas nespēs pilnvērtīgi kontrolēt finanšu tirgus. No šīs finanšu krīzes ir izdarīti neadekvāti secinājumi, kas nozīmē, ka jau briesmīgs nākamā krīze.

Daudzu valstu ekonomika, tostarp Eiropā, neizturēs gaidāmos satricinājumus, ņemot vērā visas sociālās un ekonomiskās sekas, ko tie rada Eiropas iedzīvotājiem. Viņi gaida plēsonīgā finanšu tirgu kapitālisma savaldīšanu un politiskās ietekmes atjaunošanu. Kad „*UniCredit Bank*” vadītājs *Alessandro Profumo* nedēļas nogalē teica, ka mums ir nepieciešama spēcīga un vienota Eiropas finanšu uzraudzības iestāde un visām dalībvalstīm kopīgi noteikumi, aicinot pieņemt stingrākus kapitāla noteikumus, tas bija aicinājums Parlamentam patiešām sagatavot šādus noteikumus. Tas ir šī Eiropas Parlamenta darbs izdarīt spiedienu uz Padomi un steidzamā kārtībā ieviest efektīvu regulējumu. Tas būtu tikai pirmais solis *status quo ante* virzienā.

Beidzot ir pienācis lielos solījumus apstiprināt darbībā. Mana grupa atbalsta spēcīgu Eiropas regulējumu. Jebkura cita situācija bez attiecīga regulējuma apdraudētu eiro, ES vienotību un demokrātiju.

Claudio Morganti, *EFD grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es atbalstu mērķi sargāt tirgu un Eiropas pilsoņu ieguldījumu drošību. Tomēr manī raisās pārdomas par to, vai esam izvēlējušies pareizo ceļu. Es nevēlētos, ka Eiropas iestāžu, un jo īpaši mūsu iestādes, reakcija uz krīzi un nesenojiem finanšu skandāliem netrāpītu īstajā mērķī.

Jaunu tiesību aktu un jaunu t.s. neatkarīgo iestāžu izveide patiesībā var nebūt pašreizējo problēmu svarīgākais un izšķirošākais risinājums. Visā Eiropā, gan Eiropas, gan valstu līmenī jau tagad ir daudz un ļoti dārgi izmaksājošu neatkarīgu iestāžu, kas tik un tā nespēja novērst tirgus krīzi vai sarežģījumus un finanšu skandālus, ko Eiropai nesen nācās piedzīvot.

Es piekrītu, ka ir nepieciešama ciešāka sadarbība starp dažādām valstu iestādēm, bet vienlaikus es uzskatu, ka šajā jomā nav nepieciešams sankcionēt visu. Autonomu uzraudzības iestāžu iespējamības saglabāšana, manuprāt, noteikti ir vēlams risinājums, lai labāk aizsargātu ieguldījumu un noguldītājus.

Visbeidzot, es esmu pārliecināts, ka politiķiem ir jāuzņemas lielāka atbildība. Tā kā mēs esam vienīgā Eiropas iestāde, kurai ir tieša atbildība pret iedzīvotājiem, es uzskatu, ka nevajadzētu atteikties no mūsu prerogatīvām. Mums nevajadzētu un mēs nevaram akli uzticēties t.s. neatkarīgajām iestādēm: tās ir tehnisks rīks, ko mēs varam izmantot, bet tās pašas par sevi nav un nekad nebūs risinājums.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Eiropas Savienībā jau ir 40 ES aģentūru. Katru gadu šīs organizācijas aprij 1,5 miljardus eiro. Padomei un dalībvalstīm nekad nav radušās problēmas zibenīgu lēmumu pieņemšanā par šādu aģentūru izveidi. Padomei un dalībvalstīm nekad problēmas nav radījis arī fakts, ka šīs aģentūras savā darbībā ļoti bieži pārkāpj subsidiaritātes principu. Pats galvenais, bieži šīm aģentūrām nav nekāda racionāla pamata.

Tagad mums ir jāizveido trīs jaunas aģentūras, trīs vajadzīgas aģentūras ar pilnvarām, kas tiks īstenotas jomā, kurā Eiropas Savienība beidzot var pierādīt, cik ļoti šādas aģentūras ir nepieciešamas. Tomēr dalībvalstis tagad izrāda pretestību situācijā, kurā politika jau gadiem, ja ne gadu desmitiem ir palikusi iepakaļ finanšu tirgu globālajai ietekmei. Ja no vienas puses Eiropas Savienība darbojas tur, kur tas nav nepieciešams, bet no otras puses nespēj rīkoties tajās jomās, kurās tas steidzami nepieciešams, iedzīvotāju dusmas, kas šādā veidā rodas, ir diezgan saprotamas.

Man atliek vien aicināt Padomi beidzot rīkoties saprātīgi un izbeigt savu traucējošo attieksmi.

Astrid Lulling (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Es atzīstu, ka man ir grūti sekot savu kolēģu piemēram, kuri tik lepnī izrāda muskuļus un prasa mūsu legitimitātes monopolstāvokli attiecībā pret citām Eiropas Savienības iestādēm. Diemžēl bieži vien viņu nostāja ir smieklīga. Tomēr, kad šī Parlamenta deputāti, strādājot un ar pārliecību, nāk klajā ar labi argumentētu nostāju, kad mēs aizstāvam to, kas, šķiet, acīmredzami atbilst Eiropas vispārējām interesēm, bet saskaramies ar saspringtu nostāju no dalībvalstu puses, tad tā jau ir cita lieta.

Šajās debatēs par Eiropas līmeņa uzraudzību Parlaments ir spēlējis šādu lomu. Jautājumā par Eiropas Sistēmisko risku komiteju es kā šīs komitejas ēnu referents no savas grupas, tāpat kā referente *Goulard* kundze, aizstāvēju mērķtiecīgu nostāju. Es atbalstīju mehānismus, kas nodrošinātu noteiktu efektivitātes līmeni, un es uzsvēru Eiropas Centrālās bankas pārākumu. Kāpēc tā? Tāpēc, ka Eiropas Centrālā banka ir vienīgā Kopienas iestāde šajā grupā, un tāpēc, ka tā ir parādījusi nopietnu attieksmi.

Ievērojot kristīgās labdarības garu, es neminēšu visu to iestāžu nosaukumus un visus tos lielos vadītājus, kas vētras laikā pēkšņi nozuda. Mēs varam uzskatīt par veiksmi, ka sliktākajā krīzes laikā uz klāja bija vismaz kapteinis. Tāpēc mani nomierinātu tas, ka rīt mēs pieredzētu makrouzraudzības uzticēšanu spēcīgai Kopienas iestādei, mikrouzraudzībai saglabājot sadrumstalotību.

Šajos sarežģītajos laikos Eiropas Sistēmisko risku komitejai jāstrādāt pēc iespējas ātrāk. Nākotne rādīs, vai ir nepieciešamas izmaiņas, bet ir jāstrādā ar veselīgu pamatu, jo sistēmiskie riski ietekmē visu Eiropas un pasaules banku sektoru.

George Sabin Cutas (S&D). – (RO) Pašreizējā ekonomikas krīze mums ir parādījusi, ka ir nepieciešama sistēma krīžu novēršanai un negatīvo seku ierobežošanai.

2009. gada februārī publicētais *De Larosière* ziņojums vērtēja finanšu uzraudzību Eiropas Savienībā, iesakot izveidot *sui generis* iestādi, kas būtu atbildīga par makroekonomisko uzraudzību Eiropas līmenī un piedāvātu risinājumu attiecībā uz pašreizējiem trūkumiem.

Turklāt Eiropas Parlaments jau 2000. gadā Komisijai prasīja sagatavot priekšlikumus, lai garantētu Eiropas Savienības finanšu tirgu stabilitāti. Praktiskajā nozīmē Eiropas Savienība atrodas kritiski svarīgā situācijā, kad tai ir jāpierāda savas spējas iedzīvotājiem, kas gaida pašreizējās ekonomikas recesijas risinājumus un efektīvus līdzekļus ekonomikas recesijas novēršanai nākotnē.

Ir dzirdētas runas par demokrātijas deficītu Eiropas Savienībā, par Eiropas pilsoņu mazāku līdzdalību Eiropas Parlamenta vēlēšanās un par viņu nespēju iesaistīties Eiropas politikā. Tāpēc es uzskatu, ka Lisabonas līgums tiešām var iezīmēt svarīgu soli šo trūkumu mazināšanā. Tomēr tas ir tikai sākums. Ir jāieliek stipri pamati, kas nodrošinās stabilitāti un citus ieguvumus un līdz ar to sekmēs uzticēšanos Eiropas ekonomiskajai un politiskajai sistēmai.

Mums ir nepieciešama efektīva uzraudzības sistēma, kas radīs apstākļus stabilam ekonomikas finansējumam, ekonomikas izaugsmei un nodarbinātības ilgtspējībai. Ir jāuzrauga arī Eiropas vienotā tirgus vienotība, ja vēlamies novērst tā sadrumstalotību.

Tāpēc es galā uzskatu, ka Eiropas Sistēmisko risku komitejas un finanšu uzraudzības iestādes izveidošana ir pamatota.

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Pat Padomes locekļi saprot, ka uzraudzības sistēmas vājums ir vai bija viens no cēloņiem lielākajai globālajai finanšu krīzei kopš 1930. gadiem. Viņi saprot arī to, ka valstu pasākumi vieni paši nav pietiekami, lai tiktu galā ar šīs krīzes sekām, bet ka mums ir jāmeklē pasaules vai vismaz Eiropas līmeņa risinājumi.

Padomei būtu jāzina, ka Eiropas Parlaments nevēlas veidot neatkarīgu Eiropas uzraudzības iestādi un sistēmisko risku komiteju dogmatisma vai stūrgalvības dēļ, bet vadoties pēc dziļas dažādu pušu savstarpējās pārliecības. Tas ir vienīgais veids, kā investoriem garantēt pārredzamību un aizsardzību, pamatojoties uz vienotiem reglamentējošiem noteikumiem un šo noteikumu vienotu interpretāciju un piemērošanu.

Viens no šīs krīzes secinājumiem ir tāds, ka Eiropas iesaistei finanšu nozarē ir jābūt nevis mazākai, bet lielākai; ja mēs nevirzīsimies uz priekšu, mēs iesim atpakaļ. Dalībvalstīm būtu jāizbeidz liekulība, ko tās parāda, prasot globālus risinājumus G20 tikšanās laikā un vismaz Eiropas līmeņa regulējumu attiecīgajā valstī, bet faktiski noraidot jebkādu kompromisu dialogu laikā.

Lajos Bokros (ECR). – Priekšsēdētājas kundze! Mums nevajadzētu ļauties pašapmierinātībai par darbu šajā jomā, un mums nevajadzētu skatīties uz Amerikas Savienotajām Valstīm no augšas. Patiesībā, no vienas puses, ASV ir daudz tuvāk jauniem visaptverošiem tiesību aktiem finanšu nozares regulēšanai un uzraudzīšanai. Turklāt viņi vairāk koncentrējas uz būtību, nevis uz cīņu par ietekmes jomām. ASV Kongresam iesniegtie

likumdošanas priekšlikumi paredz patērētāju aizsardzības biroja izveidi, piešķirot tam ievērojamas pilnvaras lēmumu pieņemšanā, tostarp tiesības pilnīgi aizliegt konkrētus finanšu produktus. Standartizēti finanšu instrumenti tiks tirgoti noteiktās biržās, pakļaujot tos ieskaista iestāžu procedūrām. Riska ieguldījumu fondiem un privātā kapitāla uzņēmumiem, pārsniedzot noteiktu lielu kapitāla limitu, būs jāreģistrējas Valsts uzņēmumu komisijā (*State Corporation Commission*).

Mēs apspriežam pilnvaru sadalījumu starp Eiropas un valstu iestādēm. Jāsaka, ka risinājums ir diezgan vienkāršs. Makrouzraudzības iestādēm, piemēram, Eiropas Sistēmisko risku komitejai, ir jāstrādā ciešā saiknē ar Eiropas Centrālo banku, kas ir Eiropas institūcija, bet mikrouzraudzības iestāžu koordinēšanai jānotiek starp valstu iestādēm.

Mario Borghesio (EFD). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Eiropas finanšu sistēmas uzraudzības pasākumiem — un tas būtu labāk jāskaidro ziņojumā — ir jābūt prioritāram mērķim, kam ir jābūt ļoti skaidram un kam ir nepieciešams spēcīgs atbalsts: izstrādāt stingrus noteikumus, lai kontrolētu atvasināto finanšu instrumentu tirgu, jo tas ir pašreizējās finanšu krīzes viens no galvenajiem, ja ne galvenais cēlonis.

Turpretī šeit mēs vispirms veidojam centralizētu iestādi, kas zināmā mērā ir ECB modeļa kopija. Tas nav labi, jo patlaban nav zināms vai nav pilnīgi skaidrs, kāda loma būs valstu uzraudzības iestādēm — piemēram, „*Banca d'Italia*” manā valstī. Izskatās, ka šo iestāžu loma ir samazināta līdz pārstāvniecībai, un to nevar uzskatīt par īpaši labi definētu. Tomēr uzraudzībai būtu jāśakas tieši mūsu dalībvalstīs. Piemēram, Itālijā tā tiek īstenota ar vietējo filiāļu sistēmu, kas nodrošina labu situācijas pārraudzību.

Vēl jājautā, kāpēc Eiropas aģentūras galvenajai mītnei būtu jāatrodas Frankfurtē? Kas to izlēma? Uz kādu kritēriju pamata, ja tas nav darīts, lai, es teiktu, padarītu to līdzīgu Eiropas Centrālajai bankai? Mēs piedāvājam izvietot to, piemēram, Milānā, kas ir liels finanšu un banku pakalpojumu centrs, turklāt būtisks ir arī ģeoekonomiskais apsvēruma, jo Milāna atrodas Eiropas centrā.

Es uzskatu, ka šajā plānā kopumā ir jāiet vēl dziļāk, iekļaujot pasākumus, kuru īstenošanai ir nepieciešama drosme, piemēram, Eiropas tiesību aktos ieviešot komercbanku un investīciju banku nodalīšanu, pamatojoties uz ASV *vecos* tiesību principiem.

Danuta Maria Hübner (PPE). – Priekšsēdētājas kundze! Pašreizējā krīze mums ir iemācījusi — ja kāda Eiropas banka nonāk grūtībās, tās problēmas var izplatīties pāri robežām. Tiek veidota Eiropas finanšu uzraudzības sistēma, lai novērstu šādas situācijas; līdztekus jācer, ka pēc iespējas drīzāk uzraudzības sistēmu papildinās integrēta Eiropas pārrobežu krīzes pārvaldības sistēma.

Pēdējie divi gadi ir pierādījuši, ka paļaušanās uz valstu izmantotajām metodēm krīžu pārvarēšanā neapšaubāmi nav pats optimālākais risinājums. Jaunā sistēma būs jāveido tā, lai krīzes situācijas tiktu risinātas efektīvi, novēršot morālo kaitējumu un nepieļaujot nodokļu maksātāju finanšu sanācijas nepieciešamību. Aktīvu pārvedumi būs jāregulē tā, lai būtu nodrošināti līdzvērtīgi konkurences apstākļi, jo īpaši uzņēmējvalstīm.

Pārrobežu krīzes pārvaldības sistēma, kuras pamatā ir 28 režīmu koncepcija, būtu jāveido tā, lai tiktu novērsta banku un valstu budžetu savstarpējā atkarība. Tai būtu jāśekmē arī vienota Eiropas Savienības banku tirgus izveide. Galu galā, ja Eiropā būtu vienots banku tirgus, mums nebūtu jārunā par pārrobežu krīzes pārvaldību.

Pēdējā, bet ne mazāk svarīgā piebilde — vēlos uzvērt, ka lēmumi par visiem Eiropas finanšu stabilitātes sistēmas elementiem, kā arī par pārrobežu iestāžu noregulējuma režīmu ir jāpieņem steidzami, lai mazinātu nenoteiktību un banku nozares nestabilitāti. Turklāt Eiropas līmeņa mehānisma ieviešana dotu Eiropai iespēju efektīvāk īstenot globālos risinājumus.

Edward Scicluna (S&D). – Priekšsēdētājas kundze! Pirmkārt, es vēlos apsveikt visus referentus ar paveikto darbu šajās ļoti nozīmīgajās reformās. Šī ES finanšu sistēmas pārveide Ekonomikas un monetāro lietu komitejai ir milzīgs uzdevums, kas ir dominējis manā pirmajā EP deputāta pienākumu veikšanas gadā.

Es priecājos, ka mēs, šķiet, esam tuvu tam, lai tiktu panākta vienošanās. Eiropas Savienības un pasaules finanšu sistēmu labai funkcionēšanai un draudu mazināšanai ir nepieciešama labāka makrouzraudzības un mikrouzraudzības savstarpējā atbilstība. Vērtējot retrospektīvi, šķiet apbrīnojami, ka mums nebija ES līmeņa makrouzraudzības iestādes, kas veiktu tieši šādus pienākumus. Mūsu finanšu tirgi gan eiro zonas valstīs, gan ārpus eiro zonas esošajās valstīs ir tik cieši integrēti, ka pārraudzības iestāde, kas vērtētu tirgus tendences, aktīvu burbuļus, sistēmisko risku un nelīdzsvarotības nākotnes cēloņus, iespējams, būtu nodrošinājusi ātrāku un saskaņotāku reakciju uz krīzi.

Krīze ir parādījusi daudzas lietas: ka mūsu regulējošie noteikumi nebija pietiekami stingri; ka tirgi ne vienmēr spēj veikt pašregulāciju; un, pats sliktākais, ka tie bija pakļauti nekontrolētiem sistēmiskiem riskiem. Es īpaši atbalstu Eiropas Sistēmisko risku komitejas izveidi, kas būs kā sargsuns un laikus brīdinās par sistēmiskiem riskiem vai nelīdzsvarotību.

Šajā sakarā visneatliekamākā prioritāte ir kvalitatīva sistēmisko risku definīcija, lai nodrošinātu efektīvu funkcionēšanu. Ir atbalstāma nesenā ideja, ka būtu jāpublicē vairāku lielāko ES banku stresa testi. Es ceru, ka Komisija sekos šim piemēram un regulāri publicēs visu dalībvalstu publisko finanšu stresa testus.

Nobeigumā vēlos norādīt, ka Parlaments ir ieguldījis milzu pūles un parādījis politisko gribu, lai vienotos par šīm reformām pirms sesiju pārtraukuma, bet mums ir jāaņem paturēt šo jautājumu redzeslokā un īstenot šīs reformas līdz 2011. gada janvārim.

Vicky Ford (ECR). – Priekšsēdētājas kundze! Sākumā es ļoti nopietni vēlos pateikties referentiem par ārkārtīgi lielo darbu, kā arī komisāram, Parlamenta deputātiem un prezidentūrai, kas vakar pacietīgi turpināja sarunas gandrīz līdz pusnaktij. Mēs visi esam vienisprātis, ka Eiropas Sistēmisko risku komiteja un neatkarīgās uzraudzības iestādes nodrošinās pilnīgi jaunu un nepieciešamu pieeju finanšu risku pārvaldībai visā Eiropā; tas ir labi, bet ne viegli.

Paketē ir piecas dažādas direktīvas, kas groza vai citādi ietekmē vēl 11 citas direktīvas; ir noteiktas būtiskas izmaiņas valstu regulatoru, centrālo banku un ministru mijiedarbībā. Es esmu ļoti apmierināta, redzot, cik tuvu mēs esam galīgās vienošanās panākšanai. No neatkarīgo uzraudzības iestāžu projekta 67 pantiem es jau redzu vienošanos par 64, un atlikušajos trijos ir panākta vienošanās par lielāko daļu apakšpunktu. Mums visiem un pašiem referentiem jābūt ļoti lepnēm.

Lūdzu, nākamajā nedēļā turpināsim atklātu dialogu *ECOFIN* sarunās. Mums ir nepieciešama šo iestāžu izveide, nodrošinot augsti kvalificētus darbiniekus un, ja nepieciešams, vēlāk piešķirot papildu pilnvaras.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE) . – (RO) Es vēlos pievērst uzmanību arī ārvalstu banku darbībām jaunajās dalībvalstīs, kas nav eiro zonas dalībnieces.

Šo darbību izvērtēšana ir veicama ar vislielāko uzmanību kā daļa no finanšu sistēmas uzraudzības gan Eiropas, gan valstu līmenī, lai novērstu neracionālas un nepārdomātas rīcības gadījumus.

Es atbalstu šo pasākumu, jo dažās jaunajās dalībvalstīs ārvalstu bankas ir radījušas ļoti augstu risku, ņemot īstermiņa ārvalstu kredītus, bet šo valstu iedzīvotājiem izsniedzot vidēja un ilgtermiņa kredītus. Tas bija viens no galvenajiem iemesliem, kāpēc attiecīgajām dalībvalstīm nācās prasīt atbalstu Starptautiskajam Valūtas fondam, pakļaujoties fonda nosacījumiem.

Burkhard Balz (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kundze! Mums ir nepieciešama arī lielāka finanšu tirgu uzraudzība Eiropā. Ekonomikas un finanšu krīze kļūst arvien sāpīgā un acīmredzamā veidā ir parādījusi pagātnē neizmantotās iespējas.

Eiropas finanšu uzraudzības iestādēm ir jāpiešķir plašas pilnvaras. Tām nevajadzētu degradēties līdz tukšām čaulām, kas pasīvi novēro tirgus norises. It īpaši tām iestādēm, kas īsteno pārrobežu darbību, ir nepieciešama centralizēta iestāde, kas izšķirošā brīdī var apvienot spēkus ar valstu uzraudzības iestādēm un nodrošināt ātrus un mērķtiecīgus iejaukšanās pasākumus. Tiesās iejaukšanās tiesības ir obligātas, ja ārkārtas situācijās rodas domstarpības starp attiecīgās valsts iestādēm, kā arī Kopienas tiesību pārkāpumu gadījumos.

Padomei beidzot būtu jāpieņem Eiropas Parlaments kā līdzvērtīgs likumdevējs. Nav šaubu, ka Parlamenta deputāti ir veikuši nepieciešamo sagatavošanas darbu. Parlamentā ir notikušas neskaitāmas diskusijas, un darbs ir paveikts ātri un mērķtiecīgi. Tagad mēs no Padomes gaidām skaidras atbildes un konkrētus rakstveidā sagatavotus priekšlikumus. Man šķiet, ka pašreizējo situāciju labi raksturotu līdzība ar FIFA pasaules kausu: pašlaik bumba ir Padomes laukuma pusē.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Krīze mums ir devusi vairākas sāpīgas mācības. Mēs nevaram atļaut finanšu iestādēm veikt spekulatīvas un neuzraudzītas darbības, kas miljoniem cilvēku rada darba zaudēšanas risku. Jaunās uzraudzības iestādes kalpos tieši šādam mērķim. Es priecājos, ka Padomei sagatavotie kompromisa priekšlikumi satur grozījumus, kas ir būtiski Centrāleiropas un Austrumeiropas valstīm. Piemēram, tika akceptēts priekšlikums, ka ārpus eiro zonas esošo dalībvalstu centrālo banku prezidentiem būs tiesības piedalīties Eiropas Sistēmisko risku komitejas pārvaldes struktūrās, turklāt tika akceptēta vienkāršā vairākuma lēmuma pieņemšanas procedūras izmantošana, ja starp uzraudzības iestādēm rodas strīds. Jaunās uzraudzības iestādes būs jāizveido līdz Ungārijas prezidentūras sākumam, t.i., līdz 2011. gada 1. janvārim. Lai panāktu kompromisu, es uzskatu, ka gan Padomei, gan Parlamentam būtu jāpiekāpjas tad, kad tas ir lietderīgi un pamatoti. Piemēram, Padomei būtu jāļauj visas jaunās iestādes izvietot Frankfurtē, tai būtu jāļauj visas pārrobežu finanšu iestādes pakļaut Eiropas uzraudzības iestāžu uzraudzībai, un tai būtu jānodrošina šīm iestādēm iespēja strādāt neatkarīgi no Komisijas. Arī Parlamentam būtu jāpiekāpjas. Kolēģi, es tiešām uzskatu, ka būtu pietiekami koncentrēt uzmanību tikai un vienīgi uz stratēģiskām pamatnostādņēm, nevis noteikt tehniskos standartus. Visbeidzot, ECOFIN būtu jāpiešķir tiesības izsludināt ekonomisko krīzi. Es ticu, ka kompromisa vienošanos par šiem jautājumiem ir iespējams panākt ne vēlāk kā līdz septembrim un ka jaunās iestādes sāks darbu 1. janvārī.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Es esmu priecīgs satikt savu draugu *Michel Barnier* šajā Parlamentā. Es vēlos pateikt arī *Manuel García-Margallo y Marfil*, cik pateicīgs viņam esmu par atzišanu, ka tad, ja kredītiestādi vairs neregulē valsts iestāde, kompetence šajā jomā tiks uzticēta jaunajai Eiropas banku nozares iestādei. Es runāju par starptautiskām publiskās banku nozares iestādēm un it īpaši par Eiropas Investīciju banku.

Es vēlos apspriest divus, manuprāt, svarīgus temātus: pirmā ir grāmatvedības standarti, kā arī mūsu strīds ar amerikāņu draugiem par patieso vērtību.

Mums būs jātiek galā ar šo vienošanos finanšu nozarē un attiecībā uz apdrošināšanas sabiedrībām un tirgus iestādēm, bet, ja mums neizdosies, šajos finanšu sektoros mums būs nepieciešami savi grāmatvedības standarti.

Visbeidzot, ja mums gadītos pievērsties valstu neveiksmju jautājumam, es iesaku domāt par kredītiestāžu atbildību un jo īpaši nosodīt kredītiestādes par neatbilstīgu atbalstu finanšu grūtībās nonākušai valstij. Es nedomāju, ka kredītiestādei būtu jāturpina izsniegt aizdevumus valstij, kas neievēro Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumus.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Šī krīze ir parādījusi, ka mums ir nepieciešams labāks mehānisms finanšu tirgu pārrobežu regulēšanai un uzraudzīšanai.

Visu šo likumdošanas priekšlikumu galvenais mērķis ir finanšu stabilitātes saglabāšana ES, savlaicīga sistēmās esošo risku konstatēšana un investoru aizsardzība. Tomēr ir ārkārtīgi svarīgi nepieļaut pārmērīgu tirgus regulēšanu, kas varētu radīt papildu birokrātiskos šķēršļus un pat korupciju.

Es uzskatu, ka trīs Eiropas uzraudzības iestādes un Eiropas Sistēmisko risku komiteja palīdzēs stiprināt uzraudzību Eiropas līmenī. Tāpēc ir svarīgi, lai Parlaments, Padome un Komisija pēc iespējas ātrāk panāktu kompromisu sarunās par regulējuma un uzraudzības uzlabošanas priekšlikumiem.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Patiesībā līdz šim daudzi no mums, politiķiem, nebija spējīgi atbildēt uz vienu vienkāršu jautājumu: kāpēc notika šī finanšu krīze, kur mēs bijām pirms tās, un kāpēc mēs nespējam prognozēt, ka tā būs šāda? Ja es pareizi saprotu, mēs atstājam vienkāršu jautājumu, kontroles jautājumu, pašu finanšu tirgu dalībnieku ziņā. Es domāju, ka šodien šo trīs iestāžu izveide un neatliekamība ir nenovēršama, un tas tiešām ir jāizdara. Šo trīs institūciju apkopotie dati būs ļoti svarīgi un daļēji konfidenciāli. Manuprāt, kā norādīja Komisijas loceklis *Michel Barnier*, galvenās ķēdes pabeigšanai mums ir nepieciešams izveidot Eiropas reitingu aģentūru. Ja ķēde būs noslēgta, nākotnē mēs varēsim izmantot savāktos datus Eiropas tirgus konkurētspējas palielināšanai.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Mēs esam piedzīvojuši ļoti nopietnu un dziļu finanšu krīzi, kas ir satricinājusi pasauli, destabilizējusi mūsu ekonomiku, palielinājusi bezdarbu un strauji kāpinājusi mūsu parādu, un mēs joprojām ciešam no krīzes sekām.

Tāpēc man šķiet, ka mūsu pienākums ir skaidrs. Mums ir jādara viss, kas ir mūsu spēkos, lai nepieļautu, ka tas atkārtojas. Šī iemesla dēļ ir svarīgi, lai referenti, Komisija un Padome virzītos uz priekšu kopīgi un ātri, beidzot panākot kādu vērtīgu vienošanos. Mums ir nepieciešams regulējums un uzraudzība. Mums ir nepieciešamas neatkarīgas, spēcīgas iestādes, kas strādā eiropiešu interesēs. Eiropas Savienībai arī ir jāizdara tas, kas Amerikas Savienotajām Valstīm jau ir izdevies. Tas ir mūsu vienīgais ceļš, lai kaut ko mainītu, un tāpēc mums ir nepieciešams strādāt ar panākumiem.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Ilgstošā vētra finanšu tirgos mums parāda, ka pasaules finanšu sistēma ļoti jutīgi reaģē uz jebkuru informāciju par atsevišķo dalībnieku kredībspēju vai maksājspēju.

Pat Eiropas Savienības valstis nevar izvairīties no aizdomīgiem skatieniem no ārpuses, protams, neatkarīgi no tā, vai šīs valstis ir vai nav eiro zonā. Līdz ar to elementārs Eiropas Savienības funkcionēšanas priekšnosacījums ir katras dalībvalsts atbildīga un uzticama ekonomikas politika. Tomēr centieni noteikt stingrāku regulējumu un ciešāku uzraudzību paši par sevi nenovērsīs potenciālās krīzes.

Finanšu nozares neproporcionālā izaugsme attiecībā pret reālo ekonomiku un šīs nozares kāre pēc peļņas noved pie riskantas prakses, kas pasaules ekonomiku ir padarījušas par sava veida kazino, kurā valstis un to iedzīvotāji atkal sniedz galīgās garantijas šiem finanšu spēlmaņiem.

Tāpēc jums jāturpina pacietīgi strādāt ar visplašākajām iespējamajām līdzsvarotām finanšu sistēmas reformām, lai jaunie noteikumi izdzītu azartspēles gan no politikas jomas, gan no finanšu iestādēm.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Nopietnas un uzticamas Eiropas Savienības finanšu politikas dienaskārtības centrā jābūt ciešai Eiropas politikas un dalībvalstu politikas koordinēšanai. Jaunajā 2014.-2020. gada programmā ir pienācīgi jāizmanto šī iespēja, jo ar to saistās nopietnas izredzes nodrošināt ilgtspējīgu attīstību.

Iestādēm, kuras šajā nolūkā ir nepieciešams izveidot, ir jāizstrādā ieviešanās stratēģijas, kas atbilst ilgtspējīgai Eiropas Savienības izaugsmei, un jānodrošina arvien lielāka uzraudzība, lai novērstu ekonomikas sabrukumu, vienlaikus netraucējot veselīgai uzņēmējdarbībai. Ir nepieciešama banku sistēma — un kāpēc ne, es teiktu, galvenokārt —, kas vienlaikus gan aizsargā ģimeni, gan nodrošina labāku regulējumu, gan stingru uzraudzību, lai turpinātu atdzīvināt Eiropas ekonomiku, kurai ir jānodrošina pārticības pieaugums.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos vērsties pie klāt neesošās Padomes šādā veidā: atgriezīsimies pie stipras Eiropas ar kopības apziņu, nebēgsim no realitātes, skatīsimies cilvēkiem acīs un nenovelsim atbildību uz nākamajām paaudzēm.

Mums ir nepieciešama lielāka Eiropas līdzdalība. Komisijas iesniegtais priekšlikums jau piedāvā minimālo programmu. Mums ir vajadzīga spēcīga uzraudzība „ar zobiem”, ieviešanās tiesības un starpnieka funkcija. Mums ir vajadzīga banku uzraudzība kā daļa no krīzes pārvaldības. Aizsargpasākumu klauzula ir kavējošs instruments un neatbilst Kopienas solidaritātei.

Mums ir nepieciešama spēcīga uzraudzība „ar zobiem”. Mums būtu jāvienojas nākamajā nedēļā, jāizbeidz vilcināšanās un jāpasaka mūsu iedzīvotājiem, ka mēs esam gatavi un ka mēs vēlamies uzņemt šo izaicinājumu.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, liels paldies, ka devāt man vārdu. Es vēlos ļoti stingri uzsvērt, ka tas, par ko mēs šodien runājam, neskar tikai ekonomiku atsevišķās dalībvalstīs, bet ka tas skar 500 miljonus cilvēku.

Ir ļoti labi, ka Eiropas Savienība nav pasīva, rūpējoties par finanšu drošību. Šajā sakarā ir vērts pieminēt paša Parlamenta, Eiropas Komisijas un Eiropas Centrālās bankas palielināto aktivitāti. Es pilnībā piekrītu idejai, ka mums krīzes situācijās ir jāatbalsta dalībvalstis, bet

atbalsts nenozīmē sanāciju. Atcerēsimies sasaistīt Eiropas Savienības atbildību ar visu dalībvalstu atbildību. Labāka uzraudzība Eiropas līmenī ir ļoti laba ideja, bet mums ir jāizvirza lielākas prasības arī katras dalībvalsts īstenotajai uzraudzībai.

Alexandra Thein (ALDE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Finanšu krīze ir parādījusi, ka vienota finanšu uzraudzības iestāde Eiropas Savienībai ir absolūta nepieciešamība. Trīs Eiropas līmeņa uzraudzības iestādēm, kas ir iecerētas banku, apdrošināšanas un vērtspapīru nozarē, tādējādi ir jānodrošina tiesības tiešā veidā iejaukties valstu iestāžu, piemēram, „Deutsche Bank” darbībā.

Šādas iejaukšanās tiesības ir ierobežotas līdz pilnīgi ārkārtējiem gadījumiem, un, cerams, tās nekad netiks izmantotas. Būdamā Juridisko jautājumu komitejas locekle, es izsaku nožēlu, ka atbildīgā komiteja nav izskatījusi mūsu konstitucionālos iebildumus attiecībā uz paredzētajām iejaukšanās tiesībām gan Eiropas, gan valstu līmenī, jo īpaši ņemot vērā Vācijas Federālās konstitucionālās tiesas spriedumu par Lisabonas līgumu. Netika ņemts vērā Juridiskās komitejas ieteikums, ar kuru Komisija kā nolīgumu aizbildne darbotos kā galīgā lēmumu pieņemšanas iestāde, ievērojot noteiktu procedūru, jeb, izsakoties citādi, tai piederētu pēdējais vārds.

Šajā jautājumā Juridiskā komiteja atzīst, ka tehniskā ekspertīze, kas nepieciešama spriedumu sagatavošanai, neapšaubāmi ir valstu, nevis Eiropas uzraudzības iestāžu un arī ne Komisijas rīcībā. Es ceru, ka arī pašreizējas sarunas palīdzēs rast risinājumu šai konstitucionālajai problēmai.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Ekonomikas un finanšu krīzes laikā Eiropas Savienībai būtu jāveic stingri Eiropas līmeņa pasākumi, palielinot kontroli pār banku iestādēm un finanšu tirgiem.

Četru jaunu kontroles iestāžu izveide varētu būt lietderīgs variants, garantējot ciešu sadarbību ar valstu uzraudzības iestādēm. Tās nebūtu atbildīgās iestādes, kas pārrauga visu atbildības jomu, bet gan specifiskas finanšu iestādes, kuras veido valstu uzraudzības iestāžu augstākā līmeņa pārstāvji, kas palīdzētu saskaņot standartus un regulējumu visās ES dalībvalstīs. Eiropas Banku iestāde īpaši izvērtētu to kredītu piešķiršanu, pieejamību un izmaksas, kas tiek izsniegti patērētājiem un maziem un vidējiem uzņēmumiem.

Diemžēl pēc G20 ideja par banku aplikšanu ar nodokli, kas rada spēcīgu priekšsēdētāja *Barroso* un *van Rompuy* kunga atbalstu, vairs vispār netika apsvērta. Eiropā, kas arvien vairāk ir pakļauta krīzei, ir kopīgi jāizstrādā vienoti noteikumi, kas aizsargā mūsu iedzīvotājus un investorus.

Thomas Mann (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Efektīva Eiropas banku nozares uzraudzības iestāde, ar kuru iepazīstina *García-Margallo* y *Marfil* ziņojums, sekmēs jaunas finanšu kontroles sistēmas izveidi. Mēs vēlamies, lai sistēmiskie riski nemainīgi būtu minimāli. Lai to paveiktu, mums acīmredzami ir nepieciešama banku pašu kapitāla bāze, kas ir jāstiprina, cita starpā, lai veiktu uzņēmējdarbību, kas rada mazāku risku. Tomēr priekšroka ir piešķirta valstu uzraudzības iestādēm, beidzot nodrošinot to savstarpējo sadarbību un pilnīgu informētību, tādējādi novēršot riskantus darījumus.

Savas nacionālās intereses, uz kurām ir norādījuši daži ES valstu finanšu ministri, būtu atbīdāmas otrajā plānā. Tā būtu katastrofa, ja kaut viena dalībvalsts izstātos no ierindas, un tas neattiecas tikai uz eiro zonas valstīm. Padomes prezidentūrai, kas gan nav šeit, ir jāuzņemas atbildība par ciešu dialogu ar Eiropas Parlamentu un Komisiju un par pašreizējās

valstu domāšanas maiņu kopīgas, saskaņotas un ilgstošas darbības virzienā. Nodokļu maksātāju interesēs mums ir jānodrošina lielāka, nevis mazāka Eiropas līdzdalība.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētājas kundze! Tas, ka jau ir panākta vienošanās par 64 no 67 pantiem, parāda, ka cilvēki ir ne vien ļoti apmierināti ar priekšlikumu, bet ir arī absolūti sajūsmināti, ka kāds kaut kur uzņemas kontroli pār situāciju, kas pārāk ilgu laiku netika turēta grožos un izraisīja briesmīgo stāvokli, kādā mēs pašlaik esam. Runājot par parastajiem cilvēkiem, viņi šajos priekšlikumos saskata cerību tur, kur valdība izmisums, kontroli tur, kur bija nekārtība, godīgumu tur, kur bija korupcija, un optimismu tur, kur valdība pesimisms.

Šodienas ziņa viennozīmīgi skaļi un skaidri pasaka bankām, regulatoriem un spekulantiem — un patiešām vājām valdībām — nevis to, ka tie ir pārāk lieli, lai ciestu neveiksmi, bet gan ka turpmāk tie ir pārāk lieli, lai nerīkotos. Un ja tie nerīkojas, tiem būs kādam par to jāatbild. Tā ir galvenā ziņa.

Noslēgumā es vēlos teikt, ka es nesaskatu nekādu problēmu iestāžu izvietošanā Frankfurtē. Galu galā, Vācija ir bijusi labāks pareiza finanšu modeļa piemērs nekā daudzi citi

Gay Mitchell (PPE). – Priekšsēdētājas kundze! Problēma, ko Īrijai radīja banku un finanšu krīze, lielā mērā ir saistāma ar pārvērtētiem aktīviem, it īpaši mājokļiem, bet arī cita veida īpašumiem, kam bankas izsniedz aizdevumus.

Eiropas Centrālā banka ļoti veiksmīgi ir kontrolējusi inflāciju Eiropas Savienībā, izņemot aktīvu inflāciju. Divarpus gadus katrā Ekonomikas un monetāro lietu komitejas tikšanās reizē ar Centrālās bankas priekšsēdētāju es aktualizēju jautājumu par to, ko varētu darīt aktīvu inflācijas kontrolēšanai.

Zemas procentu likmes, ja procentu likme tiek izmantota kā inflācijas kontroles metode, ir ļoti labs rīks, ja to izmanto zemākām vai augstākām procentu likmēm. Problēma ir tajā, ka mēs ignorējam aktīvu inflāciju. Izmantojot šīs jaunās iestādes, mums ir jāatrod veids, kā aktīvu inflāciju iekļaut aprēķinos un nodrošināt iepriekšējās brīdināšanas sistēmu attiecībā uz aktīviem, jo īpaši mājokļu cenu inflāciju, jo tas ir problēmas pamatā vairākās dalībvalstīs un it īpaši manā valstī.

Michel Barnier, *Komisijas loceklis.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Vispirms man jāatvainojas par *Rehn* kunga prombūtni; viņam nācās doties lidojumā, bet viņš ir dzirdējis būtiskākās mūsu uzrunu daļas. Es viņam ziņošu par visiem tiem jautājumiem, kas var tiešā veidā atteikties uz viņu.

Vispirms es vēlos vērst priekšsēdētājas *Bowles* kundzes un *Ferreira* kundzes uzmanību uz lielo nozīmi, kādu es piešķiru visai šai preventīvo un profilakses pasākumu sistēmai. *Bowles* kundze mums atgādināja par iepriekšējās iejaukšanās pasākumu nepieciešamību. Es domāju, ka tās ir labas idejas. Jūs tās atkal redzēsiet Komisijas oktobra paziņojumos, instrumentu kopumā un likumdošanas priekšlikumos, kurus es piedāvāšu 2011. gadā. Visbeidzot, es vēlos teikt, priekšsēdētājas kundze, ka es ļoti rūpīgi sekošu pareizai īstenošanai saistībā ar „Maksātpēja II” projektu un jebko citu, kas ietekmē Bāzeles vienošanās īstenošanu.

Dāmas un kungi, daudzi no jums — *Ferber* kungs pirms brīža, *Győri* kundze, *Balčytis* kungs, *Karas* kungs tikko — pieminēja iedzīvotājus. Es domāju, ka ir labi cilvēkiem atgādināt par šīs finanšu krīzes izraisīto šoku, saspiestu ermoņiku efektu un ietekmi uz cilvēkiem līdztekus ekonomiskajām un sociālajām sekām, kas joprojām nav pārvarētas. Mēs tiešam īstenojam

šo reformu iedzīvotāju labā. Es tāpat kā daudzi no jums domāju, ka tad, ja sāktos jauna krīze — tikai pirms brīža tika minēti dažādās nozarēs esošie riski — un ja mēs nebūsim guvuši mācības no pēdējo divu gadu finanšu krīzes un nebūsim sagatavojuši preventīvus un profilaktiskus rīkus, iedzīvotāji mums nepiedos. Tā ļoti lielā mērā ir reforma iedzīvotāju labā. Tas ir jautājums par to, lai liktu finanšu pakalpojumiem un tirgiem kalpot reālai ekonomikai, nodarbinātībai un līdz ar to iedzīvotājiem. Tā ir viena no manām prioritātēm, kas ir diezgan atstāta no tā, par ko mēs šobrīd runājam šajā pēcpusdienā, priekšsēdētājas kundze, par citiem iedzīvotāju bažas izraisošiem jautājumiem, piemēram, par to iedzīvotāju aizsardzību, kas izmanto noteiktus finanšu produktus.

Šodien Komisijas pēc mana priekšlikuma pieņēma pārskatīto direktīvu par noguldījumu garantijām pārskatīto, pārskatīto direktīvu par ieguldītāju kompensācijām un Balto grāmatu par apdrošināšanas garantiju sistēmām.

Lulling kundze skāra jautājumu, kas attiecas uz manu kolēģi *Olli Rehn*. Ir skaidrs, *Lulling* kundze, ka Centrālās bankas priekšsēdētāja nozīmei Eiropas Sistēmisko risku komitejā ir jābūt īpašai. Mēs kopā ar kolēģi *Olli Rehn* izstrādājam precīzu procedūru priekšsēdētāja nominēšanai.

Klinz kungs, es vēlos pateikties par jums izrādīto atbalstu. Jūs atgādinājāt par pareizas noteikumu piemērošanas nozīmi. Tieši šo ideju, kas stāv aiz katras noteikumu grāmatas, es ļoti atbalstu.

Lamberts kungam un *Giegold* kungam, kuri ir šeit, es vēlreiz vēlos teikt, ka mani interesē jautājums par Eiropas iestāžu tiesībām aizliegt noteiktus produktus vai noteiktus darījumus. Es esmu atvērts šai idejai, kas varētu nozīmēt, ka uzraudzības iestādēm, kas tiks apvienotas jaunā Eiropas tīklā, būs jāīsteno proaktīva uzraudzība attiecībā uz produktiem, it īpaši viskaitīgākajiem produktiem, kas var apdraudēt finanšu stabilitāti un to patērētāju aizsardzību, kurus es tikko minēju. Tas, *Giegold* kungs, ir jāīsteno, krietni pirms mēs runājam par kādu aizliegumu. Es varu iedomāties, ka šīs jomas iestādes veic svarīgu koordinējošu funkciju. Arī Padome pieņēma, ka šīs iestādes varētu veikt šādu funkciju. Es domāju, ka ir iespējams vienoties par tekstu, kas nodrošina plašu piemērojamību, vienlaikus nosakot iespēju rīkoties attiecībā uz bīstamiem produktiem vai darījumiem.

Hübner kundze, *Méndez de Vigo* kungs, *Balz* kungs un *Audy* kungs minēja šo iestāžu pārrobežu misiju. ECON komitejas priekšlikums nodot pārrobežu institūciju kontroli šīm iestādēm ir variants, kas ir saistīts ar politiskām un tehniskām problēmām, kuras es jums iesaku ignorēt. Man ir svarīgi, lai līdz 2011. gada 1. janvārim būtu izveidotas iestādes ar reālām saistošām pilnvarām attiecībā uz nepietiekamu koordinēšanu un pagātnē veiktajā uzraudzībā pamanītajiem trūkumiem vai neatbilstībām, ka arī ar pilnvarām rīkoties ārkārtas situācijās, nodrošināt Kopienas tiesību ievērošanu un kontrolēt reitingu aģentūras, kuras šajā pēcpusdienā minēja daudzi no jums.

Kad šīs iestādes būs nostrādājušas trīs gadus un kad tām tirgū jau būs izveidojusies noteikta reputācija, mēs kopā ar jums veiksīm novērtēšanu, lai saprastu, vai ir nepieciešamas šo iestāžu kompetences izmaiņas.

Bodu kungs, priekšsēdētāja, *Lehne* kungs un *Regner* kungs arī izteica atbalstu mūsu kopīgajam darbam. Es domāju, ka jums, kā es tikko teicu, faktiski ir nepieciešama reāla Eiropas līmeņa uzraudzība, kas ir efektīva un saskaņota. Tāpēc ir svarīgi mūsu rīcībā pieejamās dienas izmantot saprātīgi, lai mēs spētu pārliecināt Padomi paņemt tās laukuma pusē esošo

bumbu un izmantot jūsu piedāvāto iespēju sniegt detalizētu informāciju un panākt faktisku vienošanos.

Baldassarre kungs minēja bažas, kādas ir arī *Lehne* kungam, par iestāžu pilnvarām. Es vēlos atgādināt *Baldassarre* kungam, ka priekšlikumus, kurus es esmu iesniedzis Komisijas vārdā un kuri tika iesniegti arī man pašam, sagatavoja mūsu juridiskais dienests, neierobežojot Komisijas pilnvaras.

Pittella kungs, *Méndez de Vigo* kungs, *De Sarnez* kundze tikko, *Goulard* kundze, *Ferber* kungs un *Lulling* kundze mums atgādināja par *de Larosière* kunga grupas sagatavoto priekšlikumu augstajiem mērķiem. Kā teica arī *Goulard* kundze, es vēlos atgādināt, ka šie priekšlikumi tika sagatavoti pēc priekšsēdētāja *Barroso* pieprasījuma. Komisijas priekšlikumā mēs centāmieš palikt iespējami tuvu mērķiem vai pat iet nedaudz tālāk par tiem mērķiem, kas noteikti *de Larosière* kunga ziņojumā par šo Eiropas sistēmu. Es vēlos atgādināt savu vēlmi, lai turpmākajās nedēļās un, es ceru, nākamajās dienās, izmantojot sadarbību ar Finanšu ministru padomi, mēs paliktu iespējami tuvāk Komisijas sākotnējo priekšlikumu īstenojamībai un mērķiem, kuru pamatā ir *de Larosière* kunga priekšlikums.

Es vēlos teikt dažus vārdus par tematu, ko iepriekš saistībā ar grāmatvedības standartiem pieminēja *Bokros* kungs un *Audy* kungs. Tas ir saistīts ar transatlantisko klasifikāciju, kuru es reizēm esmu minējis. Mani neuztrauc enerģiskā mijiedarbe starp amerikāņiem un eiropiešiem. Pašlaik 80 % no bižu darījumiem tiek veikti abpus Atlantijas okeānam. Citi pasaules reģioni atrodas kaut kur starp amerikāņiem un eiropiešiem. Es redzu, ka prezidents *B. Obama* un Eiropas līderi G20 sanāksmēs ir parakstījuši vienošanās un pieņemusi kopīgus lēmumus. Tāpēc mūsu ceļa karte ir tāda pati. Turklāt, manuprāt, pēdējā G20 tikšanās bija kā iepriekšējās atbalss. Pat ja tā bija, mums ir svarīgi parādīt tādu pašu apņēmību īstenot jau izlemto un kas vēl ir tālu no pabeigšanas. Amerikāņi pieņēma metodi, kas atšķiras no mūsējās — viņi pieņēma globālu risinājumu paketi. Tagad viņiem pa vienai būs jātaisa vaļā atvilktnes, lai īstenotu šos lēmumus. Runājot par mums, ir virkne priekšlikumu, kas pašlaik tiek izskatīti un kas skar riska ieguldījumu fondu un privātā kapitāla regulējumu: viens no tiem tikko tika pieņemts kapitāla prasību direktīvas 3. pārskatīšanā un viens, kas, kā es ceru, tiks pieņemts attiecībā uz uzraudzību.

Soli pa solim, nedēļu pēc nedēļas mēs nāksim klājā ar tiem priekšlikumiem, kas no Komisijas tiek gaidīti G20 lēmumu īstenošanai. Tāpēc es nevēlējos vienkārši darīt to pašu, ko amerikāņi, bet sniegt jums vispārēju redzējumu, lai žurnālistiem, uzņēmumiem, tirgiem, iedzīvotājiem Eiropas Parlamentam un valstu parlamentiem būtu vispārējs globāls redzējums un lai šos dienaskārtības jautājumus apvienotu pabeigtā un saskaņotā dokumentā, kas tika pieņemts 2. jūnijā un kas tagad ir iekļauts ceļa kartē.

Dažās jomās amerikāņi ir sasnieguši vairāk, bet mēs rīkosimies arī vēl vienā ļoti svarīgā jomā, t.i., atvasināto finanšu instrumentu un īsās pozīcijas pārdošanas regulēšanā; priekšlikums gaidāms septembrī.

Es domāju, ka starp Eiropu un Ameriku tiešām var vilkt paralēles. Mēs ne vienmēr izmantojam vienus un tos pašus rīkus, un mēs ne vienmēr izmantosim vienādas metodes. Mūs banku nozares ir diezgan atšķirīgas. Es vēlos atgādināt, ka Eiropā bankas finansē no divām trešdaļām līdz trim ceturtdaļām no tautsaimniecības. Amerikas Savienotajās Valstīs situācija ir pretēja. Mums ne vienmēr ir vienāda banku struktūra. Mums ne vienmēr būs vienādi rīki, bet mums ir jāsasniedz tie paši rezultāti līdzīgā termiņā. Vienīgais jautājums, priekšsēdētājas kundze, par kuru mūsu debates var izraisīt novirzi, ir *Audy* kunga minētais

Ļoti svarīgais jautājums par grāmatvedības standartiem. Par šo tematu mēs ar amerikāņiem runājam savstarpējās uzticēšanās garā, bet bez naivitātes.

To es vēlējos pateikt noslēgumā, un paldies par jūsu runām.

SĒDI VADA: M. ANGEL MARTÍNEZ

Priekšsēdētāja vietnieks

Ramon Tremosa i Balcells, *referents*. – Priekšsēdētāja kungs! Es izsaku priekšlikumu uz mirkli iztēloties, kas Eiropā notiktu ar šo milzīgo finanšu krīzi bez eiro. Šajā gadījumā es apgalvotu, ka Spānija, iespējams, piedzīvotu lielu *corralito*.

Eiro tika radīts pirms 11 gadiem. Vienotas valūtas radīšana nebija vienkāršs process, un notika lieli spekulatīvi uzbrukumi ļoti būtiskām Eiropas valūtām. Tomēr es domāju, ka ieguvumi un priekšrocības, ko eiro ir nodrošinājis eiro zonas iedzīvotājiem, ir daudz lielāki nekā ar to saistītās izmaksas.

Dārgie kolēģi, pašlaik Eiropa piedzīvo vēl vienu grūdienu uz priekšu; vēl viens Eiropas vilciens — Eiropas finanšu uzraudzība — ir sasniegusi staciju un gaida, kad vilcienā ielēks visas Eiropas valstis.

Vēl es vēlos teikt, ka mums nebūs citas iespējas glābt finanšu nozari, ja notiktu vēl viena finanšu krīze un ja mēs turpināsim strādāt kā vienmēr. Es neteikšu „mēs ticam ECB”, jo zinu, ka mans kolēģis *Sven Giegold* nemīl jaukt kopā ekonomiku un reliģiju, bet vēl viens solis Eiropas finanšu iestādes virzienā palielina Eiropas Centrālās bankas nozīmi Eiropas finanšu uzraudzībā.

Antolín Sánchez Presedo, *referents*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Eiropas Savienībai finanšu pakalpojumu jomā ir īpaša atbildība, jo tā ir pasaules līdere banku un apdrošināšanas pakalpojumu jomā, kā arī otrais lielākais vērtspapīru tirgus pasaulē. Eiropieši gaida uzraudzības sistēmu, kas garantē mūsu finanšu pakalpojumu uzticamību un spēku, un mēs nedrīkstam likt viņiem vilties.

Es uzskatu, ka mums ir jāizmanto laiks lietderīgi un jāpanāk ātra vienošanās. Mēs varam iet trīs virzienos: pirmkārt, nodrošināt efektīvus iestāžu lēmumus ārkārtas situācijās; otrkārt, skaidri parādīt mūsu apņēmību attiecībā uz noguldījumu institūcijām prioritāti piešķirt tieši noguldītājiem; treškārt, virzīties uz Eiropas krīžu risināšanas sistēmu. Tiem, kas iepriekš atbalstīja pašregulāciju, tagad vajadzētu atzīt pašfinansēšanos. Sabiedrībai nav jābūt tai, kas samaksās rēķinus un uzņemsies atbildību nākamās krīzes laikā.

„*Omnibus*” direktīva nosaka trīs virzienus: pirmkārt, pielāgoties Lisabonas līgumam; otrkārt, palielināt pārredzamību, Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei sniedzot informāciju par sankcijām, un nodrošināt, ka finanšu iestādes sniedz atbildīgu ieguldījumu garantēšanai nepieciešamo informāciju, un, treškārt, nodrošināt direktīvu pārņemšanai nepieciešamās korelācijas tabulas.

Noslēgumā es vēlos izteikt lielu pateicību referentiem: saviem tautiešiem *Tremosa* kungam un *García-Margallo* kungam, *Giegold* kungam un *Goulard* kundzei, *Skinner* kungam un *Ferreira* kundzei. Es vēlos pateikties arī ēnu referentiem, tiem, kas iesniedza grozījumus, visiem, kas deva savu ieguldījumu, sekretariāta darbiniekiem, grupas administratoriem un mani palīgiem. Viņi ir paveikuši lielisku darbu, kas gan nav nesis augļus. Es vēlos izteikt atzinību arī prezidentūras un Komisijas pārstāvju darbam. Tomēr šeit, Parlamentā,

mums nav Kasandras pareģojuma; mēs vēlamies nodarboties ar likumdošanu un veikt efektīvu uzraudzību

Sven Giegold, *referents*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Tremosa i Balcells kungs, dāmas un kungi! Pat ja es tagad jūtu vēlmi pieskarties reliģijas jautājumam, galvenokārt tāpēc, ka vairākas reizes ir uzsvērts subsidiaritātes princips, mani vienmēr kaitina katrs gadījums, kad šis kristīgās sociālās ētikas iedvesmotais princips tiek izmantots, lai apgalvotu, ka iespējami mazāk ir jādara Eiropas līmenī. Šis princips skaidri nosaka, ka viss ir jāregulē tajā līmenī, kurā to var izdarīt vislabāk un kas ir zemākais iespējamais līmenis. Tomēr mēs redzam, ka vienotā iekšējā tirgū valsts līmeņa finanšu uzraudzība, kas attiecas uz lielām pārrobežu iestādēm, vienkārši vairs nav pietiekama. Tāpēc ir žēl, ka šeit vairs nav manu kolēģu. Es būtu priecīgs viņus vēl labāk iepazīstināt ar kristīgās sociālās ētikas principiem.

Tomēr man ir svarīgs šis kompromiss, kuru mēs pašlaik izstrādājam. Mēs ceram — acīmredzot, ar jūsu palīdzību, Barnier kungs — ka tagad tas patiesībā izdosies ātri, lai novērstu jebkādas pārpratumus. Pagājušajā nedēļā Parlaments lika galdā pēdējā brīža kompromisu. Saskaņā ar pašreizējo interpretāciju tagad ir acīmredzami tie punkti, attiecībā uz kuriem esam norādījuši vēlmi atkal mainīt savu nostāju saistībā ar to kompromisa daļu, kurā mēs saskatām grūtības, un visi pārējie punkti ir vēlreiz pārrunājami.

Pamatojums ir tāds: Parlaments dos apstiprinājumu, jo mēs visi vēlamies, lai iestādes sāktu darbu 2011. gada 1. janvārī. Es varu teikt vienīgi to, ka mēs visi vēlamies, lai iestādes sāktu darbu, bet mēs cīnīsimies par spēcīgām pilnvarām. Tas neder, ja, atdodot collu, galu galā tiek paņemta jūdze. Šāda metode cietīs neveiksmi. Parlamenta vienprātība šajā jautājumā ir pārāk stipra, un mēs vēlamies kompromisu, bet tikai ar spēcīgām pilnvarām. Es ceru, ka šo signālu skaidri izprot arī klāt neesošā Padome. Pretējā gadījumā nākamnedēļ mēs būsim ļoti neērtā stāvoklī.

Sylvie Goulard, *referente*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos pateikt trīs lietas.

Pirmā ir tāda, ka, saglabājot elastīgumu attiecībā uz procedūru, mēs būsim vēl striktāki attiecībā uz būtību. Tas ir jāpasaka pietiekami skaidri. Mēs esam pielikuši pūles. Šis Parlaments piekrita pārtraukt pirmā lasījuma procedūru. Mums to lika darīt nekas cits kā vēlme, ko jūs paši esat izrādījuši, meklēt kompromisu un diskutēt citam ar citu. Tam nevajadzētu beigties ar tīkamo izvēlu atlasīšanu. Nē. Parlaments nu jau vairākus mēnešus izstrādā ļoti saskanīgu redzējumu, un par to es izsaku pateicību saviem kolēģiem. Es nevaru viņus visus nosaukt. Kā piemēru es minēšu tikai Karas kungu, kurš uzsvēra to, ka mēs meklējam Eiropas līmeņa risinājumu. Tāds ir mūsu virziens; mēs ticam, ka tas ir nepieciešams efektivitātes nodrošināšanai.

Mana otrā piezīme attiecas uz datumu. Jā, mēs vēlamies, lai kaut kas jau darbotos 1. janvārī, turklāt es varētu precīzi atkārtot Giegold kunga vārdus: „Mēs kopā pavadām tik daudz laika, un mēs tik ļoti esam vienisprātis, ka mēs sākam atkārtot paši sevi,” bet es to atkārtos vēlreiz. Datums nav nekāds fetišs. Mēs neesam izvēlējušies 1. janvāri tāpat vien. Tam ir pamatots iemesls. Bet mēs nevēlamies izdarīt spiedienu uz Parlamentu, lai 1. janvārī iegūtu tikai Eiropas uzraudzības šķietamību.

Visbeidzot, es vēlos pateikties visiem ēnu referentiem un visiem šeit esošajiem kolēģiem, kas izteica viedokli, jo mēs jūtam, ka pamatjautājumos Parlamentā tiešām pastāv vienotība. Protams, katram ir savi jutīgie jautājumi, bet mums pašiem sev ir jāuzdod jautājums — un, komisāra kungs, es šo jautājumu būtu uzdevis arī tad, ja šeit būtu pārstāvēta prezidentūra — kas ir tas, ar ko mēs pēc visa šī varēsim iet pie iedzīvotājiem. Vai mēs būsim

ielikuši vismaz pamatus — es pat neko neminēšu par augšējo stāvu, bet vismaz pamatus — spēcīgai Eiropas līmeņa iestādei, vai arī mēs paliksim pie viena no pseidokompromisiem, kas ir Padomes gaumē, bet bez kā Parlaments būtu priecīgs iztikt?

José Manuel García-Margallo y Marfil, *referents*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Lūdzu, informējiet Padomi, ka šeit ir viedokļu saliedētība, kas Parlamentā ir reti novērojama parādība.

Padomei ir jāņem vērā: sešus mēnešus tā mums stāstīja, ka tai ir Zviedrijas Prezidentūras noteiktas pilnvaras, bet tagad pilnvaras ir arī mums.

Runājot par Kasandru, ir svarīgi neinterpretēt pagātņi, ko darīja Spānijas prezidentūra, bet gan paredzēt nākotni, ko, šķiet, mēģina darīt Beļģijas prezidentūra.

Mūsu vienprātība ir tikpat spēcīga kā vienprātība Padomē, taču ar priekšrocību, ka vējš ir labvēlīgs Parlamenta nostājai, nevis tai vecajai un anahroniskajai nostājai, ko līdz Beļģijas prezidentūras pilnvaru sākumam saglabāja Padome.

Mūsu priekšrocība ir tāda, ka mēs iekļāvām noraidītos priekšlikumus, priekšlikumus, kas bija *de Larosière* kunga ziņojumā, piemēram, par noregulējuma mehānismiem, ko minēja *Ferreira* kundze. Nav jēgas iecelt uzraugu, kas spēj prognozēt laikapstākļus, bet nespēj neko darīt avārijas gadījumā.

Mūsu priekšrocība ir tāda, ka mēs paredzējām to, par ko citas iestādes sāka runāt vēlāk. Kad mēs runājām par sistēmiskām iestādēm, mums teica, ka tāda veida iestāžu nav, bet martā padome atzina to esamību.

Kad mēs teicām, ka nodokļu maksātājam nav jāsedz krīzes izmaksas un ka attiecīgajā nozarē būtu jāveido iepriekš finansēti fondi, lai tiktu galā ar savām saistībām, mums atbildēja, ka par to runāt ir pārāgi, utopiski vai vienkārši muļķīgi. Bet tad par to runāja Komisija savā stratēģijā „Eiropa 2020”, par to runāja ECOFIN, par to runāja Eiropas Padome un aizveda šo ideju uz Toronto, tāpēc es nesaprotu, kāpēc tagad Padome to neatbalsta.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Peter Skinner, *referents*. – Priekšsēdētāja kungs! *Bill Shankly*, slavenam Liverpūles futbola kluba trenerim, žurnālisti reiz jautāja, vai futbolu viņš uzskata par dzīvības un nāves jautājumu. Viņš atbildēja, ka „nē, tas ir daudz nopietnāk”. Es domāju, ka daudzu referentu un ēnu referentu degsme šajā jomā ir līdzīga manis minētajam trenerim. Es vēlos pateikties katram, kas ir bijis ir iesaistīts šajā procesā. Mēs esam atnākuši no dažādiem virzieniem, bet rezultātā Parlamenta nostāja skan spēcīgi. Es domāju, mūsu vienotā nostāja ir pārliecinoša, tādējādi Eiropas līmeņa diskusijās pārliecinot daudzus citus, ka šis ir pareizs un atbilstošs risinājums.

Jūsu, komisāra kungs, minētā Baltā grāmata par apdrošināšanas garantiju sistēmām mums patiesībā ir ļoti svarīga, un mēs gaidām tās pieņemšanu. Līdztekus jautājumiem par saistošiem starpniecības mehānismiem, tā mūs virza uz to, par ko *Sharon Bowles* runāja saistībā ar jautājumu par grupas atbalstu — kaut ko, kas nebija iekļauts „Maksātspēja II” projektā. Attiecībā uz uzraudzību virknē lietu mēs patiešām varam būt lepni par to, ka mūsu iecere joprojām ir ļoti tālejošs projekts, kas nākotnē, manuprāt, novedīs pie pareizām darbībām Eiropas līmenī. Mums vajadzētu būt lepniem.

Mums vajadzētu būt lepniem arī starptautiskā kontekstā. Es piekrītu jums, komisāra kungs, ka salīdzinājumā ar Amerikas Savienotajām Valstīm mēs varam pozitīvi vērtēt savus

izpildītos mājas darbus strukturālajās reformās, ko ASV nav izdevies sasniegt pat tās jaunākajā finanšu likumprojektā, it īpaši apdrošināšanas jomā, un par to mēs varam runāt ar Vašingtonu, kad tas būs nepieciešams.

Tomēr es nevaru jums piekrist attiecībā uz starptautisko finanšu uzskaiti. Jūs nebūsiat pārsteigts dzirdēt, ka es nepiekrītu vēsturisko tendenču izmantošanai.

Tomēr uzraudzības jomā referenti ir pelnījuši atzinīgu uzsitenu uz pleca. Mums vēl ir ejams tāls ceļš, un es domāju, ka mērķis ir tuvu, bet vispār tas ir līdzīgi futbola spēlei. Mēs esam nospēlējuši visu pamatlaiku, un tagad mēs esam papildlaikā. Cerēsim, ka nebūs nepieciešama soda sitienu izspēle.

Elisa Ferreira, *referente*. – (PT) Es centīšos ļoti īsi uzsvērt tikai četrus punktus. Pirmkārt, tā bija neparasta pieredze šādā vienotā veidā strādāt ar kolēģiem no dažādām politiskām grupām. Es esmu pateicīga par manis iekļaušanu uzraudzības grupā, un īpaši liels paldies *García-Margallo* kungam par sadarbību.

Otrkārt, es vēlos pateikties saviem palīgiem un arī kolēģiem, kas deva savu ieguldījumu man uzticētā ziņojuma sagatavošanā; es varēju iekļaut 90 % no viņu priekšlikumiem.

Īpaši jāpiemin arī biroja darbinieki, *Susana Vravova* un komitejas atbalsts.

Visbeidzot, es izsaku pateicību komisāra kungam par atbalstu un ļoti skaidri pausto cerību, ka — vairāk par ziņojumu, kurš, es ceru, tiks pieņemts rīt — būs iespējams izveidot stabilu pamatu, tiešām Eiropas līmenī, lai aizsargātu eiropiešus.

Priekšsēdētājs. – Kopējās debātes ir slēgtas. Balsošana notiks rīt, trešdien, 2010. gada 7. jūlijā, plkst. 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski*. – (IT) ES nevar uzreiz un efektīvi tikt galā ar šādu ārkārtas situāciju, jo tai nav piemērotu politisku un ekonomisku mehānismu un vienotu noteikumu. Pirmkārt, mums ir nepieciešama uzraudzības sistēma, kas patiešām darbojas un kas ir labāka nekā birokrātiskā pieeja, kura līdz šim tika izmantota sistēmisko krīžu pārvarēšanai. Otrkārt, ir ārkārtīgi svarīgi saskaņot ekonomisko un fiskālo politiku pat tad, ja tas nozīmētu, ka aizmugurē paliktu tās valstis, kas izrādītu vismazāko interesi par šīs politikas saskaņošanu. Eiropas Savienībai ir politisks, sociāls un morāls pienākums iejaukties. Šis pienākums izriet no vērtībām, kas likti Eiropas Savienības pamatā un ko sargā līgumi. Tomēr Eiropas Savienībai ir pašai sava rūpe: nesēnā globālā krīze jau ir uzskatāmi parādījusi, cik ciešas ir finanšu sistēmu savstarpējās saiknes un ka eiro zonas dalībvalstis ir saistītas vēl ciešāk. Līdz ar to, lai novērstu krīzi, kurai varētu būt daudz nopietnākas sekas, ir nepieciešama pārraudzība un iejaukšanās, izmantojot stingru ārēju kontroli. Ekonomika var funkcionēt tikai tad, ja tās rīcībā ir veselīgi finanšu tirgi. Tas ir viens no izpildāmajiem nosacījumiem, lai iedzīvotāji iekšējo tirgu, Eiropas tirgu, uzskatītu par savu.

12. Eiropas Finanšu stabilitātes fonds un Eiropas finanšu stabilizācijas mehānisms un turpmākās darbības (debātes)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir debātes par *Sharon Bowles* Ekonomikas un monetāro jautājumu komitejas vārdā uzdoto mutisko jautājumu Komisijai par Eiropas Finanšu stabilitātes fondu, Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismu un turpmāko darbību (O-0095/2010 - B7-0318/2010).

Sharon Bowles, *autore*. – Priekšsēdētāja kungs! Mūsdienās daudzos jautājumos tiek citēts teiciens „Nelabais slēpjas detaļās”. Reizēm tas pārāk bieži tiek izmantots, izdarot secinājumus par tirgiem un nesaprotot, ka nepilnīga pārbaude noliedz secinājumus vai pat nodara vairāk ļaunuma nekā labuma.

Es to teicu par banku stresa testiem, par kuriem mums nepieciešami publicēti pārredzami un ticami pieņēmumi, kā arī rezultāti. Es teicu to tad, kad bija nepieciešams pārāk ilgs laiks, lai nāktu klajā ar sīki izstrādātu informāciju par Grieķijas glābšanu, un faktiski komiteja ir prasījusi šo informāciju mēnešiem ilgi. Mēs esam nelabie, kuri aplūko detaļas, un mēs vēlamies vairāk informācijas.

11. maijā, izmantojot ES budžetu, tika izveidots Eiropas stabilizācijas mehānisms. Bija vajadzīgs tik ilgs laiks, lai izpildītu iepriekšējos solījumus, ka ar to nepietika, un tādēļ 7. jūnijā tika izveidota Eiropas Finanšu stabilitātes iestāde. Lielāka steiga būtu bijusi noderīgāka un, iespējams, lētāka.

Šie jaunie instrumenti var izraisīt ķēdes reakciju ES budžetā un arī citu ES iestāžu, piemēram, EIB, aizņēmumos. Tas būs graužoši, ja vēlreiz tiks organizēta glābšana bankām, kuras pārvalda valsts parādus, un aizdevumi MVU reālajā ekonomikā maksās par to. Kādi ir plāni šāda efekta mazināšanai, pieņemot, ka izaugsme ir tik svarīga atlabšanai un MVU būs tās noteicošais faktors?

Kas attiecas uz īpašam nolūkam dibināto sabiedrību, ES solidaritātes interesēs tām valstīm, kuras neietilpst eirozonā, bet vēlas pievienoties Stabilizācijas mehānismam, ir jādod tāda iespēja. Vai jūs varat apliecināt, ka īpašam nolūkam dibinātās sabiedrības noteikumi tiks mainīti, lai to atļautu? Kā vakar komitejā tika minēts, mēs kopumā vēlētos vairāk zināt par šo ārpusbilances instrumentu, dalībvalstu grāmatvedības metodi tam un ieteikumiem tā izveidošanai.

Ir arī daudzi citi jautājumi. Kā notiks koordinācija starp stabilizācijas fondu un SVF? Vai piešķirumi tiks veikti, pamatojoties uz 2:1 attiecību, atspoguļojot prasītās summas, un kāda ir attiecīgo procentu likmju attiecība? Vai ES un SVF aizdevumi būs *pari passu*, vai arī tikai SVF aizdevumi gūs labumu no izslēgšanas jebkurā aizņēmēja saistību pārstrukturēšanas gadījumā? Vai tā būs pareizā pieeja? Vai SVF jāpapildina ES palīdzība, vai arī otrādi? Vai īpašam nolūkam dibinātā sabiedrība jau darbojas, vai arī pirmajiem uzaicinājumiem jāizmanto ES budžeta mehānisms?

Tagad es vēlētos pievērsties eiroobligācijām. Būtiskākais jautājums, ar ko nāksies saskarties, ja pastāvēs vispārēja eiroobligācija ar kopēju procentu likmi, tad tiks zaudēts viens no visspēcīgākajiem fiskālās disciplīnas stimuliem — tirgus spēki. Tirgus spēki pašlaik nav populāri. Faktiski tie gulēja, kamēr Grieķija un citas valstis agrāk uzkrāja parādus, bet tā iemesli slēpās riska nulles svērumā, kuru valstu parādiem piemēroja Kapitāla prasību direktīvā.

Ja tā nebūtu bijis, bankas būtu pakāpeniski nošķirušas riskantākos vērtspapīrus, to dati būtu atspoguļojuši labākas dalībvalstu fiskālās pozīcijas, mēs atkal neglābtu bankas ar stabilizācijas mehānisma palīdzību, un gaidāmajos stresa testos būtu daudz mazāk stresa.

Jaunajā ekonomikas vadībā tas ilgtermiņā jālabo automātiski, nevis ar politiski noteiktu pārmērīga deficīta procedūru, kas atņem riska nulles svērumu. Bet es domāju, ka mums ir iespēja pārvērst Kapitāla prasību direktīvas problēmu noderīgā instrumentā nākotnē.

Kopš šī mutiskā jautājuma rakstīšanas esmu gandarīta, ka Komisija ir izrādījusi vēlmi iesaistīt Parlamentu ekonomikas vadībā, uzraudzības procedūrās un jaunajos tiesību aktos, un komiteja gaida iespēju pilnībā piedalīties šajos procesos.

SĒDI VADA: S. KOCH-MEHRIN

Priekšsēdētāja vietniece

Michel Barnier, *Komisijas loceklis.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Kā jūs esat sapratusi, es atbildēšu sava kolēģa *Rehn* kunga vārdā, kurš, starp citu, varēs izmantot nedaudz vairāk mana laika noslēguma atbildē. *Bowles* kundze minēja eņģeļus. Es nezinu, vai ir daudz eņģeļu, kad mēs runājam par finanšu pakalpojumiem. Es vēlos teikt *Bowles* kundzei, ka nelabais vienmēr slēpjas detaļās, un es atbildēšu pēc iespējas detalizētāk uz viņas uzdotajiem jautājumiem.

Pirmais jautājums: par kādu summu ir runa, kad runājam par šo Eiropas stabilizācijas mehānismu? Kāda ir saikne ar mūsu līdzekļu augšējo robežu? Priekšsēdētājas kundze! *ECOFIN* padomes secinājumos minēti EUR 60 miljardi Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismam, bet atļautā robeža ir minēta Padomes regulas (ES) Nr. 407/2010 2. panta 2. punktā, ierobežojot aizdevumu summas līdz pieejamajām rezervēm pašu resursu maksimālajās robežās.

Lēmums par pašu resursiem ierobežo Eiropas Savienības budžeta iespējas pieprasīt maksājumus no dalībvalstu pašu resursiem 1,23 % apmērā no Eiropas Savienības NKI. Tas nozīmē, ka kopējā Daudz gadu finanšu shēmas augšējā robeža un kopējā summa Eiropas Savienības budžeta garantēto aizdevumu parādu apkalpošanas plūsmai nevar pārsniegt 1,23 % attiecīgajā budžeta gadā. Tā ir precīza atbilde, kuru *Rehn* kungs vēlējās jums sniegt šajā jautājumā.

Otrs jautājums: vai Komisija veiks šo divu instrumentu ietekmes analīzi? Saskaņā ar regulu par Eiropas stabilizācijas mehānismu Komisijai sešus mēnešus pēc šī mehānisma izveidošanas un, ja nepieciešams, ik pēc sešiem mēnešiem, jāgatavo ziņojums par tā darbību. Šis ziņojums tiks nosūtīts Ekonomikas un finanšu komitejai un Padomei. Jo īpaši tas ietvers teksta ietekmes novērtējumu. Kas attiecas uz Eiropas finanšu stabilitātes iestādi, tā ir starpvaldību struktūra, kuras darbība nav pakļauta Eiropas Savienības tekstiem piemērojamajām vērtēšanas prasībām.

Trešais jautājums: kāda ir ietekme uz EIB finanšu kapacitāti? Eiropas stabilizācijas mehānismam un Eiropas finanšu stabilitātes iestādei nebūs tiešas ietekmes uz EIB aizņēmšanās un finansēšanas aktivitātēm. EIB tikai vadīs likviditāti, sniegs loģistikas atbalstu un veiks noteiktas atbalsta biroja funkcijas Eiropas finanšu stabilitātes mehānismam. Tā neaizņemsies un neaizdos šī mehānisma vārdā.

Ceturtais jautājums: kad būs likumdošanas iniciatīva pastāvīgai krīzes vadībai valsts parādiem un uz kāda tiesiskā pamata? Priekšsēdētājas kundze! Komisija strādā ar potenciālajiem priekšlikumiem ciešā sadarbībā ar darba grupu, kuru vada priekšsēdētājs *H. Van Rompuy*. Vēl nav izdarīta precīza tiesiskā pamata izvēle. Jūs tikko minējāt jautājumu par Eiropas Parlamenta lomu. Eiropas Parlaments tiks informēts par jebkurām izmaiņām visās jaunajās procedūrās. Eiropas Parlamenta līdzdalības tiesiskais raksturs būs atkarīgs no likumdošanas iniciatīvu tiesiskā pamata, kā to paredz līgums.

Sestais jautājums: kāda ir koordinācija ar Starptautisko Valūtas fondu (SVF)? Politiskos nosacījumus potenciālajai palīdzības programmai dalībvalstij noteiks kopīgs nolīgums ar

Starptautisko Valūtas fondu, ja būs kopīga pakete no Eiropas finanšu stabilitāciju mehānisma un SVF, kā tas ir parasti.

Septītais jautājums, par kuru jūs runājat detalizētāk: kā mums vajadzētu reaģēt uz to valstu potenciālajām vajadzībām, kuras nav eirozonas dalībnieces? Dalībvalstis, kuras nav eirozonā, nepieciešamības gadījumā var ar maksājumu bilanci apelēt pie spēkā esošajiem noteikumiem par palīdzību. Pagājušajā gadā atbalsta, kuru var sniegt ar šo instrumentu, augšējā robeža tika palielināta no EUR 25 miljardiem līdz EUR 50 miljardiem, no kuriem EUR 15 miljardi jau ir paredzēti aizdevumiem Ungārijai, Latvijai un Rumānijai. Bez tam aizņemšanās nosacījumi attiecībā uz maksājumu bilances noteikumiem ir labvēlīgāki nekā Eiropas finanšu stabilitātes mehānisma noteikumos paredzētie.

Astotais un pēdējais jautājums saistīts ar tiesiskā pamata izvēli. Līguma 122. panta 2. punkts ir izmantots kā tiesiskais pamats šī finanšu stabilitātes mehānisma noteikumiem, jo Komisija un Padome ir rīkojušās ārkārtas situācijās, kurās vairākas dalībvalstis nopietni apdraudēja smagas problēmas, ko radīja ārkārtas notikumi, kurus dalībvalstis nevarēja ietekmēt. Komisijai un Padomei, kuras tika pakļautas ārkārtīgam spiedienam, jo īpaši no finanšu tirgiem, bija jārīkojas ļoti ātri, lai pasargātu eiro. To būtu grūti saskaņot ar ilgo procedūru, kura ietver dažu valstu parlamentu svarīgo lomu. Priekšsēdētājas kundze, piebildīšu, ka pats Eiropas Parlaments 2009. gada aprīlī pieņemtajā rezolūcijā aicināja Komisiju pieņemt regulu par finanšu palīdzību dalībvalstīm, pamatojoties uz 122. pantu.

Tā ir vispilnīgākā atbilde, kuru es varu sniegt Bowles kundzei uz detalizētajiem jautājumiem, kurus viņa uzdeva.

Othmar Karas, *PPE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Diemžēl es tagad nevaru iedziļināties detaļās par parlamentāro tiesību pārkāpšanu un drošības tīkla pamatu. Tomēr es vēlos par to teikt, lūk, ko. Mūsaprāt, finanšu stabilitāciju mehānisms neaizstāj Eiropas Monetārā fonda veidošanu. Es uzskatu, ka mums ir nepieciešama Eiropas banku nodeva, kura vispirms jāizmanto, lai iegūtu nepieciešamo kapitālu Eiropas kredītreitinga aģentūrai un, otrkārt, lai veidotu Eiropas monetāro fondu.

Finanšu stabilitāciju mehānisms apliecina finanšu tirgus reformu steidzamību. Tomēr tas norāda arī uz jebkādu krīzes mehānismu trūkumu, kā arī uz faktu, ka mums nepieciešama politiska, ekonomiska un sociāla savienība un stiprāka Eiropa kopumā.

Manuprāt, vislabākais stabilitāciju mehānisms nozīmē nodrošināt atbilstību Māstrihtas kritērijiem un Stabilitātes un izaugsmes paktam, īstenot iekšējo tirgu un veidot konkurences politiku, kas balstās uz dinamiskas izglītības, pētniecības un investīciju veicināšanu, lai mēs varam sekmēt izaugsmi un nodarbinātību, ārkārtas gadījumā nemeklējot palīdzību nodokļu maksātāju kabatās.

Anni Podimata, *S&D grupas vārdā.* – (EL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Nešaubos, ka 9. maijā pieņemtajam lēmumam veidot Eiropas finanšu stabilitāciju mehānismu bija izšķiroša nozīme vienotās valūtas un eirozonas stabilitātes aizsardzībai kopumā. Tādēļ Parlaments, kurš jau sen aicināja Padomi rīkoties šajā virzienā, nekavējoties vērtēja to atzinīgi.

Šis lēmums, tāpat kā lēmums radīt Eiropas finanšu stabilitātes iestādi, beidzot raidīja — diemžēl novēlotu — eirozonas vienotības un solidaritātes signālu starptautiskajiem tirgiem. Eiropas Centrālā Banka parādīja tādu pašu gatavību un solidaritāti lēmumā par īslaicīgu intervenci obligāciju otrreizējā tirgū, praksi, kura pilnībā atbilst eirozonas finanšu ministru lēmuma kopējam garam.

Tomēr ņiem mehānismiem un pasākumiem ir pagaidu raksturs, un, ja mēs patiešām gribam mācīties no pašreizējās krīzes, mums acīmredzot nevajadzētu gaidīt nākamo krīzi, kura izgaismos trūkumus un vājās vietas eirozonā un Eiropas Savienībā, pirms mēs nolemsim iejaukties. Tagad ir īstais laiks radīt pastāvīgu ekonomisko koordināciju un uzraudzības mehānismus, kuri darbosies gan kā profilakses, gan ārstniecības līdzeklis.

Šajā kontekstā nesena Komisijas paziņojums par stingrāku ekonomikas koordināciju noteikti ir solis pareizajā virzienā, bet mēs nedrīkstam aizmirst, ka mūsu pamatmērķis ir stabila un dzīvotspējīga Eiropas ekonomikas atveseļošana, un tādēļ mums ir nepieciešams ekonomikas pārvaldības pamats, kurš koncentrējas ne tikai uz finanšu pārstrukturēšanas pilāru, bet arī uz darbaspēka aizsardzību, izaugsmi un sociālo kohēziju.

Lai to panāktu, mūsu prioritātei nevajadzētu būt sankcijām; tai jābūt stimuliem un profilaktiskiem pasākumiem, kuri nosargās vienlīdzīgu attieksmi pret visām Eiropas Savienības dalībvalstīm un to pilsoņiem.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Kā jūs zināt, šajā Parlamentā mēs ļoti priecājamies, ka beidzot ir ieviesta solidaritāte, pat ja daži no mums pauda nožēlu, ka tas ir izdarīts daudzus mēnešus pēc priekšsēdētāja *H. Van Rompuy* iniciatīvas 11. februārī sasaukt Eiropadomes ārkārtas sanākumi par ņiem jautājumiem. Pa to laiku tirgi ir darījuši savu darbu.

Uzskatu, ka, runājot par ņo Eiropas solidaritātes iniciatīvu, mums jāaplūko arī iemesli un jāatzīst, ka šāda situācija ir radusies tāpēc, ka mums nav īsto elementu eirozonas pārvaldībai. Mūsu kolēģis *Othmar Karas* runāja par Stabilitātes paktu. Man šķiet, ka ar vienkāršu Stabilitātes pakta pielietošanu nepietiek, un pašos pamatos mēs no sākuma esam nepietiekami novērtējuši diverģences riskus dalībvalstu parādu reitingu novērtējumā.

Šodien mums ir mehānisms, kurš tika izveidots ārkārtas situācijā, kā jūs mums atgādinājāt. Jūs atgādinājāt arī to, ka šajā Parlamentā kopš 2008. gada oktobra — proti, kopš maksājumu bilances instrumenta ieviešanas — daži cilvēki ir pacēluši balsis, pieprasot ielūkoties 122. pantā. Mēs darījām to ārkārtas situācijā. Ārkārtas situācija nekad nav labākais padomdevējs, un jūs minējāt, ka jūs pētīsiet potenciālo priekšlikumu padarīt ņo mehānismu par pastāvīgu. Es ceru, ka jūs nāksiet klajā ar iedarbīgākiem priekšlikumiem šajā jomā, jo mēs esam pārliecināti, ka tādai jomai kā eirozona ir nepieciešama ne tikai laba pārvaldība, lai izvairītos no šādu situāciju rašanās nākotnē, bet, ja tas notiktu, tai nepieciešams arī pastāvīgs mehānisms.

Turpinājumā es vienkārši paudīšu nožēlu par to, ka tā vietā, lai vērstos pie eiroobligācijām, dalībvalstis izvēlējās ieviest īpašam nolūkam dibinātu sabiedrību laikā, kad mēs arī uzdodam sev jautājumus par šāda veida struktūras darbību tirgos.

Visbeidzot, domāju, ka, atbildot *Bowles* kundzei par EIB...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Priekšsēdētāja. – ņis ir labs rīcības veids. Tā kā mums vēl ir laiks, tā ir vislabākā rīcība, jo mēs ievērosim noteikumus un neatņemsim runāšanai paredzēto laiku. Paldies par jūsu sapratni.

Tagad mēs aicināsim runātājus saskaņā ar brīvā mikroфона procedūru.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) 9. maijā dalībvalstu finanšu ministri nolēma veidot Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismu. Tā ir daļa no tiesību aktu paketes, kura paredzēta eiro aizsardzībai un Eiropas Savienības finansiālās situācijas atveseļošanas atbalstam.

Uzskatu, ka jaunajam mehānismam būs jānodrošina tūlītēja, koordinēta reakcija, ja valsts nespēj patstāvīgi finansēt savus valsts parādus. Faktiski tas dod ieguldījumu valsts finanšu ilgtspējīgumā tā saņēmējām dalībvalstīm. Izmantojot Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismu, ES jau ir reaģējusi uz krīzes situāciju, kurai tā nebija pienācīgi sagatavojusies.

Nobeigumā es vēlos uzdot jums šādu jautājumu, komisār M. Barnier: ņemot vērā šī mehānisma īslaicīgumu, kas ilgst trīs gadus, un ņemot vērā ES nepieciešamību nekavējoties reaģēt krīzes situācijās, kad jūs sapratāt, ka šis mehānisms kļūs pastāvīgs, un kas būs attiecīgie finansējuma avoti?

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Krīzes gadījumā citās dalībvalstīs ES valstīm vairs nevajadzētu tās glābt ar tiešām finanšu paketēm, kā tas ir bijis līdz šim, bet galvot par tām. Ideja izklausās patiešām labi, bet tā nekādā veidā neatbrīvo no pamatproblēmas.

Problēma ir tāda, ka valstis eirozonā ar tālejošām atšķirībām finanšu politikā un grūtiem finanšu politikas apstākļiem dabiski saskaras ar ārkārtīgi sarežģītām situācijām. Šādos gadījumos problēma ir tikai pārbīdīta, un garantētājs pats ātri kļūst par parādnieku. Turklāt rodas jautājums par reitinga aģentūru atkarīgumu. Lai nodrošinātu kapitālu par zemāko iespējamo procentu likmi, Eiropas finanšu stabilitātes iestādei jāiegūst vislabākais vērtējums no reitingu aģentūrām, kas padarīs šo instrumentu sevišķi atkarīgu no ASV aģentūrām.

Tādējādi nav jēgas radīt publisku uzņēmumu, uzticēt tam šādus svarīgus pienākumus un tad pakļaut to privāto reitinga aģentūru milzīgajai ietekmei. Tomēr ar aģentūras Eiropas versiju rodas jautājums par neitrāla reitinga garantēšanu. Tādējādi es uzskatu, ka šis pasākums nav pietiekami labi pārdomāts. Tas atkal ietver dalībvalstu risku palielināt parādus uz citu rēķina un atbildības.

Paul Rübīg (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Man interesē jautājums par stabilizāciju un tas, kā mēs varam panākt ekonomikas izaugsmi. Mans jautājums ir šāds: ņemot vērā to, ka sarunas par 2011. gada budžetu ir procedūras vidū, vai jūs esat informēts par budžeta pozīcijām, kuras var reāli palielināt nodarbinātību? Kā mēs varam nodrošināt labāku atbalstu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, un kā mēs varam iegūt vairāk un labākus uzņēmējus? Es uzskatu, ka tā ir stabilizācijas pamatproblēma. Ja mēs radīsim lielāku peļņu, mēs savukārt varam sadalīt vairāk resursu un arī padarīt Eiropu godīgāku.

Konkurētspējas un jauninājumu programma (CIP) ir tieši tāds pasākums, kurš mums ļoti palīdzētu panākt turpmāku progresu. Jebkurš šīs programmas samazinājums radītu pilnīgi pretēju efektu. Analizējot mums vajadzētu skatīties, kuras budžeta pozīcijas nemaz neveicina nodarbinātību, kuras ir neitrālas un kuras rada jaunas darba vietas. Vai jums ir kāds ierosinājums par to?

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Attiecībā uz EIB es domāju, ka viens no uzdotajiem jautājumiem bija par to, kādi būs nosacījumi, kādos tā varēs aizņemties tirgos līdz ar mehānismiem, kurus plānots ieviest, un vai būs ietekme uz procentu līkmēm.

Es vēlos vienkārši pajautāt jums, komisāra kungs: vai šajā kontekstā jūs nedomājat, ka Van Rompuy kunga darba grupā jums vai komisāram O. Rehn vajadzētu ierosināt izpētīt

ideju par valsts parādu daļas apvienošanu? Tas nav sagatavots priekšlikums, bet par to daudz tiek debatēts ārpus darba grupas. Būtu vērtīgi, ja valsts parāda daļas apvienošanu ņemtu vērā šīs darba grupas veidotajos priekšlikumos.

Michel Barnier, *Komisijas loceklis.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Ja atļausiet man, es ierosinātu, lai uz svarīgo jautājumu par eiroobligācijām *Rehn* kungs jums atbild tieši, jo īpaši un par nobeiguma punktiem, kurus *Berēs* kundze minēja pirms brīža. Viņš to izdarīs rakstiski dažās tuvākajās dienās.

Savā sākuma runā *Bowles* kundze minēja stresa testus, kas pārbauda izturību uz pasākumiem, kuri vēl nav notikuši un, iespējams, nenotiks. Tādēļ mums pienācīgi jāsaprot, kāds ir jautājums, un Komisijā mēs diezgan sen domājam — priekšsēdētājs *J. M. Barroso* ir paudis savu viedokli par šo tematu un arī *Rehn* kungs —, ka pārredzamībai būtu lieli ieguvumi. Es atgādināšu jums samērā plašo atbildi, kuru priekšsēdētājs *J. M. Barroso* sniedza uz šo jautājumu.

Karas kungs minēja ļoti svarīgu punktu, kurš tika minēts iepriekšējās debatēs par profilaksi un piesardzību un jo īpaši par ideju, ka par bankām ir jāmaksā bankām, nevis nodokļu maksātājiem. Es vēlos apstiprināt, ka bez paziņojuma, kuru es sniezu par šo tematu, 2011. gada sākumā mēs ierosināsim tiesību aktu, kurš paredz piesardzības vai banku jautājuma fondu radīšanu, lai īstenotu principu „piesārņotājs maksā”, vienlaicīgi uzsverot vēl vienu ideju, kuru es atkārtosu šeit, proti, ka profilakse vienmēr maksā mazāk nekā ārstēšana. Tomēr tas ir tikai instruments, *Karas* kungs. Šis banku jautājuma fonds, šis nodoklis vai bankas maksājums ir tikai instruments kastē, kurā atrodas citi instrumenti, kuru mērķis ir pietiekami agri identificēt riskus, lai novērstu to pārvēršanos krīzē un krīzes pārvēršanos katastrofā.

Kas attiecas uz kredītreitinga aģentūrām, mēs pētām visus jautājumus, tostarp par valsts parādu reitingiem, kurus pirms brīža minēja *Berēs* kundze. Es apstiprinu, ka mēs strādājam pie šī tirgus diversifikācijas, kurš ir pārmērīgi koncentrēts dažās rokās, un jo īpaši pie Eiropas aģentūras iespējas. Šīs idejas arī tiks pārvērstas tiesību aktu priekšlikumos 2010. gada beigās un 2011. gada sākumā. *Berēs* kundze minēja Stabilitātes pakta pielietošanu. Tāpat kā jūs arī es uzskatu, ka mums jāiet tālāk. Kā jūs sapratāt, mēs ieviesām Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismu ārkārtas situācijas laikā. Kā es jau teicu iepriekš — un šeit es atbildu arī *Băsescu* kundzei — mēs strādājam pie pastāvīgākiem mehānismiem, un Komisija kopā ar darba grupu, kuru vada Eiropas Padomes priekšsēdētājs, vēl nav izvēlējusies tiesisko pamatu, uz kura mēs veidosim priekšlikumus par pastāvīgāku krīzes vadības mehānismu.

Nobeigumā, *Podimata* kundze, es vēlētos pieminēt Grieķijas paveikto darbu, kuru jūs ļoti labi zināt. Mums jāņem vērā ļoti svarīgā Grieķijas valdības apņemšanās veikt savu uzdevumu šajā darbā. Vēlos atgādināt jums, ka nesēnā krīze, kura ietekmēja ne tikai jūsu valsti, un ar to saistītās kaitīgās ietekmes risks ir ļoti parādījis dalībvalstu savstarpējo atkarību, jo īpaši eirozonā. Manuprāt, šī krīze uzsvēra arī nepieciešamību Eiropai parādīt tās apņemību uzņemties fundamentālas reformas, lai nodrošinātu vienmērīgu Eiropas Savienības un eirozonas kā veseluma darbību. Lēmumā par šo divu instrumentu veidošanu *ECOFIN* padome 9. maijā tieši parādīja, ka Eiropas Savienība spēja ātri un efektīvi reaģēt uz lielajām politiskajām un ekonomiskajām problēmām. Tomēr es uzskatu, ka ir skaidri nepieciešams uzlabot ekonomikas un budžeta koordināciju, un es zinu, ka mēs varam iet tālāk par vārdu „koordinācija” un iet tālāk, kad runa ir par Eiropas Savienību.

Es vēlos teikt *Rübig* kungam, ka, tāpat kā viņš, arī es domāju, ka esam guvuši mācību pašreizējā situācijā — un tā vēl nav beigusies: mēs esam runājuši par pārraudzību, un mums

jāturpina ar lēmumiem, kuri pieņemti par uzraudzību un regulēšanu — attiecībā uz triecieniem eiro un Grieķijai —, pateicoties valdības priekšlikumiem par pārvaldību, koordināciju un šo reaģēšanas un stabilizācijas sistēmu. Komisija ir sagatavojusi arī svarīgus priekšlikumus par budžetu uzraudzību. Es domāju, ka mums tas viss jādara, bet mums jādara vēl vairāk, lai runātu ar iedzīvotājiem, kuri gaida, ka mēs risināsim ekonomisko situāciju attiecībā uz izaugsmi un nodarbinātību. Es domāju, ka vienlaikus ar tematiem par pārraudzību, stabilizāciju, centieniem, regulēšanu un noteikumiem mums jārunā arī par iniciatīvām stratēģijas „Eiropa 2010” kontekstā, lai atgūtu izaugsmi un nodarbinātību.

Tādēļ sava portfeļa otrajā daļā es piešķiru nozīmi priekšlikumam, ko izstrādāju kopā ar duci kolēģu un ar kuru iepazīstināšu oktobra sākumā, par Kopējā tirgus akta ideju, lai fundamentālais pamats — visas Eiropas ekonomikas platforma, kas ir kopējais tirgus — darbotos labāk. Tas ir 500 miljonu iedzīvotāju tirgus, kurā mazajiem uzņēmumiem, kuru tur ir ļoti daudz, iedzīvotājiem un patērētājiem neklājas labi. Tomēr mēs zinām, ka, ja šis tirgus funkcionētu labāk mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, iedzīvotājiem un patērētājiem, mēs varētu atrast 2 % izaugsmi šajā tirgū, sevī.

Kopumā es domāju, ka mums jāturpina šīs debates, veicot nepieciešamās darbības, lai atbildētu uz visiem jautājumiem, kurus mums pašlaik uzdod iedzīvotāji.

Priekšsēdētāja. – Rezolūcijas priekšlikumu ⁽¹⁾ slēgt šīs debates ir sagatavojusi Ekonomikas un monetāro lietu komiteja.

Debates ir slēgtas. Balsojums notiks trešdien, 2010. gada 7. jūlijā, plkst. 12.00.

13. Kapitāla prasības, kas piemērojamas tirdzniecības portfelim un atkārtotai pārvēršanai vērtspapīros, un atlīdzības politikas uzraudzības pārbaude – Biržas sarakstā iekļauto sabiedrību vadītāju atalgojums un atalgojuma politika finanšu pakalpojumu sektorā (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir kopīgās debates par:

– ziņojumu, ko Ekonomikas un monetāro jautājumu komitejas vārdā izstrādājusi *Arlene McCarthy*, par kapitāla prasībām, kas piemērojamas tirdzniecības portfelim un atkārtotai pārvēršanai vērtspapīros, un atlīdzības politikas uzraudzības pārbaudi (COM(2009)0362 – C7-0096/2009 – 2009/0099 (COD)) (A7-0205/2010) un

– ziņojumu, ko Ekonomikas un monetāro jautājumu komitejas vārdā izstrādājis *Saïd El Khadraoui*, par biržas sarakstā iekļauto sabiedrību vadītāju atalgojumu un atalgojuma politiku finanšu pakalpojumu sektorā (2010/2009(INI)) (A7-0208/2010).

Arlene McCarthy, *referente.* – Priekšsēdētājas kundze! Vispirms es vēlos pateikties tiem, kas palīdzēja nodrošināt vienošanos, kuru mēs esam panākuši par CRD III (Kapitāla prasību direktīva), kas regulē banku kapitālu un bankas darbinieku atalgojumu un prēmijas. Īpašs paldies ēnu referentiem Ekonomikas un monetāro jautājumu komitejā, darbiniekiem un arī komisāram *M. Barnier* par viņa pastāvīgo atbalstu komitejas priekšlikumiem un, protams, galvenokārt Spānijas prezidentūrai par neatlaidību un centieniem Parlamenta sarunu komandas un 27 dalībvalstu 12 stundu dialogu mediācijā.

Tiesību akta galīgā redakcija, par kuru mēs debatējam šodien, pilnībā īsteno Bāzeles noteikumus par kapitāla attiecību pret tirdzniecības portfeli un atkārtotu pārvēršanu

(1) Sk. protokolu

vērtspapīros, un tas veiksmīgi īsteno starptautiskos atalgojuma noteikumus, par kuriem panākta G20 dalībvalstu vienošanās. Finanšu eksperti visi ir vienprātīgi, ka augsta riska īstermiņa prēmiju kultūra kopā ar kapitāla trūkumu bija 2008. gada globālās finanšu krīzes galvenie elementi. Valdības un nodokļu maksātāji beigās glāba banku nozari visā Eiropas Savienībā ar EUR 3,9 triljonu atbalsta līdzekļu iepludināšanu. Manā dalībvalstī, Apvienotajā Karalistē, atbalsts sasniedza GBP 1,2 triljonus, kas līdzinās gandrīz viena gada IKP. Noguldītāji un ieguldītāji redzēja, ka banku riskanto prakšu rezultātā samazinājās viņu pensiju un ieguldījumu vērtība. Baņķieri aizgāja ar šajās riskantajās praksēs gūto īstermiņa peļņu, bet viņu riskēšanas sekas gadiem ilgi atspoguļosies bankas portfeli.

Jaunais tiesību akts, ar ko groza Kapitāla prasību direktīvu, risina banku sistēmas fundamentālos trūkumus un vājās vietas, kuri noveda pie krīzes. Tas piespiedīs bankas tirdzniecības portfeli turēt vairāk kapitāla pret riskantākiem pasākumiem. Tiesību akts arī piespiedīs bankas reformēt savas atalgojuma un prēmiju prakses ar noteikumiem, kas likvidē saikni starp finanšu atlīdzību un pārmērīga riska uzņemšanos. Parlamenta grozījumu nolūks ir arī nodrošināt, ka šīs atalgojuma politikas, pirmkārt un galvenokārt, par prioritāti izvirza finanšu iestādes veselību un stabilitāti un patiešām izsniedz aizdevumus īstai ekonomikai.

Bankas mums pastāvīgi stāsta, ka ir guvušas mācību no krīzes. Ja tā ir, kāpēc Anglijas Bankas finanšu stabilitātes ziņojumā teikts, ka jūnijā algām un prēmijām piešķirtā bankas peļņas daļa faktiski ir palielinājusies kopš banku krīzes? Papildu GBP 10 miljardi, kurus Apvienotās Karalistes bankas izmaksājušas algās un prēmijās, simbolizē tos GBP 10 miljardus, kurus varēja ieguldīt banku kapitālā un, kā Anglijas Banka skaidro, apmēram GBP 50 miljardu atbalstā aizdevumiem mazajiem uzņēmumiem un ģimenēm. Turklāt Anglijas Bankas ziņojumā teikts, ka aizdevumu izsniegšana mazajiem un vidējiem uzņēmumiem Apvienotajā Karalistē pēdējo mēnešu laikā ir samazinājusies un ka dažos tuvākajos mēnešos sagaidāma hipotekāro aizdevumu samazināšanās.

Kolēģi! Laikā, kad valdības visā ES izdara vērā ņemamus budžeta samazinājumus, samazina valsts pakalpojumus un atbalstu ģimenēm un uzņēmējiem, mēs nevaram turpināt banku kultūru, kura par prioritāti izvirza bankas darbinieku algas un nevērīgi izturas pret ilgtspējīgu kapitālu un kredītiem Eiropas ekonomikas atveseļošanai. Tādēļ obligāta ir prasība, ka noteikumiem par prēmijām jāstājas spēkā 2011. gadā.

Šie noteikumi ir maksājumu atlikšana atbilstīgi ekonomikas attīstības ciklam ar gada ziņojumu pilnīgu atgūšanu, stingri pasākumi izglābtajām bankām; ierobežojumi prēmiju proporcijai pret fiksēto algu, samaksa iespējamā kapitālā paralēli akcijām; palielināta pārredzamība un pārskatabildība un uzlabota korporatīvā pārvaldība un, protams, prēmijām līdzīgo pensiju kontrole, lai baņķieris, kurš atbildīgs par savas bankas sabrukšanu, vairs nevarētu aiziet projām ar GBP 16 miljonu pensijas uzkrājumu.

Parlaments ir uzstājis uz stingru G20 principu interpretāciju, lai nodrošinātu strikti ierobežotu sākotnējo skaidrās naudas proporciju prēmijās. Parlaments ir pārliecināts, ka lielas prēmijas daļas izmaksāšana skaidrā naudā bez atlikšanas vai patiesā veikuma vērtējuma rada nepieņemamu stimulu uzņemties bīstamus īstermiņa riskus.

Kolēģi! Mums kā likumdevējiem ir pienākums aizstāvēt nodokļu maksātāju intereses. Mūsu pienākums ir reaģēt uz sabiedrības bažām. Mūsu balsotāji pieprasa un gaida, lai bankas noteiktu stabilitāti un aizdevumus par prioritāti pār bankas darbinieku atalgojumu un prēmijām. Pēdējos divos gados, kopš 2008. gada, bankām nav izdevies reformēt savas

struktūras. Tās nav to izdarījušas, un tagad mēs darām darbu banku vietā, lai atjaunotu uzticību un paļāvību uz Eiropas banku sistēmu.

Said El Khadraoui, *referents*. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi! Man jāsāk ar pateicību ēnu referentiem par konstruktīvo sadarbību, kas ļāvusi mums izveidot, pēc manām domām, visaptverošu atzinumu un ieteikumu paketi.

Finanšu krīze ir skaidri parādījusi, ka atalgojuma politikas finanšu nozarē ir bijušas pārmērīgi orientētas uz īstermiņa peļņu un ka tas ir veicinājis riska uzņemšanās uzvedību ar visām no tā izrietošajām sekām ekonomikai kopumā pēc banku krīzes. Bez tam ir uzskatāmi parādīta nesaistošo ieteikumu par atalgojuma politikām ierobežotā ietekme, un tādēļ mums ir svarīgi noteikt pamatnoteikumus, kuru mērķis ir veicināt iesaistīto uzņēmumu un visas ekonomikas ilgtspējīgu izaugsmi. Politiskā vienošanās par kapitāla prasību direktīvu, kuru tikko ierosināja mana kolēģe *McCarthy* kundze, ir svarīgs solis uz priekšu, jo tā pirmo reizi nosaka saistošus noteikumus par prēmiju struktūru un izmaksām finanšu nozarē. Skaidras naudas izmaksu ierobežojumus, noteikumu, ka jāpastāv iespējai ierobežot prēmijas neveiksmīgas darbības gadījumā, un prēmiju izmaksu izlīdzināšanu vairāku gadu garumā es uzskatu par sevišķi svarīgiem aspektiem.

Savā ziņojumā es centos parādīt, ka ar to nepietiek un ka mums jāaplūko atalgojuma politikas no plašāka skatupunkta un jāstiprina korporatīvās pārvaldības noteikumi, lai, no vienas puses, visu finanšu nozares uzņēmumu un, no otras puses, biržu sarakstos iekļauto sabiedrību pamatnoteikumi un iekšējās procedūras atbilstu vienādiem kritērijiem.

Vispirms ir svarīgi īstenot un paplašināt atalgojuma politiku drošu iekšējo un ārējo uzraudzību. Tādēļ uzņēmumiem vajadzīga atalgojuma komiteja, kurai jābūt neatkarīgai un kura ir pārskatatbildīga akcionāriem un uzraugiem, un kurai jābūt piekļuvei visai potenciāli svarīgai informācijai. Šai komitejai jāspēj cieši sadarboties ar riska komiteju, izvērtējot kompensācijas sistēmas radītos stimulus. Riska kontrolē iesaistītajiem cilvēkiem, protams, jābūt neatkarīgiem no uzņēmējdarbības vienībām, kuras viņi kontrolē, jāspēj aizstāvēt pietiekamas pilnvaras, un viņu darbs jāapmaksā neatkarīgi no viņu uzraudzībā esošo uzņēmējdarbības vienību veikuma.

Uzraudzītājam detalizēti jāizvērtē riska pārvaldības pasākumi, un uzņēmumiem jāveido iekšējās procedūras, lai risinātu problēmas un konfliktus, kuri var rasties starp riska vadību un tās darba struktūrvienībām.

Atalgojumam pēc iespējas jāatspoguļo uzņēmuma ilgtermiņa sasniegumi. Prēmijām nevajadzētu būt tikai garantētām. Atalgojuma mainīgās daļas līmeņiem jābalstās uz iepriekš noteiktiem un izmērāmiem sasniegumu kritērijiem, kuriem jābūt ne tikai kvantitatīviem, bet arī kvalitatīviem. Bez tam sociālā taisnīguma interesēs un ētisku iemeslu dēļ atšķirībai starp augstāko un zemāko atalgojumu uzņēmumā vajadzētu palikt saprātīgai. Mainīgā atalgojuma daļa būtu jāizmaksā pietiekamā laika periodā. Bez tam vairāk nekā puse jāizmaksā akcijās vai ar akcijām saistītos instrumentos, un jāpastāv iespējai efektīvai šīs prēmijas daļas atgūšanai. Jānosaka arī divu gadu izmaksu augšējā robeža atlaišanas pabalstiem, kuri noteikti būtu jāaizliedz darba neizpildīšanas gadījumos vai brīvprātīgi aizejot no darba.

Attiecībā uz pārredzamību ir svarīgi, lai tiktu publicēta sīka informācija par uzņēmuma pensiju un papildu pensiju pasākumiem un lai akciju īpašnieki varētu izteikt viedokļus par sava uzņēmuma atalgojuma politiku. Mēs arī aicinām veidot starptautisku struktūru, kas

dotu iespēju atklāt indivīdus, kuri pelna vairāk par EUR 1 miljonu, lai iekļautu galvenos algu prēmiju, ilgtermiņa maksājumu un pensiju ieguldījumu elementus.

Mēs aicinām Eiropas Komisiju turpināt darbu un veidot stingrus, saistošus atalgojuma principus finanšu nozarē papildus jau pieņemtajiem. Mēs aicinām izveidot biržu sarakstos iekļauto sabiedrību sistēmu, kas nodrošina pilnu pārredzamību, dodot mums iespēju atklāt, kuras sabiedrības ievēro pasākumus un kuras to nedara. Es domāju, ka šajā lietā mēs varam iet vēl tālāk. Komisāra kungs, es gaidu jūsu priekšlikumus par korporatīvo vadību, kuri ir izsludināti Zaļajā grāmatā, jo tas ir vēl viens dokuments, ar ko mēs turpināsim strādāt turpmākajos mēnešos un gados.

Michel Barnier, *Komisijas loceklis.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Mēs tagad debatējam par vienu aspektu atbildei uz ekonomikas krīzi, proti, par no tās gūtajām mācībām. Pēc uzraudzības nākamais jautājums ir par to, kā vislabāk reformēt tās atalgojuma prakses, kuras veicināja neprātīgu riska uzņemšanos, kā vislabāk reformēt kapitāla prasības.

Par šiem diviem punktiem es vēlos pateikties un apsveikt divus jūsu kolēģus *McCarthy* kundzi un *El Khadraoui* kungu, ēnu referentus, kuri strādāja ar jums un ir parādījuši jūsu Parlamenta uzticību atbildīgākai, drošākai, stabilākai ekonomikai, tirgiem, kam — es atkārtoju — vēlreiz jāliek kalpot reālajai ekonomikai, iedzīvotājiem, nevis otrādi. Tas ir mērķis, par kuru Komisija kopumā un es pats jo sevišķi esam pilnībā vienisprātis.

Kopš manas uzklaušanās es esmu atbalstījis atbildīgus Eiropas uzņēmumus, kuri uzmanību koncentrē uz iedzīvotājiem, lai uzlabotu finanšu iestāžu pārvaldību. Es vēlos pateikties Parlamentam par atbalstu šajos jautājumos, šajos uzdevumos. Es piekřītu jūsu novērojumam, *El Khadraoui* kungs. Ir jābūt saistošiem pasākumiem par finanšu iestāžu atalgojuma politikām. Tādēļ esmu gandarīts par triju iestāžu panākto kompromisu pārskatīt direktīvu par kapitāla prasībām, kuru pazīstam kā CRD 3. Tas ir līdzsvarots, labi pārdomāts kompromiss, kurš sūta stingru politisko vēsti bankām un sabiedrībai.

Pārskatītā direktīva stiprinās regulēšanas sistēmu un paaugstinās prasības kapitālam jomās, kurās riski ir nepietiekami kapitalizēti. Tā ierobežos atalgojuma prakses, kuras, es atkārtoju, veicināja pārmērīga riska uzņemšanos, ko pamatoti ir nosodījuši Eiropas iedzīvotāji. Tā ir ļoti svarīga reforma, kas skar aspektus, kuri deva ļoti svarīgu ieguldījumu nesenās krīzes cēloņos: tirdzniecības portfeli, kompleksu pārvēšanu vērtspapīros un atalgojuma prakses. Tas ir teksts, kurš ne tikai Eiropas līmenī transponē Finanšu stabilitātes padomes principus, par kuriem mēs vienojāmies G20 sanāksmē Pitsburgā 2009. gada septembrī, bet arī ietver ko vairāk, nosakot skaidras un stingras robežas mainīgajai atalgojuma daļai, atstājot kredītiestādēm un investīciju kompānijām elastīguma iespēju.

Prēmiju izmaksa valsts atbalstu saņemošo banku direktoriem ir ievērojami ierobežota. Es domāju, ka tas ir godīgi. Zaudējumu apvērtes mehānisms arī ļaus atmaksāt daļu prēmiju neveiksmīgas darbības gadījumā. Es atzinīgi vērtēju arī faktu, ka dalībvalstīm pasākumi jāievieš, sākot ar 2011. gada 1. janvāri. Domāju, ka ir ļoti svarīgi, lai jaunie noteikumi pilnībā attiektos uz prēmijām, kuras piešķirtas 2010. gadā, bet nav vēl izmaksātas līdz 2011. gada 1. janvārim.

Nobeigumā, dāmas un kungi, referenti, mēs ierosināsim atbilstīgus noteikumus citās finanšu nozarēs, piemēram, apdrošināšanas vai ieguldījumu fondu nozarē, respektējot un pilnībā ievērojot katras nozares sevišķās iezīmes.

Daži vārdi par korporatīvo vadību kopumā, jo bez minētajiem aspektiem *El Khadraoui* kunga ziņojums skaidri parāda, cik vajadzīga ir visu uzņēmumu pārvaldības uzlabošana. Tas ir

viens no galvenajiem elementiem spēcīgākā un stabilākā reglamentējošā struktūrā. Esmu ķēries pie šī uzdevuma. Nesen ierosināju starptautisku dienaskārtību finanšu regulēšanai izaugsmes jomā. 2010. gada 2. jūnijā pieņemtā Zaļā grāmata par korporatīvo pārvaldību finanšu iestādēs ir pirmais solis šajā virzienā. Mēs pētām auditoru un administratīvās valdes locekļu lomu, lai pārbaudītu, vai ikviens, kuram ir atbildība, ir pilnībā kompetents to realizēt. Tas ir viens no lūgumiem jūsu ziņojumā, *El Khadraoui* kungs. Jūsu ziņojums skar arī interešu konfliktus, direktoru padomes lomu un funkcijas, riska vadību, akciju īpašnieku lomas, uzraudzības iestādes un auditorus finanšu iestādēs. Mēs izziņosim divu mēnešu ilgu īstu apspriešanos par visiem šiem jautājumiem.

Es arī plānoju nākamajā gadā veikt pētījumu par korporatīvo pārvaldību ārpus finanšu nozares, jo īpaši par akciju īpašnieku lomu, dažādību un sieviešu lomu, piemēram, uzņēmumu direktoru padomju veidošanā.

Treškārt, ir jautājums par kapitāla režīma modernizāciju. Es tikko minēju CRD 3 un atalgojuma jautājumu. Tas atšķiras no jautājumiem par kapitāla prasībām augsta riska pasākumiem un banku tirdzniecības portfeliem, kuri abi ir krīzes pamatā. Mēs tagad zinām, ka pašreizējais kapitāla daļas līmenis attiecībā pret šiem aktīviem bija pilnīgi nepietiekams, sastopoties ar finanšu krīzi. CRD 3 stiprina regulējumu šajā jomā, labo trūkumus kapitāla aprēķinu veidos attiecībā pret tirdzniecības portfeli un ievērojami paaugstina kapitāla daļas līmeni attiecībā pret aktīviem.

Dāmas un kungi! Daži no jums, bez šaubām, bažijas, ka šīs izšķirošās reformas nestāsies spēkā līdz 2011. gada beigām. Es ļoti labi apzinos šo risku. Tomēr, kad kļūva skaidrs, ka Amerikas Savienotās Valstis nespēs ieviest Bāzeles komitejas jaunus noteikumus par tirdzniecības portfeliem līdz 2010. gada beigām, nesenas vizītes laikā Savienotajās Valstīs es pārrunāju šo jautājumu ar ASV finanšu sekretāru *Tim Geithner*, un mēs panācām vienošanos starptautiskā līmenī par jauno noteikumu spēkā stāšanās datumu. Šī starptautiskā vienošanās tika panākta maijā, kad Bāzeles komiteja vienojās, ka dalībvalstis ieviesīs jaunus noteikumus līdz 2011. gada beigām.

Es domāju, ka ļoti elastīgiem un starptautiskiem tirgiem globālā konverģence ir ārkārtīgi svarīga, jo īpaši starp amerikāņiem un eiropiešiem. Esmu pārliecināts, ka, vienojoties par šo termiņu, mēs esam nodrošinājuši, ka visi mūsu starptautiskie partneri, galvenokārt ASV, ieviesīs noteikumus saskaņā ar grozīto grafiku.

Es zinu, ka sarunas par CRD 3 dažreiz ir bijušas ļoti grūtas. Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos vēlreiz pateikties *McCarthy* kundzei un ēnu referentiem par parādīto neatlaidību, radošumu un atvērtību. Esmu gandarīts, ka es, mani darbinieki un kolēģi ģenerāldirektorātā spējam strādāt ar jums tādā sapratnē.

Ole Christensen, *Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinuma sagatavotājs.* – (DA) Priekšsēdētājas kundze! Finanšu stimuli, kurus nodrošinājušas prēmijas un kuri ietekmējuši brokeru, portfeļu pārvaldītāju un direktoru uzvedību finanšu nozarē, bija izšķirošs finanšu krīzes veicināšanas faktors. Mēs zinām, kāds bija tā iznākums, un tādēļ pavisam noteikti ir labi, ka direktīva tiek grozīta, lai mēs varam izvairīties no līdzīgiem notikumiem nākotnē. Šajā sakarībā es vēlos apsveikt referenti ar jauno nolīgumu un pateikties viņai par padarīto darbu.

Nodarbinātības un sociālo lietu komitejā mēs diskutējam par atalgojuma politikām, un tādēļ atzinīgi vērtējam, piemēram, tās nolīguma jomas, kuru uzmanība ir koncentrēta uz

lielāku atklātību un pārredzamību saistībā ar informācijas sniegšanu visām ieinteresētajām pusēm, akciju īpašniekiem, darbiniekiem, sabiedrībai un iestādēm.

Turklāt Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinumā mēs gandrīz vienprātīgi atbalstījām akciju iegādes aizliegumu. Akciju iegāde ir bijis prēmiju shēmu instruments, kas devis vislielāko stimulu uzņemties nevajadzīgus riskus, kuru rezultātā radušies zaudējumi. Pat finanšu nozare atzīst šo problēmu, un tādēļ es paužu nožēlu par to, ka nolīgums neietver akciju iegādes aizliegumu.

Othmar Karas, *PPE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Padome atkal nav ieradusies. Jāpieņem, ka Padome patiešām neapzinās šo noteikumu vai tās neierašanās politisko vēstījumu.

Sarunu laikā Padome nostājās prēmiju saņēmēju pusē. Eiropas Parlaments ir par skaidriem Eiropas noteikumiem. Mēs esam par maksimāliem ierobežojumiem. Mēs esam par atalgojuma metodēm ar mazākiem riskiem. Mēs esam par atbildību. Mēs esam par prēmiju ierobežojumiem ar valsts finansējumu atbalstītu banku vadītājiem. Mēs nevēlamies skaidras naudas summas, kas ir lielākas par piesaistīto kapitālu. Mēs esam centušies panākt savu, sadalot laika grafiku. Mēs esam gandarīti, ka komisārs M. Barnier ir vienojies ar amerikāņiem par to, ka otrā daļa, bankas portfelis un tirdzniecības portfelis, globāli jāīsteno kopā.

Svarīgi ir arī tas, ka mēs esam pielāgojuši tirdzniecības portfelis un bankas portfelis. Informācijas sniegšanas prasības ir acīmredzami padarītas stingrākas, atkārtotas pārvēršanas vērtspapīros risks tirdzniecības portfelis ir pielāgots bankas portfelim, un tirdzniecības portfelis ir ieviests stresa tests, lai veidotu kapitāla rezerves krīzes periodiem.

Svarīgi ir arī tas, ka mēs esam pastiprinājuši maksātspējas profilakses pasākumus tirdzniecības portfelis, bet šajā punktā es vēlos minēt, ka mums tomēr ir nepieciešami saskaņoti Eiropas tiesību akti maksātspējas jomā. Mēs atbalstām šo kompromisu, jo tas ved mūs tālāk pareizajā virzienā.

Olle Ludvigsson, *S&D grupas vārdā.* – (SV) Priekšsēdētājas kundze! Prēmiju un atalgojumu sistēmas ir viena no tām jomām, par kuru mēs pēdējos gados esam dzirdējuši daudz retorikas. No otras puses, ir bijis ļoti maz konkrētu pasākumu. Tādēļ ir pozitīvi, ka mēs tagad veidojam tiesību aktu, kurš ir gan skaidrs, gan praktiski pielietojams. Šis tiesību akts, iespējams, mazinās īsredzīgu un pārspīlētu risku uzņemšanos finanšu nozarē. Tas mazinās riska līmeni un palielinās stabilitāti.

Finanšu pakalpojumu nozarei jau sen vajadzēja atbrīvoties no prēmiju sistēmas elementiem, kuri ir postoši sabiedrībai, bet, tā kā tas nav noticis, mēs nevaram darīt neko citu kā pieņemt tiesību aktu. Sabiedrībai ir pārāk riskanti plašā mērogā pieņemt *status quo*. Nodokļu maksātāji jau ir pārāk daudz samaksājuši, lai segtu zaudējumus bankās, kuras ir uzņēmušās pārāk lielus riskus. Tagad ir svarīgi direktīvu pienācīgi ieviest dalībvalstīs un efektīvi izmantot noteikumus, tādējādi palīdzot mainīt pašreizējo prēmiju kultūru.

Sharon Bowles, *ALDE Grupas vārdā.* – Priekšsēdētājas kundze! Banku kapitāla reforma ir pagaidām vissvarīgākā Eiropas likumdevēju reakcija uz krīzi, un tā ir pelnījusi uzmanību. Jā, manuprāt, kopā ar uzraudzības sistēmu. Nepietiekami kapitalizēti tirdzniecības portfelis bija krīzes pamatcēlonis, padarot spekulatīvu darījumu veikšanu pievilcīgu un gandrīz bezmaksas. Tādēļ trīs līdz četras reizes palielināts kapitāls šādām tirdzniecības pozīcijām atzīnīgi jāvērtē kā tiešs krīzes galvenā cēloņa risinājums un kazino stila bankas darbības motīvu samazināšana.

Kad es pirmo reizi par atalgojumu ierosināju, ka lielās prēmijas un vienreizējas pensiju izmaksas jāizmaksā subordinētā parādā, daudzi teica, ka tas nebūs iespējams. Tādēļ es pateicos referentei un saviem kolēģiem, ēnu referentiem, par atbalstu šai idejai, kuru mēs transformējām iespējamajā kapitālā un kura jau kļūst par vadošās domāšanas daļu citur. Man žēl, ka nebija iespējams iekļaut manus konkrētos tekstus par izvairīšanos no nodokļiem, bet mēs esam aizlieguši izmaksas veidos, kas grauj šīs direktīvas mērķi.

Pascal Canfin, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Mana politiskā grupa ir sevišķi priecīga par šīs direktīvas pieņemšanu. Tā ir direktīva, kas pierādāmi satur pasaulē visplašākos noteikumus par atalgojuma faktoriem. Jāteic, ka spēja strikti ierobežot mainīgo atalgojuma daļu valsts atbalstu saņēmušo banku direktoriem un pat iespēja aizturēt līdz 70 % mākleru prēmiju bankas ilgtermiņa interesēs un tādējādi potenciāli ņemt vērā risku uzņemšanos un šo risku negatīvo ietekmi, lai mazinātu šo prēmiju izmaksu, ir svarīgi noteikumi, kuri principā pārvērš G20 apņemšanās reālos skaitļos Eiropas līmenī.

Tomēr man jāsaaka arī tas, ka sarunās ar citiem ēnu referentiem un pašu referenti mēs regulāri saskārāmies ar valstu apņemšanās trūkumu, ar milzīgo plaisu starp skaistu retoriku par kapitālisma regulēšanu, par kapitālisma morāles standartu paaugstināšanu, no vienas puses, un nostājām, kādas bija Padomei un galvenajām valstīm, kuras nemainīgi atteicās vienoties par skaitļiem, centās samazināt mūsu vērienīgo priekšlikumu darbības jomu un efektivitāti, no otras puses. Man jāsaaka, komisāra kungs, ka Komisija lielākoties ir bijusi mūsu pusē šajā cīņā. Tādēļ es domāju, ka tas ir mūsu kopīgs sasniegums.

Tagad uz spēles ir svarīgs jautājums. Tā kā mēs zaudējam, mums ir bijis jāpanāk kompromiss. Mēs zaudējam virkni kauju, vienojoties par skaitļiem, un mums šie skaitļi bija jāaizstāj ar vairākiem vārdiem, nereti hibrīdvārdiem, kā „taisnīgs”, „pienācīgs” un „līdzsvarots”. Topošajai Eiropas banku iestādei tagad ir izaicinājums pārvērst šos principus un hibrīdvārdus reālos skaitļos, kurus tad pielietos visas bankas un dalībvalstis. Tādēļ es vēlētos zināt, *Barnier* kungs, kā jūs plānojat pielietot spiedienu un stingri pārraudzīt šo nākotnes procesu, lai tas nesagrozītu tekstu, par kuru mēs balsosim rīt.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Mēs acīmredzot esam kaut ko mācījušies no krīzes, jo bezatbildīga ekonomiska darbība vairs netiks veicināta un apbalvota. Sistēma, kas atbalsta tikai daļēju prēmiju izmaksu, šajā gadījumā 20 % vai 30 %, veicina centienus vadīt uzņēmumus ilgtspējīgākā veidā. Regulai būtu jābūda piemērs arī iedzīvotājiem, jo viņi jau ir pietiekami maksājuši, un nav saprotams, kādēļ viņu nodokļi būtu jāizmanto prēmiju maksāšanai bezatbildīgiem vadītājiem.

Mums ir regula, kas ir unikāla pasaules mērogā. Ja ES vēlas izvairīties no emigrācijas uz Ņujorku vai Tokiju, tai jābūt padomā otram gājienam, kas nozīmē stingrāku virzību uz kopēju regulu starptautiskā mērogā. Galu galā ikviens veiksmīgs un atbildīgs vadītājs vēlas arī turpmāk pelnīt labu iztiku.

Bez tam, būtu vērts apsvērt korporatīvās pārvaldības prasības, kuras neietekmē izpilddirektoru samaksas augšējās robežas noteikšanu pat biržu sarakstos neiekļautās sabiedrībās. Tās ir svarīgas pārmaiņas virzienā uz lielāku ilgtspēju un izmaksu efektivitāti un, cerams, projām no azartspēlēm.

Sławomir Witold Nitras (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Man šķiet, ka mēs esam spējuši izdarīt kaut ko ļoti nozīmīgu, regulējot vai radot jaunu atalgojuma politiku. No vienas puses, mēs esam spējuši vienoties, ka atalgojuma eskalācija bija viens faktors, kurš

palīdzēja radīt finanšu krīzi. Mēs esam spējuši vienoties arī par to, ka mums jāpalielina vadības iestāžu un jo īpaši pārraudzības iestāžu loma, ietverot gan iekšējo, gan ārējo uzraudzību uzņēmumos. Mēs esam vienojušies arī par to, ka jānosaka vispārēji principi situācijām, kad uzņēmumā jāveido pilnīgi neatkarīga vadības komiteja. Mēs visbeidzot esam vienojušies, kā jau minēja iepriekšējie runātāji, ka prēmijas jāsaista ar ilgtermiņa finanšu rezultātiem un ka tās var atlikt.

Mēs spējam vienoties par vēl kaut ko, kas man šķiet ne mazāk svarīgi — mēs spējam vienoties, ka atalgojuma politika, lai gan neapšaubāmi nepareiza, nebija galvenais un noteikti ne vienīgais finanšu krīzes cēlonis. Es jo īpaši atzinīgi vērtēju šo pēdējo punktu, jo, ja mēs to būtu ierakstījuši ziņojumā — un tādi priekšlikumi bija —, mēs būtu akceptējuši informāciju, kas vienkārši nav patiesa, un tas nebūtu palīdzējis mums apkarot krīzes cēloņus. Pateicos visiem kolēģiem par sadarbību šī ziņojuma tapšanā.

Carl Haglund (ALDE). - (SV) Priekšsēdētājas kundze! Es biju ēnu referents otrajam ziņojumam un vispirms vēlos pateikties referentam par izcilo sadarbību.

Pēc plašās finanšu krīzes, iespējams, ir tikai dabiski, ka mēs pārskatām atalgojuma politiku šajā nozarē. Tajā pašā laikā mums jāatzīst, ka šis jautājums, bez šaubām, ir politiski interesants un pavisam vienkārši populistisks. Ir skaidrs, ka mums nepieciešami principi, kas veicina un rada pamatnostādnes drošai atalgojuma politikai. Mēs zinām, ka ir bijuši atsevišķi gadījumi, kuros atalgojuma politika varēja radīt problēmas, kuras mēs redzējām pēdējos gados.

Tajā pašā laikā mums jāizvairās no plašiem vispārinājumiem un nozares vainošanas kopumā. Iespējams, mums vajadzētu atcerēties, ka reti kad atsevišķa uzņēmuma interesēs ir veicināt pārspīlēta riska uzņemšanos. Tādējādi esmu gandarīts, ka mēs spējam, cita starpā, beidzot vienoties par „ievēro vai paskaidro” principu. Beigās mums izdevās panākt relatīvi līdzsvarotu rezultātu. Uzskatu, ka tas ir labs rezultāts, lai gan es domāju, ka mums kā politiķiem, iespējams, nevajadzētu tik daudz iedziļināties detaļās, kā mēs to darām šajā gadījumā.

Burkhard Balz (PPE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, Karas kungs jau ir minējis dažus galvenos punktus. Es esmu ar viņu pilnībā vienisprātis par tiem. Es domāju, ka mums vajadzīgas gan kvalitatīvi, gan kvantitatīvi labākas kapitāla prasības finanšu iestādēm. Tādēļ viens ir skaidrs, proti, ka Bāzeles noteikumi jāattīsta tālāk. Tomēr situācijas uzspiešana nepalīdz, jo tai var būt pilnīgi pretējs efekts.

Finanšu krīze acīmredzami ir globāla krīze. Mācība no krīzes jāgūst ne tikai mums, bet arī starptautiskajā līmenī. Tas nozīmē, ja mēs pastiprinām kapitāla prasības, mums šīs pasākumus jākoordinē arī starptautiskā mērogā. Jāsaglabā vienlīdzīgi noteikumi. Jo īpaši spriežot pēc lēmumiem, kurus dažās pēdējās dienās pieņēmuši mūsu draugi ASV, man ir noteiktas šaubas par to.

Vēl viens man ļoti svarīgs apsvēruma ir tāds, ka pašreizējo projektu sablīvējums nedrīkst radīt nevienlīdzīgumu. Piemēram, tekstiem un pielikumiem jāpaliek konsekventiem. Aprēķinu piemēriem pielikumā jāatbilst arī formulējumiem. Tomēr topošā uzraudzības iestāde būs atbildīga par interpretēšanu.

Vienu mums nevajadzētu aizmirst. Finanšu ekonomika un reālā ekonomika nav divas pašpietiekamas sistēmas. Kapitāla prasību noteikumiem ir ietekme uz reālo ekonomiku. Tomēr pašlaik mēs precīzi nezinām, kāda tā būs. Tādēļ mums vismaz jāveic rūpīgi ietekmes novērtējumi, pirms mēs izdarām turpmākas izmaiņas tiesību sistēmā. Tāda ir Eiropas

Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) jau sarunu sākumā paustā nostāja. Tādējādi ar Padomi panāktais kompromiss, manuprāt, ir vienīgais saprātīgais risinājums. Es vēlos pateikties *McCarthy* kundzei un *Karas* kungam par šajā ziņojumā ieguldīto darbu.

Roberta Angelilli (PPE). - (IT) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi! Es vēlos pateikties abiem referentiem par viņu izcilo darbu. Prēmiju ierobežojumi augstākajiem vadītājiem ir ļoti svarīga zīme: pirmkārt, tāpēc, ka tā ir pirmā reize pasaulē, kad tiek noteikta augstākā robeža izmaksām banku direktoriem; otrkārt, tāpēc, ka tā ir skaidru noteikumu pakete — vadītāju prēmijas jāizmaksā tikai tad, kad banka ir guvusi peļņu, nevis pamatojoties uz prognožu rezultātiem, un, treškārt, tāpēc, ka jaunie pasākumi pieliks punktu pārmērīga riska uzņemšanās veicināšanai. Visbeidzot, būs lielāka pārredzamība un atbildība, jo akciju īpašnieki varēs piedalīties akcionāru sapulcēs un izmantot tiesības balsot par direktoru atalgojumu.

Miroslav Mikolášik (PPE). - (SK) Nepiemērotas atalgojuma sistēmas veicināja pārmērīga un vieglprātīga riska uzņemšanos uz darbinieku, noguldītāju, ieguldītāju un kopējās ekonomikas izaugsmes rēķina, kas galu galā veicināja arī finanšu un ekonomikas krīzi.

Šī iemesla dēļ es atzinīgi vērtēju iniciatīvu, pēc kuras izstrādāta regula par atalgojuma politiku finanšu pakalpojumu nozarē, ņemot vērā faktu, ka, vadot uzņēmumu, vadītāji bieži vadās pēc savām personīgajām finansiālajām interesēm.

Pārmērīga riska uzņemšanās daudzos gadījumos ir pretrunā uzņēmuma un tā akciju īpašnieku ilgtermiņa interesēm. Bez tam banku un citu finanšu iestāžu gadījumā nodokļu maksātāji saskaras ar risku, ka viņiem būs jāpiedalās glābšanas pasākumos finansiālu grūtību gadījumā.

Manuprāt, mums vajadzētu nodrošināt augsta līmeņa pārredzamību atalgojumā un stiprināt akciju īpašnieku tiesības uzraudzīt kompāniju vadītāju atalgojuma politikas un paust savus viedokļus par to gada pilnsapulcēs.

Andreas Mølzer (NI). - (DE) Priekšsēdētājas kundze! Austriju ir pārņēmis pasta nodaļu slēgšanas vilnis, bet vienlaikus ir bijis 40 % algu pieaugums „Post AG”, bet tikai vadītāju algām. Tomēr, jo sevišķi krīzes laikos, iedzīvotāji nespēj saprast tādas fantastiskas algas, pārmērīgas prēmijas un sērijveida pabalstu saņēmējus. Nebūs tik viegli to izbeigt.

Labi zināms, ka Vācijas likums par vadības padomju atalgojuma piemērotību vienkārši radīja vairāk birokrātijas un lielāku ārvalstu investoru ietekmi uz atalgojuma politiku un uzņēmumu stratēģiju. Jaunās apdrošināšanas politikas nostādnes ar aizkavēšanu izjauca centienus padarīt vadības direktorus pārskatatbildīgākus. ES projektam vajadzētu mācīties no tā.

Dzirdot, ka vadītāju algu atklāšana ASV ir novedusi pie to palielināšanas, kļūst skaidrs, ka mūsu plāns ir līdzvērtīgs cīņai ar pūķi. Katrā gadījumā galvenajam kontrolierim būs grūti vienlaicīgi atbildēt par diviem savstarpēji konkurējošiem uzņēmumiem. Faktoriem, pēc kuriem nosaka prēmijas, noteikti jābūt pārredzamiem.

Mairead McGuinness (PPE). - Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos pateikties referentiem un Komisijai. Tā ir speciālistu joma, bet ikvienu Eiropas iedzīvotāju iepriecina, ka Parlaments, Komisija un Padome risina pārmērīga atalgojuma jautājumu. Mēs zinām par banku nozares pārmērībām tikai notikušo nelaimju dēļ. Esmu pārliecināta, ka pat tad, ja banku nozare būtu rentabla, atalgojums ir tālu no vispārējās publikas uztveres.

Pārredzamība ir visa atslēga. Kad cilvēki ir informēti par notiekošo, mēs varam rīkoties. Mēs publicējam lauksaimnieku atalgojumu, sākot no zemākā, un mēs uzskatām, ka tas ir pārredzams. Manuprāt, baņķieri gūst peļņu no valsts naudas, no saviem akciju īpašniekiem un aizdevumuņēmējiem, tātad ir laiks risināt šo konkrēto problēmu. Tomēr es neesmu pārliecināta, ka daudzu baņķieru domāšana ir mainījusies, un baidos, ka tad, kad tas vēlāk pāries, ja Komisija nebūs ļoti stingra, mēs atgriezīsimies pie tās.

Michel Barnier, *Komisijas loceklis.* – (FR) Priekšsēdētāja kundze! Mani dziļi aizkustina, ka jums vēl ir pacietība uzklaut mani, jo esmu bijis ar jums kopā jau četras stundas un esmu gandarīts būt šeit, atbildēt uz jūsu jautājumiem un klausīties jūsu debatēs par dažiem ļoti svarīgiem jautājumiem.

Vēlreiz pateicos *McCarthy* kundzei un *El Khadraoui* kungam, visiem Ekonomikas un monetāro lietu komitejas locekļiem par apņēmību, ieguldījumu un svarīgajiem uzlabojumiem, kurus jūs, referenti, esat veikuši šiem tekstiem.

Mums vēl ir daudz darāmā jautājumos par finanšu nozari, par atalgojumu citās finanšu nozarēs, par korporatīvo pārvaldi, par CRD 4, par atvasinātajiem instrumentiem un pārdošanu īsajā pozīcijā, un es septembrī ierosināšu dažas regulas šajās jomās.

Tikai šodien Kolēģija apstiprināja divus tiesību aktu tekstus par depozītu garantijām un kompensācijām ieguldītājiem, kā arī Balto grāmatu par garantijām apdrošināšanas nozarē.

Atgriežoties pie šodienas tekstiem, par kuriem jūs balsosiet rīt, es domāju, ka tie ir droši teksti, kuri ir ieguvuši no ievērojamā pienesumu skaita sarunu procesa laikā, no pozitīvajiem grozījumiem, kurus sagatavojusi jūsu komiteja, jo īpaši par atalgojuma aprēķināšanas detaļām, par pārredzamību atalgojumu politikās, par prēmiju ierobežojumiem tajos uzņēmumos, kuri guvuši labumu no valsts palīdzības un zaudējumu apvērse mehānisma.

Par starptautisko konkurētspēju vēlos jums atgādināt, ka Finanšu stabilitātes padomes atalgojuma principi ir vispārēji principi, kas veidoti valstīm, kuras ievērojami atšķiras savā ekonomiskajā attīstībā. Starp šīm valstīm pastāv ievērojamas atšķirības, un, kur Finanšu stabilitātes padomes vispārējie principi atļāva tām pārāk lielas manevrēšanas iespējas šo principu ieviešanā, tas patiešām bija nepieciešams Eiropas līmenī, lai nodrošinātu konsekventu direktīvas teksta ieviešanu dalībvalstīs. Ir ieviesti skaidri noteikumi, kurus nevar atšķirīgi interpretēt. Kā jau vairākkārt minēju, es neuzskatu, ka skaidrs, konsekvents tiesiskais regulējums jebkādā veidā kompromitētu mūsu starptautisko konkurētspēju. Es pat uzskatu, ka Eiropa, kļūstot par vienu no pirmajiem kontinentiem šo inteligento noteikumu un inteligentās uzraudzības ieviešanā, baudīs priekšrocības konkurencē.

Par jūsu minētajām jaunās Eiropas iestādes darbībām — mums šīs iestādes vēl jāizveido. Tās joprojām nav izveidotas. Tas ir mūsu un Padomes pašlaik notiekošo debašu mērķis. Manuprāt, šīm jaunajām iestādēm būs nepieciešama reālas koordinācijas pilnvaras un spēja nodrošināt kopējo noteikumu saskaņotu un konsekventu piemērošanu. Turklāt jābūt iespējai pieņemt ar iestādēm tieši saistītus lēmumus gadījumos, kad Eiropas tiesību akti netiek pareizi piemēroti. *Canfin* kungs, tas ietver lēmumus par atalgojuma noteikumiem.

Tādēļ es apliecinu jums, ka Komisija nākotnē būs ārkārtīgi modra attiecībā uz šiem dažādajiem punktiem.

Tagad es vēlētos pateikt dažus vārdus par jauno noteikumu piemērošanu. Tiem jāattiecas uz visām investīciju bankām. Direktīvā iekļauts vispārējs proporcionalitātes princips, kas ļauj principu pielietošanu pielāgot dažādām kredītiestādēm, ņemot vērā to juridisko

struktūru, lielumu, sarežģītību un darbības raksturu. Mēs esam cieši pārliecināti, ka, pateicoties jums, CRD 3 ievērojami mainīs līdz šim pārāk bieži sastaptās prakses, kuras novedušas pie pārmērīgiem banku riskiem un tādējādi pie ekonomikas krīzes, no kuras sekām mēs ciešam šodien.

Es gribētu pateikties *Karas* kungam par viņa atbalstu jautājumā par īstenošanu, par ko tika panākta vienošanās paralēli ar ASV, attiecībā uz tiesību aktiem maksātspējas jomā. Mums jāstrādā pie šī jautājuma krīzes risināšanas programmā, bet tas ir ilgtermiņa projekts.

Christensen kungs, jūs uzsvērāt pārredzamības nepieciešamību. Tas ir ļoti svarīgs jautājums, kurā Eiropas Parlamentam vēl daudz jā dara, lai uzlabotu Komisijas sākotnējos priekšlikumus, un paldies jums par to.

Bowles kundze minēja galveno jautājumu par kapitalizāciju, tāpat kā *Balz* kungs pirms brīža. Kapitalizācija ir patiešām svarīga. Tomēr es domāju, ka piemērota iekšējās un ārējās uzraudzības sistēma, par kuru arī mēs debatējam, ir vienlīdz svarīga. Attiecībā uz CRD 4, par ko notiek apspriešanās ar bankām, man jā saka jums, *Balz* kungs, ka es ļoti vēlos novest līdz galam — un ar lielu rūpīgumu — ietekmes un makroekonomiskos pētījumus, kuri mums nepieciešami, lai pielāgotu CRD 3 un CRD 4 ietvertos pasākumus. Ir pielāgojumi pašos Bāzeles pasākumos, starp Bāzeles pasākumiem un citiem piesardzības un profilakses pasākumiem, iekšējo un ārējo uzraudzību, korporatīvo pārvaldību, neregulējuma fondiem un virkni instrumentu piesardzības nolūkos, un tad ir galīgā koriģēšana, par kuru es esmu ļoti piesardzīgs — es atkārtēju to vēlreiz kā secinājumu — tas ir pārliecinošs, bet vērts pielāgojums starp to, ko dara Amerikas Savienotās Valstis un kas tām ir jā dara, no vienas puses un kas mums pašiem jā dara no Eiropas skatupunkta, no otras puses.

Mums jā sasniedz tieši tie paši mērķi. Tos ir noteicis G20. Mums tie jā sasniedz paralēli, un es rūpīgi sekošu līdzī, ka tas patiešām notiek.

Arlene McCarthy, *referente*. – Priekšsēdētājas kundze! Es runāšu ļoti īsi. Esmu vienisprātis ar *McGuinness* kundzi, ka domāšana un kultūra nav mainījusies. Faktiski pēdējās nedēļas laikā dažas bankas un iestādes ir mēģinājušas novirzīt un iedragāt priekšlikumus, par kuriem mēs balsosim rīt. Tāpēc ieviešana ir būtiska, tāpēc valstu regulatoriem jābūt mugurkaulam, lai ieviestu šo tiesību aktu, un tāpēc rīt deputātiem jāparāda pārliecinošs balsojums un jāraida spēcīgs signāls bankām un sabiedrībai, ka mēs patiešām vēlamies reformēt un ilgtermiņā pārveidot uzticību zaudējušo prēmiju kultūru. Esmu pārliecināta, kolēģi, ka tas ir procesa sākums, nevis beigas. Tādēļ es aicinu kolēģus pārliecinoši balsot par šo ziņojumu rītdienas plenārsēdē.

SĒDI VADA: E. McMILLAN-SCOTT

Priekšsēdētāja vietnieks

Said El Khadraoui, *referents*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Arī es runāšu īsi. Esmu pārliecināts, ka mēs visi esam vienisprātis par to, ka ir nepieciešami pamatnoteikumi atalgojuma politikām un ir skaidrs — no Komisijas pirms gada publicētā ieteikumu par atalgojuma politikām vērtējuma —, ka tiem jābūt pēc iespējas saistošākiem. Protams, es apzinos, ka ne visi vēlas tik tālu iedziļināties šajā jautājumā un ne visiem ir tādas ambīcijas, bet mums visiem jābūt vienisprātis, ka tas, par ko mēs spriežam šodien un, cerams, pieņemsim rīt, ir tikai pirmais solis pareizajā virzienā. Tās nevar būt stāsta beigas.

Ir skaidrs, ka vēl ir daudz jādara. Jānostiprina uzraudzītāju loma, lai nodrošinātu arī ārējo uzņēmumu atalgojuma politiku uzraudzību. Jānoskaidro atalgojuma komiteju loma, kā arī saikne ar riska vadībā iesaistītajiem. Jāstiprina arī akciju īpašnieku loma. Tādēļ, komisār, es ar gandarījumu dzirdu, ka jūs atbalstāt korporatīvās pārvaldības regulējošo pamatu visiem uzņēmumiem, un es saprotu, ka par to ir padziļināti jāapspriežas ar ieinteresētajām pusēm tuvākajos mēnešos. Tas ir svarīgi, un svarīgi ir arī raidīt signālu iedzīvotājiem, ka mēs nopietni domājam par stingru pamatnoteikumu radīšanu tam pašu uzņēmumu un ekonomikas interesēs.

Priekšsēdētājs. – Debātes ir slēgtas.

Balsojums notiks rīt, trešdien, 2010. gada 7. jūlijā.

14. Jautājumu laiks (jautājumi Komisijai)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir jautājumu laiks (B7-0316/2010).

Komisijai ir iesniegti šādi jautājumi:

Pirmā daļa

Jautājums Nr. 15 (**Cristina Gutiérrez-Cortines**) (H-0327/10):

Temats: Kopīgo tehnoloģiju iniciatīvu augstākās vadības atlases kritēriji un atbalsts MVU

Ņemot vērā to, ka saskaņā ar 7. pētniecības pamatprogrammu tiek veidotas vairākas jaunas publiskā un privātā sektora partnerības, jo īpaši kopīgās tehnoloģiju iniciatīvas, un ka tās autonomi pārvaldīs nozīmīgu daļu ES budžeta (piemēram, EUR 470 miljoni ūdeņraža jomā), es vēlētos uzzināt:

vai kopīgo tehnoloģiju iniciatīvu augstākās vadības atlases procedūra nodrošina neatkarību no lielo uzņēmumu ietekmes gan pašā atlases procesā, gan attiecībā uz augstāko vadītāju kandidatūru izraudzīšanos pēc iesniegtajiem dzīves aprakstiem (CV);

vai šajā atlases procesā ņem vērā ES apņemšanos sniegt atbalstu MVU, ņemot vērā to, ka MVU būs Eiropas turpmākās rūpnieciskās attīstības stūrakmens.

Máire Geoghegan-Quinn, *Komisijas locekle* . – Gutiérrez-Cortines kundzes jautājuma pirmā daļa attiecas uz to, vai KTI augstākās vadības atlases procedūra nodrošina neatkarību no lielo uzņēmumu ietekmes.

Atbilde ir „jā”. Vadības atlases procedūra kopīgajām tehnoloģiju iniciatīvām atbilst pamatnostādņēm par kopienas aģentūru un kopuzņēmumu vadītāju iecelšanu. Pamatnostādnes piemēro visām ES struktūrām, tā nodrošinot, ka KTI atlases procesi pilnībā atbilst atlases procesiem citās ES struktūrās, piemēram, izpildaģentūrās un regulatīvajās aģentūrās. Tādā veidā visu ES struktūru, arī KTI, procesa pamatā ir personas kompetence un pieredze, un šis process nodrošina vienlīdzīgu attieksmi pret visiem kandidātiem.

Šajā saistībā, kā aprakstīts pamatnostādņēs, gan priekšatlases komitejās, gan Padomdevējas komitejas darbā iecelšanas jautājumos procedūrās vairākumā bija Komisijas vadošie darbinieki. Tikai divos procedūras posmos nozares pārstāvjiem ir piešķirta konkrēta nozīme papildus netiešajai nozares pārstāvju nozīmei, kad viņi nodod savas balsis valdē tās iecelšanas brīdī, un šos pārstāvjus ir izvēlējusies Komisija.

Jāatzīmē, ka visu KTI kārtējās un darbības izmaksas daļēji sedz nozare, t. i., līdz 67 % ENIAC un ARTEMIS gadījumā, kuras ir divas kopīgās tehnoloģiju iniciatīvas nanotehnoloģiju un iegulto datorsistēmu jomā. Tas nozīmē, ka viņu iesaistīšanās bija vajadzīga un atbilst KTI kā publiskā un privātā sektora partnerību būtībai.

Otrajā jautājuma daļā ir vaicāts, vai šajos atlases procesos tiek ņemta vērā ES apņemšanās atbalstīt MVU. Atbilde ir tāda, ka parasti KTI ikdienas darbību nodrošināšanas personāla atlases kritēriju pamatā jābūt — kā minēts iepriekš saistībā ar iecelšanas pamatnostādņem — kompetencei un pieredzei. Šajā saistībā MVU veicināšana ir svarīgs Komisijas politikas mērķis, bet to nevar vienkārši iekļaut atlases kritērijos tāda personāla iecelšanai, uz kuru attiecas ES civildienesta noteikumi, piemēram, KTI personāla.

Uz izpilddirektoru un viņa vai viņas darbiniekiem attiecas profesionālās ētikas principi, kas paredzēti ES Civildienesta noteikumos, tādā veidā viņiem nav atļauts aizstāvēt vai pārstāvēt kādas konkrētas intereses neatkarīgi no tā, vai tās ir MVU vai lielu uzņēmumu intereses. ES Civildienesta noteikumi paredz disciplināras procedūras attiecībā uz šā pienākuma pārkāpumiem. Ņemot vērā iepriekš sacīto, jāatzīmē, ka tiesību aktos, ar ko izveido kopīgās tehnoloģiju iniciatīvas, ņem vērā MVU. Tajos ir ietverti noteikumi, kas sekmē un veicina MVU dalību un pārstāvību valdes līmenī.

Salvador Garriga Polledo, *aizstājot autoru.* – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Gan Parlaments, gan Komisija ir nobažījušies par šo jautājumu, taču, komisāres kundze, konkrēti gadījumi mūs virza pretējos virzienos. Mēs zinām, ka kopīgās tehnoloģiju iniciatīvas (KTI) ir kopīgas struktūras un ka tādēļ tām ir atlases procedūra, kas jāievēro. Mēs arī zinām, ka ievēlētās personas nedrīkst būt tieši no uzņēmumiem, kuros tām ir amati direktoru valdē.

Es vēlētos aprakstīt konkrētu gadījumu. Attiecībā uz KTI ūdeņraža jomā ar budžetu EUR 470 miljonu apmērā Eiropas Komisija veica atlases procedūru, kurā tika izraudzīti trīs cilvēki un, visbeidzot, viens cilvēks, kurš bija Komisijas eksperts un nāca no mazu un vidēju uzņēmumu nozares, bet kuru, pievienojoties KTI ūdeņraža jomā valdei, aizvietoja ar personu, kas nāca no liela uzņēmuma, proti, *Toyota Daimler*.

Es uzskatu, ka šis konkrētais gadījums ir pilnīgi pretrunīgs jūsu sniegtajai atbildei, kam jābūt loģiskai saistībā ar šo procedūru. Tādēļ es lūdzu, lai jūs, komisāres kundze, uzraugāt atlases procedūru.

Máire Geoghegan-Quinn, *Komisijas locekle.* – Es noteikti būtu gatava cieši uzraudzīt šo jautājumu, kā jūs lūdzāt. Manuprāt, ir jāatzīmē, ka visu kopīgo tehnoloģiju iniciatīvu kārtējās un darbības izmaksas daļēji sedz nozare. Saskaņā ar šo ieguldījumu, kā arī ņemot vērā publiskā un privātā sektora partnerības būtību, dažu nozares partneru iesaistīšanās ir paredzēta pamatnostādņēs attiecībā uz izpilddirektora iecelšanu.

Tas, protams, ir saistīts ar būtisko nozīmi, kāda ir Komisijas galvenajiem darbiniekiem, kuri atlases procesā vienmēr ir vairākumā. Nozare iesaistījās divējādi. Iespējams, ka būtu lietderīgi, ja es izklāstītu, kā tas notika. Viens loceklis no trijiem katrā priekšatlases komitejā (ar balsstiesībām) un pārējie divi locekļi ir: attiecīgā atbildīgā Komisijas ģenerāldirektorāta ģenerāldirektors vai viens no viņa/viņas vietniekiem kā priekšsēdētājs un attiecīgā atbildīgā ģenerāldirektorāta direktors. Padomdevējā komitejā darbā iecelšanas jautājumos ir viens novērotājs no nozares (bez balsstiesībām), un seši Padomdevējas komitejas darbā iecelšanas jautājumos locekļi ir no Komisijas vadošajiem darbiniekiem.

Pašlaik trīs no sešiem nozares pārstāvjiem KTI kurināmā elementu un ūdeņraža jomā valdē, kas iecel KTI izpilddirektoru, ir no MVU. Šāda MVU pārstāvība valdē faktiski ir paredzēta

regulā, ar ko izveido kopuzņēmumu „Kurināmā elementi un ūdeņradis”, kur sacīts, ka „vismaz viens no nozares grupas ieceltajiem pārstāvjiem pārstāv MVU”.

Protams, kā sacīju sākumā, es turpmāk labprāt cieši uzraudzīšu šīs procedūras, kā Parlamenta deputāts lūdza.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 16 (**Joanna Senyszyn**) (H-0331/10):

Temats: Eiropas Savienības pievienošanās Eiropas Cilvēktiesību konvencijai

Eiropas Cilvēktiesību tiesa nesen pieņēma vairākus spriedumus attiecībā uz Polijā piemērotām tiesību normām, ar ko tiek pārkāpti Eiropas Cilvēktiesību konvencijas noteikumi. Līdz šim tas, kā Eiropas Savienības dalībvalstis, kas ir arī Eiropas Padomes dalībvalstis, īstenoja Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedumus, bija pašu valstu kompetencē. Vai gaidāmā Eiropas Savienības pievienošanās Eiropas Cilvēktiesību konvencijai mainīs iepriekš minēto praksi, jo īpaši attiecībā uz Eiropas Savienības kontroles mehānismiem par to, kā ES dalībvalstis, kas ir arī Eiropas Padomes dalībvalstis, īsteno Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedumus?

Algirdas Šemeta, *Komisijas loceklis.* – Eiropas Savienības pievienošanās Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai neietekmēs to, kā dalībvalsts īsteno Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedumu pret to. Tas nozīmē, ka pievienošanās nolīgums var noteikt saistības, tikai pamatojoties uz konvenciju un — attiecīgos gadījumos — uz jebkādu konvencijas papildu protokolu, ko Eiropas Savienība var ratificēt, ciktāl tas attiecas uz Eiropas Savienības iestāžu, struktūru, biroju vai aģentūru pieņemtajiem tiesību aktiem un pasākumiem, bet ne gadījumā, kad tas attiecas uz dalībvalstu pieņemtajiem tiesību aktiem un pasākumiem.

Netiek plānots ieviest nekādu ES mehānismu šādu nolēmumu īstenošanas uzraudzībai, jo nav juridiska pamata šādai rīcībai. Patiešām, Lisabonas līguma 8. protokols paredz, ka pievienošanās „neietekmē ne Savienības kompetenci, ne tās iestāžu pilnvaras” vai „dalībvalstu stāvokli saistībā ar Eiropas Konvenciju”. Tas attiecas ne tikai uz dalībvalstu būtiskajām saistībām, bet arī uz to, kā tiek īstenots Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedums pret ES dalībvalsti.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Šemeta kungs, es pateicos jums par atbildi. Diemžēl man tā nešķiet apmierinoša. ECT spriedumu īstenošanas uzraudzība tomēr šķiet būtiska, jo dažas dalībvalstis negribēs labprātīgi tos ievērot.

Man ir papildjautājums saistībā ar Tiesas nolēmumiem attiecībā uz Eiropas Cilvēktiesību konvencijas pārkāpumiem un it sevišķi ar lietu „Lautsi pret Itāliju”. Tiesa 2009. gada 3. novembrī pieņemtajā spriedumā noteica, ka krucifiksu izvietošana mācību telpās ir cilvēktiesību pārkāpums un — 2010. gada 15. jūnija spriedumā lietā „Grzelak pret Poliju” — ka arī tas, ka skolniekam (zēnam) nav iespējas apmeklēt ētikas stundas vairumā Polijas skolu, ir cilvēktiesību pārkāpums. Vai Polijas tiesību akti, ko abās lietās Tiesa uzskatīja par pārkāpuma izraisītājiem un kas atšķiras arī no projekta...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Algirdas Šemeta, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētāja kungs! Es centīšos atbildēt uz jautājumu. Ja dalībvalstis rīkojas saistībā ar Eiropas Savienības tiesību aktu darbības jomu, tām ir jāievēro pamattiesības, kas ir ietvertas hartā un Eiropas Savienības tiesību aktu princips. Jebkāds šo saistību pārkāpums var izraisīt to, ka Eiropas Kopienų Tiesā tiek

uzsākta pienākumu neizpildes procedūra saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 258. pantu.

Tomēr tas ir vienīgais procedūras instruments, kas ir Eiropas Savienības rīcībā, lai nodrošinātu dalībvalsts atbilstību pamattiesībām. Savukārt, ja dalībvalstis rīkojas ārpus Eiropas Savienības tiesību aktu darbības jomas, līgumi neparedz vispārēju kompetenci pamattiesību jomā. Tādēļ Eiropas Savienībai ne tikai nav tiesību vispārēji uzraudzīt to, vai dalībvalsts ievēro pamattiesības, bet arī uzraudzīt, vai dalībvalsts ievēro Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedumu.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) *Šemeta* kungs! Esmu pārliecināta, ka Komisija tiks iesaistīta sarunu procesā par Eiropas Savienības pievienošanas konvencijai. Viens no svarīgākajiem jautājumiem šajā procesā būs par attiecībām starp Eiropas Savienības tiesu un Cilvēktiesību tiesu Strasbūrā. Kā — pēc Komisijas domām — būtu jānodrošina, ka tiek saglabātas Tiesas prerogatīvas ES tiesību aktu interpretēšanas jomā?

Sarah Ludford (ALDE). – Tehniski un juridiski es komisāra atbildi saprotu. Politiski, kā arī runājot par patiesu apņemšanos ievērot pamattiesības, šai atbildei nav jēgas, un tā ir pretrunā Līguma 6. un 7. pantam, kur ir sacīts, ka ES un tās dalībvalstis ievēros konvenciju. Patiešām, 7. pantā tika paredzēts mehānisms, lai nodrošinātu, ka dalībvalstis nepārkāpj cilvēktiesības; tad kā Komisijas sacītais atbilst mehānismam saskaņā ar 7. pantu?

Mums ir vajadzīga profesionālapskates sistēma; mums ir vajadzīgi uzraudzības mehānismi. Baidos, ka šī atbilde parāda, kādēļ Komisija ir tik nespējīga, kad runa ir par cilvēktiesību pārkāpumu izskatīšanu dalībvalstīs.

Algirdas Šemeta, Komisijas loceklis. – Sarunām jānodrošina, ka Eiropas Savienības Tiesas *a priori* iekšējā kontrole saskaņā ar primārajiem tiesību aktiem ir piemērojama arī gadījumos, kad runa ir par Eiropas Savienības iestādes, struktūras, biroja vai aģentūras rīcības atbilstību konvencijai lietā, kas iesniegta Eiropas Cilvēktiesību tiesai (ECT), bet Eiropas Savienības Tiesai nav bijusi iespēja pieņemt nolēmumu par šādas rīcības atbilstību pamattiesībām, kuras noteiktas Eiropas Savienības līmenī.

Jebkādu procedūras instrumentu, kas Eiropas Savienības Tiesai ļauj novērtēt šādu rīcību atbilstību pamattiesībām, mērķim jābūt ECT procedūras subsidiaritātes nodrošināšanai, un tie nedrīkst radīt šādas procedūras nepamatotus kavējumus.

Sarah Ludford (ALDE). – 6. un 7. pants, komisār — kāda, jūsaprāt, ir 6. un 7. panta nozīme, ņemot vērā jūsu atbildi un mehānismu pārkāpumu izskatīšanai?

Algirdas Šemeta, Komisijas loceklis. – Es jūs vēlos informēt, ka Eiropas Padomē turpinās darbs attiecībā uz uzlabojumiem Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedumu īstenošanā. Tāpat darbs notiek.

Priekšsēdētājs. – Cerēsim, ka tas neaizņems pārāk ilgu laiku!

- Jautājums Nr. 17 (**Georgios Papanikolaou**) (H-0313/10):

Temats: Starptautiskā sadarbība saistībā ar „nodokļu oāzēm” un beznodokļu zonu uzņēmumiem

Krāpšanas un izvairīšanās no nodokļa maksāšanas apkarošanas pasākumu kontekstā Eiropas Savienība risina sarunas par nolīgumu noslēgšanu ar trešām valstīm, kuras tiek uzskatītas par „nodokļu oāzēm”, tādām kā Lihtenšteina un Šveice. Nolīgums ar šīm valstīm ir nodots ES dalībvalstīm ratificēšanai.

Vai Komisijas rīcībā ir informācija par galvenajām trešām valstīm, kuras Eiropas kapitāls izvēlas, lai izvairītos no nodokļu maksāšanas, izveidojot beznodokļu zonu uzņēmumus?

Papildus divpusējiem nolīgumiem, kuri, bez šaubām, ir ļoti nozīmīgi, vai ES plāno slēgt daudzpusējus nolīgumus par starptautisku sadarbību, lai efektīvāk cīnītos pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas?

Algirdas Šemeta, *Komisijas loceklis*. – Es apstiprinu, ka pagājušajā gadā Komisija Padomei iesniedza priekšlikumu par nolīgumu starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm un Lihtenšteinas Firstisti, lai cīnītos pret krāpšanu un jebkādu citu pretlikumīgu rīcību un nodrošinātu informācijas apmaiņu par nodokļu jautājumiem. Turklāt Komisija ir Padomei iesniegusi pilnvarojuma projektu, lai sāktu sarunas par līdzīgiem nolīgumiem ar Andoru, Monako, Sanmarīno un Šveici.

Gan nolīguma projekts ar Lihtenšteinas Firstisti, gan pilnvarojuma projekts joprojām atrodas Padomē, jo dažām dalībvalstīm ir politiski iebildumi un tās šos dokumentus sasaista ar ES Uzkrājumu direktīvas pārskatīšanu. Es uzskatu, ka šie nolīgumu un pilnvarojumu projekti nav jāuzskata par Uzkrājumu direktīvas pārskatīšanas „ķīlniekiem”, jo to mērķis ir cīņa pret krāpšanu laikā, kad pastāv vēl lielāka vajadzība aizsargāt mūsu kopīgās finanšu intereses.

Komisijas rīcībā nav konkrētas informācijas par galvenajām trešām valstīm, kuras Eiropas kapitāls izvēlas, lai izvairītos no nodokļu maksāšanas, izveidojot beznodokļu zonu uzņēmumus. Tomēr esmu pārliecināts, ka ierosinātie nolīgumi veicinās šāda veida informācijas plūsmu, un tie ir svarīgi instrumenti, lai veicinātu labas pārvaldības politiku nodokļu jomā, kuru izveidoja saskaņā ar trim galvenajiem principiem: pārredzamība, informācijas apmaiņa un brīvāka nodokļu konkurence.

Šīs politikas mērķis nav vērsties pret pašām „nodokļu oāzēm”, bet gan panākt vienošanos ar maksimāli daudzām trešām valstīm par kopīgiem sadarbības un pārredzamības principiem. ECOFIN Padome ir apstiprinājusi šos principus un ir atzinusi vajadzību tos sekmēt maksimāli plašā ģeogrāfiskā mērogā.

Nolīguma projekts ar Lihtenšteinas Firstisti un pilnvarojuma projekts sarunām ar četrām citām jurisdikcijām ir lielisks piemērs saskaņotai ES pieejai. Šie dokumenti nodrošina daudzpusēju sistēmu obligātiem noteikumiem attiecībā uz informācijas un palīdzības apmaiņu starp pusēm, kurai jānodrošina ES dalībvalstīm un trešām valstīm iespēja efektīvāk cīnīties pret nodokļu krāpšanu un izvairīšanos no maksāšanas. Taču Komisija dara vairāk, lai veicinātu savu pārredzamības politiku, informācijas apmaiņu un brīvāku nodokļu konkurenci savās attiecībās ar trešām valstīm. To paveic it sevišķi ar tādām iniciatīvām kā administratīvās sadarbības uzlabošana, rīcības kodekss uzņēmumu ienākumu nodokļa vai komunikāciju nodokļa jomā un izstrādē, sadarbība ar jaunattīstības valstīm saistībā ar labas pārvaldības veicināšanu nodokļu jautājumos, risinot attiecības ar trešām valstīm. Komisija kopā ar dalībvalstīm aktīvi darbojas arī tādās starptautiskās organizācijās kā ESAO, it sevišķi pasaules forumā par informācijas apmaiņu un tā profesionālāpskates procesā.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisār! No praksē notiekošā un no jūsu šodien pastāstītā kļūst skaidrs, ka dalībvalstis nevar efektīvi risināt šo ļoti svarīgo problēmu, izmantojot tikai savus kontroles mehānismus. Protams, nav pat jāsaka, ka šāda veida izvairīšanās no nodokļu maksāšanas nopietni grauj izaugsmi un sekmē tādu līdzekļu

plūsmu, kuras pamatā nav peļņas kritērijs, bet gan tas, kā vislabāk izvairīties no nodokļu maksāšanas.

Ir vēl viena pieeja, kādu ievēro Spānija un Amerikas Savienotās Valstis, kur uzkrājumu kontrole nav tik stingra, līdz ar to „nodokļu oāzes” kļūst mazāk pievilcīgas. Protams, lai vai kā tur būtu, to nevar piemērot dalībvalstīs, kam nav efektīvu kontroles mehānismu, jo tas sekmētu peļņas zudumus.

Tādēļ mans jautājums ir šāds: kādas ir Komisijas prioritātes, kāda ir tās stratēģija, kāda ir tās pieeja šajos centienos un kādu līdzsvaru tā vēlas saglabāt...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Algirdas Šemeta, *Komisijas loceklis*. – Vispirms vēlos sacīt, ka sarunās ar trešām valstīm, proti, manis pieminētajām valstīm, mēs runājam 27 dalībvalstu vārdā un ievērojam daudzpusēju pieeju, runājot par izvairīšanos no nodokļu maksāšanas. Jūsu jautājums ir ļoti interesants, un mēs apskatām vairākus izvairīšanās no nodokļu maksāšanas veidus. Kā jūs pareizi norādījāt, nodokļu nemaksātāji pielāgojas izmaiņām mūsu kontroles pasākumos; tādēļ mums ir šī Rīcības kodeksa grupa, ar kuras palīdzību mēs cenšamies nodrošināt, ka kodeksu piemēro ne tikai dalībvalsts līmenī; mēs arī cenšamies mudināt trešās valstis piemērot šā rīcības kodeksa principus. Tas mums arī ļautu gūt panākumus cīņā pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – *(PL)* Es vēlētos uzdot šādu jautājumu: no jūsu šodien sacītā, Šemeta kungs, izriet, ka mums ir labs priekšlikums, bet tas nevar stāties spēkā. To bloķē dažas dalībvalstis, un, ja drīkstu, es vēlētos jums jautāt — jo es saprotu, ka jūs mums nevarat nosaukt šīs dalībvalstis, — cik daudzas dalībvalstis ir pret priekšlikumu un kādi ir to argumenti? Es domāju, ka tām ir kāds pamatojums, un tās to noteikti izmanto.

Seán Kelly (PPE). – Es šorīt noklausījos, kā EP deputāts no Lielbritānijas sacīja, ka viņiem būtu daudz labāk, ja viņi nebūtu Eiropas Savienībā, jo tad viņiem tiktu piemēroti tādi paši nosacījumi kā Norvēģijai un Šveicei. Vai komisārs vēlas to komentēt? Vai mēs šīm valstīm piemērojam tādus nosacījumus, kas ir pārāk elastīgi, mudinot tās nepievienoties Eiropas Savienībai, vienlaikus mudinot Eiropas Savienības dalībvalstis pamest ES, lai panāktu līdzīgu vienošanos?

Algirdas Šemeta, *Komisijas loceklis*. – Attiecībā uz šiem ES nolīgumiem ir divas dalībvalstis, kas turpina izvirzīt politiskus iebildumus pret šo priekšlikumu. Tās šim jautājumam vēlas piemērot „kopuma” pieeju, sasaistot kopā priekšlikumu, ar ko groza Uzkrājumu direktīvu, savstarpējo sadarbības priekšlikumu un priekšlikumu attiecībā uz sarunām ar minētajām dalībvalstīm.

Tas ir jautājums, pie kā mēs strādājam, un Beļģijas prezidentūra šai problēmai piešķir prioritāti. Es ceru, ka mēs šajā jomā spēsim panākt progresu.

Man žēl, bet es nesapratu otrā jautājuma sākumu.

Priekšsēdētājs. – *Kelly* kungs, vai jūs īsumā varētu uzdot savu jautājumu vēlreiz, ja jums nav iebildumi? Jūsu jautājuma sākums nebija īsti skaidrs.

Seán Kelly (PPE). – Vai tas nebija EP deputāts no Lielbritānijas, kurš sacīja, ka Lielbritānijai klātos daudz labāk, ja tā nebūtu Eiropas Savienībā, jo tai tiktu piemēroti līdzīgi finanšu nosacījumi utt., kādus piemēro Šveicei un Norvēģijai? Vai Komisija piekrīt šim apgalvojumam? Vai mēs tādām valstīm kā Šveicei un Norvēģijai piemērojam pārāk elastīgus

nosacījums, it sevišķi, ņemot vērā *Papanikolaou* kunga jautājumu? Vai mums nav jāmaina mūsu pieeja šīm valstīm, lai tās tiktu mudinātas pievienoties Eiropas Savienībai, nevis jāpieļauj pašreizējā situācija, kad valstis saka, ka tām klātos labāk ārpus Eiropas Savienības, kā tas ir Šveices un Norvēģijas gadījumā?

Algirdas Šemeta, *Komisijas loceklis*. – Es nevēlos komentēt to, vai Lielbritānija būtu labākā situācijā, ja tā nebūtu Eiropas Savienības dalībvalsts. Es šos komentārus atstāšu to ziņā, kuri pauda šo nostāju.

Runājot par kaitīgu nodokļu konkurenci, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu krāpšanu, kā arī par Norvēģiju, mēs pašlaik piedalāmies sarunās ar šo valsti. Šajā jomā ir panākts būtisks progress, un es ceru, ka mēs spēsim panākt vienošanos attiecībā uz šiem konkrētajiem jautājumiem.

Kā es sacīju savā ievadrunā, mēs arī prasījām Padomei piešķirt mums pilnvaras organizēt sarunas par līdzīgu vienošanos ar Šveici. Pašlaik mēs strādājam pie pašreizējā tiesību aktu kopuma, kas ietver trīs direktīvas, un pie Lichtenšteinas jautājuma. Tikai pēc tam, kad šīs tiesību aktu kopuma daļas būs atrisinātas, mēs varēsim saņemt pilnvarojumu sarunām ar Šveici un citām Eiropas valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis.

Attiecībā uz Šveici mēs gaidām arī saistībā ar citu tematu, proti, rīcības kodeksa piemērošanu uzņēmumu ienākumu nodokļa jautājumos. Samērā nesen Padome mums prasīja sākt dialogu ar Šveices iestādēm par to viedokļiem attiecībā uz rīcības kodeksa principu piemērošanu Šveicē. Komisija šo dialogu sāka šonedēļ. Pēc kāda laika es jūs varēšu informēt par panākto šajā jomā.

Otrā daļa

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 19 (**Bernd Posselt**) (H-0308/10):

Temats: Serbijas, Maķedonijas un Kosovas pārrobežu sadarbība

Kā Komisija vērtē pārrobežu sadarbības un attīstības iespējas Serbijas dienvidu, Maķedonijas un Kosovas pierobežas apgabalos, jo īpaši Serbijai piederošajā, taču pārsvarā albāņu apdzīvotajā Preševas ielejā? Kā šajos apgabalos varētu sekmēt tiesiskumu, ieguldījumus, infrastruktūru un vietējo pierobežas satiksmi?

Štefan Füle, *Komisijas loceklis*. – Eiropas Komisija patiešām ir informēta par stāvokli un satraucošajiem ekonomikas apstākļiem Serbijas dienvidu apgabalā, tostarp Preševas ielejā. Vēsturiski šī teritorija ir bijusi mazattīstīta un pašlaik ir nabadzīgākā Serbijā. Komisija kopš 2000. gada ir tai sniegusi būtisku finansiālu atbalstu.

Mērķi ir samazināt būtiskās atšķirības starp Serbijas dienvidiem un pārējo valsti attiecībā uz dzīves apstākļiem un sabiedriskajiem pakalpojumiem, kā arī nodrošināt, ka apgabals pilnībā piedalās valsts iestādēs, uzņemoties atbildību par plānošanu, ieguldījumiem nākotnē un to īstenošanu. Runājot par pārrobežu sadarbību, jāatzīmē, ka saskaņā ar IPA instrumentu pirmspievienošanās palīdzības programmai šim reģionam tā būs atkarīga no turpmākā progressa attiecībās ar iesaistītajiem partneriem.

Tikmēr Eiropas Savienība turpinās veicināt un atbalstīt tiesiskumu, ieguldījumu infrastruktūru un vietējo pierobežas satiksmi šajā reģionā, izmantojot tās rīcībā esošos instrumentus. Tie ir *EULEX* Tiesiskuma misija Kosovā (*EULEX KOSOVO*) un ES atbalstītās darbības saskaņā ar ikgadējām IPA programmām Serbijai, Bijušajai Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikai un Kosovai.

Attiecībā uz Kosovu jāatzīmē, ka Komisijas 2009. gada oktobra paziņojumā bija ietverti vairāki svarīgi priekšlikumi, kurus Vispārējo lietu padome 2009. gada decembrī mūs aicināja virzīt tālāk. Rezultātā Kosova efektīvi sāks gūt labumu no Eiropas Savienības finansētā pārrobežu sadarbības projekta šā gada gaitā. Komisija 2010. gadā — šogad — mobilizēs IPA II komponentu Kosovai un Albānijai un Kosovai un Bijušajai Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikai. Sākot ar nākamo gadu, mēs plānojam iekļaut arī Kosovu un Melnkalni.

Komisija turpinās cieši uzraudzīt šajā jomā izvirzītās iniciatīvas, izmantojot mūsu strukturizēto dialogu ar iestādēm, kā arī izmantojot gada ziņojumus, no kuriem nākamais ir jāpublicē 2010. gada novembrī.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Paldies par lielisko atbildi! Jūs pats esat no skaista Eiropas reģiona — *Euregio Egrensis*. Manuprāt, mums jāatbalsta vietējā pierobežu satiksme, it sevišķi apgabalā, par kuru runājam un kura robežas vēl ilgi netiks atvērtas, lai cilvēkiem nebūtu jāstāv tūristu rindās, ja tie vēlas doties uz savu lauku otrpus robežas. Mums jāatvieglo cilvēku ceļš uz slimnīcām robežreģionos, kā arī izglītības kvalifikāciju atzīšana. Tā ir joma, kurā ir jāveic liels darbs, un es patiešām vēlos jums prasīt piešķirt tam prioritāti. Cilvēki tur patiešām ļoti cieš.

Štefan Füle, *Komisijas loceklis.* – Tā patiesi būtu viena no manām prioritātēm šajā reģionā. Pietrūka laika, lai gari runātu par reģionu sadarbības nozīmi, it sevišķi šajā reģionā. Jūsu jautājums jau ir ticis diskutēts manās apspriedēs ar Reģionālās sadarbības padomi pēc samērā sekmīgās Sarajevas konferences. Tā joprojām ir viena no manām prioritātēm saistībā gan ar šīm valstīm, gan reģionālajām organizācijām, kuru rīcībā ir instrumenti, lai mums palīdzētu atbalstīt šos kopīgos centienus.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Kā jau jūs, iespējams, zināt, Kosova pašlaik saskaras ar ārkārtīgi saasinātu problēmu, jo pagājušajā piektdienā serbu — demonstrācijas dalībnieku — pūlī, kas protestēja pret Kosovā valdības biroju atklāšanu Mitrovicā, tika iemesta rokas granāta.

Ņemot vērā to, ka Starptautiskajai Tiesai Hāgā jūlijā ir jāpieņem lēmums saistībā ar Kosovā neatkarības vienpusēju pasludināšanu, es vēlos jautāt: vai jūs uzskatāt, ka šī rīcība — ar to es domāju biroja atklāšanu — bija objektīvi provokatīva un ka no tās vajadzēja izvairīties?

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Jautājums par pārrobežu sadarbību ir ļoti svarīgs, un es vēlos pateikties komisāram par atbildi.

Tomēr es vēlos atzīmēt, ka jautājuma nosaukums Parlamenta oficiālajā sarakstā ir nepieņemams. Starptautiski atzītais nosaukums vienai no šīm trim valstīm ir FYROM — Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika. Tāds ir šīs valsts oficiālais nosaukums, un jūs ļoti labi zināt, ka pašlaik notiek sarunas starp Grieķiju un FYROM, lai atrisinātu šo jautājumu. Ir nepieņemami, ka tas ir iekļauts Parlamenta sarakstā oficiālajās debatēs.

Štefan Füle, *Komisijas loceklis.* – Pēc sarunas ar diviem premjerministriem — premjerministru *Gruevski* un premjerministru *Papandreou* — es varu apstiprināt, ka diskusijas, lai risinātu cienītā deputāta minēto jautājumu, patiesi jau ir krietni progresējušas. Es ceru, ka vadītāji izmantos šo iespēju, lai atrisinātu šos jautājumus, tādā veidā ļaujot šai valstij un Skopje sākt pievienošanās sarunas.

Atbildot uz pirmo jautājumu — pirms pāris nedēļām es biju Kosovā ziemeļos, atklājot dažus ES birojus un runājot par programmām, kā arī to, kā nodrošināt, ka mūsu darītais

Kosovas pilsoņu — un, protams, citu reģiona valstu pilsoņu — labā sasniedz visus un ka mēs neizolējam vietas, kurās pilsoņiem nav šo iespēju.

Jums ir absolūta taisnība, kad sacījāt, ka pirms Starptautiskās Tiesas nolēmuma mums ir jāizvairās no rīcības, kas situāciju saasinātu vai pat novestu līdz „sprādzienam”. Paturot to prātā, pēc traģiskā incidenta baronese *Ashton*, Augstā pārstāve un Komisijas priekšsēdētāja vietniece, telefoniski sarunājās ar vadītājiem gan Prištinā, gan Belgradā un aicināja viņus arī turpmāk piemērot atturīgu politiku, it sevišķi, tuvojoties gaidāmajam Starptautiskās Tiesas nolēmumam.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 21 (**Nikolaos Chountis**) (H-0325/10):

Temats: Turcijas pienākums pilnībā piemērot asociācijas nolīgumu un papildprotokolu

Ziņojumā par attīstību Turcijā 2009. gadā Komisija norādīja, ka „(..) Turcija vēl nav pilnībā īstenojusi asociācijas nolīguma papildprotokolu (..). Turcijai ir steidzami jāizpilda pienākums pilnībā un bez diskriminācijas īstenot papildprotokolu (..)”.

Tā kā Turcija jau ceturto gadu pēc kārtas nav īstenojusi papildprotokolu, kādā veidā, pēc Komisijas domām, vajadzētu izdarīt spiedienu uz šo valsti, lai tā pilnībā ievērotu asociācijas nolīgumu un papildprotokolu, ņemot vērā to, ka līdzšinējie centieni ir izrādījušies veltīgi? Vai Turcija ir apņēmusies parakstīt protokolu 2010. gadā?

Štefan Füle, *Komisijas loceklis.* – Komisija visos piemērotajos līmeņos un pie katras iespējas atkārtoti savu aicinājumu Turcijai pilnībā īstenot papildprotokolu un asociācijas nolīgumu, kā arī novērst visus šķēršļus brīvai preču aprītei, tostarp ierobežojumus attiecībā uz tiešiem transporta sakariem ar Kipru.

Komisija nākamajā gada ziņojumā turpinās informēt par visiem jautājumiem, kas ietverti 2005. gada Eiropadomes deklarācijā. Tā nodrošinās uz faktiem pamatotu, objektīvu progresa ziņojumu vai ziņojumu par progresa neesību saistībā ar šiem jautājumiem, kā tā to jau darīja pagājušajā gadā un vēl pirms tam. Uz šāda pamata Padome varēs novērtēt situāciju un izdarīt atbilstīgus secinājumus.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Komisāra kungs! Liels paldies par atbildi!

Es vēlos uzdot šādu papildjautājumu: nesenā paziņojumā Kipras Republikas prezidents *Christofias* sasaistīja Turcijas pirmspievienšanās procesa jauno nodaļu atvēršanu ar Famagustas ostas atvēršanu, uzsverot, ka ostu varētu nodot Apvienoto Nāciju Organizācijas rokās un ka tā varētu darboties Eiropas Savienības aizgādniecībā, ņemot vērā līdzīgu 2006. gadā ierosinātu priekšlikumu, un viņš saņēma pozitīvu reakciju no Apvienoto Nāciju Organizācijas.

Tādēļ es vēlos jautāt, kāds ir jūsu viedoklis un kāda ir jūsu reakcija uz *Christofias* kunga priekšlikumu?

Štefan Füle, *Komisijas loceklis.* – Pašlaik apspriešanās ir vairāki jautājumi, kas ir tieši vai netieši saistīti ar sarunām, lai rastu visaptverošu risinājumu Kipras jautājumā. Komisijas nozīme šajā lieta ir absolūti skaidra: mēs ne tikai atbalstām ANO vadīto procesu, mēs ne tikai atbalstām abus vadītājus šā jautājuma risinājuma rašanā, bet mēs arī esam norīkojuši Komisijas priekšsēdētāja personīgo vēstnieku, lai palīdzētu pusēm šajās diskusijās, nodrošinot ar ES saistītus pasākumus.

Ir arī citi elementi, kas, iespējams, nav tieši apspriešanās šajās sarunās, bet ir savstarpēji saistīti un attiecas uz šo jautājumu. Vienu no tiem minējāt jūs. Komisijas uzdevums ir

aicināt abas puses un citas ieinteresētās vai iesaistītās valstis darīt visu, lai rastu risinājumu, būt radošām, un, ja radošums nolūkā rast risinājumu nozīmē arī šīs problēmas risinājumu, tad Komisija to ierosinās. Pretējā gadījumā mēs ļoti ceram, ka jūsu ierosinātais jautājums tiks risināts un atrisināts saistībā ar vispārējām sarunām par visaptverošu vienošanos.

Priekšsēdētājs. – Pirms nonākam pie *Kelly* kunga papildjautājuma, es vēlos informēt kolēģus, ka mēs beigsim plkst. 20.30. Tam par iemeslu nav tikai tas, ka tas ir paredzēts darba kārtībā, bet arī tas, ka tulkiem ir jāpaspēj ieturēt maltīti, pirms mēs atsākam plkst. 21.00.

Tomēr nākamais komisārs — *De Gucht* kungs — sāks uzstāties apmēram plkst. 20.15, un, tā kā jautājumi Nr. 27, 28, 29, 30 un 31 ir nepieņemami, *De Gucht* kungs sāks ar jautājumu Nr. 32, ko uzdod *Tarabella* kungs.

Attiecībā uz *Crowley* kunga jautājumu — mēs neesam informēti par *Crowley* kunga aizstāšanu, tādēļ to neizskatīsim un pāriesim pie *Howitt* kunga jautājuma apvienotajai atbildei.

Gallagher kungs, es palūdzu vienam no darbiniekiem doties pie jums, lai aprunātos. Tagad mēs atgriezīsimies pie *Kelly* kunga. Šis ir jūsu otrais un pēdējais papildjautājums.

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Lai jūs vai kolēģi nedomātu, ka jautājumi par *Mercosur*, kurus es un citi kolēģi ierosinājām, ir nepieņemami tādēļ, ka tie nav labi jautājumi, es uzskatu, ka tie ir nepieņemami tādēļ, ka ir ietverti ceturtdienas darba kārtībā.

Ir svarīgi uzsvērt, ka mēs kā jautājumu iesniedzēji nevarējām zināt, ka tas tā notiks. Patiešām — mēs pieprasījām debātes par *Mercosur* divpusējām sarunām. Tāpēc es uzskatu, ka jautājums bija jāatzīst par pieņemamu, un es uzskatu, ka tas jāuzdod tagad, jo tas nav tikai manis dēļ: ir daudzi citi kolēģi, kas vēlas uzdot šo jautājumu, un esmu pārliecināta, ka citi sekos šim piemēram. Ļaujiet man atzīmēt, kāpēc šie jautājumi ir izslēgti no šā jautājumu laika darba kārtības, un mudināt kolēģus mūs atbalstīt mūsu debatēs ceturtdien.

James Nicholson (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Es jūs neaizkavēšu, jo saprotu, ka ir maz laika. Es pilnībā piekrītu *McGuinness* kundzes sacītajam. Es patiesībā esmu ļoti nikns par to, kā tas tika paveikts. Es zinu, ka noteikumi ir ieviesti, lai tos piemērotu, bet šis ir steidzams temats, un uz jautājumiem bija jāatbild šovakar, jo tas arī nodrošinātu labāku atbalstu debatēm, kuras notiks ceturtdien no rīta.

Priekšsēdētājs. – Mani informēja, ka jūs abi esat šā mutiskā jautājuma autori, tāpēc jūs ir jāapsveic, ka tas ir iekļauts ceturtdienas darba kārtībā. Tas nodrošinās daudz plašāku iespēju debatēm un diskusijām. Tādēļ es domāju, ka mēs to atstāsim, kā tas ir, bet paldies par jūsu piezīmēm, un mēs mēģināsim nodrošināt, ka turpmāk cilvēki tiek informēti savlaicīgāk.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs! Mans birojs informēja priekšsēdētāja biroju, ka es pārņēmu *Crowley* kunga jautājumu.

Priekšsēdētājs. – Man žēl! Problēma ir tāda, ka mūs nav informējis *Crowley* kungs, un man ir zināms, ka tāda ir prasība. Bet skatīsimies, kā mums veiksies, *Gallagher* kungs. Ja jūs varētu būt pacietīgs, — mēs redzēsim, kā mums veiksies.

Seán Kelly (PPE). – Mani vairāk interesēja Kipras turku sportisti, ja Komisija vēlējās to komentēt, jo kā sportists es uzskatu, ka sportista sniegumu nedrīkst ierobežot nekas cits,

kā vien paša sportista spējas. Ja situācija pastāv, vai it sevišķi Olimpiskā padome ir ko paveikusi, lai mēģinātu to risināt, jo ne visu var atstāt Komisijas ziņā?

Štefan Füle, *Komisijas loceklis*. – Šajā konkrētajā gadījumā man jāsaka, ka jautājums par Kipras turku sportistu izolēšanu ir jārisina, izmantojot Kipras iekšējo dialogu un notiekošās sarunas, lai rastu visaptverošus risinājumus, ko minēju iepriekš.

Apvienoto Nāciju Organizācijas sistēma piedāvā iespēju īstenot šādas sarunas. Eiropas Savienības kompetencē nav iejaukšanās šādos gadījumos. Visbeidzot, šī apbēdinošā situācija radusies no vēl neatrisinātas Kipras problēmas. Komisija aktīvi atbalsta abu Kipras kopienu vadītājus notiekošajās sarunās par visaptverošu vienošanos attiecībā uz Kipru, kā sacīju iepriekš.

Ātrs risinājums efektīvi risinātu godājamā deputāta izvirzīto problēmu, bet es varu piebilst, ka Kipras turku sportistiem un sportistēm jābūt tiesīgiem brīvi izlemt, kurā federācijā viņi vēlas darboties. Nedrīkst būt spiediens no kādas no pusēm. Kā minēts iepriekš, šis ir Kipras iekšējā dialoga jautājums.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 22 (**Gay Mitchell**) (H-0329/10):

Temats: Tuvo Austrumu miera process

Neskatoties uz Tuvo Austrumu ģeogrāfisko tuvumu un Eiropas Savienības centieniem koordinēt vienotu ārpolitiku, tai joprojām ir nenozīmīga loma Izraēlas un Palestīnas miera procesa īstenošanā.

Kā Eiropas Komisija izmanto Eiropas kaimiņattiecību politiku, lai panāktu šīs situācijas uzlabošanu?

Štefan Füle, *Komisijas loceklis*. – Eiropas Savienība ir ietekmīgs dalībnieks Tuvo Austrumu miera procesā gan politiski, gan praktiski. Politiskā līmenī Eiropas Savienības ietekmes pamatā ir spēcīgas divpusējas attiecības ar visiem partneriem šajā svarīgajā reģionā. Eiropas kaimiņattiecību politika (ENP) ir nodrošinājusi satvaru šīm divpusējām attiecībām, kuru var pielāgot katras valsts vajadzībām.

ENP sanāksmes nodrošina platformu regulārām, padziļinātām un stabilām diskusijām par dažādiem jautājumiem, arī par Tuvo Austrumu miera procesu.

Eiropas Savienība ir izmantojusi ENP sanāksmes ar Izraēlu un Palestīnu, lai aplūkotu dažādus aspektus: politiskos jautājumus, diskusijas par konkrētiem cilvēktiesību gadījumiem, situāciju reģionos, mūsu palīdzības darbu utt. Katrā gadījumā ENP satvars ir palīdzējis konsolidēt regulāru informācijas plūsmu un viedokļu apmaiņu.

Praktiskā līmenī Eiropas Savienība šim reģionam paredz būtisku atbalstu, pateicoties divpusējām apspriedēm saistībā ar ENP. Piemēram, Eiropas Savienība ir liels ieguldītājs Palestīnas valsts attīstīšanas centienos un atbalsta centienos bēgļu kopienai visos Tuvajos Austrumos. Paralēli ciešām divpusējām attiecībām Eiropas Savienība pastāvīgi ir atbalstījusi daudzpusēju pieeju Tuvo Austrumu miera procesam. Vidusjūras reģiona valstu savienība piedāvā vēl vienu forumu, kurā visi šā reģiona partneri var apspriest Tuvo Austrumu miera procesu.

Turklāt Eiropas Savienība kopā ar ASV, Krieviju un ANO ietilpst Kvartetā, kas atbalsta pašreiz notiekošās tuvināšanās sarunas starp Izraēlu un Palestīnu. Savā 2010. gada 19. marta sanāksmē Kvartets norādīja, ka miera nolīgums, kas ietver visus galīgā statusa jautājumus, jāpabeidz 24 mēnešu laikā.

Gay Mitchell (PPE). – Es vēlos komisāram pateikties par atbildi. Vai komisārs nav nobažījies, ka arābu valstis Tuvajos Austrumos nemitīgi nepilda savas apņemšanās attiecībā uz humāno palīdzību reģionā? Pēdējo 20 gadu laikā tās to ir īstenojušas tikai vienreiz — manuprāt, 80. gadu vidū, savukārt Eiropa Savienības nodokļu maksātāji, uz kuriem izdara lielu spiedienu, pilda savu apņemšanos šajos grūtajos laikos. Ko jūs esat darījis, lai ierosinātu šo jautājumu?

Otrkārt, no *Ging kunga* — ANO Palīdzības un darba aģentūras Palestīnas bēgļiem Tuvajos Austrumos (UNRWA) pārstāvja — liecībām, ko viņš vakar sniedza apvienotajām komitejām, kuras vada Attīstības komiteja, es sapratu, ka nevalstisko organizāciju centieni piemērot Izraēlas valdībai būtisku spiedienu humānās palīdzības jomā bija sekmīgi — atšķirībā no mūsējiem.

Mēs visi zinām, kāds būs rezultāts — tā būs divu valstu pieeja, un mums ir ceļvedis, bet vai mums nav vajadzīgi jauni veidi, kā paziņot mūsu vēstījumu gan izraēliešiem, gan palestīniešiem reģionā?

Štefan Füle, *Komisijas loceklis.* – Es vēlētos sākt tur, kur godājamais deputāts pabeidza.

Mums ir maksimāli jāizmanto pieejamie kanāli un vajadzības gadījumā jāatrod jauni. Tuvo Austrumu miera process un šis konkrētais reģions patiesi ir joma, kurā mēs cieši sadarbojamies ar Augsto pārstāvi un Komisijas priekšsēdētāja vietnieci *Cathy Ashton*. Tā ir joma, kurā mēs ceram gūt sekmes no pēc Lisabonas perioda Eiropas Savienības ārējā dienesta darbības un politikas, apvienojot Kopienas pieeju un mūsu kopējās ārlietu un drošības politikas instrumentus.

Runājot par jūsu jautājuma pirmo daļu — esmu lepns gan par to, ka Eiropas Savienība ir viens no lielākajiem donoriem, gan par to, ka Eiropas Savienība tagad šo atbalstu novirza uz valsts attīstīšanas darbībām. Tai pat laikā mani māc bažas, ka citas valstis, it sevišķi bagātās reģiona valstis, nedara pietiekami daudz, lai atbilstu mūsu centieniem.

Gay Mitchell (PPE). – Manam jautājumam bija otra daļa par vajadzību paziņot mūsu vēstījumu citādā veidā. NVO var doties iekšā, uzspiest savu vēstījumu darba kartībai, un tad mēs paliekam situācijā, kad saka, ka miermīlīgi līdzekļi nav efektīvi. Vai mums ir vajadzīgs jauns veids, kā paziņot mūsu vēstījumu?

Štefan Füle, *Komisijas loceklis.* – Es atvainojos, man likās, ka es šo uz jautājumu atbildēju manas atbildes sākumā.

Mana atbilde bija „jā, mums tas ir vajadzīgs”, un mēs organizējam diskusijas un ciešu koordināciju ar Augsto pārstāvi un Komisijas priekšsēdētāja vietnieci par veidu, kā to paveikt vislabāk un kā šajā konkrētajā reģionā apvienot Eiropas Savienības Ārējā darbības dienesta rīcībā esošos instrumentus pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā.

Chris Davies (ALDE). – Mūsu īpašais pārstāvis *Tony Blair* ir licis saprast, ka Izraēla grasās pārtraukt Gazas blokādi. Tomēr šorīt mēs uzklusījām UNRWA operāciju direktoru *John Ging*, kurš sacīja, ka praksē — lai gan Izraēla tagad atļauj ievest pārtiku — cilvēki nevar atļauties to nopirkt, jo neko nedrīkst ievest tirdzniecībai vai uzņēmējdarbībai, lai radītu nodarbinātību un darba vietu iespējas, kas viņiem nodrošinātu pietiekamus ienākumus.

Manuprāt, Izraēlas politiku daudzi no mums uzskata par maldinošu. Pagājušajā mēnesī Parlaments aicināja Komisiju un Padomi beigt tikai runāt un sākt rīkoties. Pateicoties

asociācijas nolīgumam, Komisija ir pilnvarota Izraēlai piemērot spiedienu. Kad mēs sagaidīsim Komisijas rīcību, lai nodrošinātu, ka notiek Gazas atbrīvošana?

Štefan Füle, *Komisijas loceklis*. – Godīgi sakot, neesmu drošs, ka asociācijas nolīgums un šis satvars ir labākais veids, kā uz kādu izdarīt spiedienu.

Godājamais deputāts zina par Izraēlas vēlmi uzlabot attiecības starp Izraēlas Valsti un Eiropas Savienību — tā saucamie progresīvie statūti —, bet šī vēlme nesastopas ar pozitīvu reakciju no Eiropas Savienības puses, tostarp arī deputātu minēto iemeslu dēļ.

Šajā brīdī ir vajadzīgs politisks risinājums attiecībā uz Gazas blokādi. Augstā pārstāve un Komisijas priekšsēdētāja vietniece *Cathy Ashton* gandrīz ik dienas iesaistās šā konkrētā jautājuma risināšanā. Es grasījos doties uz šo reģionu, bet mēs abi vienojāmies, ka labāk būtu vispirms rast politisku risinājumu reģiona atvēršanai, un tad Komisija varētu novērtēt, kas vislabāk palīdzēs reģionam, nodrošinot vairāk nekā tikai humāno palīdzību.

Priekšsēdētājs. – Es atvainojos baronesei *Ludford*, kura tagad ir pametusi plenārsēžu zāli. Es iepriekš norādīju, ka mēs nevaram izskatīt viņas jautājumu, lai gan to patiesībā varam, jo pašlaik jautājumu iesniedzēji *De Gucht* kungam neatrodas plenārsēžu zālē.

Jautājums Nr. 26 (**Ryszard Czarnecki**) (H-0342/10):

Temats: Panākumi demokratizācijas jomā Gruzijā un Azerbaidžānā

Kā Komisija vērtē acīmredzamos panākumus, ko Gruzija (neseno vēlēšanu kontekstā) un Azerbaidžāna guvušas demokratizācijas un cilvēktiesību jomā? Vai Komisija plāno atalgot valstis, kas guvušas panākumus Eiropas standartu izpildē?

Štefan Füle, *Komisijas loceklis*. – Cilvēktiesību un pamatvērtību ievērošana, kā arī atbilstība demokrātiskiem standartiem ir Eiropas kaimiņattiecību politikas centrā. Komisija ir uzraudzījusi ES un Azerbaidžānas un ES un Gruzijas rīcības plānus kopš 2006. gada, kad tos parakstīja. Šī uzraudzība ir atspoguļota Komisijas gada progresa ziņojumā, ko mēs izdodam katru pavasari.

Azerbaidžānas gadījumā pagājušā gada novērtējums parāda nevienmērīgu attīstību demokratizācijas un cilvēktiesību jomā. Mēs esam atzīmējuši nelielu pozitīvu attīstību, bet mūs turpina mākt bažas, it sevišķi par vārda brīvību un plašsaziņas līdzekļu brīvību, — novērtējums, kuru Eiropas Parlaments apskatīja savā 2009. gada 17. decembra rezolūcijā.

Attiecībā uz Gruziju jāsaprot, ka 2009. gadā valsts guva būtiskus panākumus, īstenojot ENP rīcības plāna prioritātes, it sevišķi tiesiskuma, tiesu sistēmas reformas, labas pārvaldības un cīņas pret korupciju jomā. Cilvēktiesību jautājumi tiek regulāri apsvērti ES un Gruzijas cilvēktiesību dialogā, kas 2009. gadā sanāca kopā divas reizes un tiksies atkal šonedēļ Tbilisi, lai pārskatītu panākumus.

Komisija novēro attīstību abās valstīs, tostarp, ņemot vērā apņemšanās saistībā ar Eiropas Padomi un EDSO. Komisija turpina paust bažas Azerbaidžānas un Gruzijas administratīvajām iestādēm dažādos līmeņos.

Komisija novērtē panākumus savos gada ziņojumos par rīcības plānu, par kuriem vienojušās partnervalstis, īstenošanu. Finanšu piešķirumi ENP partneriem, izmantojot Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumentu, sākot no nākamā gada, objektīvi un pārredzami atspoguļos, kādā pakāpē tiek efektīvi piemērotas vērtības, uz kurām ir pamatota ENP demokrātiskas pārvaldības un cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanas joma.

Turklāt Austrumu partnerība paredz jaunus un mērķtiecīgus asociācijas nolīgumus starp Eiropas Savienību un partnervalstīm, kuras vēlas un var nodrošināt atbilstību izrietošajām saistībām, tostarp attiecībā uz pārvaldību.

Jacek Włosowicz, *aizstājot autoru.* – (PL) Füle kungs, paldies par atbildi! Tomēr jautājums bija šāds: vai saistībā ar Komisijas darbu ir iespējams vai paredzēts īpašs apstiprinājums vai stimuls, lai pievērstu sevišķu uzmanību tam, ka valstis, kuras atbalsta to, par ko ir notikusi kopīga vienošanās, un tam atbilst, var rēķināties ar īpašu piemaksu?

Štefan Füle, *Komisijas loceklis.* – Es piekrītu pieejai, ka kaimiņattiecību politika nozīmē reformu ieviešanu, lai reformētu. Jo cītīgāk mūsu partneri strādā pie reformām, jo aktīvāk Komisija atbalsta šo valsti un nodrošina, ka reformas tiek pieņemtas un īstenotas.

Ja aplūkojat valstis, kas piedalās Austrumu partnerībā, jūs varat redzēt, ka šī politika ir sekmīga. Mums ir tāds pats instrumentu kopums — asociācijas nolīgums, ekonomiskās integrācijas nolīgums un metode mobilitātes un vīzu jautājumu risināšanai. Ja aplūkojam Austrumu partnerības dalībvalstis, redzam lielu atšķirību viņu attieksmē pret reformām un Komisijas attieksmē pret šīm valstīm. Es varētu atsaukties uz labo piemēru, ko rāda Moldova — valsts, ar kuru esam sākuši sarunas par pievienošanās nolīgumu, ar kuru esam sākuši dialogu par vīzām un ar kuru, es ceru, mēs drīz sāksim sarunas par ekonomiskās integrācijas nolīgumu, ko sauc arī par padziļinātu un visaptverošu brīvās tirdzniecības nolīgumu.

Jautājums Nr. 32 (**Marc Tarabella**) (H-0309/10):

Temats: Eiropas importētāju taisnīgas tirdzniecības noteikumu pārkāpumi

Pēdējos mēnešos vairākas lietas, īpaši tiesas procesi, ir atklājuši to, ka Eiropas importētāji un izplatītāji pārkāpj taisnīgas tirdzniecības pamatnoteikumus (darba laiks, bērnu darbs, virsstundas u. c.), lai gan vārdos — ar nepatiesas reklāmas palīdzību un ar tā saukto ētisko marķējumu viņi apgalvo pretējo.

Vai Komisija varētu informēt par to, kā tā panāk, lai tirdzniecības nolīgumos, par kuriem tā risina sarunas Eiropas Savienības vārdā, tiktu ievērotas Starptautiskās Darba organizācijas minimālās sociālās normas; kā tā kontrolē šo pienākumu ievērošanu un kādas sankcijas tā piemēro pārkāpumu gadījumos, piemēram, nesen Vācijas tiesas sodītā uzņēmuma *Lidl* lietā?

Jautājums Nr. 33 (**Linda McAvan**) (H-0353/10):

Temats: Taisnīga tirdzniecība

Eiropas Parlaments, Padome un Komisija ir atzinusi, ka taisnīgas tirdzniecības iniciatīvas veicina ilgtspējīgu attīstību un nodrošina tirdzniecībā lielāku taisnīgumu, kas ir viens no jaunā ES līguma mērķiem. Eiropas pilsoņi arī ir izrādījuši atbalstu taisnīgas tirdzniecības produktiem, nodrošinot pamatīgu šādu produktu tirdzniecības apmēra pieaugumu, jo īpaši manā valstī — Lielbritānijā, kur šo produktu tirdzniecība pieaugusi par 12 %. Turklāt simtiem pašvaldību iesaistās šajā kustībā, panākot, ka daudzas pilsētas kļūst par taisnīgas tirdzniecības pilsētām.

Komisārs *P. Mandelson* 2006. gadā uzņēmās taisnīgas tirdzniecības jautājuma koordinēšanu Tirdzniecības ģenerāldirektorātā. Vai Komisija plāno paturēt šo atbildību? Kā Komisija plāno nodrošināt to, ka Eiropas Savienībā īsteno konsekventu politiku, lai ar taisnīgas tirdzniecības iniciatīvām varētu sekmēt taisnīgumu starptautiskajā tirdzniecībā?

Karel De Gucht, *Komisijas loceklis*. – Taisnīgas tirdzniecības shēmām — vai „privātas ilgspējas nodrošināšanas shēmām”, kas ir to pareizais, lai gan samērā neskanīgs, nosaukums — ir svarīga nozīme attīstības veicināšanā un informētas klientu izvēles sekmēšanā. Viena no šo shēmu labākajām iezīmēm ir tāda, ka tās pēc būtības ir nevalstiskas. Kā sacīts Komisijas 2009. gada maija paziņojumā par šīm shēmām, valdības iesaistīšanās ir jāierobežo, lai netraucētu taisnīgas tirdzniecības dinamikai un patērētāju izvēles izrādīšanai.

Es arī vēlos atzīt, ka pastāv liels patērētāju apjukums. Tādēļ Komisija atbalsta tādu struktūru kā ISEAL alianses, Starptautiskās tirdzniecības centra un UNCTAD centienus, lai nodrošinātu lielāku skaidrību attiecībā uz ilgspējības kritērijiem, kurus izmanto dažādās shēmās.

Komisijā atbildību par taisnīgas tirdzniecības shēmām uzņemas dažādi komisāri atkarībā no konkrētās iniciatīvas. Piemēram, komisāru *A. Tajani* un *M. Barnier* dienesti vada pamatnostādņu sagatavošanu par sociāli atbildīgiem iepirkumiem. Komisāra *J. Dalli* dienesti organizē ES patērētāju informēšanu, savukārt komisāra *Piebalga* dienesti vada projektus jaunattīstības valstīs.

Tirdzniecības ģenerāldirektorātam ir galvenā nozīme koordinēšanā, lai nodrošinātu, ka ES politikas iniciatīvas ir saskaņotas un atbilst 2009. gada paziņojumam, un es esmu gatavs saglabāt šo koordinēšanas pienākumu saskaņā ar to, kā to bija apņēmušies veikt mani priekšteči.

Linda McAvan (S&D). – Esmu gandarīta dzirdēt, ka jūs veiksiet koordināciju. Jūsu dienesti nodrošinās vadību un saikni ar taisnīgu tirdzniecību, un es vēlētos zināt, kādā mērā esat bijis iesaistīts sociālā iepirkuma jautājumā kopā ar komisāru *M. Barnier*? Mums ir vajadzīga koordinācija, jo mēs pirms dažām nedēļām uzzinājām, ka šajā tekstā, ko drīz publicēs, bija formulējums, kas būtu iedragājis taisnīgas tirdzniecības pamatus.

Par laimi komisārs *M. Barnier* iejaucās, bet es domāju, ka saskaņotības trūkums bija acīmredzams šajā sākotnējā tekstā, tāpēc jautāju: vai jūsu dienestā kā koordinējošā grupā jūs uzturat saikni ar visiem pārējiem dienestiem? Un kā jūs to domājat īstenot praksē?

Karel De Gucht, *Komisijas loceklis*. – Tas notiks starpdienestu līmenī, un mēs nodrošināsim regulāru saziņu ar citiem iesaistītajiem komisāriem, lai šīs koordinācijas rezultātā tiktu izstrādāta ES politika attiecībā uz šo jautājumu, pamatojoties uz 2009. gada paziņojumu. Ja tas būs vajadzīgs, es, protams, arī tieši sazināšos ar maniem kolēģiem komisāriem.

Priekšsēdētājs. – Paldies par kodolīgo atbildi, komisār!

Tā kā autora nav šeit, jautājums Nr. 34 zaudē spēku.

Jautājums Nr. 35 (**Richard Howitt**) (H-0347/10):

Temats: ES un Kolumbijas brīvās tirdzniecības nolīguma projekts

Vai Komisija uzskata, ka ES dalībvalstu parlamentiem vajadzēs ratificēt apspriesto un parafēto brīvās tirdzniecības nolīgumu?

Jautājums Nr. 36 (**David Martin**) (H-0352/10):

Temats: Brīvās tirdzniecības nolīgums starp ES un Kolumbiju

Pēc tam, kad pagājušajā mēnesī Madridē tika parakstīts Brīvās tirdzniecības nolīgums starp ES un Kolumbiju, vai Komisija var precizēt, kad Parlaments varētu izskatīt šo dokumentu atbilstīgi piekrišanas procedūrai? Vai Komisija var apstiprināt to, ka ar Kolumbiju ir panākta

vienošanās par cilvēktiesību klauzulu, kā arī to, ka šīs klauzulas teksts ir jau nosūtīts Parlamentam?

Šajā cilvēktiesību klauzulā būtu jāiekļauj noteikums par šā Nolīguma apturēšanu, ja tiks pārkāptas cilvēktiesības. Tādēļ, vai Komisija var sīkāk aprakstīt šā Nolīguma apturēšanas procedūru, t.i., vai Komisija vienīgā varēs iesniegt priekšlikumu par šā Nolīguma apturēšanu un vai jebkura šāda priekšlikuma atbalstam Padomē būs vajadzīgs kvalificēts balsu vairākums, vai arī lēmumam jābūt vienbalsīgam? Turklāt, vai Komisija var īsumā izklāstīt, kāda būs Parlamenta un ieinteresēto trešo pušu, piemēram, arodbiedrību, loma, pieņemot jebkādu iespējamo priekšlikumu vai lēmumu par šā Nolīguma apturēšanu?

Vai Komisija varētu arī apstiprināt to, ka dalībvalstu parlamentiem vajadzēs ratificēt šo Nolīgumu, un kāds šādā gadījumā varētu būt laika grafiks un procedūra?

Karel De Gucht, *Komisijas loceklis*. – Patiešām — izteikšos ļoti īsi, jo šis ir temats, par ko mēs varētu diskutēt gari. Vēlos tikai sacīt, ka sarunas par brīvās tirdzniecības nolīgumu starp ES un Kolumbiju un Peru patiešām nesen tika pabeigtas, bet nolīgums vēl nav ticis oficiāli parafēts.

Pašlaik notiek nolīguma teksta juridiska pārbaude, lai nodrošinātu divu tekstu, par kuriem notika sarunas, saskaņotību un atbilstību angļu un spāņu valodā. Visticamāk, to pabeigs šā gada rudenī, un, tiklīdz tekstus būs parafējušas sarunās iesaistītās puses, Komisija tos iesniegs Padomei brīvās tirdzniecības nolīguma (BTN) parakstīšanai un noslēgšanai.

Padome oficiāli iesniegs BTN Eiropas Parlamentam apstiprināšanai pēc tam, kad būs pieņemts Padomes lēmums par tā parakstīšanu. Šobrīd ir grūti prognozēt precīzu datumu, kad tas varētu notikt, bet, visticamāk, tas būs 2011. gada otrajā pusē.

Vēl nav skaidrs, vai valstu parlamentus arī aicinās apstiprināt šos nolīgumus. Komisija izskatīs, vai dalībvalstu ratifikācija ir vajadzīga, tiklīdz būs konsolidēts BTN galīgais teksts, ņemot vērā kompetenču jauno sadalījumu starp ES un dalībvalstīm atbilstīgi Lisabonas līgumam.

Es varu apstiprināt, ka nolīgums ar Kolumbiju un Peru ietver plašu klauzulu par cilvēktiesībām. Tā kā šī klauzula veido būtisku elementu mūsu attiecībās, tās pārkāpums var novest pie vienpusējas tirdzniecības privilēģiju apturēšanas bez iepriekšējas apspriešanās. Šādu apturēšanu varētu īstenot, Padomei pieņemot lēmumu ar kvalificēto balsu vairākumu, pamatojoties uz Komisijas vai ES Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos priekšlikumu, saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 218. panta 9. punktu.

Visu nolīguma tekstu, tai skaitā arī cilvēktiesību klauzulu, nosūtīja INTA komitejai šā gada martā pēc sarunu pabeigšanas.

Richard Howitt (S&D). – Paldies, komisār, par atbildi! Vai jūs varētu komentēt to, vai jūs esat informēts par informācijas noplūdi Kolumbijas valdības izlūkošanas dienestā DAS, kas parāda, ka tika veiktas potenciāli nelikumīgas izlūkošanas darbības Eiropas teritorijā pret Beļģijas humānās palīdzības organizāciju *Broederlijk Delen*, *Fédération internationale des droits de l'homme* un *Amnesty International* Madridē, kā arī pret citām labām humānās palīdzības organizācijām un arī pret šā Parlamenta Cilvēktiesību apakškomiteju?

Vai jūs piekristu, ka tā ir būtiska informācija, kas jāizmeklē, un ka tā ir būtiska saistībā ar to, kā mēs turpmāk risināsim jautājumu par brīvās tirdzniecības nolīguma projektu ar Kolumbiju?

David Martin (S&D). – Augstā pārstāve ir aprakstījusi cilvēktiesības kā zelta pavedienu, kas vīses cauri visām mūsu ārējās politikas jomām. Vai Komisija var mums pastāstīt, kāds novērtējums ir veikts attiecībā uz Kolumbijas iespējamo reakciju saistībā ar BTN parakstīšanu? Kāda analīze ir veikta, lai pierādītu u.c., ka tas palīdzēs uzlabot cilvēktiesību situāciju, nevis kavēs tās attīstību?

Es dzirdēju, ko komisārs sacīja par apturēšanas klauzulu. To es vērtēju atzinīgi, bet, pirms mēs parakstām šādu nolīgumu, mums jābūt drošiem, ka tas veicinās cilvēktiesības, nevis virzīs to attīstību atpakaļ. Es vēlos zināt, vai ir veikts jebkāds novērtējums.

Karel De Gucht, *Komisijas loceklis.* – Pirmām kārtām, runājot par iespējamo spiegošanu, ko veica slepenie dienesti, jāsaprot, ka mēs esam informēti par ziņojumiem saistībā ar šo jautājumu un uztveram to ļoti nopietni. Komisija ir ierosinājusi šo jautājumu dialogā ar Kolumbijas valdību, cita starpā arī DAS direktora *Felipe Muñoz* apmeklējuma laikā Komisijā 2010. gada martā un saistībā ar DAS un citiem valdības departamentiem. Mēs to cieši uzraudzīsim.

Attiecībā uz *David Martin* jautājumu jāteic, ka jā, mēs esam veikuši šo novērtējumu. Galu galā tas ir politisks novērtējums. Jūs zināt, kādi ir novēršanas pasākumi; tie ir īstie novēršanas pasākumi. Tomēr es jums piekrītu, ka, pirms runājam par novēršanas pasākumiem, jābūt drošiem, ka pati nostāja, ko nosaka brīvās tirdzniecības nolīgums, sekmēs cilvēktiesības vai drīzāk nekavēs cilvēktiesības. Mūsu novērtējums un mans personīgais politiskais novērtējums ir tāds, ka, ņemot vērā vispārējo stāvokli Kolumbijā, brīvās tirdzniecības nolīguma noslēgšana veicinās cilvēktiesības.

Priekšsēdētājs. – Paldies, komisār! Paldies, kolēģi, par jautājumiem! Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs ir pilnībā objektīvs un neatkarīgs, bet es ceru, ka Nīderlande uzvarēs!

Uz jautājumiem, uz kuriem netika atbildēts laika trūkuma dēļ, sniegs rakstiskas atbildes (sk. Pielikumu).

Ar to noslēdzas jautājumu laiks.

(Sēdi pārtrauca plkst. 20.30 un atsāka plkst. 21.00)

SĒDI VADA: M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Priekšsēdētāja vietnieks

15. Jauni pārtikas produkti (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir ieteikums otrajam lasījumam par Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas sagatavoto ziņojumu par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu par jaunu pārtiku, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1331/2008 un atceļ Regulu (EK) Nr. 258/97 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1852/2001 (referente: *Kartika Tamara Liotard*) (11261/3/2009 - C7-0078/2010 - 2008/0002(COD)) (A7-0152/2010).

Kartika Tamara Liotard, *referente.* – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Es arī vēlētos sirsnīgi pateikties visiem ēnu referentiem un kolēģiem deputātiem — gan klātesošiem, gan klāt neesošiem — par tiešām lielisko sadarbību.

Manuprāt, jauno pārtikas produktu regulas mērķim galu galā ir jāattiecas ne tikai uz pārtikas nekaitīguma aspektiem, jo patērētājiem pašreizējā sabiedrībā ir svarīgi arī citi aspekti.

Piemēram, vides aspekti, dzīvnieku labklājība un ētiski apsvērumi. Patiešām, mēs nereti šeit organizējam diskusiju par apstrādātiem pārtikas produktiem. Inovācijas ir labas un lietderīgas, bet ne jau uz cilvēka dzīvības un veselības rēķina. Par laimi, vairākums Parlamentā mani atbalsta šajā jautājumā, un es ceru, ka mēs varēsim pārliecināt arī Padomi.

Kas tieši ir „jauni pārtikas produkti”? Tie ir produkti, kuru ES tirgū nebija pirms 1997. gada 15. maija, jo tie vēl, piemēram, nebija izgudroti vai atzīti par pārtikas produktiem ES. Viens no piemēriem ir nanotehnoloģija. Ražotāji vēlas to laist tirgū. Patērētājiem patīk jaunumi, un jaunas tehnoloģijas patiešām var mums palīdzēt, piemēram, cīnīties pret korpulenci. No otras puses, mums jābūt ārkārtīgi uzmanīgiem saistībā ar jaunu tehnoloģiju atļaušanu, ja mēs droši nezinām, ka tās nekaitē veselībai, videi un dzīvnieku labklājībai. Viens no maniem sākumpunktiem tādēļ ir tas, ka vienmēr ir jāpiemēro piesardzības princips, kad tirgū laiž jaunus pārtikas produktus. Pārtikas produkts nedrīkst nonākt mūsu šķīvjos, ja nav nodrošināts tā nekaitīgums. Turklāt patērētājiem vienmēr jānodrošina izvēle, tādēļ, ja produkts ir jauns, tas jānorāda marķējumā.

Un tagad par klupšanas akmeni: gaļa no klonētiem dzīvniekiem un to pēcnācējiem. Pētījumi ir parādījuši, ka patērētāji tērē aizvien vairāk naudas par dzīvnieku izcelsmes produktiem, kurus ražo, izmantojot metodes, kas ņem vērā dzīvnieku labklājību. Klonēti dzīvnieki nereti ir kropli vai slimi, un to vairums pat nav dzīvi, kad piedzimst. Citiem vārdiem sakot, šeit īsti nevar runāt par dzīvnieku labklājības ievērošanu. Līdz šim dzīvnieku klonēšana cilvēku patēriņam ES vēl nav komercprakse, bet iespēja, ka uz mūsu galdiem jau ir importēta gaļa, kas iegūta no klonētiem dzīvniekiem, vairs nav pilnībā noliedzama. Nav konkrētu ES noteikumu ne attiecībā uz klonētu dzīvnieku gaļu, ne klonētu dzīvnieku sēklas laišanu tirgū.

Diskusijas par klonētu dzīvnieku gaļu nav nekas jauns. Eiropas Parlamentā ir notikušas debātes par dzīvnieku klonēšanu kopš 2006. gada. EP 2008. gadā pieņēma *Parish* kunga rezolūciju, cenšoties reglamentēt klonētu dzīvnieku gaļas tirdzniecību. Tomēr sarunas ar Padomi par šo ziņojumu skaidri parādīja, ka Parlamenta aicinājumam nebūs atbildes. Padome uzskatīja, ka klonētu dzīvnieku gaļa ir jāietver tiesību aktos par jauniem pārtikas produktiem. Tādēļ Parlaments nevarēja panākt vienošanos ar Padomi otrajā lasījumā. Ja Parlaments būtu piekritis, ka jautājumu par klonētu dzīvnieku gaļu risina saskaņā ar tiesību aktiem par jauniem pārtikas produktiem, tas nozīmētu dot netiešu piekrišanu klonētu dzīvnieku gaļai uz mūsu galdiem.

Turklāt tiesību aktos par jauniem pārtikas produktiem galveno vērību pievērsīs patēriņa drošībai un mazāk uzmanības koncentrēs uz dzīvnieku labklājību un ētikas apsvērumiem. Tādēļ es aktīvi aicinu izstrādāt atsevišķus tiesību aktus par dzīvnieku klonēšanu. Laika nav daudz, jo klonētu dzīvnieku gaļas un sēklas tirdzniecību pirms dažiem mēnešiem apstiprināja ASV. Bez Eiropas nostājas pastāv liela iespējamība, ka klonētu dzīvnieku gaļa un sēkla tiks ieviesta ES tirgū nepamanīta un bez kavējumiem. Es varu tikai cerēt, ka Parlaments saglabās tikpat stingru nostāju šajā jautājumā, kādu tas ir saglabājis pēdējo trīs gadu laikā. Mēs nedrīkstam sagādāt nepatīkamus pārsteigumus pēdējā brīdī. Galu galā, kā politiķiem mums būs ārkārtīgi grūti paskaidrot vēletājiem, kādēļ — neorganizējot publiskas debātes par šo jautājumu — mēs patērētāju galdiem piedāvājam klonētu dzīvnieku gaļu.

John Dalli, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs! Parlaments 2009. gada martā balsoja par jaunu pārtikas produktu priekšlikumu pirmajā lasījumā. Daudzi ierosinātie grozījumi ir ieviesti Padomes nostājā, ko pieņēma pirmajā lasījumā 2010. gada martā.

Padomes nostājā ir saglabāts princips par tirdzniecības atļaujas piešķiršanas vajadzību attiecībā uz inovatīviem produktiem, lai pārliecinātu patērētājus, ka jaunās ražošanas metodes ir drošas cilvēkiem un dzīvniekiem, kā arī ņem vērā gan patērētāju, gan vides intereses. Ierosinātā procedūra racionalizētu un paātrinātu atļauju piešķiršanas procesu, izmantojot centralizētu pārtikas nekaitīguma novērtējumu, ko uzņēmusies EPNI, un noteiktu precīzus termiņus katram procesa posmam. Nostājā ir arī ietverts uzlabots nekaitīguma novērtējums, lai ļautu nekaitīgiem tradicionāliem pārtikas produktiem no trešām valstīm vieglāk iekļūt ES. Esmu pateicīgs par Parlamenta plašo atbalstu priekšlikuma uzlabošanai, lai racionalizētu atļauju piešķiršanas procedūru.

Runājot par nanomateriāliem, es uzsveru, ka Komisija apsver EP pieprasījumu ieviest sistemātiskus marķējumus visiem pārtikas produktiem, kas satur nanomateriālus ar labvēlīgu ietekmi. Tomēr, pirms teksta pabeigšanas, mums jāvienojas par Lisabonas līguma jauno noteikumu pielāgošanu, it sevišķi to, kas attiecas uz nanomateriālu definīcijas vajadzīgajiem pielāgojumiem. Esmu pārliecināts, ka var rast līdzsvarotu risinājumu, lai uzlaboto tekstu var laikus pabeigt.

Runājot par dzīvnieku klonēšanu, es atbalstu nozīmi, ko Parlaments piešķir šim ārkārtīgi jutīgajam jautājumam. Kā deputāti atcerēsies, esmu apņēmis līdz 2010. gada novembrim izstrādāt ziņojumu, kurā ir apsvērti visi aspekti saistībā ar klonēšanu pārtikas vajadzībām un kuram vajadzības gadījumā sekos likumdošanas priekšlikumi. Esmu apņēmis apskatīt visus jautājumus, it sevišķi tos, kas saistīti ar klonētu dzīvnieku veselību un labklājību to produktīvās dzīves un dabiskā mūža laikā. Ietekme, kāda jebkuriem ar klonēšanu saistītiem pasākumiem būtu uz starptautisko tirdzniecību, ir arī galvenais aspekts, par ko būs runa šajā ziņojumā. Es tā secinājumus izskatīšu ar atvērtu pieeju, lai ierosinātu apmierinošu un proporcionālu risinājumu, ko var efektīvi īstenot. Ziņojums būs sākumpunkts turpmākām diskusijām, lai sasniegtu visām iestādēm pieņemamu rezultātu.

Visbeidzot, es vēlētos pateikties referentei *Liotard* kundzei un ēnu referentiem par vērtīgo darbu pie šī svarīgā likumdošanas dokumenta. Es ļoti vēlos uzklaut deputātu viedokļus.

Pilar Ayuso, *PPE grupas vārdā.* – (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Kā jūs sacījāt, šī regula ir ļoti svarīga ne tikai patērētājiem, bet arī pārtikas ražošanas nozarei. Tā risina jautājumu par jauniem pārtikas produktiem un jauniem to ražošanas procesiem.

Kā jau šeit tika sacīts, visstrīdīgākais ir bijis jautājums par gaļu, kas iegūta no klonētiem dzīvniekiem un to pēcnācējiem, jo pārtikas ķēdē parasti iekļūst pēcnācējs, nevis klonētais dzīvnieks. Es uzskatu, ka bija saprātīgi, ka Parlaments jautājumu par klonētu dzīvnieku gaļu izslēdza no šī priekšlikuma, jo nav īsti iespējams veltīt tikai dažus punktus tādai jaunai un inovatīvai metodei kā dzīvnieku klonēšana, pat ja dažās valstīs tā ir normāla metode.

Šajā saistībā ir grozījums, kurā, kā jūs solījāt, Komisijai prasa iesniegt ziņojumu un likumdošanas priekšlikumu. Mēs Parlamentā — un arī manā grupā — debatējam par to, vai mums būtu jāprasa Komisijai iesniegt priekšlikumu par klonētu dzīvnieku gaļas aizliegšanu vai vienkārši jāprasa Komisijai iesniegt priekšlikumu. Manuprāt, Komisijai ir jāiesniedz priekšlikums, un mums nav tai jāstāsta, kā tas sagatavojams. Komisijai ir jāiesniedz priekšlikums, un tad Parlamentā būs debātes par to, vai mums tas patīk vai ne, un mēs to varēsīm grozīt. Tāda ir mana nostāja, lai gan manā grupā mēs neesam vienojušies un rīt balsosim atšķirīgi.

Ir vēl kāds jautājums, kas mani ļoti interesē un ko jūs minējāt, proti, nanomateriālu jautājums. Es piekřītu, ka ir vajadzīga jauna definīcija, bet mēs nedrīkstam aprobežoties

tikai ar definēšanu un marķēšanu. Pirms jebkādu nanomateriālu atļaušanas ir jāveic izsmelši zinātniskie testi, jo tie ir jauni materiāli, ko iestrādās pārtikā, un pārtikas nekaitīguma jautājumam jāpiešķir prioritāte. Es ceru un ticu, ka tas tā būs.

Daciana Octavia Sârbu, *S&D grupas vārdā.* – (RO) Es vēlētos sākt, sakot paldies referentei par viņas centieniem un arī par sadarbību daudzos svarīgos jautājumos, kādi bija mūsu grupai.

Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas galvenās bažas joprojām saistās ar pārtiku, kas iegūta no klonētiem dzīvniekiem. Ir veikti ierobežoti pētījumi par ietekmi, ko rada no klonētiem dzīvniekiem iegūtu pārtikas produktu patēriņš uz cilvēkiem, un nav veikti nekādi pētījumi, lai izdarītu secinājumus, ka šāda pārtika ir droša.

Ētiskie apsvērumi saistībā ar klonēšanas izmantošanu, zināšanu trūkums par šādas pārtikas patēriņa ietekmi uz patērētājiem, kā arī jautājumi saistībā ar dzīvnieku labklājību liek mums secināt, ka nav pamatojuma izmantot klonēšanu pārtikas ražošanai.

Ziņojumā ir arī risināts jautājums par pārtikas produktiem, kas satur nanomateriālus, kā arī jautājums par pārtiku, kuru ražo, izmantojot nanotehnoloģiju. Nanomateriālu ietekme uz cilvēka ķermeni nav zināma. Mums jādara viss iespējamais, lai nodrošinātu drošu patēriņu. Tādēļ mēs atbalstīsim to, ka Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde izstrādā īpašas metodes iesaistīto risku novērtēšanai, pirms tiek atļauta šādas pārtikas tirdzniecība. Mums ir jāievēro piesardzīga pieeja attiecībā uz pārtikas tehnoloģijām, ja mēs pilnībā neizprotam to ietekmi uz cilvēka ķermeni un vidi.

Ir arī svarīgi informēt patērētājus par to, ko viņi patērē, tādēļ es atbalstu marķēšanas prasības.

Lai gan šīs regulas galvenajam mērķim būtu jābūt tam, ka tiek nodrošināts cilvēku patērētās pārtikas nekaitīgums, dzīvnieku labklājība arī ir svarīgs aspekts. Esmu gandarīta, ka varu atbalstīt grozījumus, kas uzlabos dzīvnieku labklājību, proti, alternatīvu testa metožu izstrāde un datu apmaiņa starp pieteikumu iesniedzējiem attiecībā uz jauniem pārtikas produktiem, ja tas ļaus izvairīties no testu atkārtotības uz dzīvniekiem.

Eiropas Parlamenta nostāja šajos jautājumos bija ļoti skaidra pirmajā lasījumā, un ziņojumu pieņēma ar lielu balsu vairākumu. Ņemot vērā, ka Padome izrādīja lielu nevēlēšanos panākt kompromisu jautājumā par pārtiku, kas iegūta no klonētiem dzīvniekiem, ir svarīgi, ka Parlaments tagad ieņem stingru nostāju. Mēs pārstāvam pilsoņus un nedrīkstam to aizmirst.

Antonia Parvanova, *ALDE grupas vārdā.* – Priekšsēdētāja kungs, komisār! Es arī vēlos pateikties referentei un ēnu referentes *Lepage* kundzes vārdā paust mūsu atbalstu galvenajiem punktiem ziņojumā, ko pieņēma Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja.

Kā mana kolēģe sacīja, svarīgākais jautājums saistībā ar jaunu pārtikas produktu regulas pārskatīšanu ir dzīvnieku klonēšana. Lai gan līdz šim nav paustas bažas saistībā ar nekaitīgumu attiecībā uz klonētu dzīvnieku gaļu, šādas tehnoloģijas tomēr rada satraukumu par dzīvnieku labklājību, bioloģiskās dažādības samazināšanu un ētiskiem apsvērumiem.

Tādēļ mēs vēlamies klonētu dzīvnieku un to pēcnācēju gaļu izslēgt no šīs regulas darbības jomas un prasām Komisijai iesniegt likumdošanas priekšlikumu, kurā ir risināti visi šā jautājuma aspekti. Būtu nepieņemami ieviest atļauju izsniegšanas procesu klonētu dzīvnieku gaļas tirdzniecībai, nedodot Eiropas pilsoņiem un Eiropas Parlamentam iespēju organizēt pienācīgas debātes par visām ar šo tehnoloģiju saistītajām sekām.

Es arī vēlos jums atgādināt, ka Parlaments šo nostāju jau skaidri parādīja savā 2008. gada rezolūcijā par dzīvnieku klonēšanu pārtikas ieguves nolūkā.

Attiecībā uz nanopārtiku mums patiešām jānodrošina, ka tirgū netiek laisti nekādi produkti, kas satur mākslīgi izveidotas nanodaļiņas, līdz nav izstrādātas un apstiprinātas piemērotas konkrēto risku novērtēšanas metodes. EPNI šajā saistībā ir jāizstrādā pamatnostādnes, apspriežoties ar visām ieinteresētajām personām, un tās ir jāapstiprina dalībvalstīm un Parlamentam

Vairums deputātu man piekristu, ka, strādājot pie šī dokumenta, pārredzamība ir būtiska. Tāpēc mums jānodrošina publiska piekļuve datiem, uz ko pamatojas jaunu pārtikas produktu riska novērtējums. Publiski pieejamiem jābūt ne tikai valsts apmaksātiem pētījumiem, bet visiem datiem, kas saistīti ar riska novērtējumu, atbilstīgi Orhūsas konvencijai un ES spēkā esošajiem tiesību aktiem.

Datu publiskas pieejamības princips nav pretrunā intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzībai, ja vien pieteikuma iesniedzējs, kurš izmanto cita pieteikuma iesniedzēja datus, maksā autora honorāru. Pārredzamība jāpiemēro arī attiecībā uz tādu produktu marķēšanu, kas iegūti no dzīvniekiem, kuri baroti ar ĢMO.

Nobeigumā vēlos uzsvērt mūsu cerību, ka diskusijas samierināšanas posmā nodrošinās skaidru tekstu, kas mūsu pilsoņiem garantēs gan drošību, gan pārredzamību.

Bart Staes, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungļi! Kad 1999. gadā mani pirmo reizi ievēlēja, vienas no pirmajām debatēm, kurās uzstājos, bija par pārtikas nekaitīgumu. Mēs, Beļģijas deputāti, bijām ievēlēti laikā, kad mūsu valstī bija pārtikas krīze, saistīta ar vistām, polihlorbifeniliem un līdzīgām problēmām. Viena no pirmajām Komisijas ierosinātajām lietām toreiz bija Baltā grāmata par pārtikas nekaitīgumu, kas, man šķiet, ierosināja 83 pasākumus, lai nodrošinātu pārtikas nekaitīgumu Eiropas Savienībā. Tas bija pirms 11 gadiem, un tagad, pēc tik daudziem gadiem, mēs varam lepoties ar paveikto. Es uzskatu, ka apmēram 90 % šā darba ir tikuši īstenoti, un viens no dažiem neīstenotajiem jautājumiem ir Eiropas Komisijas toreizējais paziņojums, ka tā izskatīs, kā risināt šādu produktu jautājumu, t. i., jaunu pārtikas produktu jautājumu. Tie ir pārtikas produkti, ko ražo, izmantojot jaunas metodes, un kas neeksistēja pirms 1997. gada 15. maija. Sākotnējam Komisijas 2008. gada janvāra priekšlikumam bija vairāki mērķi: pārtikas nekaitīguma nodrošināšana, cilvēku veselības aizsardzība un pārtikas tirgus darbības nodrošināšana.

Manuprāt, pēdējo trīs gadu laikā referente *Liotard* kundze ir nodrošinājusi lielisku virzību un konstruktīvi sadarbojusies ar ēnu referentiem — arī Parlamenta Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejā. Pirmajā lasījumā viņai izdevās iegūt īpaši liela vairākuma atbalstu saviem priekšlikumiem: 658 EP deputāti atbalstīja viņas darbu, un šādu vairākumu neiegūst bieži. Tādēļ, manuprāt, ir svarīgi, komisār un Padome, kas diemžēl nav ieradusies, paturēt prātā, ka šis Parlaments ir vienots un neticami spēcīgs. Mēs uzskatām, ka no klonētiem dzīvniekiem iegūti pārtikas produkti ir jāizslēdz no šīs regulas darbības jomas, un mēs patiesi vēlamies vairāk par ziņojumu, komisār; mēs vēlamies, lai Eiropas Komisija iesniegtu likumdošanas priekšlikumu.

Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa vēlas darīt vēl vairāk: mēs vēlamies redzēt arī moratoriju par šiem pārtikas produktiem. Mēs vēlamies, lai Komisija nekavējoties iesniedz likumdošanas priekšlikumu, un mēs to pieprasām. Es uzskatu, ka ir pilnīgi skaidrs — arī no iepriekšējo runātāju vārdiem —, ka šis Parlaments ir vienots. Padome — kuras šeit nav

— ir pieņēmusi tikai nedaudzus grozījumus no mūsu pirmā lasījuma. Ir skaidrs, ka Padome ir ievērojusi ļoti nepielaidīgu pieeju attiecībā uz šo dokumentu, par ko es paužu nožēlu. Šāda nepielaidīga pieeja nozīmē, ka, neskatoties uz pēdējo nedēļu un mēnešu centieniem, kā arī neskaitāmām neformālām sanāksmēm, mēs faktiski neesam necik progresējuši un tagad esam spiesti doties uz otro lasījumu, lai saglabātu spēcīgu vienotību un nodrošinātu, ka mēs gūstam progresu samierināšanās procesā ar Padomi.

Tādēļ visa mana grupa atbalsta referentes pieeju, vēlmi saglabāt maksimāli daudzus pirmā lasījuma grozījumus un pieeju kopumā attiecībā uz klonētiem dzīvniekiem un citiem šā priekšlikuma elementiem. Es ceru, ka Padome pēc balsojuma saņems šo vēstījumu skaļi un skaidri un ka tad mēs varēsim atklāt godīgu, konstruktīvu dialogu. Es ceru, ka Komisija turēs savu solījumu izstrādāt ne tikai ziņojumu, bet reālu likumdošanas priekšlikumu. Es uzskatu, ka Eiropas sabiedrībai tas patiesi ir vajadzīgs, un tā to pieprasa.

Anna Rosbach, *EFD grupas vārdā.* – (DA) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos pateikties manai kolēģei deputātei *Liotard* kundzei par lielisko darbu. Es personīgi vienmēr atbalstu to, ka patērētāju drošībai un tiesībām uz informāciju tiek piešķirta prioritāte, un tas attiecas uz visiem pārtikas produktiem. Mūsu apspriestais ziņojums cita starpā attiecas uz jaunām pārtikas piedevām, enzīmiem, aromatizētājiem un sastāvdaļām ar aromatizētāju īpašībām, kā arī nanomateriālus saturošas pārtikas ražošanu. Vai šīs lietas var ietekmēt mūsu veselību? Ja jā, vai tās tāpēc ir jāiekļauj regulā par medikamentiem?

Ir pamats izstrādāt ES tiesību aktu šajā jomā, bet šeit ir iesaistītas daudzas dažādas intereses. Nanomateriāli, klonēti dzīvnieki un ezotēriski produkti citās pasaules daļās jau tiek patērēti lielos daudzumos. Kas īsti vēlas šīs jaunās iniciatīvas? Vai tā ir nozare, kas vēlas pārdot vairāk produktu? Vai tas patiešām ir patērētājs? Es neticu, ka tas ir patērētājs. Es uzskatu, ka ES pilsoņi savos lielveikalos vēlas labu pārtiku, par kuras sastāvdaļām ir pieejama saprātīga informācija. Manā valstī es redzu, ka aizvien vairāk klientu izvēlas organisku pārtiku, kas norāda uz labu standartu attiecībā uz dzīvnieku labklājību un pārtiku bez mākslīgām piedevām.

Visbeidzot, es vēlos ko sacīt par klonētiem dzīvniekiem, un paldies komisāram *Dalli* par komentāriem saistībā ar šo tematu. Eiropā mēs bez problēmām varam sevi pabarot, mums nevajag klonētus produktus. Manā mazajā valstī, kurā ir 5,5 miljoni iedzīvotāju, tiek izaudzēti apmēram 25 miljoni cūku un vairāk nekā 100 miljoni vistu gadā, neizmantojot nekādu klonēšanu.

Claudiu Ciprian Tănăsescu (NI). – (RO) Pārtikas produktiem, ko iegūst, izmantojot nanotehnoloģiju, noteikti ir jāveic īpaši riska novērtējumi, pirms tos atļauj, marķē un laiž Eiropas tirgū, tāpat kā ir jārikojas attiecībā uz pārtikas produktiem no klonētiem dzīvniekiem un to pēcnācējiem. Šo noteikumu konkrētais mērķis ir nodrošināt pārtikas nekaitīgumu un aizsargāt cilvēku veselību.

Es piekrītu, ka nosaukums „jauni pārtikas produkti” ir gana interesants (lai gan nav radošs), lai jūs ilgotos pēc skaisti krāsaina, sulīga augļa, kas piedāvā īpašu garšu un ko jūs nekad neesat iepriekš redzējis. Tomēr realitāte diemžēl ir daudz garlaicīgāka. Mums ir tiesības vēlēties, lai pārtikas produkti, kas iegūti, izmantojot nanotehnoloģiju, netiktu atļauti, pirms nav veikti īpaši nanotesti.

Tikai tāpēc, ka pēdējos gados ir notikuši zinātniski atklājumi šajā jomā un ka ātrāka to praktiskā piemērošana nodrošina reālus, dzīvību glābjošus risinājumus izsalkuma vai

ekonomikas krīzes novēršanai nākotnē, mums nav tiesību neievērot bažas par mūsu un nākotnes paaudžu drošību un veselību.

Neticami, cik vienkārši mēs nereti runājam par pārtiku, kas iegūta no klonētiem dzīvniekiem, it kā tā būtu pazīstama jau simtiem gadu un mēs nevarētu iedomāties mūsu ikdienu bez tās. Vai man jums jāatgādina, ka tehnoloģija, ko izmanto šādas pārtikas iegūšanai, joprojām daudzējādā ziņā ir eksperimentāla?

Es gribētu pabeigt, uzdodot jautājumu: vai jūs vēlaties šo pārtiku likt galdā jūsu bērniem?

Peter Liese (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Vispirms arī es vēlos pateikties *Liotard* kundzei. Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti) nevar atbalstīt visus viņas priekšlikumus. Mums ir atšķirīgs viedoklis attiecībā uz pārtikas piedevām un dzīvnieku barību, ko iegūst no ĢMO augiem. Tomēr viņa ir paveikusi lielisku darbu. Es arī vēlos pateikties mūsu ēnu referentei *Ayuso* kundzei par lieliski paveikto darbu.

Taču, kā jau viņa minēja, mūsu grupā risinājās pretrunīgas debātes par dzīvnieku klonēšanu. Kā koordinators esmu gandarīts, ka vairākums PPE grupas deputātu atbalsta klonēšanas aizliegumu un ka mūsu grupa rīt balsos atbalstoši, neskatoties uz atsevišķiem atšķirīgiem viedokļiem šajā jautājumā.

Diskusijās grupā tika ierosināti šādi svarīgi iemesli. Pirmkārt, pat mūsu lauksaimniecības eksperti neuzskata, ka ir nepieciešama gaļa no klonētiem dzīvniekiem, lai nodrošinātu pārtiku. Mums tā nav vajadzīga. Diemžēl mums, pamatojoties uz ētiskiem apsvērumiem, jāteic, ka, ja dzīvnieku klonēšanu attīstīs plašākā mērogā, būs vieglāk arī klonēt cilvēkus, kas nepārprotami nav ētiski.

Iedzīvotāji acīmredzot ir pret to, kā rāda izpētes. Esmu pārliecināts, ka mēs šeit nerunājam par vienkāršu nojausmu. Jebkurš, kurš ir rūpīgāk apskatījis EPNI paziņojumu, nevar to atbalstīt ar vieglu sirdi. Tā ietver tik daudzus neatbildētus jautājumus, ka ir pamats šādam nemieram.

Tomēr izšķirošais iemesls ir dzīvnieku aizsardzība. To ir sacījusi EPNI, EGE un daudzas citas aģentūras. Klonēti dzīvnieki cieš. Tikai apmēram 10 % implantēto embriju jebkad sasniedz dzimšanas posmu, un viena trešdaļa no šiem 10 % mirst, nerasniedzot 3 mēnešu vecumu. Viņi cieš mokpilnu nāvi. Viņi nereti ir jāiemidzina, jo viņiem ir briesmīgas slimības. Dzīvnieku aizsardzība nav tikai princips, ko varam piemērot vai nepiemērot. Līgumu autori ir to mums „uzspieduši”. Mums noteikti ir jāizvairās no tādu tiesību aktu izstrādes, kas neņem vērā dzīvnieku aizsardzību. Tādēļ arī mēs rīt to atbalstīsim ar lielu balsu vairākumu.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Līdzīga nostāja, šķiet, ir visās grupās. Mums arī bija interesantas debātes par šo regulu, un arī mēs saskārāmies ar pretrunām. Tomēr lielākais vairākums uzskata, ka rīt mēs balsosim kopā ar referenti un sūtīsim skaidru vēstījumu Komisijai un Padomei.

Komisār, jūs, šķiet, sacījāt, ka mums ir vienprātība. Attiecībā uz jauniem pārtikas produktiem mums ir vajadzīga iepriekšēja atļauja, pirms tie iekļūst tirgū. Es arī noteikti piekrišu, ka mums ir nepieciešama centrāla atļauju izsniegšanas procedūra, nevis dažādas atļauju izsniegšanas procedūras 27 dalībvalstīs. Tas neatbilstu iekšējā tirgus jēdzienam un veselības un dzīves apstākļu vienotībai.

Pārtikas tirgū ienāk jaunas tehnoloģijas, kā jau šajā Parlamentā minēja, piemēram, nanotehnoloģija un ĢMO. Mēs šajā Parlamentā ievērojam piesardzīgu pieeju, kamēr

nezinām visus faktus un neesam pārliecināti, ka mūsu pilsoņi var lielveikalos iegādāties pārtiku, kas ir pilnīgi droša, un tad to patērēt.

Mēs neaicinām aizliegt ĢMO un nanomateriālus. Mēs vēlamies, lai patērētāji varētu brīvi izvēlēties vai, citiem vārdiem sakot, lai būtu nodrošināts marķējums ar norādi, ka pārtikas produkts satur šos materiālus. Es ceru, ka savās savstarpējās debatēs par nanomateriāliem nākamajā nedēļā Komisija arī panāks definīciju un, iespējams, regulējumu, lai mums būtu pieejami plašāki materiāli par to, kā jārikojas saistībā ar nanomateriāliem.

Par klonētu dzīvnieku gaļu jau daudzi runāja. Es vēlētos, lai jūs, komisār, izslēdzat šo sadaļu no jauno pārtikas produktu regulas. Tas bruģētu ceļu regulai par visiem citiem tematiem, kas nav strīdīgi. Tomēr es joprojām aicinu pieņemt lēmumu par atsevišķu regulu attiecībā uz klonētu dzīvnieku gaļu pirms samierināšanas procedūras beigām un izslēgt to no jauno pārtikas produktu regulas.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Jauno pārtikas produktu regula ietver sarakstu ar tradicionāliem pārtikas produktiem no trešām valstīm, kas jāpieņem Eiropas tirgū.

Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja ir apstiprinājusi manas grupas ierosināto grozījumu, ar ko saskaņā visiem pārtikas produktiem būs jāatbilst Eiropas Savienībā spēkā esošajām drošības prasībām. Turklāt mēs ļoti atzinīgi vērtējam priekšlikumu par šo pārtikas produktu pakļaušanu iepriekšējam ētiskam atzinumam, lai izvairītos no tādas pārtikas aprites mūsu tirgū, ko iegūst no apdraudētām sugām, vai tādas pārtikas patēriņa, kura eiropiešiem būtu nepieņemama.

Galvenā atšķirība attiecas uz patēriņam paredzētas klonētas gaļas iekļaušanu sarakstā, ko mēs nevēlamies. Trialoga laikā netika panākta vienošanās starp pusēm. Neskatoties uz to, nevar vairs ilgāk gaidīt, un Komisijai pēc iespējas ātrāk ir jāiesniedz daži priekšlikumi par klonētu dzīvnieku gaļas marķēšanu un izsekojamību.

Legia Nord delegācijas nostāja ir skaidra un nepārprotama: mēs atbalstām veselīgus, kvalitatīvus produktus, ko iespēju robežās ražo uz vietas, lai nebūtu vajadzīga transportēšana.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Diemžēl svarīgākais sasniegums lauksaimniekiem nav iekļauts šajā ziņojumā par pārtikas produktiem, ko ES ievēd no trešām valstīm. Šāds sasniegums, godīga konkurence un taisnīga tirdzniecība būtu nozīmējuši, ka tikai to ražotāju ražotie pārtikas produkti, kas atbilst stingriem standartiem, kuri salīdzināmi ar Eiropas lauksaimnieku — piemēram, Ungārijas lauksaimnieku — nodrošinātajiem, ir atļauti Eiropas Savienībā. Mēs visi zinām par ārkārtīgi stingriem savstarpējās atbilstības noteikumiem. Mums kā prasība ir jānorāda tas, ka pārtikas produkti no trešām valstīm var tikt importēti ES tikai tad, ja tiek ievēroti identiski dzīvnieku labklājības, pārtikas nekaitīguma, vides aizsardzības, sociālie un citi kritēriji. Tomēr ir pozitīvs sasniegums, proti, ka saskaņā ar vienu no ierosinātajiem grozījumiem tādu produktu marķējumā, ko iegūst no lauksaimniecības dzīvniekiem, kurus baro ar ģenētiski modificētiem organismiem, ir jānorāda šis fakts. To mēs atbalstām. Mēs arī atbalstām to, ka ziņojumā ir piešķirta prioritāte pārtikas un patērētāju drošībai, nevis beznosacījumu brīvas tirdzniecības noteikumiem, kas iepriekš šķita gandrīz vissvarīgākais apsvēruma. Lūdzu, ņemiet vērā samērā sarežģīto situāciju, ar ko pašlaik saskaras lauksaimnieki, un nodrošiniet godīgu konkurenci Eiropas lauksaimniekiem.

Françoise Grossetête (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Šodien mēs runājam par regulu, kas ir īpaši būtiska, jo tā attiecas uz jauniem pārtikas produktiem, jo tehnoloģiju inovācijām ir būtiska nozīme pārtikas apstrādes nozarē un jo tai vienmēr ir jāatbalsta patērētāja intereses. Tādējādi mēs varam atzīt konkrētu veselīgāku jauno pārtikas produktu labumus.

Attiecīgi saistībā ar šo jutīgo jautājumu par tādas pārtikas laišanu ES tirgū, kas iegūta no klonētiem dzīvniekiem un to pēcnācējiem, es nevaru piekrist tiem, kuri, daudz nedomādami, vēlas šo regulu izmantot, lai runātu par sistemātisku aizliegumu. Manuprāt, nav pareizi, ka jautājumā par klonētiem dzīvniekiem mums ir tikai viena ideoloģiska nostāja.

Eiropas Komisija ir apsolījusi mums iesniegt priekšlikumu. Neprognozējot, vai tiks noteikts aizliegums vai netiks, būsīm uzmanīgi, lai neļautos zinātniskam populismam šādos jutīgos jautājumos, kuriem vajadzīga īpaši racionāla pieeja. Mums nevajadzētu sistemātiski ieņemt aizstāvēšanās vai — kas ir vēl sliktāk — nepiekāpīgu nostāju attiecībā uz šādu sarežģītu jautājumu, kurš būtu jāizpēta padziļināti. Piesardzības princips ir jāievēro, taču tā pamatā ir jābūt zinātniskiem, nevis ideoloģiskiem viedokļiem, kā arī riska novērtējumam. Ja pirms dažām desmitgadēm būtu ticis ievērots šāds piesardzības princips, nekad nebūtu veiktas pirmās sirds transplantācijas operācijas un simtiem slimu cilvēku nebūtu izārstēti.

Nav šaubu, ka, ievērojot piesardzību, mums ir jāreaģē uz jautājumiem par nanomateriāliem, kā arī par klonētu buļļu sēklu, kuru ir importējuši jau daudzi Eiropas audzētāji. Kādas tam būs sekas transatlantiskajā tirdzniecībā, ja faktiski no šādu klonēto liellopu pēcnācējiem iegūtie pārtikas produkti jau ir Eiropas tirgos?

Tāpēc neieklāsim šajā regulā no klonētiem dzīvniekiem iegūtus pārtikas produktus un ļausim Eiropas Komisijai strādāt parastajā tempā, lai patērētājiem nodrošinātu piemērotāku pārtikas nekaitīgumu. Pēc tam mūsu Parlamentam būs iespēja brīvi debatēt, izdarīt grozījumus un visbeidzot paust savu nostāju par šādu būtisku jautājumu.

Horst Schnellhardt (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Šīs apspriešanas sākumā es sev uzdevu šādu jautājumu: vai mums ir vajadzīga regula par jaunu pārtiku? Vai mums jau nav pietiekams skaits noteikumu, kas reglamentē pārtiku? Mums tā noteikti ir vajadzīga. Tomēr vēlos paust zināmu kritiku saistībā ar minēto dokumentu, kas iesniegts otrajam lasījumam, jo īpaši ņemot vērā centienus mazināt birokrātisku vilcināšanos. Ja mums būs regula par jaunu pārtiku, tai patiesi būtu jāattiecas tikai uz jauniem pārtikas produktiem. Piemēram, ja referents tagad, pirms otrā lasījuma, atkārtoti ierosina izskatīt visus pirmajā lasījumā noraidītos grozījumus par ģenētiski modificētiem produktiem, lai gan mums jau ir pietiekami visaptverošs tiesību akts šajā jomā, tas ir strikti jānoraida.

Nemitīga tādu ideoloģisku jēdzienu pārveidošana, kas jau ir izskatīti un noraidīti neskaitāmas reizes, neliecina par skaidru likumdošanas procesu, bet gan galvenokārt rada apjukumu sabiedrībā.

Situācija atšķiras attiecībā uz nanotehnoloģiju, kas ir jauna procedūra. Tomēr mums jāizvairās no tā, ka šī jaunā tehnoloģija tiek nomelnota kā tas nereti ir iepriekš noticis. Mēs nedrīkstam atteikties no progresā. Pirms dažām nedēļām es piedalījos sarunās par nanotehnoloģiju, kurās uzstājās Vācijas Federālā riska novērtēšanas institūta pārstāvis. Esmu izbrīnīts par informāciju, kas jau ir pieejama, un pētījumiem, kuri jau ir veikti. Mums noteikti jāuzaicina šis pārstāvis mūsu komitejā; tas aplūsinātu runas par to, ka mums

joprojām jāveic daudzi pētījumi. Mums noteikti tie jāveic saistībā ar nanotehnoloģiju, taču tā paver lielas iespējas. Mums jāturpina tās izmantot un veicināt.

Runājot par dzīvnieku klonēšanu, es vēlos jums atgādināt, ka saskaņā ar Lisabonas līgumu esam paiduši skaidru apņemšanos aizsargāt dzīvnieku labklājību un pilnībā ņemt vērā dzīvnieku aizsardzību visās likumdošanas procedūrās. Tāpēc esmu gandarīts, ka komisārs jau ir piekritis iesniegt jaunu dokumentu par šo jautājumu. Ar nepacietību gaidīšu, ko mums iesniegs. Paldies par uzmanību!

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Šīs regulas mērķis ir nodrošināt augstāku pārtikas nekaitīguma un patērētāju aizsardzības līmeni, kā arī vides un dzīvnieku labklājības aizsardzības līmeni, pamatojoties uz piesardzības principu.

Pašreiz lielākās šaubas ir par klonētu dzīvnieku gaļas nekaitīgumu. Minētie dzīvnieki cieš no priekšlaicīgas novecošanas vai citām slimībām. Arī zinātnieki īpaši skaidri neizprot, kāpēc ir atšķirības starp dzīvnieku šķirnēm, kas radītas, izmantojot tradicionālos paņēmienus, un tām, kas radītas klonējot.

Klonēti dzīvnieki cieš. Vairums klonētu organismu neizdzīvo vai mirst priekšlaicīgi. Panākumu īpatsvars ir viens dzīvotspējīgs organisms no 75 klonēšanas mēģinājumiem. Visbeidzot, bet ne mazāk būtiski — klonēšana rada arī bažas par šādu metožu drošu izmantošanu. Šāda metode joprojām ir pārāk bīstama, lai to izmantotu tiešiem cilvēces ieguvumiem. Tas ir nopietns ētikas jautājums.

Ņemot vērā būtiskos veselības apdraudējumus un morālās sekas, kas saistītas ar šādu metožu izmantošanu, es uzskatu, ka mēs šajā jautājumā nevaram runāt aplinkus. Pamatojoties uz ētiskiem un dzīvnieku labklājības apsvērumiem, kā arī ņemot vērā faktu, ka klonēšanu neattaisno pārtikas nodrošināšana, arī es uzskatu, ka šajā regulā ir jāuzsver klonēšanas aizliegums.

Christofer Fjellner (PPE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs! Pārtika, kas nonāk uz mana vakariņu galda, nav tāda pati, kādu ēda mani vecāki jaunībā. Pārtika, ko mani vecāki lika vakariņu galdā, nebija tāda pati, kādu mani vecvecāki ēda, kad bija jauni. Faktiski mums jājutās gandarītiem daļēji tāpēc, ka ir palielinājusies pārtikas dažādība, bet galvenokārt tāpēc, ka tas ir priekšnosacījums, lai mēs spētu pabarot visu planētu.

Rīt mēs balsosim par ko dīvainu, proti, ko mani bērni un mazbērni liks vakariņu galdā. Ir būtiski apzināties, ka mēs nedrīkstam vienkārši aizliegt vai kavēt kaut ko jaunu. Mums jānodrošina, ka tas ir drošs. Šajā saistībā es jums vēlos atgādināt trīs pamatprincipus, kurus ievēroju, un es ceru, ka tie virzīs arī manus kolēģus deputātus.

Pirmkārt, tiesību aktu pamatā jābūt zinātniskiem faktiem. Mūsu lēmumu pamatā jābūt attiecīgiem pētījumiem, kā arī objektīviem un pienācīgi iegūtiem zinātniskiem faktiem. Tas nedrīkst būt jautājums par personīgo gaumi, reliģisku pārliecību vai īpašām interesēm. Lai risinātu nākotnes problēmas, mums jāveicina inovācijas un zinātne, nevis tās jānovērš vai jākavē.

Otrkārt, ir svarīgi izmantot zinātniskos faktus, lai ņemtu vērā un nodrošinātu jaunu pārtikas produktu nekaitīgumu. Patērētāji nepieņems jaunus pārtikas produktus, ja nevarēs būt droši, ka mūsu piedāvātais produkts ir patiesi nekaitīgs. Eiropas pilsoņiem ir tiesības to pieprasīt.

Treškārt un visbeidzot, pārtikas nekaitīgumu nekad nedrīkst izmantot kā aizbildinājumu protekcioņismam un jauniem tirdzniecības ierobežojumiem. Tas ir pilnīgā pretrunā ar inovācijām un attīstību.

Tādējādi es vēlētos redzēt jaunu, bet — galvenais — nekaitīgu produktu inovāciju un attīstību. Mēs nedrīkstam kavēt vai novērst jaunas lietas, bet mums jānodrošina to nekaitīgums.

Christa Klauß (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Jauni pārtikas produkti nozīmē, ka mums ir vajadzīgi arī jauni noteikumi. Papildus jautājumam par patērētāju aizsardzību ir attiecīgi ētikas jautājumi, kā arī jautājumi par jaunu pārtikas produktu ražošanu.

Galvenā problēma, kā jau ir norādīts šavakara debatēs plenārsēžu zālē, ir jautājums par klonētu dzīvnieku gaļu. Eiropas Savienības gaļas nodrošinājums ir pietiekams. Tāpēc nav iemesla, kāpēc būtu jāpaļaujas uz klonētu dzīvnieku gaļu.

Klonētu dzīvnieku gaļa noteikti nav kaitīga *a priori*. Tomēr visos gadījumos nav iespējams izslēgt riskus. Nav pieejama ticama liecība, kas pierādītu, kādas ir šādu dzīvnieku ciešanas. Pašreiz noteikti ir zināms — un šo informāciju nodrošina statistika —, ka klonēti dzīvnieki biežāk slimo.

Klonēšana nepārprotami ir iekaušanās dabas likumos, un mēs šajā jautājumā pieprasām skaidru politisku lēmumu. Ne viss, ko var radīt, nodrošina labumus cilvēcei. Pārtikas ķēdē nedrīkst nonākt klonēti dzīvnieki. Komisijai un mūsu pilsoņiem mums jānosaka saskanīgs, skaidrs vēstījums.

Vēl viens būtisks šīs regulas jautājums ir noteikumi par nanotehnoloģiju. Lai nodrošinātu augsta līmeņa patērētāju aizsardzību un ražotāju tiesisko noteiktību, mums steidzami vajadzīga horizontālas darbības jomas definīcija, un tas attiecas ne tikai uz jauniem pārtikas produktiem, bet arī uz direktīvu par materiāliem, kas ir saskarē ar pārtiku un kosmētiskajiem produktiem, kā arī regulu par biocīdu atļaujām, kuru mēs pašreiz apspriežam pirmajā lasījumā. Es aicinu Komisiju pēc iespējas ātrāk iesniegt priekšlikumu par šo jautājumu.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Astoņi no desmit Eiropas pilsoņiem uzskata, ka dzīvnieku klonēšana pārtikas ieguvei ir nepamatota un seši no desmit pilsoņiem saka, ka viņi nekad nepatērētu produktus, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem. Minētie dati vēlreiz apstiprina, ka nav neviena pamatota iemesla pieļaut dzīvnieku klonēšanu pārtikas ieguvei.

Atļaujot no klonētiem dzīvniekiem iegūtas pārtikas un produktu tirdzniecību, mums visiem ir rūpīgi jāapsver šādas izvēles sekas. Šodien atļaujot klonētu dzīvnieku gaļas, piena un siera patēriņu, turpmāk tiktu atļauta tādu produktu tirdzniecība, kas nav veselīgi un dabiski, bet gan ir mākslīgi radīti laboratorijā. Turklāt, kā pirms neilga brīža sacīja *Antonescu* kundze, mēs šodien vēl nezinām, vai klonēšana pārtikas ieguvei patiešām ir droša un nerada risku cilvēku veselībai. Mēs tikai zinām, ka šī metode rada ciešanas, mocības un sāpes dzīvniekiem, un no tā nereti var izvairīties.

Klonēta pārtika apdraud arī tradicionālās ražošanas metodes un miljoniem saimniecību smago darbu un upurēšanos, kas katru dienu nodrošina lieliskus produktus. Tāpēc es saku pilnīgu „nē” klonētai pārtikai uz mūsu galdiem un „jā” veselīgam, sabalansētam un — kādēļ gan nē, ja drīkstu sacīt — Vidusjūras uzturam.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlētos pateikties referentei par darbu. Es atzinīgi vērtēju apstākli, ka šis jauno pārtikas produktu regulas otrais projekts beidzot ievieš vienotus noteikumus par jaunu pārtikas produktu laišanu ES tirgū. Tajā ir ņemts vērā veselības aizsardzības augstais līmenis Eiropas Savienībā.

Manuprāt, galvenokārt ētiski un veselības apsvērumi ir pretrunā klonētu dzīvnieku gaļas atļaušanai un vispārīgai klonēšanai. Eiropas lauksaimniecības nozare ražo pārtiku, kas atbilst augstākajiem standartiem, vai nu pamatojoties uz tradicionālo, vai bioloģisko lauksaimniecisko ražošanu. Nemitīgi tiek piemēroti strikti noteikumi un kvalitātes standarti, kurus īsteno Eiropas lauksaimniecības nozare. Jo īpaši pārtikas nozarē ir jāpiemēro piesardzības princips. Mums nav vajadzīga gaļa no klonētiem dzīvniekiem pārtikas apgādes drošības dēļ. Kā Eiropas Parlamentam mums paredzamajā otrajā lasījumā ir...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Vēlos pateikties referentei un mudināt Komisiju nopietni apsvērt šodien paustos aicinājumus.

Mums vajadzīga jauna regula, lai varētu droši laist tirgū jaunus pārtikas produktus. Mums noteikti nav vajadzīga klonētu dzīvnieku gaļa. Ir vairāki iemesli, kādēļ mums nav vajadzīga klonētu dzīvnieku gaļa. Mūsu Eiropas pilsoņi, kas ir mūsu patērētāji, nepieņem šādu produktu. No vienas puses, šāds fakts ir uzskatāms par satraucošu, savukārt, no otras puses — par vēšanos pret zinātņi.

Tomēr esmu cieši pārliecināta, ka, kamēr mums nav pieejami skaidri zinātniskie dati, kas patiešām var apstiprināt, ka klonētu dzīvnieku gaļa un šīs gaļas produkti ir nekaitīgi, tikmēr mums šaubu gadījumā jāiebilst pret šādu produktu atļaušanu. Es uzskatu, ka tādējādi mēs ne tikai nodrošināsim labumus mūsu patērētājiem, bet arī Eiropas lauksaimniecības nozarei.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlētos runāt par nanomateriālu izmantošanu pārtikas produktos, jo pilsoņiem ir liela neskaidriība par šo jautājumu. Pat Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde brīdina, ka jaunākie zinātniskie atklājumi nenodrošina nekādu pieņemamu informāciju par būtisko ietekmi, kādu pārtikas produktos rada nanomateriāli, jo īpaši par to, kāda ir nanomateriālu reakcija cilvēka organismā.

Tādēļ nanomateriālus nekādā gadījumā nedrīkst izmantot pārtikas produktos, kamēr nav pieejamas pienācīgas riska novērtējuma pārbaudes procedūras, lai nodrošinātu pilnīgu pārtikas nekaitīgumu. Arī es vēlos paust savu apbrīnu un pateicību referentei.

Miroslav Mikolášik (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos uzsvērt jautājumu par tādu produktu laišanu tirgū aizliegšanu, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem un to pēcnācējiem. Es noteikti uzskatu, ka tas nav pieņemams ne tikai pārtikas produktu tirgus perspektīvas dēļ, jo, proti, ES ir pietiekama pārtikas piegāde un nav vajadzīgs papildus izmantot klonētu dzīvnieku gaļu, bet arī tādēļ, ka tas rada būtiskus ētiskus apsvērumus.

Es īpaši vēlos norādīt uz paziņojumu, ko sniedza Eiropas Ētikas grupa, kura ir informēta par Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes zinātniskajiem secinājumiem un ieteikumiem par pārtikas nekaitīgumu, dzīvnieku veselību un labklājību, un ietekmi uz vidi, kā arī liecībām par esošajām plaisām zināšanās par klonētu dzīvnieku un to pēcnācēju labklājību un veselību. Pašreiz Eiropas Ētikas grupa neuzskata, ka ir pārliecinoši argumenti, lai attaisnotu...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Faktiski jautājums par klonētu dzīvnieku aizliegšanu Eiropas tirgū ir jautājums par preventīvās darbības principu, kā noteikts Lisabonas līguma 191. pantā.

Mūsu rīcībā nav pietiekamu pētījumu par klonēto dzīvnieku ražošanas un izmantošanas netiešu ietekmi uz veselību un dzīvniekiem. Tas pats attiecas uz nanotehnoloģijām, un viens no būtiskākajiem jautājumiem, kas mums jārisina šajā direktīvā, ir modificētu produktu marķēšana. Ja Eiropas pilsoņiem ir tiesības izvēlēties, vai ēst vai neēst modificētus produktus, viņiem ir arī jāzina, vai produkts ir ražots un iegūts vai arī nav, izmantojot modificētus produktus.

Diane Dodds (NI). – Priekšsēdētāja kungs! Es uzskatu, ka nedz klonēti dzīvnieki, nedz jebkurš cits no klonēta dzīvnieka vai tā pēcnācēja iegūts produkts būtu jāizmanto cilvēku patēriņā. Komisijai ir pienācīgi jāapsver veids, kādā risināt šādu jautājumu, un pārejas posmā pārtikas ķēdē nedrīkst pieļaut no klonēta dzīvnieka vai tā pēcnācēja iegūtus produktus.

Nanotehnoloģijas plaši izmanto pārtikas apstrādē visā pasaulē. Eiropā mums ir vajadzīgi labi izstrādāti, izpētīti produkti, par kuriem mēs varam apgalvot, ka tie ir nekaitīgi cilvēku patēriņam. Īpaši būtiska ir gan tehnoloģijas, gan materiālu izmantošana un reglamentēšana, un ārkārtīgi būtiski ir nodrošināt pārredzamību visā piegādes ķēdē. Produktiem jābūt nekaitīgiem, pārbaudītiem un apstiprinātiem, kā arī marķētiem tā, lai neradītu pārpratumus patērētājiem.

Trešo valstu importam arī ir jāatbilst tādiem pašiem standartiem, kādi noteikti ES, un visi produkti ir jāpārbauda, lai nodrošinātu, ka tie ir droši.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Kā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas referentei man ir jāpauž nožēla, ka starp Padomi un Parlamentu nav vienošanās pirms otrā lasījuma, neraugoties uz to, ka regula nodrošinās saskaņotu atļauju izsniegšanas procesu vienā vietā Eiropas Savienībā un pieeju visam kopējam tirgum, kas nozīmē mazāk birokrātijas, mazākas finanšu izmaksas, vieglāku piekļuvi trešo valstu tradicionālās pārtikas tirgum, uzlabotus pārtikas nekaitīguma novērtējumus un atbalstu inovācijām.

Pirmajā lasījumā es savā atzinumā ierosināju pieprasīt Eiropas Dabaszinātņu un jauno tehnoloģiju ētikas grupai atzinumu par ētiski jutīgiem jautājumiem. Pašreiz par produktiem, kas tiek iegūti no klonētiem dzīvniekiem, ir strīdīgs jautājums, kuru es personīgi neatbalstu, un par tādu produktu marķēšanu, kurus iegūst no ar ģenētiski modificētu barību barotiem dzīvniekiem. Tomēr šī regula sākotnēji neattiecas uz ģenētiski modificētiem pārtikas produktiem, uz kuriem attiecas cita direktīva, un mums jāpieprasa Komisijai tās pārskatīšana. Taču pirms tam šim Parlamentam ir jāpaziņo, ka klonētu dzīvnieku gaļa nav viens no mūsu lauksaimniecības politikas mērķiem.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungļi! Vai mums būtu jāatļauj klonētu dzīvnieku gaļas tirdzniecība? Varētu jautāt: kādēļ mums tas būtu jādara? Vai Eiropā varbūt trūkst gaļas? Nekādā gadījumā. Tas nav pamatots arguments.

Vai patērētājiem ir pieejama pietiekama informācija? Vai patērētājs var skaidri saprast un izvēlēties, kura gaļa ir iegūta no klonēta dzīvnieka un kura tāda nav? Ja nav skaidrības par tādas pārtikas uzturvielām, kas jau ir aprītē, kādas ir šo jauno produktu iespējas?

Vai tie varbūt ir nekaitīgi, raugoties no zinātniskās perspektīvas? To mēs varēsīm pateikt pēc 50 gadiem. Pagāja gadsimti kamēr atklājām, ka penicilīnu var iegūt no pelējuma. Katru reizi, kad uzliesmo kāda epidēmija — no putnu gripas līdz govju trakuma slimībai — ir jāpaiet ilgam laikam, kamēr tiek izprasta tās izcelšanās un tā tiek novērsta; pašreiz mēs ieviešam jaunus elementus, kas, izmantojot zinātniskas metodes, vēl nav apliecināti kā nekaitīgi.

Vai Eiropa varbūt saka „jā” pilnīgi visam? Nē, jo šī Eiropa nevēlas konkrēto produkta izcelsmi, tā ir pret...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

John Dalli, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlētos apstiprināt savu atbalstu šādiem principiem.

Pirmkārt, decentralizētas atļauju izsniegšanas procedūras aizstāšana ar centralizētu ES līmeņa procedūru. Nekaitīguma novērtējumu veiktu EPNI, un atļaujas izsniegšanas lēmumu pieņemtu Komisija.

Otrkārt, tādas procedūras ieviešana, kura nosaka būtiskākos kritērijus un pamatnostādnes par tradicionāliem pārtikas produktiem no trešām valstīm, kas nodrošinātu, ka nekaitīgai pārtikai piemēro pielāgotas nekaitīguma novērtējuma un riska pārvaldības procedūras.

Treškārt, lai atbalstītu inovācijas un nodrošinātu pārtikas nekaitīgumu, attiecīgos gadījumos varētu apsvērt datu aizsardzības piešķiršanu jauniem, izstrādātiem pārtikas produktiem.

Ceturtkārt, vajadzība pēc nanomateriālu zinātniski pamatotas definīcijas, kuru var viegli pielāgot, lai atspoguļotu zinātnisko attīstību — definīcija, kuru nedrīkst noteikt politiķi un kurai drīzāk jābūt zinātniski pamatotai, proti, tā ir jānosaka zinātniekiem.

Piektkārt, precizējums attiecībā uz to, ka visiem pārtikas produktiem, kuros ir nanomateriāli, ir vajadzīgs ES pilsoņu apstiprinājums katrā gadījumā atsevišķi.

Sestkārt, patērētāju tiesības veikt informētu izvēli, ievērojot sistemātiskos marķējumus uz visiem produktiem, kuros ir nanomateriāli.

Attiecībā uz klonēšanu esmu uzklusījis viedokļus Parlamentā, un es padziļināti izskatīšu, vai regula par jaunu pārtiku ir pareizais dokuments, lai risinātu jautājumu par dzīvnieku klonēšanu, jo šis jautājums neietilpst minētās regulas darbības jomā.

Jūs varat būt pārliecināti, *Grossetête* kundze, ka solītais ziņojums par klonēšanu tiks izstrādāts ar skaidru pieeju, un tajā būs risināti visi aspekti, kas saistīti ar pārtiku, kura iegūta no klonētiem dzīvniekiem un to pēcnācējiem. Es ar nepacietību gaidu debātes par šo jautājumu ar Eiropas Parlamentu un Padomi. Mērķis ir, lai šāds ziņojums sniegtu arī priekšlikumus par iespējam attiecībā uz līdzsvarotu risinājumu, kura nolūks būs sniegt atbildes uz visu iestāžu bažām saskaņā ar mūsu iestāžu un starptautiskajām saistībām.

Pielikums. Komisijas nostāja

Grozījumi:

Pieņemt/principā pieņemami: 3 8 12 17 27 36 44 48 56 57 75 90 91 93 99 111 114 117 119

Pieņemami daļēji vai jāveic atkārtota sagatavošana: 1 26 34 35 45 47 49 50 52 60 82 94 95 96 97 106 112

Nav pieņemami: 2 4 5 6 7 9 10 11 13 14 15 16 18 19 20 21 22 23 24 25 28 29 30 31 32 33 37 38 39 40 41 42 43 46 51 53 54 55 58 59 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 83 84 85 86 87 88 89 92 98 100 101 102 103 104 105 107 108 109 110 113 115 116 118.

Kartika Tamara Liotard, *referente*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos no sirds pateikties visiem, kuri piedalījās šajās debatēs! Man patiešām ļoti žēl, ka Padome nepiedalās šajās debatēs, jo es uzskatu, ka šis Parlaments jau atkal ir ieņēmis īpaši skaidru nostāju attiecībā uz klonēšanu un patiešām uzskata, ka šajā regulā minētais jautājums nav ietverams, tādēļ tam noteikti jāpiemēro atklātas un publiskas debātes. Es pati nevēlos lietot uzturā klonētu dzīvnieku gaļu, bet varu iedomāties, ka citi sacīs, ka mēs vēlamies atsevišķu tiesību aktu. Jebkurā gadījumā ir pavisam skaidrs, ka mēs par šo jautājumu vēlamies atsevišķu tiesību aktu un ka tas nav jāietver regulā par jaunu pārtiku. Es ceru, ka šis vēstījums ir nepārprotams, jo šodien esam runājuši par nanotehnoloģiju un klonēšanu.

Patiešām, par to ir daudz pateikts, bet regula par jaunu pārtiku attiecas uz vēl vairākiem jautājumiem. Tā attiecas uz visām jaunajām tehnoloģijām, kuras ir uz atklāšanas sliekšņa vai pie kurām zinātnieki pašreiz strādā. Mēs nepretojamies inovācijām, bet mēs vēlamies, lai patērētāji un ražotāji ir informēti par savu situāciju, un mēs vēlamies būt pārliecināti, ka pārtika mūsu galdā ir nekaitīga. Tāpēc es ceru, ka šāda apspriešanās par klonēšanu neaizkavēs tiesību akta par jaunu pārtiku izstrādāšanu un ka jaunattīstības valstis, kuras vēlas laist dabiskus, tradicionālus produktus Eiropas tirgū, šāds strīds neatturēs no vienkāršu, dabisku produktu tirdzniecības Eiropas Savienībā. Es ceru, ka Parlaments savu šodienas debatēs sniegto vēstījumu tikpat skaidri atkārtos rītdienas balsojumā, un tad, manuprāt, visam vajadzētu izvērsties labi.

Priekšsēdētājs. – Debātes tiek slēgtas.

Balssojums notiks rīt, trešdien, 2010. gada 7. jūlijā, plkst. 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Tiziano Motti (PPE), *rakstiski*. – (IT) Šodien pieņemtais ziņojums par jaunu pārtikas produktu laišanu tirgū ir vēl viens apstiprinājums mūsu Parlamenta atsaucībai uz informāciju un eiropiešu prasībām par pārtikas nekaitīgumu, nevis uz dzīvnieku pārbaudīšanas un pārtikas lobētāju prasībām, kuras nereti tiek argumentētas, pamatojoties uz ekonomikas apsvērumiem. Mēs faktiski noraidām cilvēku, dzīvnieku vai augu ģenētisku modificēšanu, kamēr visos līmeņos nav pierādīts, ka tā netieši neietekmē pilsoņu veselību. Turklāt dzīvnieki nedrīkst ciest cilvēku veselības dēļ. Es vēlētos zināt, kāds var būt iespējamais labums, ja patērētājiem ir piekļuve gaļai no tāda dzīvnieka, kurš pirms kaušanas ticis sasists un „pārveidots” par sulīgu gaļas gabalu, injicējot mākslīgus nanomateriālus vai olbaltumvielas. Tikai pirms dažiem mēnešiem, kad balsojām par trombīnu — dēvēts arī par „gaļas līmi” —, es paudu bažas par iniciatīvām, kuras nodrošina nepārprotamus rūpnieciskus ieguvumus, vienlaicīgi nenodrošinot pilnīgu patērētāju aizsardzību. Tādēļ es balsoju par 14. grozījumu, kurā tiek argumentēts, ka Eiropas Komisijai ir jāaņem iesniegt konkrēts likumdošanas priekšlikums par tādu jaunu pārtikas produktu laišanu tirgū, ko iegūst klonēšanas procesā. Kā īstam itālietim no Emīlija-Romanja reģiona man garšo tikai „*alla bolognese*” „pīrāgi”, jo varu būt drošs, ka šī vecā recepte ir autentiska. No otras puses, es noraidu ģenētiski modificētos „pīrāgus”, ko patērētājiem piedāvā, nenodrošinot papildu informāciju, lai viņi pilnīgi apzinātos uzturā lietotās pārtikas patieso būtību. Paldies!

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE), *rakstiski*. – (PL) Šodienas debates par jaunu pārtiku ir īpaši būtiskas, ņemot vērā Eiropas Savienības patērētāju veselības un dzīvības aizsardzības perspektīvas. Īpaši būtiski ir tas, ka gan Parlaments, gan Padome izstrādā mehānismus, kuru pamatmērķis būs tādas kaitīgas ietekmes novēršana, kādu varētu radīt tādu jaunu produktu laišana tirgū, par kuriem mums pašreiz joprojām nav pilnīgu zināšanu attiecībā uz to, kāda var būt to patēriņa ietekme uz organismu. Visiem Eiropas Savienības pilsoņiem ir tiesības uz nepieciešamo aizsardzību un drošību šajā jomā. Viņiem jābūt pilnīgi pārliecinātiem, ka tirgū pieejamā pārtika nesatur sastāvdaļas, kas ir jaunas, nenoteiktas un, iespējams, kaitīgas veselībai. Tādēļ mēs nevar atļaut tādu pārtikas produktu tirdzniecību, kas tiek ražoti, izmantojot tehnoloģijas, kuras iepriekš nav tikušas izmantotas vai pārbaudītas. Esmu pārliecināta, ka jautājumā par jaunas pārtikas laišanu tirgū prioritāte galvenokārt jāpiešķir patērētāju veselības un dzīvības aizsardzībai. Tikai tad, ja tas tiks nodrošināts, var atļaut jaunu produktu tirdzniecību ES.

16. Rūpnieciskās emisijas (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) (pārstrādāta versija) (debates)

Priekšsēdētājs . – Nākamais darba kārtības punkts ir Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ieteikums otrajam lasījumam par Padomes kopējo nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un uzraudzība) (pārstrādāta versija) (referents: *Holger Krahmer*) (11962/3/2009 - C7-0034/2010 - 2007/0286(COD)) (A7-0145/2010).

Holger Krahmer, *referents*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Šis laiks debatēm nav piemērots. Es labprāt būtu paskatījies, kā uzvar nīderlandiešu komanda, pat ja tā būtu bijusi pēdējā reize šajā Pasaules kausā. Tā, iespējams, ir slikta zīme, jo mums vairs neļauj skatīties spēli, tāpēc viņi iespējams droši vien neuzvarēs.

Komisār, šodien, vai precīzāk — rīt, mēs pabeidzam izstrādāt tiesību aktu kopumu, par kuru esam diskutējuši vairāk nekā divus gadus. Tam par iemeslu nav tikai strīdi, bet arī starplaikā notikušās Eiropas vēlēšanas, kā arī jaunā ES līguma stāšanās spēkā, kas nozīmēja, ka mums daži jautājumi bija jākorrigē.

Tomēr, es domāju, ka, ja pēc šodienas debatēm mēs varam izdarīt secinājumu, tad šis secinājums ir tāds, ka mēs balsojam par kompromisu, kas noteikti ir jāapstiprina, pat ja dažās jomās mēs to darīsim ar sakostiem zobiem.

Vēlos uzsvērt divus aspektus. Pirmais ir par vides aizsardzības prasībām ražošanas uzņēmumos. Mēs pašreiz runājam par labāko pieejamo tehnisko paņēmieni labāku ieviešanu Eiropā. Es domāju, ka mēs kompromisā, kas pašreiz ir mūsu priekšā, esam ieviesuši noteikumu ar izņēmumiem, kurš Eiropas Komisijai — *Potočnik* kungs, es uzrunāju tieši Jūs — nodrošina instrumentus, lai turpmāko dažu gadu laikā labāk un striktāk nekā līdz šim laikam nodrošinātu, ka apmēram 52 000 skarto Eiropas ražošanas uzņēmumu beidzot labāk izmantotu piemērotākos pieejamos tehniskos paņēmienus, nekā tie ir pašreiz.

Šajās debatēs dzirdēju daudzus argumentus. Es vēlētos vienu no tiem uzsvērt un noraidīt, jo pilnīgi nevaru to izprast. Nereti tiek sacīts, ka piemērotāko pieejamo tehnisko paņēmieni izmantošana ir pārāk dārga un ka tādējādi mēs apdraudam Eiropas rūpniecības konkurētspēju, jo īpaši krīzes apstākļos. Man nepatīk atcerēties savu pagātņi, bet es esmu no bijušās Vācijas Demokrātiskās Republikas (VDR), Austrumvācijas. VDR ekonomikas un ekoloģijas sabrukumu izraisīja tas, ka vairāku desmitu gadu garumā mēs neieguldījām modernajās tehnoloģijās.

Es domāju, ka katrai nozarei un katram ražošanas uzņēmumam — un tā darbībai — ir vajadzīgs, lai tiktu ieguldīts modernajā tehnoloģijā, jo pretējā gadījumā tas kļūs mazāk konkurētspējīgs, un tas, protams, nozīmē arī samazinātas piesārņojuma emisijas. Šodien mums ir iespēja pieņemt tiesību aktu, kas uzlabos situāciju, kādā esam pašreiz.

Šīs direktīvas otrā daļa — un šeit mums jāsaprot zobi, kā jau sacīju — attiecas uz lielām sadedzināšanas iekārtām. Mēs jau atkal runājam — kā tas bija pirms pēdējās direktīvas — par izņēmumu pagarināšanu līdz 2020. gadam un dažos gadījumos līdz 2023. gadam attiecībā uz lielām sadedzināšanas iekārtām, kurām nav jāievēro vides aizsardzības saistības un jo īpaši gaisa piesārņotājiem noteiktie ierobežojumi.

Šajā jautājumā es aicinu Padomi, bet, iespējams, arī visus klātesošos, ļoti rūpīgi apsvērt, cik saprātīgi tas īsti ir, ka mēs pastāvīgi nosakām tālredzīgus vides mērķus, mēs tos apspriežam un tos atzinīgi novērtējam, bet vienmēr, kad ir laiks tos īstenot un pārvērst konkrētā tiesību aktā, Eiropā sākas tragēdija. Tad dalībvalstīm pēkšņi kļūst skaidrs, cik tas maksā, kuri rēķini mums jāmaksā, un tad vienmēr tiek sodītas tās dalībvalstis, kas to ir īstenojušas priekšlaicīgi.

Ir vairākas dalībvalstis, kas pašreiz jau atbilst minētajām prasībām un kas galu galā tiks pamestas bēdīgā situācijā. Es vēlreiz atkārtošu: neatkarīgi no tā, vai mēs runājam par ražošanas uzņēmumiem vai lielām sadedzināšanas iekārtām, kas būtībā ir ogļu elektrostacijas, mēs nerunājam par zinātnisko fantastiku. Mēs nerunājam par lietām, kas nav pieejamas, gluži pretēji — tā ir moderna tehnoloģija. Piemērotākos pieejamos tehniskos paņēmienus, kas ir pieejami tirgū, ņemot vērā konkurētspējas un izmaksu faktorus, var ieviest šajos uzņēmumos, un šodien, ņemot to vērā, mēs pabeidzam tāda tiesību aktu kopuma izstrādi, kurš, manuprāt, ir labāks par to, kāds pašreiz ir spēkā, tādēļ es aicinu visus to apstiprināt. Es arī vēlos pateikties saviem kolēģiem deputātiem, kuri, lai gan dažreiz neskopojās ar kritiku, ir ar mani kopā strādājuši šo pēdējo divu gadu laikā, par viņu atbalstu, ieguldīto darbu un, galvenais, par to, ka gandrīz visas no galvenajām grupām ir paudušas atbalstu šādam kompromisam.

Janez Potočnik, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs! Tā kā es arī esmu sporta fans, es atbalstu Jūsu viedokli, bet rezultāts ir pārliecinošs, proti, 3:1 un Nīderlande ir vadībā, un es domāju, ka šodien apspriestais priekšlikums ir mūsu klātbūtnes vērts.

Mēs esam tuvu tam, lai panāktu vienošanos par rūpnieciskajām emisijām, un šī vienošanās nozīmēs Eiropas Savienības līmeņa rīcību, lai samazinātu piesārņojumu no lielākajiem rūpnieciskajiem avotiem saskaņā ar tālredzīgiem vides mērķiem. Vienlaicīgi tā nodrošinās iespējas ekoinovācijām un nostiprinās ilgtspējīgas ražošanas metodes mūsu ekonomikas būtiskākajās nozarēs.

Mēs nebūtu panākuši šādu risinājumu, ja nebūtu bijis Eiropas Parlamenta smagā darba ar šo būtisko dokumentu. Es vēlos pateikties referentam *Holger Kraemer* un apsveikt viņu, kā arī Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteju par lielisko darbu, kas paveikts saistībā ar priekšlikumu Direktīvai par rūpnieciskajām emisijām.

Šī direktīva ir būtisks posms virzībā uz rūpnieciskā piesārņojuma uzraudzīšanu Eiropas Savienībā. Pašreiz mēs esam tādā situācijā, ka rūpnieciskais piesārņojums veido vairāk nekā 80 % no sēra dioksīda emisijām, vairāk nekā 40 % no putekļu emisijām un vairāk nekā 30 % no slāpekļa dioksīda emisijām. Mēs arī esam situācijā, kad vietējā līmenī notiek atšķirīga īstenošana, izmantojot dažādas piemērotāko pieejamo tehnisko paņēmienu piemērošanas metodes.

Tādēļ ir īpaši skaidrs, ka ar *status quo* nepietiek — ne tikai vides aizsardzības ziņā, bet arī konkurences izkropļojumu ziņā.

Noteikti ir nepieciešams nostiprināt divus šā tiesību akta pamatelementus — piemērotāko pieejamo tehnisko paņēmieni obligāta piemērošana un ir pilnīgi nepieciešama emisijas robežvērtību pārskatīšana attiecībā uz lielākajām nozarēm, un es esmu gandarīts, ka Parlamenta nostāja ir tāda pati.

Rīcība šajā jomā nodrošinās, ka ražošanas iekārtas visā Eiropas Savienībā atbildīs augstiem vides standartiem un aizsargās mūsu pilsoņu veselību un labklājību. Tas arī nodrošina mums iespēju veicināt ekoinovācijas.

Eiropas Parlamenta darbs, kā jau es minēju, ir bijis noteicošais faktors, kādēļ ir panākta vienošanās, kurā ir saglabāta Komisijas priekšlikumā paredzētā vides integritāte un kura iestāžu procedūras laikā vairākkārt šķita neiespējama. Balsojot un atbalstot šo direktīvu, Parlaments pašreiz var pierādīt savu patieso apņemšanos samazināt rūpniecisko piesārņojumu.

Komisija var pieņemt šo kompromisa kopumu — un tas ir kompromiss —, lai otrajā lasījumā vienotos par šo direktīvu, un es aicinu Parlamentu ieņemt tādu pašu nostāju.

Elisabetta Gardini, *PPE grupas vārdā.* – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungļi! Pirmkārt, es jo īpaši vēlētos uzslavēt mūsu referentu, *Krahmer* kungu, jo mēs visi zinām, ka esam panākuši to, kas reizēm likās neiespējami. Es vēlētos norādīt, ka šī direktīva, šis dokuments, pirms piekrišanas procedūras šķita stipri apdraudēts.

Tādēļ, kā jau sacīja komisārs, visiem ir acīmredzams, ka mēs runājam par darbu, kas bija sarežģīts un kuram bija vajadzīgs diezgan ilgs laiks. Ikvienam tikai jāatceras, ka šī ir 1996. gada direktīva un ka padarītais darbs ļauj mums ķerties pie piektā un svarīgākā grozījuma Direktīvā par rūpnieciskajām emisijām.

Tikai vienas dažas iepriekš minētās ziņas, manuprāt, norāda uz visiem šā tiesību akta trūkumiem un kļūdām. Direktīvu ir bijis grūti īstenot — es vēlos piebilst, ka pret deviņām dalībvalstīm ir uzsākta tiesībpārkāpuma procedūra —, un direktīvas piemērošanas joma ir tik plaša, ka dažreiz tas patiešām nav atbilstoši. Tādējādi tas viss — mēs no tā nedrīkstam slēpties — ir veicinājis lielus centienus, ir bijusi vajadzīga upurēšanās no visām iesaistītajām iestādēm, visām politiskajām grupām un visām valstu delegācijām, un tāpēc mums nereti ir bijis jāveic patiešām grūtas izvēles.

Tomēr šovakar esmu šeit, lai pārlicībā sacītu, ka, manuprāt, mēs esam sasnieguši labāko iespējamo rezultātu, lai aizsargātu konkurenci, vidi, kā arī Eiropas rūpniecības un nodarbinātības politiku. Mums patiešām ir direktīva, kas, no vienas puses, visām dalībvalstīm paredz kopīgas saistības, un, no otras puses, pieļauj nepieciešamo elastību.

Tādēļ es patiesi ceru, ka šī pārstrādātā versija nekavējoties sekmēs administratīvo slogu samazināšanu un vidējā termiņā uzlabos vides aizsardzību un nostiprinās Eiropas rūpniecību.

Marita Ulvskog, *S&D grupas vārdā.* – (SV) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlētos sākt ar pateicību *Krahmer* kungam par šī mērķtiecīgā tiesību akta virzīšanu. Es arī vēlētos pateikties visiem, kas sniedza atbalstu un ierosināja priekšlikumus, jo šīs direktīvas izstrādes darbs ir nozīmīgs. Direktīva attiecas uz vairāk nekā 50 000 ražošanas uzņēmumiem, citiem vārdiem sakot, uzņēmumiem, kas nodarbina daudzus cilvēkus, vienlaicīgi radot lielu gaisa piesārņojumu, un kas tādējādi ietekmē vidi un cilvēku veselību. Priekšlikums, par kuru rīt balsosim, noteikti

nav nevainojams, tomēr tas ir konkrēts solis pareizajā virzienā salīdzinājumā ar pašreizējo tiesību aktu. Tādēļ par to ir vērts balsot.

Galvenā problēma ir tāda, ka mēs pagarinām laika ierobežojumu attiecībā uz atbrīvojumiem, kurus piemēro lielām sadedzināšanas iekārtām, neraugoties uz to, ka tās rada 90 % no sēra dioksīda un slāpekļa dioksīda rūpnieciskajām emisijām. Šajā jautājumā mēs gluži vienkārši nevarējām panākt labāku rezultātu no konservatīvajām partijām Padomē un Eiropas Parlamentā, par ko es paužu nožēlu. Tomēr rītdienas balsojumā iekļautā priekšlikuma pozitīvais aspekts ir tāds, ka turpmāk tiks piemēroti striktāki un skaidrāki nosacījumi attiecībā uz gadījumiem, kad atbrīvojumus var piešķirt. Tieši tāda bija Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās apvienības grupas galvenā prioritāte, proti, izstrādāt kārtību un striktāku redakciju, kas *de facto* nodrošinātu mazāku skaitu atbrīvojumu nekā tādi ir šodien. Esmu gandarīta, ka mums izdevās to sasniegt.

Vienlaicīgi piemērotākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem un atsaucēs dokumentiem būs lielāka nozīme, un nozares rīcībā būs liela elastība, lai veiktu vajadzīgos ieguldījumus. Kopumā tas var nozīmēt, ka mēs paredzam nosacījumus, lai virzītos uz rūpniecisko emisiju samazināšanu un visām ar to saistītajām pozitīvajām sekām attiecībā uz veselību un vidi. Vienlaicīgi mēs sekmēsīm godīgāku konkurenci, jo grozījumi nodrošinās labākas īstenošanas iniciatīvu attiecībā uz emisijas ierobežojumiem. Un visbeidzot, bet ne mazāk būtiski — tiks radītas papildu un drošākas darba vietas laikā, kad mūsu pasaules daļā ir jāsaskaras ar tādu valstu konkurenci, kas pašreiz veic lielus ieguldījumus tieši šāda veida pārejā. *Krahmer* kungs, mēs nedrīkstam nonākt Austrumvācijai līdzīgā situācijā, kad mēs atpaliēkam no pārējiem.

Chris Davies, *ALDE grupas vārdā* . – Priekšsēdētāja kungs! *Holger Krahmer* un es ne vienmēr varam vienoties par tiesību aktiem vides jomā un līmeni, kādā tie būtu jāpiemēro, taču saistībā ar šo pasākumu, manuprāt, mēs esam pietiekami vienprātīgi, neraugoties uz to, ka ir bijuši nacionālistiski daudzi no viņa argumentiem, kurus viņš ir ierosinājis saviem kolēģiem.

Viņš ir spējis argumentēt, ka Vācija šo tiesību aktu ir piemērojusi efektīvi vai efektīvāk par pārējām dalībvalstīm, tai skaitā manu dalībvalsti. Tas Vācijai rada nelabvēlīgāku konkurētspējas situāciju salīdzinājumā ar citām valstīm. Tas ir arguments, kuru var attiecināt uz daudziem vides tiesību aktu aspektiem. Konkurences videi ir jābūt viendabīgai. Tiesību akts, kuru mēs pieņemam, jāpiemēro vienādi un efektīvi visā Eiropas Savienībā, ja mēs vēlamies aizsargāt vidi un nodrošināt, ka konkrētas valstis neiegūst konkurences priekšrocības, neieguldot uzlabojumos, kuri ir vajadzīgi, lai tas būtu iespējams.

Jautājums ir par to, ka pašreiz mēs esam pārstrādājuši šo tiesību aktu. Mēs to, iespējams, neesam padarījuši mazāk striktu, bet mēs esam pievērsuši uzmanību faktam, ka pirmo tiesību aktu dalībvalstis nepiemēroja. Dalībvalstīm izdevās izvairīties. Mana dalībvalsts — Apvienotā Karaliste — izvairījās. Tā nav izdarījusi to, ko izdarīja Vācija.

Tādēļ es prasu komisāram savā atbildes runā mums tieši pateikt — lai tas tiktu ierakstīts —, kas šajā jaunajā tiesību aktā ir tāds, kas nodrošinās, ka dalībvalstis patiešām izdara prasīto?

Bas Eickhout, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Es runāšu īsi, jo Nīderlandes un Urugvajes spēle vēl joprojām turpinās. Mēs esam vadībā ar trīs pret viens, tādējādi šķiet, ka Nīderlande iekļūs finālā. Tādēļ runāšu īsi, jo vēlos redzēt spēles beigas.

Runājot par direktīvu, jāsaprot, ka tā saistībā ar gaisa kvalitāti ir īpaši būtiska direktīva visiem Eiropas iedzīvotājiem. Ņemot vērā iepriekš teikto, esmu patiesi vīlies par sarunu virzību. Esmu gandarīts, ka mans kolēģis, deputāts *Chris Davies*, norādīja uz savu dalībvalsti, savu valdību, kā vienu no valdībām, kas nepārtraukti kavēja jebkurus ierobežojošākus pasākumus attiecībā uz šo tiesību aktu. Tas nozīmē, ka, piemēram, Nīderlandē pašreiz ir lielāka gaisa piesārņojuma ietekme no trīs netīrām ogļu elektrostacijām Apvienotajā Karalistē nekā no 11 Nīderlandes elektrostacijām. Tas īpaši skaidri pierāda, cik nevienmērīga ir konkurences vide gaisa kvalitātes un mūsu pieejas rūpniecības nozarei jomā. Nīderlande, kā arī Vācija — mana kolēģa, *Krahmer* kunga, mītnes valsts — ir to labi un strikti īstenojušas, savukārt citas tādas valstis kā Itālija un Apvienotā Karaliste jau gadiem ilgi to nedara. Ir nepārprotami skaidrs, ka šis tiesību akts ir jāpadara striktāks, tādēļ man ir nepatīkami redzēt, kā Padomē jo īpaši Itālija un Apvienotā Karaliste laiku pa laikam kavē uzlabojumus.

Tomēr, kad viss ir pateikts un izdarīts, es noteikti atbalstu šādus striktākus pasākumus. Turklāt, lai gan viņu rīcībā ir vēl 12 gadi, pēc tam pat minētajām elektrostacijām Apvienotajā Karalistē un Itālijā, kā arī jebkurā citā Eiropas dalībvalstī būs jāievēro augstie standarti, tādējādi nodrošinot mūsu pilsoņu veselību visās ES dalībvalstīs. Taču tas ir galvenais iemesls, kādēļ mēs galu galā runājam par to.

Tādēļ Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa balsojumā noteikti atbalstīs šo tiesību aktu, bet ar smagu sirdi, jo to bija tik grūti pieņemt. Pietiekami bieži mēs dzirdam, ka visi EP deputāti runā par viendabīgas konkurences vides vajadzību, bet, kad tas ir jāīsteno tīra gaisa labad, daudzas dalībvalstis atkāpjas un atpaliek. Tas tā ir joprojām, bet galu galā nav vairs ilgi jāgaida, kad visām dalībvalstīm būs jānodrošina atbilstība. Mums ir jānodrošina viendabīga konkurences vide un mums ir jābūt tīram gaisam. Tādēļ ir vērts balsojumā to atbalstīt, lai gan process ir radījis vilšanos, un vairākas dalībvalstis ir mūs pievīlušas. Tomēr beidzot mēs attīstāmies. Šķiet, ka spēle pašreiz ir beigusies un Nīderlande ir iekļuvusi finālā.

Martin Callanan, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs! Es ceru, ka *Eickhout* kunga vilšanos saistībā ar tiesību aktu, par kuru šovakar diskutējam, mazina Nīderlandes slavenā uzvara, izmantojot, iespējams, labākos pieejamos futbola tehniskos paņēmienus savā šovakara spēlē. Diemžēl Anglijas tur nebija, bet nekas, mēs nevaram iegūt pilnīgi visu.

Runājot par debašu jautājumu, es, pirmkārt, vēlētos paust cieņu *Holger Krahmer* par paveikto darbu. Tas bija ilgstošs, sarežģīts tiesību akts, un viņš reāli strādāja, lai šajās debatēs iesaistītu visas politiskās grupas, kā arī visus dažādus viedokļus. Galu galā esam izstrādājuši pieņemamu kompromisu. Neviens neieguva gribēto — un tas, iespējams, raksturo labu Eiropas tiesību aktu, bet tas ir mazliet savārstīts —, un neviens nav apmierināts. Dalībvalstis nav īpaši apmierinātas. Un daži šā Parlamenta deputāti noteikti nav īpaši apmierināti.

Es ceru, ka tas mazina *Eickhout* kunga neapmierinātību, tomēr kopumā rezultāts ir labs. Panāktie kompromisi, manuprāt, nodrošina, no vienas puses, labu vides aizsardzības līdzsvaru, bet, no otras puses, ņemot vērā dažu dalībvalstu paustās pamatotās bažas, ka daudzu ogļu elektrostaciju ātra piespiedu slēgšana patiesībā būtu kaitīga videi — ar ko aizstās šīs elektrostacijas? Mums ir ilgtermiņa emisiju tiesību akts un direktīvas, kas jāievēro un kas tiktu apdraudētas, piespiedu veidā drīzumā slēdzot pārāk daudzas stacijas, un galu galā par visiem uzlabojumiem, kurus mēs vēlamies ieviest, kādam ir jāmaksā. Galu galā vienmēr maksā patērētājs. Eiropā ir lejupslīde, un mums jābūt uzmanīgiem, lai nodrošinātu pareizo līdzsvaru starp vides aizsardzību un dārgiem uzlabojumiem.

João Ferreira, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisār, *Krahmer* kungs, dāmas un kung! Jaunā direktīva nosaka jaunu, prasīgāku un mūsdienīgāku tādu tiesisko

reglamentējumu attiecībā uz rūpnieciskajām emisijām, kuru mēs uzskatām par būtisku virzīšanos uz atbilstošāk aizsargātu vidi un sabiedrības veselību, jo īpaši to cilvēku veselību, kuri dzīvo un strādā rūpniecības kompleksu tuvumā vai to ietekmes zonās.

Nosakot emisiju ierobežojumus attiecībā uz plašu virkni piesārņotāju un paredzot vajadzību pielāgot nozares, kas rada lielas emisijas, minētajiem ierobežojumiem, izmantojot pieejamās uzlabotās tehnoloģijas, ir ieviests būtisks princips: lai aizsargātu vidi un sabiedrības veselību, mums ražošanas procesos ir jāievieš labākā tehnoloģija, kādu mums ir nodrošinājusi zinātniskā un tehnoloģiju attīstība, jo īpaši tajos procesos, kuriem ir būtiskākā ietekme uz vidi.

Minēto pieeju mēs atbalstām arī attiecībā uz oglekļa dioksīdu un citām siltumnīcefekta gāzu emisijām. Kā alternatīvu tādu tirgus instrumentu kā Eiropas Savienības atbalstītās oglekļa kvotu tirdzniecības izmantošanai mēs ierosinām likumdošanas pieeju, kas atšķirībā no komerciālas pieejas ir ekoloģiski efektīva un sociāli taisnīga.

Tādēļ mēs atzinīgi vērtējam to, ka šajā otrajā lasījumā noraidīja slāpekļa dioksīda un sēra dioksīda emisijas kvotu tirdzniecības piemērošanu, kā daži cilvēki ir ierosinājuši, un mēs esam noteikuši grozījumu, kurā ir paskaidrota iespēja noteikt arī ierobežojumus — un tādēļ tā ir likumdošanas, nevis tirgus pieeja — attiecībā uz oglekļa dioksīdu un citām siltumnīcefekta gāzēm, kurām piemēro Eiropas emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu.

Tomēr, vienlaicīgi turpinot minētos vispārējos centienus samazināt emisijas, mēs nedrīkstam aizmirst atšķirības, kādas ir starp dalībvalstīm, un katras valsts īpatnības, piemēram, attiecīgās ražošanas sistēmas un ražošanas nosacījumi, kā arī spēju īstenot pielāgojumus tehnoloģijā un ražošanas procesos.

Šāda apņemšanās nodrošina, ka dažādās faktiskās situācijas tiks ņemtas vērā. Atbilstīgie un pamatotie grozījumi, kas ir paredzēti, kā arī valstu pārejas plāni nodrošina elastību, kura vajadzīga pieejamo uzlaboto tehnoloģiju īstenošanai, neapdraudot sākotnējos vides aizsardzības un sabiedrības veselības mērķus.

Mēs arī novērtējam dalībvalstu paustās iespējas saglabāt vai pieņemt striktākus aizsardzības pasākumus nekā noteikts šajā direktīvā, proti, attiecībā uz iepriekš minētajām siltumnīcefekta gāzu emisijām.

Lai nodrošinātu ilgtspējīgu ražošanu dažādās dalībvalstīs un reģionos, šāds jauns tiesiskais regulējums ir jāpapildina ar ES pasākumiem, kas atbalsta ražošanas sistēmu modernizēšanu, jo īpaši neaizsargātākās tautsaimniecības.

Visbeidzot, būtiski ir arī atbalstīt ieguldījumus sabiedriskos pētījumos un attīstībā, lai nodrošinātu, ka tiek izstrādātas un nepārtraukti uzlabotas labākās pieejamās tehnoloģijas.

Oreste Rossi, *EFD grupas vārdā.* – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Šodien izskatītais tiesību akts ir viens no būtiskākajiem visā likumdošanas jomā, un tam patiesi ir jāizraisa nozīmīgas ekonomiskas sekas.

Mēs sākām ar tekstu, kādu apstiprināja komitejā, *Legā Nord* delegācijai balsojot pret to, jo tā sākotnējā redakcija būtu noteikusi daudzu ražošanas uzņēmumu slēgšanu un citu rekonstruēšanu. Pēc Padomes īstenotās bloķēšanas un vairākām trīspusējām sarunām starp Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteju, Padomi un Komisiju redakcija tika pārskatīta un grozīta, mūsaprāt, panākot vispārēju uzlabojumu.

Šodien mēs balsosim par tekstu, kas pievērš rūpniecības nozaru lielāku uzmanību videi, taču tas vienlaicīgi pārmērīgi neietekmē Eiropas rūpniecības ekonomiku, jo īpaši krīzes apstākļos, ar kuriem pašreiz saskaramies. Vides kritēriju vērā ņemšana nenozīmē Eiropas ražošanas uzņēmumu slēgšanu, jo minētajām rūpniecībām vienkārši būtu jāpārceļas uz trešām valstīm vai jaunākiem tirgiem, kuros nav noteiktas vides aizsardzības prasības.

Patiešām, Ķīna nesen paziņoja, ka tā negrasās samazināt savu enerģijas avotu izmantošanas daļu — no 80 % ogļu līdz 20 % naftas — un ka faktiski līdz 2020. gadam vēlas divkāršot savas enerģijas vajadzības. Uzņēmumu slēgšana vai to pārvietošana no Eiropas uz citām valstīm nenodrošina pasaules vides aizsardzību, tikai tiek zaudētas darba vietas un saasināta ekonomikas krīze.

Theodoros Skylakakis (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Ar Padomi panāktais kompromiss, par ko rīt aicinās balsot, pabeidz reglamentējuma izstrādi attiecībā uz rūpnieciskajām emisijām Eiropā turpmākajām desmitgadēm. Tas ir likumdošanas panākums, jo nopietnu saimniecisku grūtību un būtisku vides problēmu apstākļos tiek veicināts loģisks, reāls un līdzsvarots risinājums.

Tas jo īpaši attiecas uz valstu pārejas plāniem, kurus piemēros lielām elektrostacijām. Manā valstī, Grieķijā, sākotnējos noteikumos bija nekavējoties jāizdara grozījumi, kas apdraudēja tūkstošiem darba vietu un valsts energoapgādes drošību, vai arī alternatīvas izvēles iespēja bija tāda, ka būtu vajadzīgi jauni filtri, kuru izmaksas sasniegtu simtiem miljonu eiro, lai tos uzstādītu vecās elektrostacijās, kurās pēc trīs līdz četriem gadiem ir paredzēta ekspluatācijas pārtraukšana. Citiem vārdiem sakot, mēs vai nu būtu nelietderīgi izmantojuši milzīgus naudas līdzekļus, vai mums būtu bijušas milzīgas ekonomiskās un sociālās izmaksas.

Diemžēl elektroenerģijas tirgus vēl nav vienots tirgus. Ir nepieciešams laiks, lai sasniegtu šādu mērķi. Ja mēs tādēļ izvēlamies bargus pasākumus, attiecinot tos tikai uz vienu tirgus aspektu, tas radīs nopietnas izmaksas Eiropas Savienības robežvalstīm, kurām vēl nav savstarpēju savienojumu vai kontaktu ar pārējo vienoto tirgu.

No otras puses, vienojoties par šādu kompromisu starp valstu plāniem, mēs esam panākuši — lai gan novēloti — lielu labvēlīgu ietekmi uz vidi, kas laika gaitā uzkrāsies atkarībā no katras dalībvalsts faktiskajiem apstākļiem un situācijas, un nebūs lielu sociālo izmaksu. Tas ir saprātīgs risinājums, ar kuru var būt apmierināti mēs visi, kuri to sirsnīgi atbalstīja.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Komisārs *Potočnik* sirsnīgi pateicās šim Parlamentam par faktu, ka esam tik spītīgi attiecībā uz šo tiesību aktu kopumu un ka mēs esam sekmējuši lielo virzību, kas tagad tiks īstenota saistībā ar gaisa piesārņojuma novēršanu. Pateicība, protams, jāpauž mūsu referentam, *Krahmer* kungam, par lielisko darbu, bet arī ēnu referentiem un citiem, kas mūs atbalstīja šā mērķa sasniegšanā, lai Eiropas gaiss kļūtu tīrāks.

Eiropas Vides aģentūra ir iesniegusi mums ziņojumu, kurā norādīts, ka dažās jomās joprojām ir nelabvēlīga situācija attiecībā uz gaisa piesārņojumu, slāpekļa oksīdiem un putekļiem. Komisār, Jūs pats to teicāt. Tagad mēs ceram, ka, izmantojot attiecīgo jauno grozījumu, Jūsu rīcībā būs arī instruments, lai regulētu piesārņojuma daudzumu. Mēs ceram, ka Jūs to patiešām spītīgi īstenosiet un nepieļausiet jebkādas būtiskas atbrīvojumus vai nevajadzīgu laika kavēšanu. Galu galā iepriekšējo direktīvu pieņēma 1996. gadā, kas notika pirms 14 gadiem!

Es varu saprast jaunās dalībvalstis, piemēram, Poliju un citas, bet es galīgi nesaprotu vecās dalībvalstis — to, ka visus šos gadus ir izdarīts tik maz — un argumentus, kurus mēs atkārtoti dzirdam arī pašreiz, proti, attiecībā uz darba vietām un izmaksām. Protams, šāds jautājums vienmēr beigsies nelabvēlīgi, ja mēs pārāk ilgi nogaidīsim, tad viss notiks vienlaicīgi. Ja mēs savu darbu padarām savlaicīgi, tad varam arī ieviest inovācijas un vienlaicīgi aizsargāt darba vietas.

Tādējādi tas ir īpašs panākums, lai gan to iedragā lielās sadedzināšanas iekārtas. Mazās zivis ir sagūstītas, savukārt lielajām zivīm ir atļauta rīcības brīvība. Tas, kas nereti notiek dzīvē, diemžēl notiek arī ražošanas uzņēmumu gadījumā.

Evžen Tošenovský (ECR). – (CS) Nepārprotami īpaši būtiski ir pieprasīt, lai rūpniecības nozare samazina bīstamu vielu emisijas. Šis process ir īpaši būtisks. Tomēr, no otras puses, mēs nedrīkstam rīkoties saskaņā tikai ar birokrātiskiem nosacījumiem, jo var gadīties, ka, izmantojot ekonomikas ietekmi un dažādu risinājumu meklēšanas spiedienu, mēs varam panākt pretējo. Uzņēmumi var tikt slēgti, un izrietošo problēmu risināšanas izmaksas būs daudz augstākas nekā tad, ja mēs patiešām būtu centušies rast labāko risinājumu.

Es arī neesmu pārliecināts, ka ir iespējams izdarīt spiedienu uz uzņēmumiem tikai, lai tiktu meklētas un izmantotas piemērotākās tehnoloģijas, bet es to uzskatu par būtisku mehānismu, lai rastu labāko risinājumu un patiešām samazinātu emisijas. Es runāju kā cilvēks, kurš 16 gadus bija mērs un pārvaldnieks īpaši sarežģītā rūpnieciskā reģionā, kurā nereti bija vajadzīgs izdarīt īpaši grūtas izvēles, rīkojot sarunas.

Sirpa Pietikäinen (PPE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Direktīva par rūpnieciskajām emisijām patiesībā noteiks striktākus emisijas ierobežojumus attiecībā uz putekļiem, slāpekļa oksīdiem un sēra dioksīdiem. Tas ir mazākais, kas mums jādara cilvēku veselības un vides labad. Pat pēc šīs direktīvas pieņemšanas situācija visā Eiropā nebūs pavisam labvēlīga.

Es jo īpaši vēlos paust nožēlu gan par atbrīvojumu lielo skaitu, gan to apjomu, ko paredz šis kompromiss. Ir bezjēdzīgi iedomāties, ka tādā veidā mēs atbalstām mūsu rūpniecību vai mūsu konkurētspēju: gluži pretēji, lai, piemēram, īstenotu stratēģiju „ES 2020”, mums ir jāiegulda ekoloģiskā izaugsmē, resursu efektivitātē un ekoloģiskā konkurētspējā. Vēl mani saistībā ar šo priekšlikumu apbēdina fakts, ka nav progresa saistībā ar emisijām augsnē un saistībā ar kompetenci. Es patiešām ceru, ka, protams, ņemot vērā acīmredzot sarežģīto situāciju, Komisija spēs īstenot ātrus un efektīvus pasākumus saskaņā ar Augšņu direktīvu.

Protams, tas ir labvēlīgs kompromiss. Esmu īpaši gandarīta par piemērotāko pieejamo tehnisko paņēmieni principa ieviešanu, lai gan Eiropas drošības tīkli, prasību minimums, pašreiz ir tikai vajadzību novērtēšanas posmā, jo īpaši attiecībā uz atbrīvojumiem. Es domāju, īpaši būtiski ir tas, ka ir pieminēts fakts, ka šī direktīva, protams, nekavēs dalībvalstis piemērot striktākus un atbilstošākus tiesību aktus, un tas attiecas arī uz siltumnīcefekta gāzēm. Es ceru, ka turpmāk, kad direktīva būs jāgroza un jāatjaunina, Komisija arī oglekļa dioksīda emisijas iekļaus integrētajā vides uzraudzības sistēmā, jo tā ir pareizā un efektīvā pieeja.

Pavel Poc (S&D). – (CS) Es pirmkārt vēlos paust savu patieso apbrīnu referentam, *Krahmer* kungam, par neticamu darbu ne tikai no profesionālā viedokļa, bet arī no sarunu procesa viedokļa, jo sasniegt kompromisu un tik līdzsvarotu iznākumu sarežģītā un jutīgā tiesību akta gadījumā ir gandrīz pārcilvēcisks sasniegums. Jaunā direktīva beidzot apvieno Eiropas Savienībā piemērotās procedūras un veicina administratīvā sloga mazināšanu,

izbeidzot dalībvalstu vienotības trūkumu noteikumu īstenošanā un piemērošanā. Es, protams, pamanīju zināmu neapmierinātību par trīspusējo sarunu rezultātu savā valstī starp pilsoniskām grupām un reģioniem, bet vienlaicīgi es apzinos, ka, lai gan Eiropas Parlamentam neizdevās īstenot visas savas prasības un atsauksmes, tika panākts spēcīgs kompromiss, kas patiešām samazinās emisijas un uzlabos vides situāciju, un ne tikai Eiropā.

Valstu pārejas plāni, kā arī atbrīvojumu iespējas lielām sadedzināšanas iekārtām zināmā mērā palēninās modernizācijas procesu, bet vienlaicīgi valstu tautsaimniecībā, kuru energoapgāde ir atkarīga no ogleņiem, nodrošinās inovāciju iespējas, kā arī iespēju to paveikt reālos laika periodos. Prasība izveidot Eiropas glābšanas tīklu tika noraidīta, bet Eiropas Komisijai, protams, ir regulāri atkārtoti jāapsver minimālie emisijas līmeņi, tādējādi izveidojot konkrētu pamatojumu Eiropas emisiju standartam. Ir pieņemti strikti noteikumi, lai piešķirtu tiesības atlikt piemērotāko pieejamo tehnisko paņēmieni ieviešanu, attiecīgajām iestādēm paredzot samērā lielu elastīgumu. Tādējādi pēc rītdienas balsojuma tām un jo īpaši Komisijai ir laiks uzņemties atbildību un rīkoties saistībā ar spiedienu, jo direktīvas kompromisa versija ir tikai pamats, un reālie panākumi būs atkarīgi no īstenošanas procesa dalībvalstīs.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Striktāki principi attiecībā uz rūpniecisko gāzu emisijām un vides aizsardzības saistību izpildi ir galvenie mērķi, kurus cenšas panākt ar izmaiņām tiesību aktā, kas attiecas uz ražošanas uzņēmumiem Eiropas Savienībā. Rūpniecisko emisiju direktīvas projekts, kas apvieno un groza astoņas spēkā esošās direktīvas, ir īpaši būtisks, lai Eiropas Savienībā uzlabotu vides un gaisa kvalitātes situāciju. Tas ievieš striktākus standartus attiecībā uz emisijām no lielām sadedzināšanas iekārtām, un tā noteikumi attiecas uz būtiski lielāku skaitu sadedzināšanas iekārtu.

Katras valsts enerģētikas nozarei ir savas īpašās iezīmes un energoapgādes drošības politika, tā tas būs vismaz tikmēr, kamēr mēs nepieņemsim kopēju vienoto enerģētikas politiku. Apmēram 95 % no Polijas enerģētikas nozarēm ir atkarīgas no ogleņiem. Jaunās direktīvas sākotnējo prasību pieņemšana nopietni apdraudētu energoapgādes drošību Polijā, kā arī citās mūsu Eiropas daļā esošajās valstīs, kurās ir līdzīga situācija, jo to enerģētikas nozarei ir līdzīgas iezīmes.

Ņemot vērā iepriekš minēto, labvēlīgs risinājums ir radīt dalībvalstīm iespējas sasniegt vides mērķus, izstrādājot valsts pārejas plānu, pieļaujot augstāku emisijas ierobežojumu pagaidu piemērošanu. Vēl viens būtisks faktors ir iespēja piešķirt atļaujas ar izņēmumiem, saskaņā ar kurām būs iespējams vienoties, lai emisijās ņemtu vērā vietējo situāciju un konkrētus ģeogrāfiskus un ekonomikas apstākļus. Tomēr izmaiņām vides tiesību aktos vienmēr jāvirzās tādu mērķu noteikšanas virzienā, kurus var sasniegt visās dalībvalstīs.

Kompromisa teksts atjauno daudzus no Padomes sākotnējiem plāniem, kuros tika ņemts vērā fakts, ka daudzas dalībvalstis savas atkarības no ogleņiem vai ģeogrāfisko apstākļu dēļ nespēj nodrošināt atbilstību īpaši augstiem vides standartiem. Manuprāt, tā ir pareiza pieeja emisiju samazināšanā un augstu standartu ieviešanā, jo tā ir gan racionāla, gan faktiski iespējama.

Adam Gierak (S&D). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja ir noraidījusi racionālus pielāgošanas mehānismus. *Krahmer* kunga ziņojuma pieņemšana uzņēmumos radīs sarežģītu situāciju.

Polijā saskaņā ar pievienošanās noteikumiem līdz 2018. gadam iekārtās ar jaudu, kas ir lielāka par 500 MW, uzstādīs slapjo attīrīšanu. Ja minētā ierobežojošā direktīva stāsies

spēkā 2016. gadā, Polijā vairāk nekā 1200 katli būs jāmodernizē sešu gadu laikā. Tas ir ekonomiski un tehniski sarežģīti. Tas būtu jāpiemēro tikai jauniem ieguldījumiem. Šāda strīdīga kompromisa pieņemšana nozīmēs, ka, piemēram, līdz 2020. gadam Polijas elektrostacijas slēgs 50 % no savas jaudas.

Ieteikuma projekts otrajam lasījumam ir jānoraida, jo tajā netiek ņemtas vērā vietējās ekonomikas un tehniskās iespējas. Tas pamatojas uz dogmatiskiem principiem. Tas veicina neilgtspējīgu attīstību un negodīgu konkurenci Eiropas Savienībā.

Catherine Soullie (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Galīgā vienošanās, kas tika panākta attiecībā uz Direktīvu par rūpnieciskajām emisijām pārstrādāšanu, ir vairāk nekā pieņemama, un es atzinīgi vērtēju padarīto, lai sasniegtu kompromisu.

Šajā galīgajā tiesību aktu kopumā ir ietverti galvenie tādas nostājas punkti, kurus es aizstāvēju kopā ar dažiem saviem kolēģiem Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejā un kas izstrādāti, lai šis teksts būtu mērķtiecīgs un vienlaicīgi reāls tiesību akts.

Pirmkārt, ir saglabāts konkrēts elastības līmenis uzņēmumiem un iestādēm, kas ir atbildīgas par atbrīvojumu piešķiršanu. Otrkārt, man jāpauž atzinība jaunajai ESN versijai, saistībā ar kuru izcēlās daudzi strīdi un kas pašreiz šķiet sasniedzamāka, kad tā ir attiecināta uz konkrētām nozarēm. Ir arī būtiski piebilst, ka panāktās vienošanās dēļ ir izveidojusies ciešāka saikne ar Emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas (ETS) direktīvu, un beidzot jaunās direktīvas tekstā nav ietverts savā ziņā novecojis viedoklis par SO₂ un NO_x kvotu tirgu izveidi. Tomēr jāņem vērā daži iebildumi, kas galvenokārt attiecas tieši uz noteikumiem par augsnēm. Augšņu direktīva joprojām nav pieņemta, un diemžēl šo būtisko jautājumu risinās tikai tās dalībvalstis, kurām ir savi tiesību akti.

Rīt Parlamenta pienākums ir pieņemt minētās vienošanās noteikumus, kurus panāca trīspusējās sarunās. Visas iesaistītās puses ir īpaši centušās, lai šis teksts netiktu atkārtoti nosūtīts uz saskaņošanu. Tas ir teksts, kas — ja drīkstu jums atgādināt — ir ārkārtīgi būtisks rūpniecībai, kā arī Eiropas vides politikai.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Rūpniecisko emisiju direktīvas mērķis ir ES samazināt piesārņojošas emisijas no 52 000 rūpnieciskām iekārtām, kas darbojas dažādās rūpniecības nozarēs.

Iekārtām, kas ietilpst šīs direktīvas darbības jomā, ir jāsaņem atļaujas. Izdotajās atļaujās ir jāiekļauj emisiju robežvērtības, kas ir jāievēro, kā arī darbības nosacījumi, kurus nosaka, pamatojoties uz labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem. Lai saņemtu šādas atļaujas, uzņēmumiem attiecīgajās rūpniecības nozarēs ir arī jāiesniedz ieguldījumu plāns, kas nodrošina, ka to rūpnieciskās iekārtas tiks modernizētas nolūkā samazināt piesārņojošas emisijas.

Es uzskatu, ka šī direktīva ir jāsaista ar Eiropas Savienības rūpniecības politiku. Direktīvai ir jāparedz pietiekama elastība, kas ļauj modernizēt Eiropas rūpniecību, lai Eiropas Savienībā mēs varam uzturēt rūpniecisko jaudu un darba vietas, vienlaicīgi samazinot piesārņojošas emisijas.

Visbeidzot, attiecībā uz lēmumiem par emisiju robežvērtību noteikšanu saistībā ar piemērotākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem es aicinu Komisiju apspriesties ar Parlamentu un dalībvalstīm tieši sākotnējos to izstrādes posmos, un nevis pēc tam, kad minētie lēmumi ir jau pieņemti Komisijā.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlētos izteikties par diviem jautājumiem. Pirmais ir ātra atbilde, proti, spēle ir beigusies un rezultāts bija 3:2 Nīderlandes labā.

Otrs jautājums attiecas uz direktīvas projektu un dalībvalstīm, kuru rūpniecības pamatā ir ogles. Polija piedalās un piedalīsies Eiropas enerģētikas stratēģijas īstenošanā, tādēļ mēs atzinīgi vērtējam kompromisu, kas panākts trīspusējās sarunās par Rūpniecisko emisiju direktīvas projektu. Polijas kurināmo materiālu struktūra ir unikāla pasaules līmenī — vairāk nekā 90 % no tās elektroenerģijas un siltuma tiek saražoti, izmantojot vietējās ogles, kas mūsu valstij garantē drošību un augstu energoapgādes neatkarības līmeni.

Mums ir īpaši būtiski pārejas periodi lielām sadedzināšanas iekārtām attiecībā uz SO₂ un NO_x emisijām. Bez atbrīvojumiem līdz 2015. gada beigām būtu tehniski un ekonomiski nepamatoti jāslēdz priekšlaicīgi un pēkšņi 30 funkcionējošas elektrostacijas un vairāk nekā 50 % no termoelektrostacijām un komunālās apkures iekārtām, kas apgādā iedzīvotājus un rūpniecību. Pārejas periodi ļauj ražošanas iekārtu slēgšanas procesu veikt pakāpeniski laikposmā no 2016. līdz 2023. gadam, kā arī iekārtu aizstāšanu ar modernām elektrostacijām ar iespējami augstāko ražošanas efektivitāti.

Arī ieguldījumu process, kas mūsu valstī ir jau sācies, ir vērsts kurināmā dažādošanas virzienā saskaņā ar pašreizējo enerģētikas politiku līdz 2030. gadam. Tas ļaus samazināt cietā kurināmā daļu elektroenerģijas ražošanā līdz līmenim, kas ir mazāks nekā 60 %. Jāpiebilst, ka Polijai, īstenojot klimata un enerģētikas tiesību aktu kopuma prasības, būs īpaši jācenšas, lai 2020. gadā sasniegtu 20 % daļu no atjaunojamās enerģijas, panāktu energoefektivitātes uzlabojumus un enerģijas ražošanas tehnoloģiju atkārtotu izstrādi nolūkā panākt zemu CO₂ emisijas līmeņus.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Esmu cieši pārliecināta, ka starp Padomi un Eiropas Parlamentu panāktais kompromiss ir saprātīgs risinājums integrēto pasākumu mērķtiecīgai pārskatīšanai, lai Eiropas Savienībā novērstu un ierobežotu gaisa piesārņojumu no emisijām. Tā pamatā ir politisks konsenss, kas tika panākts Čehijas prezidentūras laikā, attiecībā uz pagaidu atbrīvojumiem esošajām iekārtām, kurām vajadzīgs laiks un līdzekļi, lai veiktu plašu modernizāciju, kas nav vienkāršs jautājums, jo īpaši ekonomikas krīzes laikā. Būdamā ārste, es, protams, atzinīgi vērtēju lielāku emisijas griestu samazināšanu, taču faktiski tas nav reāli. Esmu gandarīta, ka Čehijā ir jau panākta vienošanās ar rūpniecības nozari un ka ir izstrādāts valsts plāns emisijas griestu pakāpeniskai samazināšanai, lai 10 gados sasniegtu jaunus ierobežojumus. Mani mājās bažas, ka jebkuru citu tādu priekšlikumu pieņemšana, kas nav noteikti grūti izcīnītajā kompromisā, varētu turpmāko gadu laikā sagraut visu pārskatīšanas procesu. Es vēlos apsveikt visas sarunās iesaistītās puses.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Pirmkārt, es vēlos paust atbalstu referenta *Holger Krahrmer* centieniem nodrošināt to, lai pēc iespējas atbilstoši tiek īstenoti Eiropas Savienības vides aizsardzības mērķi.

No otras puses, es arī saprotu Eiropas valdību bažas, ka atbilstoša Eiropas Parlamenta noteikto prasību īstenošana dažos gadījumos sarežģī ekonomisko situāciju to valstīs.

Tomēr ekonomikas izaugsmes pagaidu palēninājums konkrētos apstākļos varētu būt pieņemama cena, kāda jāmaksā par būtiskiem vides uzlabojumiem pilsoņiem īpaši piesārņotos reģionos.

Tādēļ mums iejūtīgi, bet enerģiski, izdarot pakāpenisku spiedienu, jāturpina ražošanas tehnoloģiju modernizēšana nolūkā samazināt rūpnieciskās emisijas un panākt konstruktīvu dialogu ar rūpniecības nozares pārstāvjiem par šādas pieejas iekļaušanu viņu attīstības plānos.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Birokrātijas samazināšana, vienkāršošana un efektivitātes palielināšana — trīs galvenie principi, kas ir pamatā pareizai pieejai attiecībā uz spēkā esošās Rūpniecisko emisiju direktīvas grozījumiem. Mums vajadzīga kontrolēta pārmērīgas birokrātijas samazināšana, lai mums būtu efektīvākas darbības. Mums vajadzīga konkrēta un vienota pamatnostādne, kas nosaka ES līmeņa minimālos standartus. Mums vajadzīgs attiecīgs efektivitātes paaugstinājums, lai mēs varētu efektīvāk aizsargāt mūsu vidi. Tomēr mums ir arī vajadzīga neatkarīga un objektīva uzraudzības iestāde, kas nodrošinās atbilstību jaunajām pamatnostādnēm.

Pēdējos gados CO₂ emisijas ir samazinātas par 12 %, izmantojot jaunās tehnoloģijas, kā arī ilgtspējīgas saimnieciskās darbības lauksaimniecības nozarē. Tādēļ lauksaimniecības nozarei ir galvenā nozīme klimata un vides aizsardzībā. Pašreiz rūpniecība var tam pievienoties. Izmantojot konkrētus minimālos standartus un iedarbīgu vides kaitējuma samazinājumu, rūpniecības nozarei arī būs tieši jāiegulda mūsu vides aizsardzībā.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Es atbalstu kompromisa tekstu, kāds tika panākts trīspusējās sarunās.

Ir novērstas atšķirības starp dalībvalstīm tiesību akta piemērošanas un šādas piemērošanas uzraudzības jomā. Tajā ir ietverti vairāki izņēmumi un elastīgi noteikumi par lielām sadedzināšanas iekārtām, kas nespēja nodrošināt atbilstību pirms direktīvas spēkā stāšanās datuma. Tas ļaus noteikt minimālās prasības, kā arī minimālās emisiju robežvērtības katrai rūpniecības nozarei, un tās būs jāievēro visiem uzņēmējiem Eiropas Savienībā. Tādējādi būs iespēja vienoties par atbrīvojumiem no emisiju vērtībām, kas pieņemtas un pamatotas ar piemērotākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem. Šādi izņēmumi attiecas uz gadījumiem, kad ieguldījumu izmaksas ir būtiskākas nekā ieguvumi no vides.

Kompromisa teksts ir par sistemātiskas darbības nodrošināšanu, lai uzlabotu rūpniecisku iekārtu darbību, ņemot vērā gan vides aizsardzības, gan ekonomisko ieguvumu perspektīvas. Tādējādi...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Eija-Riitta Korhola (PPE). - (FI) Priekšsēdētāja kungs! Šo svarīgo tiesību akta reformu diemžēl aizēnoja klimata un enerģētikas tiesību aktu kopums 2008. gada rudenī. Par to jāpauž nožēlu, jo tā ir ārkārtīgi būtiska direktīva gan gaisa kvalitātes jomā, gan ES rūpniecības nozarei. Vienlaicīgi es darīju visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka tās nozīme nerada nekādas negatīvas asociācijas saistībā ar tās lielajām izmaksām, neminot vides ieguvumus. Diemžēl neviens neprasīja Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejai paust savu nostāju, lai gan šī direktīva nepārprotami ir arī šīs komitejas kompetencē.

Lai gan mēs panācām saprātīgu kompromisu, uzņēmumiem ir jāiegulda attīrīšanas tehnoloģijā, kas ne vienmēr ir pieejama. Iekārtas būs jāslēdz priekšlaicīgi, un patērētāju izmaksas būs lielas. Tomēr labi ir tas, ka kompromisā tiek ņemta vērā vajadzība nodrošināt elastību attiecībā uz vecām iekārtām, kuras gandrīz netiek izmantotas. Iekārtu priekšlaicīgā slēgšana radītu izmaksas, kuras neseltu no tām izrietošais ieguvums videi. Ir arī labi tas, ka oglekļa dioksīda emisijas ierobežojumi, kurus atbalstīja Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības

grupa, tika noraidīti, jo ir jau pārāk daudzi uzraudzības pasākumi, kas pārklājas ar emisiju kvotu tirdzniecību.

Janez Potočnik, *Komisijas loceklis*. Priekšsēdētāja kungs! Galvenais noteikums, kas ļauj mums risināt vides aizsardzības un konkurences izkropļošanas problēmas ir, pirmkārt, pieprasīt izmantot piemērotāko pieejamo tehnisko paņēmieni secinājumus, lai paredzētu atļauju izsniegšanas nosacījumus un — kas ir būtiskāk — emisiju robežvērtību noteikšanu. Elastība joprojām ir iespējama, bet tagad tā ir skaidri jāpamato. Komisija var savākt informāciju par šīs elastības izmantošanu. Lielākajiem piesārņojuma avotiem — lielām sadedzināšanas iekārtām — būs jāpiemēro piemērotākie pieejamie tehniskie paņēmieni līdz 2020. gada vidum vai tās būs jāslēdz līdz 2023. gadam. Jūs iespējams apzināties, ka mūsu priekšlikumā bija paredzēts īsāks termiņš.

Visi minētie pasākumi, kā arī noteikumi par pārbaužu uzraudzību un sabiedrisko pārredzamību nozīmē, ka par šo tiesību aktu kopumu ir jāvienojas, lai mēs varētu virzīt savu darbu.

Komisija noteikti ir gatava palīdzēt tā īstenošanas procesā, bet es esmu vairākkārt sacījis, ka nekavēšos uzsākt tiesībpārskatīšanas procedūras, ja tas būs vajadzīgs. Es ceru, ka esmu to jau apliecinājis sava pilnvaru termiņa pirmajā pusē. Es uzskatu, ka viendabīga konkurences vide ir būtisks arguments, kas mums jāievēro.

Runājot par konkurenci, protams, ka mums jā rūpējas par konkurētspēju un konkurenci Eiropā un, protams, ka mēs vēlamies konkurēt ar Ķīnu, bet ne jau ar tās gaisa kvalitātes standartiem. Pat šodien mēs varam novērot, ka Eiropā ir daudzi priekšlaicīgas nāves gadījumi, kurus izraisa zema gaisa kvalitāte.

Es uzskatu, ka ir godīgi sacīt, ka mēs rūpniecības nozarei nosakām laiku, lai ieviestu izmaiņas paredzētajos ieguldījumu plānos. Mums arī jāapsver darba kārtības pozitīvā puse: mēs iegūstam arī tehnoloģiskas priekšrocības. Ir būtiski arī atzīt, ka Komisijas pārstrādātais priekšlikums par piesārņojuma integrētu novēršanu un uzraudzību pamatā nemaina esošo 1996. gada piesārņojuma integrētas novēršanas un uzraudzības sistēmu. Sākotnējais priekšlikums pamatojās uz visaptverošu ietekmes novērtējumu, kuru dalībvalstu rūpniecības nozare un nevalstiskās organizācijas veica divu gadu laikā. Ir arī īpaši būtiski apzināties, ka piemērotāko pieejamo tehnisko paņēmieni jēdziens ņem vērā minēto tehnisko paņēmieni ieviešanas izmaksas.

Ir arī būtiski zināt, ka mums ir daudzas papildu politiskās nostādnes, lai atbalstītu rūpniecību: Enerģotehnoloģiju stratēģiskais plāns, Vides tehnoloģiju rīcības plāns, Septītā pamatprogramma, Konkurences un inovāciju programma, struktūrfondi utt.

Apkopojot visu šodien dzirdēto — labāka vide, konkurētspējas saglabāšana, darba vietas Eiropā, ilgtspēja, izmaksu samazināšana, pārāk daudzi atbrīvojumi, striktāki noteikumi, vajadzība pēc lielākas elastības, intereses, proporcionālas tiesības. To nodrošina kompromiss. Fakts, ka mēs virzāmies uz priekšu. Fakts, ka mēs virzāmies pareizajā virzienā — labākas dzīves kvalitātes, veselīgākas vides, viendabīgākas rūpniecības konkurences vides virzienā, motivējot jaunas inovācijas. Es uzskatu, ka šis priekšlikums, kuru referents lieliski izklāstīja, ir pelnījis jūsu atbalstu. Tam noteikti ir Komisijas atbalsts.

Holger Kraemer, *referents*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, debašu laikā ir notikušas trīs būtiskas lietas: pirmkārt, ir skaidrs, ka futbola pasaules kausa ieguvēja būs Eiropa. Es uzskatu, ka tā ir laba zīme. Kas tieši uzvarēs, mēs vēl redzēsim. Pašreiz nevēlos paust, kam dodu priekšroku. Otrkārt, Vācija saņēma komplimentus no Apvienotās Karalistes. *Chris Davies*,

paldies! Arī tas nenotiek katru dienu. To noteikti ir vērts atzīmēt. Treškārt, pasaulē viss joprojām ir kārtībā, jo pat Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupai vairāk interesē futbols nekā vides aizsardzība. Diemžēl mūsu kolēģis — deputāts *Eickhout* kungs — ir atkal mūs pametis. Tomēr es, protams, apsveicu mūsu nīderlandiešu draugus.

Es vēlējos runāt par diviem tādu debāšu aspektiem, kuras nupat uzklāusiju. Pirmkārt, es īpaši labi saprotu visas manu Austrumeiropas draugu paustās bažas un likstas. Būdam austrumvācietis es daļēji esmu austrumeiropietis. Es saprotu, ka Austrumeiropa nevar nekavējoties visās jomās pāspēt īstenot vides politiku, kuras īstenošana Rietumeiropā ir notikusi pēdējās desmitgadēs. Lai sasniegtu augstu vides aizsardzības līmeni, ir nepieciešamas iespējas. Tā tas patiešām ir. Tomēr es uzskatu, ka — pat ja to pieļaujām — ir vērts apstiprināt šo kompromisu, jo tas ņems vērā atšķirīgās sākumpozīcijas, kādās ir dažas dalībvalstis.

Otrkārt, arguments, ka piemērotāko pieejamo tehnisko paņēmieni izmantošana apdraudēs konkurētspēju, jo īpaši attiecībā uz Ķīnu, ir ne tikai kļūdaini, bet ir arī bīstami. Mums ir jārisina jautājums par to, ka rūpniecības procesi Āzijā vienmēr ir lētāki nekā pie mums. Tomēr mēs šo problēmu atrisināsim tikai tad, ja īstenojam piemērotākos pieejamos tehniskos paņēmienus maksimāli daudzās rūpniecības nozarēs. Tie, kas to nedarīs, kļūs mazāk konkurētspējīgi.

Neviens, tostarp arī šis tiesību akts, nenosaka, ka ražošanas uzņēmums ir jāslēdz rīt. Nevienam nepieprasa pāreju no 0 uz 100, lai sasniegtu konkrētu piesārņojuma ierobežojumu nedēļas laikā. Mums ir pietiekami daudzi pārejas periodi, bet teikt, ka konkurences apsvērumu dēļ mums tas nav vajadzīgs, ir kļūdaini. Es arī uzskatu, ka, pieņemot šo direktīvu, mēs esam noteikuši ne tikai vides politikas, bet arī rūpniecības politikas virzienu, pie kura ir vērts strādāt turpmākos dažus gadus.

Priekšsēdētājs . – *Krahmer* kungs, apsveicu ar lielisko darbu!

Debātes tiek slēgtas. Balsojums notiks rīt, trešdien, 2010. gada 7. jūlijā, plkst. 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Ioan Enciu (S&D), *rakstiski*. – (RO) Es vēlos paust atzinību trīspusējām sarunām par Rūpniecisko emisiju direktīvas priekšlikumu. Eiropai ir vajadzīga politika, kura ņems vērā katras dalībvalsts rūpniecisko iekārtu modernizācijas iespējas. Vairākums direktīvas tekstā iekļautie noteikumi paredz nepieciešamos pielāgojumus, kuru mērķis ir nodrošināt, ka savu darbību var turpināt tie enerģētikas nozares uzņēmēji, kuriem ir vajadzīgs laiks, lai nodrošinātu atbilstību jaunajiem noteikumiem. Tāpēc izņēmumi ir ārkārtīgi būtiski un tos var piemērot, pamatojoties uz skaidriem kritērijiem, kas jānosaka Komisijai, ievērojot pamatnostādnes.

Pašreiz mēs vērojam alternatīvu enerģijas avotu eksperimentālu attīstību konkrētos reģionos. Tas saglabā būtisku atkarību no fosilā kurināmā. Mums ir jārod risinājumi, kas mums ļauj ieguldīt mūsdienīgās enerģijas ražošanas iekārtās ar mazāko iespējamo piesārņojumu. Mums ir arī jāsekmē darba ņēmēju pāreja no piesārņojošām nozarēm, piemēram, ogļu ieguves nozares, uz citām ekonomikas nozarēm.

Eiropas Komisijai ir jānodrošina, ka enerģijas ražošanas jaunākās paaudzes tehnoloģijas tiek vienmērīgi izplatītas visā Eiropā, nodrošinot loģistikas un finansiālu atbalstu, kad tas ir vajadzīgs, tām dalībvalstīm, kurām vēl nav vajadzīgo resursu ieguldījumiem šādos projektos.

Richard Seeber (PPE), rakstiski. – (DE) Rūpniecības darbībai ir vajadzīgs augsts vides aizsardzības līmenis. Tas jo īpaši attiecas uz gaisa un ūdens piesārņojuma novēršanu, bet arī uz bioloģisko dažādību. Pašreiz Eiropas rūpnieciskās vides aizsardzības noteikumi ir pārāk sadrumstaloti un vēl nesasniedz vēlamo līmeni, kādā būtu jāizmanto piemērotākie pieejamie tehniskie paņēmieni, lai paaugstinātu vides aizsardzības līmeni. Tādējādi jo īpaši būtiski ir tas, lai mēs piemērotāko pieejamo tehnisko paņēmieni izmantošanu noteiktu kā likumu, nevis izņēmumu. Tādējādi galvenā stratēģija ir vides piesārņošanas novēršana avota līmenī. Pārstrādājot dokumenta redakciju un atjaunojot apspriešanu par minētajiem noteikumiem, ir uzsākta būtiska virzība, uz ierobežotām atbrīvojumu piešķiršanas iespējām un birokrātijas samazināšanu, kas ir īpaši būtiski MVU. Papildus tam Komisijas uzdevums ir regulāri pārbaudīt, vai ir vajadzīgas turpmākas Eiropas līmeņa vienotas prasības par individuālām darbībām un iekārtām, un par to paziņošanu Padomei un Parlamentam. Tiek arī pieprasīts atbalstīt un uzraudzīt dalībvalstis, īstenojot pasākumus. Šajā saistībā liela nozīme ir sadarbībai ar Eiropas rūpniecības konfederācijām, MVU un NVO. Otrais īstenošanas ziņojums 2019. gadā parādīs, vai piemērotāko pieejamo tehnisko paņēmieni ieviešana ES patiešām ir kļuvusi par likumu, kas vajadzīgs, lai rūpniecības nozarē nodrošinātu augstu vides aizsardzības līmeni.

Zbigniew Ziobro (ECR), rakstiski. – (PL) Rūpniecisko emisiju direktīvas (piesārņojuma integrēta novēršana un uzraudzība) izstrādes process, kas ir būtisks visai ES, lēnām tuvojas noslēgumam. Tomēr jāuzsver, ka ne visas dalībvalstis to spēj īstenot. Ja direktīvu pieņemtu pašreizējā redakcijā, Polijā tai būtu nopietnas sekas rūpniecisko un komunālās apkures iekārtu jomā. Zaudējumi nozarei var būt pat PLN 50 miljardu apmērā. Direktīvas īstenošanai būs arī nelabvēlīga ietekme uz tūkstošiem Polijas uzņēmumu. Piesārņojuma līmeņa samazināšana līdz ierosinātajai robežvērtībai nozīmēs, ka daudzas vecas iekārtas būs jāaizstāj ar jaunām, kas ir lielāka problēma par oglekļa dioksīda emisiju samazināšanu. Tomēr komunālo apkures iekārtu gadījumā direktīva paredz pārejas periodu Eiropas Savienības standartu pielāgošanai līdz 2019. gadam. Šis periods ir par četriem gadiem īsāks, nekā Polija bija paredzējusi. Pārejas perioda pagarināšana atvieglotu tehnoloģiju pārveidošanu mazākās apkures iekārtās. Direktīvas ieviešana skars arī parasto pilsoņu dzīves. Saskaņā ar Polijas vides ministra aplēsēm tiesību akta par rūpnieciskajām emisijām ieviešana nozīmēs siltuma cenu pieaugumu 20 % apmērā, un palielināsies arī elektroenerģijas izmantošanas izmaksas. Ņemot vērā iepriekš minēto, ieteikums otrajam lasījumam par Rūpniecisko emisiju direktīvu ir jānoraida.

17. Pienākumi tirgus dalībniekiem, kuri laiž tirgū koksni un koksnes izstrādājumus (debates)

Priekšsēdētājs – Nākamais darba kārtības punkts ir ieteikums otrajam lasījumam Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas vārdā par Padomes pieņemto kopējo nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu, ar ko nosaka pienākumus tirgus dalībniekiem, kuri laiž tirgū koksni un koksnes izstrādājumus (referentes: *Satu Hassi* un *Caroline Lucas*) (05885/4/2010 - C7-0053/2010 - 2008/0198(COD)) (A7-0149/2010).

Hassi kundze ir pelnījusi pateicību par to, ka piekrita strādāt pie šī ziņojuma, turpinot darbu, ko bija iesākusi iepriekšējā referente, *Lucas* kundze, kas pārtrauca darbu Eiropas Parlamentā, lai uzņemtos citus pienākumus Apvienotās Karalistes Parlamentā.

Satu Hassi, referente. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es vēlētos no visas sirds pateikties iepriekšējai referentei *Lucas* kundzei, kā arī sarunu dalībniekiem no citām

politiskajām grupām par viņu izcilo sadarbību. Tāpat vēlos pateikties arī Spānijai, kas vadīja sarunas Ministru Padomē, un Komisijai. Gan Komisija, gan Padome būtiski mainīja savu sākotnējo nostāju, un tagad ES tirgū vairs nedrīkstēs pārdot nelikumīgi iegūtu koksni. Šāds sasniegums, kuram ir globāla nozīme, nebūtu iespējams, ja ievērojams vairākums Parlamenta deputātu neatbalstītu aizliegumu tirgot nelikumīgi iegūtu koksni.

Tagad mēs esam nepārprotami vienojušies attiecināt šo aizliegumu uz tirgus dalībniekiem, kas laidīs koksni vai koksnes izstrādājumus ES tirgū pirmo reizi. Minētajiem tirgus dalībniekiem jābūt informētiem par koksnes izcelsmi. Mazumtirgotāju pienākums ir reģistrēt, kurā vietā tie ir iegādājušies koksni vai koksnes izstrādājumus un kurā vietā tie ir tos pārdevuši tālāk. Tādā veidā varēs noskaidrot, piemēram, mēbeļu ražošanā izmantotās koksnes izcelsmi.

Parlaments būtu gribējis attiecināt aizliegumu uz visu piegādes ķēdi, nevis tikai uz pirmo pārdevēju. Tomēr regulā, par kuru mēs vienojāmies sarunās, iekļautas pamatnostādnes, kas nosaka, ka pārdošanas ķēdes turpmākie posmi un pārraudzības organizācijas nedrīkst rīkoties pretēji šī tiesību akta mērķiem. Tādēļ visām iesaistītajām personām jāuzņemas atbildība, lai nodrošinātu, ka Eiropas Savienībā netiek tirgota nelikumīgi iegūta koksne.

Es nožēloju, ka Padome nepiekrita pievienot šo regulu sarakstam, kas iekļauts Direktīvā par vides krimināltiesisko aizsardzību. Es uzstājīgi aicinu Komisiju pēc iespējas ātrāk pārskatīt šo direktīvu, lai tā attiektos arī uz jaunākajiem tiesību aktiem vides aizsardzības jomā. Īpaši smagi pārkāpumi attiecībā uz aizliegumu pārdot nelikumīgi iegūtu koksni jāuzskata par kriminālnoziedzīgiem.

Parlamenta pārstāvji sarunās bija nobažījušies par jēdzienu „maznozīmīgs risks”, kas parādījās, kad Padome pieprasīja iekļaut šo tiesību normu. Mēs izpētījām kontekstu, kādā šis jēdziens lietots jaunākajos tiesību aktos. Šķiet, ka tiesību aktos, kas attiecas uz tādām jomām kā ģenētiski modificēti mikroorganismi, BSE (govju trakuma slimība), pārtikas higiēna, kosmētika, pesticīdi u. c., šo jēdzienu izmanto, lai norādītu uz risku, kas visos gadījumos atbilst nullei. Tādēļ Parlaments piekrīt jēdzienam „maznozīmīgs risks”, saprotot, ka tas ir risks, kas visos gadījumos atbilst nullei.

Runājot par nepilnībām, kas šajā tiesību aktā vēl nav novērstas, es gribētu norādīt, ka tā darbības jomā nav iekļauti iespieddarbi. Es baidos, ka šī nepilnība var kļūt par milzīgu trūkumu, kas turpmāk tiks plaši izmantots, lai apietu likumu, un veicinās grāmatu un žurnālu iespiešanas ārpakalpojumu izmantošanu, piemēram, Turcijā vai Ķīnā.

Pavisam 20 % no pasaules siltumnīcefekta gāzu emisijām rodas atmežošanas dēļ, ko daļēji sekmē arī nelikumīga mežizstrāde. Turklāt nelikumīga mežizstrāde iznīcina arī bioloģisko daudzveidību. Šādas rīcības dēļ mēs zaudējam, piemēram, iespējamās zāles, pirms mums vēl ir bijusi iespēja tās izpētīt.

ES ir gadiem ilgi liekuļojusi, aicinot apkarot nelikumīgi iegūtas koksnes tirdzniecību, tomēr vienlaicīgi nodrošinot šādai koksnei vienu no lielākajiem noieta tirgiem. Neraugoties uz skaļajiem vārdiem, ES ar savu rīcību ir veicinājusi pasaules dabisko mežu iznīcināšanu. Fakts, ka ES tagad aizliedz nelikumīgi iegūtas koksnes laišanu tirgū, ir globālas nozīmes sasniegums un lielisks piemērs tam, ka ES ar savu rīcību var arī palīdzēt risināt globālu problēmu. Šis tiesību akts ir veids, kādā mēs varam atbalstīt visas valstis, kas vēlas ierobežot nelikumīgu mežizstrādi savā teritorijā.

Janez Potočnik, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētāja kungs, es izsaku pateicību Eiropas Parlamentam un jo īpaši abām referentēm, *Caroline Lucas* kundzei un *Satu Hassi* kundzei,

kā arī ēnu referentiem par viņu sadarbību ar Padomi un Komisiju, kuras dēļ tika panākts kompromiss par dokumentu, ko mēs tagad apspriežam.

Mežiem ir būtiska nozīme saistībā ar bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu, pasaules klimatu un ūdens cikliem. Meži ir atbilstošākais piemērs, lai ilustrētu ilgtspējīgas attīstības trīs pilārus. Papildu ekoloģiskajai vērtībai, mežiem ir arī milzīga ekonomiska un sociāla vērtība, ko es labi apzinu, jo manā valstī meži aizņem gandrīz 60 % no mūsu teritorijas. Daudzās jaunattīstības valstīs meži nodrošina cilvēkiem ne tikai darbu, bet arī zāles, pārtiku un pajumti, tādēļ tiem ir izšķiroša nozīme miljoniem lauku iedzīvotāju pašnodrošinājumā.

Jūsu balsojumam būtu jāpaver ceļš uz vienošanos otrajā lasījumā, kas nepārprotami pavēstītu pasaulei, ka ES nav pieņemama nelikumīgi iegūtas koksnes tirdzniecība. Tomēr mums vēl jātiek galā ar izaicinājumu par to, kā konstatēt, ka koksne ir tikusi iegūta nelikumīgi. Lai apkarotu nelikumīgu mežizstrādi, ar šo regulu vien nepietiks, jo tā attiecas tikai uz koksni, kuru pārdod ES tirgū. ES turpinās sadarbību ar valstīm, kas vēlas uzlabot mežu pārvaldību, jo īpaši slēdzot brīvprātīgus partnerattiecību nolīgumus saskaņā ar Rīcības plānu tiesību aktu ieviešanai, pārvaldībai un tirdzniecībai mežsaimniecības jomā (*FLEGT*). Esmu gandarīts, ka mums iesniegtajā dokumentā tiek atzinīgi vērtēti to valstu centieni, kuras slēdz šādus nolīgumus ar Eiropas Savienību.

Tiem, kas apgalvo, ka šis priekšlikums radīs slogu Eiropas meža īpašniekiem, es atbildētu, ka tirgus dalībniekiem, kas veic legālu uzņēmējdarbību, nekāds pārlieks slogs neradīsies, jo dokumentā paredzēti pietiekami elastīgi nosacījumi.

Jūsu iesniegtais priekšlikums ir pelnījis jūsu atbalstu. Es to noteikti atbalstu.

Christofer Fjellner, *PPE grupas vārdā.* – (SV) Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es gribētu pateikties *Hassi* kundzei un pārējiem ēnu referentiem. Mums nebija vienotas nostājas, kad mēs uzsākām šo darbu, un es uzskatu, ka dažos jautājumos mūsu viedokļi joprojām atšķiras. Tomēr man jāatzīst, ka mums izdevās sastrādāties. Es vēlos pateikties arī Spānijas prezidentūrai.

Strādājot pie šī jautājuma, es apsvēru trīs aspektus. Pirmkārt, koksne ir brīnišķīgs un atjaunojams materiāls, ko mēs izmantojam drīzāk par maz nekā par daudz. Tiesību aktam, pie kura mēs tagad strādājam, nebūtu jārada papildu problēmas vai birokrātija tiem, kas apstrādā un tirgo koksni. Attiecībā uz koksni mēs nedrīkstam izvirzīt augstākas prasības nekā tās, kas attiecas, piemēram, uz naftu. Ja šī tiesību akta dēļ kāds izlems ražot savus izstrādājumus no plastmasas, nevis no koka, vide no tā cietīs visvairāk.

Otrkārt, šim tiesību aktam jābūt īstenojamam. Daudzi no ierosinājumiem, kurus mēs izskatījām, strādājot pie šī dokumenta, un kurus mēs noraidījām, vienkārši nebija īstenojami. Minētajam tiesību aktam nav jāattiecas uz otrreizējām izejvielām un pārāk sarežģītiem izstrādājumiem, tas nedrīkst izvirzīt pārspīlētas prasības tirgus dalībniekiem, kas ir ražošanas ķēdes tālākajā galā. Nav pieņemami pieprasīt atsevišķu šķiedru izcelsmes norādīšanu, marķējot galdu, kura izgatavošanā izmantotas skaidu plātnes, vai likt grāmatu tirgotājam garantēt to darba ņēmēju tiesības, kuri tika nodarbināti, lai nocirstu kokus, kuru šķiedras tika izmantotas grāmatu ražošanā.

Trešais aspekts, ko es ņemu vērā, bija tas, ka šis tiesību akts nedrīkst kļūt par aizbildinājumu jauniem protekcionisma uzplūdiem. Koksnes un koksnes izstrādājumu eksports bija nozīmīgs faktors, kas savulaik palīdzēja Zviedrijai kļūt bagātai. Mēs nedrīkstam aizliegt citām valstīm, kas pašreiz ir nabadzīgas, eksportēt un tirgot koksni. Tādēļ prasības, ko mēs

izvirzām importa produkcijai, nedrīkst būt tik augstas, lai no piegādātāju loka faktiski izslēgtu jaunattīstības valstis.

Esmu strādājis pie šī jautājuma vairākus gadus, un man jāsaka, ka kompromiss, kuru mēs šodien apspriežam, ir pats labākais variants. Daudzi no maniem iebildumiem tika uzklauti, un es par to esmu īpaši pateicīgs. Es uzskatu, ka priekšlikums, par kuru rīt notiks balsošana, ir daudz labāks nekā priekšlikums, kuru mēs izskatījām maijā un kura pieņemšanu es patiesībā neatbalstīju. Es uzskatu, ka mēs esam paveikuši lielu darbu.

Noslēgumā es vēl tikai gribētu atgādināt saviem kolēģiem deputātiem, ka, runājot par koksnes un koksnes izstrādājumu nelikumīgu tirdzniecību, mums jāatceras šīs parādības galvenie cēloņi, proti, nesakārtotas īpašumtiesības, korupcija un nabadzība, un jāturpina tie apkarot. Cīņa pret nelikumīgi iegūtu koksni nedrīkst kļūt par aizbildinājumu, lai pārtrauktu nozīmīgo darbu korupcijas apkarošanā, jo tā ir galvenā problēma.

Kriton Arsenis, S&D grupas vārdā. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisār *Potočnik*! Šodienas debātes un rītdienas balsošana ir patiesi emocionāls brīdis, vēsturisks brīdis. Es šeit redzu daudzus draugus, kas smagi cīnījās kopā ar mums. Pašreiz mums ir gandrīz izdevies panākt, lai Padome pievienotos Parlamenta sākotnējai nostājai, un mums ir tiesību akts, kas aizsargā gan Eiropas pilsoņus, gan Eiropas ražotājus.

Līdz šim Eiropas pilsoņiem, kas iegādājās koksni vai koksnes izstrādājumus, nebija iespējams noskaidrot, vai tie ir iegūti likumīgā vai nelikumīgā veidā un vai ar savu pirkumu viņi nesubsidēs asiņainus pilsoņu karus, kuru finansēšanai tiek veikta nelikumīga mežizstrāde, vai neveicinās klimata pārmaiņas atmežošanas dēļ. Pašreiz, pieņemot šo tiesību aktu un pateicoties Parlamenta centieniem, mums ir izdevies panākt, ka Padome piekrīt acīmredzamajam, ar to saprotot, ka nelikumīgi iegūta koksne jāatzīst par nelikumīgu arī Eiropā.

Piedaloties Eiropas Komisijai, mums ir arī izdevies centralizēt uzraudzības pasākumus, kas organiski iekļaujas darbības nosacījumos, apstiprināšanas un atļaušanas procedūrās, kuras īsteno tie tirgus dalībnieki, kas uzraudzīs likumīgi iegūtas koksnes novērtēšanas sistēmas un veiks koksnes izstrādājumu atzīšanu. Tāpat mums ir izdevies attiecināt tiesību aktus par bioloģisko daudzveidību un daudziem citiem jautājumiem uz pārbaudēm, kuras veic katrs tirgus dalībnieks, lai pārlicinātos par koksnes likumīgu iegūvi.

Tomēr ir divi būtiski punkti, kuriem Padome nepiekrīta, bet kuriem, kā es uzskatu, ir izšķiroša nozīme. Padome atteicās pieņemt acīmredzamo, proti, būt pirmajam, kas ievēd Eiropas tirgū nelikumīgi iegūtu koksni un koksnes izstrādājumus, ir pārkāpums, kam būtu jābūt iekļautam direktīvā par noziegumiem pret vidi. Tas ir pilnīgs absurds, tāpat kā jēdziena „maznozīmīgs risks” saglabāšana, tādējādi paverot iespēju veikt atsevišķas darbības, neievērojot tiesību aktā noteiktās procedūras. Tomēr šis tiesību akts aizsargā Eiropas pilsoņus un Eiropas ražotājus pret negodīgu konkurenci, kuru rada lēta nelikumīgi iegūta koksne.

Visbeidzot, es gribētu pateikties saviem domubiedriem, kas strādāja pie šī jautājuma, piemēram, *Alexandros Kandalepas* un viņa darbiniekiem.

Gerben-Jan Gerbrandy, ALDE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, Jūsu priekšā stāv īpaši laimīgs cilvēks, un ne tikai tāpēc, ka Nīderlandes komanda pieveica Urugvaju pusfinālā. Esmu laimīgs arī tāpēc, ka šodien mēs raidām īpaši skaidru signālu pārējai pasaulei. Pieci simti miljonu Eiropas iedzīvotāju vairs nevēlas izmantot nelikumīgi iegūtu koksni, un tie, kas tomēr mēģinās to darīt, tiks sodīti. Šis Eiropas Savienības signāls ir īpaši būtisks,

un tā nozīmi nevajadzētu novērtēt par zemu. Atmežošana — gan likumīga, gan jo īpaši nelikumīga — joprojām ir liela problēma visā pasaulē. Pašreiz Eiropas Savienība efektīvi izmanto vienu no ietekmīgākajām metodēm, kas ir tās rīcībā — spēku, ko dod 500 miljoni patērētāju. Tomēr būsim godīgi: patiesībā šis signāls tiek raidīts, pateicoties vienīgi Eiropas Parlamentam. Padome vēlējas apgrūtināt nelikumīgi iegūtas koksnes izmantošanu, bet Eiropas Parlaments gribēja to aizliegt, un tā ir būtiska atšķirība. Manuprāt, šī ir liela demokrātijas uzvara.

Es gribētu pateikties Spānijas prezidentūrai par darbu, kuru tā paveica, lai Padomē panāktu vairākuma atbalstu aizliegumam ievest nelikumīgi iegūtu koksni, bet diemžēl šobrīd šeit nav pārstāvēta pat Beļģijas prezidentūra. Es aicinu Padomi, kuras pārstāvji diemžēl nepiedalās šajā sēdē, ķerties pie darba, lai nodrošinātu šīs regulas pienācīgu piemērošanu, jo tieši tā būs šī tiesību akta panākumu atslēga. To efektīvi nepiemērojot, diemžēl tā kļūs par „papīra tīģeri”.

Visbeidzot, priekšsēdētāja kungs, es vēlētos ļoti sirsnīgi pateikties *Hassi* kundzei un viņas priekšgājējai, *Lucas* kundzei, par viņu vienreizējo sadarbību. Tas attiecas arī uz ēnu referentiem. Es uzskatu, ka šis gadījums ir piemērs tam, kā Parlaments var darboties un realizēt savas demokrātiskās pilnvaras.

Julie Girling, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, es arī gribētu pievienoties tiem, kas apsveic *Satu Hassi*, kura tik kompetenti pārņēma šī ziņojuma sagatavošanu. Man bija patīkami strādāt kopā ar viņu. Es ļoti priecājos, ka esmu piedalījies sekmīgajās sarunās, lai panāktu vienošanos.

Šī vienošanās ir pietiekami stingra, lai nodrošinātu reālus pasākumus mežu un bioloģiskās daudzveidības aizsargāšanai, taču tā ir arī pietiekami elastīga, lai neradītu pārlietu slogu legāliem un godīgiem tirgotājiem. Mums nevajadzētu noniecināt savus panākumus. Šādu vienošanos var panākt, ja mēs visi strādājam kopā.

Es gribētu uzsvērt arī kādu īpaši labvēlīgu blakusefektu. Tas veiksmīgi turpinās domu, kuru nupat puda *Gerben-Jan Gerbrandy*. Manā uztverē viens no īpaši labvēlīgajiem blakusefektiem, kuru ir izraisījusi šāda ziņojuma apspriešana Parlamentā, ir tā milzīga ietekme uz sabiedrības informētību. Savā ziņā Apvienotajā Karalistē šī informācija ir izplatījusies ne tikai starp tiem, kurus es varētu dēvēt par „parastajiem aizdomās turamajiem”, t. i., zaļajām vides aizsardzības grupām, un sasniegusi daudz plašāku sabiedrību. Šo notikumu dēļ man, kas kļūva par Parlamenta deputāti pavisam nesen, izveidojās nepieredzēti plaša saskare ar sabiedrības pārstāvjiem, kas visi atbalstīja Parlamentu un kurus, kā man šķiet, ir iespaidojusi Parlamenta spēja panākt notikumu attīstību viņiem vēlamā virzienā.

Liels paldies jums visiem, un vēlreiz paldies *Satu* kundzei — es daudz iemācījos, strādājot kopā ar viņu.

Marisa Matias, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Es arī gribētu sākt savu runu, izsakot referentiem pateicību par izcilo darbu.

Ir zināms, ka atmežošana ir viena no mūsu planētas galvenajām ekoloģiskajām un sociālajām problēmām, un katru gadu mēs zaudējam 13 miljonus hektāru meža, tādējādi radot 20 % no pasaules ogļskābās gāzes emisijām un milzīgus draudus bioloģiskajai daudzveidībai.

Atmežošana nenoliedzami ietekmē klimata pārmaiņas un tādā veidā kļūst par būtisku cēloni, kas izraisa ārkārtas laika apstākļus un plūdus, un pat plašu mūsu planētas teritoriju pārtuksnešošanu. Mežu platības samazināšanās rada risku visai cilvēcei, taču šis risks un

šāda ietekme nav attiecināma uz visiem vienādi. Lielākās cietējas ir tieši tās kopienas, kuru rīcībā ir vismazāk resursu un kuru izdzīvošana ir visvairāk atkarīga no meža un dabas.

Atmežošana ir saistīta ar mūsu visu kopīgo eksistenci, dabas resursu nepietiekamību un to sadalījumu, vietējo un iedzimto kopienu tiesībām un sociālo taisnīgumu. Atmežošanas galvenais cēlonis ir nelikumīga mežizstrāde, kuras apjoms sasniedz 20–40 % no koksnes kopējās rūpnieciskās ieguves pasaulē. Šā iemesla dēļ mēs runājam arī par finansiālo ieguvumu pārvietošanu no ražotāja uz valstīm, kas patērē šādu koksni. Tā ir nelikumīga prakse, kas apdraud ilgtspējīgu koksnes izmantošanu un uzņēmumus, kuri par to rūpējas.

Ar skaistām frāzēm vien nepietiek. Šajā cīņā Parlamentam jāpieņem stingri un saskaņoti pasākumi. Sagatavojot šādu ziņojumu, kurā noteikti koksnes tirdzniecības aizliegumi, tiek sperts īpaši nozīmīgs solis šajā virzienā.

Ar labiem nodomiem arī nepietiek. Ir jāisteno efektīvi pasākumi, jo īpaši soda sankcijas, un šajā gadījumā tie varētu būt trīs dažādi sodi. Pirmkārt, sodanaudas tādā apmērā, kas padarītu nelikumīgu darbību par pārkāpējam pilnībā finansiāli neizdevīgu un tiktu vēl palielināts atkārtota pārkāpuma gadījumā; otrkārt, koksnes un attiecīgo koksnes izstrādājumu konfiskācija; un, treškārt, tūlītēja licences anulēšana jebkādas komercdarbības veikšanai.

Tādēļ tiem, kas nodarbojas ar dabas resursu iegūvi vai tirdzniecību, jābūt sociāli atbildīgiem un tādēļ tie, kas pirmo reizi ievē Eiropas Savienībā koksni vai koksnes izstrādājumus, jāpārbauda, lai pārliecinātos, vai šī koksne ir iegūta likumīgi.

Tādēļ arī visiem turpmākajos ķēdes posmos iesaistītajiem tirgus dalībniekiem jāsniedz pamatinformācija par konkrēto koksni, proti, tās izcelsmi un galamērķi. Sabiedrībai jābūt arī tiesībām — un ar to es tūlīt beigšu savu runu, priekšsēdētāja kungs, — piekļūt informācijai par tiem, kas ievēro likumu, un tiem, kas to pārkāpj.

Anna Rosbach, EFD grupas vārdā. – (DA) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties Hassi kundzei, kas ātri apguva sarežģītu jomu. Es gribētu pieminēt tikai dažas no daudzajām ziņojumā aplūkotajām jomām: koksnes nelikumīga ievēšana Eiropas Savienībā, apdraudētu koku sugu nelikumīga izciršana nomaļās pasaules vietās, kā arī tādas gatavās produkcijas ievēšana, kas saražota valstīs ārpus ES. Ja mēs runājam par koksni, kas iegūta Eiropas mežos un nocirsta likumīgi, nav nekādu problēmu iegūt informāciju par valsti, kurā šī koksne ir nocirsta, par koku sugu, daudzumu un vērtību, lai atzītu šo produktu par likumīgu. Taču cik tālu mums būtu jāizseko koksnes iepriekšējais ceļš un kurus produktus varētu faktiski pārbaudīt? Ar to es domāju, piemēram, mēbeles no MDF un skaidu plātnēm, kas izgatavotas no otrreizējās pārstrādes koksnes. Mums jāizstrādā faktiski īstenojams tiesību akts, pretējā gadījumā mēs tikai sagrausim Eiropas uzņēmumu konkurētspēju pasaules līmenī un piespiedīsim tos tālu atkāpties no labi iecerētajiem Eiropas standartiem un uzraudzības pasākumiem. Es ceru, ka, pieņemot šo priekšlikumu, mums izdosies novērst šādu notikumu attīstību.

Sirpa Pietikäinen (PPE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, šī ir nozīmīga virzība uz resursu atbildīgu izmantošanu, starptautisku atbildību, klimata politiku, bioloģisko daudzveidību un cilvēku dzīvēm. Tas pierāda, ka Eiropas Savienība var piedalīties starptautiskajos notikumos un ietekmēt tos ar saviem iekšējiem tiesību aktiem, kā to apliecina arī Ekodizaina direktīva.

Sasniegtais rezultāts ievērojami pārspēj ar kompromisa meklējumiem saistītās nepilnības, tomēr es tāpat kā referente Hassi kundze vēlētos kā būtisku trūkumu norādīt to, ka nav

paredzētas sankcijas Eiropas līmenī un to minimālais apmērs, kā arī to, ka pašreiz šī regula nav iekļauta Direktīvā par vides krimināltiesisko aizsardzību nedz saistībā ar nelikumīgu koksnes ieguvu, nedz tās tirdzniecību. Es ceru, ka saistībā ar to Komisija pēc iespējas ātri nāks klajā ar priekšlikumiem. Tāpat būtu īpaši būtiski turpmāk iekļaut šīs regulas darbības jomā arī iespieddarbus.

Linda McAvan (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, ir jau ļoti vēls, un es neuzskatu, ka man būtu jāatspēko viedoklis, ka šis ir viens no būtiskākajiem jautājumiem, par kuru mēs šonedēļ balsosim Parlamentā. Spriežot pēc manā pastkastītē esošajām vēstulēm un elektronisko vēstuļu skaita, mūsu pilsoņi uzskata to par būtisku. Kādu tiešsaistes lūgumrakstu, kas aicina mūs rīt atbalstīt šo priekšlikumu, pirms apmēram četrām stundām bija parakstījuši 125 000 cilvēku, un parakstu skaits turpina augt ar katru minūti.

Visi minēja jautājuma nozīmību saistībā ar ietekmi uz klimatu, bet, kā to jau pateica komisārs, es uzskatu, ka šis jautājums ir būtiskāks tiem miljoniem cilvēku, kas dzīvo pasaules nabadzīgākajās valstīs un zaudē iztikas līdzekļus nelikumīgas mežizstrādes dēļ. Piemēram, Madagaskarā pagājušajā gadā nelikumīgi nocirta 100 000 palisandru, bet katra šāda koka vērtība ir lielāka par šīs valsts vidējo IKP. Nav nekāds brīnums, ka nelikumīgas mežizstrādes dēļ Madagaskarā zeļ noziedzība. Pilsoņu karā Libērijā, kas tika finansēts galvenokārt no nelikumīgas mežizstrādes ienākumiem, dzīvības zaudēja 250 000 cilvēku. Nelikumīga mežizstrāde veicināja karu Kambodžā pagājušā gadsimta deviņdesmitajos gados, un tā ir demokrātijas ienaidnice. Starptautiskā organizācija „Global Witness” ir aprēķinājusi, ka ik pēc septiņām minūtēm no Birmas uz Ķīnu tiek izvestas 15 tonnas koksnes, tādējādi palīdzot nosodāmajam režīmam saglabāt varu.

Nelikumīga mežizstrāde laupa miljoniem cilvēku izredzes uz labāku dzīvi, jo valdības zaudē miljardiem dolāru nodokļu ieņēmumu. Starptautiskā organizācija „Human Rights Watch” ir paziņojusi, ka Indonēzijas zaudētie nodokļu ieņēmumi sasniedz 2 miljardus ASV dolāru. Ar to pietiktu, lai nodrošinātu pamata veselības aprūpi 100 miljoniem šīs valsts iedzīvotāju, un šī summa pārsniedz Indonēzijas veselības aprūpes budžeta kopapjomu.

Tas, ko mēs darām šodien, ir pirmais solis. Kā komisārs to atzina, šis dokuments nav ideāls, bet tas ir daudz piemērotāks nekā mūsu sākotnējais nodoms izstrādāt kaut ko līdzīgu brīvprātīgam kodeksam, lai ieviestu likumīgas pārbaudes. Es gribētu pateikties komisāram par to, ka viņš rīkojās apņēmīgāk nekā viņa priekšgājēji. Es gribētu pateikties Spānijas prezidentūrai par neatlaidību, strādājot pie šīs vienošanās, un es gribētu pateikties arī *Hilary Benn*, Apvienotās Karalistes bijušajam valsts sekretāram, par sava viedokļa aizstāvēšanu Padomē un uzstājību par mērķtiecīgākas vienošanās panākšanu.

Rītdiena būs sākums. Es domāju, ka *Satu Hassi* un ēnu referenti ir īpaši labi paveikuši savu darbu, bet mums ir jāparūpējas par turpmāku patērētāju spiedienu un sabiedrības informētību. Es ceru, ka Komisija arī iesaistīsies šajā darbā un centienos nodrošināt šī jaunā un īpaši nozīmīgā tiesību akta pienācīgu īstenošanu.

Chris Davies (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, pasaules meži tiek iznīcināti — dažreiz ar valdību atbalstu, bet bieži tas notiek nelikumīgi. Narkotiku tirdzniecība un koksnes tirdzniecība ir divas nodarbes, ar kurām var pelnīt tik milzīgas naudas summas, lai korumpētu valdības, tādēļ nodrošināt likumību ir ārkārtīgi grūti. Pirms pieciem gadiem es šo jautājumu apspriedu ar toreizējo komisāru *Louis Michel* un teicu, ka mums jāievieš šādi pasākumi. Viņš izrādīja sapratni, bet viņa dienesti un juristi teica, ka to nav iespējams izdarīt. Es komisāram teiktu, ka šis gadījums sniedz būtisku padomu: ja juristi saka, ka to

nevar izdarīt, nomainiet šādus juristus. To var izdarīt, un tagad mēs to esam pierādījuši. Tas ir lieliski, tās ir labas ziņas, un šis ir nozīmīgs dokuments.

Tomēr šajā direktīvā noteikts, ka dalībvalstīm jāievieš iedarbīgi, samērīgi un atturoši īstenošanas pasākumi. Ko tas nozīmē? Ja nu Slovēnija paziņo, ka sods par koksnes nelikumīgu ieviešanu būs 10 gadi ieslodzījumā, bet Apvienotā Karaliste nolēm, ka pietiks pakratīt vainīgajam ar pirkstu? Kā panākt, lai šis tiesību akts tiktu pienācīgi īstenots visā Eiropas Savienībā?

Komisār, es gribētu lūgt Jūs uzrakstīt vēstuli dalībvalstīm un paziņot tām, ka Jūs sāksiet publicēt informāciju par sodiem, ko tās ievieš, lai nodrošinātu šī tiesību akta pienācīgu piemērošanu, un ka Jūs publiski nosauksiet un kaunināsiet neizdarīgās dalībvalstis tā, kā tas vēl līdz šim nekad nav darīts. Mēs laiku pa laikam dzirdam vārdus „iedarbīgi, samērīgi un atturoši”. Es vēlētos, lai Jūs kļūtu par pirmo komisāru, kas panāktu, ka šo vārdu nozīme izpaustos atbilstošā efektivitātē.

Holger Krahmer (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es uzskatu, ka šodien mēs lejam par noderīgu tiesību aktu. Mēs rīkojamies labi un pareizi, veicot pasākumus, lai novērstu nelikumīgi iegūtas koksnes nokļūšanu Eiropas iekšējā tirgū.

Tomēr attiecībā uz šo tiesību aktu ir jāievēro tas pats princips, kas attiecas uz visiem tiesību aktiem par vides aizsardzību, proti, mēs nevaram vienkārši noteikt tajā visu, ko vēlamies, jo mums vienmēr jāpārlicinās, vai visas prasības, ko esam tajā noteikuši, ir faktiski īstenojamas. Tādēļ man šķiet pareizi, ka galu galā esam nonākuši pie kompromisa par to, ka likumības pārbaude jāveic vienīgi tad, kad koksne tiek laista tirgū pirmo reizi, un ka tikai tādā gadījumā var noteikt ieviešanas aizliegumu.

Būtu pārāk birokrātiski prasīt nodrošināt dokumentārus pierādījumus par preces izcelsmi visas piegādes ķēdes garumā Eiropas teritorijā. Tas tika ierosināts debašu sākumā. Man šķiet, ka nav reāli pastāvīgi sagatavot jaunu uzskaites dokumentāciju un dokumentārus pierādījumus, pārvadājot koksni no kokmateriālu noliktavas un kokzāģētavas līdz pat mēbeļu fabrikai. Tas radīs birokrātiju, kura, bez šaubām, radīs vēl vairāk dokumentu, un tādējādi var pat paātrināt mežu likumīgu izciršanu. Šā iemesla dēļ mums minētajā jautājumā ir jāizvirza mērenas prasības un jānodrošina līdzsvars. Mums tas ir izdevies.

Es neatbalstu pieeju, par kuru tikko runāja *Hassi* kundze, proti, ka mēs varam izmantot nulles riska politiku. Tas attiecas ne tikai uz mežizstrādi, un tas nedarbosies. Nulles risks nav iespējams. Tas rada birokrātiju un, galvenokārt, tas rada jaunus riskus. Mums jānodrošina, ka tiesību akti ir līdzsvaroti un īstenojami. Ņemot vērā šādu aspektu, šis ir labs kompromiss. Esmu gandarīts, ka rīt mēs to varēsīm apstiprināt ar lielu balsu vairākumu.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, nelikumīga mežizstrāde ir jāaptur, un mums pret to ir jācīnās. Šādam viedoklim mēs noteikti piekrītam vienbalsīgi. Tomēr es nevaru atbalstīt šo kompromisu visos jautājumos, piemēram, attiecībā uz to, ka katrs piegādes ķēdē iesaistītais tirgus dalībnieks ir savā ziņā atbildīgs par koksnes izcelsmes pārbaudīšanu. Manuprāt, tas rada īpašas bažas par birokrātijas palielināšanos gan attiecībā uz mežu īpašniekiem, gan attiecībā uz mežrūpniecības uzņēmumiem. Tas noteikti nav mērķis, uz kādu mums būtu jātiecas.

Īstenojot šo regulu, mums jāparūpējas arī par to, lai tiktu saglabāta visaptverošā sertifikācijas sistēma, kas jau darbojas dažās valstīs, un lai mēs nesāktu izstrādāt pārbaudes metodi, kas pārklājas ar esošajām procedūrām, tādējādi atkal palielinot birokrātiju un savā ziņā apgrūtinot mūsu konkurētspēju mežrūpniecības nozarē. Turklāt ir arī būtiski, lai koksnei

piešķirtais statuss nebūtu zemāks kā citiem materiāliem. Arī tas ir jautājums, kas mums būtu labi jāapsver.

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, jautājums, ko mēs apspriežam, ir īpaši būtisks, un ir viegli piekrist visam, kas šovakar tika pateikts. Tomēr, kā jau *Manner* kundze tikko norādīja, savā darbā mēs sākam piemirst faktu, ka mums ir īpaši ilgtspējīga mežrūpniecība un mežkopība Ziemeļeiropā, jo īpaši Ziemeļvalstīs. Diemžēl šo faktu mēs neņemam vērā, cenšoties īstenot nozīmīgos mērķus, kurus mēs sev izvirzījām, lai novērstu nelikumīgi iegūtas koksnes ievēšanu Eiropas tirgū. Šis ir nopietns piemērs tam, kā mums nevajadzētu strādāt.

Esmu pateicīgs *Hassi* kundzei un pārējiem par sekmīgu darbu triālogā, kura iznākumu arī es varēšu atbalstīt rītdienas balsojumā. Vienlaicīgi mums ir jāņem vērā šī mācība: ja mēs strādājam pie kaut kā būtiska, kā mēs to grasāmies darīt un kā mēs to jau darām pašreiz, un iznākumā izstrādājam labu regulu, kas novērsīs nelikumīgi iegūtas koksnes ievēšanu, mēs nedrīkstam aizmirst, ka tas var ietekmēt mūsu pašu ražošanu tieši šajā nozarē. Turpmāk mums vēl ir diezgan daudz jāpaveic šajā jomā. Mums jācenšas izvairīties no problēmām, ar kurām mēs saskaramies saistībā ar konkrēto jautājumu.

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Nelikumīgi iepirkta vai nelikumīgi nocirsta koksnes tirdzniecības dēļ ir samazinājušās koksnes cenas un noplicināti meži. Tādēļ Eiropai steidzami jāuzlabo tiesiskais regulējums šajā jomā. Apstiprinot šo regulu, tiek ieviesti jauni nosacījumi, proti, likumības pārbaudes un uzraudzības sistēma, kuru ES līmenī ievieš akreditētas pārraudzības organizācijas, tādējādi radot papildus filtru, lai pārbaudītu, vai koksne, kuru plānots laist tirgū, ir iegūta likumīgi. Tomēr šis nav ideāls risinājums.

Ir veidi, kā var apiet pat šo sistēmu. Tādēļ, piedaloties debatēs atbildīgajā komitejā, es ierosināju grozījumu, lai noteiktu, ka pārraudzības organizācijas automātiski zaudēs savu akreditāciju, ja kompetenta iestāde konstatēs, ka kāds no tirgus dalībniekiem nav ieviesis efektīvu likumības pārbaudes sistēmu. Šī ziņojuma saturs neapstrīdami ir īpaši nozīmīgs virzībā uz to, lai nepieļautu nelikumīgi iegūtas koksnes laišanu tirgū. Tomēr turpmāki pasākumi ...

(Priekšsēdētājs pārtrauc runātāju)

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Atgādināšu, ka 2010. gads ir bioloģiskās daudzveidības gads un, pieņemot regulu, kuru mēs šodien apspriežam, tiks radīti būtiski nosacījumi, lai veiktu pasākumus, kas novērsīs klimata pārmaiņas un palīdzēs saglabāt bioloģisko daudzveidību.

ES vairs nedrīkst ļaut pārdot savā tirgū nelikumīgi iegūtu koksni un koksnes izstrādājumus, jo nelikumīga mežizstrāde ir viens no galvenajiem atmežošanas cēloņiem. Galu galā nelikumīga mežizstrāde veido 20–40 % no koksnes kopējās rūpnieciskās ieguves pasaulē. Kā mēs to jau šodien dzirdējam, katru gadu atmežošana skar 13 miljonus hektāru meža. Atmežošanas dēļ rodas divdesmit procenti no pasaules CO₂ emisijām, kas ir viens no galvenajiem iemesliem, kādēļ izzūd bioloģiskā daudzveidība. Ieviešot pilnīgu aizliegumu pārdot Eiropas tirgū nelikumīgi iegūtu koksni vai no šādas koksnes ražotus izstrādājumus, Eiropas Savienība pierāda savu nopietno attieksmi pret pienākumu saglabāt bioloģisko daudzveidību.

Es vēlos izteikt pateicību referentei.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) *Caroline Lucas* sagatavotajā ziņojumā noformulētā Eiropas Parlamenta nostāja ir pareiza un atbilstoša, tādēļ tā būtu jāatbalsta. Tas ir nepieņemami, ka dažu Eiropas valstu valdības ilgstoši izrāda iecietību pret nelikumīgi iegūtas koksnes tirdzniecību un izvairās noteikt sodus par šādu rīcību.

Rūpīgi izanalizējot Eiropas Savienības dalībvalstu valdību nostājas attiecībā uz konkrēto regulu, ir grūti pateikt, vai dažas valdības vairāk pārstāv savu pilsoņu domas nekā to biznesa mafiju viedokli, kas gūst peļņu no nelikumīgas mežizstrādes. Tam, ka dažas valdības nav ieinteresētas apkarot nelegālo pelēko vai melno ekonomiku, nebūtu jāklūst par šķērslī, un tādēļ mums nebūtu jāsamierinās ar mežu vandālisku izlaupišanu.

Godīgā sabiedrībā tiek pieņemti saprātīgi noteikumi. Godīgi ļaudis tos ievēro, un godīgām valdībām nebūtu jāvilcinās saukt pie atbildības zagļus.

Tādēļ ir nepieciešams ...

(Priekšsēdētājs pārtrauc runātāju)

Janez Potočnik, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētāja kungs, ir jau vēls, un es centīšos runāt īsi, bet ne jau tāpēc, ka šie jautājumi būtu maznozīmīgi. Gluži otrādi, iemesls ir lielā vienprātība šajā telpā.

Meži ir galvenais jautājums cīņā pret klimata pārmaiņām un cīņā par bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu. Tā kā nesenu jau tika pieņemta regula par nelegālas, neregistrētas un nereglamentētas zvejas izskaušanu, tas nozīmē, ka Eiropas Savienībā mūsu rīcībā būs instrumenti, ar kuriem apkarot nelikumības divu galveno dabas resursu — zivju un mežu — izmantošanā. Turklāt tas ir būtiski arī cīņā pret nabadzību.

Šīs regulas iedarbība ir atkarīga no tās efektīvas īstenošanas, un ar šo izaicinājumu mēs vēl nebūsim neesam tikuši galā. Tomēr šodien mēs varam sākt lepoties ar faktu, ka šim sarežģītajam, bet nozīmīgajam jautājumam ir atrasts risinājums. Mēs apspriežam priekšlikumu, kuram nepārprotami ir cēls mērķis. Es ar nepacietību gaidu, kad varēšu kopā ar jums piedalīties tā īstenošanas un piemērošanas procesā.

Satu Hassi, *referente.* – (FI) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es vēlētos pateikties visiem, kas šajā vēlajā stundā piedalījās šajās debatēs. Es biju lieciniece gadījumam, ko pieminēja *Davies* kungs — sarunai ar toreizējo ES attīstības sadarbības komisāru, kurā viņš paziņoja, ka tāds tiesību akts, kuru mēs tagad apspriežam, nav iespējams. Es priecājos, ka mēs esam paveikuši to, ko viņš tajā laikā uzskatīja par neiespējamu.

Gan komisārs, gan pārējie deputāti atbilstoši norādīja uz visām negatīvajām sekām, kādas rada nelikumīga mežizstrāde. Daudzus no viņiem satrauca un joprojām satrauc birokrātija. Tomēr es gribētu visiem atgādināt, ka birokrātiskās prasības attiecībā uz visiem tirgus dalībniekiem, izņemot tos, kas pirmo reizi laiž tirgū koksni vai koksnes izstrādājumus, ir ārkārtīgi pieticīgas — viņiem vienkārši jāzina un jāspēj pierādīt, kurās vietās viņi iegādājās savu preci un kurās vietās pārdeva to tālāk. Šim nolūkam nepieciešamos dokumentus uzņēmumiem būtu jānoformē jebkurā gadījumā. Šāda prasība ir noteikta, piemēram, tiesību aktos par PVN.

Esmu gandarīta, ka daudzi uzņēmumi, kas darbojas, piemēram, iesaiņojuma un mēbeļu ražošanā, ir atbalstījuši aizliegumu ievest nelikumīgi iegūtu koksni. Esmu arī saņēmusi atbalsta vēstules no mežrūpniecības arodbiedrībām, kas stāsta par to, ka pārāk lielle nelikumīgi iegūtas koksnes apjomi mūsu tirgū nelabvēlīgi ietekmē konkurenci. Kā jau tika minēts, šis tiesību akts ir pienācīgi jāsteno, un es stingri atbalstu ierosinājumu veikt uzskaiti

par to, kādas sankcijas ir ieviestas katrā dalībvalstī. Minētajām sankcijām jābūt patiešām iedarbīgām, lai novērstu pārkāpumus.

Priekšsēdētājs . – Debātes tiek slēgtas.

Balsošana notiks rīt, trešdien, 2010. gada 7. jūlijā, plkst. 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. punkts)

Gaston Franco (PPE), rakstiski. – (FR) Mūsdienās 20–30 % no koksnes kopējās rūpnieciskās ieguves pasaulē ir iegūta nelikumīgi. Mums pēc iespējas ātrāk ir jāsakārto Eiropas koksnes tirgus. Ierosinātā regula, lai gan to vēl var uzlabot, ir vērienīga un drosmīga. Es uzskatu, ka tas ir efektīvs instruments, lai ierobežotu nekontrolētu atmežošanu, vienlaicīgi neradot administratīvus apgrūtinājumus mūsu uzņēmumiem Eiropā un nekaitējot koksnei, kas, gluži otrādi, tiks augstāk novērtēta.

Regulā tiek paredzēts saistošs nosacījums par pienākumu deleģēšanu, pamatojoties uz „likumības pārbaužu sistēmu”. Tas dos tirgus dalībniekiem iespēju izsekot koksnes un koksnes izstrādājumu kustībai, piekļūt informācijai par piemērojamo tiesību aktu ievērošanu un tādējādi gūt pietiekamu nodrošinājumu, lai nepieļautu, ka tirgū nonāk produkti, kas tiek uzskatīti par produktiem, kuri iegūti no nelikumīgas mežizstrādes.

Regulā noteiktajiem pienākumiem jāattiecas uz tiem tirgus darbiniekiem, kas laiž koksni tirgū pirmo reizi, jo tad ir augstākais risks. Turklāt, lai garantētu šīs regulas efektivitāti, mums jāuzsver nepieciešamība veikt regulārus uzraudzības pasākumus un ieviest stingru un preventīvu sodu sistēmu, lai vērstos pret pārkāpējiem.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), rakstiski. – (CS) Tas ir labi zināms fakts, ka katru gadu dažādās pasaules valstīs izzūd un netiek atjaunoti tūkstošiem hektāru meža. Daudzos gadījumos nelikumīga mežizstrāde notiek pat Eiropas Savienības dalībvalstīs. Koksne tiek zagta pat tādās attīstītās valstīs kā Čehijas Republika, bez īpašnieka ziņas nocērtot vai nu atsevišķus kokus vai visus pēc kārtas. Protams, saimnieciskas nozīmes mežiem ir ne tikai ekoloģiska nozīme, bet, kā jau par to liecina pats termins „saimnieciskas nozīmes meži”, arī uzdevums ražot koksni. Ir būtiski, lai tiesību aktā būtu pievērsta uzmanība optimālās koku veidu proporcijas atjaunošanai mežā. Tas ir saistīts ar dzīvnieku, jo īpaši lielāko dzīvnieku, pārvaldību. Minētos jautājumus būtu lietderīgi risināt atbilstošajā valstu vai reģionālajā līmenī. Neviena, pat ne vislabākā direktīva nespēj mazināt postu, kādu atsevišķu reģionu tautsaimniecībai nodara visa veida koksnes izvešana no šādiem reģioniem. Es uzskatu, ka Eiropas Parlamenta ziņojumā ietvertie priekšlikumi saskan ar viedokļiem Kopienas augstākajā likumdevējā iestādē un būtu loģiski, ja šis ziņojums saņemtu pilnīgu tās atbalstu. Paātrināta regulas ieviešana, sodi par noteikumu pārkāpumiem un tirdzniecības aizliegums ir nepieciešamais pasākumu minimums. Dažu valdību mēģinājumi ievērot šajā jautājumā galēji liberālu pieeju ir nepiedodami un var radīt kaitējumu to valstu tautsaimniecībām, kuras Padomē atbalsta šādu rīcību. Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu zaļo kreiso spēku konfederālā grupa noteikti atbalstīs referentes priekšlikumus.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), rakstiski. – (NL) Nelikumīgi iegūtai koksnei un koksnes izstrādājumiem nav vietas mūsu tirgū. Es uzskatu, ka koksnes tirdzniecība būtu jāatļauj vienīgi tad, ja, pamatojoties uz ticamiem standartiem, ir konstatēts, ka koksne ir iegūta likumīgā un ilgtspējīgā veidā. Es aicinu neaprobežoties ar apsvērumiem par vidi un klimatu un padomāt arī par valstīm, kurās tā dēvētā „likumīgā” atmežošana atņem vietējiem iedzīvotājiem iztikas līdzekļus. Šis ir arī cilvēktiesību jautājums. Šodien Eiropas Tautas partijas (Kristīgo Demokrātu) grupa var pierādīt, ko īsti tā saprot ar atbildīgu pārvaldību

un labdarību. ETP grupa gribēja mazināt vietējo iedzīvotāju aizstāvību, slēpjoties aiz zemajiem morāles standartiem, kas valda starp trešo valstu likumdevējiem, kuri pieļauj savu tautu ekspluatāciju, sekmējot plaša mēroga atmežošanu vai neveicot pasākumus tās efektīvai apkarošanai. Pagājušajā nedēļā Nīderlandes televīzija parādīja, kā mūsu energouzņēmumi gūst peļņu no ogļu ieguves Dienvidāfrikā. Šo uzņēmumu pārstāvji izlikās, ka viņi neko nezina, viņiem pietrūka drosmes publiski uzņemties atbildību. Līdzīga prakse ir vērojama arī saistībā ar atmežošanu. Mums tā ir jāiznīdē pašā saknē, kā arī visas tās izpausmes. ETP grupa nevar aizbildināties ar efektīvu tiesību aktu un ētikas kodeksu trūkumu, lai apklusinātu savu sirdsapziņu. Masveidā izcērtot mežus, cilvēki tiek padzīti no savām dzīvesvietām. Es atbalstu ar vides aizsardzību un klimatu saistītos mērķus, bet vienlaicīgi aicinu aizstāvēt arī cilvēktiesības.

18. Nākamās sēdes darba kārtība: sk. protokolu

19. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 23.40)